HOMERI ILIAS

GRÆCE ET LATINE,

CUM

ANNOTATIONIBUS

SAMUELIS CLARKE, S. T. P.

NUPER DEFUNCTI.

VOL. II.

Edidit, atque imperfecta ſupplevit

SAMUEL CLARKE Filius, S. R. S.

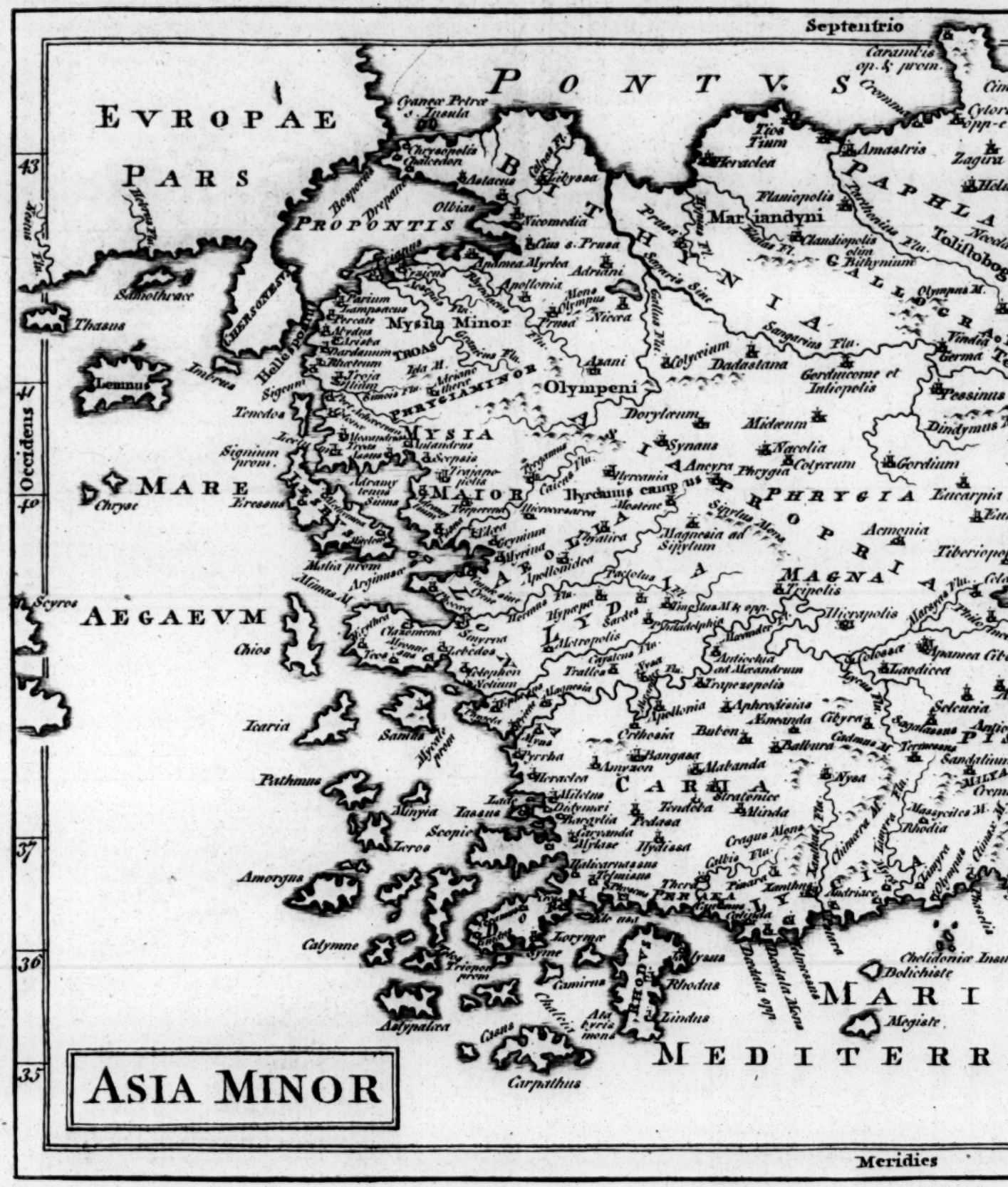
EDITIO OCTAVA.

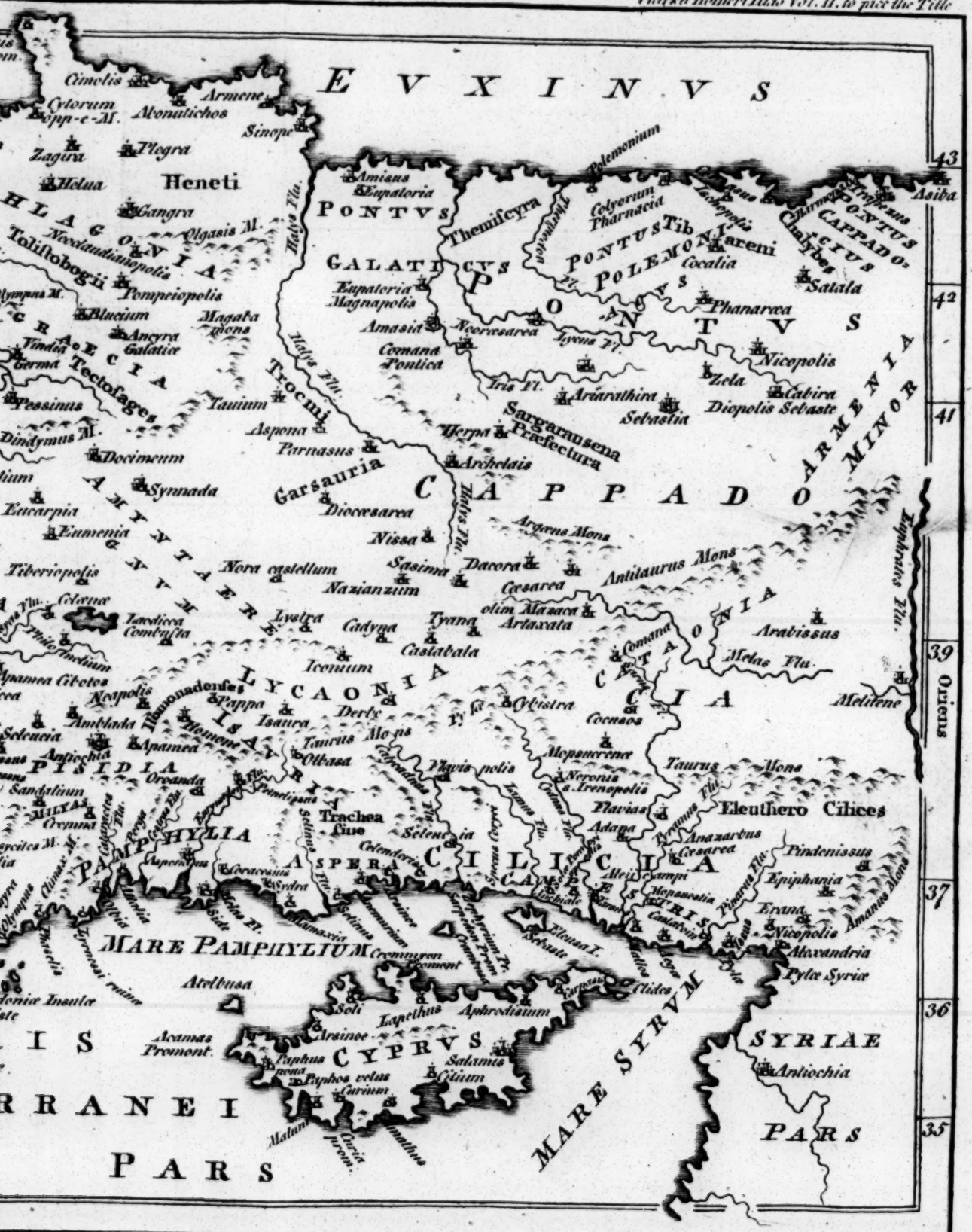
LONDINI:

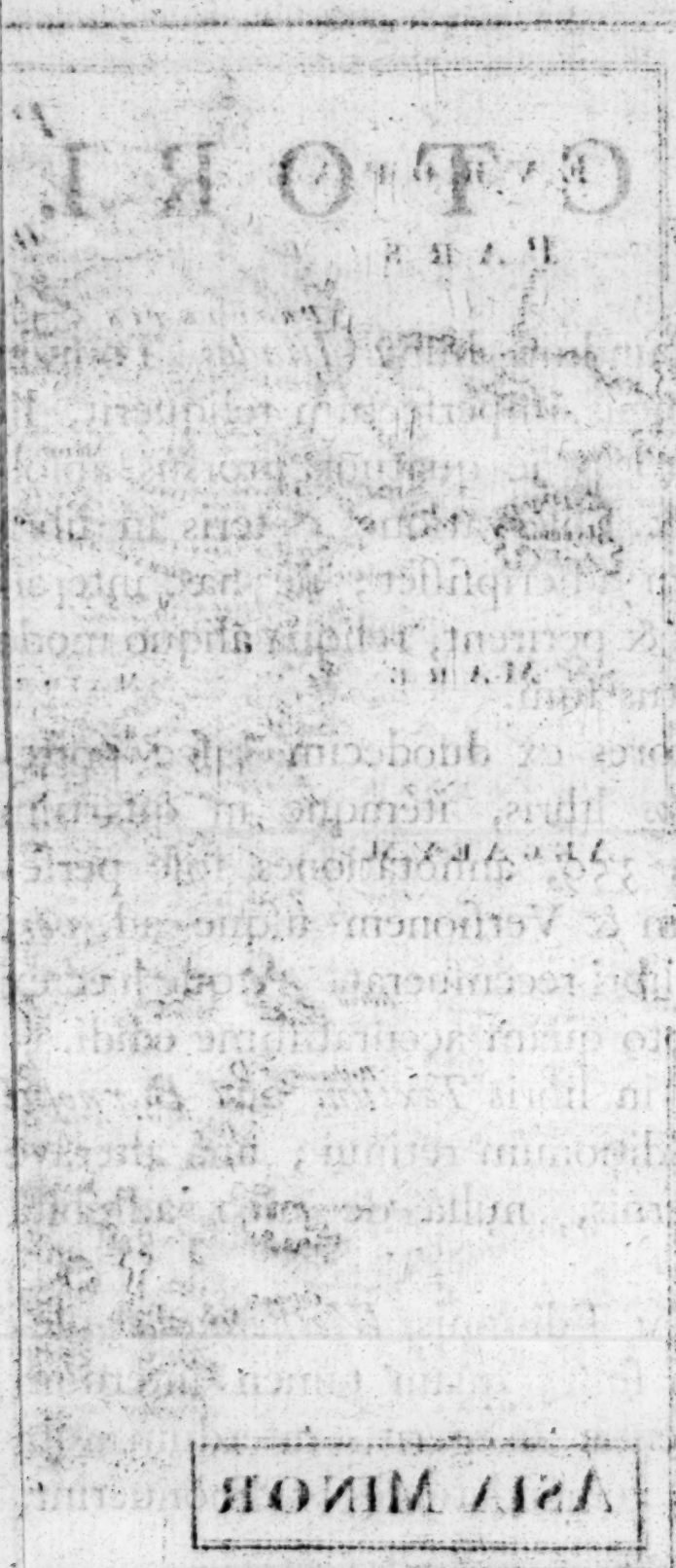
Excudit CAR. RIVINGTON,

Impenſis J. POTE, J. WHISTON, J. & F. RIVINGTON, L. HAWES & G. CLARKE & R. COLLINS, R. HORSFIELD, T. CASLON, B. WHITE, S. CROWDER, T. LONGMAN, B. LAW, E. JOHNSTON, G. KEITH, G. FLEXNEY, G. ROBINSON, R. BALDWIN, & J. WILLIAMS.

MDCCLXXIV.

Septentrio
PONTVS
EVROPAE
PARS
BITHYNIA
PAPHLAGONIA
PROPONTIS
Mysia Minor
MYSIA
MARE MAIOR
AEGAEVM
PHRYGIA MAGNA
LYDIA
CARIA
MARI MEDITERR
ASIA MINOR
Occidens
Meridies
43
41
40
37
36
35

EVXINVS
PONTVS
GALATICVS
POLEMONIACVS
CAPPADOCIVS
CAPPADOCIA
ARMENIA MINOR
CILICIA
ASPERA
CAMPESTRIS
LYCAONIA
ISAVRIA
PISIDIA
PAMPHYLIA
MARE PAMPHYLIUM
MARE SYRVM
CYPRVS
SYRIAE
PARS
Heneti
Tolistobogii
Trocmi
Tectosages
Garsauria
Sargarausena Prefectura
Eleuthero Cilices
Amanus Mons
Antilaurus Mons
Taurus Mons
Halys Flu.
Iris Fl.
Lycus Fl.
Pyramus Flu.
Sarus Flu.
Pinarus Flu.
Euphrates Flu.
Cimolis
Armene
Cytorum
Monatichos
Sinope
Zagira
Plegra
Helua
Gangra
Olgasis M.
Neocaesareia
Pompeiopolis
Blucium
Magalassus
Ancyra
Galatia
Germa
Pessinus
Tauium
Dindymus M.
Docimenum
Aspona
Parnasus
Symnada
Eucarpia
Eumenia
Tiberiopolis
Celaenae
Laodicea Combusta
Nora castellum
Nazianzum
Lystra
Cadyna
Tyana
Castabala
Icenium
Neapolis
Ilhonuadenses
Pappa
Derbe
Amblada
Isaura
Antiochia
Apamea
Sandalium
Orcanda
Trachea siue Selenderia
Aspendus
Perga
Side
Attalia
Atelbusa
Insulae
Seli
Lapethus
Aphrodisium
Acamas Promont.
Arsinoe
Paphus
Paphos vetus
Curium
Salamis
Citium
Malum
Amathus
Sebaste
Amisus
Eupatoria
Themiscyra
Colyorum
Pharnacia
Cocalia
Satala
Phanarea
Amasia
Neocaesarea
Comana Pontica
Nicopolis
Zela
Cabira
Ariarathira
Sebastia
Diopolis
Sebaste
Archelais
Argeus Mons
Dacora
Sasima
Nissa
Caesarea
olim Mazaca
Artaxata
Comana
Arabissus
Melas Flu.
Melitene
Cocusos
Mopsocrene
Neronia s. Arenopolis
Flauias
Adana
Anazarbus
Caesarea
Pindenissus
Epiphania
Eraua
Nicopolis
Alexandria
Pylae Syriae
Issus
Flauias
Mons
Tarsus Flu.
Cydnus Flu.
Sarpedon Prom.
Chelidoniae Insulae
Clinax M.
Olympus
Phoenicus
Veneris ruinae
Cremnuren Promont.
Sarpedonium Promont.
Heraeum
Selinus
Calycadnus Flu.
Pamphylius Sinus
Issicus Sinus
Cilicius Pylae
Amanicae Pylae
Cilicia
Pylae Syriae
Asiba
Tripolis
Chalybes
Pharnacia
Themiscyra
Palemonium
Amisus
Eupatoria Magnapolis
Amasia
Comana Pontica
Iris Fl.
Halys Flu.
Thermodon Flu.
Lycus Fl.
Sebastia
Diopolis Sebaste
Nicopolis
Zela
Cabira
Sebaste
Argeus Mons
Dacora
Sasima
Nissa
Caesarea
Antilaurus Mons
Euphrates Flu.
Arabissus
Melas Flu.
Melitene
Cocusos
Mopsocrene
Neronia s. Arenopolis
Flauias
Adana
Anazarbus
Caesarea
Pindenissus
Epiphania
Eraua
Nicopolis
Alexandria
Pylae Syriae
Issus
Taurus Mons
Tarsus Flu.
Cydnus Flu.
Sarpedon Prom.
Chelidoniae Insulae
Clinax M.
Olympus
Phoenicus
Veneris ruinae
Cremnuren Promont.
Sarpedonium Promont.
Heraeum
Selinus
Calycadnus Flu.
Pamphylius Sinus
Issicus Sinus
Cilicius Pylae
Amanicae Pylae
Cilicia
Pylae Syriae
Asiba
Tripolis
Chalybes
Pharnacia
Themiscyra
Palemonium
Amisus
Eupatoria Magnapolis
Amasia
Comana Pontica
Iris Fl.
Halys Flu.
Thermodon Flu.
Lycus Fl.
Sebastia
Diopolis Sebaste
Nicopolis
Zela
Cabira
Sebaste
Argeus Mons
Dacora
Sasima
Nissa
Caesarea
Antilaurus Mons
Euphrates Flu.
Arabissus
Melas Flu.
Melitene
Cocusos
Mopsocrene
Neronia s. Arenopolis
Flauias
Adana
Anazarbus
Caesarea
Pindenissus
Epiphania
Eraua
Nicopolis
Alexandria
Pylae Syriae
Issus
Taurus Mons
Tarsus Flu.
Cydnus Flu.
Sarpedon Prom.
Chelidoniae Insulae
Clinax M.
Olympus
Phoenicus
Veneris ruinae
Cremnuren Promont.
Sarpedonium Promont.
Heraeum
Selinus
Calycadnus Flu.
Pamphylius Sinus
Issicus Sinus
Cilicius Pylae
Amanicae Pylae
Cilicia
Pylae Syriae
43
42
41
40
39
37
36
35
Ortelius

ASIA MINOR

LECTORI.

CUM ſecundum hunc *Iliados* Tomum Pater meus imperfectum reliquerit, libros verò penè quatuor prorsùs abſolviſſet, notas & obſervationes cæteris in libris margini paſſim adſcripſiſſet; ne hæc interciderent penitùs & perirent, reliqua aliquo modo ſupplere conatus ſum.

IN tres priores ex duodecim hiſce poſterioribus *Iliados* libris, itémque in quartum uſque ad *ver.* 359, annotationes ipſe perfecerat; Textum & Verſionem uſque ad *ver.* 510. ejuſdem libri recenſuerat. Atque hæc ex ejus Manuſcripto quàm-accuratiſſimè edidi.

RELIQUIS in libris *Textum* aut *Barneſii* aut veterum Editionum retinui; unâ alterâve ex notis paternis, nullâ de meo adhibitâ correctione.

VERSIONEM Editionis *Wetſtenianæ* plerunque ſecutus ſum; quam tamen interdum ubi ipſa ſententia exegerit, interdum ubi priores Patris emendationes admonuerint, emendavi.

ANNOTATIONES partim ex Patris mei in priores libros annotationibus excerptas;

partim ex illis, quas per reliquos libros paſſim in margine ſcriptas reliquerat, collectas; (de meo ipſius pauciſſimis interjectis,) addidi.

VARIAS porrò lectiones Codicis *Harleiani* & *Italicorum* quorundam mecum, ut olim cum Patre, à Viro erudito THOM. BENTLEIO communicatas ſuis locis inſerui.

INDICES denique duos ſubnexui, alterum Verborum de quibus in annotationibus præcipuè agitur, Auctorumque ibidem citatorum; alterum rerum in *Iliade* maximè memorabilium, ex Editione *Wetſteniana* ferè deſumptum.

SAMUEL CLARKE.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ν΄ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΠΟσειδῶν, νικώμενος ἐλεῶν τὸς Ἕλληνας, ὁμοιῦται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρως τὸς Αἴαντας παροτρύνει, ἔπειτα δὲ καὶ τὸς ἄλλους· μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καί τινας ἄλλους· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτῶν ἀναιροῦνται. Τιμώσκονται δὲ Δηΐφοβος καὶ Ἕλενος· τὸς δὲ ὑπηκόους ζυναγαγὼν Ἕκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

Ἄλλη.

Διαῤῥήξας τὰς φύλας τῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων Ἕκτωρ, μετὰ βάρους τε εἰσελθὼν, εἰς φυγὴν αὐτὸς τρέπει· καὶ Ζεὺς μὲν, ἀποστρέψας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πρὸς τῆς γῆς, ἀλλοφύλως θεωρεῖ ἀνθρώπους· Ποσειδῶν δὲ καθιζόμενος ἐπὶ Σαμοθρᾴκης, θεασάμενος ἠτιμένους τὸς Ἕλληνας, παραγίνεται εἰς Αἰγὰς, ἔνθα ἦν αὐτῷ τέμενος· λαβὼν δὲ ζυνήθη κόσμον, καὶ ὑποζεύξας ἵππους, παραγίνεται εἰς τὸ στρατόπεδον· καὶ τὸ μὲν ἅρμα καθίστησιν ἐν τῷ σταλάγει, αὐτὸς δὲ, ἀμοιφθεὶς Κάλχαντι, παροτρύνει τὸς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων· οἱ καὶ τρόπον τινὰ ἐμπνευσθέντες παρὰ τῦ θεῦ, γενναίως ἀγωνίζονται· ἐν οἷς καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὐδοκιμοῦσι. Συμβολῆς δὲ γενομένης, ἑκατέρων τῶν στρατευμάτων ἐξαίσιος βοὴ αἴρεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Ἄλλως.

Νῦν δ' ἐπὶ νηυσὶ μάχη Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδῶν.

Ἄλλη.

Νῦν δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασι λάθρῃ.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τὸς μὲν ἔα παρὰ τῆσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινὼ,

JUpiter verò poſtquàm Troáſque & Hectorem navibus admóviſſet,
Eos quidem reliquit ad illas, laborémque ut ferrent & ærumnas
Indeſinenter; ipſe autem retrò vertit oculos fulgidos,

Ver. 1.——ἐπεὶ οὖν.] *Quoniam, ut dictum eſt*——. Nempe, libro ſuperiori, *ver. ult.*

Ibid.—πέλασσε.] Ita jam ſcribendum, neceſſariò; quia πέλασσε ſecundam corripit. Dubitari tamen poteſt, utrúmne Græci Antiquiores iſto modo ſcripſerint. Nam quum

Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
Οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε
Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑλήεσσης,
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἁλὸς ἷζε ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κραιπνῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος καταβήσατο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὕλη

Seorsùm equeſtrium Thracum intuens terram,
Myſorumque cominùs-pugnántium, & illuſtrium Hippomolgorum,
Lacte-victitantium [*pauperum*] longævorumque, juſtiſſimorum hominum;
Ad Trojam autem non omninò ampliùs vertebat oculos fulgidos:
Non enim ille immortalium quemquam exiſtimabat ſuo in animo
Profectum, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danais.
Neque *verò* cæcam-ſpeculationem agebat rex Neptunus:
Etenim hic ſpectans ſedebat belliumque pugnamque
Altè ſuper ſummum verticem Sami ſylvoſæ
Threïciæ: inde enim conſpiciebatur tota quidem Ida,
Conſpiciebatur & Priami urbs, & naves Achivorum.
Illic *utique* is è mari ſedebat egreſſus, miſerabatur autem Achivos
A Trojanis domitos, Jovique graviter ſuccenſebat.
Protinùs itaque de monte deſcendit prærupto,
Rapidè pedibus progreſſus: tremebant autem montes alti & ſylva,

σ, *ſuæ poteſtatis literam* dixerunt; haud ſcio an hoc ſibi voluerint: literas ζ, ξ, ψ, neceſſariò quidem *duplices* eſſe; conſonantium reliquas omnes, *ſimplices*; unicam autem σ, iſtiuſmodi eſſe, ut *permultis* in locis, ac *præcipuè* in Verborum Aoriſtis, *ſimplex*, *duplexve* ex æquo pronunciari poſſit.

Ver. 4. Νόσφιν.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 5.——ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,——ἀβίων τε.] *Al.* Ἀγαύων ἱππημόλγων,——Ἀβίων τε. Quique ἀβίων ſcribunt, eorum alii intelligunt (notante *Euſtathio*) ὀλιγοβίους, ſive εὐτελεῖς καὶ ἁπλοῦς· alii, τοὺς ἅμα βίῳ, πορευομένους, ὡς ἁμαξοβίους· alii, τοὺς ἀνὰ βίον, τυτθὸν τόξῳ, πορευομένους· alii, ἐλευθέρους, ὅτι βίαν οὐκ οἴδασιν· alii, ἀοίκους· alii, μακροβίους· alii, πολυβίους, ὅ ἐστιν, ἀνδρείους. Homeri, credo, temporibus nihil hîc ambigui. *Strabo* interpretatur, ἀνεσίους, ἁμαξοικοῦς, ἀπ' ὀλίγων εὐτελῶς ζώντας, κοινὰ κεκτημένους πάντα, ſine πολυτελείᾳ καὶ καπηλείᾳ. *Lib.* VII. *p.* 455, 460, 461.

Ver. 8.—ἀθανάτων.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 9.—ἀρηγέμεν.] Ἀρηξέμεν, Codex *Harleianus* à viro erudito *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 11.——πτόλεμόν τε μάχην τε.] Vide ſuprà ad ή, 232, 279.

Ver. 12.——ὑλήεσσης.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 13.——ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα.]
——unde omnis Troja videri,
Et Danaûm ſolitæ naves, & Achaïca caſtra. *Æn.* II. 461.

Ver. 15. Ἔνθ' ἄρ'.] *Illic utique*——

Ibid.—ἐλέαιρε δ' Ἀχαιούς,——Διὶ δὲ——ἐνεμέσσα.] Ἀσύχαιον hoc exiſtimavit *Spondanus*, cum eo quod dixerat *Neptunus* ſuprà, Θ', 210. Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι——. Sed mentem Poëtæ minùs cepit vir eruditus. *Illic* nimirum in *campo*, longiùs à *mari*, pugnabatur: *Hîc* ad uſque naves repulſi, *marique* ipſo coërciti Achivi, neceſſitate coacti dimicabant.

Ver. 18.——τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὕλη.] Πολὺ δὲ—ἀμείνω τὰ,—οἷα (πολλοῖς δὲ πρὸ ἡμῶν

Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν· τὸ δὲ τέτρατον, ἵκετο τέκμωρ,
Αἰγάς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
Χρύσεα, μαρμαίροντα τεύχατα, ἄφθιτα αἰεί.
Ἔνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην, εὔτυκτον, ἔϋ δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, ἐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διίστατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
Ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐΰσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
Ἔστι δέ τις ζπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Pedibus ſub immortalibus Neptuni incedentis.
Ter quidem protendit greſſum, quarto autem *paſſu* pervenit ad-locum-deſtinatum,
Ægas: Illic ſcilicet ei inclytæ ædes in imo mari,
Aureæ, coruſcantes, ædificatæ ſunt, incorruptibiles ſemper.
Illuc cum-veniſſet, ſub curru junxit æripedes equos,
Celeriter-volantes, aureis jubis comantes.
Aurum autem ipſe induit circum corpus; accepitque ſcuticam
Auream, ſcitè-factam, ſuſumque conſcendit currum;
Cepitque invehi ſuper undas: exultabant autem cete ſub ipſo
Undique è latebris, neque non agnoverunt regem:
Cum lætitiâ etiam mare huc-illuc diductum-cedebat: Hi itaque volabant
Celeriter admodùm, neque ſubtùs madeſcebat æreus axis;
Hunc autem ad Achivorum naves agiles ferebant equi.
Eſt autem quædam ſpecus ampla alti in profundo maris,
Inter Tenedum & Imbrum aſperam:
Illic equos ſtabulare-fecit Neptunus terræ quaſſator,

ἡμῶν ὁ τύπος ἐξείρασαι) τὰ ἐπὶ τῷ Ποσειδάνος· "τρίμε δ' ὕρια μακρὰ κῆ ὕλη. — Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'—." *Longinus*, Sect. 9.

Ver. 22. ——τελεύχαιαι.] *Al.* τελεύχαιο. Utrumvis, hoc quidem in loco, rectè conſtabit.

Ver. 23.—ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο—ἵππω.] Junxit equos curru genitor. *Æn.* V. 817.

Ibid. ——χαλκόποδ'.]
——Æripedem. *Æn.* VI. 802.

Ver. 24.—χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν.] Pronunciabatur χρυσῆσιν. Prima enim corripi non poteſt; neque in his ulla unquam eſt Licentia. *Al.* χρυσείσιν.

Ver. 26. ——ἐπεβήσατο.] *Al.* ἐπεβήσετο. Itemque *ver.* 17, καλεβήσετο. De quo, vide ſuprà ad β', 35; & ad ε, 109.

Ver. 27. Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'——.] Vide ſuprà ad *ver.* 18.

—manibuſque omnes effundit habenas,
Cæruleo per ſumma levis volat æquora curru:
Subſidunt undæ, tumidumque ſub axe tonanti
Sternitur æquor aquis:——
Tum variæ comitum facies, immania cete. *Æn.* V. 818.
Atque rotis ſummas levibus perlabitur undas. *Æn.* I. 151.
Superiorem hoc in loco *Virgilio Homerum*, nemo negaverit.

Ibid.—ὑπ' αὐτῷ.] 'Τπ' αὐτῷ, Cod. *Cantab.* à *Barneſio*, & Codd. *Harleian.* à *Tho. Benſleio* collati.

Ver. 29. Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα.] *Al.* Γηθοσύνη δὲ θάλασσα, *lætum mare*. Quæ & æquè commoda Lectio. Nam γηθόσυνος [*lætus*,] vox Homero non inuſitata.

Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
Ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
Νοσφήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς κρατὸν ὦρτο Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ φλογὶ ἶσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
Ἄβρομοι, αὐτιάχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
Αἱρήσειν, κλενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
Ἀρσείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθών,
Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, σφὼ μέν κε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
Ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' ὀΐδια χεῖρας ἀάπτους
Τρώων, οἵ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Ἔξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·

Solutos curribus, juxtáque divinum posuit pabulum
Ut ederent: circáque pedes pedicas jecit aureas,
Infrangibiles, insolubiles; ut firmiter illic manerent
Rediturum regem: is autem ad exercitum abiit Achivorum.
Trojani verò flammæ pares conferti, sive procellæ,
Hectorem Priamidem inexpleto ardore sequebantur,
Magnum-frementes, clamantésque; sperabant autem naves Achivorum
Capturos se, occisurosque ad ipsas omnes Achivos:
Sed Neptunus terram-cingens, terræ-quassator,
Argivos excitabat, profundo è mari egressus,
Cum-se-assimilâsset Calchanti corpore & indefessâ voce:
Atque Ajaces *quidem* primos allocutus est, promptos-animis etiam per se;
" Ajaces, vos quidem servabitis populum Achivorum,
" Fortitudinis memores, nequaquam autem diræ fugæ.
" Alibi enim equidem non timeo manus audaces
" Trojanorum, qui magnum murum transcenderunt turbâ;
" Sustinebunt enim omnes, benè-ocreati Achivi:

Ver. 36.—πίδας ἴκαλε χρυσείας.] De eo artificio, quo Poëta versûs sui numeros, verborumque ipsorum Sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide suprà ad γ', 363.

Ver. 40.——Πριαμίδῃ.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 42.——παρ' αὐτόφι.] Παρ' αὐτόθι, Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 44. Ἀρσείους ὤτρυνε.]
——animum virésque Latinis
Addidit, & stimulos acres sub pectore vertit. *Æn.* IX. 717.
——in prœlia sæva
Suscitat, & stimulis haud mollibus incitat iras. *Æn.* XI. 727.

Ver. 45. Εἰσάμενος.] Notandus hîc primarius & maximè proprius *Vocis Mediæ* usus. Vide suprà ad γ', 141.

Ibid.——δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.]
Omnia Mercurio similis, vocemque colorémque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 46, & suprà, 40.——μεμαῶτε.] Quâ analogiâ factum ex βασιλῆος, βασιλῆϊ, βασιλῆα, βασιλῆε· ex βασιλῆϊ, βασιλέϊ· ex μετήορος, μετέωρος· ex λᾶος, λεώς· ex ἴλαος, ἵλεως· Μενέλαος, Μενέλεως· ex τεθνηότος, τεθνεῶτος· eâdem analogiâ fit ex μεμᾶότες, μεμαῶτες. Vide suprà ad ά, 265; ad β', 818; ad ζ', 464.

Ver. 49.—ὀΐδια.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver.

Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μήτι πάθωμεν,
Ἦ ῥ' ὃγ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ εἰκελος, ἡγεμονεύει
Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος παῖς εἶναι.
Σφῶϊν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
Αὐτώ θ' ἑστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
Ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
Ἦ, καὶ ζκηπανίῳ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ἀμφοτέρω κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Αὐτὸς δ', ὡς ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς
Ὀρμήσει πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
Ὣς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Τοῖϊν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Μάντιϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
Οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής·

" Hâc verò *parte* sanè gravissimè timeo, nequid incommodi accipiamus,
" Quâ hic rabiosus, flammæ par, ducit copias
" Hector, qui Jovis jactat præpotentis filium *se* esse.
" At vobis sic deorum aliquis in mentibus ponat,
" Ut & ipsi stetis fortiter, & hortemini alios:
" Ita enim, ardentem licèt, repuleritis à navibus
" Velocibus, etiam si eum Jupiter ipse excitet.
Dixit; & sceptro, terram-cingens Neptunus,
Ambos feriens, implevit robore forti,
Membráque fecit levia, pedes & manus supernè.
Ipse autem, ut accipiter alis-pernix excitatus fuerit ad volandum,
Qui è præruptâ petrâ excelsâ levatus
Properaverit per planitiem insequi avem alius-generis:
Sic ab his fracto-impetu-abiit Neptunus terræ-quassator.
Ex-ipsis-duobus autem sensit priùs Oïlei *filius* velox Ajax,
Statimque Ajacem allocutus est Telamonium filium;
" Ajax, quoniam aliquis nobis Deorum, qui Olympum habitant,
" Vati assimilatus jubet ad naves pugnare;
" Neque *enim* hic Calchas est, vates augur;

Ver. 53. Ἦ ῥ' ὃγ'.] *Quâ scilicet hic, &c.*
Ibid.——εἰκελος.] Ita restituit *Barnesius*, alibi ex MS. hîc ex conjecturâ. *Al.* ἴκελος. Quod primam corripit.
Ver. 60.——κεκοπὼς.] *Al.* κεκοφὼς.
Ibid.——πλῆσεν μένεος κρατεροῖο.] Vide suprà ad *ver.* 44.
Ver. 62.—ὡς' ἴρηξ.] Ἰωνικῶς ψιλοῦται, εἰ μὴ τὸ ἱέραξ δασύνεται. *Eustath.*
Quàm facilè accipiter saxo sacer ales ab alto
Consequitur pennis sublimem in nube columbam *Æn.* XI. 721.
Ver. 67. Αἶψα δ' ἄρ'.] *Statimque adeò; Statimque proinde.*
Ver. 68.—ἐπεί τις.] Hæc oratio," inquit *Spondanus*, " est μείωσις. Nihil enim " subjicitur, quod sit hujus initii ἀπόδοσις." Non vidit nimirum vir eruditus, versus 70, 71, & 72, Parenthesi includendos; ἀπόδοσινque ab istis demùm verbis incipere, Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ, &c.

Ver.

Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντα, ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ·
Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρασι χεῖρες ἄαπτοι
Μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινάω δὲ καὶ οἷος
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ τὸς ὄπιθεν Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς,
Οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνείψυχον φίλον ἦτορ·
Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀρσαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
Καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι

" Veſtigia quippe retrò pedum & tibiarum
" Facilè cognovi abeuntis: facilè utique dignoſcuntur dii:)
" Continuò etiam mihi ipſi animus in pectoribus meis
" Magis excitatus eſt ad pugnandum atque prœliandum;
" Pugnamque appetunt geſtientes ſubtus pedes, & manus ſupernè.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt Telamonius Ajax;
" Sic nunc & mihi circa haſtam manus audaces
" Geſtiunt, & mihi animus erectus eſt; ſubtuſque pedibus
" Sentio mè impulſum ambobus: animo verò incitato cupio vel ſolus
" Cum Hectore Priamide inexpletùm ardenti pugnare.
Sic hi quidem talia inter ſe dicebant,
Pugnæ ſtudio læti, quod ipſis deus immiſerat animo.
Interim autem poſtremos Neptunus excitabat Achivos,
Qui ad naves veloces reficiebant ſuum animum:
Quorum utique ſimul gravique labore ſibi *defeſſa* membra ſoluta erant,
Simulque ipſis dolor in animo oriebatur, aſpicientibus

Ver. 71. Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν.] —avertens roſeâ cervice refulſit:—
——pedes veſtis defluxit ad imos,
Et vera inceſſu patuit Dea.——
Æn. I. 406.

Mortales medio aſpectus ſermone reliquit,
Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram:
Agnovere Deum proceres.——
Æn. IX. 657.

Ver. 74.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſuprà ad ά, 232, 279.

Ver. 78.——ὤρορε.] *Schol.* Ὥρμηται, ὁρμᾶται· ὑπερβιβασμὸς χρόνου. Quæ quàm inepta ſit obſervatio, vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 79.——μενοινάω δὲ καὶ οἷος.]
Audeo, & Æneadum promitto occurrere turmæ,
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra. *Æn.* XI. 503.

Ver. 83. Τόφρα δὲ.] *Barneſius* edidit Τοφράδ· & τὸ, " Δὲ, inquit, παρέλκει. Ineptè admodùm, & contra omnem linguæ Græcæ analogiam.

Ver. 84. Οἳ——ἀνείψυχον.] *Al.* ἀνέψυχθεν· Quod & comprobat *Barneſius*, ex ά, 575. Atqui ea vox hoc in loco ſententiam planè perimeret. Aliud enim eſt, quod iſtic dicitur, *recreati ſunt*; aliud, quod hîc *recreabantur*. Indicat nimirum *Tempus illud* quod appellant Grammatici) *imperfectum*, ſpatium aliquod temporis *productius* inter agendum; quâ de causâ aptè à Græcis appellatur παρατατικός. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 85. Τῶν ῥ'.] *Quorum ſcilicet; quorum utique*——.

Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Τὼς οἵγ' εἰσοροώντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
Ῥεῖα μεθεισάμενος κραδεραὶς ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρόν ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηνέλεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήσωρας ἀϋτῆς·
Τὼς οἵγ' ἐπόρουνον, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὔμμιν ἔγωγε
Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς·
Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
Νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
Δεινὸν, ὃ ὔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας· οἵ τοπάρος περ
Φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵτε καθ' ὕλην
Θώων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἠϊα πέλονται,

Trojanos, qui magnum murum tranſcenderant cum tumultu.
Hos illi ſcilicet inſpicientes, ſub ſuperciliis lachrymas fundebant;
Non enim putabant *ſe* effugituros perniciem: Sed Neptunus
Facilè interventu ſuo fortes concitavit phalangas.
Atque ad Teucrum *quidem* primùm & Leïtum venit hortans,
Peneleúmque heroëm, Thoantémque, Deïpyrúmque,
Merionémque, & Antilochum, peritos pugnæ:
Hos ille incitans, verbis alatis allocutus eſt;
" *Prob*, pudor, Argivi, juvenes adoloſcentes: vobis ego
" Pugnantibus confido ſalvas fore naves noſtras;
" Si verò vos pugnam detrectabitis gravem,
" Jam nunc certè illuxit dies, quo à Trojanis domabimur.
" O dii, profectò ingens miraculum hoc oculis video,
" Indignum, quod nunquam ego eventurum putabam,
" Trojanos ad noſtras accedere naves; qui priùs
" Fugacibus cervis ſimiles erant, quæ per ſylvam,
" Thoüm, pardaliumque, luporúmque eſcæ ſunt,

Ver. 90. Ῥεῖα μεθεισάμενος.] *Facilè ſe inferens, facilè humanâ ſpecie interveniens.*

Ver. 94.——πτερόεντα.]

——————*verbis*
Quæ tutò tibi magna *volant.*——
Æn. XI. 380.

Ver. 96.—πέποιθα.] Malè hîc Interpretes, *confidebam.* Nihil enim aliud Græcè ſonat πέποιθα, quàm quod Latinè *confido.*

——πεποίθασίν τε βίηφι. δ', 325.
——ὅππα πεποίθῃς. ά, 524.
Ἵπποισίν τε πέποιθε,——. ψ', 286.
——νέος εἰμὶ, καὶ ὔπω χερσὶ πέποιθα.
Odyſſ. π', 71.
——νεώτερός εἰμὶ, καὶ ὔπω χερσὶ πέποιθα. φ', 132.

Vide ſuprà ad ά, 37; & ad β', 322.

Ver. 102.—ἄλλην.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 103.——πορδαλίων.] Codices plerique, παρδαλίων.

Ibid.—ἠϊα πέλονται.] Supervacaneum eſt quod hîc annotat *Barneſius*; " *media* τῦ ἤϊα " ——*aliàs certè brevis. ut Odyſſ.* μ', 329. " ——ἐξέφθιλο ἤϊα πάντα." Cujus rei eandem eſſe cauſam, ac in voce τίω.—Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν γε τίω, δ', 257; ignoravit Vir eruditus. Nempe ad iſtum locum, " *vel* " *hinc ſumſit*," inquit, " *priorem* τῦ τίω *communem:*" Quod nequaquam verum eſt: Nam in τίσω, τίσεσθαι, & ſimilibus, ubi *duæ Vocales* non *concurrunt*, prior *Homero* nunquam corripitur. Et ad *Odyſſ.* β', 289, Ὁπλισσόν τ' ἤϊα

Αὕτως ἠλάστεσσαι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμῃ·
Ὡς Τρῶες τοπρίν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν·
Νῦν δ' ἔκαθεν πτόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
Ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
Ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
Ἡμέας γ' οὔπως ἐστὶ μεθιέμεναι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
Ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θύριδος ἀλκῆς,
Πάντες ἄριστοι ἕπεσθε κατὰ στρατὸν· οὐδ' ἂν ἔγωγε
Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
Λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
Ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
Τῆδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος

" Temerè errantes, imbellès, neque *natæ* ad pugnam:
" Sic Trojani antehac robur & manus Achivorum
" Manere nolebant ex adverso, nè paululum quidem;
" Nunc verò procul ab urbe cavas ad naves pugnant,
" Imperatoris ignaviâ, negligentiâque militum,
" Qui cum illo contendentes, propugnare nolunt
" Naves veloces, sed interficiuntur ad ipsas.
" Veruntamen etiam si omninò revera in culpa est
" Heros Atrides, late-dominans Agamemnon,
" Eò quòd contumeliâ affecerit pedibus-celerem Pelidem;
" Nobis tamen nullo-modo licet intermittere pugnam:
" Sed medeamur ocyùs *huic malo*; faciles utique sanatu mentes bonorum.
" Vos autem nequaquam honestè remittitis strenuam fortitudinem,
" Omnes fortissimi cùm sitis in exercitu: neque verò ego
" Virum objurgaverim, qui pugnam detrectet,
" Quum imbellis sit: at vobis succenseo ex animo.
" O mollies, mox sanè aliquod malum admittetis gravius
" Hâc ignaviâ: sed in mentibus reponite singuli

ς' ἥια ϗ ἄγλαϊσιν—" *in tertio* (inquit) *loco* " *Anapæstus.*" Quæ æquè inepta est annotatio. Vide infrà ad ó. 24.

Ver. 109.—ἐρίσαντες.] De hujus vocis, & similium, prosodiâ; vide suprà ad á. 140.

Ver. 111. Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ] *At sanè etiam si*——.

Ver. 115.—ἀκεσταί τοι.] *Faciles certè sanatu; faciles utique sanatu*——.

Ver. 116.—καλὰ.] Vide suprà ad ß. 43.

Ver. 117. Πάντες ἄριστοι ἕπεσθε——, ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι.] Ἐπεὶ δὲ—ὥτ' ἐμπαθὲς τυχὸν παῤῥησίαν ἀναδιχεῖται ϗ νουθέτησιν ἀκραίαν, ἐν τοῖς χρησιματάτοις ἐστὶ τῶν βοηθημάτων ὁ παραμυθούμενος ἐλαφρὸς ἔπαινος· ὥσπερ ἐν τούτοις,—" Πάντες ἄριστοι ἕπεσθε"——. *Plutarch. de Adul. & Amici discrim.* sub finem.

Ver. 118. Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις.] Luculentus planè ad hunc locum *Spondanus*: " Quem " *virum, quæso, intelligit Neptunus, &c.?*"

Ibid.—μεθείη] Μεθεῖ, Codd. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 120, 122, 123.——τάχα δή,——δή γὰρ——, Ἕκαστος δή.] *Mox sanè*——; *certè enim*——; *Hector nempe*——.

Ver.

Αἰδῶ τ' νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
"Εκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,
Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας τ' μακρὸν ὀχῆα.
Ὣς ῥα κελευσιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντες δοιὰς ἴσαντο φάλαγγες
Καρτεραὶ, ἂς ἔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μελεθὼν,
Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
Κρινθέντες Τρῶάς τε τ' Ἔκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φράξαντες δόρυ δορὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ.
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέσαντο ἀλλήλοισιν·
Ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.

" Pudorem, *bonumque* reprehenſionem: certè enim ingens certamen ortum eſt,
" Hector nempe ad naves prælio-ſtrenuus pugnat,
" Fortis; perfregitque portas, & longum vectem.
Sic ſanè adhortans Neptunus concitavit Achivos:
Circum autem Ajaces duos ſtabant phalanges
Firmæ, quas nè Mars quidem vituperâſſet, ſi interveniſſet,
Neque Minerva populorum-concitatrix: quippe præſtantiſſimi *viri*
Delecti, Trojanóſque & Hectorem nobilem manebant,
Conſtipantes haſtam haſtæ, ſcutum ſcuto denſiſſimis ordinibus:
Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir:
Seque-invicem-attingebant ſetis equinis-comantes galeæ ſplendentibus conis
Nutantium; adeò denſi ſtabant inter ſe:
Haſtæ autem criſpabantur audacibus à manibus
Concuſſæ: hi quippe *in hoſtes* rectà tendebant, ardebantque pugnare.

Ver. 122. Αἰδῶ τ' νέμεσιν.] Αἰδῶ, αἰσχύνην· νέμεσιν, τὴν τῶν ἐκτὸς· *Scholia inedita* in Cod. *Harleiano* à *Th. Bentleio* communicata.

Ver. 123.——βοὴν ἀγαθὸς.] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 126. Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας.] Connectit hæc iſtud ἄρ' cum eo quod præceſſit, *ver.* 46, 47, Αἴαντε πρώτω,—Σφὼ μὲν νῦ Σάωσιν λαὸν Ἀχαιῶν.

Ver. 129. Κρινθέντες.] Rectè. Nam κριθέντες primam neceſſariò corripit.

Ver. 130. Φράξαντες δόρυ δορὶ, Σάκος Σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ.]
——σὺ δ' ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ,
Ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ σᾶς, ἐμαρτίζετε μάχην.
Euripid. Heracl. 836.
——Trojanæ acies, acieſque Latinæ
Concurrunt; hæret pede pes, denſuſque viro vir. *Æn.* X. 360.
Quem ad locum, ſummâ cum inſcitiâ *Servius*: " *Pede* (inquit) *pro Pedi*; *nam eſt* " *Antiptoſis.*" Cæterùm *Macrobius* in iis, quibus *Virgilium* contendit *Homerici* carminis majeſtatem non æquâſſe; citatis his verſibus, " *quanta* (inquit) *ſit differentia utri-* " *uſque loci, lectori æſtimandum relinquo,*" lib. 5. c. 13. Mihi hîc, in *utroque* Poëtâ, ſummus videtur ſplendor & pulchritudo. *Scaliger*, erga *Homerum* plerunque iniquior, de hiſce duobus verſibus, " *Fatemur* (inquit) " *ex Græcæ linguæ commoditate nobis eſſe ap-* " *tiores ad laudandum, quàm ad imitandum.*" Poëtic. lib. 5. c. 3. Quod autem rogat; " *cum dixi* Σάκος Σάκεϊ, *quid erit* ἀσπὶς ἀσπίδ' " *ἀσπίς?*" non advertit vir eruditus, neque Σάκος idem ipſum eſſe quod ἀσπὶς; & ſententiam, in voce Ἀσπὶς, ab alio eſſe inchoatam exordio; nec quæ demùm in ſententiâ connectendâ vis eſſet particulæ illius, ἄρ'.

Ibid.—προθελύμνῳ.] Πολυπτύχῳ, *Scholia inedita* Codicis *Harleiani* à *Th. Bentleio* communicata.

Ver.

Τρῶες δὲ πρὸτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Ἀντικρὺ μεμαὼς· ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
Ὅντε κατὰ ζεφάνης πολυμὸς χειμάρροος ὄσσῃ,
Ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέα ἔχματα πέτρης,
Ὕψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, κλυπέει δὲ θ' ὑπ' αὐτῆ
Ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται
Ἰσόπεδον, τότε δ' ἔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
Ὣς Ἕκτωρ, εἵως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
Ῥεῖά θ' ἑλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
Στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς· οἱ δ' ἀντίοι υἱες Ἀχαιῶν,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
Ὦσαν ἀπὸ ζοφείων· ὁ δὲ, χασσάμενος πελεμίχθη,
Ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,

Trojani autem priùs-in-eos impetum fecerunt conferti; præibatque Hector
Contrà alacer-ruens; lapis-cursu-pernicioſus ſicuti à petrâ,
Quem de vertice-montis fluvius torrens impulerit,
Abruptis immenſo imbre aſperæ retinaculis petræ,
Altéque ſubiliens volat, reſonátque ſub ipſo
Sylva; hic autem curſu perpetuo currit magnâ vi, donec perveniret
In planitiem; tum verò nequaquam volvitur, curſu licèt incitatus:
Sic Hector, hactenus quidem minabatur, uſque ad mare
Facilè ſe perventurum ad tentoria & naves Achivorum,
Interficientem *eos*: verùm quando jam in denſas incidiſſet phalangas,
Stetit propè-admodùm obnitens: ex adverſo autem filii Achivorum,
Percutientes enſibúſque & haſtis utrinque-acutis,
Repulerunt *eum* à ſe: ille verò cedens, aſperè-concuſſus eſt,
Vociferatuſque eſt altâ-voce Trojanos inclamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,

Ver. 136.—ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.] *Duxit eos, ut diximus, Hector.* Ea enim hîc vis eſt vocabuli, ἄρ', ut conjungat hæc cum eo quod præceſſit, *ver.* 39. Τρῶες δὲ —— Ἕκτορι —— ἕποντο.

Ver. 137. Ἀντικρὺ.] Quâ ratione, ἀντικρὺ, hîc ultimam producat; vide ſuprà ad ῠ, 51.

Ibid. —— ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης.]
Ac veluti montis ſaxum de vertice præceps
Cùm ruit avulſum vento, ſeu turbidus imber
Proluit, aut annis ſolvit ſublapſa vetuſtas;
Fertur in abruptum magno mons improbus actu,
Exultatque ſolo, ſylvas, armenta, viroſque
Involvens ſecum: diſjecta per agmina Turnus
Sic —— ruit. —— *Æn.* XII. 684.

Hujus Similitudinis & in utroque Poëtâ venuſtatem *totius*, & apud *Homerum* partium *ſingularum* (multò etiam magis quàm apud *Virgilium*) accommodam traductionem, aptamque & compoſitam pulchritudinem, optimè hoc in loco expoſuit & enarravit *Popius*.

Ver. 138. —— ὄσσῃ.] *Al.* ὄσσει.

Ver. 139. Ῥήξας —— πέτρης.] Vide ſuprà ad *ver.* 36.

Ver. 141. Ὕλη.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 144. Ῥεῖά θ' ἑλεύσεσθαι κλισίας.] Hoc tantùm in loco, & infrà, ύ, 263; occurrit vox ῥεῖά θ' apud *Homerum*: Et utrobique cum voce ἑλεύσεσθαι conjuncta. Quare neque cum *Barneſio* ſentio, voculam " δὲ " παρέλκειν· id quod linguæ Græcæ ratio haud patitur: Neque cum *Euſtathio*, δὲ poſitum eſſe pro δή· quod nihil eſt: Sed, ῥεῖά θ' ἑλεύσεσθαι κλισίας, tantundem eſſe ac ſi dictum fuiſſet, ῥεῖα κλισίασδε ἐλεύσεσθαι. Quod & indicat *Euſtathius*, quum addit, ἴσως δὲ καὶ κατὰ τὸ, εἶμι δὲ.

Ver.

Παρμένετ'· ἤτοι δηρὸν ἐμὲ ζχήσεσιν Ἀχαιοὶ,
Καὶ μάλα πυρηδὸν ζφέας αὐτὰς ἀρτύνανλες·
Ἀλλ', οἴω, χάσσονλαι ὑπ' ἔγχεϙ, εἰ ἐτεόν με
Ὧρσε θεῶν ὤρις ϙ, ἐρίγδουπϙ πόσις Ἥρης.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένϙ κ' θυμὸν ἑκάςου.
Δηΐφοβϙ δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάνλοσε ἴσην,
Κῶφα πυκὶ πρεβίβας, κ' ὑπασπίδια προποδίζων·
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκελο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρλε, κατ' ἀσπίδα πάνλοσε ἴσην,
Ταυρείην· τῆς δ' ὅτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβϙ δὲ
Ἀσπίδα ταυρείην ζχέθ' ἀπὸ ἕο, δείσε δὲ θυμῷ
Ἔγχϙ Μηριόναο δαΐφρονϙ· αὐτὰρ ὅγ' ἤρως
Ἀψ ἑταρων εἰς ἔθνϙ ἐχάζελο, χώσαλο δ' αἰνῶς
Ἀμφότερον, νίκης τε, κ' ἔγχεϙ, ὃ ξυνέαξε·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας κ' νῆας Ἀχαιῶν,
Οἰσόμενϙ δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίηφι λέλειπλο·
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναλο, βοὴ δ' ἄςεςϙ ὀρώρει.

" Perſtate: haudquaquam diù me ſuſtinebunt Achivi,
" Licèt valdè addenſatis-ordine-quadrato-agminibus ſeipſos inſtruxerint:
" Sed, puto, cedent haſtâ *meâ fugati*, ſi revera me
" Incitavit deorum potentiſſimus, altitonans maritus Junonis.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuſcujuſque.
Deïphobus porro inter hos elato animo incedebat
Priamides, præque ſe tenebat clypeum undique æquale,
Levi paſſu progrediens, & clypeo-tectus procedens:
Meriones autem in eum collimans-direxit haſtam fulgentem;
Et percuſſit, neque aberravit, clypeum undique æquale,
Taurinum; id verò haudquaquam trajecit, ſed multò priùs
In extremo fracta eſt longa haſta: Deïphobus autem
Scutum taurinum tenuit-*procul* à ſe, timuit enim animo
Haſtam Merionis bellicoſi; at heros *Mariones*
Retrò ſociorum in agmen receſſit; iratus eſt autem graviter
Propter utrumque, victoriamque *amiſſam*, & haſtam, quam fregerat:
Perrexit itaque ire præterque tentoria & naves Achivorum,
Allaturus haſtam longam, quæ ſibi in tentoriis reliqua erat:
Cæteri verò pugnabant, clamórque immenſus exortus eſt.

Ver. 151.——ἤτοι δηρὸν ἐμὲ.] *Al.* ἤτι ῥὸν ἐμέ· Malè. *Al.* ἤτι με δηρὸν ἔτι. *Al.* ἔτι δηρὸν ἐμέ.

Ver. 152.—ζφέας αὐτὰς.] Pronunciabatur ζφᾶς αὐτὰς· Nam ζφέας ultimam procit. Alioqui contraheretur in ζφεῖς.

Ibid.—ἀρτύνανλες.] Vide ſuprà ad ά, 338.

Ver. 156.—ἐβεβήκει.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 157. Πριαμίδης.] Vide ſuprà ad ά, 8.

Ver. 163.—— ἀπὸ ἕο.] Quâ ratione, ἀπὸ, hîc ultimam producat; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 168. Οἰσόμενϙ δόρυ.] Obſervandus hîc maximè proprius *vocis mediæ* Uſus. Quod & *Euſtathius* notavit, & Scholiaſtes. Οἴσων μὲν γὰρ, ἑτέρῳ· οἰσόμενϙ δὲ, ἑαυτῷ. *Allaturus ſibi haſtam*, &c. Vide ſuprà ad γ', 141.

Ibid.——κλισίηφι.] *Euſtathius* in commentario κλισίηφι.

Ver.

Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυΐππου Μέντορος υἱόν·
Ναίε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
Κέρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσικάστην·
Αὐταὶρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
Ναίε δὲ παὶρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' ὦτα ἔγχει μακρῷ
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν, μελίη ὣς,
Ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
Χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
Ὣς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ·
Τεῦκρος δ' ὥρμήθη, μεμαὼς, ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυδέος· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος,

Ac Teucer quidem primus Telamonius virum interfecit
Imbrium armis-acerrimum, divitis-equorum Mentoris filium:
Habitabat autem is Pedæum, antequam veniſſent filii Achivorum,
Filiámque Priami notham uxorem-habebat Medeſicaſten:
At poſtquam Danaorum naves veniſſent utrinque-remis actæ,
Rurſus ad Ilium venit, excellebátque inter Trojanos:
Habitabat autem apud Priamum: iſque eum honorabat æquè ac filios.
Hunc utique filius Telamonis ſub aurem haſtâ longâ
Vulneravit, evulſitque haſtam: is autem cecidit, fraxinus tanquam,
Quæ montis in vertice procul conſpicui
Ære reciſa, tenera terræ folia admovit:
Sic cecidit; circúmque ipſum ſonitum-dederunt arma varia ære.
Teucer itaque accurrit, cupiens arma exuere:
Hector verò in accurrentem jaculatus eſt haſtâ fulgenti:
Sed ille quidem ex adverſo conſpicatus evitavit æream haſtam
Paululum; hic autem Amphimachum, Cteati filium Actorionis,

Ver. 172.—Πήδαιον.] Scholiaſti, Πήδασον.

Ibid.—πρὶν ἐλθεῖν] Quâ ratione hîc; πρὶν, producatur; item ζθένεϊ, *ver.* 193; & ἀνὰ, *ver.* 199; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 177. Τόν ῥ'.] *Hunc, inquam: Hunc utique*——.

Ver. 178.—ἔπεσεν, μελίη ὣς,——χθονὶ φύλλα πελάσσῃ.]

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Erymantho
Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pinus. *Æn.* V. 448.

Ver. 179.—κορυφῇ.] Κερυφῆς, codd. *Italic.* à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 180.——ταμνομένη.] Ita *Barneſius* rectè ex MSS. & ex *Euſtathio*. *Al.* τεμνομένη. Vide ſuprà ad Ϛ, 87. Quem ad locum *Euſtathius*; εἰ δὲ χρὴ εἰπεῖν, ἀπίτεμνε νε" κοινότερον, ἀλλ' Ὅμηρος τὴν κατ' αὐτὸν Ἰάδα γλῶσσαν τιμᾷ, τὸ τέμνειν "τάμνειν" λέγουσαν.

Ver. 181—187.—βράχε,—δύπησεν,—ἐρέξησε.] De hujus ὀνοματοποιίας pulchritudine, vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

—collapſa ruunt immania membra;
Dat tellus gemitum, & clypeum ſuper intonat ingens. *Æn.* IX. 708.
Corruit in vulnus, ſonitum ſuper arma dedere. *Æn.* X. 488.

Ver. 183 & 190——ἀκόντισε] De proſodiâ hujus vocis, vide ſuprà ad ά, 140. Cæterùm Alii hîc legunt, ὀρέξατο.

Ver. 184. Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.

—ille ictum venientem à vertice velo
Prævidit, celerique elapſus corpore ceſſit *Æn.* V. 444.

Ibid.—χάλκεον ἔγχος.] Vide ſuprà ad γ 380.

Νισσόμενον πολεμόνδε κατὰ σῆθος βάλε δουρὶ·
Δύπησεν δὲ μεσῶν, ἄραβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἕκτωρ δ' ἁρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
Κρατὸς ἁφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὁρμηθεὶς ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος· ἀλλ' ἔπτη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέῳ πεπάλυφθ' ὁ δ' ἀσπίδος ἐμφαλὸν ἔτας,
Ὧσε δέ μιν ζωθεὶς μεγάλως· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὼς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος, δῖός τε Μενεσθεύς,
Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς·
Ὧσε δὺ αἶγα λέοντε, κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων
Ἁρπάξαντε, φέρηον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης κατὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε·
Ὣς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ

Venientem in pugnam ad pectus percuſſit haſtâ ſua.
Fragorem verò edidit cadens, & ſonitum dedêre arma ſuper ipſum.
Hector itaque accurrit, ut galeam temporibus aptam
Capite deriperet magnanimi Amphimachi;
Ajax autem in accurrentem jaculatus eſt haſtâ ſplendenti
Hectorem; ſed nuſquam ad corpus pervenit, totus quippe ære
Horrendo tectus erat: Ille tamen ſcuti umbonem percuſſit,
Reppulitque eum vi magnâ: is autem cedebat retrò
A cadaveribus ambobus; iſta autem *ad ſe* extraxerunt Achivi:
Amphimachum quidem Stichius, nobiliſque Meneſtheus,
Principes Athenienſium, portaverunt ad exercitum Achivorum;
Imbrium verò Ajaces, ſtudioſi impetuoſæ pugnæ:
Ut duo capram leones, à canibus ſerratis-dentibus
Ereptam, ferunt per virgulta denſa,
Altè ſupra terram in malis tenentes:
Sic utique hunc [*Imbrium*] altè tenentes duo Ajaces bellatores:

Ver. 191.——πᾶς δ' ἄρα.] *Totus quippe: Totus nempe, ut diximus,*——.

Ver. 192.——ὕτα.] *Al.* ὄτα. Utrumque rectè. Ab ὀτάω, fit ὄτα, quod τὸ ά producit; Ab ὀτάζω, fit ὄτασε; (& inde ὕτα) quod τὸ ά corripit. In aliis quibuſdam verbis occultior eſt analogiâ; nec à Grammaticis, quod ſciam, obſervata. Quemadmodum aliud ſcilicet eſt—ἀτλεῖν, aliud—ἐτλεῖν· ſimiliterque aliud—ἠτλεῖν, aliud ἐτλεῖν· eodem planè modo, *pronunciationis & proſodiæ* ratione, aliud eſt πράσσειν, in quo τὸ ά productum; aliud τάσσειν, in quo τὸ ά correptum eſt, licet ſyllaba τάσσ poſitione producatur. Hinc nimirum πράσσω, in linguâ Ionicâ, migrat in πρήσσω· τάσσω, nequaquam in τήσσω. Hinc, diverſo accentu, πρᾶγμα, πρᾶξις, πρᾶξαι (πρῆγμα, πρῆξις, πρῆξαι) πέπρᾶγα· at τάγμα, τάξις, τάξαι, τέτᾶγα. Neque in his ullus unquam eſt Licentiæ locus.

Ver. 194.——ἐξείρυσσαν.] Ita edidit *Barneſius* ex MS. *Al.* ἐξείρυσαν. Minùs rectè. Nam εἴρυσαν penultimam corripit. Vide ſuprà ad *ver.* 1.

Ver. 195. Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος.] Non ſupervacaneum eſt iſtud, ἄρα. *Stilicet Amphimachum Stichius quidem*——.

Ver. 196.——κόμισαν.] Vide ſuprà ad ᾱ, 140.

Ibid.——κατὰ λαὸν.] *Al.* μετὰ λαὸν.

Ver. 197.——μεμαότε.] Ita iterum rectè *Barneſius* ex MS. Vide ſuprà ad *ver.* 46 & item ad β, 818. *Al.* μεμαῶτε. Quod verſum perimit.

Ver. 198.—αἶγα.] Nonnulli, αἴγα. Malè.

Ver. 199.——ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά.]
Hîc inter denſas corylos——
Virg. Eclog. I. 14.

Ver. 201. Ὣς ῥα τὸν] *Sic, inquam, hunc*——

Τεύχεα ζυλήτην, κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Οἰλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
Ἦκε δέ μιν ζφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὁμίλου,
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
Υἱωνοῦ πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
Ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
Ἤϊεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
Ἀνιάων· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.
Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἷϊ Θόαντι,
Ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, πῇ τοι ἀπειλαὶ

Arma detraxerunt; caput autem molli à cervice
Amputavit Oïliades, iratus Amphimachi *causâ*;
Miſitque illud inſtar-globi rotatum per turbam;
Hectori verò ante pedes cecidit in pulveribus.
Ac tum quidem ex animo Neptunus iratus erat,
Nepotis *gratiâ* [*Amphimachi*] cæſi in gravi pugnâ:
Perrexit itaque ire prætérque tentoria & naves Achivorum,
Incitaturos Danaos, Trojaniſque clades moliebatur.
Idomeneus autem illi haſtâ-inclytus occurrit,
Rediens à ſocio, qui ei nuper è prælio
Venerat, ad poplitem vulneratus acuto ære:
Hunc quidem ſocii aſportaverant, ille autem, medicis quum mandata dediſſet,
Redibat ex tentorio; adhuc enim pugnæ cupiebat
Particeps-eſſe: Ipſum itaque allocutus eſt rex Neptunus,
(Aſſimilans-ſe voce, Andræmonis filio Thoanti,
Qui per totam Pleurona & excelſam Calydona,
Ætolis imperabat, deúſque tanquam honorabatur à populo;)
" Idomeneu, Cretum princeps, quò tandem minæ

Ver. 202.—κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.] Tum caput ipſi aufert— *Æn.* IX. 332.

Ver. 209. Ὀτρυνέων] Vide ſuprà ad á, 309.

Ver. 210. Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ.] *Idomeneus autem ei deinceps*——. *Idomeneus autem ei eunti*——. Connectitur videlicet cum iſto, βῆ δ' ἰέναι, *ver.* 208.

Ver. 212.—βεβλημένος.] Ita edidit *Barneſius* ex tribus MSS. Quod uſitatius eſt. Cumque iiſdem faciunt *MSS. Harleian.* & *Italic.* à *Th. Bentleio* collati. *Al.* βεβολημένος. Sed *hoc* apud *Homerum*, ut rectè annotavit *Barneſius*, ſemper de *Animi* affectibus & mœſtitia; *illud*, de vulneribus *Corporis*, aut ſiquid ſimile.

Ver. 214.——ἐκ κλισίης.] Ex *Amici* vulnerati tentorio, ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, *ver.* 211; iturus ad *Suum* tentorium, ut arma deinceps indueret, *ver.* 240. *Barneſius*, ex uno MS. edidit hoc in loco, ἐς κλισίην, ad *Suum* ſcilicet *tentorium*. Quod, ad ſententiam, perinde eſt. Cùmque *Barneſio* faciunt MSS. *Th. Bentleio* collati.

Ver. 216. Εἰσάμενος.] Vide ſuprà *ver.* 45.

Ibid.——φθογγὴν] *Al.* φωνήν.

Ver. 212.—Ἰδομενεῦ.] *Barneſius*, ante hunc verſum, alterum iſtum ex MS. *Cantabrigiens.* tanquam "*perè neceſſarium*," inſerui

Οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Ὦ Θόαν, ἔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος ὅσσον ἔγωγε
Γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιξάμεθα πολεμίζειν·
Οὔτέ τινα δέος ἰσχει ἀκήριον, οὔτέ τις ὀκνῳ
Εἴκων, ἀνδύεται πολεμον κακόν· ἀλλά που ἔτῳ
Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,
Νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ, Θόαν· κὴ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα,
Ὀτρύνεις δὲ κὴ ἄλλον, ὅθι μεθίεντα ἴδηαι·
Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληξε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοσήσειεν
Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
Ὅς τις ἔπ' ἤματι τῶδε ἑκὼν μεθίησι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
Σπεύδειν· αἴκ' ὄφελός τι γενώμεθα κὴ δὺ' ἐόντε.

" Abierunt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum?
Hunc autem viciſſim Idomeneus, Crutum ductor, contra allocutus eſt;
" O Thoa, nullus vir nunc in culpâ, quantum equidem
" Intelligo: omnes enim ſcimus prœliari:
" Neque quenquam timor detinet exanimans, neque quiſquam pigritiæ
" Cedens, ſubterfugit pugnam pernicioſam: ſed ita
" Videtur nimirùm gratum eſſe præpotenti Saturnio,
" Inglorios perire procul ab Argo hîc Achivos.
" At, Thoa; quandoquidem ante bellicoſus fuiſti,
" Hortari ſoles autem & alium, ubi remittentem videris:
" Ideò nec nunc quidem ceſſa *ipſe*, hortareque virum quemque.
Huic autem reſpondit deinde Neptunus quatiens-terram;
" Idomeneu, ne iſte vir ampliùs revertatur
" A Trojâ, ſed hîc canibus ludibrium fiat,
" Quicunque die hoc volens remiſerit pugnam.
" Sed agè, armis huc ſumptis veni: hæc autem ſimul oportet
" Maturare; ſi cui uſui eſſe queamus, etiam duo cùm ſimus:

τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.

Sed nihil opus. Nam, Parentheſi incluſis verſibus 218, 217, 218; conſtat expleta omnibus ſuis numeris & partibus ſententia.

Ibid.——ὥς τοι ἀπείλαι Οἴχονται—— 3] Scholiaſtes legendum contendit, ὥς τοι ἀπείλαι; Οἴχονται. Minùs rectè. Simile enim eſt, ὥς οἴχονται; at illud, δ', 229, ΠΗ ἴδηαι Οἴχηαι.

Ver. 223. γινώσκω.] *Al.* γιγνώσκω. Quod perinde eſt: Nam γινώσκω primam producit.

Ibid.—ἐπιξάμεθα πολεμίζειν.] Ita *Barneſius*, ex duobus MSS. *Al.* πολεμιζειν. Quod & ipſum ferri poſſit.

Ver. 224.—τινα ὄκνῳ.] Quâ ratione, τινα, hîc ultimam producat; item ὄκνῳ, *ver.* 229; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 225.—ἀλλά που.] *Sed, ut veriſimile eſt: Sed, quantum conjicere eſt,*——

Ver. 227. Νωνύμνους.] Nullâ ex analogiâ licentiarum, produci poteſt iſtuc υ. Utrùmne verò νωνύμνους, quomodo nonnulli ediderunt, an νωνύμμους, æquè ac ἰωνύμους, pronunciârint Iones, non liquet.

Ver. 229. Ὀτρύνεις.] " *Orationis conſequutionem poſcere*" exiſtimat vir doctiſſimus *Henr. Stephanus*, " *ut* Ὀτρύνεις *legatur*, " *præcedente* ἦσθα." Sed nihil opus. Nam, ὀτρύνεις, hâc quidem in ſententiâ, cum præcedente, ἦσθα, ſatis aptè cohæret; non ſatis aptè, ὄτρυνες, cum ſubſequente ἴδηαι.

Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ τέλει ἀνδρῶν, κὴ μάλα λυσῶν·
Νῶϊ δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισαίμεσθα μάχεσθαι.
Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἵκανε,
Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε·
Βῆ δ' ἴμεν ἀσεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
Ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων ἐὺς, ἀντεβόλησεν,
Ἐσχατιὴ ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἤει
Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη ζαθέη Ἰδομενῆος·
Μηριόνη, Μόλου υἱὲ, ποδάρκης ταχὺ, φίλταθ' ἑταίρων,
Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν κὴ δηϊοτῆτα;
Ἦέ τι βέβληαι, βέλος δέ σε τείρει ἀκωκή;
Ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἐμ' ἦλυθες; αὐτὸς δὲ τι αὐτὸς
Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

" Utilis-certè-in-unum-collata virtus eſt virorum, etiam valdè imbellium:
" Nos autem & cum fortibus novimus pugnare.
Sic fatus, ille quidem rurſus abiit deus in pugnam virorum:
Idomeneus autem, quando jam ad tentorium bene-ſtructum veniſſet,
induit arma pulchra circa corpus, ſumpſitque duo-haſtilia:
Perrexitque ire fulguri ſimilis, quod ſcilicet Saturnius
Manu acceptum miſerit vibratum è coruſco Olympo,
Oſtendens ſignum hominibus; præclari utique *ſunt* ejus radii:
Sic hujus æs ſplendebat circa pectora currentis.
Meriones autem ei, famulus bonus, occurrit,
Quum abeſſet propè adhuc à tentorio: nam haſtam æream ibat
Sumpturus. Hunc itaque allocuta eſt vis Idomenei, [*allocutus eſt Idomeneus:*]
" Merione, Moli fili, pedibus celer, chariſſime ſodalium.
" Cur veniſti, prælióque relicto & pugnâ?
" Nunquid vulneratus es, telique te affligit cuſpis?
" An alicujus rei-nuncius ad me veniſti? neque *verò* omnino ipſe
" Deſidere in tentoriis cupio, ſed pugnare.

Ver. 238.—ἐπιξαίμεσθα μάχεσθαι.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collati, ἐπιξάμεθα. Unde fortè legendum, ἐπιξάμεθα μαχέσθαι.

Ver. 240.—κλισίην—ἵκανε.] Vide ſuprà ad *ver.* 214.

Ver. 241. Δύσετο.] Ita *Barneſius* ex MSS. & Editt. Vett. Rectè. Nam δύσετο, primam neceſſariò producit. *Al.* Δύσσετο.

Ibid.——καλὰ] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid.—γέντο.] *Euſtathius* ad ι. 369; φίλτατος, φίλατος· ἦλθεν, ἦνθεν· ἕλετο, ἕνετο, ὃ δωρικῶς, γέντο· κέλετο, κένετο. Equidem crediderim potiùs ab inuſitato quodam γένω, vel γέννω, vel γείνω deductam. Nam *Dorica* iſta, quæ memorat *Euſtathius*, recentiora videntur, & *Homero*, (ut opinor) ignota.

Ver. 242.——ἀσεροπῇ ἐναλίγκιος] ——fulmina belli,
Scipiadas.—— *Æn.* VI. 84

Ver. 246. Μηριόνης δ' ἄρα.] *Meriones* tem, *ut dictum eſt*,——. Connect nimirum cum eo quod ſuprà dictum eſt, 167, &c.

Ibid.——θεράπων.] Non *Servus*, ſed litum *Præfectus inferior*. Vel, *Idomenei* miger.

Ver. 248. Οἰσόμενος.] Vide ſuprà ad 168.

Ver. 251, 252.——βέβληαι,——ἦλυθ Non ex Aoriſto, ἦλυθον· ſed ex Perfe ἦλυθα. Vide ſuprà ad ά, 37.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης τεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βελητόρε χαλκοχιτώνων,
Ἔρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ καλεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Δύρατά γ', αἴκ' ἐθέλησθα, καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις,
Ἑσταότ' ἐν κλισίῃ τρὸς ἐυπία τραμφανόωντα,
Τρωϊάδα, τὰ κλαμένων ἀποαίνυμαι· ὥ γὰρ οἵω
Ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰσάμενος τολεμίζειν.
Τῷ μοι δύρατά ἐσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης τεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Καί τοι ἐμοὶ τρατά τε κλισίη καὶ νηῒ μελαίνῃ
Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' ὥ ζχεδόν ἐσιν ἑλέσθαι·
Οὐδὲ γὰρ ὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
Ἀλλὰ μετὰ τρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Ἴσαμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται τολέμοιο.
Ἄλλον τώ τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est;
" Idomeneu, Cretum princeps ære loricatorum,
" Venio, si qua tibi hasta in tentoriis relicta est,
" Sumpturus; Eam enim jam confregimus, quam priùs habebam,
" Clypeo Deïphobi percusso ferocientis.
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est,
" Hastas quidem, si volueris, & unam & viginti invenies,
" Stantes in tentorio ad parietes collucentes,
" Trojanas, quas à cæsis abstuli. Non enim profiteor
" A viris hostibus longè stans pugnare.
" Ideò mihi hastæ sunt, & scuta umbonibus-munita,
" Et galeæ, & thoraces lucidùm renidentes.
Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est;
" *Quin* & mihi apud tentoriúmque & navem nigram
" Multa *sunt* spolia Trojanorum: sed non prope sunt, ut-sumere-possim:
" Neque enim ne me *quidem* puto oblitum esse fortitudinis;
" Sed inter primos in pugnâ illustres-viros-reddente
" Sto, quandò certamen exortum fuerit belli.
" Alium fortè aliquem magis Achivorum ære-loricatorum

Ver. 259.——αὖ] *Al.* αὖ τ'.
Ver. 260.——Δύρατά γ'] *Al.* Δύρατα δ'.
Ver. 260—262. Δύρατά——τὰ κλαμένων ἀποαίνυμαι.]
Suggere tela mihi,——.
——steterunt quæ in corpore Grajûm
Iliacis campis.—— *Æn.* X. 333.
Ver. 261.—κλισίῃ] κλισίης, codd. *Italic.* à *Th. Bentleio* collati.
Ibid. — τραμφανόωντα.] Scholasti, δύρατα τραμφανόωντα. *Aliis* ἐυπία τραμφανόωντα.
Ver. 262.——ἀποαίνυμαι] Vide suprà ad γ', 260.
Ver. 267.—τατά τε κλισίῃ—Πολλ' ἔναρα Τρώων.]
——& spolia illa tuis pendentia tectis.
Æn. V. 393.

Λήθω μαρναμένους, ζὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Οἷά περ ἀρετὴν οἷος ἐσσι· τί ζε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λελοίμεθα πάντες ἄριζοι
Ἐς λόχον, (ἔνθα μάλις' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
Ἔνθ' ἄ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
Τῷ μὲν γάρ τε κακὸν τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ,
Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύεται ἐν φρεσὶ θυμὸς,
Ἀλλὰ μεθοκλάζει, κὴ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·
Ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ μεγάλα στέρνοισι πατάσσει,
Κῆρας ὀϊόμενῳ· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων·
Τῷ δ' ἀγαθῷ ἔστ' ἄρ τρέπεται χρὼς, οὔτε τι λίην
Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
Ἁρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαὶ λυγρῇ·)
Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος κὴ χεῖρας ὄνοιτο·
Εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης,
Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
Ἀλλά κεν ἢ στέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε,

"Lateo pugnans, te verò scire ipsum puto.
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est;
"Novi virtute qualis fis: quid te oportet hæc dicere?
"Si enim nunc prope naves seligamur omnes fortissimi
"Ad insidias, (ubi maximè virtus dispicitur virorum:
"Ubi, quique timidus vir, quique fortis, facilè apparet:
"Quippe ignavi mutatur *subinde* color alius ex alio:
"Neque ei, sine motando ut sedeat, continetur in præcordiis animus,
"Sed flexis genibus confidit, & super ambos pedes sedet;
"Intúsque ei cor valdè in pectoribus palpitat,
"Mortem expectanti; stridórque insuper oritur dentium:
"*Viri* autem fortis, neque mutatur color, neque valdè
"Tremit, postquam primùm se-collocârit-in-insidiis virorum;
"Optat autem quàm citissimè miscerì in prælio gravi:)
"Ne ibi quidem tuos animos & manus *quis* vituperârit.
"Si quando enim *seu* eminùs vulneratus fueris-in-pugna laborans, seu cominùs;
"Non in cervicem *tibi* à tergo inciderit telum, nec in dorsum,
"Sed vel pectoribus, vel ventri occurrerit,

Ver. 276.——παρὰ νηυσὶ λελοίμεθα—Ἐς λόχον.] Ita Editione *Wetsteniana*, ubi Interpretatio plerumque perelegans, hæc ita reddunter;——*propè naves sedeamus in insidiis.* Pessimè.

Ver. 278.—ὅς τ' ἄλκιμος.] ὅ, τε τ' ἄλκιμος, Cod. *Italic.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 284.——οὔτε τι λίην Ταρβεῖ.] Καλῶς Ὅμηρος, εἰπὼν, "Τῷ δ' ἀγαθῷ——, "οὔτε τι λίην Ταρβεῖ." Τὸν φόβον οὐκ ἀφεῖλεν, ἀλλὰ τὸν ἄγαν φόβον· ὅπως ἀνδρεία μὴ ἀπόνοια, ᾗ Σαρπαλεόντης μὴ θρασύτης γένηται. Plutarch. περὶ τῆς ἀρετῆς ἠθικῆς, sub finem.

Ver. 288.——βλεῖο.] Codex *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, βλῆο. Quod nescio annon magis analogum.

Ver. 289.—ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι.] Ah ἐπ' αὐχέν' ὄπισθε πέσῃ.

——at non, Evandre, pudendis
Vulneribus pulsum aspicies.——
Æn. XI. 55.

Ver. 290.——ἀντιάσειε.] Vide suprà ad 61.

Ver.

Πρόσσω ἰεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριζύν.
Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς,
Ἑσταότες, μή πέ τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
Ἀλλὰ ζύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.
Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Καρπαλίμως κ. ἰσίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱὸς, ἅμα κραιπνὸς κὴ ἀταρβὴς,
Ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρης μέτα θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώγε
Ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
Τοῖοι Μηριόνης τε κὴ Ἰδομενεὺς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
Ἤισαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τὸν κὴ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὅμιλον;

" Ulteriùs rectâ-ruentis, inter primorum-pugnatorum turbam,
" Sed age, nè ampliùs hæc interloquamur, fatui tanquam,
" Hîc ſtantes, nè fortè quis ſupramodum reprehendat:
" Verùm tu ad tentorium profectus ſume validam haſtam.
Sic dixit. Merionesque autem, veloci par Marti,
Raptim è-tentorio ſuſtulit æream haſtam;
Secutuſque eſt Idomeneum valdè pugnæ cupidus.
Qualis autem hominum-pernicies Mars ad-pugnam accedit;
Ipſumque Terror, charus filius, ſimul validus & impavidus,
Comitatur, qui utique terret pectoris-licèt conſtantis-bellatorem;
Atque hi quidem è Thraciâ in Ephyros armantur,
Vel in Phlegyas magnanimos; neque quidem iidem
Exaudierunt utroſque, alterutris autem gloriam dederunt:
Tales Merionéſque, & Idomeneus, ductores virorum,
Ibant ad pugnam, armati coruſco ære.
Hunc & Meriones prior verbo allocutus eſt;
" Deucalionide, quâ-parte fert animus ingredi turbam?

Ver. 295.——ἀτάλαντος Ἄρηϊ.] Vide ſuprà ad β', 627.

Ver. 296.——χάλκεον ἔγχος.] Vide ſuprà ad γ', 380.

Ver. 298.——οἷος δὲ βροτολοιγὸς——, Τῷ δὲ φόβος——.]

Qualis apud gelidi cùm flumina concitus Hebri
Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque furentes
Bella movens immittit equos;——
——circumque atræ Formidinis ora,
Iræque, Inſidiæque, Dei comitatus, aguntur. Æn. XII. 331.

Ver. 300. Ἔσπετο] *Comitari ſolet.* Ita optimè conſtat *Temporum* ratio. Vide ſuprà ad β', 221; & ad α, 37.

Ver. 301. Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρης μετὰ θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετὰ Φλέγυας.] Hos nimirum populos ait, πολέμοις μάλιστα Ἑλλήνων χαίρειν. *Pauſan. lib.* 9. *c.* 36. Cæterùm *Pauſanias* verſum priorem hoc modo citat;
Τὼ μὲν ἄρ' εἰς Ἐφύρης πόλεμον μεταθωρήσσεσθον.

Ver. 307.——πῇ τ' ἄρ'] *Et quânam igitur——?*

Ἦ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
Ἦ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ ὄπποθι ἔλπομαι ὧτω
Δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωνταις Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
Τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
Οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
Αἰπύ οἱ ἔσσεται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
Ἐμβάλοι αἰθομένου δαλὸν νήεσσι θοῇσιν·
Ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμωνιάδης Αἴας,
Ὃς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερα ἀκτὴν,
Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·

" An ad dextram totius exercitûs, an per medios,
" An ad ſiniſtram? quoniam nuſquam exiſtimo adeò
" Indigere certamine comantes Achivos.
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, viciſſim allocutus eſt;
" Naves quidem ad medias qui auxilientur ſunt & alii,
" Ajacéſque duo, Teucérque, qui præſtantiſſimus Achivorum
" Arte ſagittandi, ſtrenuus etiam & in ſtatariâ pugnâ;
" Qui illum ſatis exerceant, perquam incitatum licèt ad pugnam,
" Hectorem Priamidem; etiamſi admodùm fortis ſit,
" Arduum ſanè ei erit, valdè licèt ardenti in prælium,
" Illorum ſuperato robore & manibus invictis,
" Naves incendere; modò non ipſe Saturnius
" Injecerit ardentem torrem navibus velocibus.
" Homini autem non ceſſerit magnus Telamonius Ajax,
" Qui mortaliſque ſit, & edat Cereres fruges,
" Æréque violabilis ſit, magniſque ſaxis;

Ver. 309.——ἀριστερόφιν; ἐπεὶ] Quâ ratione, ἀριστερόφιν, hîc ultimâm producat; item τῃ, *ver.* 323; & Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 324; & ὑπὸ, *ver.* 334; Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.—ἐπεὶ ὄπποθι——ὧτω Δεύεσθαι.] Ne *dubitare* videatur *Meriones*, eóne verſùs iret auxiliatum, ubi ſe *maximè* opus eſſet; an eò ubi ſe *nihil* opus eſſet; quod eſt videlicet abſurdum: contendit *Popius* verba, ὄπποθι ὧτω δεύεσθαι, eam vim habere, ut dicantur Græci, *omni ex parte* pulſi, auxilio *undique* ex æquo indigere. At hoc non fert linguæ Græcæ ratio. Dubitanti & quærenti, dextraêne parti, an ſiniſtræ, an mediæ demùm aciei opem ferret: ſuccurrit, ſiniſtram exercitûs partem auxilio maximè egere: Nec in hoc, quidquam abſurdi.

Ver. 310.——καρηκομόωνταις.] Crinitos.——*Crinitus* Iopas. *Æn.* I. 744.

Ver. 312.——ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι.] Sunt alii, qui tecta manu defendere poſſunt. *Æn.* XII. 627.

Ver. 316. Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
Αἰπύ οἱ——,] Plerique diſtinguunt.
Ἕκτορα Πριαμίδην· καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν,
Αἰπύ οἱ——,
Sed iſtâ ratione, multò magis ταυτολόγον erit in eâdem ſententiâ, εἰ μάλα καρτερός ἐστιν, &, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ibid.—Πριαμίδην.] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 317.—μεμαῶτι.] Vide ſuprà ad *ver.* 46.

Ver. 320. Ἐμβάλοι.] *Al.* ἐμβάλῃ.

Ver. 321.—Ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ] *Al.* Ἀνδρὶ δὲ οὐκ.

Ver.

Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν,
Ἔν γ' αὐτοσχεδίῃ· ποσὶ δ' ὔπως ἐξὶν ἐρίζειν.
Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερὰ ἔχε στρατὸν, ὄφρα τάχιστα
Εἰδομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἦ μιν ἀνώγει.
Οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον, φλογὶ εἰκελον ἀλκὴν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
Τῶν δ' ὁμὸν ἴσαλο νεῖκος, ἐπὶ στρύμνῃσι νέεσσιν.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
Ἠμαλι τῷ, ὅτε τε πλείη κόνις ἀμφὶ κελεύθῳ,
Οἵτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἰσᾶσιν ὀμίχλην·
Ὣς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι

" Nè ipſi quidem Achilli hoſtium-agmina-perrumpenti ceſſerit,
" In ſtatariâ quidem *pugnâ*; pedibus autem nequaquam poteſt contendere.
" Nobis itaque huc ad ſiniſtram tende exercitûs, ut citiſſimè
" Videamus, an alicui gloriam præbituri ſimus, an quis nobis.
Sic dixit. Meriones autem, veloci par Marti,
Cœpit ire, donec peryeniſſent ad exercitum, quâ eum juſſerat.
Hi autem, [*hoſtes*] quum Idomeneum viderent, flammæ ſimilem fortitudine,
Ipſum & famulum cum armis vario-artificio-factis:
Cohortantes per turbam, in ipſum omnes irruebant;
Manibuſque utrinque conſertis, commiſſum-eſt-certamen ad puppes navium
Ut verò cùm à ſtridulis ventis *agitatæ* ingruunt procellæ,
Die illo quum plurimus pulvis *eſt* in viis;
Qui porrò *venti*, ſimul pulveris magnam ſtare faciunt nebulam:
Sic utique his ſimul *irruentibus* inita eſt pugna, ardebántque animo
Invicem-ſe per turbam interficere acuto ære.
Horruit autem pugna mortalibus-exitioſa haſtis

Ver. 324. Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ.] Notandum hîc quanto cum artificio, (ut Poëma unum ſit à capite ad calcem,) quicquid rerum narretur, quiſquis hominum loquatur, nuſquam non ſpectetur & inſeratur *Achilles*. Vide ſuprà ad β', 673, 681; ad ε, 788; & ad ή, 228.

Ver. 326. Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερὰ.] *Quoniam media acies Tantis Viris tuta eſt, ideò Nos ad ſiniſtram*———.

Ver. 329.———ἀφίκοιτο.] ἀφίκοιτο, cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 331.——Θεράποντα.] Vide ſuprà ad *ver.* 246.

Ver. 334. Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων]
Qualis ubi ad terras abrupto ſidere nimbus
It mare per medium; miſeris heu præcia longè
Horreſcunt corda agricolis; dabit ille ruinas
Arboribus, ſtragemque ſatis; ruet omnia latè:
Antevolant, ſonitumque ferunt ad littora venti:
Talis in adverſos ductor Rhæteïus hoſtes
Agmen agit; denſi cuneis ſe quiſque coactis
Agglomerant.——— *Æn.* XII. 451.

Ver. 339. Ἔφριξεν δὲ μάχη———· ὅσσε δ' ἀμεῤῥεν Αὐγὴ χαλκείη.]
—ferro ancipiti decernunt, atraque latè
Horreſcit ſtrictis ſeges enſibus, *æraque fulgent*
Sole iaceſſita, & lucem ſub nubila jactant.
Æn. VII. 525.
———tum latè ferreus haſtis

Horret

Μακρ ἧς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, ζακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, ὐδ' ἀκάχοιτο.
Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι κὴ Ἕκτορι βούλετο νίκην,
Κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχὺν, ὐδ' ὄγε πάμπαν

340 Longis, quas tenebant acutas; oculosque perstringebat
Splendor æreus, galeis à lucentibus,
Thoracibusque recens-tersis, scutisque fulgentibus,
Congredientium in-unum: Valdè utique audax-animo esset,
Qui tunc gaviſus esset viso labore, neque animo-turbaretur,
345 Porrò diversis *partibus* faventes duo Saturni filii viribus-potentes,
Viris heroibus struebant dolores graves.
Quippe Jupiter quidem Trojanis & Hectori volebat victoriam,
Glorioſum-reddens Achillem pedibus velocem; neque *tamen* ille penitùs

Horret ager, campique armis sublimibus *ardent.* Æn. XI. 601.

—& *luce* coruscus *ahenâ.* Æn. II. 270.

Ἔνια μέντοι ζαφέστερον ἐν ταῖς μεταφοραῖς λέγεται ὑ κυριώτερον, ὅπερ ἐν αὐτοῖς τοῖς κυρίοις· ὡς τὸ, "Ἐφριξεν δὲ μάχη." Οὐ γὰρ ἄν τις αὐτὸ μεταλαβὼν διὰ κυρίων, ὕτ' ἀληθέστερον εἴποι, ὕτι ζαφέστερον. *Demetr. Phaler.* §. 82. Τὸ δὲ, "αὐγὴ χαλκείη," τολμηρὸν φασιν ἐνταῦθα εἶναι οἱ παλαιοί. Οὐ γὰρ παραβολικῶς εἶπεν, ὡς ἐν ἄλλοις, "Χαλκὸς ἰλάμπει αὐγῇ πυρὸς," ἤ τι τοιοῦτον· ἀλλὰ μονονυχὶ ἐφλόγωσεν τὰ ὅπλα, ἡλίου ἤ τινα τοιαύτην λαμπηδόνα προσπλάσαντος αὐτοῖς. *Eustath.*

Ibid. —φθισίμβροτος.] Syllaba φθῖ, in vocabulis φθισίμβροτος & φθισήνωρ, non ex φθῖσις desumpta est, sed ex φθίνω. Quæ vox, apud Homerum, etiam & in *Futuris* φθῖσειν & φθῖσέμεναι, *primam* semper producit. At φθίσις, φθῖτὸς, & similia, sunt ex *Aoristo* ἔφθῐνον. Vide suprà ad ά, 309, 314, 338; & ad β', 43, 833.

Ver. 341. —ἀπὸ λαμπομενάων] *Al.* ἀπολαμπομενάων.

Ver. 344. Ὅς —γηθήσειεν—, ὐδ' ἀκάχοιτο.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον· —"ὐδ' ἄρα πώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς." *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, c. 37. Similiter *Eustathius*, ad ά, 330, Μυριαχῦ φίλον τοῖς ῥήτορσιν ἀντὶ καταφάσεων, εὐειδεῖ χρῆσθαι σχήμασι τῷ κατὰ ἀπόφασιν ὡς ὅτε εἶπε τὸ, "ὐ γάρ μιν ἀφαυρότερος βάλεν," ἀλλὰ δηλαδὴ ὁ ἰσχυρότερος. Imitatus est hanc loquendi orationem *Virgilius*:

Nec verò Alcidem me *sum lætatus* euntem Accepisse. —— *Æn.* VI. 392.

Quàm *ignaviter* igitur de hoc loco Scriptor Gallicus *Terrasson!* "*Quelque licence*" (inquit) "*qu'* Homére *se soit donné dans se Poëme, la necessité ou du moins la commodité de son Vers l'a jetté dans de confusions bien plus grandes*——, γηθήσειεν, ὐδ' ἀκάχοιτο. *Qui est ce qui pense à se rejoüir en voyant un combat? Et est-ce d'un autre côté un objet de* Triſtesse *proprement dite?*" Dissert. sur l'Iliade, Part IV. chap. 6.

Ver. 346. ——τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.] Quâ analogiâ vocabulum hoc ἅπαξ λεγόμενον ita deductum sit ex τεύχω, ut vim habeat vel *Imperfecti*, vel *Aoristi*, vel ejus *Temporis* quod Grammatici *plusquam perfectum* appellant, equidem non video. Certè *Perfectum* τέτευχα locum hîc habere non potest. Nec enim usquam in totâ, quàm longa est, Iliade, ullius Verbi *Tempus perfectum* διωρισμένον, construction hoc modo reperias vel ἀορίστως, vel παραλλήλως. Vide suprà ad ά, 37. Vim autem hoc in loco necesse esse ut habeat vel *Aoristi*, vel *Imperfecti*, vel ejus denique *Temporis* quod *plusquam perfectum* appellari solet, indicat tum orationis ordo atque ratio; tum in eâdem quæ sequuntur sententiâ, βούλετο, ἤθελε, κύδαινε, ὀρόθυνε, ἤχθετο, ἐνεμέσσα· tum & *Scholiastæ* & *Eustathii* interpretatio: Quorum alter istud τετεύχατον exponit, ἐτεύχετο, καλεσκεύαζον, (non τετεύχασι, καλεσκευάκασι.) Alter dictum ait πρὸς ὁμοιότητα τῦ, ——αὐτὸς δ' ἐλώρια "τεῦχε" κύνεσσιν. Cod. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collatus, habet τετεύχειον.

Ver. 348. Κυδαίνων Ἀχιλῆα.] Vide suprà ad *ver.* 324.

Ἤθελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρὸ,
Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον
Ἀργείῃς δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μεμελεθὼν,
Λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἦχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένοις, Διὶ δὲ κραιπνῶς ἐνεμέσσα.
Ἦ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἰὰ πάτρη,
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδη.
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
Λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τὼ δ' ἔριδος κραιερῆς καὶ ὁμοίΐου πολέμοιο
Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
Ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γύνατ' ἔλυσεν.
Ἔνθα, μεσαιπόλιος περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος ἐν φόβον ὦρσε·
Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα·
Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλουθεὶ·
Ἤτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

Volebat populum perdere Achaïcum, ad Ilium;
Sed Thetin honorabat, & filium *ejus* magnanimum:
Argivorum verò Neptunus animos excitabat interventu *suo*,
Clam emersus è cano mari; dolebat enim
A Trojanis *illos* domari, Jovique vehementer iratus erat.
Sanè quidem utriusque unum *erat* genus, atque unus ortus;
Sed Jupiter prior natus fuerat, & plura noverat.
Quocirca etiam *Neptunus* palàm quidem auxiliari cavebat,
Clàm verò semper concitabat *eos* per exercitum, homini assimilatus.
Hi itaque certaminis vehementis & omnibus æquè gravis pugnæ
Funem hinc inde nexum super utrosque extenderunt,
Infrangibilémque, insolubilémque, qui multorum genua solvit.
Tum, semicanus licèt existens, Danaos cohortans
Idomeneus, Trojanis insiliens fugam incussit:
Interfecit enim Othryoneum, è Cabeso qui aderat:
Qui nuper belli ad famam venerat:
Petebat autem Priami filiarum formâ præstantissimam,

Ver. 349.——ὀλέσσαι.] Ὀλέσθαι, *perire*; Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus,

Ver. 352.—ἤχθετο γάρ ῥα.] *Dolebat enim, ut dixi*,——. Connectitur nimirum cum eo quod suprà dictum est, *ver.* 206.

Ver. 355.——Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ᾔδη.] Οὐ γὰρ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ μαχάριον τὸ θεῖον, οὐδὲ βρονταῖς καὶ πυραυνοῖς ἰσχυρὸν, ἀλλὰ ἐπιστήμη καὶ φρονήσει. Καὶ τοῦτο καλλίστα φάναι Ὅμηρος ὧν εἶπε περὶ θεῶν ἀναφθεγξάμενος,—— "Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδει." *Plutarch. de Iside & Osiride; sub initio.* Repperit & *Barnesius*, in duobus MSS. ᾔδει.

Ver. 357.——ἀνδρὶ ἐοικώς.]

Omnia Mercurio similia, vocemque colòremque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 338. Τὼ.] *Al.* Τοὶ.

Ver. 359. Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες——τάνυσσαν.] *Utrumque exercitum, tanquam circumjecto fune, in arctum constringebant.* Ut rectè *Popius*.

Ver. 362.——Τρώεσσιν ἐπάλμενος.] MS. *Barnesii* unus; *Th. Bentleii* tres; Τρώεσσι μετάλμενος.

Ver. 364.——Ὅς ῥα νέον——Κασσάνδρης.]

——illis ad Trojam fortè diebus
Venerat insano Cassandræ incensus amore,
Et gener auxilium Priamo Phrygibusque ferebat. *Æn.* II. 342.

Ver.

Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχεθο δὲ μέγα ἔργον,
Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχεθο, κὴ κατένευσε
Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκεθο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· ὑδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
Δύπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε·
Ὄθρυονεῦ, πέρι δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέσχες
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχεθο θυστατέρα ἦν·
Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
Δοῖμεν δ' Ἀτρείδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Ἄρηος ἐξαγαγόντες, ὀπυιέμεν· εἶκε ζὺν ἄμμιν
Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ ζυνώμεθα πρυλοπόροισιν
Ἀμφὶ γάμου· ἐπεὶ ἤτοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἰμέν.
Ὣς εἰπὼν, ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην

Caſſandram, indotatam: pollicitus nempè fuerat magnum opus,
A Trojâ *quantumvis* invitos depulſurum *ſe* filios Achivorum.
Illi autem ſenex Priamus *eam* promiſerat, & annuerat
Daturum eſſe: ille itaque pugnabat, promiſſis fretus.
Idomeneus autem in illum collimabat haſtâ fulgenti,
Et percuſſit ſublimi-gradu incedentem aſſecutus; nec arcuit thorax
Æreus, quem geſtabat; medio autem *is* in ventre fixit:
Fragorem verò edidit cadens: Is autem ſuper *eum* gloriatus eſt, dixitque;
" Othryoneu, te ſanè ſupra mortales laudo omnes,
" Si utique verè omnia perficies, quæ pollicitus es
" Dardanidæ Priamo: is autem promiſit filiam ſuam.
" Quin & tibi nos hæc polliciti præſtiterimus;
" Dederimúſque Atridæ filiarum formâ præſtantiſſimam,
" Ex Argis arceſſitam, quam ducas, ſiquidem nobiſcum
" Ilii expugnaveris bene-habitatam urbem.
" Sed ſequere, ut ad naves in colloquium-veniamus pontum-tranſeuntes
" De nuptijs: quippe nequaquam ſoceri illiberales ſumus.
Sic-fatus, pede traxit per acre prælium

Ver. 366.—ἀνάεδνον·] Caſſandram nimirum, non muneribus, ſed operâ & rebus geſtis, promereri ſtudebat. Ut notavit *Domina Dacier*.

Ibid.——ὑπέσχεθο δὲ.] Quâ ratione, δὲ, hîc producatur; item Πριάμος, *ver.* 368; & θυγατέρα, *ver.* 376; vide ſuprà ad ά, 51. *Barneſius*, δὴ, hoc in loco ſcribendum voluit: Sed nihil opus.

Ver. 368.—Πριαμος ὑπό τ' ἔσχεθο.] Edidit *Barneſius* ex conjecturâ, Πριαμος μὲν ὑπέσχεθο vel, Πριαμος μιν ὑπέσχεθο. At idem uno in MS. repperit, & *Th. Bentleius* in pluribus. Πριαμος ὑπό τ' ἔσχεθο. *Vulgg.* Πριαμος ὑπέσχεθο. Quod manifeſtò corruptum eſt.

Ver. 373. Δύπησεν.] Vide ſuprà ad *ver.* 181.

Ver. 376.—θυγατέρα.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 382.—ἐεδνωταὶ.] Ità *Barneſius* & *Veteres*. Nempe ut ex ἥλιος, ἠέλιος, ita ex ἔδνον, ἐεδνον. *Vulgg.* ἐδνωταὶ. Sed leviculum hoc.

Ibid.——εἰμέν.] *Al.* ἐσμέν.

Ver.

Ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύνων,
Πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωὶς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' ἄρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων τε δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
Οὐδ' ὄγε τόλμησεν, δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
Ἄψ ἵππους τρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
Δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· ὀδ' ἤρκεσε θώρηξ

Heros Idomeneus. Huic autem Asius venit vindex,
Pedes, ante equos; hos autem anhelantes in humeros *ejus*
Assiduè tenebat auriga famulus: ille verò cupiebat animo
Idomeneum percutere; is autem illum prior percussit hastâ
Ad jugulum sub mento, penitusque hastam adegit:
Cecidit igitur, sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus-alba,
Vel pinus alta, quam scilicet in montibus fabri
Exciderunt securibus recens-exacutis, navale-lignum ut-sit:
Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus.
Dentibus frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.
Defectus verò est ejus auriga mente, quam ante habebat;
Neque is ausus est, hostium manus *ut*-effugeret,
Retrò equos vertere: Eum itaque Antilochus bellicosus
Hastâ medium transfodit assecutus; neque arcuit thorax

Ver. 384.——ἦλθεν ἀμύνων.] *Al.* ἦλθ' ἐπαμύνων.

Ver. 388. Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα.]
Sternitur; hæsit enim sub gutture vulnus, & udæ
Vocis iter tenuemque inclusit sanguine vitam. *Æn.* VII. 533.

Ver. 389.——ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν.]
Ac veluti summis antiquam in montibus ornum
Cùm ferro accisam crebrisque bipennibus instant
Eruere agricolæ certatim; illa usque minatur,
Et tremefacta comam concusso vertice nutat:
Vulneribus donec paulatim evicta, supremùm
Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam. *Æn.* II. 626.

Pulcherrimus sanè hic locus *Virgilianus*, eorumque ex numero est, quos (*Macrobio* judice, *lib.* 5. *c.* 11.) ita transtulit *Virgilius*, ut *Homero* superior videatur: Quippe "magno cultu Virgilius *difficultatem abscindendæ arboreæ molis expressit*; verùm nullo negotio Homerica arbor *abscinditur*." At reverà (ut ex *Hobbesio* notavit *Popius*) inepta est omnis horum duorum locorum inter se instituta comparatio. Quippe *Homerus* & *Virgilius*, cùm res longè inter se diversas describerent; hic Urbem ingentem in ignes paulatim confidentem, ille hominem uno ictu occisum atque humi stratum; suam uterque materiam suo colore ac specie ornavit, suam uterque pulcherrimâ aptissimâque similitudine explicavit.

Ibid.——ἀχερωὶς.] *Al.* ἀχελωΐς.

Ver. 392.—Ὡς ὁ—αἱματοέσσης.] Citato hoc loco, indicat *Dionysius Halicarnassæus* quomodo Συνθέσεως λύσις λύει ἡ τὸ κάλλος αὐτῆς ἡ τὸ κράτος, quamvis quis ὅτε προσθεὶς ὐδὲν, ὔτε ἀφελὼν, τὴν Σύνθεσιν ἀλλάξαι μόνον. Περὶ Συνθέσεως, §. 4.

Ver. 394.——πλήγη.] Vide suprà ad γ', 31.

Ver.

Χάλκεον, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου.
Ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
Ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δηΐφοβος δὲ μάλα ζωχεδὸν ἦλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίῳ ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴσῃ,
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τό δ' ὑπέρπαλτο χάλκεον ἔγχος·
Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄυσεν
Ἔγχεος· ἐκ δ' ἄλιον ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
Ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γυῖα ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιμος κεῖτ' Ἄσιος· ἀλλά ἑ φημὶ,
Εἰς Ἀΐδος περ ἰόντα πυλάρταο κραιπνοῖο,
Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.

Æreus, quem gerebat; medio autem in ventre fixit.
Atque hic quidem anhelans affabrè-factâ excidit sellâ:
Equos autem Antilochus, magnanimi Neſtoris filius,
Abegit à Trojanis ad benè-ocreatos Achivos.
Deïphobus verò admodùm propè venit Idomeneum,
Propter-Aſium dolens, & jaculatus eſt haſtâ fulgenti:
At quidem ex-adverſo conſpicatus evitavit æream haſtam
Idomeneus: occultatus eſt enim ſub clypeo undique æquali,
Quem ipſe coriis boum & coruſco ære
Tornatum gerebat, duobus manubriis aptatum:
Sub hoc ſe totum collegit, ſupervolavitque ærea haſta:
Aridùm verò ei clypeus in-tranſcurſu ſtringente reſonuit
Haſtâ: neque irritam ſanè robuſtâ manu emiſit *Deïphobus*,
Sed percuſſit Hippaſidem Hypſenorem, paſtorem populorum,
Ad hepar ſub præcordiis, confeſtimque genua ſolvit:
Deïphobus igitur valdè ſuper eum gloriatus eſt, altè clamans;
" Non utique inultus jacet Aſius: ſed ipſum puto,
" Ad Orcum licèt euntem validas-portas habentem, durum,
" Gaviſurum eſſe animo; quoniam ei dedi comitem, *qui-deducat*.

Ver. 402.——ἦλυθεν.] Poſtulat Temporum ratio, ut ſit ἦλυθεν ex Aoriſto ἦλυθον, non ex Perfecto ἦλυθα. Vide ſuprà ad α, 37.

Ver. 403.——ἀχνύμενος.] Vide ſuprà ad γ, 260.

Ibid.——ἀκόντισε.] Vide ſuprà ad α, 140.

Ver. 404.——ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.]
——ille ictum venientem à vertice velox
Prævidit, celerique elapſus corpore ceſſit.
Æn. V. 444.

Ver. 406.——πάντοσι χαλκῷ.] Vide ſuprà ad β, 578.

Ver. 408.——ἐάλη.] *Al.* ἐάλη. Quod eſt parvi momenti.

Ibid.——τὸ δ' ὑπέρπαλτο χάλκεον ἔγχος.]
——tremebunda ſupervolat haſta.
Æn. X. 522.

Ver. 414.——ἄτιμος.] Ex τίω, ἄτιτος eâdem analogiâ, atque ex λύω, ἄλυτος ex κρίνω, ἄκριτος ex φθίνω, ἄφθιτος ex κλίνω, ἀκλίτος ex μαρτύρομαι, ἀμάρτυρος aliaque innumera. Vide ſuprà ad α, 399; 314, 338; ad β, 43; & ad δ, 255.

Ver.

Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐχομένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ἀλλ' ὅ γ', ἀχνύμενός περ, ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
Ἀλλὰ θεῶν περίβη, καί οἱ ζάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς, Ἔχιοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα στενάχοντε.
Ἰδομενεὺς δ' ὃ λῆγε μένος μέγα· ἵετο δ' αἰεὶ
Ἤ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
Ἢ αὐτὸς δυπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
Ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
Ἥρῳ Ἀλκάθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο·
Πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν,
Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
Κάλλεϊ, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τὴν ἑκα καὶ μιν
Γῆμεν ἀνὴρ ὥριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,

Sic dixit; Argivis autem dolor datus eſt, eo gloriante;
Antilocho autem maximè bellicoſo animum commovit;
Non tamen, dolens licèt, ſuum neglexit ſocium,
Sed accurrens protexit, & ei ſcutum prætendit.
Hunc quidem deinde ſubeuntes duo chari ſocii,
Mecisteus, Echii filius, & nobilis Alaſtor,
Naves ad cavas portabant, gravitèr gementes.
Idomeneus autem non remittebat de animo magno; ſed cupiebat aſſiduè
Vel aliquem Trojanorum tenebroſâ noctè tegere,
Vel ipſe fragorem-edere-cadens, dum depelleret exitium Achivis.
Tunc Æſyetæ Jovis-alumni charum filium
Heroëm Alcathoum; (gener autem erat Anchiſæ;
Maximámque-natù duxerat filiarum Hippodamiam,
Quam ex corde dilexit pater & veneranda mater
In domo; ſupra totum enim æqualium-cœtum eminebat
Pulchritudine, & operum peritiâ, atque prudentiâ; quare & ipſam
Duxerat vir nobiliſſimus in Trojâ amplâ:)
Hunc tunc ſub Idomeneo Neptunus domuit,

Ver. 424. ——ὃ λῆγε μένος.] *Euſtath.* Τὸ δὲ, "ἔληγε μένος," οἱ μετ' Ὅμηρον, "ἔληξε μένους," ἐρῶσιν ἀν·—Ἔστι δὲ τὸ μὲν, "ἔληξε μένος," ἀντὶ τοῦ "ἐπαύσατο·" τὸ δὲ "ἔληξε μένους," ἀντὶ τοῦ "ἐπαύσαλο·" Rectiſſimè. Nempe λήγει μένος, is qui ipſe ſe cohibet; λήγει μένους, is qui occiſus aut vulneratus aut defatigatus deficit. Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 426. Ἢ αὐτὸς δυπῆσαι.]
——ſeu certæ occumbere morti.
Æn. II. 62.

Ver. 430. ——περὶ κῆρι φίλησε.] *Euſtath.* περισσῶς ἐφίλησε. Unde vir doctiſſimus *H. Stephanus* ſcribit, περὶ κῆρι φίλησε.

Ver. 432. Κάλλεϊ καὶ ἔργοισιν.] *Al.* Κάλλεϊ τε καὶ ἔργοισιν.

Ver. 433. Γῆμεν ἀνὴρ ὥριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ.] Poſt hunc verſum nonnulli Antiquorum, teſte *Euſtathio*, tres ſequentes inſeruerunt;

Περὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθόου υἷας,
Πειραμίδας θ', οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν·

Ἑως ἔθ' ἥδεν εἶχεν, ὄφελλε δὲ κύριον ἄνθος.
Homero non indignos, judice *Domina Dacier*: Mihi videntur commentitii, & recentiorem ætatem ſapere.

Ver.

Θέλξας ὅσσε φαεινὰ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.
Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλεάσθαι·
Ἀλλ', ὥςε τ' ἤλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
Ἀτρέμας ἑςάοτα, τῇ θος μέσον ἔτασε δουρὶ
Ἥρως Ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὀλέθρου.
Δὴ τότε γ' αὖον ἄυσεν, ἐρειπόμενος περὶ δουρί·
Δύπησεν δὲ πεσὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
Ἣ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, κὴ ὑρίαχον πελέμιξεν
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Δηΐφοβ' ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι

435 Caligine-offusâ oculis lucidis, præpedivit autem *quasi vinculo* pulchra membra.
Neque enim retrò fugere poterat, neque declinare:
Sed tanquam columnam, vel arborem alto-vertice-comantem,
Sine-motu stantem, pectus medium vulneravit hastâ
Heros Idomeneus, disciditque ei circum loricam
440 Æream, quæ ei antè à corpore arcebat perniciem;
At tunc quidem aridùm-quid resonuit, fissâ ab hastâ:
Fragorémque-ille-edidit cadens, hasta verò in corde fixa erat,
Quod quidem ipsi palpitans, etiam extremum-ferrum quassabat
Hastæ: tum verò deinde remisit impetum *suum* valida hasta.
445 Idomeneus ergò valdè super *eum* gloriatus est, altè clamans;
" Deïphobe, numquid jam *tibi* videmur-rectè-judicare, æquum esse,

Ver. 435.——ὅσσε φαεινὰ.] Ita *Barnesius*, & Veterum nonnulli. Rectè, ut mihi quidem videtur. Nam *Eustathius*, locis à *Barnesio* citatis, agnoscit ὅσσε tam esse *Neutrum* posse, quàm *Masculinum*. Vir doctissimus *H. Stephanus* scribendum omninò contendit, ὄσσε φαεινώ. Quod tamen versum planè permittit, ita ut *nullâ licentiâ* sanari queat; nisi quis ex merâ conjecturâ, pro πέδησε, scribere velit ἔδησε. At, inquit vir doctissimus, " *quî φαεινὰ defendi possit, non video.*" Nec tamen causam subjicit, quare defendi non posse existimet. Certè, si ὄσσε *generis neutrius* esse potest, quod agnoscit *Eustathius*; nihil impedit quominùs cum *Substantivo Duali* conjungatur *Plurale Adjectivum*. Non quòd ἀδιαφόρως (ut ex *Eustathio Barnesius*) τὰ δυϊκά τι πληθυντικῶς ἐκφωνεῖται, ἢ τὰ πληθυντικὰ δυϊκῶς· quod est *perabsurdum*: Sed quòd *certâ quâdam ac constanti ratione*, (quam suprà exposuimus, ad ά, 566; ad β', 288; & ad ί, 487;) fieri id queat.

Ver. 438.——ἔτασε.] Vide suprà ad δ', 525; & ad ά, 140.

Ver. 440.——ὅς οἱ.] Quâ ratione, ὅς, hîc producatur; item ἑταρίσσαιλο, *ver.* 456; vide suprà ad ά, 51. Cæterùm sunt qui hîc legant, ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 442. Δύπησεν δὲ πεσὼν.] Vide suprà ad *ver.* 181.

Ver. 444.——ἀφίει μένος.] Ἤγουν ἔςη τῆς πεσοσωτέρω ὁρμῆς ὁ Ζίδηρος· ἢ——ἐποίησε τὸν τέλεσμένον ἀφεῖναι τὸ ψυχικὸν μένος. *Eustath.* Priorem veram esse explicandi rationem, liquet ex ω', 613: Ubi eadem iterum occurrunt verba, ita dispositа, ut nullus sit intellectui ambiguo locus.

Ver. 446.——ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρῶας ἐνὸς ἀνδρὸς ἀνδιπεφάσθαι, ἐπεὶ ζύπερ εὔχεται αὔτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς——.]
Al. δή τοι ἐΐσκομεν. *Al.* δή τι σ' ἐΐσκομεν. Vir doctissimus *Henr. Stephanus* sine interrogatione scribendum, & hoc modo distinguendum contendit;
——ἦ ἄρα δή τοι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρῶας ἐνὸς ἀνδιπεφάσθαι· ἐπεὶ ζύ περ εὔχεται αὔτως,
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς——. " *Ut* " *hîc Sensus sit: Equidem, Deïphobe, nos* " *abundè vicem retulisse (vel injuriam ultos* " *esse) putamus in eo quòd tres prò uno à nobis occisi sint: Quia tamen te ita jactas,* " *vir præclare, tu quoque mecum congredere;* " *ut si non satis est tres occidisse pro uno, tu* " *quartus*

Τρεῖς ἑνὸς ἀνλιπεφάσθαι, ἐπεὶ ζύ περ εὔχεαι αὔτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ κὴ αὐτὸς ἐναντίος ἵσασ' ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπιύρον.
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα.
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα,
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
Ζοί τε κακὸν, κὴ πατρὶ, κὴ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο· Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἦ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων,
Ἆψ ἀναχωρήσας· ἦ πειρήσαιτο, κὴ οἷος.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσαιτο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕσταλον εὗρεν ὁμίλῳ
Ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, ὅττι τίεσκεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

" Tres prò uno occisi ut sint, quando tu gloriaris inanitèr?
" O bone, quin & ipse adversus stato mihi,
" Ut videas, qualis Jovis Soboles huc venerim;
" Qui primus Minoa genuit, Cretæ custodem:
" Minos verò genuit filium eximium Deucalionem;
" Deucalion autem me genuit, multis viris regem,
" Cretâ in latâ: nunc verò huc *me* naves advexerunt,
" Tibique perniciem, & patri, & cæteris Trojanis.
Sic dixit; Deïphobus autem bifariàm deliberavit,
Utrúmne aliquem alicubi Trojanorum *sibi* adjutorem assumeret magnanimorum,
Regressus; an experiretur etiam solus.
Sic autem ei cogitanti, visum est utilius esse,
Ire ad Æneam: eum verò postremum invenit agminis
Stantem: Jugiter enim is Priamo succensebat nobili,
Quòd se, strenuum *licèt* existentem inter viros, nequaquam honorabat:
Propè itaque stans *Deïphobus*, verbis alatis allocutus est;

" *quartus numerum expleas.*" Sententia elegans sanè & commoda. Veruntamen, præterquam quòd isto modo vox, ἀλλὰ, nimis duriter sit transposita (id quod ipsum virum doctum non fugit;) mihi porrò neque istud ἄρα, neque istud τὶ, satis rectè videntur constare, nisi εἴσκομεν intelligatur interrogativè. Cæterùm, εἴσκομεν ἄξιον εἶναι, reddi potest, vel, " *num tibi videmur rectè judicare, æ-* " *quum esse,*" —— ? vel, " *nam tibi videmur* " *judicare, satis esse,*" —— ?

Ver. 447.—ἀνλιπεφάσθαι] Vide infrà ad ξ, 471.

Ibid.—αὔτως;] ἅτως; MSS. duo à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 450.—— πρῶτ-ος.] *Al.* πρῶτον.

Ver. 452.—δ' ἐμὲ τίκτε] *Barnesius* edidit, δ' ἐμ' ἔτικτε. Quod perinde est.

Ibid.—πολέσσ' ἄνδρεσσιν.] Ita edidit *Barnesius*: Quemadmodum, ε', 236, ——ἥτε πολέσσιν. Et *ibid.* 308;—πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων. Vulgg. hîc habent, πολέσσ' ἀνδρεσσιν. Quod & ipsum ferri possit: Ut *pronuncietur* scilicet, πολεῖσσιν.

Ver. 458. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι]

Hæc alternanti potior sententia visa est.
Æn. IV. 287.

——————Omnia secum
Versanti, subitò vix hæc sententia sedit.
Æn. XI. 551.

Ver. 462.—ἱσάμεν-ος ἔπεα] Quâ ratione, ἱσάμεν-ος, hîc ultimam producat; item τηλύγετον, *ver.* 470; & ἐπισπομένου, *ver.* 495; & ἄμυδις, *ver.* 511; & γὰρ, *ver.* 517; & αἰγυπιὸς, *ver.* 531; Vide supra ad ά, 51.

Αἰνεία, Τρώων βυληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἱκάνει·
Ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἔνι, τυτθὸν ἐόντα·
Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὡς,
Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς ἄρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς,
Ὅσσε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, (οὐδ' ὑπεχώρει,)
Αἰνείαν ἐπιόντα βοὴ θοὸν· αὖε δ' ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἄφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἶῳ ἀμύνασθε· δείδια δ' αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα ποδῶκεα, ὅς μοι ἔπεισιν·

" Æneas, Trojanorum princeps, nunc te omnimò oportet
" Sororis-marito auxiliari, si quid tè affinis-cura tangit.
" Quin sequere; Alcathoo auxilium-feramus, qui te olim
" Sororis-maritus existens nutrivit, in ædibus, parvulum existentem.
" Hunc verò Idomeneus hastâ-inclytus interfecit.
Sic dixit: *Æneæ* verò animum in pectoribus commovit:
Ivit autem adversùs Idomeneum, valdè pugnæ studiosus.
At non Idomeneum fuga cepit, puerulum veluti;
Sed mansit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,
Qui expectat tumultum advenientem magnum virorum
Loco in deserto, horrétque dorso supernè:
Oculi verò ei igne lucent: ac dentes
Acuit, repellere cupiens canes, atque etiam viros.
Sic manebat Idomeneus hastâ-inclytus, (neque retrocessit,)
Æneam invadentem pugnâ celerem: inclamabat autem socios,
Ascalaphúmque aspiciens, Aphareúmque, Deïpyrúmque,
Merionémque, & Antilochum, peritos pugnæ:
Hos hic adhortans verbis alatis allocutus est;
" Adeste, amici, & mihi *jam*-soli succurrite: timeo enim valdè
" Æneam incurrentem pedibus velocem, qui me aggreditur;

Ver. 464, Γαμβρῷ.] *Sororis marito*: Ver. 428, 429.

Ibid.—κῆδος.] *Al.* κῦδος. Minùs rectè.

Ver. 468.——ἄρα.] " *Ut par erat, ut expectandum erat.*"

Ver. 469.——μέγα πτολέμοιο.] MSS. à *Th. Bentleio* collati, μέγα πολέμοιο. Ut & alibi sæpè.

Ver. 472. Ὅς τε μένει] Qui *scilicet* expectat——.

Ver. 474.——ἄρα.] " *Deinceps*" vel " " *fieri solet.*"

Ver. 477.—βοὴ θοὸν.] *Al.* βοηθόον. Nempe *Alcathoo* auxiliatorem, *ver.* 465.

Ver. 481.——δείδια.] *Timeo*; non *Timui*. Vide supra ad ά, 37; & ad Ϝ, 322.

Ὃς μάλα καρτερός ἐστὶ μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γενοίμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Αἶψά κεν ἢὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἢὲ φεροίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἑνὰ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Πλησίοι ἔσταν, ζάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
Δηΐφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕποντ', ὄϊσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
Πιόμεν' ἐκ ῥοδάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἑπισπόμενον ἑοὶ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὥρμηθησαν
Μακροῖσι ξυσοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων κάθ' ὅμιλον

" Qui perquàm validus eſt in pugnâ, ad vitos interficiendos:
" Sed & obtinet juventæ florem, quod utique robur eſt maximum.
" Si enim eâdem ætate eſſemus, hoc cum animo;
" Statim vel *is* referret magnam gloriam, vel *ego* referrem.
Sic dixit: hi autem omnes, unum mentibus animum habentes,
Propinque conſtiterunt, ſcuta humeris acclinantes.
Æneas autem ex alterâ parte hortabatur ſuos ſocios,
Deïphobúmque, Parinque aſpiciens, & Agenorem nobilem,
Qui ſecum duces Trojanorum erant: ac deinde
Copiæ ſequebantur, ut poſt arietem ſequuntur pecudes
Potum-ductæ à paſtu; lætatur autem mente paſtor:
Sic Æneæ animus in pectoribus lætatus eſt,
Ut vidit copiarum agmen ſequens ſe-ipſum.
Hi itaque de Alcathoo cominùs in pugnam ruerunt
Longis haſtilibus: circa pectora verò æs
Horrendum reſonabat, petentium per turbam

Ver. 484.——ὅ, τε.] Fuerunt viri docti, qui legerent, ὅτε, " *quando:*" Sed multò elegantiùs eſt, ὅ, τε, *quod ſcilicet.*"

Ver. 485. Εἰ γὰρ.] Refertur iſtud γὰρ, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad id quod elegantiùs reticetur: " *Ne me igitur repre-* " *hendas, ignaviaéq; incuſes: Si* ENIM——."

Ibid.——γενοίμεθα.] *Al.* γε γενοίμεθα.

Ver. 486.—κράτος.] MS. à *Th. Bentleio* collatus, κλέος.

Ver. 488.——κλίναντες.] Vide ſuprà ad ά, 309, 314.

Ver. 492.——ἕσπετο.] *Sequi ſolent.* Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 493.——γάνυται δ' ἄρα τε—ποιμήν.] " *Lætatur autem inde & Paſtor.*" Vel; " *Lætatur autem, ut ſolet,* (vel, *ut æquum* " *eſt,*) *& Paſtor.*"

Ver. 494.——γεγήθει.] Si γέγηθε dixiſſet, jam non conſtitiſſet temporum ratio. Simile enim fuiſſet, ac ſiquis Anglicè diceret, *He is glad*; pro eo quod eſt, *He was glad.* Vice ſuprà ad ά, 37; & ad δ, 492.

Ver. 495.——ἴδε.] Cod. à *Th. Bentleio* collatus, πλῆθος.

Ibid.——ἑπισπόμενον.] " Melius hîc (inquit *Barneſius*) " legi poteſt ἐπισπομένων· " quomodo, *ver.* 472, ——ἐπερχομένων." At ἐπισπομένων, *hoc* in loco, minùs erit elegans; ἐπερχομένων, *iſto* in loco, propter duriorem verborum tranſpoſitionem, prorsùs infacetum.

Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,
Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
Ἷεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ', ἐπεί ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρσεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἧφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
Ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὠμοιϊν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
Οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μετ' ἐὸν βέλος, οὔτ' ἀλέασθαι·
Τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
Τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο·
Τὸν δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

Se invicem: duo autem viri bellicosi, egregii præ cæteris,
Æneasque, & Idomeneus, pars Marti,
Cupiebant alter alterius vulnerare corpus sævo ære.
Æneas autem primus jaculatus est *in* Idomeneum:
At is quidem ex-adverso conspicatus, evitavit æream hastam:
Cuspisque Æneæ vibrans in terram
Abiit; quippe incassùm robustâ è manu exilierat.
Idomeneus autem Oenomaum percussit, ventrem *in* medium;
Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs
Penetrans-hausit: ille verò in pulvere lapsus, prehendit terram palmâ.
Idomeneus autem ex mortuo quidem prælongam hastam
Evulsit; at non itidem alia potuit arma pulchra
Humeris detrahere: urgebatur enim telis.
Non enim jam firmi artus pedum erant quum-impetum-faceret;
Neque ut irruere posset ad *repetendam* suam hastam, nec ut *alterius* evitaret.
Ideóque in stataria pugnâ quidem arcebat sævum diem,
Ad fugam verò *capessendam* non jam facilè *eum* pedes ferebant ex pugnâ.
In hunc igitur lento-gradu abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti

Ver. 499.——ἔξοχοι.] MSS. *Harleian. Vatican. & Florentin.* à *Tho. Bentleio* collati, ἔξοχα.

Ver. 500.——ἀτάλαντοι.] Vide suprà ad β', 627.

Ver. 502. Αἰνείας δὲ πρῶτος.] *Barnesius* ex MS. quodam edidit, Αἰνείας δή. At vocula ista δή, locum hîc aptum non habet. Equidem, siquid hîc mutandum, legerem Αἰνείας μέν, "*Ac Æneas quidem*——." Sed mutato nihil est opus.

Ibid.—βαλλ.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 508.—ἐν κονίῃσι πεσὼν.] Latinè dem rectè dicas, *in pulvere decidens.* quòd, *in pulvere*, idem ipsum sit, quod alterum illud, *in pulverem*: sed quòd *pulvere decidere*, sit *humi decidere in vere*; quippe cùm is, qui sit *in terram tus*, jaceat *in pulvere* necesse sit. Vide Nos hâc de re suprà ad δ', 156; & 593. Item ad *Cæsaris Commentar. de Gallico, lib.* 4. §. 9.

Ver. 510.—καλὰ.] Vide suprà ad β',

Δηϊφοβῳ· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί·
Ἀλλ' ὄγε μὲν τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ,
Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῷ.
Οὐδ' ἄρα πω τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
Υἱὸς ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
Ἧστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν·
Δηϊφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
Ἥρπασε· Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὡς,
Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης,

Deïphobus: quippe ei infensus erat odio perpetuo semper.
Sed ille & tunc aberravit; Ascalaphum autem percussit hastâ,
Filium Martis; perque humerum rapida hasta
Penetravit: hic autem in pulvere lapsus, prehendit terram palmâ,
Necdum adhuc quidquam audiverat clamosus impetuosus Mars,
Filium suum cecidisse in acri prœlio;
Sed ille quidem summo in Olympo sub aureis nubibus
Sedebat, Jovis consiliis conclusus, ubi cæteri
Immortales dii erant prohibiti à pugnâ.
Hi autem de Ascalapho cominùs in-pugnam-ruebant:
Ac Deïphobus quidem ab Ascalapho cassidem lucidam
Rapuit; Meriones verò veloci par Marti
Hastâ *ei* brachium feriit insiliens, è manuque
Oblonga galea humi resonuit lapsa.
Meriones autem denuò insiliens, vultur tanquam,
Extraxit ex imo brachio validam hastam;
Retróque sociorum ad agmen cessit. *Deïphobum* autem Polites,

Ver. 517.——ἐμμενὲς αἰεί.] *Al.* αἰὲν. Et idex *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, ἔμμενον.

Ver. 518.——ὃ τόθ'.] Ita edidit *Barnesius*, ex MSS. & Editt. Vett. Rectéque annotat, *Deïphobum* jam antè aberrâsse ab *Idomeneo*, ver. 408. Vulgati habent, γὰρ τόθ'.

Ver. 520.——ἐν κονίῃσι πεσὼν.] Vide supra ad *ver.* 508.

Ver. 521. Οὐδ' ἄρα.] *Neque scilicet*——.

Ver. 523.——ὑπὸ χρυσέοισι.] Pronunciatur χρυσοῖσι, quomodo & scribi posteà coeptum est. Nam *prima* necessariò producitur; neque in his ulla unquam est licentia. Sic apud *Virgilium*;

Aureâ composuit spondâ.— *Æn.* I. 702.
Aureâ percussum virgâ.— *Æn.* VII. 190.
Uno eodemque igni.— *Eclog.* VIII. 80.
Unâ eâdemque viâ.——— *Æn.* X. 487.

Vide suprà ad β', 811.

Ver. 525. Ἀθάνατοι.] Vide suprà ad α, 398.

Ver. 528. Ἥρπασε.] Vide suprà ad α, 140; & ad hujus libri, *ver.* 102.

Ver. 529.——ἐκ δ' ἄρα χειρὸς] *Adeò ut è manu*——.

Ver. 530.——βόμβησε.] De hâc ὀνοματοποιΐα, vide suprà ad δ', 455.

Ver. 533.——ἐχάζετο.] Vel *Meriones*, vel *Deïphobus*; pro eo ut interpungatur sententia.

Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,
Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἳ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
Ἕσαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε πρότι ἄγυ φέρον βαρέα σθενάχοντα,
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεύτατα ἔρρεε χειρός·
Οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην, ἐπορούσας,
Λαιμὸν τύψ', ἐπί οἱ τεθραμμένον, ὀξέϊ δουρί·
Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἐάφθη,
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα, μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
Οὔτασ' ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
Ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς, αὐχέν' ἱκάνει·
Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.

Germanus-frater, medium manibus circumplexus
Eduxit è prælio horrisono, donec pervenit ad equos
Veloces, qui ei post pugnam & prælium
Stabant, aurigámque & currum ornatu-varium habentes:
Qui illum quidem ad urbem portabant gravitèr gementem,
Laborantem: sanguis verò ex recens-vulneratâ fluebat manu.
At cæteri pugnabant, clamórque immensus exortus est,
Æneas porrò in Aphareum Caletoridem irruens,
Ad jugulum feriit, contra se versum, acutâ hastâ:
Inclinatum est autem in alteram-partem caput, clypeúsque appensus sequebatur,
Et galea; circáque eum mors fusa est exitialis.
Antilochus autem Thoonem, terga vertentem observans,
Vulneravit impetu facto; venámque totam abscidit,
Quæ per dorsum currens penitùs, ad cervicem pervenit;
Hanc totam abscidit: ille autem supinus in pulvere
Decidit, ambas manus dilectis sociis extendens.

Ver. 535. Ἐξῆγεν πολέμοιο.] *Al.* Ἐξῆγε πολέμοιο.

Ver. 536.—— μάχης ἠδὲ πολέμοιο.] ——*pugnas* ineant, & *prælia* tentent. *Æn.* XI. 912.

Vide autem suprà, ad ϛ, 279.

Ver. 537. Ἕσαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ver. 539.—νευτάτην.] Ex ὐτάζω, non ex ὐτάω. Vide suprà ad *ver.* 192: Item ad ά, 140; & ad δ', 525.

Ver. 541. Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα.] Apud *Eustathium* legitur, incohatâ à novo exordio sententiâ, Ἐνθ' Αἰνείας Ἀφαρῆα. *Errore*, inquit Barnesius, *non levi*. At ita habent MSS. *Harleian.* & *Vatican.* & *Florentin.* à *Th. Bentleio* collati. Nec factiè ex nihilo irrepere potuit vox Ἐνθα. Quæ proinde si vera demùm sit lectio, Αἰνείας sive Αἰνείας in vocem dissyllabam erit contracta.

Ver. 543.—— ἐάφθη.] *Al.* ἐάφθη. Vide suprà ad *ver.* 382.

Ver. 544.—— θυμοραϊστης.] Ὁ διεφθαρκὼς τὴν ψυχὴν τῷ Χάρωνι. Schol. inedita Codicis *Harleiani*.

Ver. 545.—— μεταστρεφθέντα —— Οὔτασ' ἐπαΐξας.]

—— hinc raptas fugientibus ingerit hastas
In tergum—————— *Æn.* IX. 763.

De ὐτᾶσθαι, vide suprà ad δ', 525; & ad ά, 140.

Ver. 546.—φλέβα.] Vide suprà ad β', 267.

Ver. 548.—— ἐν κονίῃσι Κάππεσεν.] Vide suprà ad *ver.* 508.

Ver.

Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κὴ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
Παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
Οὔταζον ζάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδέ δύναντο
Εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ
Ἀντιλόχου· περὶ γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέσορος υἱὸν ἔρυτο, κὴ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτὰς
Στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
Ἤ τευ ἀκοντίσσαι, ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι·
Ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὃς οἱ ἔτα ζάκος μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
Καὶ τὸ μὲν αὐτῇ μεῖν', ὥσε σκῶλος πυρίκαυστος,
Ἐν ζάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·

Antilochus autem insiliit, & detrahebat arma ab humeris,
Circumspectans: Trojani autem circumsistentes aliundè alius
Telis feriebant scutum latum, pulchrum; neque poterant
Intrò perstringere tenerum corpus sævo ære
Antilochi: undique enim Neptunus, quatiens terram,
Nestoris filium tuebatur; etiam inter multa tela.
Non enim unquam *Antilochus* seorsùm ab hostibus erat, sed inter ipsos
Versabatur: nec ei hasta cessavit, sed admodùm assiduè
Quassata vertebatur; parabátque mente suâ,
Aut in aliquem eminùs-jaculari, aut cominùs irruere.
Sed non latuit Adamanta *hæc* animo-meditans in turbâ
Asiadem, qui ei percussit scutum medium acuto ære,
Cominùs impetu-facto: comminuit autem ejus cuspidem
Cæruleis-crinibus Neptunus, vitam *Antilochi ei eripiendam* negans.
Et *dimidium* quidem illic mansit, tanquam sudes *præacuta* igne-præusta,
In scuto Antilochi; dimidiúmque jacebat super terrâ:

Ver. 552.——πανάολον.] Porphyrio, *mobile, versatile: facilè huc illuc motatum.* Vide suprà ad β', 816.

Ver. 555.——ἔρυτο] *Barnesius* scribendum existimat ἐρῦτο, ad analogiam τῦ "Αῦτο."

Ver. 558. Σειόμενον ἐλέλικτο.] Vide suprà ad ά, 51. *Barnesius* edidit, Σειόμενόν ῥ' ἐλέλικτο. Non malè; siquo in Codice ita scriptum repperisset.

Ver. 559.——ἀκοντίσσαι.] Ita *Barnesius* ex uno MS. Optimè. Nam ἀκοντίσαι, penultimam necessariò corripit. Vide suprà ad *ver.* 1.

Ver. 560.——Ἀδάμαντα——Ἀσιάδην.] *Barnesius* omninò scribendum contendit, Ἀκάμαντα——Ἀσιάδην quoniam suprà legitur, ιά', 140, Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα. At non hæc satis idonea ratio. Nam & *tertius* legitur *Asiades*, ε', 583; Φαίνοπι Ἀσιάδη. Præterea; hoc in loco, *cæsus* narratur *Adamas*: At *Acamas* infrà memoratus *vivus* ξ', 476, 478, 488; & à *Merione* demùm *interfectus*, π', 342.

Ver. 561.——ἔτα.] Vide suprà ad *ver.* 192: Item ad δ', 525.

Ibid.——ζάκος μέσον.] MS. à *Th. Bentleio* collatus, μέσον ζάκος.

Ver. 563.——Κυανοχαῖτα.] Vide suprà ad ά, 43 & 175.

Ibid.——μεγήρας.] *Al.* μεγήρας.

Ver. 564.——Σκῶλος | Εἶδος Σκόλοπος, ὃν ἀποξύναντες ἀγρόται πυρακτοῦσιν.——Ἕτεροι δὲ εἶδος ἀκάνθης τὸν Σκῶλον φασιν, ἥτις πυρωθεῖσα, εὐτονος γίνεται. *Eustath.*

Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μεταστρεφθέντα βάλε δουρὶ
Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ· ἔνθα μάλιστα
Γίνετ' ἄρης ἀλεεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·
Ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσσύμενος, περὶ δουρὶ
Ἡσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τὸν τ' ὄρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἀγραύλοις ἐν ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
Ὣς ὁ τυπείς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὐδὲ μάλα δήν,
Ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνέσπασε· τῆλε δὲ θυμὸν
Ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ ζόφος ὄσσε κάλυψε.
Δηΐπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ ζωστῆρα τύπησε
Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε· καί τις Ἀχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι.
Ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξῳ πῆχυν ἀνεῖλκε.
Τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι

Retrò itaque ſociorum ad agmen ceſſit *Adamas*, mortem evitans:
Meriones autem abeuntem inſecutus percuſſit haſtâ
Pudendáque inter & umbilicum, ubi maximè
Eſt Martis plaga gravis miſeris mortalibus:
Illic ei haſtam infixit: is autem ſecutus [*decidens*,] circa haſtam
Palpitabat; velut quum bos, quem utique *in* montibus bubulci viri
Vinculis contortis invitum vi ligatum ducunt;
Sic iſte vulneratus palpitabat pauliſper quidem, haud admodùm diù;
Donec ei ex corpore haſtam evulſit propè accedens
Heros Meriones; ei verò tenebræ oculos texerunt.
Deïpyrum autem Helenus gladio cominùs percuſſit tempus
Thracio, magno, galeámque perruptam abſcidit:
Atque hæc quidem excuſſa, in terram decidit; & quidam Achivorum
Pugnantium inter pedes devolutam ſuſtulit;
Ei verò oculos tenebroſa nox cooperuit.
Atridem autem dolor cepit, pugnâ ſtrenuum Menelaum:
Prodiit ergò minitans Heleno heroï regi,
Acutam haſtam vibrans: hic verò arcûs cornu adduxit.
Ambo autem ſimul concurrebant; alter quidem haſtâ acutâ

Ver. 566. Ἂψ δ'—ἀλεείνων.] Poſt hunc verſum, addit Cod. *Harleian.*

Πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα καλὸν ἐπαυρῃ.

Ex verſu (ut videtur) infrà, 649.

Ver. 569.——ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.]
——Mortalibus ægris. *Æn.* II. 268.

Ver. 571. Ἡσπαιρ', ὡς] Singultim palpitantem & anhelantem, pulchrè depingit hoc in loco & ceſſuræ & interpuncti diſpoſitio.

Ver. 572. ἰλλάσιν ὄν.] MSS. à *Th. Bentleio* collati, ἰλλάσ' ὄν.

Ver. 573.——μάλα δήν.] Quâ ratione, μάλα, hîc ultimam producat; item ἀπὸ, *ver.* 585; & γύαλον, *ver.* 587; & ὑπὸ, *ver.* 590; & ἀνίκρυ, *ver.* 595; & χειρὸς, *ver.* 598; & εὐχόμενος, *ver.* 619; Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 581.——βοὴν ἀγαθὸν.] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 584.——ὁμαρτήτην.] *Al.* ὁμαρτήδην. *Al.* ἀμαρτήδην.

Ibid.——ὀξυόεντι.] Vide ſuprà ad ϐ, 50.

Vel-

Ἶετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊῆῳ·
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ ζῆθον βάλεν ἰῷ
Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
Θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ·
Ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἑκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τὴν βάλεν, ἣ ῥ' ἔχε τόξον ἐΰξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋξόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,
Σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο

585 Cupiebat jaculari; alter verò, à nervo, ſagittâ:
Ac Priamides quidem deinde ad pectus percuſſit ſagittâ
Thoracis cavam-partem, reſiliit autem acerba ſagitta.
Ut videlicèt cùm à lato ventilabro magnam per aream
Saliunt fabæ nigræ, vel cicera,
590 Flatu à ſtridulo & ventilatoris impetu:
Sic à thorace Menelai gloriâ-ſublimis
Multùm rejecta, longè volavit acerba ſagitta.
Atrides autem manum, *in* prœlio ſtrenuus Menelaus,
Eam percuſſit, quæ tenebat arcum politum; inque arcu
595 E-regione per manum infixa eſt ærea haſta.
Retrò autem ſociorum in agmen ceſſit *Helenus*, mortem evitans,
Manu ſuſpensâ; tractimque-unâ ferebatur fraxinea haſta;
Et hanc quidem è manu traxit magnanimus Agenor,
Ipsâmque *manum* colligavit ſcitè-circumvolutâ ovis lanâ,
600 Fundâ *ſcilicet*, quam ei miniſter tenebat paſtori populorum.
Piſander autem rectà in Menelaum gloriâ-ſublimem

Ver. 586. Πριαμίδης.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 588. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος.] Θαυμάζουσιν ἐν τούτοις οἱ παλαιοὶ τὸν ποιητὴν, ὡς ὡς πρᾶγμα ταπεινὸν τὸ κατὰ κυάμους καὶ ἐρεβίνθους, καὶ ἔννοιαν εὐτελῆ, ἐπιθέτοις τε ὑψώσας ἐσήμυνεν, ἐπικαλύψαντων τὸ ταπεινὸν, καὶ λέξεσι μεμεγεθυσμέναις ἐπῆρε. *Euſtath.*

Ibid. ——πλατέος πτυόφιν.] Reprehendit hîc *Euſtathium Barneſius*, quod πτυόφιν, hoc in loco *Genitivum* eſſe faſſus ex πτύον, id tamen idem jam anteà de vocabulo νευρῆφιν negâſſet. At rectè obſervaverat *Euſtathius*, id quod non animadvertit *Barneſius*, unam in utroque horum vocabulorum *non* eſſe Analogiam. Nam quâ ratione ex πτύον fit πτυόφιν, & ex χαλκὸν χαλκόφιν, non utique eâdem ratione fit ex νευρῆς νευρῆφιν. Οὐκ ἂν ἔχοι καὶ ἀπὸ γενικῆς γενέσθαι τῷ "νευρῆς" ἀποβολῇ τοῦ σ'. Εἴη δὲ ἂν μάλιστα ὡς ἐπιῤῥῆμα, ——ὡς βίη βίηφι, ἕτω καὶ νευρὴ νευρῆφι.

Ver. 589. Θρώσκωσιν.] *Al.* Θρώσκουσιν.

Ver. 593. ——Ἀτρεΐδης δ' ἄρα.] *Atrides autem invicem* ——————.

Ver. 594. ——ἣ] *Al.* ᾗ.

Ver. 597. ——μείλινον.] *Al.* χάλκειον. Nempe ex *ver.* 595.

Ver. 600. ——ἣν ἄρα.] *Quam, ut fieri ſolet*, ——————.

Ver.

Ἤϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
Σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς ὅμιλον ἔσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἁμάρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
Πείσανδρος δὲ ζάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἔσχεθε γὰρ ζάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
Ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἧσι χάρη, καὶ ἔελπετο νίκην·
Ἀτρεΐδης τε, ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
Ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
Μακρῷ, εὐξέσῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
Ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
Ῥινὸς ὑπὲρ θυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Παὶρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λαὶξ ἐν σήθεσι βαίνων,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·

Ibat: eum quippe ducebat fatum funestum, mortis ad finem;
A te, Menelae, ut sterneretur in gravi pugnâ.
Hi ergò quando jam propè erant, inter se concurrentes;
Atrides quidem aberravit, ipsique aversa est hasta:
Pisander verò scutum Menelai gloriâ-sublimis
Percussit, neque penitùs potuit æs adigere:
Prohibuit enim scutum latum, fractáque est in extremâ-parte
Hasta: hic tamen mente suâ gavisus est, & sperabat victoriam.
Atrides autem extracto ense argenteis-clavis distincto,
Insiliit in Pisandrum; ille autem sub scuto desumpsit pulchram
Securim ex-ære-scite-factam, oleaginum insertum-habens manubrium,
Longum, benè-politum; uno autem tempore alter alterum assecutus est.
Utique hic quidem [*Pisander*] galeæ conum percussit equinis-setis densam
Summam sub cristam ipsam: ille verò accedentem, in fronte,
Naso super extremo; crepuerúntque ossa; atque ei oculi
Ad pedes sanguinolenti humi deciderunt in pulvere:
Incurvatusque est concidens; ille autem calcem in pectoribus ponens,
Armáque interfecto exuit, & glorians verbum dixit:

Ver. 602.——τὸν δ' ἄγε μοῖρα.] Fata vocant, metasque dati pervenit ad ævi. *Æn.* X. 472.

Ver. 605.——ἐτράπετ' ἔγχος.] Non, à scuto *repulsa est*; sed *avertit sese*, aberravit. De primigenio hoc *vocis Mediæ* usu, vide suprà ad γ', 141.

Ver. 607. Οὔτασεν.] Vide suprà ad *ver.* 192; & ad α, 140.

Ver. 611.—καλὴν.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 612. Ἀξίνην—μέτωπον—λάκε δ' ὀστέα.]
——————ille securi
Adversi frontem mediam mentúmque reductâ
Disjicit, & sparso latè rigat arma cerebro.
Æn. XII. 306.
Non unus hîc rei eventus, sed una ferè loquendi ratio.

Ver. 613.——ἐφίκοντο.] *Al.* ἀφίκοντο.

Ver. 615.——ὑπαὶ λόφον.] *Al.* ὑπὸ λόφον.

Ver. 617.——αἱματόεντα.] Ita *Barnesius* ex MSS. ex Scholiis, & ex Editt. Vett. Quibuscum faciunt MSS. *Harleian.* & *Vatican.* & *Florentin.* à *Th. Bentleio* collati. Vide suprà ad *ver.* 435. *Al.* αἱματόεντε.

Ibid.——ἐν κονίῃσιν.] Vide suprà ad *ver.* 508.

Ver.

Λείψετέ θην ἔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς·
Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος ἐκ ἐπιδευεῖς,
Ἣν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες· ἠδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
Ξείνιόν θ' ὅσε πότ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν·
Οἵ μευ κυριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
Μάψ οἴχεσθ' ἀναλοῦες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε πουλυπόροισι
Πῦρ ἐλοὸν βαλέειν, κλεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Ἀλλά ποθι ζχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ ζέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν· ζέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῆσι
Τρωσὶν, τῶν μέν σε αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδέ δύνανται
Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πολέμοιο.
Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
Ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.

620 " Relinquetis ità demùm naves Danaorum rei-equeſtris-peritorum,
" Trojani fœdifragi, gravis inſatiabiles pugnæ:
" Alio quidem flagitioque & probro non carentes *eſtis*,
" Quo me violâſtis, improbæ canes: neque quidquam animo
" Jovis altitonantis gravem veriti eſtis iram,
625 " Hoſpitalis; qui aliquandò vobis evertet urbem altam.
" Qui meam quam-virginem-duxi uxorem & opes multas
" Nullâ-injuriâ laceſſiti abduxiſtis, cum hoſpitio-accepti-fueratis ab ipſâ:
" Nunc vero in naves cupitis pontum-tranſeuntes,
" Ignem pernicioſum jacere, occideréque heroas Achivos:
630 " Sed aliquando coërcebimini, impetuoſi licèt, à pugnâ.
" Jupiter pater, ſanè te aiunt ſapientiâ ſuperare cæteros *omnes*
" Homines atque deos; à te tamen hæc omnia proficiſcuntur:
" Cum-ita nempè viris gratificeris injurioſis
" Trojanis, quorum animus ſemper vi-injuſtâ-gaudens, neque poſſunt
635 " Pugnâ ſatiari omnibus-æquè-gravis belli.
" Omnium quidem rerum ſatietas eſt, & ſomni, & amoris,
" Cantûſque dulcis, & egregiæ ſaltationis,
" Quarum *rerum* quidem quis etiam magis appetit deſiderium explere,
" Quàm belli: Trojani verò pugnæ inſatiabiles ſunt.

Ver. 620.——Σὺν.] *Al.* δή.

Ver. 623.—καὶ κύνες.] *Al.* κακοὶ κύνες. Ut *Barneſio* videtur, rectè. Sed mutato nihil opus. Dictum eſt enim ad *contumeliam*.

Ver. 625.——ὅς τε.] *Qui videlicet* ——.

Ver. 628. Νῦν αὖτ'] *Nunc hanc gratiam rependentes*——.

Ver. 629.——κλεῖναι δ'.] *Barneſius* ex conjecturâ, κλεῖναί θ'. Quam & *præſtabiliorem* appellat *Lectionem*. Sed κλεῖναι δὲ, perinde eſt.

Ver. 638. τῶν.] *Al.* Ὧν.

Ver. 639.——μάχης ἀκόρητοι.]

Bellum

Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἕνδε᾽ ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Συλήσας, ἑτάροισι δίδε Μενέλαος ἀμύμων·
Αὐτὸς δ᾽ αὖτ᾽ ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίζων
Ἐς Τροίην, οὐδ᾽ αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
Ὅς ῥα τότ᾽ Ἀτρείδαο μέσον σάκος ὔτασε δουρὶ
Ἔγγυθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἀψ δ᾽ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ᾽ ἀλεείνων,
Πάντοσε παπταίνων, μήτις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ᾽ ἀπιόντος ἴει χαλκήρεα ὀϊστόν·
Καί ῥ᾽ ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸς
Αὐλικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ᾽ ὀστέον ἐξεπέρησεν.
Ἑζόμενος δὲ κατ᾽ αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,
Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ᾽ αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Ἐς δίφρον δ᾽ ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·

Sic locutus, arma quidem à corpore ſanguinolenta
Detracta, ſociis dedit Menelaus inſignis:
Ipſe verò iterùm reverſus primis-pugnatoribus immiſtus eſt.
Tunc ei filius inſiliit Pylæmenis regis
Harpalion, qui quidem patrem dilectum ſecutus erat, ut pugnaret
Ad Trojam; ſed non rediit in patriam terram:
Qui tunc quidem Atridæ medium ſcutum feriit haſtâ
Cominùs, neque penitùs potuit æs adigere:
Retrò igitur ſociorum in agmen ceſſit, mortem evitans;
Quoquoverſus circumſpectans, nè quis *ſibi* corpus ære attingeret.
Meriones autem in abeuntem miſit æratam ſagittam;
Et percuſſit clunem ad dextrum: at ſagitta
E-regione juxta veſicam ſub oſſe penetravit.
Subſidens igitur ibidem, charorum inter manus ſociorum,
Animam efflans; tanquam vermis, ſuper terrâ
Jacebat extenſus; ſanguis autem niger effluebat, rigabátque terram.
Atque hunc quidem Paphlagones magnanimi circùm-occupabantur;
In currum verò collocatum ducebant ad Ilium ſacram
Dolentes; intérque ipſos pater ibat, lachrymas fundens:

Bellum importunum, cives, cum——
Invictiſque viris gerimus; quos nulla fatigant
Prœlia, nec victi poſſunt abſiſtere ferro.
Æn. XI. 305.

Ver. 642. Αὐτὸς δ᾽ αὖτ᾽ ἐξαῦτις.] Cod. à *Tb. Bentleio* collatus, Αὐτὸς δὲ ἐξαῦτις.

Ver. 644.—— πτολεμίζων.] πτολεμίξων. *Ibid.*

Ver. 646.—— ὔτασε.] Vide ſuprà ad *ver.* 192; & ad ά, 140.

Ver. 649.—— χαλκῷ.] MS. à *Tb. Bentleio* collatus, χαλκός.

Ver. 652. Αὐλικρὺ.] Quâ ratione, αὐλικρὺ, hîc ultimam producat; item γαῖ᾽, *ver.* 661 & 666; & ἀπὸ, *ver.* 672; & Διΐ, *ver.* 674; Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 658.—μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε.] *Pylæmenes*

Ποινὴ δ' ἔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος.
Τῷ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.
Τοῦ ὄγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδε μάντιος υἱὸς,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ ὀλοὴν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νόσῳ ὕπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νευσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
Νοῦσόν τε σχερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κὴ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων· σχερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ἤδη,
Ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο

Ultrio autem nulla filii contigit mortui.
Ob hunc autem Paris valdè animo interfectum iratus eſt;
Hoſpes enim ei erat, multos inter Paphlagonas.
Propter hunc *igitur* is iratus emiſit æratam ſagittam:
Erat autem quidam Euchenor, Polyïdi vatis filius,
Diveſque, fortiſque, Corinthi domus habitans,
Qui planè admonitus de fato *ſuo* exitiali, navi *tamen* vectus venit:
Sæpè enim ei dixerat ſenex bonus [vel *peritus*] Polyïdus,
Eum morbo gravi interiturum ſuis in ædibus,
Aut inter Achivorum naves à Trojanis domitum iri:
Ideò ſimul gravémque mulctam [*contumeliam*] evitabat Achivorum
Morbúmque tetrum, ut ne pateretur dolores animo:
Hunc percuſſit *Paris* ſub maxillâ & aure: protinùs autem animus
Abiit à membris, horrendáque ipſum caligo occupavit.
Sic hi quidem pugnabant, inſtar ignis ardentis:
Hector autem non audierat Jovi dilectus, neque quid nôrat,
Quod ſibi navium ad ſiniſtram cædebantur

menes hîc, *Harpalionis* pater, alius eſt ab illo, qui ſuprà occiſus narratur, ε, 576, ὁμώνυμος τούτῳ, ut ait *Euſtathius*. Non enim temerè ac fortuitò, negligentérque ſcripſit *Homerus*; nec heroüm nomina neceſque confinxit, ſed ex hiſtoriâ memoravit: Vide ſuprà ad β', 494. Quominùs duo fuerint *Pylæmenes*, *Paphlagonum* Duces; nihil ſanè impedit. Utrúmne alter *Harpalionis pater*, *avus* fuerit alter, uti conjecit *Barneſius*; incertum. Qui *Harpalionis patrem* priùs occiſum exiſtimant, legendum hoc in loco volunt,——μετὰ δ' οὗ ζφι πατὴρ κίε. Sed ſine codicibus nihil mutandum. Nec tam venuſtè, ſi ita legas, cohærebit id quod ſequitur, Ποινὴ δ' ἔτις παιδὸς——.

Ver. 659.——τεθνειῶτος.] Vide ſuprà ad *ver.* 46.

Ver. 665. Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ ὀλοήν.] Οὐχ ὅμοιος τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ Εὐχήνωρ εἶχε γὰρ αὐτὸς, εἰδὼς ὡς θανεῖται, ἦλθεν εἰς Τροίαν· Ἐκείνῳ μὲν γὰρ μὴ ἐλθόντι, ζῆν ἦν ἐπὶ μακρόν· Εὐχήνορι δὲ, τὰ τοῦ θανάτου ἄφυκτα, κἂν οἴκοι ἔμεινεν. *Euſtath.*

Ver. 670.——πάθοι.] *Al.* πάθῃ.

Ver. 672.——ἄρα.] *Porro*; *proinde*; *exinde*; *ut ſolitum eſt.*

Ver. 673.—δέμας πυρὸς.] Διὰ τὸ θερμὸν, καὶ ζόφερον, καὶ εὐκίνητον τῶν μαχομένων. *Schol. inedita à Th. Bentleio communicata.*

Ver. 675. Ὅτι.] Vide ſuprà ad ε, 537.

Ver.

Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
Ἔπλετο, τοῖος γὰρ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ὦτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ ζθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
Ἀλλ' ἔχεν, ἣ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλθε,
Ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς ςίχας ἀσπισταων·
Ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου,
Θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχη αὐτοί τε καὶ ἵπποι·
Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ, καὶ Φθῖοι, καὶ Φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
Σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδύναντο
Ὦσαι ἀπὸ ζφείων φλογὶ εἴκελον Ἕκτορα δῖον·
Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο,
Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε
Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης,

Copiæ ab Argivis; propemodùm autem etiam victoria Achivorum
Erat; talis enim Neptunus terram-quatiens
Impellebat Argivos, insuperque & robore ipse auxiliabatur:
Sed perstabat *Hector*, ubi primùm portas & murum insilierat,
Perruptis Danaorum densis ordinibus scutatorum;
Ubi erant Ajacisque naves & Protesilai,
Littus ad maris cani subductæ; ac suprà
Murus ædificatus erat humillimus, ubi maximè
Accerrimi erant *in* pugnâ ipsique *viri* & equi:
Illic autem Bœoti, & Iaones longis-vestibus induti,
Locri, & Phthii, & illustres Epeï,
Acriter irruentem, à navibus arcebant; neque *tamen* poterant
Repellere à se flammæ similem Hectorem nobilem:
Atque Athenienſium quidem selecti-*stabant*-primâ-in-acie; iis autem
Præerat filius Petei, Menestheus; unáque sequebantur
Phídasque, Stichiúsque, Biásque fortis: at Epeïs *præerat*
Phylidésque Meges, Amphiónque, Draciúsque.
Ante Phthios autem, Medónque, bellicosúsque Podarces,

Ver. 676.——τάχα δ' ἂν.] Εἰ μὴ ἐμεμαθήκει· *Nisi tandem admonitus fuisset Hector*, ver. 725, infrà. *Schol. inedita*, Codicis *Harleiani*.

Ver. 678. Ὦτρυν'—, ζθένει αὐτὸς ἄμυνεν.] Nempe *Mare* eos cohibuit, nè fugerent; ipsaque necessitas fortitudinem inspiravit.

Ver. 682.—εἰρυμέναι.] Ab εἰρύομαι, Quæ enim sunt ex verbis in υμαι definentibus, ea omnia istud ú ubique corripiunt.

Ver. 686. φθῖοι.] Φθιῶται μὲν, οἱ ὑπ' Ἀχιλλεῖ· Φθῖοι δὲ οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ, καὶ Φιλοκτήτῃ. *Eustath.*

Ver. 688.—εἴκελον.] Vide suprà ad *ver.* 53.

Ver. 689.—— προλελεγμένοι.] Ἐπιλέγονται προελεγμένοι, ὡς προωλοσάται. *Eustath.*

Ver. 692. Φυλείδης τε Μέγης.] *Al.* Φυλείδης τε Μέγης τε. Malè. Ut rectè annotavit *Barnesius*. Erat enim *Meges*, *Phylei* filius; ó, 528, 535.

Ver. 693.——μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.] *Al.* Μενεπτόλεμός τε ποδάρκης. Malè. Nam, ut rectè annotavit *Barnesius*, Homero & alibi memoratur Ποδάρκης, non item Μενεπτόλεμος.

Ver.

(Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἦεν Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς,
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·)
Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' ἐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς,
Ἴστατ' ἀπ' Αἰάντος Τελαμωνίου, ἐδ' ἠβαιόν·
Ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἰνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντε, πλαινέτον· ἀμφὶ δ' ἄρα ζφιν
Πρυμνοῖσιν κεραέσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
Τὼ μέν τε ζυγὸν οἷον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέρσει
Ἰεμένω κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
Ὣς τὼ, παρβεβαῶτε μάλ' ἔσασαν ἀλλήλοιιν.
Ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ οἱ ζάκος ἐξεδέχοντο,

(At quidem nothus filius Oïlei divini
Erat Medon, Ajacis frater; & habitabat
In Phylace, terrâ procul à patriâ, viro interfecto,
Fratre novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus:
At *Podarces*, Iphicli filius Phylacidæ erat:)
Hi quidem ante Phthios magnanimos armati,
Naves defendentes, unà cum Bœotis pugnabant.
Ajax verò haud omninò, Oïlei velox filius,
Abfistebat ab Ajace Telamonio, nè paululùm quidem;
Sed ficut in novali duo boves nigri compactile aratrum,
Parem animum habentes, trahunt; circaque ipsorum
Ima cornua, multus erumpit sudor;
Atque hos quidem jugum solum politum distinet,
Vadentes per sulcum, prosciditque fundum terræ:
Sic isti {*Ajaces*} conjuncti propè-admodum stabant inter se.
Sed Telamonium quidem multique & strenui
Viri sequebantur socii, qui ei scutum vicibus excipiebant,

Ver. 702. Ἴσατ' ἀπ'.] Ἀφίσαλε.

Ver. 704. —— ἄρα.] *Ut fieri solet* ——.

Ver. 707. —— τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης.] Non de nihilo est, quòd codices, in hoc vocabulo "τέμνει," mendosos esse suspicetur *Barnesius*. Non quòd "*Jugum sulcos non* "*findere soleat*;" Nam & *Aratorem*, & *Boves*, & *Jugum* utique, trahendo aratrum, terram *secare* dixeris, non ineptè: Sed quòd vox τέμνει, & quæ ejusmodi sunt, in Poëmate *epico*, (ubi oratio grandis plerunque & sublimis esse debet, atque à sermone vulgari quàm maximè distare,) *rarissimè* corripiantur: quódque *Eustathius* (qui, ad Υ, 87, *Homerum* non τέμνειν, sed τάμνειν, semper scripsisse docet,) hoc in loco, licèt totam Similitudinem minutatim & per verba singula expendat, de hoc tamen vocabulo nè γρὼ quidem. Non tamen ideò sequendus *Barnesius*, qui nullis allatis Codicibus, nec ullâ satis idoneâ ratione, de suo edidit, τάμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης. Nec audiendus Scholiastes, quî istud "τέμνει" inficetè admodùm exponit, τεμνέλαι. Codex *Harleianus*, à *Tb. Bentleio* collatus, habet τεμεῖ· & *Scholia* ibidem inedita, τὸ ἄρδην τὴν ἐπιφάνειαν.

Ibid. —— ἀρούρης.] Vide suprà ad ζ, 142.

Ver. 708. —— παρβεβαῶτε.] Vide suprà ad *ver.* 46.

Ibid. —— ἔσασαν.] Vide suprà ad μ', 55. Cod. à *Tb. Bentleio* collatus, habet πὰρ βεβαῶτε παρέσασαν ἀλλήλοιοι.

Ver. 710. —— ἕταροι.] *Al.* ἑτάροι.

Ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
Οὐ γάρ σφιν σαόφρων ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
Ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐτροχάλῳ ὀίστῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·
Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
Ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
"Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραῤῥητοῖσι πιθέσθαι.
Οὕνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
Τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων;

Quando ipſi defatigatióque & ſudor genua occupâſſet:
At non Oïliadem magnanimum Locri ſequebantur:
Non enim ipſis *in* ſtatariâ pugnâ conſtabat ſuus animus;
Non enim habebant galeas æreas equinis-ſetis-denſas,
Neque habebant clypeos pulchrè-orbiculatos, & fraxineas haſtas;
Sed arcubus & ſcitè tortâ ovis lanâ,
Ad Ilium ſimul ſecuti ſunt, freti; quibus deinceps
Crebrò jacientes, Trojanorum rumpebant phalangas.
At tunc illi [*Ajaces*] quidem antè, cum armis vario-artificio factis,
Pugnabant contra Trojanóſque & Hectorem ære armatum:
Hi autem [*Locri*] à tergo jacientes, latebant; neque omninò pugnæ
Trojani *ampliùs* recordabantur; conturbabant enim *eos* ſagittæ.
Tum ſanè magnâ clade-acceptâ, à navibus & tentoriis
Trojani receſſiſſent ad Ilium ventoſam;
Niſi Polydamas audacem Hectorem allocutus eſſet adſtans;
" Hector, à te impetrare-neſcis, ut *aliorum* monitis obſequaris.
" Quoniam tibi excellentèr dedit Deus bellica opera,
" Ideò & conſilio vis peritus eſſe ſupra cæteros?

Ver. 713. Οὐ γάρ σφιν σαόφρων ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ.] Apud *Strabonem* lib. x. p. 689. *Al.* 449. Οὐ γὰρ σφιν σαόφρις ὑσμίνης ἐρῆα μίμνεν. Cod. *Harleian.* Οὐδ' ὦρ' σφιν——.

Ver. 716. Ἀλλ' ἄρα.] *Sed, quod inermium erat, & ſtatariæ pugnæ imperitorum,*——.

Ibid. —— εὐτρόφῳ οἷός ἀώτῳ] *Fundâ.* Ut ſuprà *ver.* 559, εὐτρόφῳ οἷὸς ἀώτῳ, Σφενδόνῃ.

Ver. 717.—οἷσιν ἔπειτα.] *Al.* οἷσι μάλιστα.

Ver. 719. Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν.] *Ac tunc quidem, juxta iſtam conſuetudinem,*——.

Ver. 721.——οὐδέ τι.] *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 722.—Συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.] Scholiaſti, Συνεκλονέοντο. Συνελαράσσοντο. Ut adeò legiſſe videatur, Συνεκλονέοντό γ' ὀϊστοῖς.

Ver. 728.——περιίδμεναι.] Vel, περὶ ἴδμεναι. *Al.* περιίμμεναι. Quam Lectionem & præfert *Henric. Stephanus*, propter id quod ſuprà legitur ά, 258, Οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἰσὲ μάχεσθαι.

Ver.

Ἀλλ᾽ ἔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἐλέσθαι·
Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα·
Ἄλλῳ δ᾽ ὀρχηςὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν.
Ἄλλῳ δ᾽ ἐν ςήθεσσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ᾽ ἄνθρωποι,
Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιςα δέ κ᾽ αὐτὸς ἀνέγνω.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριςα·
Πάντῃ γάρ σε περὶ σέφανος πολέμοιο δέδηε·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
Οἱ μὲν ἀφεσσάσιν ζὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
Ἀλλ᾽ ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίςους·
Ἔνθεν δ᾽ ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν·
Ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,

" At nequaquam ſimul omnia poteris ipſe-ſolus conſequi:
" Alii enim tribuit Deus bellica opera;
" Alii autem artem-ſaltandi, alii citharam & cantum;
" Alii verò in pectoribus poſuit mentem late-ſonans Jupiter
" Prudentem; cujus quidem, multi fructum-percipiunt homines;
" Quin & urbes ſervat; præcipuè autem ipſe, *qui habet, ejus utilitatem* novit;
" Sed ego dicam, ut mihi videtur eſſe optimum.
" Undique enim te circum, corona belli flagrat;
" Trojani autem magnanimi, poſtquam trans murum iverunt,
" Alii quidem ſubducunt-ſe cum armis, alii verò præliantur
" Pauciores contra-plures, diſſipati circa naves.
" Quin *tu*, retrocedens voca huc omnes proceres:
" Deinde verò de ſummâ-rerum inire-poterimus conſilium;
" Utrúmne in naves multa-tranſtra-habentes irruamus,

Ver. 729.——ἔπως ἅμα πάντα——. Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς.]
——ἐν πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
Ἀνδράσιν, ὅτε φυὴν, ὅτ᾽ ἀρ φρένας, ὅτ᾽ ἀγορητύν.
Ἄλλος μὲν γὰρ——
——ἀσφαλέως ἀγορεύει.——
Ἄλλος δ᾽ αὖ εἶδος—— *Odyſſ.* Θ′, 167.
Ἀλλ᾽ ὁ γὰρ ὠὐτὸς πάντ᾽ ἐπίςασθαι βροτῶν
Πέφυκεν, ἄλλῳ δ᾽ ἄλλο πρόσκεισαι γέρας·
Σὲ μὲν μάχεσθαι, τὸν δὲ βουλεύειν καλῶς.
Euripid. Rheſ. 106.
——non omnia poſſumus omnes.
Virgil. Eclog. VIII. 63.

Ver. 731. Ἄλλῳ δ᾽ ὀρχηςὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν.] Apud Lucianum περὶ ὀρχήσεως,
Ἄλλῳ δ᾽ ὀρχηςύνῃ καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Cæterùm nonnulli totum hunc verſiculum *ſuppoſitum* exiſtimant. Δῆλον δὲ, ὡς ἀχρειοῖ τὸ ἐπος τοῦτο τὴν Ὁμηρικὴν ἔννοιαν· ἧς ὁ ζκοπὸς εἷς καὶ μόνος, Ἀνδρίαν ζυζκρῖναι φρονήσει *Euſtath.*

Ver. 732.——τίθει.] *Al.* τιθεῖ.
Ibid.——εὐρύοπα.] Vide ſuprà ad ά, 175.
Ver. 734.——πόλεις.] *Al.* πολεῖς *multos.*
Ibid.——μάλιςα δέ κ᾽ αὐτὸς ἀνέγνω.] Domina *Dacier* vocem αὐτὸς, ad ipſum *Jovem* refert. Rectiùs, ut opinor, *Euſtathius*: Τῆς μὲν (Ἀνδρίας,) τὸ ζεμνὸν ἐχούσης ἄλλως ἐν τῷ ζώζειν ἑτέρως,——· τῆς δὲ Νοήσεως, κἂν μή τινας ἔχῃ ζώζειν, ὅμως ὅτως αὐτάρκως ἐχούσης, διὰ τὸ αὐτῇ γνωςικόν.
Ver. 735.——ἄριςα.] *Al.* ἄριςον.
Ver. 736.——δέδηε.] *Flagrat*; non, *flagrabat.* Nam *præteritum* iſtud (quod appellant Grammatici) *perfectum*, ſemper indicat *præſens Tempus* rei perfectæ: Ideóque à Græcis optimè appellatur παρακείμενος· quia *Tempori* iſti, quo aliquid rerum *fiat*, *adjacet* nimirùm *Tempus* quo id *factum* demùm *ſit*. Vide ſuprà ad ά, 37.
Ver. 737.——Τρῶες δὲ.] *Al.* Τρῶες δή. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.
Ver. 741.——Ἔνθεν δ᾽ ἂν.] Ἔνθεν δ᾽ αὖ, MS. à *Th. Bentleio* collatus.

Αἴκ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα
Παρ νῆων ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἦ γὰρ ἔγωγε
Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποσήωνται Ἀχαιοὶ
Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
Μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης ζχήσεσθαι οἴω.
Ὣς φάτο Πελυδάμας· ἄδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ζὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πελυδάμα, ζὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.

"Si quidem velit Deus largiri victoriam; an verò jam deinceps
"A navibus abeamus illæsi. Certè enim equidem
"Timeo, nè heſternum rependant Achivi
"Debitum; quoniam apud naves vir inſatiabilis pugnæ
"Manet, quem non ampliùs omninò à pugnâ ceſſaturum puto.
Sic dixit Polydamas: Placuit autem Hectori conſilium tutum:
Continuò igitur è curribus cum armis deſiliit in terram,
Et eum editâ-voce verbis velocibus allocutus eſt;
"Polydama, tu quidem hîc retine omnes fortiſſimos:
"At ego illuc ibo, & occurram prœlio:
"Protinùs autem revertar, poſtquam diligentèr illis mandata-dedero.

Ver. 745.—μὴ τὸ χθιζὸν ἀποσήωνται Ἀχαιοὶ χρεῖος.] Vulgati habent ἀποτίσωνται. Sed *Barneſius* ex *Euſtathio* edidit, ἀποσήωνται· ejuſque rei rationem ita reddit. "*Editiones Baſileenſis & Romana Euſtathii, τὸ ἀποσήωνται apertè præferunt, in Textu pariter & in παρεκβολαῖς. Euſtathius,* fol. 937, lin. 16; & fol. 938, lin. 48; Τὸ δὲ, ἀποσήωνται τὸ χθιζὸν χρέος, τινὲς μὲν γράφουσιν ἀποτίσωνται· οὐκ ἀρέσκονται δὲ οἱ ζοφοὶ, ἀλλὰ θέλουσιν εἶναι ἀποσήωνται, ἀντὶ τοῦ ἀποζαθμήσωσιν, ἤγουν ζαθμῷ ἀποδώσουσιν ἢ λήψονται. *Eandem lectionem τοῦ ἀποσήωνται repetit,* fol. 950, lin. 18. *Ita Iliad.* χ', 350; Στήσωσ' ἔνθαδ' ἄγοντες ἄποινα. *Ita* ὡ, 232, Χρυσοῦ δὲ ζήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα· *Ubi Euſtathius,* fol. 1479, lin. 29, Τὸ δὲ ζήσας, ἀντὶ τοῦ ζαθμήσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ ψεύσηται τὸν ζαθμὸν τυχὸν ἐρωτηθείς· Ἐκ τούτου δὲ, καὶ πρὸ τούτων, τὸ, χθιζὸν ἀποσήωνται χρέος, ὡς προπρμνεύεται· Καί, μεταζῆσαι, ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ μελαλλάξαι εἰρῆται μεταφορικῶς. Odyſſ. δ', 612. *Heſychius,* Ἀποσήωνται, ἀποκομίσωνται· ζαθμῷ γὰρ ἀπεδίδοσαν.——*Harpocration,* Ἀποσησάμενον, ἀντὶ τοῦ, προζαθμὸν παραλαζόντα· Δημοσθένης. *Idem ferè Brev. Scholia,* [ὥσπερ ζαθμῷ δεδανεικότες.] *Et Etymolog. magn.* voce Στατῆρ·——τὸ γὰρ ἀποσήωνται, ἀντὶ τοῦ, ἀπολάβωσιν." His adde *Porphyrium.* Ζητήμ. Ὁμηρικ. 25; Κέχρηται τῇ ἀπὸ τῶν ζαθμῶν διαμετρήσει ἡ ἐπὶ τοῦ, "Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποτίσωνται" [ita *Editi,* ſed neceſſe eſt ſcripſerit *Porphyrius* ἀποσήωνται] Ἀχαιοὶ χρεῖος·"—ὡς ἐν ζυγῷ ἴσον ζήσαντες, καὶ ἀπομετρήσαντα ὄφλημα,—ζήσαντες τὸ χρέος. Porrò, *medio in vocabulo* ἀποτίσωνται, non rectè producitur iſtud ó. Denique licèt eandem in ſententiâ vim habeat horum vocabulorum utrumque; tamen facilius creditu eſt, verbum uſitatius ἀποτίσωνται, ex inuſitatiori ἀποσήωνται ortum eſſe, quàm è contrario ex uſitatiori inuſitatius. Veruntamen judicet Lector eruditus.

Ver. 746.——παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος.] Vide ſuprà ad *ver.* 324.

Ver. 748.——ἄδε.] *Al.* ἄδε. Sed hoc leviculum.

Ver. 749.——ἐξ ὀχέων.] Sunt qui Poëtam hîc reprehendant, tanquam oblitum mandatorum quæ ſuprà memoraverat, μ', 81—85. Sed facilè intelligi poteſt, *Hectoris* currum, poſt effractas fores, exuperatumque murum atque vallum, eum interjecto aliquo intervallo ita ſecutum, ut tamen plerunque ſtaret ὄπισθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο, ξ', 430. Reliqui certè currus, extra murum atque vallum uſque permanebant, (ó, 3;) Ut rectè annotavit *Popius.*

Ibid.—ἄλτο χαμᾶζε.] Vide ſuprà ad γ', 29.

Ἦ ῥα, καὶ ὥρμηθη, ὄρει νιφόεντι ἐοικώς,
Κεκληγὼς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ', ἠδ' ἐπικούρων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πολυδάμαντα
Πάντες ἐπεσσεύοντ' ἐπεὶ Ἕκτορα κλυον αὐδήν.
Αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτα,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν,
Φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ πού ἐφεύροι·
Τοὺς δ' οὔ πω ἔτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἀπὸ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
Χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κέαθο ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, ἠτάμενοί τε.
Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυόεσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐπορούνοντα μάχεσθαι·
Ἄγχοῦ δ' ἰσάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
Πῆ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄναξ,

Dixit, & impetu-facto-abiit, monti nivoso similis,
Inclamans, perque Trojanos volabat, & *per* socios.
Hi autem ad Panthoïdem fortitudinis-amantem Polydamanta
Omnes ocyùs-accurrebant, simulac Hectoris audierunt vocem.
At *Hector* Deiphobúmque, vimque Heleni regis,
Asiádemque Adamanta, & Asium Hyrtaci filium,
Itabat per primos-pugnatores quærens, sicubi invenire-posset.
Hos autem invenit non jam prorsùs illæsos, neque inextinctos:
Sed hi quidem jam, navium ad puppes Achivorum,
Sub manibus Argivorum jacebant animabus deperditis:
Alii autem in muro erant eminùs cominúsque vulnerati.
Verùm statim invenit pugnæ ad sinistram lachrymosæ
Nobilem Alexandrum, Helenæ maritum pulchræ-comas,
Animos-addentem sociis, & incitantem ad pugnam:
Propè autem stans, *eum* allocutus est probrosis verbis:
" Infauste Pari, formâ præstantissime, mulierose, deceptor,
" Ubi tibi Deïphobúsque, visque Heleni regis,

Ver. 754.——ὄρει νιφόεντι.] ——Tanaimque nivalem. *Virg. Georgic.* IV. 517. Similitudo hîc desumpta, partim ex corporis proceritate & robore, partim ex galeæ splendore, & albitudine cristæ. Cæterùm, quâ ratione ὄρει hîc ultimam producat; item Ἀλέξανδρον, *ver.* 766; vide suprà ad ά, 51. Denique, quâ analogiâ vox νιφόεντι, quæ primam corripit, deducta sit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide suprà ad ά, 338; & ad ή, 280.

Ver. 757.——αὐδήν.] *Al.* αὐδῆς.

Ver. 758 (& infrà, *ver.* 770,) βίην θ', Ἑλένοιο.] Simili planè loquendi ratione, ac in linguis recentioribus, *regia majestas* ipsè scilicet *Rex* est, & *divinitas* ipse *Deus*.

Ver. 759.——Ἀδάμαντα.] Vide suprà ad *ver.* 560.

Ver. 761.—οὐδ' ἀνολέθρους.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ τὸ μὲν ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, *c.* 7. Vide suprà ad ά, 330.

Ver. 766.—Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο.] Vide suprà ad ή, 355.

Ver. 767. Θαρσύνονθ'.] Vide infrà ad *ver.* 823.

Ver. 769. Δύσπαρι.] Vide suprà ad γ', 39.

Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
Πῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλεσο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι ζωῆς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
Ἄλλοσε δήποσε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ
Ἐξ ἧς γὰρ πρὶν νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
Νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλᾷς·
Οἴω Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Οἴχεσθον, μακρῇσι τετυγμένω ἐγχείῃσιν,
Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
Νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·

" Asiadésque Adamas, atque Asius Hyrtaci filius?
" Ubi verò & Othryoneus; nunc periit tota à culmine
" Ilios alta; nunc te certa *manet* gravis pernicies.
Illum autem viciſſim allocutus eſt Alexander divinâ-formâ-præditus;
" Hector, quoniam tibi animus *eſt* inſontem culpare,
" Aliàs fortè magis ceſſare à prœlio
" Potuerim, cùm neque me prorsùs imbellem genuerit mater
" Ex quo enim apud naves pugnam ſuſcitâſti ſociorum,
" Ex eo hic permanentes congredimur cum Danaïs
" Indefinenter: ſocii autem cæſi ſunt *ii*, quos tu requiris.
" Duo ſoli, Deiphobúſque, viſque Heleni regis,
" Abierunt, longis ſaucii haſtis,
" Ambo manum; cædem autem arcebat Saturnius.
" Nunc verò duc, quò te cor animuſque jubeat:

Ver. 771.—Ἀδάμας.] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ver. 772.——νῦν ὤλεσο πᾶσα κατ' ἄκρης.] *Al.* κατὰ κρῆς.

——ruit alto à culmine Troja.
Æn. II. 290.

——ſternitque à culmine Trojam.
Ibid. 603.

Ver. 775.——ἀναίτιον αἰτιάασθαι.] Malè hîc *Euſtathius*: Σημείωσαι, ὅτι ἀδὲ τὸ τῦ Ἀχιλλέως ἦθος ἀνόμοιον πρὸς Ἕκτορα, εἴγε καὶ αὐτὸς "τάχα κεν ἀναίτιον αἰτιόαο" λ', 653. Iſtud enim reverà erat *Achillis* ἦθος. "Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, ἀδ' ἀγανόφρων, Ἀλλὰ μάλ' ἰμμεμαώς·" υ, 467. At *Hector* ubique indole atque ingenio *manſuetus*, & γλυκύθυμος deſcribitur, licèt *Paridem*, in re & loco opportuno, acriùs nonnùnquam, non ſine causâ reprehenderit. Quare multo adhuc pejus Domina *Dacier*, & *Popius*; qui *Hectorem* hic *injuſtum*, *violentum*, & *iracundum* depingunt: Ac ſi ipſe ſuâ in oppugnandis Achivorum munitionibus temeritate & pertinaciâ, fortiſſimos Suorum perdidiſſet; quorum mortem *Paridi*, non tam ut ignavo quidem & imbelli, (quanquam is & hâc in parte à reprehenſione non abfuit,) quàm ut primæ malorum cauſæ atque auctori, exprobraret.

Ver. 776.——ἐρωῆσαι πολέμοιο] MS. à *Th. Bentleio* collatus, ἐρωήσειν πολέμοιο. Vir doctiſſimus *Hen. Stephanus*, propter præcedentem ſyllabam longam ſcribendum hîc contendit πολέμοιο. Ipſe tamen, ut rectè obſervavit *Berglerus*, edidit, ὁμοίως πολεμοιο, ó, 670. Atque in πτόλις, πτολίεθρον, & ſimilibus, poſt ſyllabam alioqui poſitione longam, ſæpè abundat litera, gravioris Soni causâ. Quod idem in προτὶ pro ποτὶ frequenter factum, *Stephanus* ipſe judicio candido hunc ad locum obſervavit.

Ver. 777. Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ'.] Pronunciabatur ἐπ' οὐδ' vel ἐπειὸὐδ', duabus ſyllabis. Vide ſuprà ad ἑ, 149; & ad ἑ, 533.

Ver. 778. Ἐξ ἧς γὰρ.] Refertur iſtud, γὰρ, ad id quod elegantiſſimè reticetur. *Aliàs fortè culpandus fuerim*; *At Nunc certè in reprehenſionem non incurri*: *NAM ex quo*——.

Ver. 781 ——βίη θ' Ἑλένοιο.] Vide ſuprà ad *ver.* 758.

Va-

Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἄμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ
Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεσι·
Παρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι κ' ἐσσύμενον πολεμίζειν.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως·
Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη κ' φύλοπις ἦεν,
Ἀμφί τε Κεβριόνην, κ' ἀμύμονα Πετυδάμαντα,
Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, κ' ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἷε Ἱπποτίωνος·
Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
Ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλαὶ

785 "Nos enim paratiſſimis-animis ſequemur, neque omnino puto
"Virtutem *te* deſideraturum, quantum quidem *in nobis* virium fuerit;
"Ultra vires autem non licet, quantumvis cupido pugnare.
Sic fatus, flexit fratris animam heros:
Perrexerunt autem ire, ubi maximè pugna & prælium erat;
790 *Ubi erat* Cebrionéſque, & eximius Polydamas,
Phalces, Orthæúſque, & divinus Polyphœtes,
Palmyſque, Aſcaniúſque, Moryſque, filii [*vel* filius] Hippotionis;
Qui ex Aſcaniâ glebosâ venerant ſuis-vicibus
Die præcedenti; tunc verò Jupiter *eos* impulit ad pugnam.
795 Hi autem ibant, vehementium ventorum ſimiles turbini,
Qui ex tonitru patris Jovis ingruit in campum,
Immanique cum tumultu mari miſcetur, in*ſurgúnt*que multi

Ver. 785.——ἐμμεμαῶτες.] Vide ſuprà ad *ver.* 46. Item ad *α*, 265; ad *β*, 818; ad *ζ*, 464.

Ibid.——οὐδέ τι.] *Al.* οὐδέ τε. *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 787.——πολεμίζειν.] *Stephanus*, πολεμίζειν. Vide ſuprà ad *ver.* 776.

Ver. 789.——Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα.]
——ruit ad——ubi plurima fuſo
Sanguine terra madet, ſtridentque haſtilibus auræ. *Æn.* XII. 690.

Ver. 792.——υἷε Ἱπποτίωνος.] Vulgati habent, υἷε Ἱπποτίωνος. Sed ſcribendum, ut opinor, cum *Barneſio*, aut υἷ', aut υἱὲ· nè ſyllaba videlicet circumflexa corripiatur. *Strabo* citat,

——υἱὸ Ἱπποτίωνος,
Μουσῶν ἀγχεμάχων ἠγήτορα——.
Lib. 12. *p.* 847. al. 565.

Quo magis mireris *Barneſii* levitatem, qui, quoniam alibi legerat Μόρυν τε κ' Ἱπποτίωνα κατέκτα, ξ', 514, "*in eodem* Verſu & "Fato, *ut* Fratres *potiùs quàm ut* Filium "& Patrem" conjunctos; ideò & hîc, pro Μόρυθ' υἷε Ἱπποτίωνος, ſcribendum exiſtimavit Μόρυν τε κ' Ἱπποτίωνα. Quaſi verò *Pater* & *Filius* non tam *interfici ſimul* potuerit, quàm *bini Fratres*.

Ver. 793. Οἵ ῥ' ἐξ.] *Strabo*, loco jam citato, legit Οἵ γ' ἐξ. Quæ, quantum ex analogiâ quidem judico, & probabilior eſt Lectio.

Ibid.——ἀμοιβοὶ.] Διαδοχῇ τινι βοηθείας· ——πολέμου διάδοχοι, τοῖς προτέροις ἴσοι. ——Ἢ ἀμειβόμενοι Πρίαμον, ὑπερ ὧν αὐτὸς ἐπεκούρησε τοῖς Φρυξὶ πόλε, ὡς ἐν τῇ γ' ῥαψῳδίᾳ εἴρηται. *Euſtath.*

Ver. 795.——ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,——] Ἐπαινεῖται κ' ἐνταῦθα παραβολὴ ἐν τοῖς μάλιστα·——δηλοῖ δὲ——τὴν πολλὴν, κ' σφοδρὰν, κ' συνεχῆ, κ' μετὰ ἤχου τῶν πολεμίων ἐπέλευσιν. *Euſtath.*

Ver. 796. Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς.] Σὺν ἀερίᾳ βροντῇ· *Euſtath.* Ἀντὶ τοῦ, μετὰ βροντῆς· *Schol.* Quod ſi verum eſt, quidni (obſecro) & *ſcribere* potuiſſet Homerus, Ἥ ῥα μετὰ βροντῆς—? At, ὑπὸ βροντῆς, indicat turbinem (ſecundum Poëtæ ſententiam) vel ex tonitru, vel ex nube atque eâdem utique origine ac tonitru ipſum, natum.

Ver. 797.—ἐν δέ τε πολλαὶ.] *Al.* ἔνθα τε πολλά. Quod & laudat *Barneſius*. Sed minùs rectè. Meliùs enim indicat vulgata Lectio fluctus ex turbine, qui hîc *jam* deſcribitur, oriundos.

Κύμαλα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
Ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο·
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ῥινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ ζείετο πήληξ.
Πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
Εἴπως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι.
Ἀλλ' οὔ πω ἐτύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι ὧδε
Ἀργείους; ὄτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν,
Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
Ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

Fluctus æstuantes multo-strepitu-resonantis maris,
Tumidi, spumâ-albescentes, antè quidem alii, ac deinceps alii:
Sic Trojani, antè quidem alii stipati, post etiam alii,
Ære coruscantes cum ducibus sequebantur:
Hector verò præibat, hominum-pernicici par Marti
Priamides; & ante se tenebat scutum undique æquale,
Pellibus densum; multum autem super-inductum-erat æs:
Circúmque ejus tempora fulgens quassabatur cassis.
Quoquoversùm verò circum phalangas tentabat pedem-inferens,
Si quo-modo sibi cederent sub clypeo-progredienti:
Sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum.
Ajax autem primus provocavit, magnis-passibus gradiens;
" O bonè, propiùs accede: cur territas ità
" Argivos? nequaquam pugnæ imperiti sumus,
" Sed Jovis flagello pernicioso domiti sumus Achivi.
" Sanè quidem tibi animus sperat direpturum *te* esse
" Naves; in-promptu autem manus ad repellendum sunt & nobis.

Ver. 798. Κύμαλα παφλάζοντα,——φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.] Ἐν πᾶσι, τὸ ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ.——ποιεῖ δὲ ἐν τοῖς εὐδοκιμούσαις εἰκόσιν ἐπὶ τῶν ἀψύχων ταῦτα·

Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μὲν τἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

Κινούμενα γὰρ, καὶ ζῶντα, ποιεῖ πάντα. [ubi notandum *Aristotelem* voce mediâ, κινούμενα, eas propriè dixisse es, quæ *se* ipsæ *moveant*:] *Rhetoric. lib.* 3. *c.* 11. Cæterùm de eo artificio, quo Poeta versûs sui numeros, verborumque ipsorum Sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide suprà ad γ', 363.

Ver. 803. Πριαμίδης.] Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.——πρὸ ἔθεν.] *Al.* πρόσθεν.

Ver. 805.——κροτάφοισι φαεινὴ ζείετο πήληξ.] Ὅθεν ἴσως καὶ "κορυθαίολος" καὶ "κορυθάϊξ" λέγεται· *Eustath.* Id quod cum *Porphyrio* facit, qui αἰόλον non *varium*, sed *mobile*, semper significare contendit. Vide suprà ad β', 816.

Ver. 809.——βιβάσθων.] *Al.* βιβάζων.

Ver. 811.——ὄτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν, Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι]

——non me tua fervida terrent
Dicta, ferox: Dii me terrent & Jupiter hostis. *Æn.* XII. 894.

Ver. 814.——ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.]

totidem

Ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ
Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.
Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ ζχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
Ἀρήῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
Θάσσονας ἱρήκων ἔμεναι καλλιτρίχας ἵππους,
Οἵ ζε πόλινδ' οἴσουσι, κονίοντες, πεδίοιο.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπταλο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσυνος οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Αἶαν ἀμαρτοεπὲς, βεγάϊε, ποῖον ἔειπες;
Αἴ γὰρ ἔγωὶ οὕτω γε Διὸς πάϊς Αἰγιόχοιο
Εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ ζοὶ τοῖσι πεφήσεαι, αἴκε ταλάσσης
Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνὸς
Δημῷ καὶ ζάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο

815 "Ac sanè longè antè benè-habitata urbs vestra
"Manibus nostris captáque, excisáque erit.
"Tibi verò ipsi aio *tempus* instare, quando fugiens
"Supplicabis Jovi patri & aliis immortalibus,
"Velociores accipitribus ut sint *tui* jubis-pulchris comantes equi,
820 "Qui te ad urbem ferant, pulverem excitantes per campum.
Sic ei locuto supervolavit dextra avis,
Aquila altivolans; acclamavit autem populus Achivorum,
Confirmatus augurio: At respondit tamen illustris Hector;
"Ajax blatero, ingens-& hebes, quid dixisti?
825 "Utinam enim ego ità sanè Jovis filius Ægiochi
"Essem dies omnes, peperisétque me veneranda Juno,
"Honorarer autem sicut honoratur Minerva & Apollo:
"Ut jam dies hæc malum fert Argivis
"Omnibus prorsùs: tuque inter illos occidêris, si ausus fueris
830 "Manere meam hastam longam, quæ tibi corpus tenerum
"Lacerabit: Ac Trojanorum saturabis canes & alites
"Pinguedine & carnibus, prostratus ad naves Achivorum.
Sic utique locutus præibat: Illi verò simul sequebantur

——totidem nobis animæque manusque.
Æn. X. 376.

Ver. 815.——ὑμὴ.] *Al.* ὔμμιν.

Ver. 818.—ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 819.—ἱρήκων.] Vide suprà ad *ver.* 62.

Ver. 823. Θάρσυνος οἰωνῷ.] Quâ analogiâ vox Θάρσυνος, quæ medium *corripit*, deducta sit ex Θαρσύνω, quæ eandem *producit*: vide suprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ver. 824.—ἀμαρτοεπὲς.] *Impropria & supervacua effutiens.* Cujus contrarium, ἐὺ ἀφαμαρτοεπὴς, γ', 215. ita reddit Quintilianus; *propriam*, (*id enim est, non errare verbis,*) *& carentem supervacuis eloquentiam.* Lib. 12, cap. 10.

Ver. 828.——φέρει.] *Al.* φέροι.

Ver. 831.—Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνὸς.] *Al.* κορέσεις.

——canibus data præda Latinis,
Alitibusque jaces.—— *Æn.* IX. 485.

Ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·
Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα, καὶ Διὸς αὐγάς.

Clamore *cum* immenſo, acclamabant autem & copiæ à-tergo.
Sed & Argivi ex-alterâ-parte acclamabant, neque obliviſcebantur
Fortitudinis, ſed manebant Troïm invadentes fortiſſimos.
Clamor autem utrorumque pervenit-ad-æthera, & Jovis-lucidas-domos.

Ver. 837 —— Διὸς αὐγάς.] *Barneſius* ſcribendum conjecit. αὐλάς· quia nimirùm, *Odyſſ.* δ', 74, legitur Ζηνὸς——αὐλή. Sed αὐλαὶ, in plurali, apud *Homerum* non occurrit.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ'.

Ὑπόθεσις τῆς Ξ' ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἀγαμέμνων, Συμπαραλαβὼν τὰς τραυματίας, καὶ Νέστορα, σὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἥρα δὲ, τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, κατέρχεται, καὶ τὸν Ὕπνον πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἕκτορα πλήσσει· ὁ δὲ ἀναδαγὼν αἷμα λειποψυχεῖ. Ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας, ὁ Λοκρός.

Ἐπιγραφαί.

Διὸς ἀπάτη.

Ἄλλως.

Ξὶ, Κρονίδην λεχέεσσι παρήπαφεν Ὕπνος, ἰδ' Ἥρη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, ἰνόντά περ ἔμπης,
Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Φράζεο, δῖε Μαχάων, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη
Θερμήνῃ, καὶ λόσῃ ἀπὸ βρότον αἱματόεντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.

NEstorem autem non fugit clamor, bibentem licèt;
Sed Asclepiadem verbis alatis allocutus est;
" Vide, nobilis Machaon, quando futura sint hæc opera;
" *Solito*-major sanè ad naves clamor florentium ætate juvenum.
" Verùm tu quidem nunc bibe sedens nigrum vinum,
" Dum calida lavacra comas-pulchra Hecamede
" Calefaciat, & abluat tabum sanguinolentum:
" At ego conscensâ actutùm cognoscam speculâ.

Ver. 1. Νέστορα δ'—ἰνόντά.] Connectitur cum eo quod suprà narratum est, λ', 617, &c.
Ibid.——ἔλαθεν ἰαχὴ.] Quâ ratione, ἔλαθεν, hîc ultimam producat; item ἐϋπλόκαμος, *ver.* 6; & παμφαῖνον, *ver.* 11; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 3.——τάδε ἔργα.] Cod. *Harleian.* & *Tb. Bentleio* collatus, τόδε ἔργον.
Ver. 5.——καθήμενος.] *Al.* παρήμενος.
Ibid.——αἴθοπα οἶνον.] Vide suprà ad ά, 462.

Ver.

Ὣς εἰπὼν, ζάκος εἷλε τετυγμένον υἱος ἑῆος,
Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
Χαλκῷ παμφαίνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα παλρὸς ἑοῖο.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἰσιδεν ἔργον ἀεικὲς,
Τὸς μὲν ὀρινομένους, τὸς δὲ κλονέοντας ὄπισθε
Τρῶας ὑπερθύμους, ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
Ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Αὔτως, ὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται ὐδετέρωσε,
Πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς ὄρον·
Ὣς ὁ γέρων ὥρμαινε, δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
Διχθάδι'· ἢ μέθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Ἠὲ μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,

Sic fatus, ſcutum ſumpſit affabrè-factum filii ſui,
Jacens in tentorio, Thraſymedis equûm-domitoris,
Ære collucens; ille autem habebat clypeum patris ſui.
Sumpſit porrò & validam haſtam, præfixam acuto ære:
Stetitque extra tentorium; protinúſque inſpexit rem indignam,
Hos quidem turbatos, illos verò turbantes à tergo,
Trojanos *utique* ferocientes: dirutus autem erat murus Achivorum.
Ut verò quum nigreſcit pelagus magnum undâ tacitâ,
Præſentiens ſtridulorum ventorum celeres motus
Nullo-effectu, neque videlicèt provolvitur in-hanc-vel-illam partem,
Antequam aliquis certus deſcenderit à Jove ventus:
Sic ſenex *ſecum* agitabat, diſtractus animo
Bifariàm; utrum in agmen iret Danaorum equitum-velocium,
An ad Atridem Agamemnonem, paſtorem populorum.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt utilius eſſe,

Ver. 9.—ἑῆος.] *Al.* ἑοῖο. Nempe ex *ver.* 11, infrà. Haud ſatis venuſtè: Non enim auribus placent tres verſus perpetui ὁμοιοτέλευτοι.

Ver. 11.——ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα παλρὸς ἑοῖο.] Πιθανῶς ὁ νέος εἰσῆλθε, κεχρημένος τῇ χρυσῇ ἀσπίδι· προείρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ Ποιητὴς, Σ', 191;

Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, ἢ Ζπεύδειον· αἶψα λάβωμεν
Ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος ἐρανὸν ἵκει,
Πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν. *Schol.*

Ubi notandum, αἶψα & ἵκει ſcriptum, pro eo quod vulgò legitur, ὄφρα & ἵκει.

Ver. 16.——ὅτε πορφύρῃ πέλαγος——κύματι κωφῷ,——Αὔτως.] De proſodiâ vocabulorum πορφύρειν & πορφύρεος, vide ſuprà ad ά, 338. Κύματι κωφῷ, illud eſt quod dicunt Latini, *cæco volvente fluctu*. Cæterùm de toto hoc loco, *Scaliger*, erga Homerum plerunque iniquior: "Mirificè ſanè "Homerus *ſurdum* fluctum dicit, & colorem "tantùm aſſignat mari *purpureum*, non au"tem μαρμαρυγὰς, aut φλοῖσβον, aut ζφα"ραγὸν, ut alibi. Et dixit, αὔτως· Latinè "dicas eleganter, *Tantum*; id eſt, *nihil* "*præterea*." Poëtic. *lib.* 5. *cap.* 3.

Ver. 18.—ὐδετέρωσε.] *Al.* ὐδ' ἑτέρωσε.

Ver. 19.—κεκριμένον.] Vide ſuprà ad ά, 309, 314.

Ver. 20.——δαϊζομενος κατὰ θυμὸν Διχθάδι'.]

——animum nunc huc celerem, nunc
dividit illuc. *Æn.* IV. 285.

Ver. 23. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.]

Hæc alternanti potior ſententia viſa eſt.
Æn. IV. 287.

Βῆναι ἐπ' Ἀτρείδην· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
Μαρνάμενοι· λάκε δὲ ζφι περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρὴς
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέςορι δὲ ξύμβλητο διοτρεφέες βασιλῆες
Παὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων.
Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
Εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γὰρ ἔδ', εὐρύς περ ἐὼν, ἐδυνήσατο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· ςεινοντο δὲ λαοί.
Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης
Ἠϊόνος ςόμα μακρὸν, ὅσον ζυνέεργαθον ἄκραι.
Τῷ ῥ' οἵγ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο,
Ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δὲ ζφιν
Θυμὸς ἐνὶ ςήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
Νέςωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ ςήθεσσιν Ἀχαιῶν·
Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων.
Ὦ Νέςορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;

Proficiſci ad Atridem. Illi interim alii alios interficiebant,
Pugnantes: reſonabat autem eis circa corpus æs ſolidum,
Dum ferirentur enſibuſque & haſtis utrinque-acutis.
Neſtori autem obviam-facti-ſunt Jovis-alumni reges
A navibus aſcendentes, quotquot vulnerati fuerant ære,
Tydides, Ulyſséſque, & Atrides Agamemnon.
Longè enim ſeorsùm à pugnâ ſubductæ erant naves *ipſorum*,
Littore in maris cani: nam primas uſque-in-planitiem
Traxerant, & murum ad puppes ædificârant.
Haud enim, quamvis latus eſſet, potuit omnes
Littus naves capere: arctabantur autem copiæ.
Ideò alias antè-alias-more-ſcalarum ſubduxerant, & implêrant totius
Littoris fauces longas, quantum complectebantur promontoria.
Itaque hi cupientes-videre tumultum & pugnam,
Haſtâ nixi ibant conferti: triſtabatur autem ipſis
Animus in pectoribus: *iis* verò obviam-factus eſt ſenex
Neſtor, perterrefecitque animum in pectoribus Achivorum:
Quem & voce-editâ allocutus eſt rex Agamemnon;
" O Neſtor, Neleïde, magna gloria Achivorum,
" Cur relicto prœlio viros-perdente huc venis?

Ver. 30.——ῥ'.] Deeſt in MSS. *Harleianis* duobus.

Ibid.——νῆες.] *Naves* ipſorum; Nempe *Diomedis, Ulyſſis,* & *Agamemnonis.*

Ver. 31.——τὰς γὰρ πρώτας.] *Primas* hîc dicit à parte *Terræ*; nempe à *Mari* maximè *remotas. Primas* infrà, *ver.* 75, dicit à parte *Maris*; nempe *Mari* maximè *propinquas.*

Ver. 37.——ὀψείοντες.] *Al.* apud *Euſtathium*, ἐ ψαύοντες. Satis invenuſtè.

Ver. 40.——πτῆξε.] *Al.* πῖξε.

Ver. 43.——φθισήνορα.] Vide ſuprà ad ν', 339.

Ver.

Δείδω, μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
Ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
Μὴ πρὶν πάρ νῆων προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὴ καὶ αὐτούς.
Κεῖνός θ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ὤ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς·
Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρὰ κεκτήναιτο.
Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ καταρήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν,
Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἰλαρ ἔσεσθαι·
Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
Νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
Ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὁρινόμενοι κλονέονται·
Ὡς ἐπιμίξ κτείνονται, αὐτὴ δ' ὑρανὸν ἵκει.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα,
Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω

" Metuo utique nè jam mihi perficiat verbum impetuosus Hector,
" Ut quondam minatus est inter Trojanos concionans,
" Non priùs *se* à navibus ad Ilium rediturum esse,
" Quàm igne naves incendissет, interfeciſsétque & *nos* ipſos.
" Is utique sic concionabatur: illa *autem* sanè nunc omnia perficiuntur,
" O dii immortales: certè igitur & cæteri benè ocreati Achivi
" In animo reponunt adversùs me iram, sicut Achilles;
" Neque volunt pugnare ad puppes navium.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
" Certè *jam* hæc ipsâ-re advenerunt, nec sanè alio-modo
" Jupiter altitonans ipse *hæc jam* moliri-potuerit.
" Murus enim jam corruit, cui confidebamus,
" Inviolabile naviúmque & *noſtrûm* ipsorum munimen fore:
" Hi autem ad naves veloces pugnam-animo-obstinato sustinent
" Indefinenter: neque jam ampliùs noveris, diligenter licèt speculans,
" Utrâ-ex-parte Achivi agitati turbentur:
" Adeò promiscuè cæduntur, clamórque ad cœlum it.
" Nos verò deliberemus, quomodo futura sint hæc opera:
" Siquid consilium proficiet: Pugnam verò non nos suadeo

Ver. 45. Ὡς ποτ'.] *Al.* Ὅς ποτ'.

Ver. 46.——ἀπονέεσθαι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 48.—Θ' ὡς.] Cod. *Harleianus*, τώς.

Ver. 50.—ὥσπερ Ἀχιλλεύς.] Vide suprà ad ν', 324.

Ver. 52.——ἱππότα Νέστωρ.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 53.—τετεύχαται.] *Jam adsunt.* Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 55.—ᾧ ἐπέπιθμεν.] *Barnesius* ex *Eustathio* citat, ὡς ἐπέπιθμεν. At non ita scripsit *Eustathius*.

Ver. 61.——τάδε ἔργα.] Cod *Harleian.* τόδε ἔργον.

Ver. 62.—οὐκ ἄμμε—, ὁ γάρ πως βέλεμνον.] De voce ἄμμε, vide suprà ad ά, 59. *Barnesius* (quocum faciunt & Codd. *Harleiani* bini) edidit, οὐκ ὔμμε· quia *Nestor* scilicet, " *cùm ipse minimè vulneretur, non rectè vi-*
" *detur*

Δύμεναι· ἐ γάρ πως βεβλημένον ἐςὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Νέσωρ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
Τεῖχος δ' ἐκ ἔχραισμε τετυγμένον, ἐδέ τι τάφρος
Ἣ ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλπετο δὲ θυμῷ
Ἀρρῆκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οὕτω πε Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Νωνύμνες ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιές.
Ἤδεα μὲν γὰρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τὲς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
Ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ὑψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Νὺξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας·

" Ingredi: nullo enim modo vulneratum licet pugnare.
Hunc autem rurſus allocutus eſt rex virorum Agamemnon;
" Neſtor, quoniam jam navium ad puppes pugnant,
" Murus verò non profuit ſtructus, neque quid foſſa,
" Quâ faciendâ multa paſſi ſunt Danaï, ſperabántque animo
" Inviolabile naviúmque & *ſui* ipſorum munimentum fore;
" Ita ſanè videtur Jovi præpotenti gratum fore,
" Ingloríos perire longè ab Argis hîc Achivos.
" Equidem nôram enim, quando lubens Danaïs auxiliabatur;
" Scio autem nunc, quod illos [*Trojanos*] quidem æquè ac beatos deos
" Gloriâ-inſignis, noſtros verò animos & manus quaſi-vinculo ligavit.
" Verùm agite, quemadmodum ego dixero, obſequamur omnes:
" Naves, quæcunque primæ ſubductæ ſunt prope mare,
" Trahamus, omnéſque deducamus in mare vaſtum:
" In alto verò anchoris ſtabiliamus, donec venerit
" Nox intempeſta, ſi vel in eâ abſtineant à pugnâ
" Trojani; deinde verò deducere-poterimus naves omnes.

" *detur numerare ſe inter vulneratos.*" Attamen ſatìs rectè ſe habet & iſtud, ἄμμε: Refertur enim ad *Neſtorem* & *Agamemnonem*, qui hîc *interloquuntur*. Sententia autem eſt; " *Pugnam ut nos ineamus, equidem auctor non* " *ſum; quum Tu vulneratus ſis.*" Quod idem ſimiliter & ad *Diomedem* & ad *Ulyſſem* (*ver.* 28, 29.) dictum intelligi poteſt.

Ver. 69.—ὑπερμενέϊ φίλον.] Quâ ratione, ὑπερμενέϊ hîc ultimam producat; item κεν, *ver.* 79; vide ſuprà ad ά. 51.

Ver. 70. Νωνύμνες.] Vide ſuprà ad ν', 227.

Ver. 72. Οἶδα—ὅτι.] Vide ſuprà ad ά, 537.

Ver. 74.—ἐγὼν εἴπω.] *Al.* ἐγὼ εἴπω.

Ver. 75.—ὅσαι πρῶται.] *Primas* hîc dicit à parte *Maris*; nempe *Mari* maximè *propinquas*. *Primas* antea, *ver.* 31, dixerat à parte *Terræ*; nempè à *Mari* maximè *remotas*.

Ver. 76.—πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα.] Ἐπιλέπει αὐτοῖς φεύγειν· ἵνα μὴ δόξῃ παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτὲς ἕνεκα τῆ καθ' ἑαυτὸν χρησίμε, αἴτιος γενέσθαι τῆ πάντας ἀπολέσθαι. *Schol.*

——fugam Danaï Trojâ cupiere relictâ,
Moliri, & longo feſſi diſcedere bello.
Æn. II. 108.

Ver. 77.——ἔπ'.] *Al.* ἀπ'.

Ver. 79.——ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.]

Etiam

Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, ὐδ' ἀνὰ νύκτα.
Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἢπερ ἁλώῃ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐλόμεν', αἴθ' ὄφελλες ἀεικελίῳ σρατῷ ἄλλῳ
Σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν· οἵσιν ἄρα Ζεὺς
Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
Ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκασος.
Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
Σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τῦτον ἀκύσῃ
Μῦθον, ὃν ὄ κεν ἀνὴρ γε διὰ σόμα πάμπαν ἄγοιτο,
Ὅσις ἐπίσαιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
Σκηπτῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ

80 " Non enim reprehenſione dignum eſt, fugere malum, ne per noctem quidem.
" Melius *fecerit*, qui fugiens effugerit malum, quàm *qui* captus fuerit.
Illum autem torvè intuens allocutus eſt conſiliis abundans Ulyſſes;
" Atrida, quale tibi verbum fugit ex ſepto dentium?
" Perdite, utinam ignavo exercitui alii
85 " Præeſſes, non autem nobis imperares; quibus utique Jupiter
" A juventute dedit etiam uſque ad ſenium conficere
" Ardua bella, donec perierimus ſinguli.
" Siccine verò tibi-fert-animus Trojanorum urbem latas-vias-habentem
" Derelinquere, cujus gratiâ perpetimur-ærumnoſi mala multa?
90 " Tace, nequis alius utique Achivorum hunc audiat
" Sermonem, quem haudquaquam vir quidem in ore omninò habuerit,
" Quicunque nôrit ſuo *in* animo ſana loqui,
" Sceptriferque fuerit, & ei paruerunt copiæ

Etiam illas, quæ longiùs à Mari in planitiem uſque protruſæ eſſent; *ver.* 31, 32.

Ver. 80.—ὐδ' ἀνὰ νύκτα.] Οὐδ' ὑπαλύξαι· Apud *Maxim. Tyrium.* §. 25. Ut notavit *Barneſius.*

Ver. 81.——ἢπερ ἁλώῃ.] *Al.* ἠὲ ἁλώῃ.

Ver. 84.—Οὐλόμεν', αἴθ', ὄφελλες.] Λιδδῦλαι τὰς παῤῥησιαζομένας, καὶ θαυμάζυσι· τοῖς δὲ μεμφομένοις ἀπλεσκαλῦσι, καὶ καλαφροσῦσιν. Ὥσπερ ὁ Ἀγαμέμνων τὸν Ἀχιλλέα, παῤῥησιάζεσθαι δοκῦντα μεῖρίως, ὐχ' ὑπέμειν· τῦ δ' Ὀδυσσέως καθαπτομένυ σικρᾶς, καὶ λέγοντος.

" Οὐλόμεν', αἴθ' ὄφελλες ἀεικελίῳ σρατῷ
" ἄλλῳ
" Σημαίνειν,"

εἶχει καὶ καλλιτῖ.——Οὗτος μὲν γὰρ ὐκ ἔχαν ἰδίαν σρόφασιν ὀργῆς, ἐπαῤῥησιάζετο σρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖνος δὲ δι' αὐτὸν ἐδόκει μάλιςα χαλεπαίνειν. *Plutarch.* de *Adulat. & Amici diſcrim.*

Ver. 85.—οἵσιν ἄρα.] *Quibus utique*——; *Quibus, ut ſcis,*——.

Ver. 86. Ἐκ νεότητος—.] Aptè & appoſitè hæc ad *Romanorum* Antiquiores tranſduxit *Plutarchus* in *Marcello*: Εἰ γὰρ ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ὁ Θεὸς, ὥσπερ Ὅμηρος εἴρηκεν.

" Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
" Ἀργαλέους πολέμους,"

καὶ τοῖς τότε σρατεύυσι Ῥωμαίων, *ſub initio.*

Ver. 88.——Οὕτω δὴ.] *Siccine verò, quæſo*——.

Ver. 89. Καλλείψειν.] *Al.* Καλλιπέειν.

Ver. 90. Σίγα, μήτις τ' ἄλλος.] Ita edidit *Barneſius*, ex duobus MSS. & ex *Odyſſ.* τ', 486. Quibuſcum faciunt & Codd. *Harleiani.* Rectè, ut opinor. *Al.* Σίγα, μήτις ἄλλος.

Ver. 92.—ἐπίσαιτο ἧσι φρεσὶν.] Vide ad ά, 51. Cæterùm *Barneſius* hîc, ex *Scholiis Aldinis* ad *Odyſſ.* Θ', 240, edidit, ἐπίσαιν ἧσι φρεσίν. *Euſtathius*, quocum facit unus apud *Barneſium* MS. legit ἐπίσαιαν· Quæ ſi vera ſit lectio, credibile erit (quod conjicit *Barneſius*) ſcripſiſſe *Homerum*, ἐπίσαται ἧσιν ἐνὶ φρεσίν. Nec invenuſta denique eſt altera Ejuſdem conjectura; ἐπίσαιθ' ἧσιν ἐνὶ φρεσίν.

Ver.

Τοσσοίδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
Νῦν δὲ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
Ὅς κέλεαι, πολέμοιο συνεσσόμενον καὶ ἀὐτῆς,
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέωσί περ ἔμπης·
Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιῤῥέπῃ· οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
Σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης,
Ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πως με καθίκεο θυμὸν ἐνίπῃ,
Ἀργαλέῃ· οὐτάμεν δὲ μὲν ἐγὼν οὐκ ἄνωγα
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν·
Νῦν δ' εἴη, ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,

" Tantæ, quantis tu inter Argivos imperas.
" Nunc autem tuam improbo omninò ſententiam, quam dixiſti:
" Qui jubes, prœlio jam conſerto & pugnâ,
" Naves bonis-tranſtris-inſtructas in mare deducere, ut adhuc magìs
" Trojanis quidem optata contingant, *jam* ſuperioribus licèt *pridem*:
" In nos autem gravis pernicies ingruat: Non enim Achivi
" Suſtinebunt bellum, dum naves in mare deducuntur;
" Sed reſpicient, cedéntque pugnâ.
" Tunc ſanè tuum conſilium nocebit, princeps populorum.
Huic autem reſpondit deinde rex virorum Agamemnon;
" O Ulyſſe, valdè quidem meum attigiſti animum increpatione
" Gravi; ſed neutiquam ego invitos jubeo
" Naves bonis-tranſtris-inſtructas in mare deducere filios Achivorum:
" Nunc verò *utinam* ſit, qui iſto melius conſilium dicat,

Ver. 97.——ἑλκέμεν.] *Al.* ἕλκειν. Apud *Platonem* de Legibus, *lib.* 4.

Ver. 98.—ἐπιῤῥατέωσι.] *Al.* ἐελδομένοισι. *Ibid.*

Ver. 101. Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν.] Vulgg. Ἀλλὰ ἀποπλανέουσιν. *Barneſius*, intolerandâ audaciâ atque etiam inſcitiâ, edidit de ſuo, Αὐτὰρ ἀποπλανέουσιν· ac ſic αὐτὰρ quod ordine diſpoſita atque ſequentia connectit, idem eſſet atque ἀλλὰ, quod inter ſe oppoſita diſjungit. *Euſtathius* edidit, Ἀλλ' ἀποπλανέουσιν· Ubi liquet ſyllabam aliquam intercedìſſe. *Heſychius* habet, ἀποπαπλανέουσι, (περιβλέπουσιν ὅπως φύγωσι·) Quem ad locum annotat *Geſnerus*, "*fortè legendum* ἀποπλανεύουσιν" & *Joſ. Hill.* ἀποπαπλανεύουσιν. Ex his Celeberrimus *Richardus Bentleius* olim viderat ſcribendum, ἀποπαπτανεύουσιν. Atque eam demum veram eſſe lectionem oſtendunt MSS. *Vatican.* & *Florentin.* in quorum utroque ita ſcriptum repperit Vir doctiſſimus *Thomas Bentleius*.

Ver. 102. Ἔνθα κε σὴ βουλὴ.] *Barneſius* mallet legendum, Ἔνθα σε σὴ βουλή. Sed mutato nihil opus. Non enim *Agamemnoni ſoli*, ſed & *toti exercitui* perniciosum fore ait *Ulyſſes* conſilium *Agamemnonis*.

Ibid.——ὄρχαμε λαῶν.] *Al.* οἳ' ἀγορεύεις. Apud *Platonem*, loco jam ſuprà citato.

Ver. 105.——ἄνωγα.] Vide ſuprà ad Υ', 322; & ad α, 37.

Ver. 107. Νῦν δ' εἴη, ὃς——] Pulchrè hos verſus παραφράζει *M. Antoninus*, *lib.* 6. §. 21. Εἴτις με ἐλέγξαι, καὶ παραςῆσαί μοι, ὅτι ἐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πράσσω δύναλαι· χαίρων μεταθήσομαι, Ζητῶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν, ὑφ' ἧς οὐδεὶς πώποτε ἐβλάβη. Et §. 30, Τὸ ἀνέχεσθαι ἀνελευθερίων παῤῥησιαςικῶς ταῖς γνώμαις αὐτῶν, καὶ χαίρειν εἴτις δεικνύοι κρεῖττον. Et *lib.* 1. 16, Τὸ ἀκυσικὸν τῶν ἐχόντων τι κοινωφελὲς εἰσφέρειν. Quem ad locum quæ ex *Sophocle* attulit doctiſſimus *Gataker*us, lectu ſunt digniſſima. Cæterum iſtud, νῦν δ' εἴη, exponunt *Scholia inedita* in Codice *Harleiano*, ἵτω, "*prodeat.*"

Ver.

Ἦ νέος, ἦε παλαιὸς· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃν δηθὰ μαλεύσομεν, αἴκ' ἐθέλητε
Πείθεσθαι· καὶ μήτι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
Οὕνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι
Τύδεος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ὤκειον δ' ἐν Πλευρῶνι, καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς,
Πατρὸς ἐμεῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη,
Πλαγχθείς· ὣς γάρ πως Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
Ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
Πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
Ἐγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὡς ἐτεόν περ.

" Vel juvenis, vel ſenex: mihi autem lubenti adfuerit.
Inter hos verò & locutus eſt pugnâ ſtrenuus Diomedes:
" Propè *adeſt* vir, non diu inquiremus; ſiquidem velitis
" Obſequi; & haud præ irâ *ſententiam meam* vituperetis unuſquiſque,
" Eo quòd natu minimus ſim inter vos.
" Patre tamen ex nobili & ego genere glorior eſſe
" Tydeo, quem Thebis ingeſta terra cooperuit.
" Portheo enim tres filii egregii proçreati ſunt,
" Habitabant autem in Pleurone & excelsâ Calydone,
" Agrius, & Melas, tertius verò erat eques Oeneus,
" Patris mei pater; virtute autem præſtabat inter illos.
" Aſt hic quidem ibidem vixit; pater verò meus Argis habitavit,
" Actus erroribus; ita enim Jupiter voluit, & Dii cæteri.
" Adraſti autem duxit *unam* è filiabus, habitabatque domum
" Divitem opum, abundéque ei erant arva
" Tritici-feracia, multique plantarum erant horti ſeorsùm;
" Multa etiam ei pecora erant; excelluit autem ſupra omnes Achivos
" Haſtæ-peritiâ: hæc verò audienda erant vobis, & verum eſt.

Ver. 109.——βοὴν ἀγαθὸς.] Vide ſuprà ad β'. 408.

Ver. 110.—μαλεύσομεν.] *Al.* μαιεύσομεν.

Ver. 111.——κότῳ.] *Al.* χόλῳ.

Ver. 112.——νεώταλος.] *Al.* νεώτερος.

Ver. 114.——κάλυψε.] Cod. *Harleian.* καλύπλει.

Ver. 116.—Ὤκειον.] Pronunciabatur ὤκιῦν, vel ὤκιυν· quomodo & ſcribi poſteà cœptum eſt.

Ver. 117.——ἱππότα.] Vide ſuprà ad ά, 275.

Ver. 118.—ἐμεῖο.] Cod. *Harleian.* ἐμεῖν.

Ver. 119.——μεῖνε.] *Al.* μίμνε.

Ibid.——νάσθη.] *Al.* ναῖε.

Ver. 122.—ἄρουραι.] Vide ſuprà ad ζ', 143.

Ver. 123.——ὄρχατοι.] *Schol. Vulgg.* Αἱ ἐπιζυχοι φυλεῖαι, κῆποι. *Schol. inedita* in Cod. *Harleiano*; ὄρχατος, ἡ εὐρυθμος τάξις τῶν φυτῶν.

Ver. 125.—τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν.] *Hæc benignè audietis Hæc benignè vobis audienda erant.* Ταῦτα εἰκὸς ὑμᾶς ἀκουσίαι, *Schol.*

Vtl.

Τῶ ὐκ ἄν με γένος γε κακὸν κὴ ἀνάλκιδα φάνλες,
Μῦθον ἀτιμήσηλε πεφασμένον, ὃν κ' εὖ εἴπω.
Δεῦτ' ἴομεν πολεμόνδε, κὴ ἐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
Ἐνθάδ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,
Ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηλαι·
Ἄλλυς δ' ὀτρυνέονλες ἐνήσομεν, οἳ τοπάρος περ
Θυμῷ ἦρα φέρονλες ἀφεσσάμ', ὐδὲ μάχονλαι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθονλο·
Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρὰ ζφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἀλλὰ μετ' αὐτὺς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς·
Δεξιερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πλερόεντα προσηύδα·
Ἀτρείδη, νῦν δή πε Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Ἰηθεῖ ἐνὶ ςήθεσσι, φόνον κὴ φῦζαν Ἀχαιῶν

" Idcò non me genere quidem ignavum & imbellem putantes,
" Sententiam ſpreveritis liberè prolatam, quam quidem rectè dixero.
" Agite; eamus ad pugnam; etſi vulnerati, præ-neceſſitate:
" Ibi deinde ipſi quidem propinqui ſtemus prœlio,
" Extra tela, nè fortè quis ſuper vulnere vulnus accipiat:
" Cæteros verò adhortantes immittemus: qui jam pridem,
" Animo gratificantes, ſeorsùm ſtant, nec pugnant.
Sic dixit: Illi verò ei omninò quidem auſcultabant, atque obſecuti ſunt:
Perrexerunt itaque ire, præibátque ipſis rex virorum Agamemnon.
Neque verò cæcam-ſpeculationem habuit inclytus terræ quaſſator [*Neptunus*,]
Sed ad ipſos acceſſit, ſeni viro ſimilis:
Dexteram autem prehendit manum Agamemnonis Atridæ,
Et eum editâ-voce verbis alatis allocutus eſt;
" Atride, nunc utique Achillis pernicioſum cor
" Lætatur in pectoribus, cædem & fugam Achivorum

Ver. 127.——ἀτιμήσηλε.] Cod. *Harleian.* ἀτιμήσαιλε.

Ibid.——ὃν κ' εὖ εἴπω.] *Al.* ὃν κέν εὖ εἴπω.

Ver. 128.——κὴ ἐτάμενοί περ.] *Ver.* 28, 29, & 63.

Ver. 129.——ἐχώμεθα δηϊοτῆτος.] *Schol.* ἀπεχώμεθα. Quod rectè reprehendit *Barneſius*; citatis ex *Thucydide*, πολέμῳ ἔχεσθαι, & ἔρῳ ἔχεσθαι, quæ contrarium ferè ſonant ac ἀπέχεσθαι. *Euſtathius*, τὸ δὲ ἐχώμεθα δηϊοτῆτος, inquit, ἢ ἀντὶ τῦ ἐπεχώμεθα,—ἢ μᾶλλον ἀντὶ τῦ ἀπτώμεθα μάχης, ὥς ἐγχωρεῖ, ἐκ βελέων· τυτέςιν, ἀπόμαχοι μὲν ὄνλες, πειρανέονλες δέ.

Ver. 131.——ὀτρυνέονλες.] *Al.* ὀτρύνονλες. Utrumque ſalvâ proſodiâ. Vide ad ά, 338.

Ver. 132. Θυμῷ ἦρα φέρονλες.] *Schol.* Χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ τὴν ἀργίαν· Rectè. *Barneſius* Θυμῷ exponit, *Iræ*; ut de iis ſcilicet intelligatur, qui *Achillis* partibus faverent. Quod, hoc quidem in loco, importunum eſt.

Ver. 134.——ἦρχε δ' ἄρα.] *Præibatque, ut par erat.*——*Præibatque ut ſolitus eſt*——.

Ver. 136.—μετ' αὐτὺς.] *Schol.* Ἀντὶ τῦ, πρὸς αὐτύς. Quod admodùm invenuſtè eſt dictum & jejunè. Nam πρὸς αὐτὺς ἐλθεῖν, eſt *advenire* ſolummodò: At μετ' αὐτὺς ἐλθεῖν, eſt *ità advenire*, ut iis, ad quos adveneris deinceps *interſis*. Haud multùm diſſimili ratione, apud Latinos; aliud eſt, ſi dicas, *Hæc Romæ acta ſunt*; aliud, ſi dicas, *Hæc ad Romam acta ſunt*. Prius nimirùm iis de rebus, quæ tam *intra* quàm *extra* urbem ſint actæ, rectè dicas; Poſterius, nĭ fallor, non niſi de iis quæ *extra* urbem.

Ibid.——φωνὶ ἐοικώς.]

Omnia Mercurio ſimilis, vocemque coloremque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 139.—Ἀχιλλῆος.] Vide ſuprà ad ί, 324. Et, de proſodiâ; ad ά, 51.

Ver. 140. Ἰηθεῖ ἐνὶ.] *Al.* Ἰηθέι ἐν.

Δερκομένῳ· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ ζιφλώσειε·
Σοὶ δ' οὔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν·
Ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Εὐρὺ κονίσσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὺς
Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς εἰπὼν, μέγ' ἄυσεν, ἐπέσσυμένῳ πεδίοιο.
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπιάχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος·
Τόσσην ἐκ σήθεσφιν ὄπα κρείων Ἐνοσίχθων
Ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
Στᾶσ', ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω

" Aſpicientis: quoniam non ei ineſt mens, nè exigua quidem.
" Verùm ille quidem ſic pereat, deúſque illum ignominiâ afficiat;
" Tibi verò nondum prorsùs omninò dii beati irati ſunt:
" Sed adhuc ſanè Trojanorum duces atque principes,
" Latum pulvere implebunt campum; túque videbis ipſos
" Fugientes ad urbem, à navibus & tentoriis.
Sic locutus, altùm exclamavit, curſu concitus per campum.
Quantum utique novies mille exclamant; vel decies mille
Viri in pugnâ, certamen committentes Martis;
Tantam ex pectoribus vocem rex quaſſator terræ
Emiſit: Achivis autem ingens robur immiſit unicuique,
In cor, ut indefinenter pugnarent & prœliarentur.
Juno autem inſpexit, aureum ſolium habens, oculis;
Stans, ex Olympo à vertice; ſtatimque agnovit

Ver. 141. Δερκομένῳ.] Ra edidit *Barneſius*, rectè & venuſtè, ex MS. & ex *Euſtathio*. Quamvis enim apud *Euſtathium* hoc quidem in loco corruptè legatur, quod habent Vulgati, δερκομένου· hoc tamen alibi ita citat *Euſtathius*, ut non potuerit non legiſſe, δερκομένῳ. Nempe, ad *Odyſſ.* ι, 256, " Ἡμῖν—δεισάντων," (cujus conſtructionis ratio non multùm abludit ab iſtâ quæ occurrit apud Latinos, " *noſtros vidiſti fientis* " *ocellos*:") annotat *Euſtathius*, ſyntaxin iſtam, ex aliorum locorum non abſimilium analogiâ, concinnam eſſe & elegantem. Sic enim, *inquit ille*, ἐν τῷ,

Ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιϊν ὀλώλει,
Νύκτα φυλασσομένοισι.— *Iliad.* κ', 187.

Καὶ,

——Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ——φόνον——Ἀχαιῶν
Δερκομένων——— *Iliad.* ξ', 139, 141;

ἔφειλε γὰρ " δερκομένῃ" εἰπεῖν. Καὶ,

——τῆς δ' αὐτῷ λύτο γυῖα καὶ φίλον ἦτορ
Σήματ' ἀναγνύσῃ.— *Odyſſ.* ψ', 205, 206.
——τοίνυν—οὐκ ἂν εἴη—ζόλοικον—διότι ἀσφαλεῖς οἱ πλαγιασμοὶ πρὸς ζύλαξιν, ἢ ἀσύλοικοι. Ad hæc addit *Barneſius*, τὸ,
——ζφίσι θυμὸς
Λευσσόντων——— *Odyſſ.* ζ', 155, 157.

Mirâ tamen ἀσυγχωσία, in verſu iſto, jam citato, *Odyſſ.* ψ', 206; quam lectionem qui præferrent, *elegantiæ imperitos* appellavit in *Notis* ad *Odyſſ.* ι, 256; eandem ipſe protulit, ſuoque in loco ſcripſit, ſcribendúmque contendit, Σήματ' ἀναγνύσῃς, *Odyſſ.* ψ', 206.

Ver. 146.——προτὶ.] *Al.* ποτί.

Ver. 148. Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπιάχον.] Ingens nimirùm è *littera* oriebatur militum ad pugnam invicem ſe hortantium clamor. Cæterùm *Ariſtarchi* hoc in loco ſive emendationem, ſive interpretationem, ἐννεάχιλοι ἄνδρες· ἐννέα χείλη ἔχοντες, rectè damnat *Euſtathius*.

Ver. 152.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſuprà ad ή, 232 & 279.

Ver. 154.——ἀπὸ ῥίου.] Quæ ratione, &c.

Τὸν μὲν ποιπνύονσα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Αὐτοκασίγνηλον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
Ἥμενον εἰσεῖδε· συλερὸς δέ οἱ ἔπλελο θυμῷ·
Μερμήριξε δ' ἔπειλα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὅππως ἐξαπάφοιλο Διὸς νοὸν αἰγιόχοιο·
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίζη φαίνελο βελή,
Ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντύνασαν ἑὴ αὐτῆν,
Εἴ πως ἰμείραιλο παραδραθέειν φιλότηλι
Ἧ χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιζος, πυκιναὶ δὲ θύρας ταθμοῖσιν ἐπῆρσε
Κληῖδι κρυπτῇ· τὸν δ' οὔ θεὸς ἄλλος ἄνωγεν.
Ἔνθ' ἣγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος

155 Satagentem quidem, pugnam per gloriosam,
Fratrem-germanum & levirum, gaudebatque animo.
Jovem verò in summo cacumine fontibus-irriguæ Idæ
Sedentem vidit; odiosus autem ei erat animo.
Anxiè igitur cogitavit deinde magnis-oculis veneranda Juno,
160 Quomodò deciperet Jovis animum Ægiochi:
Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,
Ire ad Idam, postquam scitè ornâsset se ipsam,
Si forte *ille* cuperet juxta-dormire amore
Propter ejus pulchritudinem, illi autem somnum jucundúmque dulcémque
165 Funderet in palpebras atque præcordia prudentia.
Perrexit igitur ire in thalamum, quem ei charus filius struxerat
Vulcanus, solidas autem fores postibus aptaverat
Cum clavé arcanâ: quem porrò *thalamum* haud deus alius aperire poterat,
Illuc hæc ingressa, fores clausit fulgentes:
170 *Atque* ambrosiâ quidem primùm à corpore amabili

hîc ultimam producat; item τέ, *ver.* 164; & τὸν, *ver.* 166, etiam extra cæsuram; & δὲ, *ver.* 171; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 159.——βοῶπις.] Vide suprà ad ά, 43. 58, & 551.

Ver. 161. Ἥδε δέ——ἀρίζη.] Hæc alternanti potior sententia visa est. Æn. IV. 287.

Ver. 162.——ἐντύνασαι.] Vide suprà ad ε, 720; & ad ί, 203.

Ibid.——ἑὴ αὐτὴν.] Ità *Barnesius*; Rectè. Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, ἑ αὐτὴν· ὡς Ὅμηρος γράφειν ζύνθεζ. *Eustath.* ad ζ, 551.

Ver. 168. Κληῖδι κρυπτῇ.] Lautissimè hunc ad locum Scholiastes: Οὕτω, inquit, καλοῦνται κλεῖδες κρυπταί.

Ibid.——τὸν δ'] Nempe Θάλαμον. Nonnulli MSS. & Editi, τὴν δ'.

Ibid.——ἄνωγεν.] Editi habent, ἀνώγειν· ut sit contractum ex *Præterito*, quod vocant, ἀνέωγεν. Sed isto pacto non constat Temporum ratio. Quare necessariò scribendum, ἄνωγεν, ex Imperfecto vel Aoristo ἄνωγον. Vide suprà ad ά, 27.

Ver. 170. Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον.] Περιεργίαν αἷμαι πάμπολυ διαφέρειν καθαρότητος. Καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες φυκώμεναι καὶ μυριζόμεναι καὶ χρυσὸν φορεῖσαι καὶ πορφύραν, περίεργοι δοκοῦσι· λοῦτρον δὲ καὶ ἄλειμμα, καὶ κόμης θρύψιν οὐδεὶς αἰτιᾶται. Χαριέντως δὲ τὴν διαφορὰν ὁ ποιητὴς ἐπιδείκνυσιν ἐπὶ τῆς κοσμουμένης Ἥρας, "Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον——." *Plutarch. Sympos. lib.* 6. *Probl.* 7.

Λύμαλα πάντα κάθηρεν, ἀλείψαλο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ, τὸ ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
Τῷ κ' κινυμένοιο Διὸς πρότι χαλκοβατὲς δῶ,
Ἔμπης ἐς γαῖάν τε κ' ὐρανὸν ἵκετ' ἀὔτμή.
Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκαμὶς ἔπλεξε φαεινὰς
Καλὰς, ἀμβροσίας, ἐκ κράλος ἀθανάτοιο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
Ἕξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
Χρυσείῃς δ' ἐνετῆσι κατὰ ςῆθος περονᾶτο.
Ζώσαλο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
Ἐν δ' ἄρα ἕρμαλα ἦκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψαλο δῖα θεάων,
Καλῷ, νηλατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλιος ὡς.
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσαλο καλὰ πέδιλα.

Sordes omnes purgavit, unxitque ſe pingui oleo,
Divino, ſuavi, quod utique ſibi odoriferum erat;
Cujus, ſi modò agitaretur in Jovis ſolidâ domo,
Etiam ad terrámque & cœlum pervenit halitus:
Eo utique illa corpus pulchrum cùm unxiſſet, atque capillos
Pexuiſſet, manibus cincinnos compoſuit nitentes,
Pulchros, divinos, à capite *fluentes* immortali.
Circùm porrò divinum peplum induit, quod ei Minerva
Expoliverat elaboratè concinnatum, intexuerátque artificii plena multa;
Aureiſque *hoc* fibulis ad pectus *ſuum* nectebat.
Cinxit autem ſe zonâ, centum fimbriis concinnatâ;
Inauréſque immiſit in ſcitè perforatas auriculas,
Tribus gemmarum oculis inſignes, elaboratas: gratiáque effulgebat multa.
Calyptrâ porrò deſuper velavit ſe auguſtiſſima dearum,
Pulchrâ, recens factâ; candida autem erat, ſol veluti.
Pedibus demùm ſub nitidis ligavit pulchros calceos.

Ver. 171. Λύμαλα.] Vide ſuprà ad ά, 314.

Ibid.——ἀλείψαλο.] Notandus hîc *primigenius* & maximè proprius *vocis mediæ* Uſus, ἀλείψαλο, *unxit ſe*. Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 173.——πρότι.] *Al.* ποτὶ.

Ver. 174. Ἔμπης.] Νῦν, inquit Scholiaſtes, ἀμαθῶς. Languidè admodùm, & importunè. Sententia eſt; *Si vel tantillum agitaretur, tamen, &c.*

Ibid.——ἵκετ' ἀὔτμή.]

Ambroſiæque comæ divinum vertice odorem
Spiravere.—————— *Æn.* I. 407.

Ver. 175, 177.——καλὸν—καλὰς.] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 177.——ἀθανάτοιο.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 178.——ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη.] Ἑανὸς, *peplum*, eſt ab ἕννυμι· Ἑανὸς, *tenuis*, eſt, (ni fallor) ex ἐάω. Nam κασσίτερος ἑανὸς, idem eſt quod εὐρὺς καὶ εὐδιάχυτος. Unde *Euſtathius* conjecit, ἑανὸν dictum, quaſi ῥεανόν. Quod eſt valdè infectum. In utroque horum vocabulorum, mirè cæcutierunt & *Grammatici* & de re *proſodiacâ* Scriptores. Vide ſuprà ad γ', 385. Cæterùm quâ ratione ἀμβρόσιον, & ἑανὸν, & ὅν, hîc ultimam producant; item τρίγληνα, *ver.* 183; & ἠέλιος, *ver.* 185; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 179. Ἕξυσ'.] *Tenue texuerat*——.

Ver. 182.——ἄρα.] *Ut ſolita erat; Ut æquum erat*——.

Ver. 184.——καλύψαλο.] Vide ſuprà ad *ver.* 171: item ad γ', 141.

Ver. 185, 186. Καλῷ——καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Vel

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅτ[τι] κεν εἴπω;
Ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
Οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
Δαμνᾷ ἀθανάτους, ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβης πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐῢ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,

Tum poſtquam omnem circum corpus adpoſuerat ornatum,
Ferrexit ire ex thalamo; advocatámque Venerem,
Ab aliis ſeorsùm diis, verbis *ita* allocutus eſt;
" Nunquid mihi obſequi voles, dilecta filia, *in eo* quod dixero?
" An recuſaveris; irata ob id animo,
" Quòd ego Danais, tu autem Trojanis auxiliaris?
Huic autem reſpondit dein Jovis filia Venus;
" Juno, veneranda Dea, filia magni Saturni,
" Eloquere quod-in-animo habes: perficere enim me animus jubet,
" Si poſſum quidem perficere, & ſi perfici poteſt.
Hanc autem dolos-ſtruens allocuta eſt veneranda Juno;
" Da nunc mihi amabilitatem & deſiderium, quo utique tu omnes
" Domas immortales, atque mortales homines:
" Vado enim viſura almæ fines terræ,
" Oceanúmque, deorum parentem, & matrem Tethyn;
" Qui me in ſuis ædibus magnâ cum curâ nutrierunt & educârunt,

Ver. 193.——κεν ἀρνήσαιο.] *Al.* ἀπαρνήσαιο.

Ver. 195. Αὔδα ὅ, τι φρονέεις·——τετελεσμένον ἐστί.] *Plebeia ſanè omnia*, (inquit Scaliger, Poëtic. Lib. 5, cap. 3.) *atque quævis ingenio parabilia.* At Quintilianus: *Homerum nemo in Magnis ſublimitate, in Parvis proprietate ſuperaverit.* Lib. 10, cap. 1. Et Scholia Victorian. ad *i*, 212; Εἰς ταπεινὴν ἀπαγγελίαν ὑδεὶς τοσαύτην ἐπέθηκε ζεμνότητα.

——Tuus, ô regina, quid optes,
Explorare labor; mihi juſſa capeſſere fas eſt. *Æn.* I. 80.

Ibid.——ἄνωγεν.] Vide ſuprà ad δ', 322; & ad *á*, 37.

Ver. 197.——δολοφρονέουσα προσηύδα.]
——ſimulatâ mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 198.—ζὺ πάντας δαμνᾷ ἀθανάτους.]
——affatur *Amorem:*
Nate, meæ vires, mea magna potentia; ſolus,
Nate, Patris ſummi qui tela Typhoëa temnis. *Æn.* I. 667.

Ver. 201. Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν.]
Oceanumque patrem rerum.—— *Georgic.* IV. 382.

Ὁμηρος εἰπὼν "Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν," πάντα εἴρηκεν ἐκ τοῦ ῥοῆς τε καὶ κινήσεως. *Plato in Theæteto.*

Ver. 202.——ἐῢ τρέφον.] *Al.* ἐῢτρεφον, &. ἐῢτροφον.

Δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Γαίης ἱέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Τὼ εἶμ' ὀψομένη, καὶ ἐφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
Αἰεί κέ οἱ φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
Οὐκ ἔς', οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς,
Πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·
Τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τῆ ἰὼν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,

" Excipientes à Rheâ, quandò nempe Saturnum latè ſonans Jupiter
" Terræmi ſubter dejecit & infructuoſum mare.
" Hos vado viſura, & ipſis acerbas lites dirimam;
" Jam enim diuturno tempore inter ſe abſtinent
" Cubili & amore, quoniam ira *eis* invaſit animum.
" Quod-ſi illos quidem verbis *meis* perſuaſos ſuo-ſibi animo
" In lectum reduxero, ut-jungantur amore;
" Semper ſanè ejs dilectáque & veneranda vocabor.
Hanc autem rurſus allocuta eſt amans-riſum Venus;
" Non licet, neque decet, tu-quod-petiſti, recuſare:
" Jovis enim potentiſſimi in ulnis dormis.
Dixit, & à pectoribus ſolvit acu-pictum cingulum,
Variumi; in eo autem ſibi delinimenta omnia incluſa erant:
Ibi inerant quidem amor, inerat deſiderium, inerat & amantium-colloquium,
Blandiloquentia ſcilicet, quæ furtim ſurripit mentem etiam prudentium:
Hoc utique ei impoſuit manibus, verbáque fecit, dixitque;
" Accipe nunc hoc cingulum, tuoque reconde ſinu,

Ver. 203.—ὅτε τε.] *Quando videlicet*—.

Ibid.——εὐρύοπα.] Vide ſuprà ad ά, 175, 498.

Ver. 204.——ἀτρυγέτοιο.] Ἀναλαπονότε, πολλῆς· ἤ, ὡς ἔνιοι φασι, τῆς ἀκάρπε. *Schol.* ad ά. 316.

Ver. 205.——ἄκριτα.] Vide ſuprà ad ά, 309, 314.

Ver. 212. Οὐκ ἔς', οὐδὲ ἔοικε.] Οὔτε πρέπον, οὔτε δυνατόν. *Scipol. Il.* ὦ' ἐπεσιμ.

—— Quis talia demens
Abnuat?—— *Æn.* IV. 107.

Ibid.——τεὸν ἔπος.] Quâ ratione τεὸν, hîc ultimam producat; item ὄρσα, *ver.* 227; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 216.——ἐν δ' ἵμερος.] Apud *Sextum Empiricum*, ἔνι δ' ἵμερος.

Ver. 217.——φρονεόντων.] Apud *Ariſtotelem*, φρονίοντος. *Ethic. Eudem. lib.* 6. *cap.* 6; & *Ethic. Nicomach. lib.* 7. *cap.* 7. Ἀλλὰ καὶ περὶ ποιητικῆς ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι "Ἔνθ' "ἔνι μὲν φιλότης, ἔνθ' ἵμερος." ——*Plutarch. de audiend. Poëtis*, ſub initio.

Ver. 218. Τόν ῥα.] *Hoc, inquam.*——*Hoc utique*——.

Ver. 219. Τῆ——, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ.] Cod. *Harleian.* Τῆ——, τεᾷ ἐγκατθέο κόλπῳ. Atque ita quidem iſtud Τῆ ſemper uſurpat *Homerus* ἀσυνδέτως.

Ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· ἠδέ σε φημὶ
Ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ ζῇσι μενοινᾷς.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐΰ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη δ' αἶψα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν,
Σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
Ἀκροτάτας κορυφὰς, ἠδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.
Ἐξ Ἄθω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος,
Ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
Εἰ μὲν δή ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν

220 "Varium, in quo omnia incluſa ſunt: neque te puto
"Re-infectâ redituram, quicquid mentibus tuis concupieris.
Sic dixit: Subriſit autem magnos-oculos-habens venerando Juno;
Subridenſque, deinde ſuo recondidit ſinu.
Ac tum quidem ivit ad domum, Jovis filia, Venus:
225 Juno autem feſtinans reliquit verticem Olympi,
Pieriámque ſupergreſſa, & Emathiam amœnam,
Ferebatur ſuper equeſtrium Thracum montes nivoſos,
Summa cacumina; neque terram carpebat pedibus.
Ex Atho autem ad pontum deſcendit fluctuantem:
230 Lemnúmque pervenit, *in* urbem divini Thoantis,
Ubi Somnum convenit, fratrem Mortis,
Inque ejus hæſit manu, verbáque fecit, dixitque:
"Somne, rex omniúmque deorum omniúmque hominum;
"Si quidem unquam-anteà meo verbo auſcultâſti, etiam nunc

Τῇ δὲ τόδε πρήξαντον ὑπὸ κίρνοιο πάπτηναι. *Odyſſ.* ι, 346.
Κήρυξ, τῇ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι. *Odyſſ.* Θ', 477.
Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον.— *Odyſſ.* ι, 347.
Τῇ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων, ἐς δώματα Κίρκης
Ἔρχευ.——— *Odyſſ.* κ', 287.
Ita nimirùm ultimum hunc verſum ſcribit *Euſtathius* in *commentario*; cùm Editi habeant, ἰὼν δ' ἐς δώματα Κίρκης Ἔρχευ.

Ver. 220.——τετεύχαται.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 221. Ἀπρηκτον.] Vide ſuprà ad ο', 392.

Ver. 222.—βοῶπις.] Vide ſuprà ad ά, 551.

Ver. 223.——ἰὼν.] *Al.* μισῳ.

Ver. 225.——ἀΐξασα.]
Illa viam celerans———
———cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 609.

Ver. 227.——νιφόεντα.] Quâ analogiâ vox νιφοέντα, quæ primam *corripit*, deducta ſit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide ſuprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ver. 228.——ἠδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.] Vide ſuprà ad ά, 769. Et de proprio ſignificatu temporis iſtius imperfecti, μάρπτε, vide ad ν', 84.

Ver. 229.——Ἄθω.] Ita *Barneſius*: Rectè, ut opinor. *Al.* Ἄθων.

Ibid.——ἐβήσατο.] *Al.* ἐβήσετο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 231.—ὕπνῳ—κασιγνήτῳ Θανάτοιο.]
Tum conſanguineus Leti Sopor———.
Æn. VI. 278.

Ver. 232.——ἄρα.] *Ut ſolent amici obviam facti*,———.

Ver. 234. Εἰ μὲν.] *Al.* apud *Euſtathium*, Ἦ μὲν. Non malè; inquit *Barneſius*. At *Euſtathius*, γράφεται, inquit, καὶ "Εἰ γὰρ" ἢ καὶ κρεῖττον.

Πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα·
Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινὼ,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν ἐγώ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεί,
Χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάις ἀμφιγυήεις
Τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἧσει,
Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαρὺς πόδας εἰλαπινάζων.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Ἄλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
Ῥεῖα καταευνήσαιμι, καὶ ἂν πολιοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονα ἆσσον ἰκοίμην,
Οὐδὲ καταευνήσαιμι, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ,
Ἡμάτι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
Ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
Ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο

" Obſequere, ego autem tibi habeo gratias dies omnes;
" Sopito mihi Jovis ſub palpebris oculos fulgentes,
" Statim, poſtquam ego accubuero in amore.
" Dona autem tibi dabo, pulchrum ſolium, incorruptum in-perpetuum,
" Aureum; Vulcanus nempè meus filius utroque-pede-claudus
" Fabricabit elaboratum; ſub pedibúſque ſcabellum mittet,
" Cui utique imponas nitidos pedes dum-convivaris.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſuavis Somnus;
" Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,
" Alium quidem ego deorum ſempiternorum
" Faciłè ſopiverim; etiam torrentis fluenta
" Oceani, qui quidem parens omnibus eſt;
" Jovem autem non ego Saturnium propè adiero,
" Neque ſopivero, quandò non ipſe quidem juſſerit.
" Jam enim me & aliàs tuum ſapere fecit mandatum,
" Die iſto, quando ille magnanimus Jovis filius [*Herculeſ*]
" Navigabat ex Ilio, Trojanorum urbe direptâ.
" Tum ego ſanè demulſi Jovis mentem Ægiochi

Ibid.——ἐμεῦ ἔπος.] Cod. *Harleian.* ἐμὸν ἔπος. Quod & ferri poteſt.

Ver. 235.—— εἰδέω χάριν,] Cod. *Harleian.* ἰδέω χάριν. " *gratias habebo.*"

Ver. 236. Κοίμησον] Cod. *Harleian.* Κοίμισσον.

Ver. 237.—— παραλέξομαι ἐν φιλότητι.] *Al.* παραλέξωμαι φιλότητι. Vide autem ſuprà ad β', 515.

Ver. 238.—— καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid.—— ἄφθιτον.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ν', 339.

Ver. 246. Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις.] Vide ſuprà ad *ver.* 201.

Ibid.—— τέτυκται.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 247.—— Κρονίονα.] De proſodiâ vocis Κρονίονα & Κρονίωνα, vide ſuprà ad ά, 397; ad ζ', 464; & ad ν', 46.

Ver. 249.—— ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ.] *Al.* ἄλλοθί ἤ (vel ἄλλοθ' ἤ) ἐπίνυσσεν ἐφετμή. Tumque vox ἐπίνυσσεν referenda ad præcedentem Ζεύς. Sed præſtat vulgata Lectio.

Ver. 250.—ὅτ' ἐκεῖνος.] *Al.* ὅτε κεῖνος.

Ver. 252.—ἔθελξα.] *Euſtathius*, & MSS. & Editi plurimi, & Scholiaſtes habet, ἐλέξα.

Νήδυμ᾽ ἀμφιχυθείς· Ζὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
Ὄρσας᾽ ἀρσαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ᾽ εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ᾽ ἐπεσσύμεν᾽ χαλέπαινε,
Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς· ἐμὲ δ᾽ ἔξοχα πάντων
Ζήτει, καί κέ μ᾽ ἄϊσον ἀπ᾽ αἰθέρ᾽ ἔμβαλε πόντῳ,
Εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε κ᾽ ἀνδρῶν,
Τὴν ἰκομην φεύγων· ὁ δ᾽ ἐπαύσατο, χώμενός περ·
Ἄζετο γὰρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
Νῦν αὖ τεῦτό μ᾽ ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ὕπνε, τίη δὲ Ζὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ ζῇσι μενοινᾷς;
Ἦ φῄς, ὡς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν· εὐρύοπα Ζῆν᾽,
Ὡς Ἡρακλῆ᾽ περὶ χώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
Ἀλλ᾽ ἴθ᾽, ἐγὼ δέ κέ τοι χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
Δώσω ὀπυιέμεναι, κ᾽ ζὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν,
Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.

" Suavis circumfusus: tu autem ei mala struebas animo,
" Excitatis sævorum ventorum in pontum flatibus;
" Et eum deinde ad Coon benè habitatam de-cursu-detulisti,
" Seorsùm ab amicis omnibus: *Jupiter* autem experrectus indignabatur,
" Proturbans per domum deos; me autem maximè omnium
" Quærebat, & me perditum ab æthere injecisset ponto,
" Nisi nox domitrix deorum servâsset & hominum,
" Quam adivi fugiens: ille autem cohibuit-se, iratus licèt;
" Verebatur enim, nè Nocti celeri ingrata-animo faceret.
" Jamque rursùs hoc me jubes periculosissimum aliud perficere.
Hunc autem rursus allocuta est magnis-oculis veneranda Juno;
" Somne, quid verò tu hæc in mentibus tuis cogitas?
" Putásne ità Trojanis favere-latè-sonantem Jovem,
" Sicut propter Herculem iratus est, filium suum?
" Quin ito *mecum*; ego autem tibi Gratiarum unam juniorum
" Dabo ducendam, & tuam vocandam conjugem,
" Pasitheam, quam semper cupis dies omnes.

Quæ si vera Lectio, erit (ut opinor) non à λίγω, sed ab inusitato λίχω. Vide suprà ad β', 515.

Ver. 253.——οἱ.] *Herculi.*

Ver. 256. Νόσφι.] Vide suprà ad ά, 349.

Ibid.——ἐπεσσύμεν᾽.] *Al.* ἀνεσσύμεν᾽.

Ver. 259.——δμήτειρα.] *Al.* μήτειρα. Sed præstat vulgata Lectio.

Ver. 262.——ἄνωγας.] Vide suprà ad Θ', 322.

Ver. 265.——ἀρηγέμεν.] *Al.* ἀρεξέμεν.

Ver. 266.——περὶ χώσατο.] *Al.* περιχώσατο.

Ver. 267.—ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν—.] Sunt mihi bis septem præstanti corpore Nymphæ:

Quarum, quæ formâ pulcherrima, Deïopeiam
Connubio jungam stabili, propriamque dicabo;
Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
Exigat, & pulchrâ faciat te prole parentem. *Æn.* I. 75.

Ver. 269.——ἧς αἰὲν ἐέλδεαι.] Ita edidit *Barnesius*, ex *ver.* 276, infrà. Alii omnes legunt, ἱμείρεαι. Quæ si vera sit Lectio, scribendum aut ἧς αὖθ᾽ ἱμείρεαι, aut siquid simile. Nam ἱμείρεσθαι, ut rectè observavit *Barnesius*, primam producit. Porrò, totum hunc versum omittunt Codd. *Harleiani* bini, à *Th. Bentleio* collati.

Ver.

Ὣς φάτο· χήραλο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
Ἄγρει νῦν μοι ὅμοσσον ἀάλαον Στυγὸς ὕδωρ,
Χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πολυβότειραν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
Μάρτυροι ὧς' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες·
Ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,
Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἔφατ'· ὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ὤμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
Τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὅμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Τὼ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄσυ λιπόντε,
Ἠέρα ἐσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν· ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπ' ἐσείετο ὕλη.
Ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,

Sic dixit: Gavisus est autem Somnus, respondénsque allocutus est;
" Age, nunc mihi jura inviolabilem Stygis aquam,
" Manúque alterâ quidem tange terram almam,
" Alterâ verò mare marmóreum; ut nobis omnes
" Testes sint inferi dii, Saturnum circa existentes;
" Omninò *te* mihi daturam esse Gratiarum unam juniorum,
" Pasitheam, quam & ego cupio dies omnes.
Sic dixit: Neque non obsecuta est dea ulnas-candida Juno;
Jurabat autem ut *is* jubebat, deósque nominabat omnes
Subtartareos, qui Titanes appellantur.
Tum postquàm juraverátque, absolverátque juramentum,
Ipsi *simul* ibant, Lemnique & Imbri urbe relictâ,
Caligine induti, celeriter conficientes iter:
Ad Idam autem pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum,
Ad Lecton; ubi primùm liquerunt mare: hique super terra
Ibant: summa autem sub pedibus quassábatur sylva.
Atque illic Somnus quidem mansit, antequam Jovis oculi viderunt *eum*,

Ver. 271.——ἀάλαον Στυγὸς ὕδωρ.] Vide suprà ad Ϛ', 369.

Ver. 274. Μάρτυροι.] Vide suprà ad ά, 338.

Ibid.——ὧς' οἱ.] *Al.* ὧσιν. *Al.* ὅσσοι.

Ibid.——ἔνερθε θεοὶ.] *Titanes*, ver. 279.

Ver. 279.——οἳ Τιτῆνες καλέονται.] Ἐν δὲ τῷ, "Οἳ Τιτῆνες καλέονται," προσῆψάφησέ τινες ἔτιθεν σίχον τοῦτον,

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρης κεκλιμένου Στυγὸς ὕδωρ. *Eustath.*

Quem quidem versum hoc modo citat *Barnesius*,

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρφι κατηφὲς κεκλιμένων Στυγὸς ὕδωρ.

Vide suprà ad ν', 586.

Ver. 282.——πρήσσοντε.] Vide suprà ad ν', 192.

Ver. 284. Ἀσυτόν.] Vide suprà ad β', 515.

Ver. 285.——ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπ' ἐσείετο ὕλη.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ὑπεσείετο.

——————dat euntibus ingens
Sylva locum——————
Æn. VII. 676.

Ibid.——ὕλη.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 286.——ἔμεινε,——ὄσσε ἰδέσθαι.] *Al.* ἔμιμνε,——ἔσσον ἰσέσθαι.

Ver.

Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκεϛον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
Μακροτάτη πεφυυῖα διὰ ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
Ἔνθ' ἧϛ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
Ὄρνιθι λιϛυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσαϛο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἷον ὅτε πρώτιϛον ἐμισγέσθην φιλότηϛι,
Εἰς εὐνὴν ποιτῶνϛε, φίλης λήθονϛε τοκῆας·
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
Ἵπποι δ' ὐ πάρεασι κὴ ἅρμαϛα, τῶν κ' ἐπιβαίης,

Abiete concenſâ admodum-procerâ, quæ tunc in Idâ
Altiſſima enata per aërem ad æthera ibat:
Illic *is* ſedit ramis densè-opertus abiegnis,
Avi argutæ ſimilis, quam utique in montibus
Chalcidem nominant dii, homines autem Cymindin.
Juno autem celeriter conſcendebat *in* Gargarum ſummum
Idæ excelſæ: vidit autem *eam* nubes-cogens Jupiter.
Ut verò vidit, continuò illum amor prudentia præcordia cooperuit,
Perinde-ac quando primùm congreſſi ſunt amore,
Cubili inito ſuis clàm parentibus:
Stetit autem ipſam ante, verbáque fecit, dixitque;
" Juno, quò feſtinans ab Olympo huc venis?
" Equi autem non adſunt & currus, quos conſcendas.

Ver. 287.—ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ.] Nugator hîc planè Scholiaſtes: Διὰ τοῦτο " Τότε," inquit, ἀνήγηϰε τὸ ψεῦδος· ὥϛε μὴ ζητεῖν αὐτόν.

Ver. 290. Ὄρνιθι λιϛυρῇ ἐναλίγκιος.] Alitis in parvæ ſubitò collecta figuram. *Æn.* XII. 862.

Cæterùm quâ ratione, ὄρνιθι, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver.* 293; vide ſuprà ad μ, 51.

Ver. 291. Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.] De hâc loquendi ratione, mihi id veri ſimillimum videtur; quæ *Eruditioribus* uſitata fuerint nomina, *Diis* tributa; quæ vulgo magis trita, *Hominibus*. Nimirùm, quam *Chalcidem* appellabant *Græci eruditiores* avem; ei, apud *vulgus Ionicum*, nomen erat *Cymindi*. Ἡ Χαλκὶς ὀλιγάκις μὲν φαίνεται· οἰκεῖ γὰρ ὄρη——κύμινδιν δὲ καλοῦσιν Ἴωνες αὐτήν. *Ariſtot. de Hiſtor. Animal. lib.* 9. *cap.* 12. *Plato* in eâ erat ſententiâ; quæ *Rei naturam* quodammodo vi & ſignificatu ſuo exprimerent *Nomina*, illa utique Diis tributa. Δῆλον γὰρ δὴ, ὅτι οἵγε θεοὶ αὐτὰ καλοῦσι πρὸς ὀρθότηϛα, ἅπερ ἐγὼ πάλαι ἐνόμαζα. —— Τὸν δὲ 'Αγαμέμνονα" ἆρα ὀρθότερον ᾤετο κεῖσθαι τῷ παιδὶ [τῷ Ἕκτορος,] ἢ τὸν Σκαμάνδριον· " Οἷος γὰρ ϛῆναι ἔρυτο πόλιν καὶ τείχεα μακρά." Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ Ϛρατηγοῦ υἱὸν. Ἀϛυάνακτα τοῦτο ὁ ἔϛωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. *Plat. in Cratylo.* De aliorum hâc in re ſententiâ, vide quæ ſuprà ad ά, 403.

Ver. 292.——προσεβήσαϛο.] *Al.* προσεβήσετο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 293.—νεφεληγερέτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 294. Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως.] Scholiaſti, ἐρωτικῶς. Ut infrà, *ver.* 315.

Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην.—— *Theocrit.*
Ut vidi, ut perii!——
Virgil. Eclog. VIII. 41.
——ille repentè
Accepit ſolitam flammam, notuſque medullas
Intravit calor, & labefacta per oſſa cucurrit.——
Senſit læta dolis, & formæ conſcia conjux. *Æn.* VIII. 388.

Ver. 295.—πρώτιϛον ἐμισγέσθην.] Cod. *Harleian.* πρῶτον παρεμισγέσθην.

Ver. 299.—τῶν κ' ἐπιβαίης.] *Quos utique* con-

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβην εἰράλα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον.
Τὰς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
Ἑστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
Νῦν δέ σεο εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
Μήπως μοὶ μετέπειτα χολώσεαι, αἴκε σιωπῇ
Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἥρη, κεῖσε μέν ἐσι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότητι παπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος, ὐδὲ γυναικὸς,
Θυμὸν ἐνὶ σήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,

Hunc autem dolos-ſtruens allocuta eſt veneranda Juno;
" Eo viſura almæ fines terræ,
" Oceanúmque deorum parentem, & matrem Tethyn,
" Qui me in ſuis ædibus magnâ-cum-curâ nutriêrunt & educârunt;
" Hos vado viſura, & ipſis acerbas lites dirimam.
" Jam enim diuturno tempore inter ſe abſtinent
" Cubili & amore: quoniam ira eis invaſit animum.
" Equi autem in radicibus fontibus-irriguæ Idæ
" Stant, qui me ferent ſupra aridúmque & humidum.
" Nunc verò tui gratiâ huc ab Olympo ob hoc venio,
" Ne-fortè mihi poſthàc iraſcaris, ſi ſilentio
" Abeam ad domum profundè fluentis Oceani.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt nubes-cogens Jupiter;
" Juno, illuc quidem licet & poſthàc proficiſci;
" Nos autem age amore congrediamur concumbentes:
" Non enim unquam mihi ſic deæ amor, neque mulieris,
" Animum in pectoribus circumfuſus domuit;
" Neque quandò captus-ſui amore Ixioniæ uxoris,

conſcendas. Rectè hîc notavit *Barneſius*, ad ſententiam *aliquid*, ad verſum explendum *nihil* conferre iſtud ἀῤῥ. Quod & in ſolutâ oratione, apud *Platonem* aliosque, facile eſt obſervatu.

Ver. 302 Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν.] Vide ſuprà ad *ver.* 201.

Ver. 303.——ἰὺ τρέφον.] *Al.* ἰύτρεφον.

Ver. 307.——πολυπίδακος.] *Al.* πολυπιδάκου.

Ver. 310.——μετέπειτα χολώσεαι.] *Al.* μετόπισθε κοτέσσεαι. Ut ά, 82,—μετόπισθεν ἔχει κότον. Et *Odyſſ.* έ, 147, Μήπως τοι μετόπισθε κοτέσσομαι——

Ver. 312.——νεφεληγερέτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 314. Νῶϊ δ', ἄγ'—] Rectè hæc reprehendit *Plato de Republ. lib.* 3. Οὐ, μὰ τὸν Δία, ὦ μοι φαίνεται ἐπιτήδεια. Ἀλλ' εἴ σε τινὲς καθεῖρξαι πρὸς ἄπαντα ἢ λέγοντας ἢ πρᾶττοντας ὑπὸ ἐλλογίμων ἀνδρῶν, Στατέον τῇ ἢ ἀκουστέον. Optimè etiam *Cicero*, de his quæ *ad Deos Humana tranſtulit* Homerus; *Malem*, inquit, *Divina ad Nos.*

Ibid.——εὐνηθέντε.] *Al* εὐνηθέντες.

Ver. 317.—ἠρασάμην.] Vocabulum hoc, quoniàm *ſecundam* corripit, nequit deductum eſſe

Ἤ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήτωρ ἀτάλαντον
Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
Ἤ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
Οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
Ἤ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
Ἥ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
Ἡ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν.
Οὐδ' ὅτε Δήμητρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης.
Οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ Διὸς αὐτῆς·
Ὡς νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
Πῶς κ' ἔοι, εἴτις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
Εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
Πεφράδοι; ὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
Ἐξ εὐνῆς ἀναστᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

" Quæ peperit Pirithöum, diis conſiliarium parem:
" Neque quandò Danaës pedibus-elegantis Acriſii filiæ,
" Quæ peperit Perſeum, omnium clariſſimum virorum:
" Neque quando Phœnicis filiæ percelebris,
" Quæ peperit mihi Minoáque & diis-parem Rhadamanthin:
" Neque quando Semeles, neque Alcmenes in Thebis;
" *Quarum* hæc quidem Herculem fortiſſimum peperit filium;
" At Bacchum Semele peperit, gaudium mortalibus.
" Neque quandò Cereris, comas-pulchræ reginæ:
" Nec quandò Latonæ glorioſæ, neque *quando* tui ipſius:
" Ut tui nunc amore-teneor, & me dulce deſiderium capit.
Hunc autem dolos-ſtruens allocuta eſt veneranda Juno;
" Importuniſſime Saturnie, quale verbum dixiſti?
" Si nunc in amore cupis dormire
" Idæ in verticibus, hæc autem *loca* propatula-ſunt omnia;
" Quomodò eſſet, ſi quis nos deorum ſempiternorum
" Dormientes videret, diiſque omnibus interveniens
" Indicaret? non equidem tuam ad domum redirem,
" E cubili cùm conſurrexero: vituperabile certè eſſet.

eſſe ex ἐράομαι, ſed omninò ex ἔραμαι vel ἐράζομαι. Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 318.——ἀτάλαντον.] Vide ſuprà ad β, 627.

Ver. 320.——Περσῆα.] Quâ ratione, Περσῆα, hîc ultimam producat; item ὁπότε, *ver.* 327; & μαλακὸν, *ver.* 349; & δὲ, *ver.* 350; & ἰςάμενος, *ver.* 356; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 322.——Μίνω τε.] *Al.* Μίνωα.

Ver. 325.—Διώνυσον—χάρμα βροτοῖσιν.] ——Διωνύσῳ θαλυσιθύῳ. *Heſiod.*
——Διώνυσον πολυσταφῆ. *Pindar.*
Adſit lætitiæ Bacchus dator.—*Æn.* I. 738.
Munera lætitiamque Dei.—— 640.

Ver. 327.——ὁπότε.] *Al.* ὅτε περ. Ut *ver.* 219 & 323.

Ver. 329.——δολοφρονέουσα——Ἥρη.]
—læta dolis—conjux. *Æn.* VIII. 393.
—ſimulatâ mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 335.——ἔγωγε.] *Al.* ἔπειτα.

Ver.

Ἀλλ᾽ εἰ δή ῥ᾽ ἐθέλεις, καί τι φίλον ἔπλεο θυμῷ,
Ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκιναὶς δὲ θύρας σαθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
Ἔνθ᾽ ἴομεν κοίτοιο, ἐπεί νύ τοι εὐάδεν εὐνή.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιθι, μήτε τιν᾽ ἀνδρῶν
Ὀψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
Χρύσεον· οὐδ᾽ ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἠέλιος περ,
Οὔ τε κὴ ὀξύταλον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.
Ἦ ῥα, κὴ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
Τοῖσι δ᾽ ὑπὸ Χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
Λωτόν θ᾽ ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ᾽ ὑάκινθον
Πυκνὸν κὴ μαλακὸν· ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ᾽ ἔερσε·
Τῷ ἐνὶ λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο
Καλὴν, χρυσείην· στιλπναὶ δ᾽ ἀπέπιπτον ἔερσαι.

" Sed si revera vis, & tibi *hoc* gratum est animo;
" Est tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fabricatus est
" Vulcanus, solidásque fores postibus aptavit:
" Illuc eamus dormituri: quandoquidem tibi placet concubitus.
Hunc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
" Juno, nec *tu* deorum hoc metue, nec quenquam hominum
" Visurum esse: talem tibi ego nubem circumfundam,
" Auream: neque nos per *eam* viderit nè Sol quidem,
" Cujus & acutissimum est lumen ad inspiciendum.
Dixit, & ulnis complexus est Saturni filius suam uxorem:
His autem subter Tellus divina summisit recentem herbam,
Lotúmque roscidum, & crocum, & hyacinthum
Densum & mollem; qui à terrâ *eos* altè elevabat.
Hoc in *toro* cubârunt, insupérque nubem sibi-induerunt
Pulchram, auream; lucidique decidebant rores.

Ver. 337.——ῥ᾽.] *Ut dixisti,*——.

Ver. 340.—εὐάδεν.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 341.——νεφεληγερέτα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 346.——ἀγκὰς ἔμαρπτε.] *Al.* ἀγκὰς ἔλαζε.

——niveis hinc atque hinc——lacertis
Cunctantem amplexu molli fovet.——
Æn. VIII. 387.

Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς, ita acceperint, ac si *Accusativus* esset ab ἀγκαί. Sed hoc nullo modo ferri potest. Nam Accusativum istum pluralem *primæ* (quam vocant) *Declinationis*, qui in linguâ *Dericâ* syllabam ας corripit, ignoravit planè *Homerus*. Vide suprà ad β', 43.

Ver. 347.——φύεν νεοθηλέα ποίην——.] Hîc liquet præcedentem totam fabulam, *VERIS* esse videlicet descriptionem; quo tempore *Idam* videre erat herbis florentem, & nubibus aureis identidem obductam. De cujusmodi ἀλληγορίαις, consulatur (si lubet) *Heraclides Ponticus*.

Vere tument terræ, & genitalia semina poscunt.
Tum *Pater* omnipotens fœcundis imbribus Æther
Conjugis in *gremium* lætæ descendit, & omnes
Magnus alit, magno commixtus corpore fœtus.——
Parturit almus ager.— *Georgic.* II. 324.

Ἤρα μὲν νοεῖται ὁ ἀὴρ, ὅπερ ἐστὶν ὑγρὰ οὐσία——Ζεὺς δὲ ὁ αἰθὴρ, τυτίζων ἡ πυρώδης ἔνθερμος οὐσία——Καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πόας καὶ τὰ ἄνθη. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 11.

Ver. 350.——λεξάσθην.] Vide suprà ad β', 515.

Ver. 351.—καλὴν.] Vide suprà ad β', 4[illegible]

Ὣς ὃ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
Ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς· ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
Ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ·
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι,
Καί σφιν κῦδος ὄπαζε, μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
Ὣς εἰπών, ὃ μὲν ὤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν·
Ἀργεῖοι, ἦ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ, ἦ κῦδος ἄρηται;
Ἀλλ' ὃ μὲν ὅτω φησὶ, καὶ εὔχεται, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
Κεῖνος δ' ὅτι λίην πολὺ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ἀσπίδας, ὅσσαι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγιστοι,

Sic quidem quietè dormiebat pater in Gargaro summo,
Somno & amore domitus, tenebâtque in ulnis uxorem.
Perrexit verò currere ad naves Achivorum dulcis Somnus,
Nuncium allaturus terram-cingenti Neptuno:
Propè autem stans, verbis alatis *eum* allocutus est;
" Alacris nunc Danais, Neptune, auxiliare;
" Et ipsis gloriam præbe, parumper saltem, dum adhuc dormit
" Jupiter: quoniam ipsi ego mollem soporem circumfudi:
" Juno autem in amore *eum* decepit ut-dormiret.
Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytas nationes hominum:
Neptunum autem adhuc magis impulit ad auxiliandum Danais.
Statim itaque *is* inter primos longè profiliens hortabatur;
" Argivi, etiámne rursus concedimus Hectori victoriam
" Priamidæ, ut naves capiat, & gloriam referat?
" At is quidem sic existimat, & gloriatur, quia Achilles
" Navibus in cavis manet iratus corde:
" Illius tamen non magnum desiderium erit, si quidem cæterî
" Nos *fortiter* excitemur ad defendendum invicem.
" Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes:
" Clypeos, quotquot optimi *sunt* in exercitu & maximi,

Ver. 352.——ἀτρέμας εὗδε——Ὕπνῳ——δαμείς.]
——placidumque petivit
——per membra soporem.
Æn. VIII. 405.

Ver. 361.——ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.] *Ad Lemnios*, interpretatur Domina *Dacier*, sed rationibus haud satis idoneis.

Ver. 364.——μεθίεμεν.] Cod. *Harleian.* μεθίεῖε.

Ver. 365—375. Πριαμίδῃ——Πριαμίδαν.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 366.——οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς.] Vide suprà ad ν, 324.

Ver. 368.——ποθὴ] *Al.* ποθάς.

Ver. 370.——ἐγὼν.] *Al.* ἐγὼ.

Ver.

Ἐσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ πταναίθησιν κορύθεσσι
Κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε ἑλόντες,
Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδέ τι φημὶ
Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
Χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Τὼς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἑκόσμεον, ὑτάμενοί περ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὔ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαὶ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρωσὶ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἑκόσμεε φαίδιμος Ἕκτωρ.
Δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πολέμοιο τάνυσσαν

" *Nos* induti, capitâque fulgentibus galeis
" Tecti, manibúsque longissimas hastas tenentes,
" Eamus: ac ego quidem præibo; nec omninò opinor
" Hectorem Priamidem mansurum, admodùm licèt animo incitatum.
" Quicunque autem vir strenuus *est*, gestátque parvum scutum humero,
" Imbelliori viro det, ipse verò scutum majus subeat.
Sic dixit: Hi autem ei maximè auscultârunt, atque obsecuti sunt.
Atque hos *quidem* ipsi reges instruebant, vulnerati licèt,
Tydides, Ulyssésque, & Atrides Agamemnon:
Obeuntes autem *copias* omnes, martia arma commutabant;
Fortia quidem fortis induebat, deteriora autem imbelliori dabant.
Tum postquam induissent sibi circum corpus coruscum æs,
Perrexerunt ire: præibat verò eis Neptunus quassator-terræ,
Horrendum ensem longum habens in manu robustâ,
Similem fulguri: ei autem [*vel*, eo cum gladio] non fas est congredi
In pugnâ perniciosâ, sed metus *ejus solummodò* reprimit viros.
Trojanos verò ex-alterâ-parte instruebat illustris Hector.
Tum verò gravissimum certamen pugnæ intenderunt

Ver. 373.——χερσὶν τε.] *Al.* χερσὶν δέ.

Ver. 375.——μεμαῶτα.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 378.—ἄρα.] *Ut solent, ut par erat,*—.

Ver. 382.——χέρεια.] *Al.* χέρηα.

Ibid.——δόσκον.] *Eustath.* Δόσκον. γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι· τυτέσιν, ἐδίδουν οἱ βασιλεῖς. *Al.* δόσκεν.

Ver. 383.——νώροπα χαλκὸν.] Vide suprà ad β', 578.

Ver. 384.——ἄρα.] *Ut promiserat,*—— *ver.* 374.

Ver. 386. Εἴκελον.] Ita *Barnesius*. Alii ἴκελον· quod primam corripit.

Ibid.—τῷ δ' οὔ θέμις ἐστὶ μιγῆναι Ἐν δαὶ.] Non ut tela tamen, non ut contenderet arcum. *Æn.* XII. 815.

Ver. 387.——ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.] Maris nimirum murmurantis strepitus, milites terrefecit. Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε, *ver.* 392. Cæterùm quâ ratione, ἀλλὰ, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver.* 402; & σάκος, *ver.* 405; vide suprà ad ά, 92.

Ver.

Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, κὴ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάα ποτὶ χέρσον,
Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέω ἀλεγεινῇ·
Οὔτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ἄγρεο καιέμεν ὕλην·
Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
Ἠπύει, ὅσσε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
Ὅσση ἄρα Τρώων κὴ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ,
Δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, ὅθ' ἀφάμαρτε·
Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
Ἦτοι ὁ μὲν ζάκος, ὁ δὲ φασγάνῳ ἀργυρόηλῳ·
Τώ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα, χώσατο δ' Ἕκτωρ,

390 Cæruleus-crines Neptunus, & illuſtris Hector;
Hic quidem Trojanis, ille verò Achivis auxilians.
Inundavit autem mare ad tentoriáque navéſque
Argivorum: hi autem congrediebantur ingenti cum clamore.
Neque maris unda tantum boat ad terram,
395 Ex ponto impulſa flatu Boreæ gravi:
Neque ignis tantus adfremit crepitus ardentis,
Montis in ſaltibus, quando concitus exardeſcit crematurus ſylvam:
Neque ventus tantum in quercubus altè comantibus
Inſonat, qui maximè rapidùm fremit ſæviens:
400 Quantus quidem Trojanorum & Achivorum erat clamor,
Horrendè vociferantium, quando in ſe invicem ruerent.
In Ajacem verò primus jaculatus eſt illuſtris Hector
Haſtâ, quippe converſus erat rectà in ipſum; neque aberravit;
Sed eum percuſſit quâ duo baltei circa pectora extenſi erant,
405 Alter quidem ſcuti, alter verò enſis argenteis-clavis-diſtincti:
Atquè hi quidem ei tutati ſunt tenerum corpus: Iratus eſt autem Hector,

Ver. 390. Κυάνοχαῖτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 394, &c. Οὔτε θαλάσσης——, ὅτε πυρὸς——, ὅτ' ἄνεμος.] Frigidus ut quondam ſylvis immurmurat *Auſter*,
Ut *mare* ſollicitum ſtridet refluentibus undis,
Æſtuat ut clauſis rapidus fornacibus *ignis*. *Georgic.* IV. 261.

Ibid.——ποτὶ——ποτὶ.] Variat in codicibus, harum vocularum ſcribendi ratio.

Ver. 395.——ὀρνύμενον.] Vide ſuprà ad γ, 260.

Ver. 397.——ὕλην.] Vide ſuprà ad γ, 151.

Ver. 398.——ὑψικόμοισιν.] *Al.* ἐξοφόρμισιν notante *Euſtathio*.

Ibid.——ποτὶ] Cod. *Harleian.* περὶ.

Ver. 399.——ὅς τε μάλιστα.] *Qui etiam maximè*——.

Ver. 400. Ὅσση.] *Al.* Τόσση.

Ibid.——ἄρα.] "*Ut jam dictum eſt*,"——ſcilicet *ver.* 393.

Ver. 402.——δὲ.] "At δὴ," inquit *Barneſius*, "hîc potior Lectio." Conjecturâ malè admodùm feriatâ.

Ibid.——ἀκόντισε.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 404. Τῇ.] *Al.* τῇ, & τῷ.

Ὅτλι δή οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Ἀψ δ' ἑτάρων ἐς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χερμαδίῳ, τά ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν,
Παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἓν ἀείρας,
Στῆθος βεβλήκει ὑπέρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
Στρόμβον δ' ὡς, ἔστευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάλη.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς παλιὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς
Πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείη γίνεται ὀδμὴ
Ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' ὔπερ ἔχει θράσος, ὅκσεν ἰδῆται
Ἐγγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
Ὡς ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·
Χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἐάφθη,
Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,

Quòd sibi telum velox irritum evolâsset è manu;
Retróque sociorum in agmen cessit, mortem evitans.
Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax
Saxo, quæ sanè multa, velocium retinacula navium,
Ad pedes pugnantium passim jacebant; horum uno sublato,
In pectus percussit super scuti orbem, prope collum:
Turbinis autem instar, concitum misit, foratúmque est circumcirca.
Ut verò quum violento-ictu patris Jovis procidit quercus
Radicitùs, teter autem sulfuris oritur odor
Ex eâ; isque nullius ampliùs est animi, qui viderit
Propè existens; durum quippe Jovis magni fulmen:
Sic cecidit Hectoris celeriter humi robur in pulveribus:
Manu autem demisit hastam, insuperque scutum secutum est,
Et galea; circáque ipsum sonitum dedere arma varia ære.
Tum verò magno cum clamore accurrebant filii Achivorum,

Ver. 407. Ὅτλι δή.] *Quòd adeo, Quòd videlicet,* ——. Cod. *Harleian.* Ὅτλι ῥά.

Ver. 410. Χερμαδίῳ.] De hoc saxo Epigramma non illepidum citat *Barnesius* ex Anthologiâ, *lib.* 1. *cap.* 5;

Μή με τὸ Λαέρτιον ἀνοχμάσσειας, ὁδῖτα,
Πέτρον ἀκονλιςὴν ςήθεος Ἕκτορίου.
Εἰμὶ μέλας τρηχύς τε· Ζεὺ δ' εἴρεο θεῖον Ὅμηρον,
Πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισσα πέδον.
Νῦν δὲ μόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρῶραι·
Ἄνθρωποι, γενεῆς αἴσχεα λευσαλέης.
Ἀλλά μέ τις κρύψειεν ὑπὸ χθονός· αἰδέομαι γὰρ
Παίγνιον ὑτιδανοῖς ἀνδράσι γιγνόμενος.

Ver. 412.—βεβλήκει.] Vide suprà ad δ', 492; & ad α, 37.

Ver. 413. Στρόμβον δ' ὡς, ἔστευε.] Ceu quondam torto volitans sub verbere turbo,
Quem pueri magno in gyro vacua atria circum
Intenti ludo exercent: Ille actus habenâ
Curvatis fertur spatiis; stupet inscia turba,
Impubesque manus, mirata volubile buxum. Æn. VII. 378.

Στρόμβε δὲ δίκην ἐκίνησεν ὁ Αἴας, ἢ τὸν βλεθεῖσα Ἕκτορα,——ἢ μᾶλλον τὸν λίθον. *Eustath.* Mihi & στρόμβος, & ἔστευε, & περιέδραμε, & πάλη, (quæ omnia cum præcedente isto ἐκυλίνδετο conveniunt;) de *Saxo projecto* videntur multò aptiùs dicta, quàm de *Hectore* jam humi delabente.

Ver. 414.——ὑπαὶ.] *Al.* ὑπὸ.

Ver. 416.——ὅπερ.] *Al.* ὅ κεν.

Ver. 418.——Ἕκτορος——μένος ἐν κονίῃσι.] Vide suprà ad ν', 508 & 758.

Ver. 419.—ἐάφθη.] Vide suprà ad ν', 543.

Ver. 420.—βράχε.] Vide suprà ad ν', 181.

Ver. 421.—μέγα ἰάχοντες.] Vide suprà ad δ', 456.

Ver.

Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόνιζον δὲ θαμειὰς
Αἰχμάς· ἀλλ' ὅτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
Οὐτάσαι, ὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
Πελυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγήνωρ,
Σαρπηδών τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
Τῶν δ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν
Ἀσπίδας εὐκύκλους ζχέθον αὐτῦ· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
Χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνυ, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἵ τόν γε πρὸς ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθυ δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, καδδέ οἱ ὕδωρ
Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ἕζόμενος δ' ἐπὶ γῦνα, μελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμεσσεν·

Sperantes trahere *ad se*; jaculabántúrque crebra
Spicula; at nemo potuit pastorem populorum
Nec cominùs, nec eminùs ferire: priùs enim circum-jecerunt-se fortissimi,
Polydamásque, & Æneas, & nobilis Agenor,
Sarpedónque princeps Lyciorum, & Glaucus eximius:
Cæterorúmque nullus ipsum neglexit, sed ante
Clypeos probè-orbiculatos tenebant ipsum; eúmque socii
Manibus sublatum asportabant ex pugnâ, donec pervènit ad equos
Veloces, qui ei post pugnam & prœlium
Stabant, aurigámque & currum varium habentes:
Qui porrò eum urbem versùs portabant gravitèr gementem.
Sed quandò jam ad vadum perveherunt pulchrè-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortàlis genuit Jupiter;
Ibi illum è curru admoverunt terræ, eique aquam
Affuderunt: ille itaque spíritum recepit, & suspexit oculis;
Sedensque in genua, nigrum sanguinem evomuit:

Ver. 423.——ὅτις ἐδυνήσατο.] *Barnesius* edidit, ὅτις ῥ' ἐδυνήσατο.

Ver. 424. Οὐτάσαι.] Vide suprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ver. 427. Τῶν δ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδησ'.] *Al.* Τῶν τ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδεσεν· &, ὃ ἀκήδεσεν. Cæterùm quâ ratione, ὅτις, & hîc & *ver.* 423, ultimam producat; item ἄρα, *ver.* 444; & κατὰ, *ver.* 447; & Αἴαντι, *ver.* 459; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 428.—ἄρ'.] *Proinde deincepsi*,——.

Ver. 430.—μάχης ἠδὲ πολέμοιο.] Vide suprà ad ή, 232, 279.

Ver. 431. Ἕστασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ver. 433. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον.] Τοῖς παραπληρωματικοῖς ζυνδέσμοις χρηστέον, οὐχ' ὡς προσθήκαις κεναῖς,——ὥσπερ τινὲς τῷ "Δὴ" χρῶνται πρὸς ὠδήν,——ἀλλ' ἐὰν ζυμβάλλωνται τι τῷ μεγέθει τῦ λόγυ. Καθάπερ παρὰ Πλάτωνι· "Ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγε-"μὼν ἐν ὐρανῷ Ζεύς." Καὶ παρ' Ὁμήρῳ, "Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον ἐυῤῥεῖος ποτα-"μοῖο." Ἀρκτικὸς γὰρ τεθεὶς ὁ ζύνδεσμος, καὶ ἀποσπασθεὶς τῶν προτέρων τὰ ἑχόμενα, μεγαλεῖόν τι εἰργάσατο—ζεμνότητα ἐργάζονται. Εἰ δ' ὧδε εἶπεν—[ἄνευ τῦ Δὴ,]—μικρολογοῦντι ἐῴκει. *Demetr. Phaler.* περὶ ἑρμηνείας, §. 55, 56. Vide infrà ad *ver.* 504.

Ver. 434.——ἀθάνατος.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 435.——πέλασαν.] Vide suprà ad ά, 140.

Αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, καδδέ οἱ ὄσσε
Νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀργεῖοι δ', ὡς ἔν ἴδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης·
Ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον ἔτασε, δορὶ μετάλμενος ὀξυόεντι,
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηΐς ἀμύμων
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνερράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ ζύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοίδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
Υἱὸν Ἀρητίλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Οὐ μὰν αὖτ' οἴω μεγαθύμου Πανθοίδαο
Χειρὸς ἀπὸ σιγαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
Ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ· καὶ μιν οἴω
Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.

Iterùm verò retrò lapsus est in terram, eique oculos
Nox obtexit nigra; ictus enim animum domabat.
Argivi autem, ut viderunt Hectorem seorsùm euntem,
Alacriùs in Trojanos irruerunt, meminerúntque pugnæ.
Tunc longè primus Oïlei *filius* velox Ajax
Satnium vulneravit, cum hastâ insiliens acutâ,
Enopidem, quem nympha peperit Naïs eximia
Enopi armenta-pascenti ad ripas Satnioentis.
Hunc quidem Oïliades hastâ-inclytus, propè accedens,
Vulneravit ad ile: itaque cecidit-resupinus; de eo verò
Trojani & Danai commiserunt acrem pugnam.
Ad eum verò Polydamas hastam-vibrans acceſſit ultor
Panthœdes; percussitque Prothoënorem dextrum *in* humerum,
Filium Areïlyci; per humerum autem valida hasta
Penetravit: Hic itaque in pulveribus lapsus prehendit terram palmâ:
Polydamas autem vehementer super-eum-gloriatus-est, altâ-voce clamans;
" Non equidem puto magnanimi Panthœdæ
" Manu è robustâ vanum exiliisse telum,
" Sed *id* aliquis Argivorum recepit corpore; & ipsum puto
" Ei *baculo* innitentem, descensurum domum Plutonis intra.

Ver. 438.——καδδέ οἱ ὄσσε.] *Al.* τὼ δέ οἱ ὄσσε.

Ver. 440.——νόσφι κιόντα.] Vide suprà ad ά, 349. Cod. *Harleian.* νόσφιν ἰόντα.

Ver. 443.—ὕτασε.] Similiter, *ver.* 447, Οὖτα κατὰ. Vide suprà ad ν', 192; & ad λ. 140.

Ibid.——μετάλμενος.] *Al.* μετάλμενον.

Ibid ——ὀξυόεντι.] Vide suprà ad έ, 50.

Ver. 447. Οὖτα κατὰ λαπάρην.] *Al.* Οὖτασε καλλαπάρην.

Ibid ——ἀρ'.] *Ut fit*; *Ut fieri solet*,——.

Ver. 452.——ἐν κονίῃσι πεσὼν.] Vide suprà ad ν', 508.

Ver. 456, 463.——κόμισε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver.

Ὣς ἔφατ᾽· Ἀργείοισι δ᾽ ἄχος γένετ᾽ εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε
Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τὸν γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα·
Καρπαλίμως δ᾽ ἀπιόντα κόνισε δουρὶ φαεινῷ.
Πουλυδάμας δ᾽ αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
Λικριφὶς αἰζας· κόμισεν δ᾽ Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχίλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βάλευσαν ὄλεθρον·
Τόν ῥ᾽ ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν ζυγοχμῷ,
Νείατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ᾽ ἄμφω κέρσε τένοντε·
Τὸν δὲ πολὺ πρότερον κεφαλή, σόμα τε, ῥῖνές τε
Οὔδει πλῆντ᾽, ἦπερ κνήμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ᾽ αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
Φράζεο, Πουλυδάμα, καὶ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
Ἦ δὴ ὄχ᾽ ἔτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντιφερίσθαι
Ἄξιος· ὅ μέν μοι κακὸς εἴδεται, ὐδὲ κακῶν ἐξ·

Sic dixit: Argivis autem dolor exortus eſt, eo gloriante;
Ajaci autem maximè bellicoſo animum commovit
Telamoniadæ: hunc enim *Prothoënor* occidit proximè:
Statim igitur in *Polydamanta* abeuntem jaculatus eſt haſtâ fulgenti.
Polydamas autem ipſe quidem evitavit mortem nigram,
In obliquum abſiliens: excepit autem *ictum* Antenoris filius
Archilochus; huic enim dii deſtinaverant perniciem:
Hunc percuſſit, capitiſque & cervicis in commiſſurâ,
Extremam *ad* vertebram; ambóſque diſcidit nervos:
Hujus autem multò priùs caput, óſque, narésque
Solo allapſa ſunt, quàm tibiæ & genua cadentis.
Ajax itaque vicißim incamavit eximio Polydamanti;
" Perpende, Polydama, & mihi verum dic;
" Annon hic vir pro Prothoënore *vicißim* occidi
" Dignus: non quidem mihi ignavus videtur, neque ex ignavis;

Ver. 459, 460. Αἴαντι——Τῷ Τελαμωνιάδῃ.] Τι ὧν; (φήσαι τις ἀν,) ὠθεῖν ταῦτα [τὰ Ἄρθρα] ζυμβάλλεσθαι πρὸς λόγον; Ἔοικε φήσειμ᾽ ἀν, ὥσπερ ἄλας ζυμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδωρ δὲ πρὸς μάζαν. —— Καὶ Ὅμηρος, ἐπέων κόσμῳ περιεγόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἄρθρα ὥσπερ λαβὰς ἐκπώμασι δεομένοις, ἢ λόφους κράνεσιν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ, " Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι " Θυμὸν ὄρινε Τῷ Τελαμωνιάδῃ." *Plutarch. Quæſt. Platonicæ*, ſub finem.

Ver. 461.—ἀκόνισε.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 464. Ἀρχίλοχος.] *Al.* Ἀρχέλοχος. Vide ſuprà ad μ', 100.

Ver. 465. Τὸν ῥ᾽.] *Hunc, inquam,*——,

Ver. 466.—— ἀστράγαλον· ἀπὸ.] Quâ ratione, ἀστράγαλος, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 467; & κασίγνητος, *ver.* 473; & ἐνὶ, *ver.* 485; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 467.—— πολὺ πρότερον κεφαλὴ.]
——————pronuſque magiſter
Volvitur in caput.—— *Æn.* I. 119.

Ver. 469.—— γέγωνεν.] Non ex præterito (quod vocant) γέγωνα· quo pacto non conſtaret *Temporum* ratio; Vide ſuprà ad ά, 37. Sed ex Verbo γεγάνω· unde & alibi, γεγωνέμεν.

Ver. 471. Ἦ δὴ ὄχ.] Pronunciabatur, Ἤ δηὐχ. Vide ſuprà ad έ, 349; & ad ί, 533. *Al.* Ἦ ῥ᾽ ὄχ.

Ibid.——ἀντιφερίσθαι.] *Al.* ἀντιπεφᾶσθαι. Sed omninò ſcribendum, ἀντιπεφάσθαι. Nam iſtud ά, (ut liquet ex analogo πέφᾰται,) cùm ſit naturâ *breve*, ſyllabam *poſitione ſolummodò* longam efficit, ſicut in τάγμα, τετάχθαι, τάξις, τάξαι, & ſimilibus; non *ipſum* enunciatur *productè*, ſicuti in πρᾶγμα, πεπρᾶχθαι, πρᾶξις, πρᾶξαι, & quæ ejuſmodi ſunt. Vide ſuprà ad ν', 192.

Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
Ἢ υἱὸς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐώικει.
Ἦ ῥ', εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
Ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον ὔτασε δουρὶ,
Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαὼς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖϊν.
Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
Οὔ θην οἵοισίν γε πόνος τ' ἔσεσθαι ἠδ' ὀϊζὺς
Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε καθαπτάνεεσθε καὶ ὔμμες.
Φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
Ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
Δηρὸν ἔπι ἄτιτος· τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεος ἀλκτῆρα λιπέσθαι.

" Sed frater Antenoris equum-domitoris,
" Vel filius: ipsi enim genere proximè similis-videbatur *mihi*.
Sic dixit, benè cognoscens: Trojanos autem dolor cepit animo.
Tunc Acamas Promachum Bœotium vulneravit hastâ,
Fratrem *suum* circumeundo-protegens: *Promachus* enim *eum* trahebat pedibus.
Super hunc itaque Acamas vehementer gloriabatur, altè clamans;
" Argivi, sagittarii-infausti, minarum insatiabiles,
" Haud tanè solis labórque erit & luctus
" Nobis, sed aliquandò sic occedemini & vos.
" Videte, ut vobis Promachus domitus dormit
" Hastâ meâ; ut nequaquam fratris ultio
" Diù insoluta sit: Quare & quivis optet vir
Fratrem in ædibus belli [*vel* cædis] vindicem sibi-relinqui.

Ver. 475.—εὖ γινώσκων.] *Probè quum nôvat, quis esset.*

Ibid.—θυμόν.] Ita Cod. *Harleian.* Optimè, ut mihi quidem videtur. *Al.* θυμῇ, & θυμῷ.

Ver. 476, 489.——ὔτασε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 478.——μακρὸν ἀΰσας.] Cod. *Harleian.* μακρὰ βιβάσθων.

Ver. 479.——ἰόμωροι.] Vide suprà ad γ', 242.

Ver. 480. Οὔ θην οἵοισίν γε——Ἡμῖν.]

——Nec soli pœnas dant sanguine Teucri:
Quondam etiam victis redit in præcordia virtus,
Victoresque cadunt Danai.——
Æn. II. 366.

Ver. 484. Δηρὸν ἔπ' ἄτιτος.] Editi habent, Δηρὸν ἄτιτος ἔπ'. Sed voculas istas transponere non dubitavi. Quamvis enim τίνειν, & τίσειν, & τίσεσθαι, apud Homerum *semper*; atque etiam τίω, *quoties libet*, priorem *producat*; attamen ἄτιτος, & ἄλιτος, & πολύτλητος, & τίσις, & *corripiantur*, & omni ex analogiâ *semper corripiantur* necesse est. Vide supra ad ν'. 414.

Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος——. *Iliad.* ν', 414.
——τότ' ἄλιτα ἔργα γένοιτο. ώ, 213.
——Ζεὺς ἄλιτα ἔργα τελέσσῃ.
Odyss. ε', 51 & 60.
——πολύτλητα ἔργα γενέσθαι.
Odyss. ά, 379. & β', 144.
——ἐπεὶ ὔτι τίσιν γ' ἴδδισας ὀπίσσω.
Iliad. χ', 19.
——τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο.
Odyss. ά, 40.
——ἐκ τίσις εἴη. *Odyss.* β', 76.
——ἐξοπίσω τίσις αἰεί. *Odyss.* ν', 144.

Ver. 485.—ἐνὶ μεγάροις ἄρεος ἀλκτῆρα λιπέσθαι.] *Al.* ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. Ut infrà,——ἐμεῖο δὲ δῦσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι· σ', 100. Et, Μέντορ, ἄμυνον ἀρήν·——. *Odyss.* χ', 208. Nisi fortè & istis in locis scribendum sit, δῦσεν Ἄρεως sive Ἄρευς, & ἄμυνον Ἄρην. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio*, & Cod. *Oxon.* à *Barnesio* collatus, habent Ἄρεϊ. Nec ita malè.

Ver.

Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Πηνέλεῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ὥρμησεν δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐκ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ' ἔτρεσεν Ἰλιονῆα,
Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος ἧτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
Ἐκ δ' ὦσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ,
Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἀμφω· Πηνέλεως δέ, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν· ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
Αὐτῇ ζὺν πήληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχὼν,
Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυὸν Ἰλιονῆος

Sic dixit: Argivis autem dolor obortus est, eo gloriante;
Peneleo autem maximè bellicoso animum commovit;
Ruit itaque in Acamantem; ille verò non sustinuit impetum
Penelei regis; *Peneleus* autem vulneravit Ilioneum,
Filium Phorbantis divitis-pecorum, quem maximè
Mercurius Trojanorum diligebat, & possessiones *ei* dederat:
Ex hoc autem mater unicum peperit Ilioneum:
Quem tunc sub supercilio vulneravit *Peneleus* ad oculi radices,
Excussitque pupillam; hasta verò per oculum penitùs,
Et per occipitem transit: Hic itaque *in terram* desedit, manibus porrectis
Ambabus: Peneleus autem, stricto ense acuto,
Cervicem mediam seriit; detulitque humi,
Ipsâ cum cassidè, caput: adhuc verò valida hasta
Erat in oculo: *Peneleus* autem dixit, *capite tanquam* papaveris-capite sublato,
Denunciavitque Trojanis, & glorians verba fecit;
" Renunciate mihi, Trojani, illustris Ilionei

Ver. 489. Πηνελέοιο.] *Al.* Πηνελεῶο.

Ver. 490.——τὸν ῥα.] *Quem utique*,——; *Quem videlicet*——. Est enim *causa allata*, quare πολύμηλος fuerat *Phorbas*.

Ver. 492.——ὑπὸ μήτης.] Quâ ratione, ἰνὶ, hîc ultimam producat; item εὐχόμενος, *ver.* 500; & δάμας, *ver.* 503; & κατὰ, *ver.* 517; & γὰς, etiam extra cæsuram, *ver.* 521; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 493.—ἧτα.] Vide suprà ad ν', 192.

Ver. 497.——ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε, Αὐτῇ ζὺν πήληκι, κάρη.]

——huic uno dejectum cominùs ictu
Cum galeâ longè jacuit caput.——

Æn. IX. 770.

Ver. 499.—ὁ δὲ φῆ——πέφραδέ τε——, καὶ—ηὔδα.] Καὶ εἴη κατὰ παραλληλίαν ταυτολογία ἐν τῷ, "φῆ καὶ πέφραδε καὶ ηὔδα." Τοῦτο δὲ——ὡδὶ ἔχει πάθος. Ἡρπάσθη γὰρ ὁ ἥρως τῇ ἔρσῃ, εἰς λύτην τῶν Τρώων. Ὁ φάνυ παρεξύνλικόν ἐςιν εἰς θυμὸν, εἰ ὅτας ἀναλύσας παραδειγματίζει τῷ πεσόνλι τὴν κεφαλήν. *Eustath.*

Ver. 500. Πέφραδε.] De hujusmodi vocabulorum formatione, quâ nimirùm analogiâ ex φράζω oriatur πέφραδα, ex κράζω autem κέκραγα· ex τάτλω similiter τέτλαγα, ex πράτλω autem πέπραγα· vide suprà ad β', 314; & ad ν', 192. Cæterùm πέφραδε, hoc in loco, non est ex ipso πέφραδα· quo pacto non constaret Temporum ratio: Sed ex Poëtico, πεφράδω, imperfectum vel aoristus ἐπέφραδον sicuti in σ', *ver.* 9, & υ, 340, διεπέφραδε.

Ver. 501. Εἰπέμεναί μοι.] *Renunciate*, *quæso*,——.

Παλρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεξηνορίδαο,
Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόνλι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Ἐκ Τροίης ζὺν νηυσὶ νεώμεθα κῦροι Ἀχαιῶν.
Ὡς φάτο· τὺς δ' ἄρα πάνλας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλε·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅσις δὴ πρῶτος, βροτόεντ' ἀνδράγρι', Ἀχαιῶν
Ἧρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὑρλιον ἕτα
Γυρλιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρλεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δ' Μόρυν τε, καὶ Ἱπποτίωνα κατέκλα·
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρλο, καὶ Περιφήτην·
Ἀτρείδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,

" Patri charo & matri, ut lugeant in ædibus:
" Neque enim Promachi uxor Alegenoridæ,
" Viro charo reverso se-læto vultu-offeret, quando demùm
505 " Ex Trojâ cum navibus reverterimus filii Achivorum.
Sic dixit: Illos autem omnes pallidus timor cepit;
Circumspectabátque unusquisque, quà effugere-posset gravem perniciem.
Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes,
Quisnam primus, cruentas exuvias, Achivorum
510 Sustulerit, postquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus.
Ajax quidem primus Telamonius Hyrtium percussit
Gyrtiadem, Mysorum ductorem magnanimorum:
Phalcem autem Antilochus, & Mermerum interfectos-spoliavit;
Meriones autem Morymque, & Hippotionem interfecit:
515 Teucer verò Prothoonáque peremit, & Periphetem:
Atridésque deinde Hyperenorem, pastorem populorum,

Ver. 503. Οὐδὲ γὰρ.] *Nam, ut vos dudum gloriati estis, neque apud Nos———.*

Ver. 504.——ὁππότε κεν δὴ——νεώμεθα.] " *Quandocunque erit futurum, ut*"———. Spem & expectationem *longam* pulcherrimè depingunt Explementa ista, κεν δὴ· Quæ siquis vocabulo quovis dissyllabo mutaverit, statim sentiet quanto languidiorem effecerit sententiam. Vide infrà ad χ', 365. Haud dissimiliter, etiam in soluto scribendi genere; *negantis* est, οὐδέποτε· *pernegantis*, οὐδεπώποτε. Quæ quidem voculæ optimè reddi possunt latinè; *nequaquam*, & *neque adhuc quaquam*; Vel, *nunquam*, & *neque adhuc unquam*. Ad vim & elegantiam hujusmodi explementorum, videatur & *Platonis* locus suprà citatus; *ver.* 433 *hujus libri.*

Ver. 506.———ἄρα.] *Ut fit; Ut par erat;*———.

Ibid———χλωρὸν δέος εἶλε.] *Al.* χλωρὸν δέος ἦρει. *Al.* τρόμος ἔλλαβε γυῖα. Ex versibus nimirùm sæpiùs memoriter citatis.

Ver. 507.——ὅππυ, & φύγοι.] *Al.* ὅπυ, & φύγη.

Ver. 508.——Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι.] Vos, ô Calliope, precor, aspirate, canenti;
Quas ibi tum ferro strages, quæ funera Turnus
Ediderit, quem quisque virum demiserit Orco:
Et mecum ingentes oras evolvite belli.
Æn. IX. 525.

Ver. 509. Ὅσις δὴ πρῶτος——; Αἴας ῥα.] Notandum quàm aptè & *significanter* hîc sibi invicem *respondeant*, δὴ, & ῥά.

Ver. 510. Ἧρατ'.] *Al.* Ἥρετ'.

Ibid.——ῥ'.] *Ut diximus,*———

Ibid.—ἔκλινε.] Vide suprà ad ά, 309, 314.

Ver. 512.——καρλεροθύμων.] *Al.* καρλεροθύμοιο.

Ver. 514.—Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα.] Vide suprà ad ν', 792.

Ver. 516. Ἀτρείδης.] *Menelaus.* Nam *Aga-*

Οὗτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔνδερα χαλκὸς ἄφυσσε
Δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' ὐταμένην ὠτειλὴν
Ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ ζόφος ὄσσε ἐκάλυψε.
Πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
Οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν,
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὦρσεν.

Vulneravit ad ile; inteſtina autem æs penitùs-hauſit
Dilacerans: animáque per inflictum vulnus
Eripuit exacta; illum autem tenebræ oculos texerunt.
Plurimos verò Ajax interfecit, Oileï velox filius:
Non enim ei quiſquam par ad inſequendum pedibus erat
Viros fugientes, quando utique Jupiter fugam immitteret.

Agamemnon jam vulneratus, à pugnâ abſtinuit; ſuprà *ver.* 28, 29, 63, 130, 379, 380. Et *Menelaus* infrà ρ', 24; à ſe occiſum memorat *Hyperenora*. Ut rectè annotavit *Barneſius*.

Ver. 517. Οὗτα κατὰ λαπάρην.] *Al.* Οὗτασε καλλαπάρην.

Ver. 518.—ψυχὴ δὲ κατ' ὐταμένην ὠλειλὴν.]

Ille rapit calidum fruſtrà de vulnere telum;
Unâ eâdemque viâ ſanguiſque animuſque ſequuntur. *Æn.* X. 486.

Ver. 522.——ὅτε τε.] *Quando utique; Quando videlicet,*——.

Ibid.——ὦρσεν.] *Al.* ὄρσῃ.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ο΄ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ζεὺς ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τοὺς Τρῶας νικωμένους, Ἥρᾳ ἐπιπλήσσει, καὶ Ἶριν μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου· Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως * ἀναῤῥώσῃ τὸν Ἕκτορα· ὃς ἀναλαβὼν Αἰγίδα, τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέχρι τῶν νεῶν ζυνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, καὶ ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέρουσας.

* *Al.* ἀνδρώσῃ.

Ἐπιγραφαί.

Παλίωξις.

Ἄλλως.

Οὗ, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι, καὶ Ἥρῃ.

ΑΥ'ΤΑ'Ρ ἐπεὶ διά τε ζκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγονζες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ πὰρ ὄχεσφιν ἐρητύονζο μένονζες,
Χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς

AT postquam vallósque & fossam transcendissent
Fugientes, multique domiti essent Danaorum manibus,
Trojani quidem jam ad currus repressâ-*fugâ* manebant,
Pallidi præ metu, exterriti: experrectus verò est Jupiter

Ver. 1.——διά τε——ἔβησαν.] Τὸ ἐξῆς, εἰ διέβησαν." Ὑπερβατὸν γὰρ (inquit *Scholiastes*) ὁ τρόπος. Quod nihili est. *Eustathius* melius: Οἱ μὲν γραμματικοὶ ζχῆμα λέγουσιν Ὑπερβατόν. Οἱ δὲ ῥήτορες οὐκ ἀξιοῦσιν οὕτω καλεῖν αὐτό. Διακεκόφθαι δέ φασι τὴν ζύνταξιν ἐπίτηδες, ἵνα ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως, τὸ ταλαιπωρὸν καὶ δυσδιόδευτον ἐμφήνῃ τῶν τὸν τάφρον διαβαινόντων. Similiter *Hermogenes*: Οὐκ ἔζιν, ὡς δοκεῖ τισιν, Ὑπερβατόν.——Ἀλλ' ὡς ἐγένετο ἡ δυσκολία τῆς ὁδοῦ διὰ ζκολόπων καὶ τάφρου, εἶτα ὁμαλὴ ἔξοδος ἐν τῇ φυγῇ· οὕτω καὶ ἡ ἑρμηνεία ἔχει, τὸ πάθος τῶν φευγόντων τῆς λέξεως μιμουμένης. *Hermogen.* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 14.

Ver. 3. Οἱ μὲν δὴ.] *Trojani quidem jam*——.

Ibid.——πὰρ' ὄχεσφιν.] Ad currus ultra fossam jam ab initio oppugnationis relictos; μ', 75—85.

Ver. 4.——ἔγρετο δὲ—Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας ἴδε δὲ——.]
Prospiciens, summâ placidum *caput* extulit undâ:
Disjectam Æneæ toto *videt* æquore classem,
Fluctibus oppressos Troas, cœlique ruinâ:
Nec latuere doli fratrem Junonis & iræ.
Æn. I. 131.

Va-

Ἶδης ἐν κορυφῇσι παρὲκ χρυσοθρόνου Ἥρης·
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν
Ἀργείους· μετὰ δὲ Ζῆν Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵαθ', ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἀσθμαίνων, κῆρ ἀπινύσσων,
Αἷμ' ἐμέων· ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, ζὸς δόλος, Ἥρη,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
Πρώτῃ ἐπαύρῃαι, καί σε πληγῆσιν ἰμάσσω.
Ἦ ὄ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
Ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἧλα

5 Idæ in verticibus, ex aureum-ſolium-habentis Junonis *amplexu*:
Stetitque raptim-exurgens, viditque Trojanos & Achivos,
Trojanos quidem turbatos, turbantes autem *eos* à tergo
Argivos; interque hos Neptunum regem.
Hectorem verò in campo vidit jacentem; circúmque ſocii
10 Sedebant; is autem gravi angebatur anhelitu, mente & viribus defectus,
Sanguinem vomens: eum quippe non imbecillimus vulneravit Achivorum.
Hunc autem intuitus, miſertus eſt pater hominúmque deûmque;
Ac terribili-modo torvùm intuens, Junonem verbo allocutus eſt;
" Certo-certiùs mali artifex, ô fraudulenta, tuus dolus, Juno,
15 " Hectora nobilem ceſſare-fecit à pugnâ, fugavitque *ejuſdem* copias.
" Haud equidem ſcio, annon rursùs machinationum pernicioſarum
" Prima fructum ſis perceptura, & te verberibus cædam.
" An non meminiſti, quando pependiſti ab-alto, à pedibus autem
" Incudes-*ſuſpenſas* demiſi duas, circum manus autem vinculum miſi

Ver. 11. Αἷμ' ἐμέων.]
Purpuream vomit ille animam.——
Æn. IX. 349.

Ibid.—ὅ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει· ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον.——"Οταν λέγῃ, "ἐπεὶ ὅ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν," μεῖζον ἡ ἀποφάσις δηλοῖ τῆς καταφάσεως· τὸν γὰρ πάνυ ἰσχυρὸν δεῖξαι θέλει. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 37.

Ver. 12.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.]
——Divûm pater atque hominum Rex. *Æn.* I. 69.
——hominum ſator, atque Deorum. *Æn.* XI. 725.

Ver. 18. Ἦ ὄ μέμνῃ.] *Al.* Ἦ ὄ μεμνῆ, & Ἦ ὄ μέμνησ'. Pronunciabatur autem ἦ ὄ μέμνῃ· Non utique licentiâ aliquâ *Poëticâ*, ſed quia vulgò etiam in *ſolutâ* (ut opinor) oratione ità pronunciabatur. Non enim id ſemel iterúmve, ſed perpetuò ferè, & conſultò fecit Poëta. Vide ſuprà ad ε, 349; & ad ι, 533.

Ibid.——ὅτε τ' ἐκρέμω.] *Quando utique*; *Quando nimirùm*——. Cæterùm de hujus verſiculi numeris, vide ſuprà ad γ', 36; & ad γ', 363.

Ibid.——ἐκ δὲ ποδοῖιν Ἄκμονας ἦκα δύω.] Non hæc ab *Homero* conficta, ſed ab antiquis deſumpta Philoſophis; qui elementorum mutationes, rerúmque naturalium formandarum rationem, ſub hujuſmodi fabulis ſoliti ſunt docere. Quarum tamen fabularum ſubtilior & enucleatior explicatio, ad Poëticî Ornatûs intelligentiam parùm facit. Ἔοικεν ὁ Ποιητὴς μύθῳ παλαιῷ παραφέρειν τοῦτο, καθ' ὃν Ζεὺς ἐμυθεύθη κεκρεμακέναι τὴν Ἥραν—. *Pburnutus* de Naturâ hominum, *capite* de Fabulis antiquitùs traditis. Ἐκ μηδενὸς δὲ ἀληθοῦς, ἀνάπλειν καινὴν τερατολογίαν. οὐχ Ὁμηρικόν.—Τὸ δὲ πάνια πλάττειν, οὐχ Ὁμηρικόν. *Strabo*, *lib.* I. *pag.* 38 & 45. *Al.* 20 & 25.

Ver.

Χρύσεον, ἄῤῥηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
Ἐκρέμω, ἠλάσεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον
Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παραξαδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
Ῥίπτασκον τελαγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὣς θυμὸς ἀνίει
Ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
Πέμψας ἐπ' ἀτρυγέτου πόντου, κακὰ μηδιόωσα,
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖτις
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα.
Τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων·
Ὄφρ' εἰδῇς, ἦν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή,
Ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.

"Aureum, infrangibile; tu autem in æthere & nubibus
"Pependisti; mœrore-afficiebantur autem Dii per excelsum Olympum:
"Solvere autem non poterant circumstantes: quemcunque autem prehenderem,
"Projiciebam correptum de limine *cæli*, donec perveniret
"In terram vix-spirans: me verò nè sic quidem ira missum-faciebat
"Vehemens *ob* dolorem Herculis divini;
"Quem tu cum Boreâ vento inductis procellis,
"Missti per infructosum pontum, mala machinans,
"Et eum deinde ad Coon benè habitatam de cursu-detulisti.
"*Ac* eum quidem ego inde liberavi, & reduxi iterùm
"In Argos equis-aptum, multis licèt malis-exercitum.
"Hæc tibi rursus in memoriam reducam, ut desistas à fallaciis;
"Ut scias, an tibi profuerit congressúsque & cubile,
"Quo mista es, veniens seorsùm-à diis, & me decepisti.

Ver. 21.—ἠλάσεον.] Pronunciabatur ἠλάσσεν, vel ἠλάσευν. Vide suprà ad β', 811.

Ver. 22.—οὐκ ἐδύναντο παραξαδὸν ὃν δὲ λάβοιμι,——.] Scholiastes legit, οὐκ ἐδύναντο παραξαδὸν ὃν δὲ λάβοιμι,——. Multò minùs venustè. In vulgatis istud, ὃν δὲ λάβοιμι, id ipsum est quod quæritabat Scholiastes, ὃν δὲ ἂν λάβοιμί σοι παρίζωτα. Deinceps autem quod adjicit, ἄλλον δὲ, ὅτι λέγει τὸν Ἥφαιστον· rectè se habet: Ut liquet ex sequente, ῥίπτασκον τελαγὼν, comparato cum, ῥίψε ποδὸς τελαγὼν, suprà ά, 591.

Ver. 24.—ἐμὲ δ' οὐδ' ὣς θυμὸς ἀνίει Ἀζηχὴς ὀδύνη.] *Al.* ἐμὲ δ' ὣς θυμὸν ἀνίει Ἀζηχὴς ὀδύνη. Utravis lectio ferri possit. Quod autem conjicit *Barnesius*, scribendum hîc ἀνήει propterea quod ἀνίει aliis in locis mediam *corripiat*; planè nihili est. Quod enim in *omnibus* fit vocabulis, ut *ultimâ* in syllabâ Vocalis *longa*, sequente aliâ Vocali, *dimidiâ ex parte elidi*, hoc est, *corripi* possit; vide suprà ad ά, 51: id *nonnullis* in vocabulis, etiam in syllabis *non ultimis*, fieri itidem po test: Ut in τίω, ἰὸς, νίὸς, ἧϊα, ἀνίει, & milibus *permultis*. Vide suprà ad ν', 103.

Ver. 26.—ἀνέμῳ.] *Al.* ἀνέμων.

Ver. 27.—ἀτρυγέτου.] Ἀκαλαπόντιον, θα λὺν, ὡς ἔνιοι φασὶ, τὸν ἄχαρπον. *Schol.* á, 316.

Ver. 28.—Κόωνδ'—ἀπένεικας.] Ut & il eum videlicèt novis periculis objiceres.

Ver. 30.—ἀθλήσαντα.] Εἰς δὲ τὸν τύτ τοῦτον προσγράφουσί τινες καὶ τοῦτος τὸς στίχ

Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἀπέλυσα ποδῶν μυδρ
δ' ἐνὶ Τροίῃ
Κάββαλον· ὄφρα μέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυ
θέσθαι. *Eustath.*

Ver. 32. Ὄφρ' εἰδῇς.] *Al.* Ὄφρα ἴδῃς. Et, Ὄφρα ἴδῃ. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τῆς Ἥρας ἄριστα τὴν—— μετὰ δόλου πρὸς τὸς ἄνδρας μιλίαν καὶ χάριν ἐδείξεν·——Τοιαῦτα γὰρ Ζεὺς ἀπειλεῖ καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· "Ὄφρ' "ἴδῃς," &c. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καί τὸ καλειόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅσε μέγις
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
Σή θ' ἱερὴ κεφαλή, καὶ νώτερον λέχος αὐτῶν
Κυρίδιον, τὸ μὲν ἤ κ' ἂν ἐγώ πόσε μάψ ὀμόσαιμι·
Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
Ἀλλά πω αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·
Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
Αὐτὰρ τοι καὶκείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
Τῇ ἴμεν, ἤ κεν δὴ ζὺ, Κελαινεφὲς, ἡγεμονεύοις.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Sic dixit: Cohorruit autem magnis-oculis veneranda Juno,
Et eum compellans verbis alatis allocuta est;
" Sciat nunc hoc Terra & Cœlum latum supernè,
" Et subterlabens Stygis aqua, quod utique maximum
" Juramentum, gravissimúmque est beatis diis;
" Tuúmque sacrum caput, & noster torus ipsorum
" Nuptialis, quem quidem non ego unquam temerè jurârim;
" Non meo hortatu Neptunus terræ-quassator
" Cladem-infert Trojanis & Hectori, *Argivis* autem auxiliatur:
" Sed nimirùm ipsum *suus* animus incitat jubétque;
" Afflictos autem ad naves videns miseratus est Achivos.
" Atquin & ei ego consuluerim,
" Eò ire, quò quidem tu, *O Jupiter*, atras-nubes-cogens, imperaveris.
Sic dixit: Subrisit autem pater hominúmque deûmque,

Ver. 34.——βοῶπις.] Vide suprà ad á, 551.

Ver. 36. Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς.]
Esto nunc Sol terris, & hæc mihi terra precanti. *Æn.* XII. 176.

Fonteſque fluvioſque voco, quæque æthēris alti
Relligio, & quæ cæruleo ſunt numina ponto. *Ibid. v.* 181.

Ver. 37. Καὶ τὸ καλειόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅτι μέγις Ὅρκος, δεινότατός τε—θεοῖσι.]
——idque ratum, Stygii per flumina fratris,
Per pice torrentes atrâque voragine ripas,
Annuit.——— *Æn.* X. 104; & X. 113.

Adjuro Stygii caput implacabile fontis,
Una superstitio superis quæ reddita Divis. *Æn.* XII. 816.

Μάλιστα δὲ τῆς Στυγὸς τὸ ὄνομα ἐς τὴν ποίησιν ἐπεισαγάγετο Ὅμηρος· Ἐν μέν γε Ἥρας ἐποίησεν ὅρκῳ, "Ἴσω νῦν——τὸ καλειόμενον "Στυγὸς ὕδωρ." Ταῦτα μὲν δὲ ἐποίησεν ὡς ἂν ἰδὼν ἐς τὸ ὕδωρ τῆς Στυγὸς ῥάζον.——Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἀπὸ τῦ κρημνῦ τῦ παρὰ τὴν Νώνακριν ῥάζον, ἐμπίπλει μὲν πρῶτον ἐς πίτραν ὑψηλήν· διεξελθὸν δὲ διὰ τῆς πίτρας, ἐς τὸν Κρᾶθιν πολλαμὸν κάτεισι. Θάναλον δὲ τὸ ὕδωρ φέρει τῦτο, καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ἄλλῳ ζώῳ παντί. *Pausanias lib.* 8. *cap.* 18.

Ver. 39.——καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν Κυρίδιον.]
Per connubia noſtra, per inceptos Hymenæos;
Si benè quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
Dulce meum.——— *Æn.* IV. 316.

Ver. 44. Τειρομένους.] *Al.* Κτεινομένους.

Ver. 46.—ἤ κεν δὴ.] *Quócunque demùm*—.

Ibid.——ἡγεμονεύοις.] *Al.* ἡγεμονεύῃς.

Ver. 47.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide suprà ad *ver.* 12.

Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εἰ μὲν δὴ ζὺ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
Τῷ κε Ποσειδάων γε, κὴ εἰ μάλα βύλεται ἄλλη,
Αἶψα μεταιρέψειε νόον, μετὰ ζὰν κὴ ἐμὸν κῆρ·
Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε κὴ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, κὴ δεῦρο κάλεσσον
Ἶριν τ' ἐλθέμεναι, κὴ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
Ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἔλθη, κὴ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι·
Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι, μάχην ἐς, φοῖβος Ἀπόλλων,
Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ἀδυνάων,
Αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιὺς
Αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας·
Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλείδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
Πάτροκλον, τὸν δὲ κλυτὸς ἔγχει φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἰλίῳ προπάροιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηύς

Et eam respondens verbis alatis allocutus est;
" Si quidem tu jam deinceps, magnis-oculis veneranda Juno,
" Idem mecum sentiens inter immortales sederis?
" Tum eódem sanè Neptunus, etiam si maximè velit aliò,
" Confestim & *suam* converterit mentem, ad tuam & meam voluntatem.
" Quin, si jam quidem ex-animo & verè loqueris,
" Vade nunc ad cœtus deorum, & huc vocatos-jube
" Irimque accedere, & Apollinem inclytum-arcu;
" Ut illa quidem ad exercitum Achivorum ære-loricatorum
" Eat, & dicat Neptuno regi,
" Ut, relictâ pugnâ, suas ad ædes redeat:
" Hectorem verò excitet ad pugnam Phœbus Apollo,
" Iterùmque inspiret robur, obliviscique faciat dolorum
" Qui nunc ei premunt præcordia: Achivos autem
" Iterùm avertat, imbelli fugâ immissâ:
" Fugientes autem, in naves multa-transtra-habentes incidant
" Pelidæ Achillis: Is verò excitabit suum socium
" Patroclum, illúmque interficiet hastâ illustris Hector
" Ilium ante; multos ubi-*ille* peremerit juvenes

Ver. 48. —— ἀμειβόμενος ἔπεα.] Quâ ratione, ἀμειβόμενος, hîc ultimam producat; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 49. Εἰ μὲν δὴ ζύ.] *Siquidem tu reverà* ——.

Ver. 50. —— ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 56—77. Ὄφρ' ἡ μὲν —— Ἀχιλλῆα πολίπορθον.] Versus hosce *viginti duos*, tanquam suppositos, repudiârunt Veterum nonnulli: Rationibus, ut mihi quidem videtur, haud satis idoneis. Quâ de re videatur *Eustathius*.

Ver. 58. Παυσάμενον.] *Al.* Παυσάμενοι.

Ver. 64. — Ἀχιλῆος.] Vide suprà ad ν, 324.

Ibid. —— ἀνστήσει.] *Al.* ἀνστήσῃ.

Ver. 66. Ἰλίῳ.] De hujusmodi vocabulorum *prosodiâ*, vide suprà ad *ver.* 24. Ineptè admodum *Barnesius*, " *Producitur* (in-" quit) εἰς ἀναλκιδον ἀπαξλισμὸν τῦ Σποσ-" δείε." Quasi scilicet vox, Ἰλίῳ, locum non haberet, sexcenties *per dactylus*.

Ver.

Τὺς ἄλλυς, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
Τῦ δὲ χολωσάμενος κλενεῖ Ἕκτορα διος Ἀχιλλεύς.
Ἐκ τῦδ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
Αἰὲν ἐγῶ τεύχομι διαμπερὲς, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βελάς.
Τοπρὶν δ' ὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, ὔτε τιν' ἄλλων
Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
Πρίν γε τὸ Πηλείδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·
Ὡς οἱ ὑπέσην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρηϊ,
Ἡματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γένυων,
Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
Γαῖαν ἐληλυθὼς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
Ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθε
Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες,

" *Cùm* alios, tum filium meum Sarpedona nobilem:
" *Ob Patroclum* autem iratus interficiet Hectorem nobilis Achilles.
" Ex eo deinceps tempore ut iterum in fugam avertantur *Trojani* à navibus
" Semper ego efficiam perpetuò; usque dum Achivi
" Ilium excelsum ceperint, Minervæ consiliis.
" Priùs autem neque ego cessabo ab irâ, neque quempiam aliorum
" Immortalium Danais auxiliari hîc finam,
" Quàm Pelidæ expletum fuerit desiderium:
" Sicut ei promisi primùm, meóque annui capite
" Die illo, quando mihi Dea Thetis tetigit genua,
" Supplicans, ut honorarem Achillem urbium-vastatorem.
Sic dixit: Neque non obsecuta est dea ulnas-candida Juno;
Discessit itaque ab Idæis montibus, *ut iret* ad excelsum Olympum.
Sicut verò cùm se arrigit mens viri, qui per multas
Terras profectus, præcordiis *in* prudentibus secum cogitat,
" Huc iverim, vel illuc," animóque versat multa:
Sic celeriter viam carpens pervolavit veneranda Juno;
Pervenitque in excelsum Olympum: Congregatis autem supervenit
Immortalibus diis, Jovis in domo: Illi verò conspicati,

Ver. 72.——ὔτ' ἄρ'.] *Al.* ὔτ' ἄν.
Ibid.——παύσω.] *Al.* παύω.
Ibid.—ἄλλων.] ἄλλον MSS. à viro erudito, à *Th. Bentleio*, collati. Quæ & proba lectio.
Ver. 73. Ἀθανάτων.] Vide suprà ad ά, 598.
Ibid.—ἐάσω.] *Barnesius* perperàm, ἐάσων. Vide suprà ad δ', 42.
Ver. 77.—πτολίπορθον.] Vide suprà ad β', 378.
Ver. 78.——θεὰ λευκώλενος Ἥρη.] Βοῶπις πότνια Ἥρη, MSS. duo à *Th. Bentleio* collati. Quæ si vera sit lectio; erit prior illa ex *ver.* 92, jam infrà, desumpta.
Ver. 79. Βῆ δὲ κατ'.] Βῆ δ' ἰξ. MS. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus.
Ver. 80.——ὅτ' ἀναΐξῃ.] *Al.* ὅταν αἴξῃ.
Ver. 81.——νοήσῃ.] *Al.* νοήσει.
Ver. 82.——εἴην.] *Al.* ἦεν.
Ver. 85.——Ἀθανάτοισιν.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver.

Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
Ἣ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιτι δὲ καλλιπαρήῳ
Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ηρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας;
Ἦ μάλα δή σε φόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτή,
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·
Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· ἠδέ τι φημὶ
Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
Ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διός, θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε

Omnes celeritèr-adsurrexerunt, & excipiebant poculis.
Atque hæc alios quidem omisit, à Themide verò genas-pulchrâ
Accepit poculum: prima enim *illa* obvia venit currens,
Et eam compellans verbis alatis allocuta est;
" Juno, cur *huc* ascendisti; metu utique perculsæ similis-videris?
" Annè valde scilicèt te territavit Saturni filius, qui tibi maritus?
Huic autem respondit deinde dea ulnas-candida Juno;
" Nè me, dea Themi, hæc interroga, scis & ipsa,
" Qualis illius animus superbus & inclemens:
" At tu quidem præsis inter-Deos, in ædibus, convivio æquali:
" Hæc autem & inter omnes audies immortales,
" Qualia Jupiter mala opera denunciet: neque omninò puto
" Omnibus unà animum gavisurum, neque mortalibus,
" Neque diis; etiamsi quis usque nunc convivetur hilaris.
Ac quidem sic locuta consedit veneranda Juno:
Molestè autem ferebant per domum Jovis, dii: Illa verò risit

Ver. 86.——δεικανόωντο δέπασσιν.] Vide suprà ad δ', 4.

Ver. 87.——ἔασε.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 88.—θέουσα.] φέρουσα Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 90.—βέβηκας.] Vide suprà ad ά, 37.

Ibid.——ἀτυζομένη δὲ ἔοικας.] Scholiastes cum cod. *Harleiano* legit, atque exponit, ἀτυζομένη. Sed ἔοικας, apud Homerum, rariùs respondet Latino, *videris*; sæpiùs, τῷ *similis-videris.*

Ver. 91.—σε φόβησε.] *Al.* σ' ἐφόβησε.

Ver. 92.——θεὰ λευκώλενος.]

——niveis——diva lacertis.
Æn. VIII. 387.

Ver. 93. Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα.] Vir eruditus *Th. Bentleius*, uno in MS. *Italico* scriptum repperit, Μή με, θεὰ, μήτι ταῦτα. Unde fortassè legendum, eodem conjectante; Μή με, θεὰ, μὴ ταῦτα——

Ver. 95.—δαιτὸς ἐΐσης.] Vide suprà ad ά, 468.

Ver. 96 & 107.——ἀθανάτοισιν.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 97.——ἠδέ τι] *Al.* ἠδ' ἔτι.

Ver. 98.——κεχαρησέμεν.] Vide suprà ad *ver.* 11.

Ver. 99.—τις ἔτι νῦν.] Quâ ratione, ἔτι hîc ultimam producat; item Ζηνὶ, *ver.* 104; & Ζθένεϊ, *ver.* 108; & γὰρ, *ver.* 111; & πέλεθο, *ver.* 119; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.—δαίνυται.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 101. Ὤχθησαν.] Cod. *Harleian.* Ὄχθησαν.

Ibid.——ἐγέλασσε——ἠδὲ——λάνθ.]

——curisque ingentibus æger
Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem.
Æn. I. 212.

Ver.

Χείλεσιν, ὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη· ϖᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μεῆνδα·
Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
Ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἆσσον ἰόντες,
Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος ὐκ ἀλεγίζει,
Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Κάρτεΐ τε ζθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριςος.
Τῷ ἔχεθ', ὅ, τι κεν ὔμμι κακὸν ϖέμϖῃσιν ἑκάςῳ·
Ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε ϖῆμα τετύχθαι·
Υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ ϖεπλήγετο μηρώ
Χερσὶ καταϖρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ ϖροσηύδα·
Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ', Ὀλύμϖια δώματ' ἔχοντες,
Τίσασθαι φόνον υἱός, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἴϖέρ μοι κὴ μοῖρα, Διὸς ϖληγέϊ κεραυνῷ,
Κεῖσθαι, ὁμῶ νεκύεσσι μετ' αἵματι κὴ κονίῃσιν.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἵϖϖους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

Labiis *tenuis*, non autem frons ſuper ſupercilia nigra
Exhilarata eſt: inter omnes autem, indignata locuta eſt;
" Dementes, qui Jovi iraſcimur inſipientes;
" *Quique* aduc ipſum cupimus compeſcere, propiùs accedentes,
" Vel ſuaſu, vel vi: is verò è-longinquo-ſedens noſtrî-rationem-non-habet,
" Neque movetur: ait enim inter immortales deos
" Viribúſque potentiâque eximiè *ſe* eſſe optimum.
" Quare tolerate, quodcunque vobis malum immittat unicuique:
" Jam enim nunc opinor Marti utique damnum illatum eſſe:
" Filius enim ei interiit in pugnâ, chariſſimus hominum,
" Aſcalaphus, quem ait ſuum eſſe impetuoſus Mars.
Sic dixit: Mars autem robuſta-feriebat-ſibi fœmora
" Manibus pronis, lugens autem allocutus eſt;
" Nè nunc mihi ſuccenſeatis, cœleſtes domos incolentes,
" Quòd-ulciſci-velim cædem filii, profectus ad naves Achivorum,
" Etiam ſi mihi *ſit* fatale, Jovis percuſſum fulmine
" Jacere, unà-cum mortuis, in ſanguine & pulvere.
Sic dixit: & equos juſſit Terrorémque Horrorémque

Ver. 102.——κυανέῃσιν.] Vide ſuprà ad ά, 528.

Ver. 105. Ἢ ἔτι μιν.] *Al.* Ἦέ τί μιν.

Ver. 106. Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ.] Vide ſuprà ad ά, 395.

Ver. 108.——διακριδὸν.] Vide ſuprà ad ά, 309.

Ver. 113.——ϖεπλήγετο μηρὼ.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Formæ Mediæ* uſus; *ſua ſibi percuſſit femora.*

Ver. 114.——δὲ ϖροσηύδα.] *Al.* δ' ἔϖος ηὔδα.

Ver. 115.—νεμεσήσετ'.] *Al.* νεμεσήσατ'.

Ver. 116. Τίσασθαι.] Τίσασθαι & τίσεσθαι primam Homero *ſemper* producunt; ſicuti φθίνω & φθίσεσθαι. Vide ſuprà ad ν', 339; & ad β', 43; & ad δ', 257.

Ver. 117.——ϖληγέϊ.] Vide ſuprà ad γ', 31.

Ver. 119.——καί ῥ'.] *Et proinde, ut comminatus erat,*——.

Ibid.——Δεῖμόν τε Φόβον τε.] Filios Martis, quibus equos ſibi jungendos juſſit.

Ζευϊνύμεν'· αὐτὸς δ' ἔνδ' ἐδύσετο παμφανόωντα.
Ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀρτιμεώτερος ἄλλος
Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
Ὦρτο δι' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσε.
Τεῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο, καὶ ζάκος ὤμων,
Ἔγχος δ' ἔσσευε στιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλοῦσα
Χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας· ἦ νύ τοι αὖτως
Οὔατ' ἀκούεμεν ἐσὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
Οὐκ ἀΐεις, ἅτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη;
Ἦ δὴ νῦν πὰρ Διὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν·
Ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
Ἄψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,
Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυλεῦσαι;
Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
Λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον·

120 Jungere: ipſe autem arma induebat collucentia.
Tum ſanè quædam majórque & gravior alia
A Jove in immortales ira & indignatio exorta fuiſſet,
Niſi Minerva, cunctis metuens diis,
Proſiluiſſet extra veſtibulum, liquiſsétque ſolium ubi ſedebat.
125 Atque *Martis* quidem à capite galeam dempſit, & ſcutum humeris;
Haſtámque ſepoſuit-erectam, robuſtâ è manu raptam,
Æream; ipſa verò verbis *biſce* corripuit impetuoſum Martem;
" Furioſe, vecors, periiſti; an verò tibi fruſtrà
" Aures ad-audiendum ſunt, ménſque etiam periit & pudor?
130 " Non audis, quæ dicit dea ulnas candida Juno?
" Quæ jam nunc à Jove Olympio venit:
" An velis ipſe quidem, perpetuus mala multa,
" Reverti ad-Olympum, dolens utique, neceſſitate;
" Atque etiam cæteris malum magnum omnibus creare?
135 " Continuò enim Trojanos quidem magnanimos & Achivos
" Linquet *Jupiter*, ad nos autem veniet turbas excitaturus in Olympum;

Ver. 120. Ζευϊνύμεν'.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ibid.——ἐδύσετο.] *Al.* ἐδύσατο. Vide ſuprà ad β', 35; & & ad ε, 109

Ver. 121.—κέ τις.] Cod *Harleian.* κέ τι.

Ver. 122.——ἀθανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 123.——Ἀθήνη.] *Conſilium prudentius.* Vide ſuprà ad ά, 194; ad β', 169; & ad δ', 92.

Ver. 124.——δι' ἐκ.] *Al.* μὲν ἐκ

Ver. 126.——ἐκ.] Cod. *Harleian.* ἀπό.

Ver. 128.——φρένας, ἠλὲ, διέφθορας.] Notandus hîc proprius & primigenius *vocis Mediæ* uſus: *Te ipſe perdidiſti: periiſti.* Vide ſuprà ad γ', 141. Alii *activè* accipiunt; φρένας, ἠλὲ, διέφθορας.

Ibid.—— αὖτως.] Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*; ἀδιακρίτως.

Ver. 131.—εἰλήλουθεν.] Vide ſuprà ad ά 97.

Ver. 134.—τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι.] Vir eruditus, *Theo Benilius*, in Codice *Harleiano* & in duobus MSS *Italicis* ſcriptum repperit, τοῖς ἄλλοισι θεοῖς, ſicuti in ά, 597. Quæ ſi fortè vera fuerit Lectio, tum ex ejuſdem *conjecturâ* ſcribendum erit; —τοῖς ἄλλοισι θεοῖς μέγα πῆμα φυλεῦσαι; Sed expectandi Codices.

Ver. 136.—ἡμέας εἶσι.] Pronunciabatur, ἡμας εἶσι. Nam ἡμέας ultimam producit.

Ver.

Μάρψει δ' ἐξείης, ὅς' αἴτιος, ὅσε κὴ ἀκή.
Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱος ἑῆος·
Ἤδη γάρ τις, τῆδε βίην κὴ χεῖρας ἀμείνων,
Ἦ πέφατ', ἢ κὴ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.
Ὣς εἰπεῖν, ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι δεῖρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς,
Ἶριν θ', ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
Καί ῥ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεὺς ῥφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
Ἔρδειν, ὅ, τι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ κὴ ἀνώγῃ.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰπεῖσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
Ἔζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀΐξαντε πετέσθην.
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μήτερα θηρῶν·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
Ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐσεφάνωτο·
Τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο,
Στήτην· ὐδὲ ῥφῶιν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
Ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην·

" Corripiet autem alium post-alium, quique in culpâ *sit*, quique etiam non.
" Quare te nunc jubeo missam facere iram de filio tuo:
" Jam enim aliquis, eo & vi & manibus fortior,
" Vel interfectus est, vel etiam posthàc interficietur: difficile quippe *est*,
" Omnium hominum liberare *à morte* progeniémque partúmque.
Sic locuta, collocavit in solio impetuosum Martem.
Juno autem Apollinem vocavit domum extra,
Iridemque, quæ diis internuncia *est* immortalibus;
Et eos compellans, verbis alatis allocuta est;
" Jupiter vos in Idam jubet venire quàm celerrimè:
" Ac postquam veneritis, Jovisque vultum aspexeritis,
" Facite, quicquid ille hortatus fuerit & jusserit.
Ac quidem sic locuta, retrò cessit veneranda Juno;
Consedítque in solio: ii verò properantes volabant.
Idámque pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum.
Invenerunt autem latè-sonantem Saturnium in Gargaro summo
Sedentem circúmque ipsum odorata nubes circumfusa erat:
Hi autem ut coram venerunt Jove nubes-cogente,
Steterunt; neque iis visus iratus est animo,
Quoniam sibi celeriter verbis suæ uxoris paruerant:

Ver. 144.—ἤ τε.] *Quæ utique*; *Quæ scilicet*——.
Ibid.—μετάγγελος.] *Al.* μετ' ἄγγελος.
Ibid.—ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.
Ver. 147.—ἴδησθε.] *Al.* ἵκησθε. *Al.* ἴδηλε.
Ver. 148.——ὅ, τί κε κεῖνος.] *Al.* ὅττι ἑ' ἰκεῖνος.
Ver. 152.——εὐρύοπα.] Vide suprà ad ά, 175, 498; & ad δ', 206.
Ver. 153.——ἐσεφάνωτο.] Si ἐσαφάνωτο dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad ά, 37.
Ver. 155.——ὐδὲ ῥφῶιν ἰδὼν ἐχολώσατο.] Vide suprà ad *ver.* 11.

Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
Πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
Παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
Φραζέσθω δὴ πεῖρα κατὰ φρένα ἠὲ κατὰ θυμόν,
Μή μ' ὐδέ, κραιπνός περ ἐών, ἐπιόντα ταλάσσῃ
Μεῖναι· ἐπεὶ ἔο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· τῷ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε συγέουσι καὶ ἄλλοι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς, ἠὲ χάλαζα
Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἶρις,

Irim autem priorem verbis alatis allocutus eſt;
" Vade, age, Iri velox, Neptuno regi
" Omnia hæc nuncia, neque falſa-nuncia ſis:
" Relictâ illum jube pugnâ atque prœlio,
" Ire ad cœtus deorum, vel in mare vaſtum.
" Si verò meis non verbis parebit, ſed aſpernabitur,
" Perpendat deinde mente & animo,
" Ne me nequaquam, fortis ut ut ſit, invadentem valeat
" Suſtinere; quoniam eo profiteor viribus multo præſtantiorem me eſſe,
" Et natu majorem: illius autem non veretur cor
" Æqualem mihi ſe-profiteri, quem metuunt etiam cæteri.
Sic dixit: neque non-obſecuta eſt aliis ventoſis velox Iris;
Deſcendit autem ab Idæis montibus Ilium versùs ſacram.
Ut verò cùm ex nubibus volat nix, aut grando
Gelida, *acta* impetu ſerenitatem-inducentis Boreæ;
Sic feſtinanter viam-carpens pervolavit velox Iris,

Ver. 158. Βάσκ' ἴθι.] Vade, age, nate;—— *Æn.* IV. 223, " Cæterùm, quis tam obtuſo ingenio eſt, " quin intelligat, *βάσκ' ἴθι*, verba duo " idem ſignificantia, non fruſtrà poſita eſſe " ἐκ παραλλήλῳ, ut quidam putant: ſed " hortamentum eſſe acre imperatæ celeri- " tatis." *Gell. lib.* 13. *cap.* 23.

Ver. 160.——μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.] Vide ſuprà ad ή, 232, 279.

Ver. 161. Ἔρχεσθαι μετὰ.] Ἔρχεσθ' ὃ μετὰ, *ver.* 177.

Ver. 162.—ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται.] *Al.* ἐπέεσσι πιπείσεται· notante *Henr. Stephano.*

Ver. 163.——δὴ πεῖρα.] *Al.* δὴ ἔπειτα. Quod ferri poteſt. *Vulgg.* ἤπειτα· Quod ex analogiâ minùs eſt accuratum.

Ver. 164. Μή μ' ὐδὲ, κραιπνός περ ἐὼν——ταλάσσῃ.] *Barneſius*, & Editio *Weſtenia*na, aliique, peſſimè hoc ita vertunt, ac ſi *Homerus* contrà planè, quàm voluerit, ſcripſiſſet; Μή μ', ὐδὲ κραιπνός περ ἐὼν——ταλάσσῃ.

Ver. 167.—Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Vocis Mediæ* uſus: *Æqualem SE mihi dicere.* Vide ad γ', 141.

Ibid.——τόν τε συγέουσι καὶ ἄλλοι.] *Quam utique*——. *Al.* καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄλλην. Nempe ex ά, 187. Sed priorem Lectionem firmat infrà *ver.* 183.

Ver. 170.——νιφὰς.] Quâ analogiâ ex νίφειν deducta ſit νιφὰς, vide ſuprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ver.

Ἀγχοῦ δ' ἱσαμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Ἀγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο·
Παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
Ἠπείλει καὶκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· ζὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
Χεῖρας, ἐπεὶ ζέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· ζὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ἴσον οἱ φάσθαι, τόν τε συγέουσι καὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
Ὤ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθός περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκε Ῥείη,
Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίταλος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων·
Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
Ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολίην ἅλα ναιέμεν αἰεὶ,

Propè autem ſtans allocuta eſt inclytum Neptunum;
" Nuncium quendam tibi, Neptune crines-cærulee,
" Veni huc ferens à Jove Ægiocho:
" Relictâ te jubet pugnâ atque prœlio,
" Ire vel ad cœtus deorum, vel in mare vaſtum.
" Si verò ejus non verbis parebis, ſed aſpernaberis,
" Minatus eſt & ipſum-ſe ex-adverſo pugnaturum
" Huc venturum: te autem vitare jubet *ſuas*
" Manus: quia, *quàm* tu *ſis*, ait viribus multò *ſe* præſtantiorem eſſe,
" Et natu majorem: tuum autem non veretur cor
" Æqualem *te* ei profiteri, quem metuunt etiam cæteri.
Hanc autem valdè indignatus allocutus eſt inclytus Neptunus;
" Eheu; certè, potens liçèt exiſtens, ſuperbè locutus eſt,
" Si me, pari honore præditum, vi invitum coërcebit.
" Tres enim ex Saturno ſumus fratres, quos peperit Rhea,
" Jupiter & ego, tertius autem Pluto inferis imperans:
" Trifariam autem omnia diviſa-ſunt, quiſque verò *ſuam* ſortitus eſt dignitatem.
" Meæ ſanè ſortis-erat canum mare habitare perpetuò,

Ver. 174.—κυανοχαῖτα.] Vide ſuprà ad ά, 43, 58, 528.

Ver. 177. Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ.] Ἔρχεσθαι μετὰ, *ver.* 161. Aut locus iſte ex hoc, aut hic ex iſto, corrigendus.

Ver. 179.—πολεμίζων.] *Al.* πολεμίξων.

Ver. 180.——ἀνώγει.] Cod. *Harleian.* ἀνώγε. Quod & ipſum rectè dicitur de præſenti: Vide ſuprà ad Ϛ', 322.

Ver. 183. Ἴσόν οἱ φάσθαι.] Quâ ratione, ἴσον, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, producat; item καλὸν, *ver.* 196; & χολωτοῖσιν, *ver.* 210; vide ſuprà ad ά, 51. Scribi hoc quidem in loco poterat, Ἰσόν σ' οἱ φάσθαι. Sed venuſtiùs abeſt iſtud ζέ. Vide ſuprà ad *ver.* 166: Ubi itidem ſcribi potuiſſet, Ἴσον ἑ μοὶ φάσθαι· ſed minùs elegantèr.

Ver. 187. Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου.] *Etenim tres*——; *Nam tres videlicet*——. *Al.* Τρεῖς γάρ τε Κρόνου.

Ibid.——οὓς τέκε Ῥείη.] *Al.* οὓς τέκε Ῥείη. Et, οὓς τέκετο Ῥέα.

Ver. 189.——δέδασται——ἔμμορε.] Conjuncta ſunt cum præcedente εἰμέν. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 190.——ἐγὼν ἔλαχον πολίην ἅλα.]

Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς Ὄλυμπος·
Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἕκηλος,
Καὶ περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ·
Χερσὶ δὲ μήτι με πάγχυ, κακὸν ὡς, δειδισσέσθω.
Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἴη
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνιστάμεν, ἅς τέκεν αὐτὸς,
Οἳ ἔθεν οὐτάζωσι καὶ ἀνάγκῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Οὕτω γὰρ δή τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε, κραιπνόν τε;
Ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.

" Motis-sortibus: Plotoni autem sorte-obvenere tenebræ caliginosæ;
" Jovis verò obvenit cœlum latum, in æthere & nubibus.
" Terra autem etiamnùm communis *est* omnium, & excelsus Olympus:
" Quare sanè nequaquam Jovis degam ex voluntate; sed quietus,
195 " Potens licèt existens, maneat *suâ* tertiâ in portione.
" Manibus verò nequid me omninò, ignavum veluti, territet.
" Filias enim & filios satius esset
" Terrificis verbis incessere, quos genuit ipse;
" Qui & imperitanti auscultabunt, etiam necessitate.
200 Huic autem respondit deinde pedibus-ventos-æquans velox Iris:
" Itáne verò à te, Neptune crines cærulee,
" Hunc fero Jovi sermonem durúmque asperúmque?
" An quid mutabis? Flexibiles sanè mentes prudentium.

——imperium pelagi, sævumque tridentem,
——*mihi* sorte datum; tenet *ille* immania saxa. *Æn.* I. 142.
——Hæc——manebat
Sors rerum.—————— X. 39.

Ver. 191.——ἔλαχε ζόφον.] Ita MSS. à *Th. Bentleio* collati. *Vulgg.* ἔλαχεν ζόφον· minùs numerosè.

Ver. 197. Θυγατέρεσσιν γάρ τε.] *Etenim filias*——. De prosodiâ autem, vide suprà ad ά, 398.

Ibid.——κέρδιον εἴη.] *Al.* βέλτερον εἴη.

Ver. 199.——ἀκώσωνται.] *Al.* ἀκῶσωνται.

Ver. 201. Οὕτω γὰρ δή.] *Siccinè autem, quæso? Siccinè enim reverâ*——? Nempe refertur istud, γάρ, ad id quod elegantissimè reticetur; " *Hæreo de responso renunciando:*" Vel, " *Metuo tibi; Nam*——:" Vel, siquid simile. Vide suprà ad ί, 22. Quare inficetè admodum *Spondanus*; " *Illud, γάρ, vide* " *nè superfluum sit.*" Atque etiam *Eustathius*; Σκοπητέον εἰ μὴ παρέλκει ὁ " γὰρ" ξυνδέσμος· οὐδὲν γὰρ αἰτιολογεῖ. *Virgilius* elegantissimè; constructione non multùm dissimili;

——tandem ore locutus;
Nam quis te, juvenum confidentissime, nostras
Jussit adire domos?——

Georgic. IV. 455.

Ubi istud, *Nam*, in ipso statim orationis initio, vim habet recentioribus linguis prorsus incognitam. Cæterùm de *totâ* hac *Iridis* oratione, ita *Dionysius Halicarnassæus*: Λέγειν μέν βούλεται, εὐπρεπῶς δὲ λέγει.——Τὸν λέγοντα. ζητεῖν εὐπρεπῶς λέγειν, δείκνυσιν ἐπὶ τῆς Ἶριδος.——Παραινεῖ αὐτῷ ἡ Ἶρις εὐπρεπέστερον λέγειν, ἵν' ἀκινδυνότερος ὁ λόγος ᾖ.——" Οὕτω γὰρ δή τοι——;" Καὶ τὴν ἀπειλὴν αὐτῷ ἐπάγει, ὑπόμαλα ἐνὶ λέγουσα, " Διὶ μῦθον." *Dion. Halicarn.* Τέχνη, §. 9.

Ibid.——κυανοχαῖτα.] Vide suprà ad ά, 43, 58, 528.

Ver. 203.——στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.] *Al.* στρεπταὶ γάρ τοι φρένες.

——στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί. ί, 493.
——ἀπτεραί τοι φρένες ἐσθλῶν. ν', 115.

Ver.

Οἶσθ', ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐριννύες αἰὲν ἕπονται.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἶρι θεὰ, μάλα τῆτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππόταν ἰσόμορον καὶ ὁμὴ πεπρωμένον αἶσαν
Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μέν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,
Αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥρης, Ἑρμείω τε, καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος,
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, ὐδ' ἐθελήσει
Ἐκπέρσαι, δῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν·
Ἴσω τῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν Ἐννοσίγαιος·
Δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·

" Nôsti, quòd majoribus-natu Erinnyes semper assectæ sunt.
Hanc autem vicissim allocutus est Neptunus terræ quassator;
" Iri dea, valdè hoc verbum rectè dixisti:
" Bonum & illud est, quandò nuncius utilia nôrit:
" Sed hic gravis dolor cor & animum *meum* occupat,
" Cùm parem-sorte & pari destinatum fato
" Objurgare vult iracundis verbis.
" At sanè nunc quidem, indignatus licèt, cedam:
" Aliud verò tibi dicam, & minabor illud animo;
" Siquidem invitis me & Minervâ prædatrice,
" Junone, Mercuriôque, & Vulcano rege,
" Ilio excelso parcet, neque volet
" Evertere, dareque magnam victoriam Argivis;
" Sciat hoc, nobis insanabilem iram fore.
Sic fatus, liquit exercitum Achaicum Neptunus:
Subiitque pontum profectus; desiderabant verò *eum* heroes Achivi.
Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter;
" Vade nunc, dilecte Phœbe, ad Hectorem ære armatum:

Ver. 204. Οἶσθ' ὡς.] Vide suprà ad ά, 537.

Ver. 206.——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας· ut & alibi sæpè.

Ver. 207.——τέτυκται.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 211.—νεμεσσηθεὶς.] Schol. inedita, in cod. *Harleiano*, à *Th. Bentleio* communicata; τὴν νέμεσιν εὐλαβηθείς. Vide infrà, *ver.* 227.

Ver. 212—217. Ἄλλο δέ——χόλος ἔσται.] Hosce sex versiculos rejecerunt nonnulli: Rationibus admodùm ineptis; ut ostendit *Eustathius*.

Ver. 213.——ἄνευ ἐμεῖθεν καὶ Ἀθηναίης.] *Al.* ἄνευθεν ἐμεῖο, Ἀθηναῖης τ'.

Ibid.——ἀγελείης.] Vide suprà ad δ', 128.

Ver. 214.——Ἑρμείω τε.] *Al.* Ἑρμείεω τε. Quod pronunciatu idem est.

Ver. 218. Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν——· Δῦνε δὲ πόντον.]

Tantam effata, caput glauco contexit amictu,
Multa gemens, & se fluvio Dea condidit alto. Æn. XII. 855.

Ver. 220.——νεφεληγερέτα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
Ἠμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
Ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἠδέ οἱ αὐτῷ
Ἔπλετο, ὅτι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ ἤ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
Ἀλλὰ σὺ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' Αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Τὴν μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς.
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Ἑκαεργόλε, φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τόφρα γὰρ ἔν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται·
Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
Ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνήκοος ἦεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων, ἶρηκι ἐοικὼς
Ὠκείῃ, φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὠκὺς πελεινῶν·
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,

" Jam enim terram cingens terræ quaſſator
" Abiit in mare vaſtum, evitans iram gravem
" Noſtram: Nam omninò alioqui pugnam audiiſſent & alii,
" Etiam qui inferi ſunt dii, Saturnum circa exiſtentes.
" Sed hoc & mihi multò ſatius, & illi ipſi
" Eſt; quòd antè veritus ceſſit
" Manus meas: quippe haud ſine-ſudore perfecta-fuiſſet-*res*.
" Sed tu quidem manibus accipe Ægidem fimbriatam,
" Quâ admodum incuſsâ terreas heroas Achivos.
" Tibi verò ipſi curæ ſit, *O Apollo* è-longinquo-feriens, illuſtris Hector:
" Tantiſper enim ei excita robur magnum, dum Achivi
" Fugientes ad navéſque & Helleſpontum pervenerint:
" Exindè verò ipſe ego conſultabo operéque verbiſque,
" Ut & viciſſim Achivi reſpirent à labore.
Sic dixit: Neque ſanè patri non-obſequutus eſt Apollo:
Deſcendit verò ab Idæis montibus, accipitri ſimilis
Celeri, columbarum occiſori, qui celerrimus volucrum:
Invenit filium Priami bellicoſi Hectorem nobilem

Ver. 225.——νέρτεροι.] *Al.* ἐνέρτεροι.

Ver. 226.——ἐμοὶ——, ἠδέ οἱ αὐτῷ.] Ἐμοὶ μὲν, διὰ τὸ μὴ τιμωρήσασθαι· ἐκείνῳ δὲ, διὰ τὸ μὴ βληθῆναι. Τὸ γὰρ "ἀνιδρωτὶ," ἐπὶ ποσειδῶνος κεῖται. Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*, à *Th. Bentleio* communicata.

Ver. 227.——νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε Χεῖρας ἐμάς.] Νεμεσσηθεὶς,——εὐλαβηθεὶς τὴν νέμεσιν. Τὸ δὲ, χεῖρας ἐμὰς, μετὰ τῦ νεμεσσηθεὶς συνλαχτέον μᾶλλον, ἤπερ μετὰ τῦ ὑπόειξεν. *Eustath.*

Ver. 230. Τὴν μάλ'.] Cod. *Harleian.* Τῇ μάλ'· Scholia ibidem, inedita; Διὰ ταύτης.

Ver. 232.——ὣς.] *Ut dixi*; *Ut decrevi*; *Ut ſtatui*——.

Ver. 234.——φράσομαι.] Vide ſuprà ad ℓ. 140.

Ibid.——ἔργον τε ἔπος τε.] Vide ſuprà ad ℓ. 395.

Ver. 235. Ὥς κε.] *Al.* Ὡς ε.

Ver. 236.——ἄρα.] *Ut ſolitus erat*; *Ut æquum erat*; *Ut par erat*——.

Ver. 238.——ὅς'.] *Qui utique*,——.

Ver. 239. Εὗρ' υἱὸν.] Conſtructio hæc aſyndetos, *celeritatem* optimè depingit proficiſcentis.

Εὗρε

Ἥμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο· νέον δ' ἐσαΐξαλο θυμὸν,
Ἀμφί ἑ γινώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρὼς
Παύετ', ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ ζὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
Ἧσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει;
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄνην;
Οὐκ ἀΐεις, ὅ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἑτάρους ὀλέκουα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
Χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θύριδος ἀλκῆς;
Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
Ἥμαλι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Θάρσει νῦν, τοῖόν τε ἀοσσητῆρα Κρονίων
Ἐξ Ἴδης πρόεηκε παρεσάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ

240 Sedentem; neque *enim* ampliùs jacebat; modò autem collegerat animum,
Circum se agnoscens socios: anhelitus verò & sudor
Cessârat, quando ipsum reficiebat Jovis voluntas Ægiochi.
Propè autem stans allocutus est longè-jaculans Apollo;
" Hector, fili Priami, curnam tu seorsùm ab aliis
245 " Sedes viribus-defectus? nunquid aliquis te dolor invasit?
Hunc autem languidus allocutus est pugnam-expeditè-ciens Hector;
" Quisnam verò tu es, optime deorum, qui me interrogas coram?
" Non audis; quòd me navium ad puppes Achivorum,
" Suos socios perdentem, pugnâ strenuus percussit Ajax
250 " Saxo in pectus, cessaréque *me* fecit ab animosâ fortitudine?
" Et sanè ego putabam *me* mortuos & domum Plutonis
" Die hoc visurum; quippe charam expirabam animam.
Hunc autem vicissim allocutus est rex è longinquo-feriens Apollo;
" Confide nunc, talem tibi adjutorem Saturnios
255 " Ex Idâ misit, astare *tibi* & auxiliari,
" Phœbum Apollinem aureo-gladio-conspicuum; qui te etiam antè

Εὖρε Λυκάονος υἱὸν ——— δ', 89.
Εὖρ' υἱὸν Πηλεῖδο ——— δ', 327.
Εὖρε Λυκάονος ——— ι. 169.

Ver. 240. ——ἐσαΐξαλο.] Cod. *Harleian.* ἐσαΐξασκε.

Ver. 243. ——ἑκάεργος.] Vide suprà ad ά, 43 & 58.

Ver. 244. ——νόσφιν.] Vide suprà ad ά, 349.

Ver. 245. Ἧσ'.] Vide suprà ad ά, 565; & ad β', 191.

Ver. 248. ——ὅ με.] Vide suprà ad ά, 537.

Ver. 249. ——βοὴν ἀγαθὸς.] Vide suprà ad β', 408.

Ver. 252. ——ἄϊον ἦτορ.] " *Doricè*," inquit *Barnesius*, " *pro* ἤϊον· *unde & Prior* " *longa, aliàs brevis.*" At *Dorica* ista, Homero prorsùs ignota. Ἀΐω, vocalem primam habet *longam*; ut liquet ex versu quem citat ipse Barnesius,

Τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.
Sophocl. Aj. 1283.

Syllaba tamen ista prima *corripi* potest, propter sequentem Vocalem: Quâ de re, vide suprà ad *ver.* 24.

Ver. 256. Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον.] Vide suprà ad ά, 43 & 58.

Armatumque auro—— *Æn.* III. 517.

Ibid. ——πάρος περ.] Cod. *Harleian.* πάρος γε.

Ver.

Ῥύαμαι, ὁμῶς αὐτόν τε καὶ πείπειν᾽ πολιέθρον.
Ἀλλ᾽ ἄγε, νῦν ἵππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε νιὼν, ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ᾽ ἥρωας Ἀχαιούς.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένῳ μέγα ποιμένι λαῶν.
Ὡς δ᾽ ὅτε τις σατὸς ἵππῳ, ἄκοσήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λέεσθαι ἐυῤῥεῖος πολαμοῖο,
Κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀίσσονται· ὁ δ᾽ ἀγλαϊῇφι πεποιθὼς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ᾽ ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ᾽ ἐνώμα,
Ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Οἱ δ᾽ ὥς τ᾽ ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·

" Tueri-ſoleo, ſimul ipsúmque & excelſam urbem.
" Sed age, nunc equites exhortare numerôſos,
" Naves ad cavas ut agant veloces equos:
" At ego ante iens, equis viam
" Omnem complanabo, & vertam-in-fugam heroas Achivôs.
Sic locutus, inſpiravit robur magnum paſtori populorum.
Ut verò cum ſtabulatus equus, hordeo-paſtus ad præſepe,
Vinculo ruptò currit per campum terram-pedibus-pulſans,
Conſuetus lavari *in* pulchrè-fluenti fluvio,
Superbiens; altè verò caput fert, circùmque jubæ
Humeros motantur; ipſe autem pulchritudine-*corporis* fretus,
Facilè ipſum genua ferunt ad loca-conſueta & paſcua equarum:
Sic Hector celeriter pedes & genua movebat,
Concitans equites, poſtquam dei audivit vocem.
Sicuti verò vel in cervum cornutum, vel ſylveſtrem capram,
Incitatè feruntur canéſque & viri ruſtici;

Ver. 260.—ἐγὼ——κέλευθον Πᾶσαν λειανέω.] Sol nimirùm verno tempore vias exſiccat & reficit.

Ver. 262.—ἔμπνευσε μένῳ μέγα.] Vide ſuprà ad ν', 44; & ad κ', 482; & ad ι, 185.

Ver. 263—268. Ὡς δ᾽ ὅτε τις——Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει—, καὶ νομὸν ἵππων.] Pro δεσμὸν ἀπορρήξας, & θείει, alii habent δεσμὰ διαῤῥήξας, & θεῖοι vel θείη. Cæterùm de toto hoc loco, vide ſuprà ad ζ', 506—511: Ubi iidem ſex verſus repetuntur, *Paridémque* luxuriantem & jactabundum illic paulò etiam aptiùs deſcribunt, quàm *Hectorem* hîc ex vulnere graviſſimo nuperrimè refectum. Quam ob cauſam, οἱ παλαιοὶ, inquit *Euſtathius*, δύο ζίχας ἐνταῦθα μόνας ἐκ τῆς παραβολῆς δέχονται, τὰς ἐν τῇ ἀρχῇ· τὰς δὲ τέσσαρας ὀβελίζουσι, παραλιθείσας τῷ ὀβέλῳ καὶ Ἀριστάρχειον, ὡς ἀλλαχοῦ πολλὰς τιμήσας τῶν τοιούτων ἐπῶν, καὶ μὴ ἐνταῦθα. Atque hæc quidem rectè ex *Euſtathio* exhibuit *Gallicè* Domina *Dacier*. Eadem autem deinceps et ſermone *Gallico*, propter clauſulam errore Typographi malè interpunctam, *Anglicè* ita vertit *Populus*, ut dicat ex hiſce *ſex* verſiculis Antiquos, hoc quidem in loco, *duos* tantùm & *quatuor* retinuiſſe.

Ver. 271.—Οἱ δ᾽ ὥς τ᾽.] Ita Vulgati. *Mihi* ad orationis elegantiam ſpectandam pertinere videtur, ut ſcribatur Οἱ δ᾽, ὥς τ᾽——. Nempe ut vox Δαναοὶ, *ver.* 277, repetitio intelligatur hujus Οἱ δέ. Quod proinde hoc in loco rectè verti poterit, *Danai autem*,——.

Ibid.—κεραὸν ἢ.] Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 272. Ἐσσεύοντο.] *Irruere ſolent*; *Perſequi ſolent*——. Vide ſuprà ad ν', 84; & ad ά, 37.

Ver.

Τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
Εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ ζφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λὶς ἠϋγένειος
Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
Ὣς Δαναοὶ, εἶως μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον κατὰ λαὸν,
Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ φρεσὶ κάππεσε θυμός.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπισάμενος μὲν ἄκοντι,
Ἐσθλὸς δ' ἐν παλάμῃσι μάχῃ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
Νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
Ὅς ῥ' ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Οἶον δὴ αὖ ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
Ἕκτωρ· ἦ ἦ μὶν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστῳ
Χερσὶν ὑπὸ Αἴαντος δαμέειν Τελαμωνιάδαο·
Ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀΐομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσαται, ὧδε μενοινῶν.

Atque hunc quidem excelsa petra & densè-umbrosa sylva
Servat, neque enim ipsis *eum* prehendere in fatis erat;
Horum autem clamore *excitatus* apparet leo maxillis-terribilibus
Ad viam, statimque omnes avertit, ardenter licèt persequentes;
Sic Danai, hactenùs quidem, catervatim perpetuò sequebantur,
Ferientes ensibúsque & hastis utrinque-acutis:
Sed postquam viderunt Hectorem obeuntem ordines virorum,
Metu-perculsi-sunt, omnibúsque in pedes decidit animus.
Iis autem dein concionatus est Thoas, Andræmonis filius,
Ætolorum longè præstantissimus, peritus quidem jaculo-*pugnandi*,
Strenuúsque etiam in stataria *pugnâ*; concione verò ipsum pauci Achivorum
Vincebant quandò juvenes contenderent de eloquentiâ:
Qui *utique* inter illos prudens concionatus est & dixit;
" O dii, profectò ingens miraculum hoc oculis video:
" Cum ita jam de integro exurrexit, morte evitatâ,
" Hector: Atqui ipsum omninò sperabat animus cujusque,
" Manibus sub Ajacis mortuum esse Telamonidæ:
" Sed aliquis rursùs deorum liberavit & servavit
" Hectorem, qui profectò multorum Danaorum genua solvit:
" Quemadmodum & nunc itidem fore puto; non enim sine
" Jove altitonante primus-inter-pugnatores stat, adeò animo-incitatus.

Ver. 273.—ὕλη.] Vide suprà ad γ', 151.
Ver. 274.——οὐδ' ἄρα τε.] *Ac proinde* ——.
Ver. 276.——μεμαῶτας.] Vide suprà ad ν, 46.
Ver. 290.—ἐρρύσατο.] *Al.* ἐῤῥύσατο, *vel* εἰρύσσατο.
Ver. 291.—ὃ δὴ.] *Qui sanè; qui profectò.*—.
Ibid.—Δαναῶν.] Ἀνδρῶν, MSS. *Florentin.* & *Vatican.* à *Tb. Bentleio* collati.

Ver.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Πληθὺν μὲν προτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι.
Αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
Δύρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω κῆ μεμαῶτα
Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα κῆ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι κῆ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ πρὸτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ νί' αὐτῷ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἱμένος ὤμοιϊν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θῦριν,
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἡγήσατο λαῶν.

" Sed agite, ficut ego dixero, pareamus omnes:
" Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire:
" Ipſi verò, quotquot fortiſſimos in exercitu profitemur *nos* eſſe,
" Stemus; ſi quâ primùm arcere poterimus, occurrentes
" Haſtis cum elevatis; hunc autem puto, ardentem licèt,
" Animo veriturum Danaorum ingredi multitudinem.
Sic dixit: Illique ei maximè quidem auſcultârunt & paruerunt.
Itaque Ajax & Idomeneus rex,
Teucer, Merionéſque, Megéſque par Marti,
Ad pugnam copias-inſtruebant, proceribus convocatis,
Hectorem & Trojanos contra: ſed retrò
Multitudo-*imbecillior* ad naves Achivorum redibant.
Trojani verò priores in-eos-impetum-fecerunt conferti; præibat autem Hector
Paſſibus-magnis gradiens; anteibat autem ipſum Phœbus Apollo,
Indutos humeros nube, tenebátque ægidem impetuosè-verſatilem,
Horrendam, undique-hirtam, inſignem, quam faber
Vulcanus Jovi dederat geſtandam, ad fugandos-*in pugnâ* viros:
Hanc ille in manibus tenens, præibat copiis.

Ver. 294.——ἐγὼν.] *Al.* ἐγώ.
Ver. 295.——προτὶ.] *Al.* ποτί.
Ibid.——ἀπονέεσθαι.] Vide ſuprà ad ά, 398.
Ver. 297.——ἀντιάσαντες.] Vide ſuprà ad ά, 67.
Ver. 298.—μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad γ', 46.
Ver. 300.——ἄρα.] *Ut ſit*——.
Ver. 301.——Οἱ——ἀμφ' Αἴαντα.] Vide ſuprà ad γ', 146. *Al.* Αἰαντε.
Ver. 302.—ἀτάλαντον.] Vide ſuprà ad β', 627.
Ver. 305.—ἀπονέοντο.] Vide ſuprà ad ά, 398.
Ver. 307.——βιβάς·——δὲ νί'.] *Al.* βιβᾶν.——δ' ἔχι'.
Ver. 306.—ἄρ'.] *Ut par erat*; *Ut ſolebat*,—
Ver. 308.——αἰγίδα.] *Al.* ἀσπίδα. Quod videtur eſſe commentum.
Ver. 309.—ἣν ἄρα.] *Quippe quam*; *Quam utique*,——.
Ver. 311. Τὴν ἄρ'] *Hanc, inquam*,——. *Ver.*

Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτὴ
Ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῇφι δ' ὀϊστοὶ
Θῷσκον· πολλὰὶ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν χροὶ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Πολλὰὶ δὲ κὴ μεσσηγὺ, πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσανο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπετο, πίπτε δὲ λαός·
Αὐτὰρ ἐπεὶ καθενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
Σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
Ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Οἱ δ' ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Θῆρε δύω κλονέουσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος οὐ παρεόντος·
Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
Ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ κὴ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.

Argivi verò, impetum-ſuſtinuerunt conferti; excitatus eſt autem clamor
Acutus utrinque: à nervis verò ſagittæ
Exiliebant; multáque haſtilia fortibus è manibus,
Alia quidem in corpore figebantur bellicoſorum juvenum;
Multa verò & in-medio, antequam corpus pulchrum attingerent,
In terrâ ſtabant-*fixa*, cupientia corpore ſe ſaturare.
Ac quamdiù quidem ægida manibus tenebat immotam Phœbus Apollo,
Tamdiù valdè utroſque tela attingebant, cadebátque populus:
Sed poſtquam in-vultum rectà-intuens Danaorum equitum-pernicium
Ægidem concuſſit, ipſeque inſuper clamavit *voce* admodum ingenti; tum illis [animos
In pectoribus debilitavit, oblitique ſunt ſtrenuæ fortitudinis.
Sicuti autem vel boum armentum, vel gregem magnum ovium
Feræ duæ turbant, nigrâ in nocte intempeſtâ,
Adventu repentino, cuſtode non præſente:
Sic fugati ſunt Achivi imbelles: Iis enim Apollo
Immiſit terrorem, Trojanis autem & Hectori gloriam dedit.

Ver. 313.—ἀπὸ νευρῇφι.] Vide ſuprà ad ι', 588. Cæterùm quâ ratione hîc, ἀπὸ, ultimam producat: item μάλα, *ver.* 321; vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 316.—καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43. Alii autem hîc ſcribunt, λευκόν.

Ver. 317.——λιλαιόμεναι χροὸς ἆσαι.] Ἐν πᾶσι δὲ τὸ Ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ· οἷον ἐν τοῖσδε,——"ἐπιπτέσθαι μεναίνων."—— ἢ "λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι." Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ ἔμψυχα εἶναι, ἐνεργοῦντα φαίνεται. *Ariſtot. Rhetoric. lib.* 3. *cap.* 11. Οἱ ποιηταὶ,——πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνομαλοποιίας, χρῶνται καὶ μεταφορᾶς——λέγοντες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι." *Plutarch. Sympoſiac. lib.* 9. *Probl.* 15.

Haſtæ—— altè *bibit* acta cruorem.
Æn. XI. 804.

Ver. 320.——καθενῶπα ἰδὼν Δαναῶν.] Sol nimirùm Achivis tum fortè oculos perſtrinxit.

Ver. 321.——τοῖσι δὲ.] *Tum verò illis*—. Vide ſuprà ad α, 57; ad γ', 200; & ad δ', 160.

Ver. 323. Οἱ δ' ὥς'.] Οἱ δ', ὥς'. Vide ſuprà ad *ver.* 271.

Ver. 324.—δύω.] Ut intelligantur videlicet comparatè *Hector* & *Apollo*.

Ibid.——κλονέουσι.] *Al.* κλονέωσι.

Ver. 326.——Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ——· ἐν γὰρ Ἀπόλλων Ἧκε φόβον.]

——haec cernens, arcum intendebat Apollo
Deſuper: omnis eo terrore——
——, omnes vertebant terga Sabæi.
Æn. VIII. 704.

Ver.

Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης·
Ἔκλωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·
Τὸν δὲ, Μενεσθῆος μεταθύμιον ἑταῖρον.
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
Ἤτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Ἴασος αὖτ', ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ' ἔλε Πυλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγήνωρ.
Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθε,
Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Ὄφρ' οἱ τὸς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
Τάφρῳ, καὶ Σκολόπεσσιν, ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
Ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο· δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκη.

Tum verò vir interfecit virum, diſſipatâ acie:
Hector quidem Stichiúmque & Arceſilaum occidit;
Hunc quidem, Bœotorum ductorem-ære-loricatorum;
Illum verò, Mneſthei magnanimi fidum ſocium.
Æneas autem Medonta & Iaſum interfecit:
Ac quidem nothus filius Oïlei divini
Erat Medon, Ajacis frater; habitabat autem
In Phylace terrâ, procul à patriâ, virum cùm occidiſſet
Fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus:
Iaſus verò, dux quidem Athenienſium erat,
Filius autem Spheli vocabatur Bucolidæ.
Meciſteum autem occidit Polydamas, Echiúmque Polites
Primâ in acie, Cloniúmque interemit nobilis Agenor.
Deïochum porrò Paris percuſſit extremum in humerum à-tergo,
Fugientem inter propugnatores; penitus autem æs adegit.
Dum *autem* hi illos ſpoliabant armis, interim Achivi
In foſſam & palos delapſi profundam,
Huc & illuc fugiebant; introbiántque murum, neceſſitate-*adacti*.

Ver. 336.——ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς.] Cod. *Harleian.* ἣν εἶχ' Οἰλεὺς, vel, (ut alii ſcripſerunt, notante *Euſtathio*,) Ἰλεύς.

Ver. 338.——Σφήλοιο καλέσκετο.] Quoniam *Homerus* aliàs ſcribit καλέεσκον, & καλέεσκε, ideò *Barneſius* & hîc edidit, Σφήλου καλεέσκετο. Quod etſi analogiâ non improbabili, ſine conicibus tamen factum non oportuit. Nam quâ ratione οἰχνέσκον, ι, 790; & οἰχνέσκε, hujus libri *ver.* 640, ſcriptum legimus; eâdem ratione κάλεσκε, & κάλεσκετο, ſcribi potuit. Non, quod commentus eſt *Barneſius*, ex καλίσκω & οἰχνίσκω, quæ nulla ſunt; ſed ex καλέω & οἰχνέω.

Ver. 339. Μηκιστῆ.] Fortè ſcripſerit *Homerus* Μηκιστέα. Quod & ipſum pronunciabatur Μηκιστῆ. Attamen Τυδῆ eâdem formâ occurrit, δ, 384; niſi & ibi fortè ſcribendum Τυδέα, pronunciandum Τυδῆ. Nam Τυδέα, Θησέα, Πηλέα, & ſimilia, ultimam ſemper *producunt* neceſſariò. Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 343.——τόφρα δ'.] *Barneſius* edidit τοφράδ'. Nam τὸ "Δὲ," *inquit*, παρέλκει. Quod eſt ineptiſſimum. Vide ſuprà ad ά, 573; ad γ', 200; & ad δ', 160.

Ver.

Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
Αὐτῷ οἱ θάνατον μητίσσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
Ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
Ὣς εἰπὼν, μάστιγι καλῳμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ, σὺν αὐτῷ
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
Ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων

Hector autem Trojanos hortabatur, altùm clamans,
In naves ut irruerent, omitterentque ſpolia ſanguinolenta;
" Quem autem, *inquiebat*, ego ſeorsùm à navibus alibi animadvertero,
" Ibi ei mortem moliar, neque ſanè eum
" Fratréſque ſororéſque rogi participem-facient mortuum,
" Sed canes *eum* diſtrahent ante urbem noſtram.
Sic fatus, ſcuticâ ſuper-humeros feriens-impulit equos,
Adhortans Trojanos per ordines: illi verò, cum ipſo
Omnes minacitèr-clamantes, dirigebant trahentes-currum equos,
Clamore immenſo: ante autem Phœbus Apollo
Facile labra foſſæ profundæ pedibus proruens

Ver. 348. Ὃν δ' ἂν ἐγὼν] Γίνεται δὲ——ὑπὸ κατὰ πρόσωπα μεταβολὴ,——ὅταν, τὸ νῦν λάσας, ἀφ' ἑτέρᾳ ἐφ' ἕτερον πρόσωπον μεταβῇ——Τῷ δὲ μιμητικῷ, κινεῖ ἡ ἄγει τὸν ἀκροώμενον. Οἷόν ἐστιν,—— " Ἕκτωρ δὲ,—Ὃν δ' ἂν ἐγὼν—" Ἀπὸ γὰρ τοῦ διηγηματικοῦ μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικόν. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Ἔτι γε μὴν ἔσθ' ὅτε περὶ πρόσωπα διηγούμενος ὁ Συγγραφεὺς, ἐξαίφνης παρενεχθεὶς, εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον [*al.* αὐτοπρόσωπον] ἀνίμεβίασται· ἡ ἔστι τὸ τοιοῦτον εἶδος, ἐμβολή τις πάθους. " Ἕκτωρ δὲ,—Ὃν δ' ἂν ἐγὼν—" Οὐκοῦν τὴν μὲν διήγησιν, ἅτε πρέπουσαν, ὁ ποιητὴς προσῆψεν αὑτῷ· τὴν δ' ἀπότομον ἀπειλὴν, τῷ θυμῷ τῷ ἡρωϊκῷ ἐξαπίνης, οὐδὲν προδηλώσας, περιέπλασεν. Ἐψυχεῖο γὰρ, εἰ παρενετίθει, " Ἔλεξε δὲ τοιά τινα, ἡ τοῖα ὁ Ἕκτωρ." Νυνὶ δὲ ἐφθάκειν ἄφνω τὸν μεταβαίνοντα ἡ τῷ λόγῳ μετάστασις. Διὸ ἡ πρόσχρησις τῷ Σχήματι ὅτε, ἡνίκα ὀξὺς ὁ καιρὸς ἂν, διαμέλλειν [*al.* ἐμμένειν] τῷ γράφοντι μὴ δίδᾳ, ἀλλ' εὐθὺς μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα. *Longin.* §. 27. " Hæc ſchemata—& convertunt in ſe auditorem, nec languere patiuntur, ſubindè aliquâ notabili figurâ excitatum." *Quintilian. lib.* 9. *cap.* Imitatus eſt hoc ſchema *Virgilius*,

——& cava tempora ferro
Trajicit: " I, verbis virtutem illude ſuperbis." *Æn.* IX. 634.

Ubi (ut rectè notavit *Tollius*) ſi, quod reticetur, [" *& ſubjicit*"] adjeceris; totus ille indignantis animi impetus, velut injectis pedicis retinebitur infringetúrque, omniſque decor ſententiæ corrumpetur. Eſt & aliud (notante eodem *Tollio* ad locum jam è *Longino* citatum,) apud *Horatium*:

——conſpexit, ut aiunt,
Adraſum, quendam, vacuâ tonſoris in umbrâ
Cultello proprios purgantem leniter ungues;
" Demetri, puer——
" ——abi, quære, & refer; unde domo
" quis?" *Lib.* 1. *Epiſt.* 7.

Ubi ſi itidem illa quæ ſubintelliguntur, [" *& vocans puerum ſuum Demetrium dixit*,"] addideris; quantum ſententiæ venuſtati deceſſurum ſit, facilè advertes.

Ibid.—ἑτέρωθι νοήσω.] *Dionyſ. Halicarn.* loco jam ſuprà citato, legit, ἑτέρωσε νοήσω, *Tollius* in *Vaticanis* duobus *Longini* MSS. reperit, ἐθέλοντα νοήσω. " Quod, *inquit*, mihi diutiùs conſiderandum videtur." At hoc unde acciderit, videre eſt ſuprà ad β', 391.

Ver. 351.——κύνες ἐρύουσι.] *Al.* ἐρύσσουσι. Cæterùm quâ ratione, κύνες, hîc ultimam producat; item ἔχον, *ver.* 354; & ὥστε, *ver.* 381; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 353.—Τρώεσσι κατὰ.] *Al.* Τρώεσσιν ἐπὶ.

Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
Μακρὴν, ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
Γίγνεσθαι, ὁππότ' ἀνὴρ ζθένεος πειρώμενος ἧσει.
Τῇ ῥ' οἵγε προχέοντο φαλαγγηδὸν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
Αἰγίδ' ἔχων ἐριμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἂν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
Αψ αὖτις ζυνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.
Ὡς ῥα ζὺ, ἧϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φῦζαν ἐνῶρσας.
Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα, Γερήνιος, ἔρος Ἀχαιῶν,
Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ πῖρ πολυπύρῳ,
Ἢ βοὸς, ἢ οἰὸς κατὰ πίονα μηρία καίων,
Εὔχετο νοστῆσαι, ζὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·

In medium dejecit; munivitque-tanquam-ponte facto viam
Longam & latam, quàm-longè haſtæ jactus
Pertingit, cum vir roboris *ſui* periculum-faciens jaculatur.
Hâc *viâ* illi profundebantur turmatim: antè verò *ibat* Apollo,
Ægidem habens venerandam: diruebat autem murum Achivorum
Facilè admodùm, ut cum quis arenam puer prope mare;
Qui poſtquam fecerit ludicra puerilia animo infantis,
Deinceps iterùm deſtruit pedibus & manibus, luſitans,
Ita tu, arcitenens Phœbe, multum laborem & ærumnam *operoſam*
Confudiſti Argivorum, ipſiſque trepidam-fugam immiſiſti.
Atque hoc-modo illi quidem ad naves compellebantur *tandem* ſe ſiſtentes;
Invicémque adhortantes, & omnibus diis
Manus attollentes, altâ voce vota faciebant unuſquiſque.
Neſtor autem maximè, Gerenius, cuſtos Achivorum,
Precabatur, manus porrigens cœlum verſùs ſtellatum;
" Jupiter pater, ſi unquam aliquis tibi in Argo tritici-ferace,
" Vel bovis, vel ovis pinguia femora comburens,
" Precatus eſt ut rediret, tu autem promiſiſti & annuiſti;

Ver. 358.——ὅσον τ'.] *Quàm longè uti que*——.

Ver. 359. γίγνεσθαι.] Ita *Barneſius* ex MSS. *Al.* γίνεσθαι. Quod perinde eſt. Nam & id primam producit.

Ibid.——ζθένεος πειρώμενος.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Vocis Mediæ* Uſus: *Suarum ſibi virium periculum faciens*——.

Ibid.——ἧσει.] *Al.* εἶσι· &, ἧσι.

Ver. 363. Ὅς' ἐπεὶ ἂν.] *Qui videlicet poſtquam ex arenâ, quam dixi,*——.

Ibid.——ποιήσῃ.] Ita Cod. *Harleianus*; Atque ita edidit *Barneſius* ex duobus MSS. *Al.* ποιήσει. Quæ & ipſa loquendi ratio, *Homero* non inuſitata.

Ver. 365. Ὡς ῥα.] *Sic, inquam,*——.

Ibid.—ἧϊε.] *Al.* ἧϊξ. Ὅτι παλαιᾷ ἴσχυι ἥλιος τὴν ἀκτῖνα. Vide ſupra ad ά, 43 & 75.

Ver. 371.——οὐρανὸν ἀστερόεντα.]
—ſtellantis regia cœli. *Æn.* VII. 210.
—cœlum ſtellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 201.

Ver. 372. Ζεῦ πάτερ.] Equidem contineo me nequeo, quin vocem Romanam *Jupiter*, multò potiùs Ζεὺς πατὴρ eſſe credam, quàm *Juvans pater*.

Ver. 374.——νοστῆσαι.] *Al.* νοσφῆσαι.

Τῶν μνῆσαι, κὴ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
Μηδ' ἔτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκλυπε μητίετα Ζεὺς,
Ἀρῶν αἴσιον Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ', ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Οἱ δ' ὥςε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καλαβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
Ἶς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιςά γε κύματ' ὀφέλλει·
Ὣς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
Ἵπποις δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο,
Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυςοῖσι, τά ῥά ςφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ ςόμα εἰμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ', εἷος μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' οὔ οἱ ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
Ἧςό τε, κὴ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ

375 "Horum memento; & arce, Olympie, sævum diem:
"Neque sic à Trojanis sinas domari Achivos.
Sic dixit orans: grande autem intonuit providus Jupiter,
Preces exaudiens Neleïdæ senis.
Trojani autem, ut intelligere sibi videbantur Jovis voluntatem Ægiochi,
380 Acriùs in Argivos irruebant, recordabantúrque pugnæ.
Veluti autem magna unda maris vasti
Navis supra latera *in eam* transcendit, quandò urget
Vis venti; hæc enim maximè undas auget:
Sic Trojani magno *cum* clamore per murum scandebant.
385 Equos autem ubi-missent, intrò ad puppes pugnabant,
Hastis utrinque-acutis cominùs; hi quidem ex curribus,
Illi verò è navibus ex-alto nigris quas conscenderant,
Longis cum contis, qui sibi in navibus jacebant
Ad-navale-prælium-apti, compacti, os induti ære.
390 Patroclus autem, quamdiù quidem Achivique Trojanique
Murum circa pugnabant, veloces extra naves;
Tamdiu ipse in tentorio virtutem-amantis Eurypyli
Sedebátque, & hunc oblectabat sermonibus; inque vulnere gravi

Ver. 377. Ὣς ἔφατ'—· μέγα δ' ἔκλυπε.] Audiit, & cœli genitor de parte serenâ Intonuit lævum.—— *Æn.* IX. 630.
Ibid.——μητίετα.] Vide suprà ad ἁ, 175.
Ver. 379.——νόον.] Cod. *Harleian.* à *Tb. Bentleio* collatus, κτύπον.
Ver. 381. Οἱ δ' ὥςε.] Οἱ δ', ἔςε—. Vide suprà ad *ver.* 271.
Ver. 383.——ἡ γάρ τε.] *Etenim ea*——. Cod. *Harleian.* ἡ γάρ ῥα.
Ver. 386.——ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν.] Ita Cod. *Harleian.* Atque ita *Barnesius* rectè edidit, ex MSS. tribus. Vulgg. ἀμφιγύοισιν αὐτοσχεδόν.
Ver. 388.——τά ῥα.] *Quæ, ut fit; Quæ, ut solitum est,*——.
Ver. 389.——ςόμα.] *Al.* ςόμαθ'.
Ver. 392.—ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο.] Suprà, *lib.* λ', 842; & *lib.* μ', 1.

Φάρμακ᾽, ἀκήματ᾽ ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ὤμωξέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ᾽· ὀλοφυρόμενος δ᾽ ἔπος ηὔδα·
Εὐρύπυλ᾽, οὐκέτι τοι δύναμαι, κατέοντί περ ἔμπης,
Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων πολιὸς πέτετ᾽· αὐτὰρ ἔγωγε
Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν᾽ ὀτρύνω πολεμίζειν.
Τίς δ᾽ οἶδ᾽, εἴκεν οἱ, ζὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Τὸν μὲν ἄρ᾽ ὡς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο,
Παυροτέρους περ ἐόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
Ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, οὐδὲ νέεσσιν.
Ἀλλ᾽ ὥστε σάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει

Pharmaca, medelas ſpargebat atrorum dolorum:
Sed poſtquam murum impetu cum magno ingreſſos advertit
Trojanos, ac Danaorum ortus eſt clamorque fugaque,
Ejulavit utique deinde, & ſua percuſſit femora
Manibus pronis; lugéniſque, verbum dixit;
" Eurypyle, non amplius tecum poſſum, indigente licèt,
" Hîc manere; ſanè enim magnum certamen ortum eſt:
" Sed te quidem famulus oblectet: at ego
" Feſtinabo ad Achillem, ut impellam *eum* ad pugnam.
" Quis autem ſcit, ſi fortè ei, favente deo, animum moveam
" Admonitu *meo*? Bona utique admonitio eſt amici.
Atque hunc quidem ſic locutum, pedes ferebant: At Achivi
Trojanos ingruentes ſuſtinebant conſtanter; nec tamen poterant,
Pauciores *illos* licèt exiſtentes, repellere à navibus;
Neque itidem Trojani Danaorum valebant phalangibus
Perruptis, tentoriis ſe immiſcere neque navibus.
Sed ſicuti amuſſis lignum navale dirigit

Ver. 396.——γένετο ἰαχή.] Vide ſuprà ad δ', 456.

Ver. 397.——καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Formæ Mediæ* Uſus: *Sua ſibi percuſſit femora.*

——palmis percuſſa lacertos,
Auxilium vocat.—— *Æn.* VII. 503.

Ver. 398.—δ' ἔπος ηὔδα.] *Al.* δὲ προσηύδα.

Ver. 400.—δὴ γὰρ.] *Reverà enim*; *Nam profectò*——.

Ver. 402. Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα.] Vide ſuprà ad ν', 324.

Ver. 403.——εἴκεν οἱ.] Quâ ratione hîc, εἴκεν, ſyllabam ultimam, etiam extra cæſuram, producat; vide ſuprà ad α, 51. Παρειπών, verſu ſequente, cùm ſit vox ex duabus *compoſita*, priorem ſimili ratione producit. Vide ſuprà ad ζ', 62 & 337.

Ver. 405.——πόδες φέρον.] Quò te, Mœri, pedes?
Virg. Eclog. IX. 1.
Quod vel hinc liquet non eſſe ſermonem agreſtem ſolummodò, propriúmque Ruſticorum. Vide *Victorii varias Lection. lib.* 36. *cap.* 3.

Ibid.—Ἀχαιοὶ Τρῶας—οὐδὲ δύναντο,—οὔτε Τρῶες Δαναῶν.] Εἰκότως ἰσόῤῥοπος ἡ μάχη· Οἱ μὲν γὰρ, ἐλπίδι τῇ νικᾶν ἐφράζοντο· οἱ δὲ, ἀπογνώσει ζωηρίας, ἐσῶσιν. *Schol.*

Ver. 406.—οὐδὲ δύναντο.] *Al.* οὐδ' ἐδύναντο. Ut infrà, *ver.* 416.

Ver. 407.——παρὰ.] *Al.* ἀπό.

Ver. 408.——Οὔτε.] *Al.* Οὐδέ.

Ver. 409.——οὐδὲ.] *Al.* οὐδέ.

Ver. 410.——ἐξιθύνει.] *Al.* ἐξιθύνῃ, & ἐξιθύνοι.

Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσῃς
Εὖ εἰδῇ ζοφίης, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης·
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτολέμοιό τε.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
Ἕκτωρ δ' ἀντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
Τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
Οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
Οὔθ' ὁ τὸν ἆψ ὧσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
Ἔνθ' υἱὰ Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ ῥῆθος βάλε δουρί·
Δύπησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
Ἐκ κονίῃσι πεσόντα, νεὼς πρυμνάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
Μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν σείνει τῷδε·
Ἀλλὰ υἱὰ Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Fabri in manibus periti, qui totam
Benè callet artem præceptis Minervæ:
Sic quidem horum æqualiter pugna porrecta erat, prœliúmque.
Atque alii quidem circa alias pugnam pugnabant naves:
Hector verò contra Ajacem incessit gloriâ-sublimem.
Hi itaque circa unam navem capiebant *bellicum*-laborem; neque poterant
Neque hic illum vi-abigere, & incendere igni naves;
Neque ille hunc repellere, postquam propè admôrat Deus.
Tunc filium Clytii Caletorem illustris Ajax
Ignem in navem ferentem, ad pectus percussit hastâ:
Fragorem verò cecidit cadens; torrisque ei excidit manu.
Hector autem ut advertit consobrinum oculis *suis*
In pulvere procubuisse, navem ante nigram;
Trojanósque & Lycios adhortatus est, altùm clamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani-cominùs-pugnantes,
" Ne quà jam recedatis à pugnâ in angustiâ hâc:
" Sed filium Clytii servate, nè ei Achivi
" Arma detrahant in certamine ad naves *humi* delapso.

Ver. 411.——ὅς ῥά τε.] *Qui utique*——.
Ver. 412.——εἰδῇ.] *Al.* εἰδώς.
Ver. 413.—μάχη—πτολέμοιό τε.] Vide suprà ad ν, 232, 279.
Ver. 415. Ἕκτωρ δ' ἀντ' Αἴαντος.] Ἀνέγνωσθαι τὴν ἥτλαν (suprà, ξ', 418.) θέλει, ὑπὸ τῶν θείων ἐπιτυρβόμενος. *Schol. MSS. apud Barnesium.*
Ver. 418.—ἐπεί ῥα—γε.] *Quando quidem*; *Quoniam videlicet*——.
Ver. 419.—— Καλήτορα—υἷος—φέροντα—βάλε.]

Ardentes tædas alii ad fastigia jactant:
Ilioneus saxo, atque ingenti fragmine montis,
Lucetium, portæ subeuntem ignesque ferentem,
——sternit.—— *Æn.* IX. 568.

Ver. 421. Δύπησεν.] Vide suprà ad ν, 181.
Ver. 423. Ἐν κονίῃσι πεσόντα.] Vide suprà ad ν, 508.
Ver. 426. Μὴ δή πω.] *Nequaquam*, σχέσθε μάχης——; Vide suprà ad ξ, 433.

Ὣς εἰπὼν, Αἴαντα ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Τῷ μὲν ἅμαρθ· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱὸν,
Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
Ναῖε, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ ἓαλ· ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔσαθ' ἄγχ' Αἴαντ·· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
Τεῦκρε φέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
Τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε· πῇ νύ τοι ἰοὶ
Ὠκύμοροι κ' τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
Ὣς φάθ· ὁ δὲ ξυνέηκε θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει·
Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγαυῆ Πανθοίδαο,
Ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·

Sic fatus, in Ajacem jaculatus eſt haſtâ fulgenti:
Atque ab eo quidem aberravit: ac deinde Lycophronem, Maſtoris filium,
Ajacis famulum, Cytherium, qui cum illo
Habitabat, quoniam virum interfecerat Cytheris inclytis;
Hunc utique percuſſit caput ſuper aurem acutâ haſtâ,
Stantem prope Ajacem: Hic autem ſupinus in pulvere
Navis à puppe humi decidit: ſolutaque ſunt *ei* membra.
Ajax autem exhorruit, fratrémque allocutus eſt;
" Teucer dulciſſime, ſanè nobis interfectus eſt fidus ſocius
" Maſtorides; quem nos, Cytheris huc profectum,
" Æquè ac charos parentes honorabamus in ædibus;
" Hunc autem Hector fortis occidit: Ubinam jam tibi ſagittæ
" Letiferæ, & arcus, quem tibi dedit Phœbus Apollo?
Sic dixit: Hic autem intellexit: currénſque ei propè aſtitit
Arcum tenens in manu reſilientem, atque pharetram
Sagittiferam; perquàm autem citò ſagittas Trojanis immittebat;
Et percuſſit Clitum Piſenoris illuſtrem filium,
Polydamantis ſocium, præclari Panthœdæ,
Fræna manibus tenentem: Hic quidem exercebatur equis-regendis;

Ver. 429.—ἀκόντισε.] Vide ſuprà ad ά, 140.
Ver. 433. Τόν ῥ'.] *Hunc inquam*, ——.
Ver. 437.—— δὴ.] *Profectò* ——.
Ver. 440.—— πῇ νύ τοι ἰοὶ;] Πάνδαρε, πῇ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντας ἀϊγὰς,
Καὶ πλόκ·;—————— ά, 171.
——Ubi nunc nobis Deus ille magiſter
Nequicquam memoratus;——Ubi fama per omnem
Trinacriam? Æn. V. 391.
Ver. 444.——βίλεα.] Ita Cod. Harleianus. Atque ita edidit Barneſius ex Mſ. Rectè, & ſecundum uſitatam Homero ſcribendi rationem. *Vulgg.* βίλη· quomodo fortè & ipſum βίλεα pronunciabatur.
Ver. 447.—— ὁ μὲν —— · τάχα δ'.] Reſpondent hîc ita inter ſe, ὁ & δὲ· ut interpoſitum iſtud, Τῇ γάρ —— χαριζόμενος, tanquam Parentheſi incluſum intelligatur.

Τῇ γὰρ ἴχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσαι κλονέονλο φάλαγγες,
Ἕκλορι κὴ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ ὄτις ἐρύκακεν, ἱεμένῳ περ·
Αὐχένι γὰρ οἱ ὄπισθε πολύσονος ἔμπεσεν ἰὸς·
Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
Κεἰν' ὄχεα προτέονλες· ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιςα
Πυλυδάμας, κὴ πρῶτος ἐναντίον ἦλυθεν ἵππων.
Τὰς μὲν ὄγ' Ἀσυνόῳ, Προλιάονος υἱέϊ, δῶκε·
Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε ϛχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωνλα
Ἵππυς· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊςὸν ἐφ' Ἕκλορι χαλκοκορυςῇ
Αἴνυλο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
Εἰ μιν ἀριςεύονλα βαλὼν ἐξείλελο θυμόν·
Ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
Ἕκλορ', ἀτὰρ Τεύκρου Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
Ὅς οἱ ἐϋςρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ

Tà enim dirigebat, quà multò plurimæ turbabantur phalanges,
Hectori & Trojanis gratificans: ſtatim verò ei
Venit malum, quod ab eo nemo arcuit, ardenti licèt:
Cervici enim ejus à tergo luctuoſa incidit ſagitta:
Decidit autem de curribus, retrocesſerúntque ejus equi,
Vacuos currus ſuccutientes magno-cum-ſonitu: Rex verò ſenſit citiſſimè
Polydamas, & primus obviàm venit equis.
Atque hos quidem ille Aſtynoo, Protiaonis filio, dedit:
Multiſque *eum* hortabatur propè *ſe* tenere in conſpectu
Equos: ipſe autem rursùs profectus primis-pugnatoribus miſtus eſt.
Teucer autem aliam ſagittam in Hectorem æreo-armatum
Depromebat, & repreſſiſſet quidem *eum* à pugnâ prope naves Achivorum,
Quandoquidem ei pugnanti-fortiſſimè ſagittâ aſſecutus eripuiſſet animam:
Sed non latuit Jovis prudentem mentem, qui cuſtodiebat
Hectorem, Teucrúmque Telamonium gloriâ privavit;
Qui *ſcilicet* ei ſcitè-tortum nervum in eximio arcu

Ver. 448. Τῇ γὰρ ἴχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσαι.] ——— in hoſtes
Irruit; &, quà tela videt denſiſſima,
tendit. Æn. IX. 554.

Ver. 450 — ἱεμένῳ περ.] *Scbol. Cantabrig.* *Al.* ἱεμένων περ.

Ver. 451. — Αὐχένι γὰρ οἱ.] Quâ ratione, γὰρ hîc producatur; item ὅς, & ἐϋςρεφέα, *ver.* 463; & δὲ, *ver.* 478; & γάρ, *ver.* 488; vide ſuprà ad ά, 52.

Ibid. — ὄπισθε ——— ἰὼν ἔπεσεν.] *Scbol.* Ἀποσημαίνων τὰ ἄφυκλα τῶν Τρώων, πρὸς τὸ ἐξ ἴσου πολεμεῖν ἀνθεξηκέναι τῶν νεῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτως ὁ ἰνιόχου τετραμμένου πρὸς τὰς ἵππους βέλλεται κατὰ τῦ αὐχένος. Melius & ſimplicius, ut mihi quidem videtur, Domina *Dacier*, juvenì hoc *præcipiti*, & *quoverùm* equis incitatis *diſcurrenti*, accidiſſe comminiſcitur.

Ver. 454. — πρῶτος ἐναντίον.] *Al.* πρῶτος ἐναντίος. Sed πρῶτος ἐναντίον, auribus magis placet.

Ibid. — ἦλυθεν.] Poſtulat Temporum ratio, uc fit ἦλυθεν hîc ab Aoriſto ἦλυθον, non à Præterito (quod vocant) ἦλυθα. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 461. ——— ὅς ῥ' ἐφύλασσεν.] Si iſtud, ἐφύλασσε, referatur ad ea quæ hîc *ſequuntur*; tum, ὅς ῥα, illud erit quod Latinè dicitur, "*qui utique*" ———. Sin, ἐφύλασσε, referas ad ea quæ *præceſſerunt*, *ver.* 254, 255; tum erit ὅς ῥα, "*qui. ut dictum eſt*," ———.

Ver. 463. ——— Ὅς οἱ.] *Al.* Ὅς ῥ' οἱ.

Ibid. — ἐϋςρεφέα.] Quibus vocabulis *Genitivus*

Ῥῆξε δὲ τὸν ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δὲ οἱ ἄλλη·
Ἰὸς χαλκοβαρὴς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός·
Τεῦκρῳ δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
Ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Δαίμων ἡμετέρης, ὅ, τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός·
Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν οἱ ἔδησα
Πρωΐιον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρῴσκοντας ὀϊστούς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα κὴ ταρφέας ἰοὺς
Κεῖσθαι, ἐπεὶ ζυνέχευε θεὸς, Δαναοῖσι μεγήρας·
Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ, κὴ ζάκος ὤμῳ,
Μάρναό τε Τρώεσσι, κὴ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
Νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι ζάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·

Rupit in *Hectorem* trahenti; detorquebatur autem ei aliò
Sagitta ære-gravis, arcúsque ei excidit è manu.
Teucer verò cohorruit, fratrémque allocutus est;
"Eheu, certè jam penitùs pugnæ consilia præcidit
"Deus noſtræ, qui mihi arcum excussit manu;
"Nervum autem disrupit recens tortum, quem ei illigaveram
"Hodiè manè, ut sustineret crebrò exilientes sagittas.
Huic autem respondit deindè magnus Telamonius Ajax;
"O amice, quin *tu* arcum quidem sine, & crebras sagittas
"Jacere; quoniam confregit deus, Danais invidens:
"Sed manibus sumptâ longâ hastâ, & scutum *ferens* humero,
"Pugnáque *ipse* in Trojanos, & cæteras excita copias:
"Nè sine-labore saltem, victores licèt, capiant
"Naves bonis-transtris instructas; sed recordemur pugnæ.
Sic dixit: ille verò arcum quidem in tentoriis reposuit:
Ac circum humeros scutum sibi cepit quadruplex;
Capitique forti galeam scitè-factam imposuit,
Equinis-setis-comantem, terribiliter autem & crista desuper nutabat:

nitivus fit——ἑως iisdem *Accusativus* itidem fit ἑᾶ. Vide ad ά, 265; & ad γ', 46. Quibus autem *Genitivus* fit—έω, iisdem & *Accusativus* fit pariter—έᾶ. Quare ᾰ breve quo pacto hîc producatur, vide suprà ad ά, 51.

Ver. 468.——ὅ, τε.] *Qui scilicet*; *Qui utique*——.

Ver. 469.——ἣν οἱ ἔδησα] *Al* ἐπίδησα.

Ver. 472.—ἔα—κεῖσθαι.] Respondet Græcum ἐάω, Latino "*sino*:" Unde, eodem significatu, (inusitatum "*posino*," contractum in) "*pono*:" Quod proindè primam produci, quum *posui* & *positus* corripiantur. Etymologici ineptè deducunt ex πονᾶ.

Ver. 475.—ὄρνυθι.] Quâ analogiâ fit δίδω, δίδοθι· eâdem analogiâ fit ὄρνῡ, ὄρνῡθι. Nec in his ullus unquam est Licentiæ locus. Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 477.—μνησώμεθα.] *Al* μνησαίμεθα.

Ver. 478.—ὁ δὲ.] "*Et* δή," inquit *Barnesius*, "*scribi potest.*" Quod quàm ineptè sit dictum, sentiet quisquis Lat nè, pro "*ille* "*verò*," scripserit "*ille sanè.*"

Ver. 481.] Deest hic versus in plurimis MSS.

Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἰανθι παρέστη.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρῳ βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
Ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκή,
Ἠμὲν ὀτρύνοντος κῦδος ὑπέρτερον ἐγχειρίξῃ,
Ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἠὲ τυπείς, θάνατον καὶ μοῖραν ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· ἣ οἱ ἄεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε ζόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οἶκος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος· εἴκεν Ἀχαιοὶ
Οἴχωνται ζὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.

Sumpsit autem & validam haſtam, præfixam acuto ære;
Perrexitque ire, admodúmque celeritèr currens Ajaci aſtitit.
Hector autem, ut vidit Teucri inutiles-factas ſagittas;
Trojanóſque & Lycios adhortatus eſt, altùm clamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,
" Viri eſtote, amici, recordaminique ſtrenuæ fortitudinis,
" Naves ad cavas: jam enim vidi oculis
" Viri primarii à Jove inutiles factas ſagittas.
" Admodùm utique facilis agnitu Jovis hominibus eſt potentia,
" Tum quibus gloriam ſuperiorem dederit,
" Tum quos minuat, & nolit defendere:
" Sicut nunc Argivorum minuit robur, nobiſque auxiliatur.
" Sed pugnate ad naves conferti: Qui autem veſtrûm
" Vulneratus eminùs vel cominùs, mortem & fatum aſſecutus fuerit,
" Moriatur; Non ei indecorum *erit* pugnanti pro patriâ
" Mori; at uxórque ſalva *erit*, & filii in-poſterum,
" Et domus, & patrimonium integrum; ſiquidem Achivi
" Abeant cum navibus dilectam in patriam terram.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuſcujuſque.

Ver. 448.—— δὴ γὰρ ἴδον.] *Certè enim*—. Vide ſuprà ad ξ', 433, 504; & ad β', 158. *Barneſius* legi hîc &, δὴ γάρ ῥ' ἴδον, annotat. Sed nihil opus.

Ver. 491.——ἐγχειρίξῃ.—μινύθῃ τε.] *Al.* ἐγχειρίξει,—μινύθει τε. Minùs rectè: Ut liquet ex ſequenti ἐθέλησιν· notante *Barneſio*.

Ver. 494.——νηυσὶν ἀολλέες.] *Al.* νηυσὶ παμπρεπέες.

Ver. 496.—— ἣ —— ἄεικὲς.] Vide ſuprà ad ver. 11.

Dulce & decorum eſt, pro patriâ mori.
Horat.

——pulchrumque mori ſuccurrit in armis. *Æn.* II. 317.

Ver. 497.—— καὶ παῖδες ὀπίσσω.] Καλὴ δέ καὶ ἡ προσθήκη τῦ "ὀπίσσω," αἰώνιον διαδοχὴν τῦ γένους παριςᾶσα. *Schol. Victorian.*

Ver. 499.—— Οἴχωνται.] *Al.* Οἴχονται. Id quod ſpem indicat *firmiorem*: Sed cum præcedente, εἶκεν, minus aptè congruit.

Αἶαξ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπέκλετο οἷς ἑτάροισιν·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,
Ἠὲ ζαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
Ἦ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἐμβαδὸν ἴξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστοι;
Ἦ οὐκ ὀτρύνοντα κέκλετο λαὸν ἅπαντα
Ἕκτορα, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ἡμῖν δ' ἔστις τῶδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
Ἢ αὐτοσχεδίην μίξαι χεῖράς τε μένος τε.
Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
Ἢ δηθὰ στρύχεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Ὧδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἐνθ' Ἕκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱὸν,
Ἀρχὸν Φωκήων· Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα,
Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.

Ajax verò viciſſim ex-alterâ-parte hortatus eſt ſuos ſocios;
" *Prob* pudor, Argivi! Nunc ſatius *fuerit*, vel *penitùs* periſſe,
" Vel ſervatos eſſe, & avertiſſe mala à navibus.
" An ſperatis, ſi naves ceperit pugnam-expedite-ciens Hector,
" Pedibus *vos* perventuros eſſe in ſuam patriam terram ſingulos?
" Annon incitantem auditis copias *ſuas* omnes
" Hectorem, qui jam ad naves incendendas animo-fertur-incitato?
" Non certè ad tripudium jubet ire, ſed ad pugnam.
" Nobis itaque nulla hâc *eſt* ſententia, & *nullum* conſilium melius,
" Quàm ut cominùs miſceamus manúſque robúrque.
" Melius *erit*, aut periſſe ſemel, aut vitam-ſervâſſe;
" Quàm per-longum-tempus paulatim-conſumi in gravi pugnâ,
" Ita inultos ad naves, à viris deterioribus.
Sic fatus, incitavit robur & animum uniuſcujuſque.
Tunc Hector quidem interfecit Schedium, Perimedei filium,
Ducem Phocenſium: Ajax autem interfecit Laodamanta,
Ductorem peditum, Antenoris clarum filium:
Polydamas autem Otum Cyllenium interemit,
Phylidæ [*Megetis*] ſocium, magnanimorum ducem Epeiorum:

Ver. 502.——ἄρκιον.] Malè hîc Scholiaſtes; αὐτάρκες, ἱκανόν. Non vidit nimirùm, ſententiam eſſe, ex elegantiſſimâ Apoſiopeſi, *comparativam*. Νῦν, ἢ ἀπολέσθαι ἢ ζωθῆναι, ἄρκιον ἢ δηθὰ στρύνεσθαι. Sicuti infrà, *ver.* 511, 512.

Ver. 504. Ἦ ἔλπεσθ',—Ἐμβαδὸν ἴξεσθαι,] Fidite nè pedibus; ferro rumpenda per hoſtes
Eſt via—— *Æn.* X. 372.

Ver. 505. Ἐμβαδὸν.] Vide ſuprà ad ζ, 434.

Ver. 507.——ὃς δὴ·] *Qui planè*——. Vide ſuprà ad ξ', 433, 504; & ad β', 158.

Ver. 508.——μάχεσθαι.] *Al.* μάχεσθ.

Ver. 510.——αὐτοσχεδίην.] Ita Cod. *Harleianus*: Atque ita alibi *Homerus*. *Al.* αὐτοσχεδίῃ.

Ver. 511. Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι.]
Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι
Τὸν εὐγενῆ χρῆ.—— *Sophocl. Aj.* 480.

Ver. 513.——ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.] *Al.* ἐν ἀνδράσι παυροτέροισιν.

Ver.

Τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδών· ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πωλυδάμας· κὴ τῷ μὲν ἀπήμβροσεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
Εἴα Πάνθυ υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
Αὐτὰρ ὄγε Κρείσμυ στῆθος μέσον ὔτασε δουρί·
Δύπησεν δὲ πεσών, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδώς,
Λαμπετίδης, (ὃν Λάμπος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·)
Ὅς τότε Φυλείδαο μέσον ζάκος ὔτασε δουρὶ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης,
Ἐς πόλεμον φορέειν, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
Ὅς οἱ κὴ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
Τῷ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
Κύμβαχον ἀκρόταλον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτῷ· τὼς δὲ χαμᾶζε
Κάππεσεν ἐν κονίῃσιν νέον φοίνικι φαεινός.

520 In *Polydamanta* verò Meges irruit, ſimul-ac-hoc-vidiſſet; at in-obliquum ſe declinavit
Polydamas; & ab eo quidem aberravit *Meges*: Non enim Apollo
Sinebat Panthi filium inter primos-pugnatores domari:
Sed *Meges* Cræſmi pectus medium vulneravit haſtâ;
Fragoremque ei edidit cadens, *Megésque ei* ab humeris arma detrahebat.
525 Interèà autem *Megeti* inſiliit Dolops, haſtâ-pugnandi peritus,
Lampetides, quem Lampus genuit præſtantiſſimus virorum
Laomedontiades, peritum ſtrenuæ pugnæ:
Hic *Dolops* tunc Phylidæ [*Megetis*] medium ſcutum percuſſit haſtâ,
Cominùs impetu-facto; denſus autem tuitus eſt thorax,
530 Quem utique ferebat cavitates-firmiter-conjunctas-habentem; quem quondam Phyleus
Attulit ex Ephyre, fluvio à Selleënte;
Hoſpes enim ei dederat rex virorum Euphetes,
In pugnam ferendum, *adverſus* hoſtes munimen:
Qui ei & tunc filii à corpore defendit perniciem.
535 *Dolopi* autem, Meges galeæ æreæ equinis ſetis denſæ
Coni-baſin extremam percuſſit haſtâ acutâ,
Abrupitque equinum conum ejus: *ita ut* totus-*conus* humi
Deciderit in pulvere, recens puniceo-colore fulgens.

Ver. 523 & 528.——ὔτασε.] Vide ſuprà ad ν, 192; & ad ά, 140.

Ver. 524. Δύπησεν.] Vide ſuprà ad ν, 281.

Ver. 526.——φίλαος.] Cod. *Harleian.* φίλαιον. Minùs rectè.

Ver. 532.——γάρ οἱ] Quâ ratione, γὰρ, hîc producatur; & ἕς, *ver.* 534; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 534.——ἤρκεσ'.] *Al.* ἤρκει.

Ver. 536.—ὀξυόεντι.] Vide ſuprà ad ά, 50.

Ver. 538. Κάππεσεν ἐν κονίῃσι.] Vide ſuprà ad ν, 508.

Ibid.—νέον φοίνικι φαεινός.] Νεωτὶ φοινικῷ χρώματι βεβαμμένος· ut rectè Scholiaſtes. Quod autem ſtatim adjicit, ὅ ἐστιν, ἐρυθρῷ τῷ αἵματι, abſurdè dictum eſt. Nam, ut rectè notavit Domina *Dacier*, nondum vulneratus erat

Ἕως ἀ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
Τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήιος ἦλθεν ἀμύνων·
Στῆ δ' εὐρὰξ ζὺν δουρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
Πρόσσω ἰεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
Τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
Συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε
Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπεν
Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βᾶς
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Αὖ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν·
Ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; ὐδέ νύ σοί περ
Ἐνδρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιῷ κλαμένοιο;
Οὐχ ὁράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπυσιν;
Ἀλλ' ἕπευ· ὐ γὰρ ἔτ' ἐσὶν ἀποσαδὸν Ἀργείοισι

Dum *hoc modo* Meges cum Dolope pugnabat perſtans, & adhuc ſperabat victoriam,
Interim *Megeti* Menelaus Mavortius venit adjutor;
Stetitque *Dolopi* à latere cum haſtâ, latens; percuſſitque humerum à tergo;
Cuſpis verò pectus tranſegit rapido impetu-acta.
Ulteriùs tendens: is autem pronus prolapſus eſt.
Tum illi quidem irruerunt, ærea arma ab humeris
Detracturi: Hector verò cognatos adhortabatur
Omnes valdè; primùm autem Hicetaonidem increpabat
Fortem Melanippum: Is olim quidem flexipedes boves
Paſcebat in Percotâ, hoſtibus procul abſentibus:
Sed poſtquam Danaorum naves veniſſent utrinque-remis-actæ;
Reverſus ad Ilium eſt, excellebátque inter Trojanos;
Habitabátque juxta Priamum; iſque eum honorabat æquè ac filios:
Hunc Hector *jam* increpabat, verbáque fecit, dixitque;
" Itáne verò, Melanippe, remiſsè-agemus? nec vel tibi
" Movetur curâ tuum cor, *ob* conſobrinum occiſum?
" Nonnè vides, ut Dolopis circum arma *hi* occupantur?
" Sed ſequere: Non enim ampliùs licet eminùs cum Argivis

erat Dolops. Sed neſcio an fortè ſcripſerit Scholiaſtes, ἐρυθρῷ τῷ βάμματι.

Ver. 539. Ἕως ὁ.] Pronunciabátur raptim legentibus, ac ſi ſcriptum fuiſſet ὥσω, vel ὥστο, vel ὥστω. Simili ferè ratione, ac quâ ex ἄλοχα fit ὤλχα· ν', 707.

Ver. 540. Τόφρα δέ.] Vide ſuprà ad ά, 57; ad γ', 200; & ad Ϟ', 160. *Barneſius* edidit Τοφράδε· &, τὸ " Δὲ," inquit παρέλκει. Quod eſt ineptiſſimum.

Ver. 542.——μαιμώωσα.] Vide ſuprà ad *ver.* 317.

Ver. 543.——ἄρα.] *Ut ſit,*——.

Ver. 544. Τὼ.] *Menelaus & Meges.*

Ver. 545 ——κέλευε.] *Al.* κέλευσε. Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 546 & 552.——ἐνένιπεν.] Ita edidit *Barneſius* ex MS. Rectè. *Al.* ἐν ἔνισπεν.

Ver. 552. Τόν ῥ'.] *Hunc, inquam,*——. Refertur nimirùm ad *ver.* 546.

Ver. 553. Οὕτω δὴ.] *Siccinè verò, quæſo,*——? Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 554.——ἀνεψιῷ.] Vide ſuprà ad *ver.* 24.

Ver.

Μάρναθαι, πρίν γ' ἢὲ καλακτάμεν, ἢὲ κατ' ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Ἀργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμωνίος Αἴας·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐσὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες ζόοι, ἢὲ πέφανται·
Φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
Ἕρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔτις ζεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Οὔτε ποσὶν θάσσων, οὔτ' ἄλκιμος, ὡς σὺ, μάχεσθαι·
Εἴθνα που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλῃσθα.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

" Pugnare, priusquam vel occiderimus *eos*, vel *illi* à culmine
" Ilium excelsam ceperint, interfecerintque cives.
Sic fatus, ipse quidem præibat; ille verò simul sequebatur, deo-par vir.
Argivos autem excitabat magnus Telamonius Ajax:
" O amici, viri estote, & pudorem habete in animo;
" Et alius alium verecundantes-observate, per acres pugnas:
" Verecundantium quippe virorum plures salvi, quàm occisi sunt;
" Fugientium verò neque gloria exurgit, nec ullum auxilium.
Sic dixit: Illi verò etiam per-se arcere *hostem* prompto-erant-animo;
Mente autem reponebant verbum; muniebântque naves
Muro aheneo: In *eos* autem Jupiter Trojanos excitabat.
Antilochum autem impellebat pugnâ strenuus Menelaus;
" Antiloche, nemo te junior est alius Achivorum,
" Neque pedibus velocior, neque robustus, sicut tu, ad pugnandum:
" *Aggredere*, si quâ aliquem Troüm exiliens virum percutere possis.
Sic fatus, ipse quidem rursùs recessit, hunc quum incitaverat:
Exiliit igitur *Antilochus* extra primos-pugnatores, & jaculatus est hastâ fulgenti.

Ver. 557.——κατ' ἄκρης.] *Al.* κατὰ κρῆς.
——ruit alto à culmine Troja.
Æn. II. 290.
——sternitque à culmine Trojam.
Ibid. 603.

Ver. 558.——κτάσθαι.] *Al.* κτᾶσθαι· quod est Ionicum κτῆσθαι. *possidere.* Κτᾶσθαι, ex κτάομαι, vocalem ᾱ habet productam; Κτάσθαι ex κλείνομαι, vocalem ă corripit, & solummodò Consonantium *positione* syllabam producit. Vide quæ suprà de πρᾶτλε, τάτλε· πράξαι, τάξαι· & de similibus dicta sunt; ad ν', 191.

Ver. 564.——ὄρνυται.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 567. Ἕρκεϊ χαλκείῳ.] *Schol.* τῷ κύκλῳ τῶν ἀσπίδων.

Ver. 568.——βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.] *Al.* μέγας Τελαμώνιος Αἴας. Minùs rectè hoc in loco, ex *ver.* 560 suprà. Quod enim sequitur, *ver.* 572,——ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, de *Menelao* aptiùs quàm de *Ajace* dictum.

Ver. 571.—Εἴθνα——βάλῃσθα.] *Al.* βάλοισθα. Habet autem & πάθος & vim peculiarem Apostiopesis ista; *O, siquem,*——; *Gauderem, siquem*——; *Aggredere, siquem*——; Σκόπει, εἴθνα——. Innuit autem *Hectorem*; sicuti suprà *ver.* 458, & alibi.

Ver. 573.—ἀκόντισε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver.

Ἀμφί ἑ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες πεπάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐκ ἄλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Δύπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὡς, ὅς ῥ' ἐπὶ νεβρῷ
Βλημένῳ ἀΐξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Ὣς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Ἀντίλοχον δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
Ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
Ὅστε κύνα κλείνας, ἢ βουκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,
Φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
Ὣς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα σμοδνεντα χέοντο·
Στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἕθνος ἑταίρων.

Circum se ſpectans: Trojani autem receſſerunt,
Viro jaculante: is verò non irritum telum emiſit;
Sed Hicetaonis filium animoſum Melanippum,
Euntem in pugnam percuſſit pectore ad papillam;
Fragorem verò edidit cadens, & ſonitum dedere arma ſuper ipſa:
Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum
Vulneratum accurrit, quem è cubili exilientem
Venator aſſequutus fuerit jaculando, ſolveritque membra:
Sic in te, Melanippe, irruit Antilochus bellicoſus,
Arma detracturus: Sed non latuit Hectorem nobilem,
Qui ei obvius venit currens per prælium:
Antilochus autem non manſit, impiger licèt exiſtens bellator:
Sed is fugit quidem, feræ quæ malum patravit ſimilis,
Quæ canem ubi interfecerit, vel bubulcum circa boves,
Fugit, antequàm multitudo congregetur virorum:
Sic fugit Neſtorides: in eum verò Trojanique & Hector,
Clamore cum ingenti, tela luctuoſa fundebant:
Stetit tamen converſus, poſtquam venit ad agmen ſociorum.

Ver. 577. Νισόμενον.] *Al.* Νισσόμενον.

Ver. 578. Δύπησεν δὲ.] Vide ſuprà ad ν', 381.

Ibid.——ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, τὸν δὲ Ζεὺς ὄσσε κάλυψε.

Ver. 579.——κύων ὡς.] *Al.* λέων ὡς. Minùs rectè.

Ibid.——ὅς τ'.] *Qui utique*——. Similémque habent vim iſta τόν τ' & ὅς τε, *ver.* 580 & 587.

Ver. 584. Ὅς ῥα.] *Qui proindè*——; *Qui, ut expectandum erat*——.

Ver. 586. Ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε.] *Al.* Ἀλλὰ παρέτρεσε.

Ver. 587.——κύνα κλείνας, ἢ βουκόλον, φεύγει πρίν περ.]

Ac velut ille, priùs quàm tela inimica ſequantur,
Continuò in montes ſeſe avius abdidit altos
Occiſo paſtore lupus magnóve juvenco,
Conſcius audacis facti; caudamque remulcens
Subjecit pavitantem utero, ſylvaſque petivit:
Haud ſecùs—— Æn. XI. 809.

Ver.

Τρῶες δὲ, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμὰς·
Ὅς ῥ' ἀφίσιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων, κὴ κῦδος ἀπαίνυτο· τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
Ἕκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
Ἐμβάλῃ ἀκάμαντον· Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
Πᾶσαν ἐπικρήηνε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεύς,
Νηὸς καιομένης φλόγα ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐκ γὰρ δὴ τῆ ἔμελλε παλίωξιν ποτὲ νηῶν
Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα κὴ αὐτόν.
Μαίνετο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
Οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε

Trojani autem, leonibus similes cruda-vorantibus,
In naves ruebant; Jovisque perficiebant mandata;
Qui eis semper excitabat robur magnum, debilitabatque animos
Argivorum, & gloriam auferebat; horum verò excitabat animos,
Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere
Priamidæ, ut navibus recurvis immanè-ardentem ignem
Injiceret indefessum; Thetidisque enormem supplicationem
Totam perficeret: Hoc enim expectabat providus Jupiter,
Navis ardentis splendorem oculis ut-videret.
Ex illo enim *tempore* erat iterùm in fugam à navibus
Conjecturus Trojanos, Danaisque gloriam præbiturus.
Hæc cogitans, naves in cavas suscitabat
Hectorem Priamidem, perquàm ardentem etiam per se.
Furebat autem is, veluti cum Mars hastam-vibrans, vel pernicioſus ignis
In montibus furit, profundæ in densis-recessibus sylvæ;
Spumáque circùm os oriebatur, eique oculi

Ver. 592. Τρῶες δὲ.] Quâ ratione, δὲ, hîc producatur; item γὰρ, *ver.* 596, 610, 613; & ἤθελε, *ver.* 615; & δύνασθε, *ver.* 617; vide suprà ad ά, 51. Cæterùm Cod. *Harleian.* hîc habet, Τρῶες δ' αὖ.

Ver. 594. Ὅς ῥ' ἀφίσιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα.] Vide suprà ad γ'. 44.

Ibid.—θέλγε.] ἐχαύνα· Schol. inedita in Cod. *Harleiano.*

Ver. 597, 598, 604.—Πριαμίδῃ,—ἀκάμαντον,—Πριαμίδην.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 599.—μητίετα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 601. Ἐκ γὰρ δὴ τῆ.] *Nam ex eo videlicèt tempore*—. Vide suprà ad ξ', 433.

Ibid.—παλίωξιν.] Vide suprà ad *ver.* 24.

Ver. 603.——μεμαῶτα.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 605.——ἢ ὀλοὸν πῦρ.] *Tanaq. Faber*, Notis ad *Longini* §. 9. scribendum contendit, ἢ ὀλοὸν πῦρ, *quâ ratione ignis*, &c. Alioquin enim, *quî* (inquit) *stare poterit quod sequitur*, ἀφλοισμὸς δὲ——? Nempe illud, ἀφλοισμὸς δὲ——, syntaxi admodùm inficetâ retulit vir eruditus ad *Martem*, quod ab *Homero* dictum est de *Hectore*.

Ver. 606. Οὔρεσι——τάρφεσιν.] *Al.* ταρφέσιν· A ταρφὺς vel ταρφὸς· Ut ἄρσεν nimirùm, adjecto epitheto, dicantur ταρφέα. Syntaxi valdè perplexâ & inconcinnâ.

Ibid.——ὕλης.] Vide suprà ad γ', 158.

Ver. 607.—τὼ δέ οἱ ὄσσε λαμπέσθην.]

——stant lumina flammâ.
Æn. VI. 300.

——totoque ardentis ab ore
Scintillæ absistunt; oculis micat acribus ignis. *Æn.* XII. 102.

Vers

Λαμπέσθην βλασυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύνων
Ζεύς, ὅς μιν πολέεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
Τίμα καὶ κύδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
Ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίηφι.
Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
Ἤ δὴ πλεῖσον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
Ἶσχον γὰρ πυρὶ ἶσον ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
Ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἅλὸς εἶγυς ἐοῦσα·
Ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδὲ φέβοντο.

Fulgebant torvis ſub ſuperciliis: circùm autem caſſis
Horrendùm tempora quaſſabatur pugnantis
Hectoris: Ipſe enim ei ab æthere erat auxiliator
Jupiter, qui eum plures inter viros ſolum exiſtentem
Honorabat, gloriſque extollebat: Brevis enim ævi erat
Futurus: jam enim in eum urgebat fatalem diem
Pallas Minerva ſub Pelidæ viribus.
Et ſanè volebat *Hector* perrumpere ordines virorum, tentans,
Quacunque plurimam turbam videret, & arma optima:
Sed nè ſic quidem poterat perrumpere, valdè licèt ardens:
Suſtinebant enim quadratis ordinibus conferti, veluti petra
Excelſa, magna, canum mare prope exiſtens;
Quæ ſuſtinet ſtridulorum ventorum vehementes incurſiones,
Undáſque ingentes, quæ illiduntur in ipſam:
Sic Danai Trojanos ſuſtinebant firmiter, neque fugiebant.

Ver. 613.——ἐπώρνυε——βίηφι.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, ἐτήρυε——δαμῆναι. Exponúntque Scholia ibidem inedita, ἡτοίμαζεν.

Ver. 615. Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι.] Ita Cod. *Harleian.* & hìc, & aliàs ſæpiùs. *Al.* ἔθελεν. Cæterùm conjuncta ſunt hæc cum precedente *ver.* 605; Μαίνεσθο——, καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι——. Ut quod de *Jove* ac *Minervâ* inſertum eſt, tanquam in Parentheſi ſcilicèt inclusum intelligatur.

Ver. 618. Ἶσχον——, ἠΰτε πέτρη.]

Ille, velut pelagi rupes immota, reſiſtit;
Ut pelagi rupes, magno veniente fragore
Quæ ſeſe, multis circumlatrantibus undis,
Mole tenet; ſcopuli nequicquam & ſpumea circùm
Saxa fremunt, laterique illiſa refunditur alga. *Æn.* VII. 586.

Ille, velut rupes vaſtum quæ prodit in æquor,
Obvia ventorum furiis, expoſtaque ponto,
Vim conſtam atque minas perfert cœlique mariſque,
Ipſa immota manens.— *Æn.* X. 693.

Haud ſecùs ac moles, quam magno murmure fluctus
Oppugnant; manet illa, ſuoque eſt pondere tuta. *Ovid. Metam.* IX. 39.

Ver. 620. Ἥ τε.] *Quæ utique*——.

Ver. 621.——τροφόεντα.] *Al.* τροφόεσσα.

Ibid.——προσερεύγεται αὐτήν.] *Al.* αὐτῇ & ἀκτῇ· & ἀκτήν·

——Ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ——— β. 3.

Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάλθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ·
Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοὴ ἐν νηὶ πέσῃσι
Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοβρεφὲς, ἡ δέ τε πᾶσα
Ἀχνὴ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀὴτης
Ἰσίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὅ γ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
Αἵ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς ὔπω ζάφα εἰδὼς

At *Hector* fulgens igne undique, infiliit turbæ:
Irruit autem, veluti cùm unda velocem in navem illiſerit
Impetuoſa è nubibus ventis aucta, *navis* autem tota
Spumâ cooperta eſt, ventique vehemens flatus
In velo fremit; trepidántque animo nautæ
Timentes; parvulo enim ſpatio à morte *diſtantes* ſubvehuntur;
Sic ſcindebatur animus in pectoribus Achivorum.
At *Hector*, tanquam leo infeſtus bobus ſuperveniens,
Quæ in irriguo loco paludis magnæ paſcuntur
Innumeræ, intérque eas *ſit* paſtor haud rectè gnarus

Ver. 624.——ὡς ὅτε κῦμα——, ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται.] Ὁ δὲ Ὅμηρος πῶς;—— "Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα——, ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται." Ἐπεχείρησε μὲν ὁ Ἄρατος τὸ αὐτὸ τοῦτο μεθερμηνεῦσαι,—— "ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον ἀΐδ' ἐρύκει·" πλὴν μικρὸν αὐτὸ μὲν γλαφυρὸν ἐποίησεν, ἀντὶ φοβερᾶς· ἔτι δὲ παρώρισε τὸν κίνδυνον, εἰπὼν—— "ἐρύκει." ——Ὁ δὲ Ποιητὴς [Ὅμηρος] οὐχ ἅπαξ παρορίζει τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τὰς ἀεὶ μὲν μονονυχὶ κατὰ πᾶν κῦμα πολλάκις ἀπολλυμένης εἰκονογραφεῖ· μὴν τὰς προθέσεις, ἀσυνθέτους οὔσας, συναναμάσας παρὰ φύσιν, μὲν εἰς ἀλλήλας συμπλασάμενος, "ὑπ' ἐκ θανάτοιο," τῇ μὲν συνεμπίπλησι πάθει τὸ ἔπος ὁμοίως ἐκφαίνειν· τῇ δὲ τὴν ἔπους συνθλίψει, τὸ πάθος ἄκρως ἀπεπλάσατο, μὲν μονονυχὶ ἐνετύπωσε τῇ λέξει τὸ κινδύνῳ τὸ ἰδίωμα, "ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται." *Longinus*, §. 10. Sed & *pedes dactylici* in iſtis ſex verſibus, (Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος——θανάτοιο φέρονται, *ver.* 623–628,) quàm numerosè & volubiliter vim impetúmque depingant tum *Hectoris* tum *procellæ* ingruentis, non indignum obſervatu: Vide ſuprà ad γ', 363.

——ſtridens Aquilone procella
Velum adverſa ferit, fluctuſque ad ſidera tollit.
Franguntur remi; tum prora avertit, & undis
Dat latus; inſequitur cumulo præruptus aquæ mons.
Hi ſummo in fluctu pendent, his unda dehiſcens
Terram inter fluctus aperit.
Æn. I. 106.

Pulcherrima & hæc: "*Veruntamen brevitas illa Homeri* (inquit *Tollius*, Notis ad *Longini* §. 10.) *plus mihi habere videtur horroris, dum uno velut contuitu omne periculum oculis ſubjicitur; At apud Virgilium nimiùm picta pleraque plus habent elegantiæ, quàm terroris.*"

Ibid.——ἐν νηὶ] *Al.* ἐνὶ νηΐ.

Ver. 625.——ἀνεμοβρεφὲς.] *Al.* ἀνεμοβραφές.

Ver. 630. Αὐτὰρ ὅ γ'——Ἀχαιοὶ——ἐφόβηθεν.] De hîc elegantiſſimâ ſpecie conſtructionis ἀνακολούθου, quâ ſententia, ab alio incohata exordio, mutatâ derepentè loquendi ratione, in aliam quaſi inopinatò ſyntaxin definit; auctoribus optimis, tum Græcis, tum Latinis, non inuſitatâ; vide ſuprà ad β', 353, 681; ad γ', 211; ad ζ', 510; ad κ', 224, 437; & ad *Odyſſ.* μ', 73. Οὐκ εὐσύντακτος ἡ——παραδολὴ, ἀλλὰ δυσαπόδοτος καὶ καινοπρεπὴς· Ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ εὐθείας, "αὐτὰρ ὅγε,"——οὐκ ἀπέδωκε συνήθως, οἷον, "ὡς ὁ Ἕκτωρ"——ἀλλ' ἀνακολούθως πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς——ἐποίησε τὴν ἀπόδοσιν.——Εἰ δέ τις εἴποι καὶ ἐπίτηδες τῇ τῶν πραγμάτων ἀβίᾳ καινότητι τὴν ποιητικὴν συνεξομοιωθῆναι φράσιν, καὶ δεινωθῆναι πλέον τοῦ συνήθους, ὡς οἷον ἐνθουσιῶντος Ὁμήρου μεγαλοπρεπέστερον εἴποι ἂν, οὐκ ἀπροσφυῶς. *Euſtath.*

Ver. 631. Αἵ ῥά τ'.] Quæ, *ut ſit*,—— Quæ, *ut ſolitum eſt*,——.

Ver.

Θηρὶ μάχεσασθαι, ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆϊ·
Ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι ἢ ὑστατίῃσι βόεσσιν
Αἰὲν ὁμοῦ ἔχαλε, ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρέσσας
Βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
Πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱὸν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ·
Τῷ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
Παντοίας ἀρετὰς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
Καί νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
Ὃς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄκρυλι πάλλῃ,
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἔρκος ἀκόντων·
Τῇ ὄγ' ἐνιζλαφθεὶς, πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος·

Cum ferâ pugnare, camuris-cornibus bovis circa cædem:
Atque hic quidem cum primis aut postremis bobus
Usque simul-graditur, *leo* verò in medias irruens
Bovem vorat, cæteræque omnes territæ fugiunt: sic tunc Achivi
Divinitùs in fugam-conjecti-sunt ab Hectore & Jove patre
Omnes; *Hector* autem solum occîdit Mycenæum Periphetem,
Coprei dilectum filium, qui *Copreus* Eurystheï regis
Nuncius ibat ad vim Herculeam:
Hoc *utique* genitus erat ex patre multò deteriore filius præstantior
Omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando;
Et prudentiâ *quoque* inter primos Myecnæorum fuit:
Qui tunc Hectori gloriam superiorem præbuit:
Conversus enim retrò, in scuti extremâ-orâ offendit,
Quod ipse gestabat, talare munimentum adversus-jacula:
Eo hic impeditus, cecidit supinus; cassis autem
Terribiliter circumsonuit circa tempora prolapsi:

Ver. 633. Θηρὶ.] *Al.* Χειρί.

Ver. 634.—πρώτῃσι ἢ ὑστατίῃσι.] Ὁ δὲ, "ἢ," *Cyndesmo*, inquit Scholiastes, ἀντὶ τοῦ, "ἤ." διαζευκτικῶς κεῖται· ὅπερ ἀμείνον ἦν ἢ, ταῖς πρώταις ἤ ὑστάταις. Atqui Poëta, opinor, non voluit, "*primísve vel ul-*"*timis*;" sed, "*modò primis, modò ulti-*"*mis.*"

Ver. 636.—ὣς τότ' Ἀχαιοὶ—ἐφόβηθεν.]

At Danaûm proceres, Agamemnoniæque phalanges
Ut vidêre virum fulgentiaque arma per umbras;
Ingenti trepidare metu. Pars vertere terga.
Ceu quondam petiêre rates:——
Æn. VI. 489.

——omnis, eo terrore,——;
——omnes vertebant terga——.
Æn. VIII. 705.

Ver. 639.—ἄνακτος.] *Al.* ἄθλων. Sicuti infrà, τ', 133.

Ver. 640.—οἴχνεσκε.] *Ire solebat.* Vide suprà ad ν', 84.

Ibid.——βίῃ Ἡρακληείῃ.] Vide suprà ad ν', 758.

Ver. 641.——πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων.]

——dignus patriis qui lætior esset
Imperiis, & cui pater haud Mezentius esset. *Æn.* VII. 653.

Ver. 642. Παντοίας ἀρετὰς.] *Al.* Παντοίην ἀρετήν.

Ver. 644. Ὃς ῥα.] *Qui, ut dixi,*——ver. 638.

Ver. 645.——ὑπ'.] *Al.* ἐν.

Ver.

Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐσσυμένους περ
Κτεῖν'· οἱ δ' ἂρ ἐδύναντο, κὴ ἀχνύμενοί περ ἑταίρῳ,
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκρας
Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν κὴ ἀνάγκῃ
Τῶν προτέρων, αὐτῆ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
Ἀθρόοι, κὸ ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς
Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, ἥρως Ἀχαιῶν,
Λίσσετ' ὑπὲρ τοκέων γενέμενος ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, κὴ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
Ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
Παίδων, ἠδ' ἀλόχων κὴ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,
Ἡμὲν ὅτεῳ ζώουσι, κὴ ᾧ πάλαι ἐθνήκασι.

Hector autem citò animadvertit, currénsque ei propè astitit,
Pectorique hastam infixit, charósque ipsum prope socios
Interfecit: Illi autem non poterant, tristes licèt ob socium,
Opitulari; ipsi enim valdè timebant Hectorem nobilem.
Intra-ordines autem recessérunt navium, circúmque eos sepsérunt extremæ
Naves, quæ propiùs à maris subductæ erant; hostes autem certatim-insequebantur,
Argivi igitur à navibus quidem recessérunt præ necessitate
Prioribus, illic autem ad tentoria manserunt
Conferti, nec dissipabantur per castra: Retinebat enim pudor
Et metus; perpetuò enim vociferantes hortabantur invicem:
Nestor autem maximè, Gerenius, Custos Achivorum,
Obtestabatur per parentes supplicans viro cuique;
" O amici, viri estote, & cum pudore reverémini animo
" Alios homines; & recordamini quisque
" Filiorum, & uxorum, & possessionis, & parentum,
" Sicui vivunt, & sicui mortui sunt.

Ver. 650. Στήθεϊ.] *Al.* Στήθεσι.

Ver. 653. Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν.] Huc spectat *Andromaches* illud, apud *Euripidem*, de marito suo *Hectore*, ad *Menelaum*;

Πίστις δ' ὁ κλεινὸς, ὃς ζε πολλάκις δορὶ
Ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χειρωλὶς κοπίς.
Androm. ver. 456.

" Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν" οἱ Ἀχαιοὶ, —— ἐπεσταλκότες ἑαυτοὺς ὑπὸ τὰς νῆας —— ἢ ἐν ἀφύκτῳ ἔχοντες, διὰ τὴν ἧτταν, τὰς πρὸς τῷ τείχει νῆας, ἃς εἶχον κατὰ κόσμον πρὸ τούτου —— " περὶ δ' ἔσχεθον ἄκρας νῆας, ὅσαι πρῶται " εἰρύατο," —— ἵνα κατὰ κόσμον μὲν ἔχωσι τὰς ἐν θαλάσσῃ πρώτας, πρὸ ὀφθαλμῶν δὲ τὰς ἐν τῷ τείχει προτέρας. *Eustath.*

Ver. 654. —— τοὶ δ' ἐπέχυντο.] Ad naves ruebant *Achivi* fugientes. *Vel*; eos certatim insequebantur *Trojani*. Pro posteriori sententiâ facit quod sequitur, Ἀργεῖοι δ' ——.

Ver. 657. —— ὠδ' ἐκέδασθεν.] *Al.* ὠδὲ κέδασθεν.

Ver. 659. —— Νέστωρ αὖτε μάλιστα.] Ita *Barnesius* ex MSS. tribus; & ex *ver.* 370 suprà. *Al.* Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστα.

Ver. 660. —— τοκέων.] *Al.* τοκέων.

Ver. 661. —— ἀνέρες ἐστὲ· —— μνήσασθε, —— ἀλόχων, —— ἠδὲ τοκήων.]

Ultrò animos tollit dictis, atque increpat ultrò: ——
In manibus Mars ipse, viri; nunc conjugis esto
Quisque suæ tectíque memor, nunc magna referto
Facta, patrum laudes. — *Æn.* X. 278.

Ver. 664. —— ζώουσι, —— κεκμήκασι.] Vide suprà ad ν, 736; & ad ε, 37.

Θηρὶ μαχέσσασθαι, ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φόωσιν·
Ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
Αἰὲν ὁμοιΐσκει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρέσσας
Βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
Πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναίων Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱὸν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη Ἡρακληείῃ·
Τῷ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
Παντοίας ἀρετὰς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
Καί νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
Ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄκρης ἀμύλοι πάλτο,
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἔρκος ἀκόντων·
Τῇ ὅγ' ἐνιζλαφθεὶς, πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος·

Cum ferâ pugnare, camuris-cornibus bovis circa cædem:
Atque hic quidem cum primis aut postremis bobus
Usque simul-graditur, *leo* verò in medias irruens
Bovem vorat, cæteræque omnes territæ-fugiunt: sic tunc Achivi
Divinitùs in fugam-conjecti-sunt ab Hectore & Jove patre
Omnes; *Hector* autem solum occîdit Mycenæum Periphetem,
Coprei dilectum filium, qui *Copreus* Eurysthei regis
Nuncius ibat ad vim Herculeam:
Hoc *utique* genitus erat ex patre multò deteriore filius præstantior
Omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando;
Et prudentiâ *quoque* inter primos Mycenæorum fuit:
Qui tunc Hectori gloriam superiorem præbuit:
Conversus enim retrò, in scuti extremâ-orâ offendit,
Quod ipse gestabat, talare munimentum adversus-jacula;
Eo hic impeditus, cecidit supinus; cassis autem
Terribiliter circumsonuit circa tempora prolapsi:

Ver. 633. Θηρὶ.] *Al.* Χειρί.

Ver. 634.—πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι.] Ὁ δὲ, "ἢ," Σύνδεσμός, inquit Scholiastes, ἀντὶ τοῦ, "ἤ," διαζευκτικοῦ κεῖται· ὅπερ ἄμεινον· ἵν' ᾖ, ταῖς πρώταις ἢ ὑστάταις. Atqui Poëta, opinor, non voluit, "*primisve vel ultimis*;" sed, "*modò primis, modò ultimis.*"

Ver. 636.—ὣς τότ' Ἀχαιοὶ—ἐφόβηθεν.]

At Danaûm proceres, Agamemnoniæque phalanges
Ut vidêre virum fulgentiaque arma per umbras;
Ingenti trepidare metu. Pars vertere terga.
Ceu quondam petiêre rates:——
Æn. VI. 489.

——omnis, eo terrore,——;
——omnes vertebant terga——.
Æn. VIII. 705.

Ver. 639.—ἄναυλος.] *Al.* ἄθλων. Sicuti infrà, τ', 133.

Ver. 640.—οἴχνεσκε.] *Ire solebat.* Vide suprà ad ν', 84.

Ibid.——βίῃ Ἡρακληείῃ.] Vide suprà ad ν', 758.

Ver. 641.——πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων.]

——dignus patriis qui lætior esset
Imperiis, & cui pater haud Mezentius esset. *Æn.* VII. 653.

Ver. 642. Παντοίας ἀρετὰς.] *Al.* Παντοίην ἀρετήν.

Ver. 644. Ὅς ῥα.] *Qui, ut dixi,*—— ver. 638.

Ver. 645.——ὑπ'.] *Al.* ἐν.

Ver.

Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων,
Κτεῖν'· οἱ δ' ἐκ ἐδύναντο, κὴ ἀχνύμενοί περ ἑταίρῳ,
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν κὴ ἀνάγκῃ
Τῶν προτέρων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
Ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ κρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς
Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, ὗρος Ἀχαιῶν,
Λίσσετ' ὑπὲρ τοκέων γενέμενος ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστέ, κὴ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
Ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
Παίδων, ἠδ' ἀλόχων κὴ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,
Ἡμὲν ὅτεῳ ζώουσι, κὴ ᾧ καταθνήσκασι.

Hector autem citò animadvertit, currénsque ei propè astitit,
Pectorique hastam infixit, charósque ipsum prope socios
Interfecit: Illi autem non poterant, tristes licèt ob socium,
Opitulari; ipsi enim valdè timebant Hectorem nobilem.
Intra-ordines autem recesserunt navium, circúmque eos sepserunt extremæ
Naves, quæ propiùs à maris subductæ erant; hostes autem certatim-insequebantur.
Argivi igitur à navibus quidem recesserunt præ necessitate
Prioribus, illic autem ad tentoria manserunt
Conferti, nec dissipabantur per castra: Retinebat enim pudor
Et mètus; perpetuò enim vociferantes-hortabantur invicem:
Nestor autem maximè, Gerenius, Custos Achivorum,
Obtestabatur per parentes supplicans viro cuique;
" O amici, viri estote, & cum-pudore reveremini animo
" Alios homines; & recordamini quisque
" Filiorum, & uxorum, & possessionis, & parentum,
" Sicui vivunt, & sicui mortui sunt.

Ver. 650. Στήθεϊ.] *Al.* Στήθεσι.

Ver. 653. Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν.] Huc spectat *Andromaches* illud, apud *Euripidem*, de marito suo *Hectore*, ad *Menelaum*;

Πόσις δ' ὁ κλεινὸς, ὃς σε πολλάκις δορὶ
Ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.
Androm. ver. 456.

" Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν" οἱ Ἀχαιοὶ, —— ὑποστείλαντες ἑαυτοὺς ὑπὸ τὰς νῆας· —— ἢ ἐν ὄψει ἔχοντες, διὰ τὴν ἥτταν, τὰς πρὸς τῷ τείχει νῆας, ἃς εἶχον κατὰ νότου πρὸ τούτου· —— " περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι νῆες, ὅσαι πρῶται " εἰρύατο," —— ἵνα κατὰ νότου μὲν ἔχωσι τὰς ἐν θαλάσσῃ πρώτας, πρὸ ὀφθαλμῶν δὲ τὰς ἐν τῷ τείχει προτέρας. *Eustath.*

Ver. 654. —— τοὶ δ' ἐπέχυντο.] Ad naves ruebant *Achivi* fugientes. *Vel*; eos certatim insequebantur *Trojani*. Pro posteriori sententiâ facit quod sequitur, Ἀργεῖοι δ' ——.

Ver. 657. —— οὐδ' ἐκέδασθεν.] *Al.* οὐδὲ κέδασθεν.

Ver. 659. —— Νέστωρ αὖτε μάλιστα.] Ita *Barnesius* ex MSS. tribus; & ex *ver.* 370 suprà. *Al.* Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστα.

Ver. 660. —— τοκέων.] *Al.* τεκέων.

Ver. 661. —— ἀνέρες ἐστὲ· —— μνήσασθε, —— ἀλόχων, —— ἠδὲ τοκήων.]

Ultrò animos tollit dictis, atque increpat ultrò: ——
In manibus Mars ipse, viri; nunc conjugis esto
Quisque suæ tectíque memor, nunc magna referto
Facta, patrum laudes. — *Æn.* X. 278.

Ver. 664. —— ζώουσι, —— καταθνήσκασι.] Vide suprà ad ν, 736; & ad α, 37.

Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γενάζομαι ὲ παρεόντων,
Ἑξάμεναι κραιερῶς μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
Θεσπέσιον· μάλα δὲ ζφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
Ἠμὲν πρὸς νηῶν, καὶ ὁμοιΐῃ πολέμοιο.
Ἔκλορα δ' ἐφράσσανλο βοὴν ἀγαθὸν, καὶ ἑταίρους,
Ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέσασαν, ὲδ' ἐμάχονλο,
Ἠδ' ὅσσοι πὰρ νηυσὶ μάχην ἐμάχονλο θοῇσιν·
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἰανλι μεγαλήτορι ἤνδανε θυμῷ
Ἑξάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέσασαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἴκρι' ἐπώχελο, μακρὰ βιβάσθων,
Νώμα δὲ ξυσὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,
Ὅς' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας ζυναγείρεται ἵππους,

665 "Hos per hîc ego ſupplico, non præſentes,
"Ut-ſtetis fortiter; neque, *quæſo*, vertamini in fugam.
Sic fatus, accendit robur & animum cujuſque:
Illis autem, ab oculis nubem caliginis ſubmovit Minerva
Divinitùs-immiſſam; valdéque ipſis lux coorta eſt utrinque,
670 Et ex-parte navium, & *ex parte* omnibus-æquè-gravis prœlii.
Hectorem autem conſpexerunt pugnâ ſtrenuum, & ſocios,
Tum quotquot à-tergo abſtiterant, neque pugnabant,
Tum quotquot ad naves pugnam pugnabant veloces;
Neque verò ampliùs Ajaci magnanimo placuit mente
675 Stare, ubi alii conſiſtebant filii Achivorum:
Sed hic navium tabulata obibat, magnis-paſſibus gradiens,
Verſabátque contum magnum navalem in manibus,
Compactum clavis-ferreis, duorum-&-viginti-cubitorum.
Ut verò quum vir equis deſultoriis-uti peritus,
680 Qui poſtquam ex multis quatuor ſelegit equos,

Ver. 666.—τρωπᾶσθε.] Ita Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus. Quod & *Homero* uſitatius. *Al.* τροπάεσθε, & τροπάεσθαι.

Ver. 668.——νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη.] Nempe *Neſtoris* prudentia, & præſens conſilium, Achivis terrorem nonnihil imminuerat. Vide ſuprà ad ά, 194; ad β', 169; & ad δ', 92.

Ver. 671.—ἐφράσσανλο.] Editorum nonnulli, ἐφράσανλο. Quod ferri non poteſt. Vide ſuprà ad ά, 140; & ad ν', 1.

Ibid.——βοὴν ἀγαθὸν.] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 674.—Αἰανλι.] Quâ ratione, Αἰανλι, hîc ultimam producat; item μάλα, *ver.* 695; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 675.——ἀφέσασαν.] Ita *Euſtathius*, & in contexu & in commentario; Ita & Cod. *Harleianus*: Sicuti ſuprà, *ver.* 672. *Al.* ἐφέσασαν.

Ver. 680.——Ὅς τ'.] *Euſtathius*; Τὸ δὲ, "ὅς τε,"——ἀντὶ τοῦ, ὅτε."——ἄλλως γὰρ, οὐκ εὐσύνλακλος ἡ παραβολή. Sed omninò erravit vir eruditus. Neque enim ullo pacto fert linguæ græcæ ratio, ut ὅς τι intelligatur ὅτε. Et præterea uſitatiſſima eſt *Homero*, atque etiam concinnior, iſtiuſmodi ſyntaxis; Ὡς δ' ὅτε——. Ut reticeatur ſcilicèt elegantiſſimè id, quod languidius ita ſupplere poſſis: "*Sicuti* fit, "*quum*——;" vel, "*Sicuti* res ſe habet, *quum*:" vel, (quod *hoc in loco* optimè congruit,) "*Sicuti quum* oſtendit ſe "*homo peritus*——, *qui*," &c.

Ibid.——ζυναγείρεται.] Τὸ δὲ χωρὶς τοῦ γ' γράφειν, Ὁμηρικὸν, παρὰ τὴν χρῆσιν, καὶ τῷ ἀάγῳ

Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ διώκει,
Λαοφόρον κατ' ὁδὸν, πολέες τέ ἑ θηήσαντο
Ἀνέρες, ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται· οἱ δὲ πέτονται.
Ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
Φοίτα, μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν·
Αἰεὶ δὲ ζμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε,
Νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. Οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
Ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πτερηνῶν αἰετὸς αἴθων
Ἕθνεα ἐφορμᾶται, πολαμὸν πάρα βοσκομενάων,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δολιχοδείρων·
Ὡς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο
Ἀντίον αἰζας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθε
Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
Αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
Ἄλεσθ' ἐν πολέμῳ· ὣς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.

Agitans ex campo magnam ad urbem incitat
Publicam per viam, multique eum admirantes ſpectant
Viri & mulieres; ipſe autem firmitèr finè-lapſu aſſiduè
Subſiliens, aliàs in alium alternat; illique *interim* volant:
Sic Ajax multa velocium tabulata-excelſa-in-puppibus navium
Obibat, magnis-paſſibus gradiens; voxque ejus ad æthera perveniebat;
Semper enim terribilitèr clamans Danaos hortabatur
Naveſque & tentoria defendere. At neque Hector
Manebat in Trojanorum turbâ benè armatorum:
Sed ſicut avium volucrium aquila fulva
Gentem invadit, fluvium juxta paſcentium,
Anſerum, vel gruum, vel cygnorum longa-colla-habentium;
Sic Hector impetu ferebatur-rectà in navem prorâ-cæruleam,
Prorsùm prorumpens; eúmque Jupiter impellebat à tergo
Manu valdè magnâ, concitabátque populum unà-cum ipſo.
Iterum verò acris pugna ad naves commiſſa eſt:
Dixiſſes certè indefeſſos & indefatigabiles inter-ſe
Occurrere in prœlio: tanto cum impetu pugnabant.

λόγῳ πάλιν Συνᾶδον ἐπιεικῶς. Τὸ γὰρ "Συν-" αίρεται," μᾶλλον προσεχῶς σημαίνει τὸ "Συνάγειν καὶ Συναρμόζειν." Καὶ ἐν ἄλλοις, "Σὺν δ' ἤειρεν ἰμᾶσι," (κ', 499,)—Συνήγαγε τὰς ἵππους. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 8.

Ver. 681. Σεύας.] Cod. *Harleian.* Σεύσας.

Ibid.——διώκει.] *Al.* δίηλαι.

Ver. 687.——κέλευε.] Vide ſuprà ad ν', 34.

Ver. 690.——ὀρνίθων——αἰετὸς——Ἕθνεα ἐφορμᾶται.]

——————quantum
Chaonias dicunt, aquilâ veniente, columbas. *Virg. Eclog.* IX. 12.

Ver. 691.——πολαμὸν.] Cod. *Harleian.* πολαμῶν.

Ver. 693.——νεὸς.] *Al.* νεώς.

Ver. 694.——ὦσεν.] *Al.* ὤρσεν. Vide ſuprà ad ν', 44.

Ver. 697.——ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας.]
Ingentem pugnam,——
Martem indomitum.——
Æn. II. 438, 440.

Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὁδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι·
Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου,
Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέσασαν ἀλλήλοισιν.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο πουλυπόροιο,
Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
Τῇ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
Τόξων αἰνὰς ἀμφὶς μένον, οὐδὲ τ' ἀκόντων,
Ἀλλ' οἵγ' ἐγγύθεν ἑσάμενοι ἔναν θυμὸν ἔχοντες,
Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,
Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήεντα,
Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,

Ac pugnantibus hic erat animus: Achivi quidem
Non putabant *se* evasuros è clade, sed perituros:
Trojanis autem credebat animus in pectoribus cujusque,
Naves incensuros esse *se*, occisuróque heroas Achivos.
Atque hi quidem his animis inflabant sibi invicem.
Hector autem puppim navis prehendit pontum-transeuntis,
Pulchræ, velocis, quæ Protesilaum advexerat
Ad Trojam, neque retrò reduxit *eum* in patriam terram:
Hujus utique pro nave Achivique Trojanique
Occidebant alii-alios cominùs: Neque sanè ii
Sagittarum impetus eminùs expectabant, neque jaculorum;
Sed cominùs stantes, unum animum habentes,
Acutis jam securibus & bipennibus pugnabant,
Et ensibus magnis, & hastis utrinque-acutis.
Multi verò gladii pulchri, nigris-inditi-manubriis, capulis-magnis,
Alii quidem è manibus in-terram cadebant, alii verò ab humeris
Virorum pugnantium: fluebátque sanguine terra nigra.
Hector autem puppim-*navis* postquam prehenderat, non dimittebat,

Ver. 704.——νὸς ἥψαλο.] *Al.* νεὼς ἥψαλο. Ut pronunciaretur scilicet, νῶς ἥψαλο.

Ver. 705. Καλῆς.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 708.—οὐδ' ἄρα τοίγε——.] Ὅρα τὸν φράσιν τῆς κινδυνώδους ἀκριβείας μάχης· ἣν οὐκ ἂν φράσειαν κάλλιον, οὐδ' εἰ πάνυ οἱ ῥήτορες εἰς ἓν ζυνελθόντες μελετήσαιεν. *Eustath.*

Ver. 711.—δὴ.] *Omnino*——. Vide autem suprà, ad ξ', 433.

Ver. 713.—καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ibid.—μελάνδετα.] *Nigris manubriis inditi.* Malè Barnesius, *nigris illigati vaginis.* Quod hîc minùs convenit.

Ver. 714.—χειρῶν.] Cod. *Harleian.* χερός.

Ver. 716. Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν——, οὐ-σεῖς πῦρ.]

Clatsem, quæ lateri castrorum adjuncta latebat
Aggeribus septam circùm & fluvialibus undis,
Invadit; sociosque incendia poscit ovantes;
Atque manum pinu flagranti fervidus implet. *Æn.* IX. 69.

Ibid.—μεθίει.] Vide suprà ad *ver.* 24.

Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν·
Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν.
Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
Νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολεῦσαι,
Ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
Οἵ μ', ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ' ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει κὴ ἀνώγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοσιν ὄρουσαν·
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, ὀϊόμενος θανέεσθαι,
Θρῃνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐίσης·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' εἰςήκει δεδοκημένος· ἔλχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅςις φέροι ἀκάμαντον πῦρ·
Αἰεὶ δὲ ζμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἄνέρες ἐσθλοί, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Summam puppis-partem manibus tenens; Trojanis verò inclamabat;
" Ferte ignem, simúlque & ipsi conferti excitate pugnam.
" Nunc nobis omnium Jupiter instar diem dedit;
" Ut naves capiamus, quæ huc diis invitis profectæ,
" Nobis clades multas intulerunt, ignaviâ seniorum;
" Qui me, volentem pugnare ad puppes navium,
" Ipsúmque detinebant, inhibebantque exercitum.
" Verùm si tum lædebat mentes latè-sonans Jupiter
" Nostras, nunc ipse impellit & jubet.
Sic dixit: Illi autem inde acriùs in Argivos irruebant:
Ajax autem non ampliùs sustinebat, obruebatur enim telis;
Sed recedebat paululùm, (putans se moriturum esse,)
Ad transtrum septem-pedale; liquit verò tabulata navis undique-æqualis:
Ibi ille stabat observans; hastâque assiduè
Trojanos arcebat à navibus, quicunque ferret indefessum ignem:
Sempérque horrendùm clamans, Danaos hortabatur;
" O amici, heroës Danai, famuli Martis;
" Viri optime, amici, recordaminique strenuæ fortitudinis.

Ver. 717.——ἰκίλυεν.] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 718.——Οἴσετε.] Cod. *Harleian.* Οἴσεται.

Ibid.——ὄρνυτ'.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 719.——πάντων——ἄξιον.] Πάντων τῶν τολμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβήν. *Schol. Vulgg.* Ἀντάξιον ἀντὶ πάντων ὧν ἐπάσχομεν. *Schol. inedita in* Cod. *Harleiano.*

Ver. 724.—Ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότ'.] *At si tum* reverà——.

Ibid.—τοτ' ἔβλαπτε.] *Eustathius*, in Commentario suo, videtur legisse τότε βλάπτει. Id quod auribus non displicet.

Ibid.—εὐρύοπα.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 729.—νηὸς ἐίσης.] Vide suprà ad ά, 306.

Ver. 370. Ἔνθ' ἄρ'.] *Ibi, inquam,*——.

Ibid.——εἰςήκει.] Si ἔςηκεν dixisset, jam non constaret Temporum ratio. Vide suprà ad δ', 434; & ad ά, 37.

Ver. 731.—ἀκάμαντον.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 732.—κίλυεν.] Vide suprà ad ν', 84.

Ἦέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
Ἦέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅκ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
Οὐ μέν τις Ζχεδόν ἐςι πόλις, πύργοις ἀραρυῖα,
Ἢ κ' ἀπαμυναιμεσθ', ἑτεραλκέα δῆμον ἔχονλες·
Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
Πόνῳ κεκλιμένοι, ἑκὰς ἤμεθα πατρίδος αἴης·
Τῷ ἐν χερσὶ φόως, ὃ μειλιχίη πολέμοιο.
Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
Ὅσις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,
Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύνανλος,
Τόνδ' Αἴας ἔτασκε, δεδεγμένος ὀξέϊ δουρί·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν ἔτα.

735 "An aliquos putamus esse adjutores à tergo?
"Aut aliquem murum firmiorem, qui viris perniciem arceat?
"Non quidem aliqua prope est urbs turribus munita,
"Quâ defendamur, suis-vicibus-succedentem exercitum habentes:
"Sed enim in Trojanorum campo benè armatorum,
740 "Ponto admoti, longè sedemus à patriâ terrâ:
"Ideò in manibus salus, non in remissione pugnæ.
Dixit, & furens insectabatur hastâ acutâ:
Quicunque utique Trojanorum, cavas ad naves ferretur
Cum igne ardenti, *in* gratiam Hectoris concitantis;
745 Hunc Ajax vulnerabat, excipiens acutâ hastâ;
Duodecim adeò ante naves cominùs feriit.

Ver. 736. Ἦέ τι τεῖχος ἄρειον.] ——Quò deinde fugam? quo tenditis? inquit.
Quos alios muros, quæ jam ultrà mœnia habetis? *Æn.* IX. 781.

Ver. 738.——ἀπαμυναίμεσθ'.] ἐπαμυναίμεσθ'. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus. Βοήθειαν λάβοιμεν. *Schol. ibidem inedita.*

Ibid.—ἑτεραλκέα δῆμον.] ἀμοιβαῖς· ν', 793.

Ver. 739.——Τρώων πεδίῳ——, πόνῳ κεκλιμένοι,——ἐν χερσὶ φόως——. Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ.]
Nec spes ulla fugæ: rerum pars altera adempta est. *Æn.* IX. 131.
Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;
Deest jam terra fugæ; pelagus, Trojamne petemus?
Hæc ait, & medius densos prorumpit in hostes. *Æn.* X. 377.

Ver. 741.——μειλιχίη.] *Al.* μειλιχίη.

Ver. 742.——ὀξυόεντι.] Vide suprà ad ι, 50.

Ver. 743.—κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο.] *Al.* κοιλὰς ἐπὶ νῆας ἄγοιτο. Scholia inedita, in Cod. *Harleiano*, exponunt; ἐφέροιτο τῇ εἱμαρμένῃ. Sed aptiùs intelligas; *virtute suâ*, vel, *hortatu Hectoris.*

Ver. 745.—ὀξέϊ δουρί.] *Al.* ἔγχεϊ μακρῷ.

Ver. 746.——δὲ.] *Al.* δή. Longè minùs venustè.

Ibid.——ἔτα.] *Al.* ἔκλα.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π΄.

Ὑπόθεσις τῆς Π΄ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΠΑτρόκλῳ διηθέντι Ἀχιλλεὺς τὴν ἑαυτοῦ ναυσπλίαν ἐπιδρέπει ἀναλαβεῖν, καὶ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δὲ, ἐξελθόντες ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν ναρχήορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλέως ἀνελόντα, Πήδασον· ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ, πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου τὴν ναυσπλίαν αὐτοῦ.

Ἐπιγραφαί.

Πατρόκλεια.

Ἄλλως.

Πῖ, Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Ἕκτορος αἰχμή.

Ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίσταο, ποιμένι λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥςε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
Τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη
Νηπίη; ἦθ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,

SIC hi quidem de navi bonis-tranſtris-inſtructâ pugnabant:
Patroclus autem Achilli aſtabat, paſtori populorum,
Lacrymas calidas fundens; tanquam fons aquis-niger,
Qui utique ab excelsâ petrâ nigram fundit aquam.
Hunc autem intuens miſeratus eſt pedibus-celer nobilis Achilles,
Et ipſum compellans verbis alatis allocutus eſt;
" Curnam lacrymaris, Patrocle, tanquam puella
" Parvula? quæ cum matre currens, eam ſe-*brachiis*-ſuſcipere flagitat,

Ver. 3. Δάκρυα θερμὰ χέων.] Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. *Æn.* I. 649.

Ver. 5.—ποδάρκης.] Vide ſuprà ad ᾱ. 58.

Ver. 6.——ἔπεα πτερόεντα.]
——————————*verbis*
Quæ tutò tibi magna *volant*.——————
Æn. XI. 380.

Εἵανῦ ἀπ]ομένη, κ᾽ τ᾽ ἐσσυμένην κα]ερύκει,
Δακρυόεσσα δέ μιν πολιδέρκε]αι, ὄφρ᾽ ἀνέλη]αι·
Τῇ ἴκελ᾽, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις·
Ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
Ἦέ τιν᾽ ἀγ]ελίην Φθίης ἐξέκλυες οἴ᾽;
Ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἀκ]ορ᾽ υἱὸν,
Ζώει δ᾽ Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Τῶν κε μάλ᾽ ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
Ἦὲ ζύ γ᾽ Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκοι]αι
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα ζφῆς;
Ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὸν δὲ βαρυσενάχων προσέφης, Πα]ρόκλεις ἱππεῦ·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέ᾽ υἱὲ, μέγα φέρ]ατ᾽ Ἀχαιῶν,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχ᾽ βεβίηκεν Ἀχαιύς.
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάν]ες, ὅσοι πάρ᾽ ἦσαν ἄριστοι,
Ἐν νηυσὶν κέα]αι βεβλημένοι ὑτάμενοί τε·
Βέβλη]αι μὲν ὁ Τυδείδης κρα]ερὸς Διομήδης·

" Vestem apprehendens, & properantem detinet;
" Lachrymabunda autem ipsam suscipit, ut ulnis se attollat;
" Huic similis, Patrocle, rorantem lacrymam effundis.
" Anne aliquid Myrmidonibus nuncias, aut mihi ipsi?
" An aliquem nunçium ex Phthiâ audivisti solus?
" Vivere sanè adhuc aiunt Menœtium, Actoris filium;
" Vivit & Æacides Peleus inter Myrmidonas;
" Quorum utique valdè alterutro tristaremur mortuo.
" An verò tu Argivorum gratiâ luges, quòd ita pereant
" Naves ad cavas, injustitiam propter suam?
" Eloquere; nè cela mente; ut sciamus ambo.
" Hunc autem gravitèr-suspirans allocutus es, Patrocle eques;
" O Achille, Pelei fili, multò fortissime Achivorum,
" Nè indigneris: tam-gravis enim dolor oppressit Achivos.
" Illi enim jam omnes, quicunque antè erant fortissimi,
" In navibus jacent eminùs cominúsque vulnerati.
" Eminùs quidem sauciatus est Tydides fortis Diomedes;

Ver. 9. Εἵανῦ.] Vide suprà ad ξ', 178; & ad γ', 385.

Ver. 10.—πολιδέρκε]αι.] *Al.* περιδέρκε]αι.

Ver. 13.—Φθίης ἐξέκλυες.] *Al.* Φθίης ἐξ ἔκλυες.

Ver. 16.—ἀκαχοίμεθα.] *Al.* ἀκαχήμεθα.

Ibid.—τεθνειώτων.] Vide suprà ad γ', 46.

Ver. 21.—Πηλέ᾽.] *Al.* Πηλέως, & Πηλῆ᾽. Quæ omnia ferri possint. Vide suprà ad ά, 489.

Ibid.—υἱὲ, μέγα.] Quâ ratione, υἱὲ, hîc ultimam producat; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.—μέγα φέρ]ατ᾽ Ἀχαιῶν.]
—O Danaûm fortissime gentis.
Æn. I. 100.

Ver. 22. Μὴ νεμέσα.] Quî hoc de irâ Achillis adversùs Agamemnonem coërcendâ acceperunt, vim hujus vocabuli prorsùs ignorârunt. Longè aliud est, μηνίειν· aliud, νεμεσᾶν. Videatur idem iste versiculus suprà, ά, 147.

Ibid.—βεβίηκεν—· Βέβλη]αι—· Οὖτα]αι.] Vide suprà ad γ', 736; & ad ά, 37.

Ver. 23.—δὴ] *Omninò*—; *Profectò*—. Vide suprà ad ξ', 433.

Ver. 25.—Διομήδης·—Ὀδυσεὺς—, Ἀγαμέμνων·—Εὐρύπυλ᾽.]—ἰωαινεῖται τῆς τάξεως· Τὸν μὲν γὰρ βασιλέα ὄντα πρεσβεύειν τῶν ἄλλων, μήποτε ἢ χαλεπήνας ὁ Ἀχιλλεὺς ἅμα τῇ τοῦ ἰχθεῖ μήνιμα πρᾶξαι τὸν ἐπίλοιπον. Ἀλλ᾽

Οὗτασαι δ' Ὀδυσεὺς δυρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
Βέβληαι δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
Τὼς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
Ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
Μὴ ἐμὲ γῶν ἔτος γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Αἰναρέτη· τίς σεῦ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐξὶν ἀπηνής·
Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
Καί τινά τοι καὶ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
Ἀλλ' ἐμὲ περ πρόες ὦχα, ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον·

" Cominùs verò Ulyſſes haſtâ-inclytus, atque Agamemnon:
" Vulneratus etiam eſt Eurypylus in femore ſagittâ.
" Atque hos quidem medici multis-medicamentis-utentes curando-occupati ſunt,
" Vulnera ſanantes: tu verò inexorabilis es, Achille.
" Nè me *unquam* talis utique ceperit ira, qualem tu ſervas,
" In malum-fortis: Quiſnam à te alius juvabitur poſthàc,
" Si non ab Argivis *nunc* indignam perniciem propulſaveris?
" Immiſericors: non utique tibi pater erat eques Peleus,
" Nec Thetis mater; cæruleum autem te peperit mare,
" Excelſæque petræ; quoniam tibi mens eſt ſæva.
" Quòd ſi aliquod mentibus tuis vaticinium vereris,
" Et aliquod tibi à Jove dixit veneranda mater;
" At me ſaltem mitte citò, ſimúlque cæteras copias præbe

Ἀλλ' ὐδ' ἴσχαλον τίθησι· δίος γὰρ ἀγὼν, μὴ τῇ τῦ ὀνόμαλος προφορᾷ τελεύλαία κειμένη ἀναλυθῆναι ὕσῃ. ἀναπύσῃ πρὸς τὸ παρόν. Ὅθεν μέσην αὐτῷ δίδωσι τάξιν, ἐκπρύων τὴν μνήμην, ἀμελύνων τὸ μῖσος, διὰ τῶν ἐκατέρωθεν, ἀμάλιςα διὰ τῆς ἄγαν βραχυλογίας· Οὐ γὰρ πολλὰς λέξεις ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, καθὰ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, ἐδαπάνησεν· ἀλλὰ φειδωλῶς ὕπως ἐκπέδραμεν, " ἠδ' Ἀγαμέμνων." *Eustath.*

Ver. 29.—ἀκειόμενοι.] *Al.* ἀκειάμενοι.

Ver. 31.—τίς σεῦ ἄλλος.] Pronunciabatur, τίς σεῦλλος. MS. *Barnefii* unus, τί σεῦ ἄλλος; Quod & probat vir eruditus. Sed & ad ſententiam, minùs rectè; & ad conſtructionem cum iſto περ, parùm aptè.

Ver. 32. Νηλεές· οὐκ ἄρα——, γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα, Πέτραι τ' ἠλίβατοι.]

——————ἦ ῥα λεαίνας
Μασσὸν ἐθήλαζε, δρυμῷ τί μιν ἔτρεφε μάτης. *Theocrit. Idyll.* III. 15.

Nec tibi Diva parens, generis nec Dardanus auctor,
Perfide, ſed duris genuit te cautibus horrens
Caucaſus, Hyrcanæque admôrunt ubera tigres. *Æn.* IV. 365.

Quo de loco *Macrobius*: " Plenè Virgilius,
" non *partionem* ſolam, ſicut ille quem ſe-
" quebatur; ſed *educationem* quoque *nutri-*
" *cationis*, tanquam bellualem & aſperam,
" criminatur. Addit enim de ſuo, *Hyrca-*
" *næque admôrunt ubera tigres.*——Ad
" criminandos igitur mores, defuit *Homero*,
" quod *Virgilius* adjecit." *Lib.* V. *cap.* 11. Καὶ καλῶς Ὅμηρος εἶπε, " γλαυκὴ δέ σε
" τίκτε θάλασσα," πρὸς τὸν ἀνήμερον εἶναι δουλεύοντα καὶ ἀμείλικτον. *Plutarch. de Solertiâ Animalium.* Φιλικὸν ἡ παῤῥησία, καὶ Σεμνόν.——ὅθεν αἰδοῦνται τὰς παῤῥησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι.——Αὐτός γε μὴν ὁ Ἀχιλλεὺς, καὶ περ ὢν γλυκύθυμος ὢν ὑδ' ἀγανόφρων, ἀλλὰ δεινὸς ἀνὴρ,——παρεῖχε τῷ Παλρόκλῳ ζώπυρα καλαφέρειν αὐτῷ πολλὰ τοιαῦτα· " Νηλεὲς·
" οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ," &c. *Id. de Adulat. & Amic. diſcrim.*

Ibid.—ἱππότα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 34.—σε τίκτε.] *Al.* σ' ἔτικτε. Quod leviculum eſt.

Ver. 38. Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες.] Codd. à *Th. Benleio* collati, Ἀλλὰ ἐμὲ πρόες.

Vet.

Μυρμιδόνων, ἤν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
Δὸς δέ μοι ὤμοιϊν τὰ ζὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
Αἴκ ἐμέ ζοι ἴσκονσες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρηϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
Ὦσαιμεν προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ὤ μοι, διοτρεφὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα,
Οὔτε τί μοι πὰρ Διὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
Καὶ γέρας ἀψ ἀφελέσθαι, ὅ, τε κράτεϊ προβεβήκει·
Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
Κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
Δουρὶ δ' ἐμῷ κλεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,

" Myrmidonum, ſi fortè quid luminis Danais fiam.
" Da autem mihi humeris tua arma ut induam;
" Si fortè, me ob-ſimilitudinem-eſſe-Te credentes, abſtineant à pugnâ
" Trojani, reſpirentque Mavortii filii Achivorum
" Afflicti *jam*: exiguа ſanè reſpiratio in bello, *profuerit*.
" Facilè verò integri defeſſos viros prœlio
" Repulerimus ad urbem, à navibus & tentoriis.
Sic dixit ſupplicans, valdè demens: certè enim erat
Sibi ipſi mortemque malam, & fatum rogaturus.
Illum autem gravitèr gemens allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Hei mihi, nobiliſſime Patrocle, quod dixeris:
" Neque vaticinium ullum vereor, quod audiverim;
" Neque quidquam mihi à Jove dixit veneranda mater:
" Sed hic gravis dolor cor & animum occupat,
" Quando æqualem quis voluerit privare portione-ſuâ,
" Et præmium rursùs auferre *is*, qui potentiâ antecellat:
" Gravis dolor hic mihi eſt, quandoquidem *inde* paſſus ſum mœrores animo.
" Puellam, quam quidem mihi præmium elegerant filii Achivorum,
" Haſtâque meâ quæſiveram, urbe benè-munitâ eversâ;

Ver. 43.—ὀλίγη δέ τ'.] Vertit *Barneſius*, aliique; " *exiguáque fiat*——." Sententiâ non prorsùs incommodâ. Sed minùs videbitur ταυτολόγον, multóque majus inerit πάθος, ſi vertas: " *Vel exiguum ſanè reſpirandi ſpa-* " *tium in bello, non erit inutile.*" Quod & *Barneſium* non fugerat ſuprà, λ', 800.

Ver. 50. Οὔτε θεοπροπίης——, Οὔτε τί μοι πὰρ Διὸς.] Nempe, nihil *novi*, nihil quod ipſum *terreſaceret*, nihil quod *non jamdudùm probè nôſſet* Patroclus. Nam alioqui fatum ſuum ſibi à Jove nunciaverat Thetis, *i*, 410. Ut rectè notavit *Barneſius*.

Ver. 53. Ὁππότε δὴ.] Vide ſuprà ad ξ, 433.

Ver. 56.——ἄρα.] *Ut nôſti*,——.

Ibid.—ἔξελον.] Ὡς ἐξαίρετον ἐδωκαν. *Schol.*

Ver. 57.—πόλιν εὐτείχεα πέρσας.] Quâ ratione, πόλιν, hîc ultimam producat; item πες, *ver.* 60; & δὲ, *ver.* 67; & πόλις, *ver.* 69;

Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλεο χρειῶν Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης, ὥσεί τιν' ἀτίμητον μελανάϛην.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προλετύχθαι ἐάσομεν· ἠδ' ἄρα περ ἦν
Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρέσιν· ἦτοι ἔφην γε
Οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτή τε, πτόλεμός τε.
Τύνη δ' ὤμοιϊν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηϊμῖνι θαλάσσης
Κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,
Θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες, ἐναύλους
Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων

" Hanc rursùs è manibus eripuit rex Agamemnon
" Atrides, tanquam ab aliquo honorum-exorte inquilino.
" Sed hæc quidem antè-acta-esse sinamus: neque enim fas erat
" Perpetuò iratum esse animo: At statueram sanè,
" Non priùs iram *me* cohibiturum, quàm cùm jam
" Ad naves meas perveniſſet clamórque, pugnáque.
" Tu tamen humeris quidem mea inclyta arma indue,
" Et Dux esto Myrmidonibus bellicosis ad pugnam;
" Siquidem nigra Trojanorum nubes circumdedit
" Naves prævalidè: at littore maris
" Concluſi sunt, loci parvam deinceps portionem habentes,
" Argivi: Trojanorum autem civitas tota ingruit,
" Fiduciæ-plena: Non enim meæ galeæ vident frontem
" Propè splendentis: Citò certè fugientes fossas-campestres
" Implevissent cadaveribus, si in me rex Agamemnon

69; vide suprà ad ά, 51. Cæterùm Codices omnes à *Th. Bentleio* collati, habent πόλιν εὐτείχεον πέρσας· ut pronuncietur scilicèt εὐτείχην. Atque alibi semper adhibet *Homerus*, εὐτείχεον.

Ver. 60.—ἐάσομεν.] Ineptè hîc *Barnesius*, ἐάσσομεν. Vide suprà ad δ', 42.

Ibid.——ἄρα περ ἦν.] *Al.* ἄρα πως ἦν.

Ver. 62.—ὁπόταν δὴ.] *Quandò demùm*—.

Ver. 66. Εἰ δὴ.] *Al.* Ἦ δὴ———, *quâ parte*———.

Ibid.——ἀμφιβέβηκε——, κεκλίαται——, βέβηκε.] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 67.——οἱ δὲ ῥηϊμῖνι θαλάσσης.]

Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;
Deest jam terra fugæ.———
Æn. X. 377.

Ver. 70. Θάρσυνος.] A θαρσῦνω, θάρσυνος eâdem analogiâ, atque à μαρτύρομαι, μάρτυρος· à νίφω, νίφετός· à κρίνω, κρίτος· similiáque innumera. In quibus nullus unquam est licentiæ locus. Vide suprà ad ά, 338.

Ibid.——οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον.] Ἀδικεμένῳ τῷ πολίτῃ δέδοται τὸ λέγειν τι περὶ ἑαυτῦ πρὸς τὸν ἀγνωμονοῦντας· ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς, ἄλλως μὲν ὑφίεῖο τῷ Διΐῳ τῆς δόξης, ᾗ μέτρια ἦν, λέγων,——" αἴ κέ " ποθι Ζεὺς δῶσι——." ὑβρισθεὶς δὲ παρ' ἀξίαν ᾗ προπηλακισθεὶς, ἐφίησι τὴν μεγαλαυχίαν τῇ ὀργῇ·——" οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος " λεύσσουσι μέτωπον Ἐγγύθι λαμπομένης." Δέχεται γὰρ ἡ παῤῥησία, μέρος ὂσα τῆς δικαιολογίας, τὴν μεγαληγορίαν. *Plutarch. de sui laude.*

Ver. 71.—φεύγοντες, ἐναύλους Πλήσειαν νεκύων.] Τὰς διὰ γενῦ ῥέοντας πολεμὺς, διώρυχας· Διὰ δὲ τύτυ προκαλασκευάζει ὁ Ποιητὴς τὴν παρὰ τῷ πολεμῷ μάχην, τὴν ἐν τῇ φ'. *Scholi.*

Ver.

Ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ κρατὸν ἀμφιμάχονται.
Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
Μαίνεται ἔγχείη, Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι·
Οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος,
Ἐχθροῦ ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Τρωσὶ κελευόντος, περιάγνυνται· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
Ἀλλά κε ὦς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
Ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
Ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην κε κῦδος ἄροιο
Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
Ἄψ ἀπονάσσωσιν, προτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἴέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν

" Leni animo fuiſſet; nunc verò exercitum occluſum oppugnant.
" Non enim Tydidæ Diomedis in manibus
" Furit haſta, à Danais mortem ut arcere poſſit;
" Neque dum Atridæ vocem audivi clamantis,
" Inimico ex capite; ſed Hectoris homicidæ vox,
" Trojanos adhortantis, reſonat: illi autem cum clamore
" Totum campum obtinent prœlio vincentes Achivos.
" Sed & ſic, Patrocle, à navibus peſtem propulſans
" Irrue ſtrenuè; nè jam igne ardenti
" Naves incendant, dulcémque reditum præcidant.
" Pareto autem, ſicut tibi ego ſermonis ſummam in animo poſuero;
" Quò mihi honorem magnum & gloriam referas
" Ab omnibus Danais; & illi perpulchram puellam
" Abductam reddant, inſupérque ſplendida dona præbeant.
" A navibus ubi hoſtem repuleris, revertere: Quòd ſi tibi
" Dederit gloriam conſequi altitonans maritus Junonis,
" Nè tu ſine me ſis cupidus pugnandi

Ver. 77. Ἐχθροῦ ἐκ κεφαλῆς.] Infandum caput——— *Æn.* IV. 613.

Ibid.—Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.] *Homicidam Hectorem* dixit *Horatius*, Epod. 17. At *vim* græcæ vocis vix aſſecutus videtur ſermo Romanus. Vide *Mureti Var. Lect. lib.* 3. *cap.* 19.

Ver. 78.——περιάγνυνται.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 81.—μὴ δὴ.] *Nè reverà*——. Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 83. Πείθεο δ'.] Ante hunc verſiculum, inſeruit ex conjecturâ *Barneſius* alterum iſtum à *Laërtio* in vitâ *Diogenis* memoratum, qui tamen huc in loco haud ſatis aptè convenit,

Τὰς ἄλλας ἰνάριζ', ἀπὸ δ' Ἕκτορος ἴσχυε χεῖρας.

Nempè ἐρανὸν ποιεῖ αἰτούμενον *Diogenes*, ita παροιμίαν reſpondit,

Τὰς ἄλλας ἐράνιζ', ἀπὸ Διὸς ἴσχυε χεῖρας.

Ita nimirùm apud *Laërtium* ſcriptum oportuit, non δ' Ἕκτορος, ſed Διὸς.

Ver. 84.——ἄροιο.] *Al.* ἄρηαι.

Ver. 85.——περικαλλέα.] In hujuſmodi vocabulis omnibus analogiam *Genitivi* ſemper ſequitur *Accuſativus*;———εως,——εα.———κος,——εα. Vide ſuprà ad ά, 265; & ad ν', 46.

Ver.

Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
Μηδ' ἐπαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
Τρῶας ἐναιρόμενος, πρὸς Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
Μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
Ἐμβήῃ· μάλα τὸς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
Θείης, τύσδε δ' ἐᾶν πεδίον καταδηριάασθαι.
Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Μήτε τις ἔν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
Μήτε τις Ἀργείων· νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον·
Ὄφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύσιμεν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἴας δ' ὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·

90 " Cum Trojanis bellicosis; inhonoratiorem quippe me reddes,
" Neve exultans prælio & pugnâ,
" Trojanos occidens, ad Ilium usque *tuos milites* ducas:
" Nequis ab Olympo deorum sempiternorum *adversus te*
" Descendat: valde hos utique diligit longè-jaculans Apollo;
95 " Sed revertaris, postquam salutem navibus
" Dederis, illosque fine per campum prælio-certare.
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Neu quis Trojanorum mortem effugiat, quàm multi sunt,
" Neve quis Argivorum; nobis verò duobus effugere perniciem *contingat*;
100 " Ut soli Trojæ sacra mœnia diruamus.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Ajax verò non ampliùs permanebat; obruebatur enim telis

Ver. 91.——πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι.] Vide suprà ad ή, 232, 279.

Ver. 94. Ἐμβήῃ.] Ἐμπεδίῃ· ἐναντιωθῇ *Coi. Schol.* inedita, in Cod. *Harleiano.*

Ver. 96. Θείης, τύσδε δ' ἐᾶν.] *Al.* Θοὴς, τύσδε τ' ἐᾶν.

Ver. 97. Αἰ γὰρ—Μήτε τις ἔν Τρώων—. Μήτε τις Ἀργείων.] Fuerunt, notante *Eustathio*, qui quatuor hosce versiculos rejicerent, διὰ τὸ ἀδύναλον, καὶ τὸ τῦ ἤθους φθονερόν. Sed nequaquam idoneæ hæ rationes. Nam, de *Moribus*, semper exhibet Heroëm suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem famâ accepisset: Vide suprà ad ε, 2. *Hyperbolen* autem quod attinet; non prorsùs absimile est, quod & *Diomedes* alibi jactabat:

Θευγδίλων ζὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ
Ἴλιον εὕρωμεν.——ι, 47.

Nec tam *insultus* hîc, quod voluerunt nonnulli, depingitur *Achilles*, ut, postquam Achivi Trojanique ad internecionem cæsi fuerint omnes, victoriam se ab hoste tum, quum superstes sit nullus, reportaturum oportet; sed ut, in prælio & obsidione occisis utrinque omnibus, ipse unus, cum amico suo *Patroclo*, Trojæ eversæ superfit.

Ver. 98.——ἔν.] *Eas ob causas, quas tibi memoravi;*——.

Ver. 99.——νῶϊν δ' ἐκδῦμεν.] *Al.* νῶϊ δ' ἐκδῦμεν· ut sit contractum videlicet ex ἐκδύομεν. Notante *Eustathio.*

Ver. 100.——λύσιμεν.] *Al.* λύσομεν.

Ver. 102. Αἴας δ' ὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ——.] Conjuncta sunt hæc cum præcedentibus in superiore libro; ό, 727 & 745.

Ergo nec clypeo juvenis subsistere tantùm,
Nec dextrâ valet: injectis sic undique telis
Obruitur. Strepit assiduo cava tempora circum
Tinnitu galea, & saxis solida æra fatiscunt.
Discussæque jubæ capiti; nec sufficit umbo
Ictibus: ingeminant hastîs & Troës——.
Æn. IX. 806.

Ver.

Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ,
Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
Καπφάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχων ζάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·
Αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθμαλι· καδδέ οἱ ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν
Ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐκρίκτο.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰς
Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν·
Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
Πῆλ' αὖτως ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆς

Domabat eum *nempè* Jovisque consilium & Trojani feroces,
Jaculantes: terribilem autem circa tempora fulgens
Galea percussa sonitum edebat: Percutiebatur quippe assiduè
Ad clavos-cassidis affabrè-factos: Ille verò sinistro humero delassabatur,
Firmitèr usque tenendo scutum versatile: neque-tamen poterant
Undique illum loco-movere, urgentes telis:
Jugiter autem gravi tenebatur anhelitu; eique sudor
Undique ex membris multus defluebat, neque omninò poterat
Respirare; ex-omni-parte enim malo opprimebatur.
Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes,
Quomodo primò ignis inciderit navibus Achivorum.
Hector Ajacis hastam fraxineam propè astans
Percussit ense magno, cuspidis ad commissuram cum-ligno retrò;
Penitúsque amputavit: *Ac tum* quidem Telamonius Ajax
Vibrabat frustrà in manu mutilum hastile; procul autem ab ipso

Ver. 105.——καναχὴν.] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 106. Καπφάλαρ'.] Κατὰ τὰ φάλαρα. Sic, ἀμβωμοῖσι, δ', 441, ἀμφόνου, ἀννέκυας, κ', 298, καδδὲ, infrà, *ver.* 109, & καλλαπάρην, in multis codicibus, ξ', 447, 517.

Ibid.——ἔκαμνεν.] *Al.* ἔκαμψεν· Minùs rectè. Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 107.——αἰόλον.] *Schol. Vulgg.* ποικίλον. Minùs rectè. Vide suprà ad β', 816.

Ver. 108.——βελέεσσιν.] MS. unus apud *Barnesium*; τελέεσσιν, turmis: Sicuti in ή, 380.

Ver. 109.—ἔχετ' ἄσθμαλι, καδδὲ οἱ ἱδρώς.]
——tum creber anhelitus artus
Aridaque ora quatit; sudor fluit undique rivis. *Æn.* V. 199.
——tum toto corpore sudor
Liquitur, & piceum (nec respirare potestas)
Flumen agit; fessos quatit æger anhelitus artus. *Æn.* IX. 812.

Ver. 110.——οὐδέ πη.] *Al.* οὐδέ πω.

Ver. 111.—κακὸν κακῷ.] *Al.* κακῷ κακόν.

Ver. 112. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι.] Vide suprà ad β', 484 & 681.

Ver. 113. Ὅππως δὴ.] *Quomodo utique*—. Refertur nimirùm ad id quod præcessit, ή, 718. Vide autem & suprà ad ξ', 433.

Ver. 114. Ἕκτωρ Αἴαντος.] Ita edidit *Barnesius* ex MS. Rectè, ut mihi quidem videtur. *Vulgg.* Ἕκτωρ δ' Αἴαντος——. Quod hoc in loco languidulum est.

Ver. 115.—ἄορι μεγάλῳ.] Quâ ratione, ἄορι, hîc ultimam producat; item, ἀντικρὺ, *ver.* 116; Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 117.——χειρὶ.] *Al.* χερσί.

Ver.

Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε θεσσῦσα.
Γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
Ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάσχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βέλεσο νίκην.
Χάζεσο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάμαντον πῦρ
Νηῒ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέσῃ κέχυτο φλόξ.
Ὣς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μηρὼ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἱπποκέλευθε·
Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωήν.
Μὴ δὴ νῆας ἕλωσι, κὴ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ·

Cuſpis ærea humi reſonuit cadens.
Agnovit verò Ajax animo egregio, exhorruitque
Opera deorum: quòd penitùs belli conſilia præcidat
Jupiter altitonans; Trojaniſque *tum* vellet victoriam.
Receſſit itaque extra tela: Illi verò injecerunt indefeſſum ignem
Navi veloci: per hanc autem ſtatim inextinguibilis diffuſa eſt flamma.
Sic quidem puppim ignis circumdedit: At Achilles
Femora percutiens, Patroclum allocutus eſt;
" Propera, nobiliſſime Patrocle, eques:
" Video utique apud naves ignis hoſtilis impetum:
" Nè jam naves capiant, & non poſthàc facultas fugiendi ſit;
" Indue arma ocyùs, ego autem copias congregabo.
Sic dixit: Patroclus autem armabat ſe coruſco ære:

Ver. 118.——βόμβησε.] Vide ſuprà ad γ, 445.

Ver. 120.——ὅ ῥα.] *Quòd ſcilicèt*——.

Ibid.——κείρει——βέλεσο.] Notandum quàm elegantèr hîc conſtet *Temporum* ratio. Et *ſemper* ſuo arbitrio conſilia *regit* omnia, & *jam tum* hoc volebat, ut &c.

Ver. 122. Χάζεσο δ'——.] Vide infrà ad *ver.* 126.

Ibid.—ἀκάμαντον.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 123.—αἶψα κατ' ἀσβέσῃ.] *Al.* αἶψ' ἀκαλασβέσῃ. Quod idem eſt. *Al.* αἶψα κατασβέσῃ· peſſimè.

Ver. 125. Μηρὼ πληξάμενος.] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Vocis Mediæ* uſus: *Sua ſibi percutiens femora.* Vide ſuprà ad γ', 141. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, habet; μηρά.

Ver. 126. Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις—.] Quæ hîc, & in ſequentibus, de *Patroclo*; quæque jam ſuprà, *ver.* 122, 123, de *Ajace* dicta ſunt; optimè expreſſit *Ovidius*:

Reppulit Actorides, ſub imagine tutus Achillis,
Troas ab arſuris cum Defenſore carinis.
Metam. XIII. 273.

Ubi vulgò iſtud, " *cum Defenſore*," Trojam videlicet Defenſorem *Hectorem*, lautiſſimè intelligunt. Quod meritò ridens Vir eruditiſſimus *Richardus Bentleius*, (in *Præfatione ad editionem alteram Diſſertationis ſuæ de Phalaridis epiſtolis*,) ipſe iſtud, " *cum* " *Defenſore*," navium videlicèt Defenſorem interpretatur *Exercitum Achivorum univerſum.* Sententiâ nequaquam quidem aut ineptâ aut inconcinnâ. Attamen ex ore *Ulyſſis* adverſus *Ajacem* perorantis, multò id ſalſiùs atque etiam acerbiùs dictum audiit *Ajax*; naves videlicèt, " *unà cum TE De-* " *fenſore*," jamjam arſuras. Id quod primus, quod ſciam, obſervavit Vir acutiſſimus *Sam. Hoadleius.*

Ver. 127 & 128.——δὴ.] *Reverà*; *omninò*; *prorsùs.*

Ver. 128. Μὴ——ἕλωσι.] Pro eo, quo pacto interpungatur ſententia; conjungi poteſt hoc, vel cum ſequente Δύσεο, vel cum præcedente Ὄρσεο.

Ibid.——φυκτὰ.] *Barneſius* edidit & ſcribendum contendit, φευκτὰ· Sed rationibus haud ſatis idoneis. Vide ſuprà ad ζ', 488.

Ver. 129. Δύσεο.] Ita *Barneſius*; Atque ita Cod. *Harleianus*; Rectè. *Vulgg.* Δύσεο. Vide ſuprà ad γ', 241.

Ver. 130.——κορύσσετο——Κνημῖδας——, Θώρηκα——· ξίφος.]

Cingitur

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἁραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐταὶρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τά οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει·
Ἔγχος δ' οὔχ ἕλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δυνάτ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν' ἄνωγε,

Ocreas quidem primùm circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptè-junctas;
Deinde thoracem circa pectora induebat,
Varium, stellatum, pedibus-velocis Æacidæ:
Circa humeros autem suspendit ensem argenteis-clavis distinctum,
Æreum, ac deinde scutum magnúmque solidúmque:
Capiti verò forti galeam affabrè-factam imposuit,
Setis-equinis-comantem; horrendúmque crista desuper nutabat.
Sumpsit porrò validas hastas, quæ ejus manibus quadrabant:
Hastam verò non sumpsit unicam eximii Æacidæ,
Gravem, magnam, validam; quam quidem non potuit alius Achivorum
Vibrare; sed ipsam solus nôrat vibrare Achilles;
Utique Peliacam fraxinum, quam patri ejus dederat Chiron
Pelii ex vertice *cæsam*, cædem futuram heroïbus.
Equos autem Automedontem confestim jungere jussit;

Cingitur ipse furens certatim in prœlia Turnus.
Jamque adeò Rutulum thoraca indutus, ahenis
Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
——laterique accinxerat ensem.
Fulgebatque altâ decurrens aureus arce;
Exultatque animis, & spe jam præcipit hostem. *Æn.* XI. 486.

Ibid.——νώροπι χαλκῷ.] Vide suprà ad β', 578.

Ver. 132. Καλὰς.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 134.——ἀστερόεντα.] Ἄστρῳ ἐοικότα, λαμπρόν· ἢ, ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα. *Eustath. & Schol.*

Ibid.—ποδώκεος.] Vide suprà ad ά, 58.

Ver. 135.——βάλετο.] Vide suprà ad *ver.* 125.

Ver. 138. Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος.]

Ære caput fulgens, cristâque hirsutus equinâ. *Æn.* X. 869.

Ibid.——ἔνευεν.] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 139.——ἄλκιμα δοῦρα.] Cod. *Harleian*, ἄλκιμα δοῦρε.

——validam hastam.——
Æn. X. 401.

Ibid.——ἀρήρει.] Vide suprà ad δ', 492.

Ver. 143. Πηλιάδα μελίην.] Quâ ratione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat item Ἀχιλλῆα, *ver.* 146; & παρὰ, *ver.* 151; & Διΐ, *ver.* 169; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.——τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων] *Al.* τὴν ὤρεσιν ἔκλαμε Χείρων. *Al.* τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων.

Ver. 145.——ζευγνύμεν'.] Ex τίθημι, ἵστημι, δίδωμι, ζεύγνυμι· fit τιθέναι, ἱστάναι, διδόναι, ζευγνύναι. Neque in his ullus unquam est licentiæ locus, ut litera ν geminetur. Ex τιθέναι fit & τιθέμεναι & τιθήμεναι. Unde

Τὸν μέτ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιστα·
Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
Τῷδε γὲ Αὐτομέδων ὕπαλε ζυγὸν ὠκέας ἵππους
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
Τὰς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἧεν,
Τὸν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν, ἕπετ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἀρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς,
Πάντας ἀνὰ κλισίας ζὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ, λύκοι ὡς
Ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε παρὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκὴ,
Οἵτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν ὄρεσι δηώσαντες
Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·

Quem, poſt Achillem hoſtium-agmina-perrumpentem, honorabat maximè:
Fideliſſimus enim ei erat in pugnâ, ad ſuſtinendum hoſtium-impetum.
Itaque Automedon junxit ſub jugum veloces equos,
Xanthum & Balium, qui curſu-ventis-æquo volabant:
Hos peperit Zephyro vento Harpyia Podarge,
Paſcens *in* prato juxta fluentum oceani.
Loro autem exteriore eximium Pedaſum junxit,
Quem quondam Eëtionis captâ urbe abduxit Achilles;
Qui *equus* licèt mortalis exiſtens, ſimul ibat-cum equis immortalibus.
Myrmidonas autem obiens armabat Achilles,
Omnes per tentoria cum armis: Illi verò, lupi tanquam
Carnivori, quibus in præcordiis immenſum robur,
Qui cervum cornutum magnum *in* montibus interfectum
Laniantes-vorant; omnibuſque maxilla ſanguine *fit* rubra;

de fieri poteſt, ut ex ζευξιοῦναι, pari analogiâ, formetur tum ζευξιοῦμεναι, tum ζευξιοῦμενοι. Veruntamen, quoniam ζευξιοῦμεναι nuſquam alibi occurrit, nec ζευξιοῦμμενοι uſquam ſcriptum reperiatur; edidit hoc in loco *Barneſius* ζευξιοῦμεν, tanquam contractum ex ζευξιούεμεν, quod erit ex ζευξιούειν.

Ibid.——ἄνωξε.] Non ex præterito (quod vocant) ἄνωξα, ſed ex Aoriſto ἄνωξον. Vide ſuprà ad Φ', 322.

Ver. 149.——ἅμα πνοιῇσι πετέσθην.]
——curſuque pedum prævertere ventos.
Æn. VII. 807.
——anteirent curſibus auras.
Æn. XII. 84.

Ver. 151.——παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.]
——Oceani——amnes——.
Georgic. IV. 223.

Alii habent, παρὰ ῥόον Ἠριδανοῖο.

Ver. 152. Ἐν δὲ παρηορίῃσιν.] Nempè ut Tertius eſſet à *latere* junctus, extra τὴν ξυνωρίδα, extra binos τὰς ζυνόρυς.

Ibid.——ἧεν.] Vide ſuprà ad ὁ, 24.

Ver. 154.——θνητὸς——ἀθανάτοισι.] Ξάνθον καὶ Βαλίον——ἄῤῥενας εἶναι, ὑ μὲν ἐντομίας——δηλοῖ, δυναμένης——τῇ διαδοχῇ ὥσπερ ἀθανατίζεσθαι. Ὁ μέντοι Πήδασος, ἔοικεν ἐκλελοιπέναι, καὶ διὰ τοῦτο θνητὸς λέγεται. *Euſtath.* Obſervatione, ut mihi quidem videtur, ſubtiliori & evanidâ. Simpliciùs dicas; *Pedaſum* θνητὸν, quippe paulò pòſt *interfectum*; alteros ἀθανάτους, quia bella ſupereſſent.

Ver. 156.——οἱ δὲ, λύκοι ὡς.]
——Inde, lupi ceu
Raptores, atrâ in nebulâ, quos improba ventris
Exegit cæcos rabies, catulique relicti
Faucibus expectant ficcis.——
Æn. II. 355.

Ver. 157, 158.——τοῖσίν τε——, οἵ τ'.] *Quibus ſcilicèt*; *Qui utique*——.

Ver. 159. Δάπτουσιν· πᾶσιν——.] *Schol.* Δάπτουσι· πᾶσιν——. Quod & auribus magis placet.

Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματι· ἐν δέ γε θυμὸς
Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περισσέλαι δέ τε γαστήρ·
Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεα Αἰακίδαο
Ῥῶντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεύς,
Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ, ἦσιν Ἀχιλλεὺς
Ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διῒ φίλος· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε.
Τῆς μὲν ἰῆς σιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,

Túmque gregatim vadunt, è fonte aquis-nigro
Hausturi linguis tenuibus nigram aquam
Summam, eructantes glutitum ſanguinem; animus verò
Pectoribus intrepidus ineſt, diſtenditúrque venter:
Tales Myrmidonum ductores, atque principes,
Circum ſtrenuum famulum velocis Æacidæ
Magnis-ibant-animis: inter eos autem Mavortius ſtabat Achilles,
Adhortationibus-urgens equóſque & viros clypeatos.
Quinquaginta erant naves veloces, quibus Achilles
Ad Trojam copias-duxerat Jovi charus: in ſingulis autem
Quinquaginta erant viri ad tranſtra ſocii:
Quinque autem duces fecerat, quibus confiſus eſt,
Qui præeſſent; ipſe verò ſummam tenens-poteſtatem imperabat.
Unius quidem agminis dux erat Meneſthius vario-thorace ornatus,

Ver. 160.——ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου Λάψοντες.] Editi recentiores, quos viderim, peſſimè interpunxerunt; ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου, Λάψοντες.

Ibid.—ἀγεληδὸν.] Τὸ δὲ ἀγεληδὸν, ἰδιότητα λύκων ἱστορεῖ· ζυγελαστικὸν γὰρ καὶ αὐτοὶ ζῶον· καὶ ὅ, κατὰ λέοντας καὶ παρδάλεις, ἐρημάζει μονάζοντα. *Euſtath.*

Ver. 161. Λάψοντες——ὕδωρ Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματι.] Scholiaſtes apud *Barneſium*, legit Λάψοντες——ὕδωρ, Ἄκρον ἐρευγόμενοι φόνον αἵματι. Exponitque; ἀπὸ ἄκρου τοῦ στόματος ἐρευγόμενοι——. Meliùs *Euſtathius*: Ἄκρον δὲ λάπτουσιν ὕδωρ, διότι, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὃ καθιᾶσι τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς οἱ βόες· ὑδὲ, κατὰ τοὺς——ἵππους, τὸ ἥμισυ τῆς ὄψεως· ἀλλὰ τῷ ἐπιπολῆς ὕδατος πίνουσιν, ὡσεὶ περ καὶ ἔλειχον.

Ver. 162.—ἐν δέ γε.] Cod. *Harl.* ἐν δέ τε.

Ver. 166.——ἄρα.] *Ut æquum erat; ut ſolitus erat,*——.

Ver. 169.——ἐν δὲ ἑκάστῃ.] *Al.* ἐν δ' ἄρ' ἑκάστῃ.

Ver. 171.—τοῖς ἐπεποίθει.] Si, τοῖσι πέποιθε, dixiſſet; jam non conſtitiſſet *Temporum* ratio. Vide ſuprà ad ν', 736; ad δ', 492; & ad α, 37.

Ver. 172.—ἤνασσε.] Obſervavit Vir ſummæ eruditionis, *Richardus Bentleius*, vocabula ἄναξ & ἀνάσσειν, quàm *frequenter* apud *Homerum* occurrunt, tamen *haud ferè ullis* in locis ita poſita reperiri, quin antecedat aut Vocalis, aut iſtud ν paragogicum in Nominum Verborúmque fine ſupervacaneum, quod ubique ſine diſpendio dempſeris. Unde meritò colligit, vocabula iſta, in ſermone *Æolico*, præfixo *Digamma*, pronunciata fuiſſe, ϝάναξ & ϝανάσσειν. Quod ſi verum eſt, conſequens erit ut vox ἤνασσε pronunciatum fuerit ἐϝάνασσε· ideóque, (quod notatu digniſſimum eſt,) Verſiculum à voce ἤνασσε vel ἤνασσες vel ἤνασσον incohatum, apud *Homerum* nuſquam reperias.

Ver. 173.——αἰολοθώρηξ.] Schol. Vulgg. ποικίλον θώρακα ἔχων. At Porphyrio, "*thoracem* (*corpus ſuum thorace indutum*) "*agilitèr motans.*" Quæſt. Homeric. 3. Vide ſuprà ad β', 816.

Υἱὸς Σπερχειοῖο, διϊπετέος πολυμοῖο·
Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·
Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἱεῖ,
Ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
Ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένῃσιν,
Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς·
Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷα ἀναβὰς, πάρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν τάχυν, ἠδὲ μαχητήν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε μοιροκόος Εἰλείθυια
Ἐξάγαγε προφόωσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγὰς,

Filius Sperchii, à-Jove-fluentis fluvii;
Quem peperit Pelei filia, pulchra Polydora,
Revera Sperchio indefesso, mulier deo concubitu-mista;
Sed, nomine-tenus, Boro, Perieris filio,
Qui palàm *eam* uxorem duxerat, datis immensis sponsalibus.
Agminis autem secundi Eudorus Mavortius dux erat,
Clàm-susceptus, quem peperit choreis-ducendis-inclyta Polymela,
Phylantis filia: Hanc *nempè* potens Argicîda
Adamavit, oculis conspicatus, inter tripudiantes-cum-cantu,
In choro Dianæ aureo-arcu-insignis, tumultuum-venaticorum-amantis;
Statim verò in superiora-domûs ascendens, concubuit *cum eâ* clàm
Mercurius pacificus; peperitque *hæc* ei illustrem filium
Eudorum, egregium & cursûs-celeritate, & pugnâ.
Porrò, postquàm hunc partuum præses Ilithyia
Eduxisset in lucem, & solis vidit jubar;

Ver. 174.—διϊπετέος.] Vocabulum hoc, cùm sit ex *duobus* compositum, secundam producit eâdem ferè ratione, ac Διΐ, *ver.* 169 suprà. Similiter ut παριππῶν, & παριππεύσα, ζ', 62 & 337: & ὁ, 404.

Ver. 175 & 180.—καλὴ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 176.——γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα.]

——quem Rhea sacerdos
Furtivum partu sub luminis edidit auras,
Mixta Deo mulier.— *Æn.* VII. 659.

Ver. 177.——ἐπίκλησιν Βώρῳ.] Refertur istud, ἐπίκλησιν, non ad Σπερχειῷ, ut nonnulli ineptè existimârunt, sed ad τέκε. Non, Σπερχειῷ. ἐπίκλησιν Βώρῳ· Sed υἱὸν τέκε, κατ' ἐπίκλησιν, Βώρῳ· revera, Σπερχειῷ· Quod & eruditam Dominam *Dacier* non fugit.

Ver. 178.—ἀπερείσια ἕδνα.] *Al.* ἀπερεισί' ἔδνα.

Ver. 182.——Ἠράσατ'.] Non ab ἐράω, (tum enim syllabam mediam necessariò producere deberet,) sed ab ἐράζομαι vel ἔραμαι. Vide suprà ad ἄ, 67.

Ver. 184.——παρελέξατο.] Vide suprà ad β', 515.

Ver. 185. Ἑρμείας ἀκάκητα.] Ὡς μὴ κακὸν μὲν ὄδὲ ἡ παρ' αὐτῷ δωρεά· *Eustath.* Ὅτι κακὸν μὲν ὄδὲ ἡ παρ' αὐτῷ δωρεά· *Aristid. Orat.* 3. Aliter *Pausanias*; Ἀχαικὸν—πόλιν—Ἀκακήσιον ἐκλιπεῖν Ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ Ἀκάκου ἡ Ὁμήρῳ, λόγῳ τῷ Ἀρκάδων, ἐς Ἑρμῆν ἐποίησεν ἐπίκλησιν *lib.* 8. *cap.* 3. Πόλις τέ ἐστιν Ἀκακήσιον, Ἑρμοῦ τε Ἀκακησίου λίθος πεποιημένου ἄγαλμα.—Τραφῆναι δὲ Ἑρμῆν παῖδα αὐτόθι, ἢ Ἄπαρον τὸν Λυκάονος γενέσθαι οἱ τροφόν, Ἀρκάδων ἐστὶν ἐς αὐτὸν λόγος. *Ibid. cap.* 36. *Eustathius* aliique de hoc vocabulo, ineptè, ut in similibus, τὸ "ἀκάκητα," *Vocativum* pro *Nominativo* positum commenti sunt; sic & "pro *Accusativo*" quoque, si Dis placet, aliquando *Vocativum* poni! Quo nihil fingi

Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κραιπνὸν μένος Ἀκτορίδαο
Ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Τὸν δ' ὁ γερὼν Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
Ἀμφαγαπαζόμενος, ὡσεί θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
Ἔγχεϊ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
Στῆσεν ἐΰ κρίνας, κραιπνὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
Ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· καί μ' ἠτιάασθε ἕκαστοι.
Σχέτλιε, Πηλέος υἱὲ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
Νηλεὲς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
Οἴκαδέ περ ζὺν νηυσὶ νεώμεθα πόντον ἀλάπτους
Αὖτις· ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

Illam quidem Echeclei fortis vis Actoridæ
Duxit domum, quùm dediſſet innumera dona ſponſalia;
Hunc autem ſenex Phylas magnâ-cum-curâ nutrivit & educavit,
Vehementi amore-proſequens tanquam ſuus *ipſius* filius foret.
Tertii ab rem *agminis* Piſander Mavortius dux erat
Mæmalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
Haſtâ pugnando, poſt Pelidæ ſocium.
Quarto autem præerat ſenex equûm agitator Phœnix:
Quinto demùm Alcimedon, Laërcei filius eximius.
Tum poſtquam omnes cum ducibus Achilles
Collocâſſet benè ordinatos, acria utique mandata dedit;
" Myrmidones, nè quis mihi minarum obliviſcatur,
" Quas in navibus velocibus minabaminî Trojanis,
" Toto tempore iræ; & me accuſabatis unuſquiſque, *hoc modo*;
" Dure, Pelei fili, bili certè te nutrivit mater;
" Immitis, qui apud naves tenes invitos ſocios:
" Domum ſaltem cum navibus revertamur pontum tranſeuntibus,
" Retrò; ſiquidem tibi adeò pernicioſa ira incidit animo.

poteſt *abſurdius*. De *Nominativo*, vide ſuprà ad ά, 175. In *Accuſativo* ſicubi legatur ἀκάχηλα, formatum erit tanquam ab ἀκάχης: ſimilitèr ferè, ac εὐρύοπα ab εὐρύοψ, & καλλιγύναικα à καλλιγύναιξ vel καλλιγύνης.

Ver. 189.——μένος Ἀκτορίδαο.] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 190.—μυρία ἕδνα.] *Al.* μυρί' ἔεδνα.

Ver. 192. Ἀμφαγαπαζόμενος, ὡσεί.] Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 194.——πᾶσι μετέπρεπε——μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.] Notandum hîc *Amplificationis* genus id, quod à *Quintiliano* appellatum eſt *Incrementum*: Quod " *eſt potenti ſi-*
" *mum, cùm magna videntur etiam quæ In-*
" *feriora ſunt.*——*Per id venitur non modò*
" *ad ſummum, ſed interim quodammodò ſuprà*
" *ſummum.*" Lib. 8. cap. 4. Antecelluit omnibus *Piſander*, *Piſandro Patroclus*, *Achille* & *ipſe* minor.

Ver. 196.——ἱππηλάτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 199.——κραιπνὸν δ'.] *Acre utique*—; *Tum verò acre*——. *Barneſius* edidit, κραιπνόνδ'· " & τὸ δὲ," (inquit,) παρέλκει. Quod nihili eſt. Vide ſuprà ad ά, 57; ad γ', 200; & ad δ', 160.

Ver. 201.——ἀπειλεῖτε.] *Al.* ἀπειλέεις.

Ver.

Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζεσ· νῦν δὲ φέφανσαι
Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρίν γ' ἐράασθε·
Ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Μᾶλλον δὲ σίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέσασαν ἀλλήλοισι.
Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσεσθον,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· κηλὼ δ' ἀπὸ πωμὰ ἀνέῳξε
Καλῆς, δαιδαλέης, τὴν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐϋπλήσασα χιτώνων,

" Hæc mihi, congregati, frequentèr dicebatis; nunc verò apparet
" Prœlii-committendi magnum opus, cujus anteà quidem cupidi eratis;
" Ibi aliquis, forte cor gerens, contra Trojanos pugnet.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuſcujuſque:
Magis itaque catervæ addenſatæ ſunt, ut regem audierunt.
Ut verò quandò parietem vir coagmentet aptè junctis lapidibus
Domus altæ, impetus ventorum vitans;
Sic arctè junctæ-erant galeæque & clypei umbonibus-muniti:
Clypeus nempè clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir;
Séque invicem contingebant ſetis-equinis-comantes galeæ ſplendentibus conis
Nutantium: adeò denſi ſtabant inter ſe.
Omnes autem ante, duo viri armabantur,
Patroclúſque & Automedon, unum animum habentes,
In-primâ-acie Myrmidonum pugnare: Sed Achilles
Perrexit ire in tentorium; arcæque operculum aperuit
Pulchræ, affabrè-factæ, quam ei Thetis pedes-argentea
Impoſuit navi vehendam, quum benè-implêſſet tunicis,

Ver. 207. Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι] *Al.* Ταῦθ' ἅμ' ἀγειρόμενοι· notante *Henr. Stephano.*

Ibid. ——φέφανσαι.] In numero *ſingulari*, φέφαμμαι, [quod eſt videlicèt φέφανμαι, ſicuti τέτυμμαι eſt τέτυπμαι,] φέφανσαι, φέφανται, &c.

Ver. 209.——τις.] *Quiſquis volet*——.

Ver. 210.—ὤτρυνε μένος.] Vide ſuprà ad ν', 44.

Ver. 211.—ἄρθεν.] Παρεκινήθησαν τῇ προθυμίᾳ· *Schol. inedita* in Cod. *Harleiano*, à *Th. Bentleio* communicata. Λόγοις ἐπήρθησαν, καὶ οἷον ἐκινήσθησαν, ὡς ὑπὸ πλειόνων.—κρεῖττον δὲ νοηθῆναι αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ὡρμήσθησαν, ἀπὸ τοῦ "ἀρῶ," τὸ ἁρμόζω. *Euſtath.*

Ver. 215. Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε,——,] Vide ſuprà ad ν', 130.

Ver. 217.——ἐφέσασαν.] Vide ſuprà ad μ', 55.

Ver. 218.—θωρήσσεσθον.] *Al.* θωρήσσοντο. Quod & rectè dicitur. Vide ſuprà ad ά, 566.

Ver. 219.——ἕνα θυμὸν ἔχοντες.]
His amor unus erat, pariterque in bella ruebant. *Æn.* IX. 182.

Ver. 221.——ἀνέωξε.] Non ex *præterito*, quod vocant, ἀνέωξα· ſed ex aoriſto, ἀνεῴξον. Ut rectè Scholiaſtes; ἀνέῳξεν. Vide ſuprà ad θ', 322.

Ver. 222 & 229. Καλῆς.] Vide ſuprà ad β', 43.

Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, ἔλων τε ταπήτων.
Ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, ἐδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
Οὔτε τέῳ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
Τόφρα τότ' ἐκ κηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θείῳ
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι,
Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λείβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ' ἐ λάθε τερπικέραυνον·
Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
Σοί ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.
Ἦ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
Τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἠδ' ἔτι κἠ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,

Chlæniſque ventum-arcentibus, villoſiſque tapetibus.
Inibì autem ei poculum erat elaboratè-factum, neque quis alius
Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,
Neque cui libabat deorum, niſi Jovi patri.
Hoc utique tunc ex arcâ ſumptum purgavit ſulphure
Primùm, poſteà autem lavit aquæ puro liquore;
Lavitque ipſe manus, hauſitque nigrum vinum:
Precabatur deinde ſtans medio in ſepto, libavitque vinum,
Cœlum ſuſpiciens; Jovémque non latuit fulmine gaudentem;
" Jupiter rex, Dodonæe, Pelaſgice, procul habitans,
" Dodonæ præſidens hyberno frigore-infeſtæ; circum autem Selli
" Tui habitant vates, pedibus illotis, humi-cubantes.
" Certè quidem jam olim meum ſermonem exaudîſti precantis;
" Honorâſti quidem me, valdéque læſiſti populum Achivorum:
" Itaque adhuc etiam nunc mihi hoc perfice votum:
" Ipſe quidem enim ego manebo navium in cœtu;

Ver. 226, 230.——αἴθοπα οἶνον.] Vide ſupra ad ά. 462.

Ver. 228. Τόφρα.] Pronunciabatur τόρρα· quomodo & nonnulli *ſcripſerunt*. Vide quoque infrà, φ', 352; & χ', 307.

Ver. 229, 230.——νίψ'——Νίψατο.] Notandus hîc maximè proprius & primigenius *vocis mediæ* uſus. Ἔνιψε, *lavit poculum*: ἐνίψατο, *lavit manus ſibi ipſe ſuas*.

Ver. 233.——Πελασγικὲ.] *Al.* Πελαργικέ.

Ver. 234.——ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ Σοί ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.]

Μανῖεῖα καινά,——
Ἃ τῶν ὀρείων κἠ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Ἑλλάν ἐσελθὼν ἀλσος εἰσεγραψάμην

Πρὸς τῆς παλιρρώας κἠ πολυλλίστου δρυός.
Sophocl. Trachin. 1173.

Cæterùm alii hîc legunt,——" ἀμφὶ δὲ σ' " Ἕλλοι Ζοὶ ναίουσ' ὑποφῆται" ἦγον, περὶ Ζεὶ ναίουσιν οἱ Ἕλλοι οἱ Ζοὶ ὑποφῆται. Quæ, ad ſententiæ quidem conſtructionem, æquè probabilis lectio; neque omninò (quod credidit *Barneſius*) ex eo refutatur, quòd vox Ζοὶ ſequatur. Πλείους δὲ οἱ " Σελλὸς" γράφουσες. *Euſtath.*

Ver. 236. Ἦ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος.] Ἠδὴ μέν ποτ' ἐμεῦ πάρος——. ά, 453. Cæterùm quâ ratione, ἐμὸν, hic ultimam producat; item ἐμὲ, *ver.* 237; & μὲν, *ver.* 251; vide ſuprà ad ά, 51.

Vet.

Ἀλλ' ἕταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες εὐρύοπα Ζεῦ·
Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
Εἴσεται, ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπίσταται πολεμίζειν
Ἡμέτερος θεράπων, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
Μαίνονθ', ὁππότ' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
Ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἱκοίτο,
Τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μέν οἱ ἀπῶσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
Δῶκε, ζόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξάπονέεσθαι.
Ἦτοι ὁ μὲν, σπείσας τε, καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
Ἀψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ κηλῷ.
Στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.

240 "Sed ſocium mitto, multis cum Myrmidonibus,
"Ad-pugnam: cum hoc unà victoriam præmitte, latè-ſonans Jupiter:
"Confirma autem ei cor in præcordiis; ut & Hector
"Intelligat, num, etiam ſolus *cùm ſit*, ſciat pugnare
"Noſter famulus; an ei tunc *tantùm* manus invictæ
245 "Inſaniant, quandò ego ſero ad pugnam Martis.
"Ac poſtquam à navibus prœlium clamorémque repulerit,
"Incolumis mihi poſteà veloces ad naves redeat,
"Armiſque cum omnibus, & cominùs-pugnantibus ſociis.
Sic dixit precans; hunc autem audivit Jupiter;
250 Eique alterum quidem dedit pater, alterum verò abnuit:
A navibus quidem ei repellere prœliúmque pugnámque
Dedit, ſalvum autem *Patroclum* abnuit è pugnâ reverti.
Atque hic quidem, ubi *ita* libârátque & ſupplicaverat Jovi patri,
Rursùs tentorium ingreſſus eſt, poculúmque repoſuit in arcâ.
255 Stetit autem egreſſus pro tentorio: adhuc enim voluit animo
Spectare Trojanorum & Achivorum pugnam gravem.

Ver. 240.——πολέσιν.] *Al.* πολέσι. Quod & ferri poteſt.

Ver. 241.——εὐρύοπα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 242. Θάρσυνον.] De analogiâ vocabulorum, θαρσῦνω, θάρσυνος· μαρτῦρομαι, μάρτυρος· νίφειν νίφετός· & ſimilium innumerorum, in quibus nullus unquam eſt *licentiæ* locus; vide ſuprà ad ά, 338; & ad ζ', 434.

Ver. 243.——ἐπίσταιτο πολεμίζειν] *Al.* ἐπίσταιο πολεμίζειν.

Ver. 245.——ὁππότ' ἐγὼ περ.] *Quando ego demùm*——.

Ver. 249.——μητίετα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 250.——ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε.]

Audiit, & voti Phœbus ſuccedere partem
Mente dedit, partem volucres diſperſit in auras.
Sterneret ut ſubitâ turbatam morte Camillam,
Annuit oranti; reducem ut patria alta videret,
Non dedit; inque Notos vocem vertêre procellæ. *Æn.* XI. 794.

Ver. 251.——πόλεμόν τε μάχην τε.] Vide ſuprà ad ή, 232, 279.

Ver. 252.——ἐξαπονέεσθαι] *Al.* ἐξ απονέεσθαι. Vide ſupià ad ά, 398.

Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Ἔσιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
Αὐτίκα δὲ ζφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
Εἰνοδίοις, οἳς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες,
Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔτι οἰκί' ἔχοντας,
Νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
Τοὺς δ' εἴ περ παρὰ τίς τε καὶ ἀνθρωπος ὁδίτης
Κινήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Ἄνέρες ἐσθ', φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Ὡς ἂν Πηλείδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἥν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·

Illi verò cum Patroclo magnanimo armati
Ordine-ibant, donec in Trojanos magnis cum animis irruerent.
Protinus autem vespis similes effundebantur
In-viâ-habitantibus, quas pueri irritant de more,
Assiduè vexantes, in viâ domicilia habentes,
Insipientes; commune autem malum multis faciunt.
Has portò si aliquis præteriens homo viator
Moverit insciens, ipsæ continuò animosum cor habentes,
Ultrò quæque provolat & defendit suos fœtus.
Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes,
Ex navibus fundebantur: clamor autem immensus ortus est.
Patroclus verò socios hortabatur, altùm clamans;
" Myrmidones, socii Pelidæ Achillis,
" Viri estote, amici; recordaminique strenuæ fortitudinis;
" Ut Pelidem honoremus, qui longè fortissimus est
" Argivorum apud naves, & cominùs-pugnantes famuli:
" Cognoscat autem & Atrides latè-dominans Agamemnon
" Suam noxam, quòd fortissimum Achivorum nihil honoravit.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque

Ver. 260.——ἐριδμαίνουσιν.] Ita Codex *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus. Atque ita *Eustathius* in *Commentario*, & hunc ad locum, & suprà ad ι, 536. Quod & optimè congruit cum sequente, τιθεῖσι. *Al.* ἐριδμαίνωσιν. Quod & ipsum quoque ferri possit.

Ibid.—ἔθοντες.] Ἐξ ἔθους βλάπτοντες·—τὰ συνήθη πράττοντες. *Eustath.* ad ι, 536.

Ver. 261.——ἔχοντας.] *Al.* ἔχοντες.

Ver. 263.——παρὰ τίς τε καὶ] Scholiastes, Τὸ ἐξῆς, inquit, παρ' ἡμῶν τις. Unde videtur is legisse, παρὰ τίς τε ἡμῶν. Cod. *Harleian.* habet, παρὰ τίς κε καὶ.

Ver. 263, 264. Τοὺς δ'——, οἱ δ'.] Vide suprà ad α, 57; ad γ, 200; & ad δ, 160.

Ver. 264. Κινήσει.] *Al.* Κινήσῃ.

Ver. 269. Μυρμιδόνες, ἕταροι.] Quâ ratione Μυρμιδόνες, hîc ultimam producat; item ἀνλικρὺ, *ver.* 285; vide suprà ad α, 51.

Ver. 275.——ὤτρυνε μένος.] Vide suprà ad γ, 44.

Ver.

Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ', ὡς εἶδον Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, ζυὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
Καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
Ἦγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν οἰμώξας· ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν,
Ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
Ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν

Irruerunt itaque in Trojanos conferti: Circùm autem naves
Terribilitèr reſonabant, clamantibus ab Achivis.
Trojani autem, ut viderunt Menœtii fortem filium,
Ipſum, & famulum, cum armis coruſcantes;
Omnibus commotus eſt animus, inclinatæque ſunt Phalanges,
Exiſtimantes apud naves velocem Pelidem
Iram quidem abjeciſſe, in gratiam verò rediiſſe:
Circumſpectabat igitur unuſquiſque, quà effugere poſſet gravem perniciem.
Patroclus autem primus jaculatus eſt haſtâ fulgenti,
Rectâ in medium, ubi plurimi tumultuabantur,
Navis ad puppim magnanimi Proteſilai:
Et percuſſit Pyræchmen, qui Pæonas equeſtres bellatores
Duxit ex Amydone, ab Axio latè fluente:
Hunc percuſſit dextrum humerum; is autem ſupinus in pulvere
Concidit edito gemitu; ſocii autem circa ipſum in fugam conjecti ſunt
Pæones: Patroclus enim terrorem immiſerat omnibus,
Ductore occiſo, qui præſtantiſſimus erat in pugnâ.
A navibus igitur eos repulit, extinxitque ardentem ignem:
Semiuſta autem navis relicta eſt illic: in fugam verò verſi ſunt

Ver. 279.——Θεράποντα.] *Automedontá*, ver. 219.

Ver. 283.——ὅπη φύγοι.] *Al.* ὅποι φύγῃ, & ὅπως φύγῃ.

Ver. 284.——ἀκόντισε.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 285.——πλεῖστοι κλονέοντο.] *Al.* πλεῖσι καὶ ἄριστοι.

Ver. 286.——Νηῒ——Πρωτεσιλάου.] Suprà, ό, 705.

Ver. 287.——Πυραίχμην.] *Schol.* Πεποίηλαι τὸ ὄνομα τῦ ςραληγῦ, παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἰχμὴν φέρειν τῇ νηΐ. Ineptè, ut videtur. Nam ab initio appellatus eſt Πυραίχμης· β', 848.

Ibid.—ἱπποκορυστὰς.] Vide ſuprà ad β', 1.

Ver. 289.——ἐν κονίῃσι Κάππεσεν.] Vide ſuprà ad ν', 508.

Ver. 294.——ἄρα.] *Proindè*——.

Ver.

Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Κινήσει νεφέλην νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι, ἔρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερρήγη ἄσπετος αἰθήρ·
Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήϊον πῦρ,
Τύνθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὔ γίνετ' ἐρωή·
Οὐ γάρ πω τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσαντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Αὐτίκ' ἄρα σκεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μήρον
Ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·

Trojani, immani cum tumultu: Danai autem effundebantur
Naves per cavas: tumultúſque vehemens factus eſt.
Ut verò, cùm à ſummo vertice montis magni
Dimoverit denſam nubem fulgurator Jupiter,
Continuóque apparent omnes ſpeculæ & cacumina prominentia,
Et ſaltus, cœlitúſque adaperitur immenſa æthra:
Sic Danai, à navibus quidem depulſo hoſtili igne,
Paululùm reſpirârunt; pugnæ tamen non erat ceſſatio:
Nondum enim prorsùs Trojani bellicoſis ab Achivis
Verſis-ubique-tergis fugabantur nigris à navibus;
Sed adhuc reſiſtebant, atque à navibus recedebant neceſſitate.
Tum verò vir interfecit virum, diffusâ latè pugnâ,
Ducum: Primus utique Menœtii fortis filius
Statim averſi Areïlyci percuſſit femur
Haſtâ acutâ, penitúſque æs tranſegit;

Ver. 298. Κινήσει.] *Al.* Κινήσῃ.

Ibid.——σκεροπηγερέτα.] Vide ſuprà ad ε, 175.

Ver. 299.—ἔφανον.] Cod. *Harleian.* ἔφανεν.

Ver. 300.——ὑπερρήγη ἄσπετος αἰθήρ.] *Schol.* Ἐξέλαμψεν αἰθὴρ τυτίσιν, ἀσφαπὴ ἐγένετο. Similiter & *Euſtathius.* Non tamen videtur hoc de *fulgurum nictationibus* dictum, ſed de *Serenitate cæli* poſt disjectas nubes. Vide ſuprà, Σ, 554, &c.

Ver. 301. Ὡς Δαναοὶ——ἀνέπνευσαν.] Rectè hîc *Euſtathius*: Ὁ ποιητὴς——πολλαχοῦ τὴν ἐν πολέμῳ ἀνάπνευσιν, "φῶς" λέγει.——κατὰ τὸ,

—ἦν πού τι φόως Δαναοῖσι γένηται. *ver.* 39.

——ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
Θοῖσιν.—— *ver.* 95.

Ver. 302.—ἐρωή.] *Schol.* Νῦν, ὁρμή· ἔστι δ' ὅτε τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ. Deducerat è contrario ſcripſiſſe; Νῦν, ἡσυχία καὶ ἀνάπαυσις· (ἔστι δ' ὅτε τὴν ὁρμὴν δηλοῖ.) Ut ex ſequenti verſu liquet; Οὐ ΓΑΡ πω, &c.

Ver. 306. Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης, Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ——.] Rectè hîc *Barneſius* ex *Euſtathio*; Ἔνθα τῶν ἡγεμόνων, ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα· καὶ Πάτροκλος μὲν πρῶτος——. Alii, malè interpungendo, conjungunt ὑσμίνης ἡγεμόνων· alii, nihilo minùs ineptè, ἡγεμόνων πρῶτος δὲ——. Cæterum de totâ ſequenti narratione *Euſtathius*; Ὁρᾳ δὲ καὶ ἐνταῦθα πολλὴν ποικιλίαν——τοιαύτη τις καὶ ἐνταῦθα τῷ Ὁμηρικῷ ἐπει πολυποικιλία ἐμπασσεῖται· καὶ οὐ μόνον κατὰ τοὺς τρόπους τῶν πληγῶν τε καὶ τραυμάτων, ἀλλὰ καὶ κατὰ φράσιν τὴν αὐτοῦ τοῦ "ἔθανον" Ἀντὶ γὰρ τοῦ ῥήματος τούτου, ἐφ' ἑκάστων ἄλλως καὶ ἄλλως φράζει. Οἷον,——.

Ver. 308.——ἄρα.] Connectitur iſto vocabulo ſententia hæc cum eo quod præceſſit, *ver.* 283.

Ver. 309.—ὀξυόεντι.] Vide ſuprà ad ε, 50.

Ver.

Ῥῆξεν δ' ὀϛέον ἔγχος· ὁ δέ, πρηνὴς ἐπὶ γαίης
Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος ὔτασε Θόαντα,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλείδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
Ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν ϛέλεον, ἔνθα πάχιϛος
Μυῶν ἀνθρώπῳ πέλεται· ἐπὶ δ' ἔϛχεος αἰχμὴ
Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ ϛότος ὄσσε κάλυψε.
Νεϛορίδαι δ', ὁ μὲν ἄτασ' Ἀτύμνιον ὀξεῖ δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χαλκέον ἔγχος·
Ἤριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὸν ὀρθὴ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθείς,
Στάς πρόσθεν νέκυος· τῷ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
Ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν ὑτάσαι· ὐδ' ἀφάμαρτεν,
Ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀϛέον ἄχρις ἄραξε·
Δύπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ ϛότος ὄσσε κάλυψεν.
Ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
Βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

Fregit autem os haſta: Is verò, pronus in terram
Decidit: Item Menelaus mavortius vulneravit Thoantem,
Pectore nudatum juxta ſcutum; ſolvitque membra.
Phylides autem Amphiclum irruentem obſervans,
Prior aſſecutus percuſſit extremum crus, ubi craſſiſſima
Sura hominis eſt; circúmque haſtæ cuſpide
Nervi diſciſſi ſunt: eum verò tenebræ oculos cooperuerunt.
Neſtoridæ autem; alter quidem vulneravit Atymnium acutâ haſtâ,
Nempè Antilochus, pérque ile trajecit æream haſtam;
Cecidit igitur *hic ei* ad pedes: Maris autem cominùs haſtâ
In Antilochum irruebat, ob fratrem iratus,
Stans ante cadaver; eum verò deo-par Thraſymedes
Prior eſt aſſequutus, antequam *is Antilochum* vulneraret; nec aberravit,
Sed vulneravit eum ad humerum protinùs; extremum autem brachium haſtæ cuſpis
Amputavit à muſculis, & os penitùs abſcidit:
Fragorem igitur edidit cadens, & caligo *ei* oculos cooperuit.
Sic illi quidem duo duobus à fratribus domiti
Iverunt ad erebum, Sarpedonis fortes ſocii,

Ver. 310.——γαίης.] *Al.* γαίῃ.

Ver. 311.—ὔτα.] Vide ſuprà ad ν, 192.

Ver. 313. Φυλείδης.] *Meges, Phylei filius.*

Ver. 315.—αἰχμὴ.] Cod. *Harleian.* ἀκμὴ Et *Schol.* ibidem inedita, ὀξύτης.

Ver. 317, 322.——ὔτασ'.] Vide ſuprà ad ε, 140.

Ver. 321.——πρόσθεν νίκυος.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, προπάροιθε νίκυος. Quod & ferri poſſit. Nam νίκυος, ut ex Scriptoribus Tragicis liquet, pronunciabatur interdum νίκυς. Vide & infrà, *ver.* 526.

Ver. 322.——πρὶν ὑτάσαι.] Quâ ratione, πρὶν, hîc (etiam extra cæſuram) producatur; item ἀνίκητὸν, *ver.* 346; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 324.——ἀπὸ δ' ὀϛέον ἄχρις ἄραξε.] *Schol.* Ἀπέσχισε τὴν ϛάρκα ἄχρι τοῦ ὀϛοῦ. *Euſtathius:* Ἀπάραξε τὰς μῦς, εἰς ὀϛοῦν ἄχρι. At, οἱ παλαιοὶ, inquit, τὸ ἄχρις, ἀντὶ τοῦ διόλου, φασί. Túmque os ipſum dicetur abſciſſum.

Ver. 325. Δύπησεν.] Vide ſuprà ad ν, 181.

Ver.

Υἷες ἀκοντισαὶ Ἀμισωδάρου· ὅς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
Ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
Λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δὲ, Λύκων τε, ζυνέδραμον. ἔγχεσι μὲν γὰρ
Ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι ζυνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐρράισθη· ὁ δ' ὑπ' ἔαγος αὐχένα θεῖνε
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχεθε δ' οἷον
Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.

Filii jaculatores Amisodari; qui Chimæram
Nutrivit insuperabilem, multis perniciem hominibus.
Ajax verò Cleobulum Oïliades impetu facto
Vivum cepit, impeditum in turbâ; sed ei ibi-statim
Solvit robur, percutiens ense cervicem capulum magnum habente.
Totus autem incaluit enfis sanguine: eique oculos
Occupavit purpurea mors, & fatum violentum.
Peneleus autem Lycónque concurrerunt; hastis enim
Aberrârant à se invicem, & incassùm jaculati erant ambo;
Hi igitur rursus ensibus concurrerunt: tunc Lycon quidem
Setis equinis-cristatæ galeæ conum percussit, & juxta capulum
Enfis fractus est: at *ei* sub aure cervicem percussit
Peneleus, totúsque immersus est enfis; retinebat autem sola
Cutis; pendebátque *ab eâ* caput; solutaque sunt *ejus* membra.

Ver. 328.——Ἀμισωδάρου ὅς ῥα.] *Amisodari: ejus, qui*——. *Ejus videlicèt, qui*—.

Ver. 329.—πολίσιν.] *Al.* πολίσι· Quod & ferri possit.

Ver. 333.—Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι.] Ἔστι γὰρ ἡ ἔμφασις· ὅπερ, δι' ὑπονοίας, ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν· Οἷον, "Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος ὕστερον τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7.

——it hasta Tago per tempus utrumque
Stridens, trajectoque hæsit *tepefacta* cerebro. *Æn.* IX. 418.

——stomachoque infixa sub altum
Pectus abit; reddit specus atri vulneris undam
Spumantem, & fixo ferrum in pulmone *tepescit*. *Ibid.* 699.

Ver. 334. Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος.] *Homero* πορφύρεος θάνατος, non est *purpurea mors*, quâ ratione *Virgilius* dixit, de eo qui sanguinem enfe trajectus vomeret, "*Purpureamque vomit ille animam*;" sed, ut rectè interpretatur Scholiastes, *Atra mors*. Sic infrà, *ver.* 350;

——θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε.

Et ε', 551;

——πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτήν.

Porrò quâ analogiâ è πορφύρειν deducatur πορφύρεος, vide suprà ad ά, 338 & 482.

Ver. 335.—ἔγχεσι.] Cod. *Harleian.* ἔγχεϊ.

Ver. 336.——μέλεον.] Vox, μέλεος, vim habet peculiarem. *Scholiastes* ad *Aristophanem* exponit, μάταιος, ἄθλιος, δυσυχής· ad istum versum,

Ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν. *Nub.* 33.

Ibid.—ἠκόντισαν.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 338.——καυλὸν.] *Al.* καυλῷ.

Ver. 340.——ἔσχεθε δ' οἷον.] Ita edidit *Barnesius* ex *Schol.* & MSS. Quocum facit Cod. *Harleian.* *Al.* ἔσχε δὲ οἷον.

Ver.

Μηριόνης δ' Ἀκάμανθα, κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς·
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμανθα κατὰ στόμα νηλέϊ χαλκῷ
Νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά.
Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἀμφω
Αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
Πρῆσε χανών· θανάτῳ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστος.
Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,
Σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσσι,
Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
Αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἔχουσας·
Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἔφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,
Ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,

Merionēs autem Acamanta, affecutus pedibus velocibus
Percuſſit, currum conſcendentem ad dextrum humerum:
Ceciditque *is* ex curru, oculiſque offuſa eſt caligo.
Idomeneus autem Erymanta in os ſævo ære
Percuſſit: atque in adverſum haſta ærea pertranſiit
Subtus ſub cerebro; diffiditque oſſa alba:
Excuſſi verò ſunt dentes: impletique ſunt ei ambo
Sanguine oculi; quem & per os *quoque* & per nares
Efflavit aperto-ore; Mortis autem nigra eum nubes obtexit.
Atque hi quidem ductores Danaorum, interfecerunt virum ſinguli.
Ut verò lupi agnis vehementi-impetu-irruunt, vel hœdis,
Exitiabiles, è gregibus ſurripientes, qui in montibus
Paſtoris ſtultitiâ diſperſi ſunt; hi autem conſpicati,
Statim diſcerpunt imbellem animum habentes:
Sic Danai Trojanis vehementi-impetu-irruebant; Illi autem fugæ
Horriſonæ meminerunt, oblitique ſunt ſtrenuæ fortitudinis.
Ajax verò ille magnus ſemper in Hectorem ære-armatum
Cupiebat jaculari; is autem ſcientiâ bellandi
Clypeo taurino coopertus latos humeros,

Ver. 346.—ἐξεπέρησε] *Al.* εἰσεπέρησε.

Ver. 351.——ἄρ'.] Connectit ſententiam hæc vocula, cum eo quod præceſſit, *ver.* 306. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, habet ἄμ'. Exponúntque Scholia ibidem inedita, ἐν ἑνὶ καιρῷ.

Ver. 353.——αἴ τ'.] *Qui utique*——.

Ver. 358.—Αἴας δ' ὁ μέγας.] Pronunciabatur ὁμμέγας. Vide ſuprà ad *ver.* 228. Ποιεῖ δὲ ἡ δυσφωνία ζυνθέσεως ἐν πολλοῖς μίγεθος. Οἷον τὸ "Αἴας δ' ὁ μέγας——." Demetr. Phaler. περὶ ἑρμηνείας §. 48. Καὶ γὰρ τὸ δύσφωνον, πολλαχοῦ ὀγκηρόν ἐστιν, "Αἴας "δ' ὁ μέγας—." Πολὺ γὰρ μᾶλλον τὸν Αἴ- "αντα μέγαν ἐποίησεν,—τῆς ἐπαλξείας ἀσπί- δος. Id. §. 105. Conſultò certè ita ſcripſit Poëta, cùm (ut rectè annotavit *Barneſius*) facilè dicere potuiſſet, Αἴας δ' αὖ μέγας—.

Ver.

Σκέπτετ' ὀϊζῶν τε ῥοῖζον ϗ δοῦπον ἀκόντων.
Ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
Ἀλλὰ ϗ ὣς ἀνέμιμνε, Ζάω δ' ἑριήρας ἑταίρους.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπε νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω,
Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει·
Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε·
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Ἕκτορα δ' ἵπποι
Ἔκφερον ὠκύποδες ζὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκὸν, ὃς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἕπετο, ζφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε

Obſervabat ſagittarúmque ſtridorem, & ſonitum jaculorum.
Ac certè quidem jam videbat pugnæ aliò-inclinatam victoriam:
Sed & ſic manebat, ſervabátque chatos ſocios.
Ut verò quando ab Olympo nubes vadit in cœlis,
Ætherem poſt ſerenum, cùm Jupiter nimbos-procelloſos inducit:
Sic horum, à navibus *fugientium*, factus eſt clamórque fugáque:
Neque fine fœdâ-clade *foſſam* tranſibant rursùs: Hectorem autem equi
Efferebant veloces cum armis; deſeruitque is populum
Trojanum, quos invitos profunda foſſa coërcebat.
Multi verò in foſsâ trahentes-currum veloces equi,
Fractos ad ſummum temonem liqueruntcurrus regum.
Patroclus autem inſequebatur, vehementèr Danaos adhortans,
Trojanis mala cogitans: hi autem clamoréque fugâque

Ver. 361. Σκέπτετ' ὀϊζῶν τε ῥοῖζον, ϗ δοῦπον ἀκόντων.] Καὶ αὐτοί τε δὴ καλασχευάζουσιν οἱ ποιηταὶ——, πρὸς χρῆμα ὁρῶντες, οἰκεῖα ϗ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα,——ϗ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων· ὡς ἔχει ταυτὶ,——" Σκέπτετ' ὀϊζῶν τε " ῥοῖζον ϗ δοῦπον ἀκόντων." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ ζυνθέσεως, §. 16. Vide ſuprà ad β', 210; & ad γ', 363.

Ver. 363. Ἀλλὰ ϗ ὣς ἀνέμιμνε.] *Modò paululùm retrocedebat, modò adverſus hoſtem conſiſtebat*; vi ſcilicèt, non præpoſitionis ſolius, ut ait *Euſtatbius*; ſed & temporis imperfecti. Vide ſuprà ad ϑ', 87; & ad ν', 84.

Ibid.—Ζάω.] *Barneſius* ex *Etymolog. Magn.* Ζάω δ' ἑριήρας ἑταίρους· ἴσχι ῥῆμα, Ζέω, τὸ Ζώζω· τροπῇ γίνεται Ζάω· τὸ παθητικὸν Ζάομαι· ἐσαόμην, ἐσάω· ϗ τροπῇ Δωρικῇ τῆς ω εἰς ω, ὁ ζυναρχομένης Ζάω. Malè; ſecunda enim perſona minimè hîc cum ſententiâ congruit. Meliùs *Euſtatbius*: τὸ δὲ Ζάω ποιητικῶς ἀποκεκοπῆσθαι ἐκ τοῦ Ζάωζεν, ὁ ἐστιν ἔσωζεν· ἵνα κατὰ μὲν τὸ ἀναύξητον, ἰωνίζηται ἡ λέξις· κατὰ δὲ τὴν ἀποκοπὴν αἰολίζηται.

Ver. 365.—ὅτε τε.] *Quandò utiquè*——;

Ibid.——τείνει.] Cod. *Harleian.* τείνῃ.

Ver. 366.——γίνεται ἰαχή τε φόβος τε.] De ultimâ vocis, γίνεται, hîc, item δὲ, *ver.* 273, productâ; vide ſuprà ad δ', 456.

Ver. 367. Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν.]—ὐ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν οἱ Τρῶες· ἦγον ἀτακτῶς ϗ δυσδιαμέτρως διεπέρων τὸν τάφρον ὡς φεύγοντες· ὅπερ ἐκεῖνος ἔφη, ὐ κατὰ κόσμον φεύξεσθαι. Ταυτὰ γὰρ ὥσπερ μοῖρα ϗ κόσμος, ὕτω ϗ τὸ ὐ κατὰ μοῖραν, ϗ τὸ ὐ κατὰ κόσμον. *Euſtath.* Cæterùm quâ ratione, κατὰ, hîc ultimam producat; item ὁρινόμενον, *ver.* 377; & Ἀνίκητον, *ver.* 380; Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.—Ἔκφερον δ' ἵπποι Ἔκφερον ὠκύποδες.] Abſurdè hîc *Spondanus*;——" *Hemere*, ubi " eſt tuus nunc *Jupiter*, cujus auxilio freti " *Trojani* paulò antè triumphabant? *An* idem " *quoque* cum *Trojanis* aufugit? *aut* ejus po- " *tentia* infirmata eſt?" Quaſi ſcilicèt hoc ipſum non prædixiſſet Jupiter.

Ver. 371. Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ.] Numero duali, binos in ſingulis curribus equos fuiſſe indicatur. Vide ſuprà ad ά, 56.

Ver.

Πάσας πλῆσαν ὁδὺς, ἐπεὶ ἆρ τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύσλο δὲ μώνυχης ἵπποι
Ἄψορρον προτὶ ἄξυ, νεῶν ἄπο κ) κλισιάων.
Πάτροκλ@ δ', ἢ πλεῖσον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν,
Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπλον
Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
Ἀλικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
Ἀμβρόλοι, ὃς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Πρόσσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἕκλορι κέκλελο θυμός·
Ἰελο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
Ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρόταλον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἄνδρεσσι κολεσσάμεν@ χαλεπήνῃ,

Omnes implebant vias, poſtquam diſſipati ſunt: In altum autem procella *pulveris*
Spargebatur ſub nubes; pernicitérque currebant ſolidi-ungulis equi
Retrò ad urbem, à navibus & tentoriis.
Patroclus verò, quà plurimùm turbatum videbat populum,
Eà utique dirigebat *equos*, minacitèr-clamans: Sub axibus autem viri cadebant
Proni de curribus, currúſque cum-fragore-evertebantur.
E regione autem foſſam tranſilierunt veloces equi,
Immortales, quos Peleo dii dederant præclara dona,
Prorsùm pergere-cupientes; in Hectorem autem inſtigabat *eum* animus;
Cupiebat enim percutere: illum verò extulerunt veloces equi.
Ut verò à nimbo-procelloſo tota nigra obruta-gravatur terra
Tempore autumnali, cùm rapidiſſimum fundit imbrem
Jupiter; quandò utique hominibus iratus ſævit,

Ver. 374.——ἐπεὶ ἆρ τμάγεν.] Vocula iſta, ἆρ, nequaquam hîc ſupervacanea eſt; ſed vim habet in *connectendâ ſententiâ* cum eo quod præceſſit, *ver.* 366; Ὡς τῶν ἐν πολλῶν γένελο ἰαχή, &c.

Ibid.—ἄελλα.] Ita rectè edidit *Barneſius*. *Al.* ἀέλλα; malè: Nam apud *Homerum* ă naturâ brevis, ut in μῦσα, τάτλω, ἄελλα, & ſimilibus, nunquam mutatur in ή. Vide ſuprà ad β', 314, & 633; & ad ν', 192.

Ver. 379.——ἀνεκυμβαλίαζον.] Οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ, κ) ὅτι τὸ ῥῆμα βομβῶδες ὄν, ἐμφασιν ἔχει τῆς μετὰ ἤχυ τῶν ἁρμάτων ἀνατροπῆς. *Euſtath.* Vide ſuprà ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 380.——ἀνὰ.] *Al.* ἄρα.

Ibid.——ὑπέρθορον.] *Al.* ὑπέκθορον.

Ver. 384. Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι.]

Sæpe etiam immenſum cœlo venit agmen aquarum,
Et fœdam glomerant tempeſtatem imbribus atris
Collectæ ex alto nubes; ruit arduus æther
Et pluviâ ingenti ſata læta, boumque labores
Diluit: implentur foſſæ & cava flumina creſcunt
Cum ſonitu, fervetque fretis ſpirantibus æquor. *Georgic.* I. 322.

Ibid.——βέβριθε.] Vide ſuprà ad ά, 37; & ad β', 314. *Al.* βέβρυχε; ut infrà ρ', 264.

Ver. 385.—ὀπωρινῷ.] Vide ſuprà ad ί, 5.

Ibid.——λαβρόταλον.] *Al.* λαυρόταλον.

Ibid.——χέει ὕδωρ Ζεὺς——κολεσσάμεν@——Σκολιὰς κρίνωσι θέμιτας.] Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς παραβολῆς ἐκφρασειδίων τε ἔχει μεγάλων καλακλυσμῶ, κ) αἰτίαν αὐτὺ ἠθικὴν, κ) διδασκαλίαν εὐθυδικίας· ἢ ἐναντίον τὸ, Σκολιὰς κρίνειν θέμιτας· δῆλον δὲ ὅτι τὰ Ζεμναὶ πάντως αἱ τῆς εἰρημένης παραβολῆς ἔννοιαι· τοιαῦται γάρ αἱ τῶν μεγάλων κ) θείων πραγμάτων ἐκφράσεις, κ) αἱ ἠθικαὶ παιδεύσεις· κ) ὅτι Σκοπὸς αὐτῆ, τῦτο μόνον δηλῶσαι, ὡς αἱ Τρωϊκαὶ ἵπποι ὕτω ἀσθμαίνυσι τῷ Συντόνῳ δρόμῳ τῷ ἐκ τῦ διώκεσθαι, καθὰ ἐν δεινῷ καλακλυσμῷ τῷ ἐκ θεσπιτίας, Χαράδραι μεγάλαι ρεναχυσι ῥέυσαι. *Euſtath.*

Ver. 386.——ὅτι δή ῥ' ἄνδρεσσι.] *Al.* ὅτε δή τ' ἄνδρεσσι. Cæterùm de iſto δή, vide ſuprà ad β', 158.

Ver.

Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ ζκολιὰς κρίνωσι θέμιζας,
Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
Τῶν δέ τε πάντες μὲν πολαμοὶ πλήθυσι ῥέοντες,
Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποθρώγυσι χαράδραι,
Ἐς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα ζενάχυσι ῥεῦσαι
Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
Ὣς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλα ζενάχοντο θέουσαι.
Πάτροκλο δ', ἐπεὶ ἦν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
Αὖ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληο
Εἴα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
Νηῶν καὶ πολαμοῦ καὶ τείχεο ὑψηλοῖο
Κτεῖνε μεμαῶτας, πολέων δ' ἀπετίννυτο ποινήν.
Ἔνθ' ἤτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.

Qui vi in foro perverſa exercent judicia,
Juſtitiamque expellunt, deorum ultionem nihil verentes;
Horúmque omnes quidem fluvii inundant fluentes,
Multáſque montium-devexitates tunc abſcindunt torrentes,
Et in mare purpureum valdè ſtrepunt fluentes
Ex montibus in præceps; corrumpuntúrque opera hominum:
Sic equæ Trojanæ valdè ingemiſcebant currentes.
Patroclus autem, poſtquàm primas intercidiſſet phalangas,
Rurſus ad naves coërcitos-egit retrorsùm, neque ad urbem
Sinebat cupientes aſcendere, ſed inter
Naves & fluvium & mœnia ſublimia
Occidebat rapidè-inſequens, multorúmque exigebat ultionem:
Tunc quidem Pronoum primum percuſſit haſtâ fulgenti,
Pectore nudatum juxta clypeum: ſolvitque membra.

Ver. 387, 388.—κρίνωσι—ἐλάσωσι.] Cod. *Harleian.* κρίνωσι——ἐλάσωσι.

Ver. 388.—θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.] *Deorum ultionem.* Sic *Odyſſ.* φ', 28;

——οὐδὲ θεῶν ὄπιν ἠδέσατ'——.

Et *Heſiod.* Ἔργ'. καὶ ἡμερ. I. 185;

——οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες——·

Et *Theogon. ver.* 222;

Πρίν γ' ἄπο τῶν δώσει κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἁμάρῃ.

Ver. 390.——κλιτῦς.] *Al.* κλειτῦς. Auctoribus non inidoneis; Quod autem *Barneſius* de *Metro*, nihil eſt. Ex κλίνομαι enim tam rectè κλῖτὺς, quàm ex κέκλῖμαι, deducitur κλῖτο; ut λῦμα, λῦτὸς, ex λῦω, λέλῦμαι, &c. Vide ſuprà ad ά, 314. Sic *Odyſſ.* ἑ, 470;

Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς——.

Ver. 391.——πορφυρέην.] Vide ſuprà ad ά, 338 & 482.

Ver. 394.—ἐπεὶ ἦν.] Ἔζι δὲ καὶ ἐνταῦθα τὸ ἦν, ἀντὶ τοῦ· ἐπὴν ἵνα εἴῃ τὸ, ἐπεὶ ἦν, ταυτὸν τῷ, ἐπειδὴ. *Euſtath.* Verùm non hîc ſupervacuum eſt iſtud ἦν. Eam enim ferè vim habet ἐπεὶ ἦν, ac ſi latinè dicas: *Poſtquam, ut dixi*; vel *Poſtquam, eo modo quo dixi.*——

Ibid.——ἐπέκερσε.] *Al.* ἀπέκερσε.

Ver. 395. Αὖ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληο Εἴα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν.] *Spondanus*, & *Euſtathius*, & *Domina Dacier*, hæc de *Græcis* accipiunt; quaſi *Patroclus* nimirùm partim, etſi non plenè, monitorum Achillis meminiſſet; ſuóſque proinde, ne *Trojanos* ulteriùs inſequerentur, urbémque aggrederentur, cohibuiſſet. Cum verò ἔεργε de hoſtibus propriùs dicatur, voceſque ἐπέκερσε & κλεῖνε ad *Trojanos* planè reſpiciant, nec ulla hîc Græcorum fiat mentio; iſtud, Αὖ ἐπὶ νῆας ἔεργε, &c. de *Trojanis* potiùs à *Patroclo*, ne in urbem ſe reciperent, interclufis dictum crediderim.

Ver. 398.—μελαίσσων.] *Al.* μελαίγδην.

Ibid.—ἀπετίννυτο.] Vide ſuprà ad γ', 279.

Δάπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέςορα, Ἤνοπος υἱὸν,
Δεύτερον ὁρμηθείς. (ὁ μὲν εὐξέςῳ ἐνὶ δίφρῳ
Ἧςο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία ἠίχθησαν· ὁ δ') ἔλχει νύξε παραςὰς
Γναθμὸν δεξιερὸν, διὰ δ' αὐτῦ πεῖρεν ὀδόντων·
Εἵλκε δὲ δυρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὡς ὅτε τις φὼς
Πέτρῃ ἐπὶ προβλῆτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθὺν
Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ κὴ ἤνοπι χαλκῷ·
Ὡς εἵλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα, δυρὶ φαεινῷ·
Κάδδ' ἄρ' ἐπὶ ςόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊςής·
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμανθα, κὴ Ἀμφοτερὸν, κὴ Ἔπαλτην,
Τληπόλεμόν τε Δαμαςορίδην, Ἔχιόν τε, Πύρην τε,
Ἰφέα τ', Εὐϊππόν τε, κὴ Ἀρτεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασσυτέρυς πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ.

Fragorem verò *is* edidit cadens: *Patroclus* autem Theſtorem, Enopis filium,
Iterum impetu-facto, (qui quidem eleganter-politâ in ſellâ
Sedebat contractus; perculſus enim erat animo, ex manibuſque
Habenæ defluxerant; *Patroclus* autem *eum*) percuſſit cominùs
Malam dextram, perque ejus tranſegit dentes: [vit
Traxit autem *eum* haſtâ levatum ſuper orbile-ad-ſellam-currûs-fixum; veluti cùm
Scopulo in prominenti ſedens, ſacrum piſcem
Ex ponto *foràs* lino & ſplendido ære:
Sic *hunc* traxit è curru hiantem *Patroclus* haſtâ fulgenti;
Inque os *demum* excuſſit: lapsúmque ipſum liquit anima.
Tum deinde Eryalum irruentem percuſſit *Patroclus* ſaxo,
Medio in capite; illúdque in duas-partes totum diſſiſum eſt,
In caſſide validâ: is itaque pronus in terram
Decidit; ipſumque mors circumfuſa eſt exitialis.
Ac poſtea Erymanta, & Amphoterum, & Epaltem,
Tlepolemûmque Damaſtoridem, Echiúmque, Pyrémque,
Ipheáque, Euïppúmque, & Argeadem Polymelum,
Omnes alium-ſuper-alium dejecit in terram almam.

Ver. 403.——ἀλείς.] *Al.* ἀλεὶς.

Ibid.——πλήγη.] Vide ſuprà ad γ', 31.

Ibid.——ἐκ δ' ἄρα χειρῶν.] *Adeóque è manibus.*

Ver. 405.——αὐτῦ.] Γναθμῦ δεξιερῦ.

Ver. 407.——ἱερὸν ἰχθὺν.] Λέγει δὲ ἱερὸν ἰχθὺν, κατὰ τινὰς, ἂν κὴ Ἀριςοτέλης, τὸν Ανθίαν, οἷα ζωμαθικὸν ὄντα τῦ ἄθηρον εἶναι τὴν θάλασσαν· ἐπεὶ ὅπυ Ἀνθίας, ἐκεῖ ἐκ ἔςι θηρίον θαλάσσιον· ᾧ ζημίῳ χρώμενοι, καλλικολυμβῶσιν ἀδεῶς οἱ ζαρσγεῖς κὴ τὸν ἰχθὺν, διὰ τῦτο καλῦσιν ἱερόν. *Euſtath.* Sic & *Athenæus*, *Lib.* VII. *cap.* 7.

Ver. 411.——Ἐρύαλον.] Cod. *Harleian.* Ἐρύλαον.

Ibid.—ἐπεσσύμενον.] *Al.* ἐπεσσύμενος.

Ibid.—βάλε πέτρῳ, Μέσσην κακκεφαλήν.] ——mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit,—— *Æn.* IX. 750.

Ver. 416.——Πύρην τε.] Cod. *Harleian.* Πύριν τε.

Ver. 418.——πέλασε.] Vide ſuprà ad ε, 140.

Σαρπηδὼν δ' ὡς ἔν ἴδ' ἀμιλροχίτωνας ἑταίρους
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
Αἰδὼς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἐτέ.
Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τῷδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
Ὅτις ὅδε κρατέει· κὴ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε κὴ ἐσθλῶν γένατ' ἔλυσεν.
Ἦ ῥα, κὴ ἐξ ὀχέων ζυγὸν τεύχεσιν ἄλλο χαμᾶζε,
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ, γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
Ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Τὼς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέεπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·

Sarpedon autem, poſtquam vidit diſcinctos ſocios
Manibus Patrocli Menœtiadæ domitos,
Adhortatus eſt eximios increpans Lycios;
" *Prob* pudor, ô Lycii, quò fugitis? nunc ſtrenui eſtote:
" Occurram enim huic viro, ut intelligam,
" Quiſnam iſte victor-graſſetur: utique jam malis multis affecit
" Trojanos: quippe multorúmque & fortium genua ſolvit.
Dixit, & de curru cum armis deſiliit in terram.
Patroclus verò alterâ-ex parte, ut vidit, deſiliit de curru.
Hi autem, ſicut vultures duo, unguibus-aduncis, roſtris-curvis,
Petrâ ſuper excelsâ ingentem clangorem-edentes pugnant:
Sic hi, clamantes, alter in alterum irruebant.
Hos autem intuitus, miſertus eſt Saturni filius verſuti,
Junonémque allocutus eſt ſororem uxorémque;

Ver. 419.—Σαρπηδὼν δ' ὡς ἔν.] *Barneſius* hic ex uno MS. edidit Σαρπηδὼν ὡς ἔν, omiſſâ voculâ δὲ, quæ tamen hoc in loco, ad narrationem connectendam, videtur neceſſaria.

Ibid.——ἀμιλροχίτωνας ἑταίρους.] Vocem, ἀμιλροχίτωνας, ita explicat Domina *Dacier*: " *des gens qui ont quitté leur cuiraſſe pour* " *mieux fuir.*" Mihi verò, non de iis, qui arma abjecerant, ſed de gentis iſtius habitu ſingulari dicta videtur; ut ἑλκεσιπέπλους, λινοθώρηξ, &c.——ἀμιλροχίτωνας τοὺς τοιούτους λέγει, οὐχ ὡς ἀζώστους κατὰ τὸν πρὸ ὀλίγων εἰρημένους· ὑδέπω γὰρ μίτρα παρὰ τῷ ποιητῇ ἁπλῶς ἡ ζώνη· ἀλλὰ τοὺς μὴ ὑποζωννυμένους μίτρας τοῖς χιτῶσιν, ὁ ἔστι τοῖς Θώραξιν, ἀλλὰ ἅμα τῷ Θώρακι ζυνηρτημένην ἔχοντας κὴ τὴν μίτραν, κὴ ὃ Συμπλητὴν κατὰ τοὺς παλαιούς· ὥστε τὸ ἀ ἐνταῦθα, κὴ σέρησιν δύνεσθαι δηλοῦν διὰ τὸ μὴ ὑποζώννυσθαι μίτρας, κὴ ἀντὶ τοῦ "ἅμα" δὲ λαμβάνεσθαι διὰ τὸ ὁμοῦ τῷ Θώρακι ζυνηρτῆσθαι αὐτάς. *Euſtath.*

Ver. 422.—νῦν θοοὶ ἐτέ.] Sententia hæc duplici modo accipi poteſt: Vel, ut *Lycios* ad fortiter ſe gerendos adhortetur *Sarpedon*; *Jam acres eſtote*: Vel, ut eorum ignaviam increpet, quòd in pugnâ ſegnes eſſent, in fugâ celeres; *Jam celeres eſtis*: Atque ita *Euſtathius*; Ὀνειδίζει δὲ ὁ λόγος, τοὺς ἀνδρίζεσθαι μὲν βραδεῖς, ὀξυκινήτους δὲ φεύγειν.

Ver. 423.——τῷ δ' ἀνέρος——Ὅτις ὅδε κρατέει.]

Unus homo——————
——tantas ſtrages impunè per urbem
Ediderit? juvenum primos tot miſerit Orco? *Æn.* IX. 783.

Ver. 424.—κὴ δὴ κακὰ.] Vide ſuprà ad ξ, 433.

Ver. 428.——αἰγυπιοὶ——κλάζοντε.] *Duo* ſcilicèt *vultures*. Vide ſuprà ad *ver.* 371; & ad ά, 566. Nec alitèr rectè inſtituta eſſet comparatio.

Ibid.——μάχονται.] *Al.* μάχωνται.

Ver. 432.——κασιγνήτην, ἄλοχόν τε.]

——Jovis——————
Et ſoror & conjux——————. *Æn.* I. 50.

Ver.

Ὤ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλταον ἀνδρῶν,
Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὁρμαίνοντι,
Ἦ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἀπὸ δακρυόεσσης
Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ τιόνι δήμῳ,
Ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Ἆψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Αἴκε ζωὸν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,
Φράζεο, μήτις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης.

" Hei mihi, cùm mihi Sarpedonem, chariſſimum hominum,
" In fatis *ſit* à Patroclo Menœtiade domari.
" Bifariàm autem animus mihi fertur, in præcordiis vetſanti,
" Utrúmne ipſum vivum pugnâ è lacrymosâ
" Ponam abreptum Lyciæ in opulento populo,
" An jam ſub manibus Menœtiadæ domem.
Huic autem reſpondit deinde magnis-oculis veneranda Juno;
" Importuniſſime Saturnie, quale verbum dixiſti?
" Virúmne mortalem, jam-olim deſtinatum fato,
" Iterùm *nunc* vis à morte triſti liberare?
" Fac: at non tibi omnes aſſentiemur dii cæteri.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò animo reconde tuo;
" Si vivum dimiſeris Sarpedonem ſuam ad domum,
" Perpende, nè quis poſthàc deorum velit & alius
" Abducendum-curare ſuum charum filium ex aſpero prœlio:

Ver. 433. Ὤ μοι ἐγὼν.] Vituperat hîc *Plato* non locutionem Poëticam, ſed Rem ipſam.—δεησόμεθα [Ὁμήρου] μή τοι—τὸν—μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι ὅτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥστε,—φάναι——" Αἲ αἲ ἐγὼν, " ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλταον, ἀνδρῶν Μοῖρ' " ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι." *De Republ. lib.* 3. Ubi notandum legiſſe hîc *Platonem*, Αἲ αἲ ἐγὼν——.

Ver. 436. Ἦ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἀπὸ δακρυόεσσης Θείω ἀναρπάξας.]

Hunc tegere, & diræ valeam ſubducere pugnæ. *Æn.* X. 50.

" *Homerus querentem Jovem inducit, quòd* " *Sarpedonem filium à morte contrà fatum* " *eripere non poſſet.*" Cic. de Divinat. lib. 2. At non hîc *querentem* inducit Jovem, quòd filium à morte liberare *nequeat*; ſed *dubitantem*, an hoc ipſum facere *oporteat* contra fatum. Ut rectè obſervavit *Victorius*, *Var. Lect. Lib.* 34. *cap.* 24.

Ver. 437.—ἀναρπάξας.] Vocem hanc vertit Domina *Dacier* " *tout d'un coup.*" Minùs rectè.

Ver. 439.——βοῶπις.] Vide ſuprà ad ἡ, 43. 58, & 551.

Ver. 440.——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας.

Ver. 445. Αἴκε ζωὸν πέμψῃς.] Pronunciabatur, ut opinor ζώὸν. Atque ita etiam ſcribendum conjicit Vir doctus *Henricus Stephanus* (etſi abſque Exemplarium auctoritate nihil mutare eſt auſus) ex ε, 887. " Quid-" ni," inquit, " hîc ζὼν ſcribamus, non " ζωὸν; ut *Il.* ε, *ver.* 887, Ἦ κεν ζὼς ἀ-" μενηνὸς ἓα χαλκοῖο τυπῆσι, ſcriptum eſſe " videmus?" Quin & eo veriſimilius eſt, aut ſcribendum aut ſaltem pronunciandum ζὼν, quòd in duobus MSS. ſcriptum repperit *Barneſius*, Αἶκεν ζωὸν πέμψῃς. Porrò *Euſtathius* in Commentario legit, Αἶκεν ζῶντα πέμψῃς.

Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄϛυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
Ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
Ἦτοι μέν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰὼν,
Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, καὶ νήδυμον Ὕπνον,
Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
Ἔνθά ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἕταί τε,
Τύμβῳ τε, ϛήλῃ τε· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αἱμαλόεσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
Παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.

" Multi enim circum urbem magnam Priami pugnant
" Filii immortalium, quibus iram gravem injicies.
" Sed ſi *hic* tibi dilectus eſt, tuúmque *vicem ejus* miſeratur cor;
" Eum quidem finito in aſperâ pugnâ
" Manibus ſub Patrocli Menœtiadæ domari:
" At poſtquam jam eum reliquerit animaque & vita,
" Mitte eum ut Mors ferat, & ſuavis Somnus,
" Donec Lyciæ latæ ad populum pervenerint:
" Ibi ei exequias facient fratréſque, amicique,
" *Cum* tumulóque, cippóque: hic enim honor eſt mortuorum.
Sic dixit; neque non obſecutus eſt pater hominúmque deúmque;
Cruentas autem guttas demiſit in terram,
Filium dilectum honorans, quem ei Patroclus erat
Interempturus in Trojâ glebosâ procul à patriâ.

Ver. 449.——ἀθανάτων.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 350.—φίλος ἐϛὶ.] *Al.* φίλον ἐϛί.

Ver. 451.—ἔασον.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 453. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε.]

Poſt ego nube cavâ miſerandæ corpus & arma
Inſpoliata feram tumulo, patriæque reponam. *Æn.* XI. 593.

Ver. 456.—ταρχύσουσι.] *Al.* ταρχύσωσι.

Ver. 459. Αἱμαλόεσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε.] Portentum, *pluvia ſanguinea*, ut ſuprà λ', 53. Similiter apud *Heſiodum*;

Κάδδ' ἄρ' ἀπ' ὠρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱμαλόεσσας
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέϊ παιδί.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 384.

Τάγε μὴν ἐπὶ Σαρπηδόνι δάκρυα, λύπην μὲν ἀ καλαψεύδεται θεῦ, ὅ κ' παρ' ἀνθρώποις νόσημα· αὐτῷ δὲ βυλομένῳ τ' ἀκηδὲς ἐρευνᾶν, ἐπινοεῖται τρόπος ἀλληλοχομένης ἀληθείας. Πολλάκις γὰρ ἐν ταῖς μεγαλοπολαῖς τῶν μεγάλων πραγμάτων, ἰςορεῦσι τεράϛια τῷ βίῳ Συμφέρεσθαι Ϛημεῖα, πελαμῶν τε κ' πηγῶν ναμάτων αἱμοφύρτοις ῥεύμασιν ἐκμιαινομένων· ὡς ἐπ' Ἀσωπῷ τε κ' Δίρκης παραδιδόασιν οἱ παλαιοὶ μῦθοι. Λόγος δ' ἔχει κ' κατὰ νεφῶν ψεκάδας ὕεσθαι, φόνῳ τισὶ κηλῖσιν ἐπικεχρωσμένας. Ἐπεὶ τοίνυν ἡ μεταβολὴ τῆς μάχης ἀθρόαν φυγὴν ἐμποιήσειν ἔμελλε τοῖς βαρβάροις, ἔϛγυς δ' ἦν ὁ τῷ κατ' ἀλκὴν ἀρίϛῳ Σαρπηδόνι ὄλεθρος, ὥσπερεὶ τεράϛια πρῦφάνη ταύτης τῆς Συμφορᾶς ἀγγελτικὰ, " Αἱμαλόεσσας δὲ " ψεκάδας κατέχευεν ἔραζε." Τοῦτον δὴ τὸν φονέα ὄμβρον, ἀλληγορικῶς εἰρηκεν αἰθέριος δάκρυα· Διὸς μὲν ὰ, ἄκλαυϛος γὰρ, ἐκ δὲ τῶν ὑπεράνω τόπων, ὥσπερεὶ θρήνοις μεμιϛμένα καλαῤῥαγέϊ ὑετῷ. *Heraclid. Pontic.* Cæterùm obſervandum, legiſſe hîc *Heracliden*, Αἱμαλόεσσας δὲ ψεκάδας——.

Ver. 460.—τόν οἱ.] Quâ ratione, τὸν, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, producat; item δὲ, *ver.* 475; & Αἴθωνα, *ver.* 488; & μιν, *ver.* 502; vide ſuprà ad ά, 51. *Al.* τόν β' οἱ.

Ver. 461. φθίσειν.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad β', 43 & 833.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ζχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἔνθ' ἦτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
Ὃς ῥ' ἠΰς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαςέρα· λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδὼν δ' αὖτε μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Δεύτερος ὁρμηθείς· ὁ δὲ Πήδασον ἔτρεσεν ἵππον
Ἔγχει δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων·
Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπλατο θυμός.
Τὼ δὲ διαςήτην· κρίγε δὲ ζυγὸν, ἡνία δέ ζφι
Σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὗρε τέκμωρ,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχὺ παρὰ μηροῦ,
Αἶψας ἀπέκοψε παρήορον· αὐτὸς ἔμάτησε.
Τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
Τὼ δ' αὖτις ζυνίτην ἔριδος περὶ θυμοβόροιο.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Παλρόκλυ δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριζερὸν ἦλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕςερος ὤρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος, τοῦ δ' οὐχ' ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,

Hi autem eum jam propè erant alter-in-alterum irruentes,
Tum Patroclus quidem inclytum Thrasymelum,
Qui strenuus famulus Sarpedonis erat regis,
Hunc (*inquam*) percussit imum ad ventrem; solvitque membra.
Sarpedon verò à *Patroclo* quidem aberravit hastâ fulgenti,
Secundus impetum-faciens; at Pedasum vulneravit equum
Hastâ dextrum *in* humerum; is autem gemuit animam expirans;
Deciditque in pulvere ejulans, avolavitque anima.
Duo autem *reliqui equi* dissultabant; eripuitque jugum, habenæque ipsis
Confundebantur, quoniam jacebat equus-exterioris-lori in pulveribus.
Ac hujus-rei quidem Automedon hastâ-inclytus invenit finem;
Educto *nempè* longo ense robusto à femore,
Insurgens abscidit equum *istum* extra-jugalem; neque segniter-agebat.
Itaque *bini equi iterum* aptè-compositi stabant, inque habenis directi-erant:
Patroclus verò & *Sarpedon* rursùs congressi-sunt pugnâ in exitiosâ.
Tum Sarpedon quidem aberravit hastâ fulgenti,
Patroclique supera humerum finistrum abiit cuspis
Hastæ, neque percussit ipsum: posterior autem irruit ære
Patroclus: hujus autem non irritum telum effugit manu,

Ver. 463. Θρασύμηλον.] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius*. Atque ita in Commentario legit *Eustathius*. *Al.* Θρασυμήδην. At *Nestoris* filio nomen erat *Thrasymedes*, suprà ί, 81. Quare Θρασύμηλον videtur potior Lectio.

Ver. 469.—ἐν κονίῃσι.] Vide suprà ad ν', 508.

Ver. 470.—κρίγε.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 471.——παρήορος.] Vide suprà ad *ver.* 152.

Ver. 473. Σπασσάμενος.] Ita edidit *Barnesius*. *Vulgg.* Σπασάμενος. Minùs rectè. Primam enim corripit.

Ver. 474. Αἶψας ἀπέκοψε.] Vide suprà ad Ϛ', 87.

Ver. 478.—ἦλυθ'.] Vide suprà ad ό, 454; & ad ά, 37.

Ver. 479.—ὤρνυτο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 480.——τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος.]
At non hoc telum, mea quod vi dexter versat,
Effugies.—— Æn. IX. 74.

Ἀλλ' ἔβαλ', ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' ἄρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
Βεβρυχὼς, κόνιν δεδραγμένος αἱμαλόεσσης.
Ἧΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μεθελθὼν,
Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
Ὤλετό τε σθεναχὼν ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·
Ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσιπσάων
Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοός ἐσσι.
Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα καταφείη καὶ ὄνειδος

Sed percussit, ubi utique præcordia complectuntur densum cor:
Cecidit autem, sicut quandò aliqua quercus cadit, vel populus,
Vel pinus alta, quam in montibus fabri
Exciderunt securibus recens-exacutis, navale lignum ut sit:
Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus,
Dentibus-frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.
Veluti taurum interficit leo armento superveniens,
Fulvum, magnanimum inter flexipedes boves,
Perítque *is* gemens sub maxillis leonis;
Sic à Patroclo Lyciorum ductor clypeatorum
Interfectus indignante-animâ-gemebat, charûmque nomine vocabat socium;
" Glauce charissime, bellator inter viros, nunc te admodùm oportet
" Pugnacémque esse, & audacem bellatorem:
" Nunc tibi cordi-sit pugna gravis, si prœlio-impiger es,
" Primùm quidem adhortare Lyciorum ductores viros,
" Quaquaversùm obiens, pro Sarpedone prœliari:
" Quin deinceps & ipse super me pugnes ære.
" Tibi enim ego etiam posthàc pudor & opprobrium

Ver. 481.——ἔρχαται.] Καθείρηνται. *Eustath.* Nempe ab εἴργω, non ab ἔρχομαι, deducitur ἔρχαται; ut rectè hîc annotavit *Barnesius.*

Ver. 482. Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις—πίτυς.] Vide suprà ad ν', 389.

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Erymantho,
Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pinus.
Æn. V. 448.

Ver. 483.——Τήν τ'.] *Quam scilicèt*——.

Ver. 485. Ὡς ὁ——πεῖτο τανυσθείς, Βεβρυχὼς, κόνιν δεδραγμένος αἱμαλοέσσης.]
——————cadit atque cruentam
Mandit humum, morienſque suo se in vulnere versat. *Æn.* XI. 669.

Ver. 488.——ἐν εἰλιπόδεσσι.] *Al.* ἐπ' εἰλιπόδεσσι.

Ver. 491. Κτεινόμενος.] *Quum interficeretur.*

Ver. 495.—ὄτρυνον.] Vide suprà ad ν', 44.

Ver. 469. Πάντη ἐποιχόμενος.] Cod. *Harleian.* Πάντας ἐποιχόμενος. Sed & iterùm occurrit Πάντη ἐποιχόμενος, infrà *ver.* 533.

Ver.

Ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερὲς, εἴκε μ' Ἀχαιοὶ
Τεύχεα ζυλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
Ὀφθαλμὼς, ῥῖνάς θ' ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Ἐκ χροὸς εἵλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔπορσε.
Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε, καὶ ἔσχεθε ἐξέρυσε τε αἰχμήν·
Μυρμιδόνες δ' αὐτῇ ζχέθον ἵππους φυσιόωντας,
Ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι·
Ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' ἐ δύνατο προσαμῦναι.
Χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ,
Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
Κλῦθι, ἄναξ, ὅς πού τε Λυκίης ἐν τίονι δήμῳ

" Ero dies omnes perpetuò, ſi quidem mihi Achivi
" Arma detraxerint, in hoc ad naves certamine interfecto.
" Verùm capeſſe *pugnam* ſtrenuè, adhortaréque populum omnem.
Sic ipſum locutum finis mortis texit,
Oculos, narésque; *Patroclus* nempè, calcè pectoribus impreſſo,
E corpore traxit haſtam, præcordiáque ipſam *adhærentia* ſequebantur;
Ejúſque ſimul animámque, & haſtæ evulſit cuſpidem.
Myrmidones autem illic detinuerunt *ejus* equos anhelantes,
Cupientes fugere, poſtquam reliquiſſent currus dominorum *ſuorum*.
Glauco verò gravis dolor ortus eſt vocem *amici* audienti:
Commotum autem eſt eĭ cor, quòd non poſſet opem-ferre.
Manu autem prehendens *eum* ſtringebat *ſibi* brachium: affligebat enim eum gravitèr
Vulnus, quod jam ei Teucer irruenti infixerat ſagittâ,
E muro excelſo malum à ſociis propulſans.
Precans autem dixit longè-jaculanti Apollini;
" Exaudi, rex, qui alicubi Lyciæ in opulento populo

Ver. 500.——νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.] Vituperat hîc *Homerum Terraſſonus*, quòd *Sarpedonem*, etſi longè à navibus abſentem, tamen *medias ſe inter naves occidiſſe* dicentem introducat. " Les Commentateurs" (inquit) " —ont dit là deſſus, que Sarpedon rêvoit, " etant à l'article de la mort.—Ainſi, Ho- " mére n'a point d'autre raiſon pour faire " dire à Sarpedon qu'il meurt au milieu des " vaiſſeaux, quioqu'il fut bien loin de là; " ſinon que c'eſt un vers tout fait, une for- " mule employée au 15e Livre, aut ſujet de " Caletor tué effectivement au milieu des " vaiſſeaux; νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα· ο, 428;" *Diſſert. ſur l'Iliade, Part* IV. *cap.* 6. Verùm, ut opinor, " νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα" utrobique, non eſt, " *medias inter naves*," ſed, " *in certamine de navibus, ſtratum.*" Atque ita hîc accipit Domina *Dacier*; " Il " me paroît que——νεῶν ἐν ἀγῶνι peut ſig- " nifier fort naturellement, *à l'attaque des* " *vaiſſeaux.*" Alteram tamen explicandi rationem ſequitur *Euſtathius*, Τὸ δὲ, " νεῶν " ἐν ἀγῶνι πεσόντα," μιμητικῶς ἔψευσαι· ἔξω μὲν γὰρ ἦ τῆς τάφρου ἐν τῇ πεδιάδι πίπτει, ἦ ἐκ ἐν τῷ ἀθροίσματι ἦ τῇ ἀγορᾷ τῶν νεῶν. Ὁ δὲ ἤδη τεθαρσηκὼς τὸ φρονεῖν, ἄλλως λέγει· ἤδη γὰρ πρὸς τῷ θνήσκειν ἐστίν.

Ver. 502.——τέλος θανάτοιο κάλυψεν Ὀφθαλμὼς.]

Olli dura quies oculos & ferreus urget
Somnus: in æternam clauduntur lumina noctem. *Æn.* XII. 309.

Ver. 510.——αἰνῶς.] *Al.* αὐτόν.

Ver. 511.—ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ.] Suprà. μ', 387.

Ver. 513.——ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.] Cod. *Harleian.* ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Εἶς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ Ϛὺ πάντοσ' ἀκούειν
Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
Ὀξείης ὀδύνῃσιν ἑλήλαται, ὐδὲ μοι αἷμα
Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτῦ·
Ἔϊχος δ' ὐ δύναμαι Ϛχεῖν ἔμπεδον, ὐδὲ μάχεσθαι
Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλε,
Σαρπηδὼν, Διὸς υἱός· ὁ δ' ὐδ' ᾧ παιδὶ ἀμύνει.
Ἀλλὰ Ϛὺ τέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,
Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισι
Κεκλόμενος Λυκίοσιν ἐποτρύνω πολεμίζειν·
Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ καλαϐεθνειῶτι μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῦ δ' ἔκλυε Φοῖϐος Ἀπόλλων·
Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμϐαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,

"Es, vel in Trojâ: potes autem tu undecunque auſcultare
"Viro dolenti, ſicut nunc me dolor invadit.
"Vulnus enim habeo hoc grave, undique autem mihi manus
"Acutis doloribus transfixa eſt, neque mihi ſanguis
"Siccari poteſt; gravatur autem mihi humerus per ipſum:
"Haſtam autem non poſſum ſuſtinere firmitèr, neque pugnare
"Congreſſus cum hoſtibus: Vir autem fortiſſimus periit,
"Sarpedon, Jovis filius: ille verò nè ſuo quidem filio opem fert.
"Sed tu ſaltem mihi, rex, huic gravi vulneri medere;
"Sopi autem dolores, præbéque vires; ut ſocios
"Adhortans Lycios excitem ad pugnandum;
"Ipséque de cadavere mortuo pugnem.
Sic dixit precans; hunc autem exaudivit Phœbus Apollo:
Statim ſedavit dolores, à vulnere autem gravi
Sanguinem atrum ſiccavit, fortitudinémque immiſit animo.
Glaucus autem agnovit ſuâ mente, lætatúſque eſt,

Ver. 515.——δύνασαι δὲ Ϛὺ.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. *Al.* δύνασαι δέ τε.

Ver. 518, 521.——ἑλήλαται——ὄλωλε.] Vide ſuprà ad κ', 186, 187; & ad ά, 37.

Ver. 521.——ἀνὴρ δ' ὤριστος.] Cod. *Harleian.* ἀνὴρ δ' ὃς ἄριστος.

Ver. 523.—ἕλκος.] Cod. *Harleian.* ἄλγος.

Ver. 524.—Κοίμησον.] Ita edidit *Barneſius* ex ξ', 236. *Al.* Κοίμισον· ut opinor, minùs rectè: Vide ſuprà ad ά, 140. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Κοίμισσον.

Ver. 526.—ἀμφὶ νεκυῖ.] Malè hîc *Barneſius*; "Pes (inquit) *Proceleuſmaticus* pro "*Anapæſto*." Quaſi ſcilicet ſyllabæ duæ κυΐ in unam facilè coaleſcere non poſſent. Vide ſuprà ad *ver.* 321.

Ibid.—νέκυϊ καλαϐεθνειῶτι.] Non eſſe hoc ταυτολόγον ex Scriptoribus Tragicis liquet, quorum locutio Sermoni propior eſt:

Οὐ μαξιγήσει ταῦθ' ὁ καλθανὼν νέκυς.
Sophocl. Antigon. 525.

Ibid.——καλαϐεθνειῶτι.] Vide ſuprà ad ά, 265; ad β', 818; & ad ζ', 464.

Ver. 527. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῦ δ' ἔκλυε Φοῖϐος Ἀπόλλων.]

Dixit: opemque Dei non caſſa in vota vocavit. *Æn.* XII. 780.

Ver. 528. Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας.]

——ſubitoque omnis de corpore fugit
Quippe dolor, omnis ſtetit imo vulnere ſanguis.
——atque novæ rediere in priſtina vires.
Æn. XII. 421.

Ver.

Ὅτλι οἱ ὦκ᾽ ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
Πρῶτα μὲν ὥτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, πικρὰ βιβάσθων,
Πηλυδάμαντ᾽ ἐπὶ Πανθοίδην, καὶ Ἀγήνορα δῖον.
Βῆ δὲ μετ᾽ Αἰνείαν τε, καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν,
Ἆλχὺ δ᾽ ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
Οἳ σέθεν εἵνεκα, τῆλε φίλων, καὶ πατρίδος αἴης,
Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ᾽ οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
Κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένει ᾧ.
Τὸν δ᾽ ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ᾽ ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
Ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
Μὴ ἀπὸ τεύχε᾽ ἕλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
Τὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.
Ὣς ἔφατο· Τρῶας δὲ καταπρῆθεν λάβε πένθος
Ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν, ἐπεί ῥα πτόλιος
Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών· πολέες γὰρ ἅμ᾽ αὐτῷ

Quòd se citò exaudiverat magnus deus precatum.
Primùm quidem excitavit Lyciorum ductores viros,
Quaquaversùm obiens, *ut* super Sarpedone præliarentur.
Deinde verò Troas accersitum ibat, magnis-passibus gradiens,
Polydamanta ad Panthœdem & Agenora nobilem:
Accersitum etiam ivit Æneamque & Hectorem ære-armatum,
Propè autem stans verbis alatis allocutus est;
" Hector, nunc jam omninò oblitus es sociorum,
" Qui te propter, procul ab amicis, & patriâ terrâ,
" Animam deperdunt; tu verò non vis malum propulsare.
" Jacet Sarpedon, Lyciorum ductor clypeatorum,
" Qui Lyciam tuebatur júsque-dicendo & virtute suâ:
" Hunc utique sub Patroclo domuit hastâ æreus Mars.
" Sed, amici, adeste, indignamìnique animo,
" Ne arma abstulerint, indignisque modis acceperint mortuum
" Myrmidones, de Danais irati, quotquot perierunt,
" Quos apud naves veloces interfecimus hastis.
Sic dixit: Trojanos verò prorsùs occupavit dolor
Intolerabilis, cedere-nescius; quippe ipsis columen urbis
Erat, alienigena licèt existens: Multæ enim illum

Ver. 534.——μακρὰ βιβάσθων.] Vide suprà ad γ', 22.

Ver. 537.—ἰσάμενος ἔπεα.] Quâ ratione, ἰσάμενος, hîc ultimam producat; item Αἴας, *ver.* 556; & ὅμοιοῖν, *ver.* 560; & Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 575; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 540.—ἀποφθινύθουσι.] Vide suprà ad β', 43.

Ibid.——ἐπαμύνειν.] *Al.* ἐπαμῦναι.

Ver. 545—559.——ἀεικίσσωσι——ἀεικισσαίμεθ'.] Rectè (ut opinor) cum duplici σ. Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 548.—καταπρῆθεν.]——καταπρηθεν, ἤγουν κατάκρης, ὡς ἀλλαχοῦ κεῖται· ἢ καταπρῆθεν προπερισπωμένως ἀντὶ τοῦ κατὰ κάρυθεν, ἢ ἐν Ζυγιστῇ καταπρῆθεν, ὃ ἐστι κατὰ κεφαλῆς λάβε πένθος. *Eustath.*

Ver.

Λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριζεύεσκε μάχεσθαι.
Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα ζφιν
Ἕκλωρ, χωόμενος Σαρπηδόνος αὐτὰρ Ἀχαιὺς
Ὦρσε Μενοιλιάδαο Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
Αἴανλε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε κὴ αὐτώ·
Αἴανλε, νῦν ζφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔζω,
Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ κὴ ἀρείους.
Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδών· ἀλλ' εἰ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόντες,
Τεύχεά τ' ὤμοιϊν ἀφελοίμεθα, κὴ τιν' ἑταίρων
Αὐτῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῷ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ κὴ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες κὴ Λύκιοι, κὴ Μυρμιδόνες κὴ Ἀχαιοὶ,
Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ καλαθενειῶτι μάχεσθαι,
Δεινὸν ἀΰσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κραιερὴ ὑσμίνῃ,
Ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιύς·

Copiæ ſequebantur, inter quas ipſe fortiſſimus erat in pugnâ.
Ibant autem rectà in Danaos ardentes: præibátque ipſis
Hector, iratus de Sarpedone: At Achivos
Concitabat *ad certamen* Menœtiadæ Patrocli animoſum cor:
Ajaces primos allocutus eſt, animis-incitatos etiam per-ſe;
" Ajaces, jam vobis hoſtes propulſare cordi ſit,
" Quales quidem anteà eratis inter viros, vel & fortiores.
" Jacet vir, qui primus inſiliit in murum Achivorum,
" Sarpedon; ſed ſi ipſum contumeliâ-afficere potuerimus ablatum,
" Armáque ab humeris auferre, & aliquem ſociorum
" Ab eo *nos* propulſantium domare ſævo ære.
Sic dixit: Hi verò etiam per-ſe *hoſtes* arcere promptis-erant-animis.
Poſtquam autem utrinque firmârunt phalangas,
Trojani & Lycii, & Myrmidones & Achivi;
Concurrerunt ſuper cadavere mortuo pugnaturi,
Horrendùm clamantes: ingenti autem fragore ſonuerùnt arma virorum.
Jupiter verò noctem pernicioſam extendit ſuper aſperâ pugnâ,
Ut dilecto de filio pugnæ pernicioſus labor eſſet.
Moverunt autem loco priores Trojani nigros-oculis Achivos:

Ver. 552.——ἦρχε δ' ἄρα.] *Præibátque, ut ſolitus eſt.*

Ver. 555.——μεμαῶτε.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 556. Αἴανλε, νῦν ζφῶϊν——οἷοί περ πάρος ἦτε.]

——nunc illas promite vires,
Nunc animos, quibus in Gætulis ſyrtibus uſi. *Æn.* V. 191.

Ver. 558. Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος.]

——Cadit ipſe Tolumnius augur,
Primus in adverſos telum qui torſerat hoſtes. *Æn.* XII. 461.

Ver. 563.—ἐκαρτύναντο.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad λ', 215.

Ver. 565.——νέκυϊ καλαθενειῶτι.] Vide ſuprà ad *ver.* 526; & ad β', 818.

Ver. 566.—μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.]

——&c arma
Horrendum ſonuere.— *Æn.* IX. 731.

Cæterùm de voce, ἔβραχε, & ſimilibus; Vide ſuprà ad δ', 125 & 455.

Ver.

Βλῆτο γὰρ ἔτι κάκιος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,
Ὅς ῥ' ἐν Βυδείῳ εὐναιομένῳ ἤνασσε
Τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
Ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
Οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ
Χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
Κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένοιο ἑτάροιο·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκείῃ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε, ψῆράς τε·
Ὡς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε,
Ἔσσυο καὶ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ, ἑτάροιο.
Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν,
Αὐχένα δεξιτερὸν κατόπισθε, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.

570 Percuſſus enim erat nequaquam ignaviſſimus vir inter Myrmidonas,
Filius Agaclei magnanimi, nobilis Epigeus,
Qui in Budio benè-habitato-imperabat
Anteà: ſed tunc ſtrenuum conſobrinum cùm occidiſſet,
Ad Peleum venit-ſupplex, & ad Thetin argenteis-pedibus-decoram:
575 Hi autem unà cum Achille hoſtium-agmina-perrumpente miſerunt comitem
Ilium ad generoſis-equis-fœcundam, ut adverſus Trojanos pugnaret.
Hunc quidem tunc manum-injicientem cadaveri percuſſit illuſtris Hector
Saxo caput: illud verò in-duas-partes totum diffiſſum eſt
In caſſide validâ; is itaque pronus ſuper cadavere
580 Decidit, ipsúmque mors circumfuſa eſt exitialis.
Patroclo autem dolor ortus eſt de interfecto ſocio;
Rectà verò prorupit per primos-pugnatores, accipitri ſimilis
Veloci, qui fugatos-perſequitur graculóſque ſturnóſque:
Sic rectà-in Lycios, Patrocle equeſtris,
585 Ruiſti & Trojanos; iratus nempè eras corde, de ſocio.
Et percuſſit Sthenelaum, Ithæmenei dilectum filium,
Cervicem ſaxo, abrupítque ejus tendines.
Ceſſerunt autem retrò & primi-pugnatores & illuſtris Hector.

Ver. 570. Βλῆτο γὰρ ἔτι κάκιος ἀνὴρ.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, πότε δὲ πλέον. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 37. Vide ſuprà ad ό, 11; & ad ά, 330.

Ver. 571.——Ἐπειγεὺς.] Cod. *Harleian.* Ἐπηγεύς.

Ver. 572.—ἤνασσε.] Vide ſuprà ad *ver.* 172.

Ver. 575.——Οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ.] Vide ſuprà ad ν, 324.

Ver. 577. Τόν ῥα.] *Hunc, inquam*——.

Ver. 578.—ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη.]
——atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. *Æn.* IX. 755.

Ver. 579.——ἄρα.] *Ut ex tali vulnere neceſſe erat.*

Ver. 581.——φθιμένοιο.] De ſyllabâ φθι correptâ, vide ſuprà ad β, 43; & ad ά, 309 & 314.

Ver. 583.—κολοιούς τε, ψῆράς τε.] "Illud verò

Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ τανυσίπτερος ἔτυκται,
Ἣν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ,
Ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηΐων ὑπὸ θυμοραϊστέων·
Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ἔτραπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱὸν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
Ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος, σῆθος μέσον, ὔτασε δουρὶ,
Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
Δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιὺς,
Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·
Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
Ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίῃ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς, τίετο δήμῳ·

Quantus autem jaculi jactus longi eſt,
Quod quidem vir emiſerit connixos vel in certamine-ludi,
Vel etiam in-pugnâ, hoſtes propter animam-perdentes:
Tantum receſſerunt Trojani; locóque moverunt *eos* Achivi.
Glaucus autem primus, Lyciorum ductor clypeatorum,
Converſus eſt, interfecitque Bathyclem magnanimum,
Chalconis dilectum filium, qui in Hellade domos habitans,
Opibúſque divitiis excellebat inter Myrmidonas.
Hunc quidem Glaucus, pectore medio, vulneravit haſtâ,
Converſus repentè, quando ipſum jam-aſſequebatur inſequens;
Fragorem verò *is* edidit cadens: Vehemens autem dolor cepit Achivos,
Quòd ità ceciderat ſtrenuus vir; admodùm verò Trojani gaviſi ſunt:
Steterunt verò circa ipſum progreſſi frequentes; neque ſanè Achivi
Fortitudinis obliti ſunt, ſed vires rectà ferebant in eos.
Tum verò Meriones Trojanorum interfecit virum armis-acrem
Laogonum, audacem filium Onetoris, qui Jovis ſacerdos
Idæi erat, deúſque veluti, honorabatur à populo:

" verò (*ſc. verborum ſonitum jucundiorem*)
" cumprimis apud Homerum veteres gram-
" matici annotaverunt: quòd quum diciſſet
" quondam in loco κολοίης τε ψῆρός τε, alio
" in loco non ψηρῶν τε ſed ψαρῶν dixit;
" Τῶν δ' ὥς τε ψαρῶν πέτεται ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν·
" (ξ', 755); ſequutus non communem, ſed
" propriam in quoque vocis ſitu jucundi-
" tatem. Nam ſi alterum in alterius loco
" ponas, utrumque feceris ſonitu inſuave."
Gell. lib. XIII. *cap.* 19.

Ver. 589.——τέτυκται.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad α, 37.

Ver. 591.—θυμοραϊστέων.] Pronunciabatur θυμοραϊστῶν.

Ver. 592.—Τρῶες, ὤσαντο.] Quâ ratione, Τρῶες, hîc ultimam producat; item Βαθυκλῆα, *ver.* 594; & ἀπὸ, *ver.* 607; & τε, *ver.* 636; vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 594. Ἔτραπετ'.] Obſervandus hîc maximè proprius *vocis mediæ* Uſus. *Convertit ſe.* Vide ſuprà ad α, 199; & ad γ', 141.

Ibid.—Βαθυκλῆα.] Vide ſuprà ad α, 265.

Ver. 597.——ὔτασε.] Vide ſuprà ad ν', 192; & ad α, 140.

Ver. 599. Δούπησεν δὲ.] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver. 602.—ἐξελάθοντο.] *Al.* ἐκλελάθοντο.

Ver.

Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κὴ ἔαγε· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων, σιγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
Ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια σακέεσσιν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ὑρίαχε πελεμίχθη
Ἔγχος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ', ἐπεί ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρεσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
Μηριόνη, τάχα κέν σε, κὴ ὀρχηςὴν περ ἐόντα,
Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἰνεία, χαλεπόν σε, κὴ ἴφθιμόν περ ἐόντα,
Πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
Ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ κὴ σὺ τέτυξαι.

Hunc percuſſit ſub malâ & aure: confeſtim verò anima
Abiit è membris; horrendæque illum tenebræ occupârunt.
Æneas autem in Merionem haſtam æream miſit;
Sperabat enim *ſe* aſſecuturum ſub clypei-tegmine progredientem:
Sed ille quidem ex adverſo conſpicatus evitavit æream haſtam;
In anteriorem enim partem proclinavit, à tergo autem haſta longa
Solo infixa eſt, ſupráque pars poſterior quaſſabatur
Haſtæ; tum deinde remiſit impetum rapidè-actum æs:
Cuſpis adeò Æneæ vibrans in terram
Abiit; quippe incaſsùm robuſtâ è manu exilierat.
Æneas autem animo iratus eſt, dixitque;
" Merione, citò certè te, ſaltatorem quantumvis *egregium*,
" Haſta mea compeſcuiſſet-in-perpetuum, ſi quidem te percuſſiſſem,
Illum verò Meriones haſtâ-inclytus viciſſim affatus eſt;
" Ænea, arduum *eſt*, te, fortis licèt ſis,
" Omnium hominum extinguere robur, quicunque te contra
" Venerit propulſaturus; mortalis certè & tu es.

Ver. 607.——σιγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.] Immolat, ingentique umbrâ tegit——
Æn. X. 541.

Ver. 610.——ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.] Vide ſuprà ad ν', 404.

Ibid.——χαλκέον ἔγχος.] Vide ſuprà ad γ', 380.

Ver. 613.——ἀφίει μένος.] Vide ſuprà ad ν', 444.

Ver. 614, 615. Αἰχμὴ—Ὤχετ'—.] Verſus hi duo, quos in uno MS. deeſſe annotat *Barneſius*, deſunt etiam in Codice *Harleiano*.

Ver. 615.——ἐπεί ῥ'.] *Quippe, ut dictum eſt,*——*ver.* 610.

Ver. 617. Μηριόνη, τάχα κέν σε, κὴ ὀρχηςὴν περ ἐόντα.] Ὅμηρος τὸν Μηριόνην ὄντα αἰσχύναι βουλόμενος, ἄλλα κοσμῆσαι, ὀρχηςὴν προσεῖπε κὴ ὅτως ἄρα ἐπίσημος ἦν κὴ γνώριμος ἅπασαν ἐπὶ τῇ ὀρχηςικῇ, ἄςε οὐχ οἱ Ἕλληνες μόνον ταῦτα ὑπείληφε περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ κὴ οἱ Τρῶες αὐτοὶ, καί τοι πολέμιοι ὄντες. Ἐώρων γὰρ, οἶμαι, κὴ τὴν ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτοῦ κυφότητα, κὴ εὐρυθμίαν ἣν ἐξ ὀρχήσεως ἐκέκτητο. Φησὶ δὲ τὰ ἔπη ὧδε πως, " Μηριόνη, τάχα κέν σε, κὴ ὀρχηςὴν περ ἐόν-" τα, Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε." *Lucian.* περὶ ὀρχήσεως.

Ver. 622.——θνητὸς δέ νυ κὴ σὺ τέτυξαι.] ——mortali urgemur ab hoſte
Mortales: totidem nobis animæque manuſque. *Æn.* X. 375.

Ver.

Εἰ κ᾽ ἐγὼ ζε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἶψά κε, κ᾽ κραιερός περ ἐὼν κ᾽ χερσὶ πεποιθὼς,
Εὖχος ἐμοὶ δώῃς, ψυχὴς δ᾽ Ἀϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο· τὸν δ᾽ ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη, τί ζὺ ταῦτα κ᾽ ἐσθλὸς ἐὼν, ἀγορεύεις;
Ὦ πέπον, ὄτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι
Νεκρὸν χωρήσωσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει·
Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ᾽, ἐνὶ βουλῇ·
Τῷ, ὄτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ᾽, ὁ δ᾽ ἅμ᾽ ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Τῶ δ᾽ ὥρσε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ἔκαθεν δέ τε γίνετ᾽ ἀκουή·
Ὡς τῶν ὠρυλος δῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Χαλκῷ τε, ῥινῷ τε, βοῶν τ᾽ εὐποιητάων,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε κ᾽ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ᾽ ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, κ᾽ αἵματι, κ᾽ κονίῃσιν,
Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
Οἱ δ᾽ αἰεὶ ἐπὶ νεκρόν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιπλαγέες κατὰ πέλλας,

" Si & ego te percuſſero aſſecutus medium acuto ære,
" Statim, ſtrenuus licèt ſis & manibus fretus,
" Gloriam mihi dederis, animam autem Plutoni equis-inſigni.
Sic dixit: Hunc autem objurgavit Menœtii fortis filius;
" Merione, cur tu hæc, ſtrenuus licèt, concionaris?
" O amice, neutiquam Trojani contumelioſis verbis
" A cadavere cedent, antequàm aliquem terra tenebit;
" In manibus enim finis pugnæ, verborum autem *finis* in concilio;
" Quapropter haudquaquam oportet verba multiplicare, ſed pugnare.
Sic fatus, hic quidem præibat, ille verò unà ſequebatur deo-par vir.
Horum autem veluti ligna-cædentium virorum fragor exoritur
Montis in ſaltibus, longéque exauditur:
Sic horum excitabatur ſtrepitus à terrâ latè-patente,
Æréque, corióque, boúmque-tergoribus ſcitè-compoſitis,
Percuſſorum enſibúſque & haſtis utrinque acutis.
Neque jam vel ſolers vir Sarpedona nobilem
Agnôſſet; quippe telis & ſanguine, & pulveribus,
A vertice obvolutus erat uſque ad pedes imos.
Illi verò aſſiduè circa mortuum verſabantur, ut quum muſcæ
In ſtabulo murmurant lacte-plenas ad mulctras,

Ver. 625.——δώῃς.] *Al.* δοίης.

Ver. 628.——ὄτι Τρῶες.] Cod. *Harleian.* ἤ τοι Τρῶες.

Ibid.—ὀνειδείοις ἐπέεσσι.] Ita edidit *Barneſius*: Quocum facit & Codex *Harleianus*. *Al.* ὀνειδίοις ἐπεεσσι. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide ſuprà ad ά, 519.

Ver. 633.——ὄρωρεν.] Vide ſuprà ad β', 810.

Ver. 635.—ὠρυλος.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ibid.—δῦπος.] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ver. 642.——βρομέωσι.] Cod. *Harleian.* βρεμέωσι.

Ibid.—περιπλαγέες κατὰ πέλλας.] Πέλλα, ἀγγεῖον

Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγσεα δεύει·
Ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον· οὐδέ πω σφε Ζεὺς
Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινὼ,
Ἀλλὰ κατ' αὐτὺς αἰὲν ὅρα, κὴ φράζετο θυμῷ
Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατροκλῆι, μερμηρίζων,
Ἦ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Αὐτῆ ἐπ' ἀνδιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
Χαλκῷ δηώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται·
Ἦ ἔτι κὴ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ὅφρ' ἠῢς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἐξαῦτις Τρῶάς τε κὴ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
Ὧσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλυς
Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
Ἔνθ' ὅδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ

Tempore in verno, quando lac vasa rigat:
Sic utique ii circa mortuum versabantur: Nec unquam Jupiter
Vertebat ab asperâ pugnâ oculos fulgentes,
Sed in ipsos usque aspiciebat, & consultabat animo
Multa admodùm de cæde Patrocli, anxiè-deliberans,
An jam & illum in asperâ pugnâ
Illic super deo-parem Sarpedonem illustris Hector
Ære cæderet, déque humeris arma auferret;
An adhuc etiam pluribus augeret laborem gravem.
Sic autem ei cogitanti visum est satius esse,
Ut strenuus famulus Pelidæ Achillis
Retrò Trojanos & Hectorem æreis-armis-aerem
Repelleret ad urbem, multorúmque animam eriperit.
Hectori autem primo imbellem animum immisit:
Currúque *is* concenso in-fugam vertit-*se*, hortatúsque est cæteros
Trojanos fugere: agnovit enim Jovis sacras lances.
Tum verò nè fortes quidem Lycii sustinuerunt, sed in-fugam-versi sunt
Omnes, regem enim viderunt vulneratum corde,
Jacentem in cadaverum acervo: multi enim super ipsum

ἀγλαΐον Σκυθοειδὲς, θυθμίνα ἔχον πλατύτερον, εἰς ὃ ἥμελσον τὸ γάλα. Ὁμηρ., "ὡς ὅτε "μυῖαι Σταθμῷ ἐνιζρομέωσιν ἐϋσλαγέας κατὰ "πέλλας." *Athenæus, lib.* 11. *cap.* 13.

Ver. 644.——ἄρα.] *Ut diximus—ver.* 641.

Ver. 647.——μερμηρίζων.]

——animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;
In partesque rapit varias, perque omnia versat. *Æn.* IV. 285.

Ver. 652. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.] Hæc alternanti potior sententia visa est. *Ibid.* 287.

Ver. 653.——Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.] Vide suprà ad ά, 1.

Ver. 654.——χαλκοκορυστὴν.] Vide suprà ad β', 1.

Ver. 655.—πολέων.] Enunciabatur, ac si scriptum fuisset πολῶν. Vide suprà ad β', 811.

Ver. 656.—θυμὸν ἐνῶρσεν.] Cod. *Harleian.* θυμὸν ἐνῆκεν. *Al.* φῦζαν ἐνῆκεν.

Ver. 660.—βασιλῆα.] Vide suprà ad ά, 265. *Ibid.*

Κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κραδερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
Οἱ δ' ἀρ' ἀπ' ὤμοιϊν Σαρπηδόνος ἕλσε ἕλοντο,
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Εἶδ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, κἤ μιν ἔπειτα,
Πολλὸν ἀπὸ προφέρων, λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσον·
Πέμπε δέ μιν προμπολοῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ κὴ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Θήσουσιν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἕταί τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνήκουσεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν·
Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσε·

Deciderant, quando certamen aſperum intendebat Saturnius.
Illi verò ab humeris Sarpedonis arma abſtulerunt,
Ærea, coruſcantia, quæ quidam cavas ad naves
Dedit ferenda ſociis Menœtii fortis filius.
Et tunc Apollinem allocutus eſt nubes cogens Jupiter;
" Eja age nunc, dilecte Phœbe, atro ſanguine purga
" Profectus è telorum-acervo *ſublatum* Sarpedonem, & ipſum deindè,
" Procul illinc efferens, lava fluminis fluentis,
" Ungéque ambroſiâ, immortalibúſque veſtibus induito.
" Deducendum autem eum da deductoribus velocibus qui ferant,
" Somno & Morti gemellis, qui quidem eum celeriter
" Ponent Lyciæ latæ *in* opulento populo:
" Ibi ei exequias facient fratréſque familiaréſque,
" Tumulóque cippóque: hic enim honor eſt mortuorum.
Sic dixit: Neque patri non fuit dicto audiens Apollo;
Deſcendit autem ab Idæis montibus ad pugnam gravem:
Statimque è telorum-acervo Sarpedonem nobilem ſublatum,
Procul inde efferens lavit fluminis fluentis,
Unxitque ambroſiâ, immortalibúſque veſtibus induit;

Ibid.——βεβλημένον ἦτορ.] Ita ex MSS. edidit *Barneſius*. *Al.* βεβλαμμένον ἦτορ. Codex *Harleianus* legit, διδαϊγμένον ἦτορ.

Ver. 662.——Κρονίων.] De proſodiâ vocis Κρονῖων, Κρωνίων, Κρονίων; vide ſuprà ad ά, 397 & 265.

Ver. 666.——νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 667. Εἶδ' ἄγε.] Vide ſuprà ad ί, 167.

Ver. 668. Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα.] Cod. *Harleian.* Ἐλθὼν ἐκ μελέων Σαρπηδόνα, ex *ver.* 678, 781; & ε', 126.

Ver. 673. Θήσουσιν Λυκίης.] Cod. *Harleian.* Θήσουσ' ἐν Λυκίης, ut infrà, *ver.* 683, Κάτθεσαν ἐν Λυκίης——.

Ver. 674, 675. Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι——τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.]

Interea ſocios inhumataque corpora terræ
Mandemus: qui ſolus honos Acherontis
ſub imo eſt, Æn. XI. 22.

Ver.

Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἳ ῥά μιν ὦκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἄασθη,
Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
Ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος, ἠέ περ ἀνδρῶν,
Ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·
Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἔχεκλον,
Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον·

Deducendum autem eum dedit ductoribus velocibus qui ferrent,
Somno & Morti gemellis: qui quidem eum celeritèr
Deposuerunt in Lyciæ latæ opulento populo.
Patroclus autem equos & Automedontem exhortatus,
Trojanos & Lycios insequebatur, & magnum accepit malum,
Demens: quòd si mandatum Pelidæ observâsset,
Certè effugisset fatum exitiale atræ mortis.
Sed semper Jovis validius consilium, quàm hominum;
Qui & fortem virum in-fugam vertit, & aufert victoriam
Facilè, etiam cùm ipse excitaverit ad pugnandum:
Qui ei & tunc animum in pectoribus extimulavit.
Tum quem primum, quem & postremum interfecisti,
Patrocle, quando jam te dii ad mortem vocârunt?
Adrestum quidem primùm, & Autonoum, & Echeclum,
Et Perimum Megadem, & Epistorem, & Melanippum:

Ver. 682.——ῥά.] *Ut jussi erant*——.

Ver. 685.—ἄασθη.] Vide suprà ad *ι*, 116.

Ver. 686. Νήπιος.]

Infelix; qui—— *Æn.* II. 345.

Ibid.——Πηληϊάδαο φύλαξεν.] Cod. *Harleian.* Πηληϊάδεω ἐφύλαξεν.

Ver. 688.——Ἀλλ' αἰεί γε.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius.* Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus* ad *ε*, 176. *Al.* Ἀλλ' αἰεί τε.

Ibid.——ἠέ περ ἀνδρῶν.] Cod. *Harleian.* ἠέ περ ἀνδρός. *Al.* αἰγιόχοιο.

Ver. 689, 690. Ὅς τε καὶ——ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι.] *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι. *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. *Henricus Stephanus* legendum censet, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι, itáque explicat: "*Sed semper Jovis* "*sententia superior est sententiâ hominum,* "*quippe qui strenuum, etiam virum terret,* "*adeò ut ei victoriam facilè auferat; aliàs* "*verò ad pugnam accendit.*" Quod (ut & ipse annotat,) meliùs cum sequente, "Ὅς "οἱ καὶ τότε, &c." congruit: Itémque, ubi iterùm occurrunt iidem hi duo versus, *Il. ε*, 177, 178; Codices omnes habent, ἐποτρύνει μαχέσασθαι, nec ullus intellectui ambiguo est locus. Cæterùm hos duos versus in quibusdam codicibus deesse annotat *Eustathius*: Ἰσέον δὲ ὅτι ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ, "κρείσσων νόος ἠέπερ ἀνδρῶν," ἃ κεῖνται οἱ ἀναγεγραμμένοι ἐφεξῆς δύο γνωμικοὶ στίχοι ἀλλὰ μόνος εἷς ἔστος, "Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ "στήθεσσιν ἀνῆκε."

Ver. 691.—Ὅς οἱ.] Vide suprà ad *ι*, 512.

Ibid.——ἀνῆκεν.] Cod. *Harleian.* ἐνῆκεν.

Ver. 692. Ἔνθα τίνα πρῶτον.]

Quem telo primum, quem postremum aspera virgo
Dejicis?—— *Æn.* XI. 664.

Ver. 694.——Ἔχεκλον.] Cod. *Harleian.* Ὀπίτην.

Αὐταὰρ ἔπειτ' Ἔλασον, καὶ Μύλιον, ἠδὲ Πυλάρτην·
Τοὺς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστα.
Ἔνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ, περὶ πρὸ γὰρ ἔσχεϊ θῦεν·
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
Ἔστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκώνου βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεσυφέλιξεν Ἀπόλλων,
Χείρεσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες· οὔ νύ τοι αἶσα
Σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευόμενος ἑκαηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
Δίζε γὰρ, ἦέ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖθις ἐλάσσας,

Deindè verò Elaſum, & Mulium, atque Pylartem;
Hos interfecit: cæteri autem in-fugam *eundi* memores fuere quiſque.
Tum certè altam-portis Trojam cepiſſent filii Achivorum,
Patrocli ſub manibus, ſupra-modum enim ante alios haſtâ furebat;
Niſi Apollo Phœbus benè-ſtructâ ſuper turri
Stetiſſet, illi exitialia cogitans, Trojaniſque auxilians.
Ter quidem in cubitum ſcandebat muri excelſi
Patroclus, ter autem ipſum aſperè-exceptum deturbavit Apollo,
Manibus immortalibus fulgentem clypeum feriens:
Sed quandò jam quartò irruebat deo par,
Minacitèr tum verò increpitans allocutus eſt longè jaculans Apollo;
" Recede, nobiliſſime Patrocle: neque enim fatum
" Tuâ ſub haſtâ urbem vaſtatum iri Trojanorum magnanimorum,
" Neque ſub Achille, qui tamen te multò fortior.
Sic dixit: Patroclus autem receſſit longè retrò,
Iram devitans longè-jaculantis Apollinis.
Hector verò in Scæis portis tenebat ſolidos-ungulis equos:
Secum enim ambigebat, an pugnaret in turbam iterùm actis equis,

Ver. 700.—Ἀπόλλων Φοῖβος.] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 704. Χείρεσιν ἀθανάτῃσι.] Cod. *Harleian.* Χείρεσσ' ἀθανατῃσι.

Ibid.—ἀθανάτῃσι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 706. Δεινὰ δ'.] Malè hîc edidit *Barnesius* Δεινάδ', contenditque παρέλκειν τὸ Δέ. Quod nullo modo ſert linguæ Græcæ ratio. Vide ſuprà ad έ, 439; & ad ά, 57.

Ibid.——προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων.] *Al.* ἕπια πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 708.—πέρθαι.] Cod. *Harleian.* πέρσαι.

Ver. 709.—Ἀχιλλῆος, ὅσπερ.] Quâ ratione Ἀχιλλῆος, hîc ultimam producat; item ἀλευόμενος, *ver.* 711; & εἰσάμενος, *ver.* 716; & Αὐτοκασίγνητος, *ver.* 718; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 711.—ἀλευόμενος.] *Al.* ἀλευάμενος, ut ſuprà ί, 444.

Ibid.—ἑκαηβόλου Ἀπόλλωνος.] Vide ſuprà ad ά, 75.

Ver. 712—719—πύλῃς ἔχε—ῥοῇς ἔπι.] Cod. *Harleian.* πύλησ' ἔχε ῥοῇσ' ἔπι.

Ver. 712—724—732 —— μώνυχας ἵππους ——κραιπεδόωνυχας ἵππους.]
——ſolido——ungula cornu.
Virg. Georgic. III. 88.

Ver.

Ἦ λαὸς ἐς τεῖχος ἐμοκλήσειεν ἀλῆναι.
Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε, κραιερῷ τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασιγνήτη Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
Ὃς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῇς ἔπι Σαγγαρίοιο·
Τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι, οὐδέ τί σε χρή.
Αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
Τῷ κε τάχα συφερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
Ἀλλ' ἄγε, Πατροκλῷ ἔφεπε κραιερώνυχας ἵππους,
Αἴκεν πώς μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Δύσεθ' ὁμιλαδὸν ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
Ἧκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ κὴ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·

An copias ad murum clamore-imperaret congregari.
Hæc quidem ei cogitanti affitit Phœbus Apollo,
Viro cum-ſe aſſimulâſſet juvenique, fortique,
Aſio, qui avunculus erat Hectoris equûm-domitoris,
Frater-germanus Hecubæ, filiúſque Dymantis,
Qui Phrygiam habitabat fluenta ad Sangarii:
Huic ſe cùm aſſimulâſſet, allocutus eſt Phœbus Apollo;
" Hector, cur à pugnâ ceſſas? neque enim omninò te decet.
" Utinam quanto deterior ſum, tanto te fortior eſſem:
" Tum profectò ſtatim tuo-malo à pugnâ receſſiſſes.
" Sed age, in Patroclum impellito validos-ungulis equos,
" Si quâ ipſum interficere poteris, dederitque tibi gloriam Apollo.
Sic fatus, rurſus quidem abiit Deus per-laborem virorum:
Cebrionem verò juſſit bellicoſum illuſtris Hector
Equos ad prœlium verberantem agere: At Apollo
Ingreſſus eſt medium-agmen profectus; perturbationem autem Argivis
Immiſit exitialem, Trojaniſque & Hectori gloriam præbuit.
Hector autem cæteros quidem Danaos omittebat, neque occîdebat:

Ver. 713. Δῖζε γὰρ.] Vide ſuprà ad *ver.* 647.

Ver. 716. Ἀνέρι εἰσάμενος.]

——formâ tum vertitur oris
Antiquam in Buten.— *Æn.* IX. 646.

Ibid.——εἰσάμενος.] Vide ſuprà ad ν', 45; & ad γ', 141.

Ver. 717.——ἱπποδάμοιο.] Vide ſuprà ad β', 23.

Ver. 718. Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος.] *Virgilio*, non *Dymantis*, ſed *Ciſſeï* filia erat Hecuba.

——& face prægnans
Ciſſeïs regina Parin creat.— *Æn.* X. 704.

Vide ſuprà ad ζ', 299.

Ver. 720. Τῷ μιν εἰσάμενος.] Vide ſuprà ad γ', 389.

Ibid.——προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων.] *Al.* προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

Ver. 725.——ἕλῃς, δώῃ δέ τοι.] *Al.* ἕλοις, δώοι δέ τοι.

Ver. 728.——πεπληγέμεν.] Vide ſuprà ad γ', 31; & ad β', 314.

Ver. 729. Δύσεθ'] Vide ſuprà ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 731. Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα.]
——Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ.

Αὐτὰρ ὁ Πατροκλῳ ἔπεχε κραιπνώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλλο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρῃφι δὲ λάζετο πέτρον
Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τόν οἱ πεπὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
Ἧκε δ' ἐρεισάμενος· οὐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
Οὐδ' ἀλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεῖ λᾶϊ·
Ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς ζύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
Ὀστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
Αὐτῷ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Χάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ὤ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ·
Εἰ δή που κἠν πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα δυφῶν,
Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ κἠν δυσπέμφελος εἴη·

Sed ille in Patroclum dirigebat validos-ungulis equos.
Patroclus autem ex alterâ parte ab equis desiliit in terram,
Sinistrâ hastam tenens: alterâque arripuit saxum
Candidum, asperum, quod ejus manus capiebat.
Misit verò connixus, neque diu aberat à viro,
Neque frustra misit telum; percussit enim Hectoris aurigam
Cebrionem, nothum filium illustris Priami,
Equorum habenas tenentem, *in* frontem acuto lapide;
Ambo autem supercilia confregit lapis, neque ejus restitit
Os; oculi autem humi ceciderunt in pulveres
Ipsius ante pedes: Ipse verò urinatori simili,
Decidit ab affabre factâ sellâ; liquitque ossa anima.
Illum autem aspere deridens allocutus es, Patrocle eques:
" Papæ, profectò perquam agilis vir, quum-ita facilè urinatur;
" Sicubi sanè & ponto in piscoso esset,
" Multos satiare posset vir hic, ostrea quærens,
" Nave desiliens, etsi tempestuosus esset;

Ipse neque aversos dignatur sternere morti:
Nec pede congressos æquo, nec tela ferentes
Insequitur: solum densâ in caligine Turnum
Vestigat lustrans, solum in certamina poscit. *Æn.* XII. 464.

Ibid.——ἐνάριζεν.] Cod. *Harleian.* ἐνάριζεν. Quo modo & in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 732.——ἔπεχε.] *Al.* ἔφερε; ut suprà *ver.* 724.

Ver. 733.——ἄλλο χαμᾶζε.] Vide suprà ad γ', 29.

Ver. 735.——ὀκριόεντα.] Cod. *Harleian.* ὀκριόεντα.

Ver. 736.——ἐρεισάμενος· οὐδὲ δήν.] Quâ ratione & ἐρεισάμενος, & οὐδὲ, hîc ultimam producant; item τε, *ver.* 767; & ἀπὸ, *ver.* 733; & χερμάδια, *ver.* 774; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.——χάζετο φωτὸς.] *Al.* ἄζετο φωτός.

Ver. 741.——ἐν κονίῃσιν.] Vide suprà ad ν', 508.

Ver. 742.——ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς.] Vide suprà ad μ', 385.

Ver. 743.——εὐεργέος δίφρου.] Pronunciatur εὐεργῦς, vel εὐεργεῦς. Ut rectè hîc annotavit *Barnesius.* Vide suprà ad ξ', 226.

Ver. 745.——ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ.] Cod. *Harleian.* ὃς ῥεῖα κυβιστᾷ.

Ver.

Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιςᾷ.
Ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιςητῆρες ἔασιν.
Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει,
Οἷμα λέοντος ἔχων, ὅς τε ςαθμὸς κεραΐζων,
Ἔβλητο πρὸς ςῆθος, ἑή τέ μιν ὤλεσεν αὐτὴ·
Ὡς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατροκλεις, ἄλτο μεμαώς.
Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε.
Τὼ περὶ Κεβριόναο, λέοντε ὥς, δηριθήτην,
Ὄρεος κορυφῇσιν περὶ κλαμένης ἐλάφοιο,
Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
Ὡς περὶ Κεβριόναο δύω μήςωρες ἀϋτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλεῖ χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχέν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ ζύναντο κραιπνὴν ὑσμίνην.
Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν

" Adeò nunc in campo è curru facilè urinatur:
" Profectò & inter Trojanos urinatores utique sunt.
Sic locutus, Cebrionem heroëm invasit,
Impetum leonis habens, qui stabula vastans,
Vulneratur ad pectus, suáque ipsum perdit virtus:
Sic in Cebrionem, Patrocle, insiliisti ardens.
Hector verò ex-alterâ parte ab equis desiliit in-terram.
Hi duo de Cebrione, leones tanquam, pugnabant;
Qui *in* montis verticibus de interemptâ cervâ,
Ambo esurientes, magnis animis pugnant:
Sic de Cebrione duo artifices pugnæ,
Patroclúsque Menœtiades & illustris Hector,
Cupiebant alter alterius incîdere corpus sævo ære.
Hector quidem capite postquam prehendit, non dimittebat;
Patroclus autem ex-alterâ parte tenebat pede: Et jam cæteri
Trojani & Danai committebant acre prœlium.
Ut verò Eurúsque Notúsque certant inter-se

Ver. 751. Ὡς εἰπὼν—βεβήκει.] Si βέβηκε dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 755.—ἄλτο χαμᾶζε.] Vide suprà ad γ', 29.

Ver. 757. Ὣτ'.] *Qui utique*——. *Qui scilicèt*——.

Ver. 762.——οὐχὶ μεθίει.] *Al.* οὐχὶ μεθείν. Utrumque salvâ prosodiâ. Nam vox μεθίει *mediam naturâ* producit:

——ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει. ό, 716.
——ἔχεν ἴσχω· ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει. φ', 72.
Ἀρτεῖοι, μήπω τι μεθείετε—— δ', 234.

Quòd autem eadem hæc vox nonnullis in locis *media* correpta occurrat; ut,

Πολλάκι γὰρ μεθίεις—— κ', 121;
Ἀλλὰ ἑκὼν μεθίεις,—— ζ', 523;

& alibi; positioni hoc soli debetur. Vide suprà ad ν', 103; & ad ό, 24.

Ver. 765. Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν——Ὡς Τρῶες.]

Ac velut annoso validum cùm robore quercum
Alpini Boreæ, nunc hinc, nunc flatibus illinc
Eruere inter se certant; it stridor, & altè
Consternunt terram concusso stipite frondes——
Haud secus—— *Æn.* IV. 441.
Adversi rupto ceu quondam turbine venti

Οὔρεος ἐν βήσσης, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
Αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει,
Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐσυφέλιξε
Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν προφάλισγι κονίης
Κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· πῖπτε δὲ λαός.
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·

Mon'is in ſaltibus, profundam concutere ſylvam,
Fagúmque, fraxinúmque, corticosámque cornum,
Quæ altera alteri affligunt extenſos in longum ramos
Sono immenſo, fragor autem *exoritur* inter frangendum:
Sic Trojani & Achivi mutuis aſſultibus
Cædebant, neutri verò meminerant perniciosæ fugæ.
Multæ autem Cebrionem circa acutæ haſtæ defixæ ſunt,
Sagittæque alatæ à nervis ſalientes:
Multa & ſaxa ingentia clypeos contudêre
Pugnantium circa ipſum; is autem in vortice pulveris
Jacebat ingens ingenti-ſpatio, oblitus aurigationis.
Quamdiù quidem ſol medium cœlum aſcendebat,
Tamdiù valdè utroſque tela attingebant; cadebátque populus:
Cùm verò ſol tranſibat ad occaſum,
Et tum quidem præter fatum Achivi ſuperiores erant:

Confligunt Zephyruſque Notuſque, & lætus Eoïs
Eurus equis: ſtridunt ſylvæ——— *Æn.* II. 416.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majeſtatem non æquat. *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 766.——πελεμιζέμεν ὕλην.] *Al.* πολεμιζέμεν ὕλην.

Ibid.——ὕλην.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 769.——ἀγνυμενάων.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 772.——δοῦρα πεπήγει.] Cod. *Harleian.* δοῦρ' ἐπεπήγει.

Ver. 775.——ὁ δ' ἐν προφάλισγι κονίης.] Cod. *Harleian.* ὁ δὲ προφάλισγι κονίης.

Ver. 776. Κεῖτο μέγας μεγαλωστί.]
——ingentem, atque ingenti vulnere victum. *Æn.* X. 842.

Porro, de iſtiuſmodi verborum ſono, rem ipſam aptiſſimè depingente, vide ſuprà ad χ, 363; & ad δ', 455.

Ver. 777. Ὄφρα μὲν ἠέλιος.]
——medios cum Sol accenderit æſtus. *Georgic.* IV. 401.
——medium Sol igneus orbem
Hauſerat——— *Ibid.* 426.
Sol medium cœli conſcenderat igneus orbem. *Æn.* VIII. 97.

Ibid.——ἀμφιβεβήκει.] Vide ſuprà ad ά, 37; & ad δ', 492.

Ver. 778. Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· πῖπτε δὲ λαός.]
Jam gravis æquabat luctus & mutua Mavors
Funera: cædebant pariter, pariterque ruebant. *Æn.* X. 755.

Ver. 779. Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσετο βουλυτόνδε.]
——aratra jugo referunt ſuſpenſa juvenci.
Et ſol creſcentes decedens duplicat umbras. *Eclog.* II. 65.

Ibid.

Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν,
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, ἢ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
Ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Δεινός· ὁ μὲν τόν γε κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον, εὐρέε τ' ὤμω
Χειρὶ καταπρηνεῖ· σκοτοδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὕφ' ἵππων
Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
Αἵματι καὶ κονίῃσι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν,
Ἱπποκόμον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν.
Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον
Ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν

Cebrionem quidem è telorum-acervo heroëm extraxerunt,
Trojanorum è tumultu, & humeris arma ademerunt.
Patroclus verò Trojanis infesto animo irruit:
Ter quidem deindè irruit, veloci par Marti,
Horrendùm clamans; ter autem novenos viros interfecit:
Sed cùm jam quartum impetum faceret, deo par
Tum verò tibi, Patrocle, manifestus imminebat vitæ finis:
Occurrebat enim tibi Phœbus in asperâ pugnâ
Terribilis: Hic quidem illum euntem per turbam non vidit;
Caligne enim multâ tectus obvius veniebat:
Stetit autem à tergo, percussitque interscapilium, latósque humeros,
Manu pronâ: vertigine autem correpti sunt ei oculi.
Hujus verò à capite quidem galeam dejecit Phœbus Apollo;
Voluta autem tinnitum dabat pedibus sub equorum
Oblonga galea; fœdatæque sunt jubæ
Sanguine & pulveribus: Anteà quidem fas utique non erat,
Setis-equinis comantem cassidem fœdari pulveribus;
Sed viri divini caput, venustámque frontem
Tuebatur Achillis: tum verò Jupiter Hectori dedit

Ibid.——μελεϊστέλο.] *Al.* μελεϊστέλο.

Ver. 781.——ἔρυσσαν.] Ita *Barnesius*, ex MSS. Rectè. *Al.* ἔρυσαν; Quod penultimam corripit:——ἴσχίῳ ἐξέρυσ' αἰχμήν· suprà *ver.* 505.

Ver. 784.——ἀτάλαντος.] Vide suprà ad β', 627.

Ver. 785. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide suprà ad δ', 456.

Ver. 786.—ἐπέσσυτο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 787. Ἔνθ' ἄρα τοι——φάνη βιότοιο τελευτή.]

Hîc tibi mortis erant metæ.——
Æn. XII. 546.

Ver. 792.—σκοτοδίνηθεν.] Cod. *Harleian*, σκοτοδίνησεν.

Ver. 794.—καναχὴν.] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 798.—μέτωπον.] *Al.* πρόσωπον.

Ἦ κεφαλῇ φορέειν· ζχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, σιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
Ἀσπὶς ζὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα·
Λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα·
Στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Ὤμων μεσσηγὺ ζχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
Ἔγχεϊ θ', ἱπποσύνῃ τε, ποδέσσί τε καρπαλίμοισι·
Καὶ γὰρ δή πολε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
Πρῶτ' ἐλθὼν ζὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
Ὅς τοι πρῶτος ἔφηκε βέλος, Πατρόκλειος ἱππεῦ,
Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
Ἐκ κροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον, γυμνόν περ ἐόντ', ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεῷ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθείς,
Ἄψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ', ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον

Suo capite ferendam: propè enim ei erat exitium.
Tota verò ei in manibus tracta est prælonga hasta,
Gravis, magna, valida, *ære*-præmunita; & ab humeris
Clypeus cum loro in humum cecidit talaris:
Solvit porrò ei thoracem rex, Jovis filius, Apollo.
Illi verò stupor animum occupavit, solutáque sunt pulchra membra:
Stetit itaque attonitus: à-tergo autem interscapilium acutâ hastâ
Humeros inter ex-propinquo percussit Dardanus vir,
Panthœdes Euphorbus, qui supra æquales ornatus erat
Hastâque aurigandique-peritiâ, pedibúsque velocibus:
Etenim jam olim viros viginti deturbaverat de curribus,
Cùm primùm venit curru-vectus, discens prœliari.
Qui tibi primus immisit telum, Patrocle eques,
Neque domuit: Is quidem retrò recurrit, immistúsque est turbæ,
E corpore abreptâ hastâ fraxineâ; neque sustinuit
Patroclum, nudum licèt, in pugnâ.
Patroclus autem Dei plagâ & hastâ domitus
Retrò sociorum in agmen recedebat, mortem evitans.
Hector verò, ut vidit Patroclum magnanimum

Ver. 806. Στῆ δὲ ταφών.] ——obmutuit amens. *Æn.* IV. 279.

Ibid.——ὀξέϊ δουρὶ.] Cod. *Harleian.* ὀξέϊ χαλκῷ.

Ver. 808.——ἐκέκαστο.] Vide suprà ad ὁ, 153; & ad δ', 492.

Ver. 813.——ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,—οὐδ' ὑπέμεινε Πάτροκλον.] ——fugit ante omnes exterritus Aruns ——nec jam amplius hastæ Credere, nec telis occurrere virginis ausus det. *Æn.* XI. 806. ——ex oculis se——abstulit Aruns, Contentusque fugâ mediis se immiscuit armis. *Ibid.* 814.

Ver. 818.—Πατροκλῆα μεγάθυμον.] Quâ ratione vox, Πατροκλῆα, hìc ultimam naturâ brevem producat; itemque ἐπεχούμενος, *vers.* 829; & φρὶν, *ver.* 839; & μιν, *ver.* 855; vide suprà ad ά, 51. Cæterùm, quæ vocis, βασιλέα, formam sequuntur; ea ultimam

Ἀψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ σίχας, ἔνθα δὲ δουρὶ
Νείαιρον ἐς κενεῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δύπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε ζὺν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
Τώ τ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
Ὡς πολέας πέφνοντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ζυγδὸν ἔγχει θυμὸν ἀπηύρα·
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Πάτροκλ', ἦπου ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἡμὴν,
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
Ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅς ζφιν ἀμύνω
Ἦμαρ ἀναπαιῶν· ζὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἄ δειλ', οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐών, χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,

Retrò cedentem, vulneratum acuto ære,
Prope eum venit per ordines, cominúsque percussit hastâ
Imum ad ile: penitùs autem æs adegit:
Fragorem verò *is* edidit cadens, magnóque affecit dolore populum Achivorum.
Ut autem cùm aprum viribus ingentem leo urget pugnâ,
Hique montis *in* verticibus magnis animis decertant,
Fonte de exiguo; volunt quippe bibere ambo:
Multùm autem anhelantem *aprum* leo domat vi:
Sic multos occidenti Menœtii forti filio
Hector Priamides cominùs hastâ animum abstulit:
Et super eum glorians verba alata dixit:
" Patrocle, credidisti utique urbem *te* vastaturum nostram,
" Trojanásque mulieres, libero die erepto,
" Abducturum esse in navibus dilectam in patriam terram.
" Demens! pro his enim Hectoris veloces equi
" Pedibus contendunt pugnatum: hastâ verò ipse
" Inter Trojanos bellicosos excello, qui ab ipsis arceo
" Diem servilem: te autem hîc vultures comedent.
" Infelix, neque tibi fortis *licèt*, auxilio fuit Achilles,

ultimam *naturâ* semper *producunt*. Vide suprà ad ά, 265.

Ver. 820.—ἔνθα.] Vide suprà ad ν', 192.

Ver. 822. Δύπησεν δὲ.] Vide suprà ad δ', 455; & ad ν', 181.

Ver. 824. Τώ τ' ὄρεος.] Cod. *Harleian.* Ὥτ' ὄρεος.

Ver. 825.——πιέμεν.] *Al.* πινέμεν. Utrumque ferri possit. Vide suprà ad *ver.* 762.

Ver. 828.—Πριαμίδης.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 829.——ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 830.—ἡμὴν.] Cod. *Harleian.* ἄμμιν.

Ver. 384.——ὀρωρέχαται.] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 836.—ζὲ δὲ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.] Alitibus linquêre feris——.

Æn. X. 559.

Ver.

Ὅς σέ τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι,
Μή μοι πρὶν ἴέναι, Πατροκλεὶς ἱππόκελευθε,
Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς, πρίν γ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
Ὣς σέ γε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πείθε.
Τὸν δ' ὀλισθοδρανέων προσέφης, Πατροκλεὶς ἱππεῦ·
Ἤδη νῦν, Ἕκτορ μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Τοιῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
Ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ, καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱὸς,
Ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Οὔ σ' ἦν ὦδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλά τοι ἤδη

" Qui nimirùm tibi admodùm multis remanens mandavit proficiſcenti,
" Nè mihi antè revertere, Patrocle equeſtris,
" Naves ad cavas; quàm Hectoris homicidæ
" Sanguinolentam loricam circa pectora diſcideris:
" Sic nimirùm te allocutus eſt, tibique animum vecordi perſuaſit.
Illum verò languens allocutus es, Patrocle eques;
" Jam nunc, Hector, magnis verbis gloriator; tibi enim dedit
" Victoriam Jupiter Saturnius & Apollo, qui me domuerunt
" Facilè: ipſi enim ab humeris arma detraxerunt.
" Tales verò etiam ſi mihi viginti occurriſſent,
" Omnes hîc periiſſent, meâ haſtâ domiti.
" Sed me fatum pernicioſum & Latonæ interfecit filius,
" Eque mortalibus Euphorbus: tu verò me tertius interfectum ſpolias.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in animo reconde tuo,
" Haud ſanè nè tu quidem ipſe diù in vitâ progredieris, ſed tibi jam

Ver. 838.——ἐπετέλλετ' ἰόντι.] *Al.* ἐπέτελλεν ἰόντι.

Ver. 840. Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς.] *Al.* Νῆας ἐπὶ γλαφυράς.

Ibid.—ἀνδροφόνοιο.] Vide ſuprà ad *ver.* 77.

Ver. 842.——Σοὶ δὲ φρένας.] Cod. *Harleian.* Σοὶ δ' ἐν φρένας.

Ver. 847. Τοιῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν.] Ἀνὴρ ὑπὸ τύχης ζφαλλόμενος, ἑαυτὸν εἰς ὀρθὸν καθιςὰς καὶ ἀντίπαλον, πύκλῳ ὅπως εἰς χεῖρας, ἐκ τοῦ ταπεινοῦ καὶ οἰκείου τῇ μεγαλαυχίᾳ μεταφέρων εἰς τὸ γαῦρον καὶ ὑψηλὸν, οὐκ ἐπαχθὴς οὐδὲ θρασὺς, ἀλλὰ μέγας εἶναι δοκεῖ καὶ ἀντίληπτος. Ὡς καὶ τὸν Πάτροκλον ὁ Ποιητὴς μέτριον καὶ ἀνεπίφθονον ἐν τῷ καλεφθῆν, ἐν δὲ τῷ τελευτᾶν μεγαλήγορον ἐποιήκε λέγοντα· " Τοιῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντε-" βόλησαν." *Plutarch. de ſui Laude.*

Ver. 848. Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο.] *Al.* Πάντες δ' αὐτόθ' ὄλοντο.

Ver. 851.—Σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν] Καὶ ταῦτ' ἐπίςω, καὶ γράφω φρενῶν ἔσω. *Sophocl. Philoctet. ver.* 1318.

Senſibus hæc imis, res eſt non parva, reponas. *Virg. Eclog.* III. 54.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta. *Æn.* III. 250.

——Tu condita mente teneto. *Ibid.* 388.

——Simul hæc animo hauri. *Æn.* XII. 26.

Ver. 852. Οὔ σ' ἦν ὦδ' αὐτὸς δηρὸν βέη.]

——non me, quicunque es, inulto,
Victor, nec longum lætabere; te quoque fata
Proſpectant paria, atque eadem mox arva tenebis. *Æn.* X. 739.

Quem locum *Macrobius* inter eos recenſet, in quibus Poëtarum " *par penè ſplendor amo-*" *borum eſt.*" *Lib.* V. *cap.* 18.

Ver.

Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
Χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ·
Πάτροκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
Τίς δ' οἶδ', εἰκ' Ἀχιλεὺς, Θετίδος παῖς ἠϋκόμοιο,
Φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἵρυσε, λὰξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός.
Αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

" Propè astat mors & fatum violentum,
" Manibus domando Achillis eximii Æacidæ.
Sic illum quidem locutum finis mortis obtexit.
Anima autem è membris volans ad orcum descendit,
Suam sortem lugens, relicto robore virili & juventâ.
Hunc & mortuum allocutus est illustris Hector;
" Patrocle, cur mihi vaticinaris grave exitium?
" Quis verò scit, an Achilles Thetidis filius comas pulchras,
" Prior meâ hastâ percussus animam perdiderit?
Sic sanè locutus hastam æream è vulnere
Traxit, calce impresso; illum verò supinum repulit ab hastâ.
Statim autem cum hastâ in Automedontem ibat,
Deo-parem famulum velocis Æacidæ;
Cupiebat enim percutere: Illum verò extulerunt veloces equi
Immortales, quos Peleo dii dederant, splendida dona.

Ver. 856. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων.] Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras. *Æn.* XI. 831; XII. 952.

Ibid.—βεβήκει.] Similiterque *ver.* 864; Αὐτίκα—βέβηκει. Vide suprà ad *ver.* 751.

Ver. 857. Ὃν πότμον γοόωσα.] Vituperat hunc locum *Plato*. Δεῖ δὲ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπιζαλεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν, καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς ὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ὅτ' ἀληθῆ λέγουσας, ὅτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι. —— Ἐξαλείψωμεν ἄρα—πάντα τὰ τοιαῦτα——, " Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων " πταμένη ἀϊδόσδε βεβήκει, Ὃν πότμον γοόω" σα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην." —— Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, παραιτησόμεθα Ὅμηρόν τε καὶ τὰς ἄλλους ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν, ἂν διαῤῥάψωμεν· οὐχ ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν· ἀλλ' ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ ἧττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οὓς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. *De Republ. lib.* 3. Similiter & *Plutarchus*: Ὅσοι—τὸν θάνατον ὡς οἰκτρὸν, ἢ τὴν ἀταφίαν ὡς δεινὸν ὀλοφυρόμενοι καὶ δειδιότες, φωνὰς ἐξενηνόχασι,—" Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη " ἀϊδόσδ' ἐβεβήκει, Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' " ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην." —— αὗται πεπονθότων εἰσὶ καὶ προσεταλωκότων ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης. Διὸ μᾶλλον ἅπτονται καὶ διαῤῥάπτουσιν ἡμᾶς, ἀναπιμπλαμένους τῷ πάθους καὶ τῆς ἀσθενείας, ἀφ' ἧς λέγονται. *De audiend. Poëtis.*

Ibid.—ἀνδροτῆτα.] *Al.* ἀδροτῆτα. Quo modo & legit *Plutarchus*, loco suprà citato.

Ver. 858.—τεθνειῶτα.] Vide suprà ad β', 818.

Ver. 861.—Φθήῃ,] *Al.* Φθαίη.

Ver. 862. Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς Εἵρυσε.]
——Hoc dicens eduxit corpore telum.
Æn. X. 744.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Π΄ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Περὶ τὸ Πατρόκλου Ζώματος κραιπρὰ ζυνίσαται μάχη, καθ' ἣν ὑ Εὔφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου· Ἕκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν, ὑ ἀνθίσαται τοῖς Ἕλλησιν. Οἱ δὲ περὶ Μενέλαον, Ἀντίλοχον διαπέμπουσι πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα. Ὑποδύεται δὲ ὑ ἀράμενος τὸ Ζῶμα τοῖς ὤμοις, ἐκφέρεσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἰακίδης προμαχοῦσι ὑ ἀπείρυσι τὸν πολεμίους.

Ἐπιγραφαί.

Ἀριστία Μενελάου.

Ἄλλως.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρῶές τε, νέκυν περὶ, χεῖρας ἔμισθον.

Ἄλλη.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρῶές τε, περὶ νέκυν ἀμφεμάχοντο.

Ἄλλη.

Ῥῶ, κραιπνὴ ἔρις ὦρτο, Μενοιτιάδαο πεσόντος.

Οὐ'Δ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρκαι μήτηρ,
Πρωτοτόκος, κινυρὴ, ἣ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·

NEque latuit Atrei filium, bellicosum Menelaum,
Patroclus à Trojanis domitus in prœlio:
Processit autem per primos-pugnatores armatus coruſco ære,
Ipsúmque circumiens-protegebat, tanquam aliqua circum vitulum mater,
Tum-primum enixa, querula, non antè experta partum:
Ita circa Patroclum ibat flavus Menelaus:

Ver. 1. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρίδαο υἱὸν.] Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεως υἱὸν. Quod & ferri poſſit. Vide ſuprà ad β', 811.

Ver. 4. —ἄρ.] *Ut par erat,* —.

Ver. 5. —ὑ πρὶν εἰδυῖα.] Quâ ratione, πρὶν, hîc ultimam producat; item, δὲ, *ver.* 17; & ἀδῆρΐ, *ver.* 42; & Ἀντιλόχῳ, *ver.* 49; & ἄλις, *ver.* 54; Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver.

Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅσις τῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
Οὐδ' ἄρα Πάνθυ υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε
Παλρόκλοιο πεσόνλος ἀμύμονος· ἄλχι δ' ἄρ' αὐτῦ
Ἔσλη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διολρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἐα δ' ἔναρα βροτόενλα·
Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικύρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κραλερὴν ὑσμίνην·
Τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτηρ, ἢ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
Οὔτ' ἔν πορδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
Οὔτε συὸς κάπρε ὀλοόφρονος, ὅ τε μέγιστος
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει,
Ὅσσον Πάνθυ υἷες ἐϋμμελίαι φρονέουσιν.
Οὐδὲ μὲν ἠδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
Ἧς ἤβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνασο, καὶ μ' ὑπέμεινε·
Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
Ἔμμεναι· ἠδέ ἑ φημὶ πόδεσσί γε οἵσι νίονλα,

Prætendit autem ipsi hastámque & clypeum undique æquale,
Illum interficere paratus, quicunque sibi adversum veniret.
Neque verò Panthi filius hastâ-præstans neglexit
Patroclum stratum eximium: prope autem ipsum
Stetit, & allocutus est bellicosum Menelaum;
" Atridæ Menelae, Jovis alumne, dux populorum,
" Recede, & linque morturum, finitóque spolia cruenta:
" Non enim quisquam prior Trojanorum inclytorúmque sociorum
" Patroclum percussit hastâ in asperâ pugnâ:
" Quare me fine gloriam magnam inter Trojanos reportare,
" Ne te percutiam, dulcémque animam eripiam.
Illum verò gravitèr indignans allocutus est flavus Menelaus:
" Jupiter pater, haud sanè decorum superbè gloriari.
" Nec verò pantheræ tanti spiritus, neque leonis,
" Neque suis apri infesti, (cujus tamen maximus
" Animus in pectoribus supra-modum robore truculentus effertur)
" Quantam Panthi filii hastæ-peritiâ insignes ferociam-spirant.
" Atqui neque vis Hyperenoris equûm-domitoris
" Suæ juventutis fructum-percepit, cùm me probris incessit, & me expectavit,
" Et me dicebat inter Danaos ignaviſſimum bellatorem
" Esse: Neque ipsum autumo pedibus suis reversum,

Ver. 10.——ἄρ'.] *Proindè*——.
Ver. 14.—κλειτῶν.] Cod. *Harleian.* κλητῶν.
Ver. 19.—καλὸν.] Vide suprà ad β', 43.
Ver. 20.—ποροάλιος.] *Al.* ποροάλεος.
Ver. 22.—περὶ σθένεϊ.] *Al.* μέγα σθένεϊ.
Ver. 23.——φρονέουσιν.] *Al.* φορέουσιν.
Ver. 24.—βίη Ὑπερήνορος.] Vide suprà ad ν', 758.
Ibid.—ἱπποδάμοιο.] Vide suprà ad β', 23.

Ver.

Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, καὶ δυνάς τε τοκῆας.
Ὣς ἦν κ᾽ ζῶν ἐγὼ λύσω μένος, εἶκε μευ ἄντα
Στῆθι· ἀλλά σ᾽ ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι· μηδ᾽ ἀντίος ἵστασ᾽ ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ὣς φάτο, τὸν δ᾽ ὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα
Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἦ μάλα τίσεις
Γνωτὸν ἑμὸν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ᾽ ἀγορεύεις·
Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
Ἄρητον δὲ τοκεῦσι γόον κ᾽ πένθος ἔθηκας.
Ἦ κέ ζφιν δειλοῖσι γόος κατάπαυμα γενοίμην,
Εἴκειν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν κ᾽ τεύχε᾽ ἐνείκας,
Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω κ᾽ Φρόντιδι δίῃ.
Ἀλλ᾽ ὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
Οὐδέ τ᾽ ἀδήριτος, ὅτ᾽ ἀλκῆς, ὅτε φόβοιο.
Ὣς εἰπὼν, ὄτησε κατ᾽ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Οὐδ᾽ ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεπάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ

" Oblectâsse uxorémque dilectam, venerandósque parentes.
" Sic certè & tuum ego solvam robur, si me contra
" Steteris: Sed te ego recedentem hortor
" In turbam abire; neque adversus consistas mihi,
" Antequàm aliquod malum passus fueris: Factum verò & stultus agnovit.
Sic dixit: Illi verò non persuasit; sed vicissim affatus est;
" Nunc ergo jam, Menelae Jovis alumne, omninò certè ultionem dabis
" Fratri meo, quem interfeciſti; & jactabundus prædicas:
" Viduâsti autem uxorem in conclavi thalami recentis,
" Immensúmque parentibus luctum & mœrorem feciſti.
" Ipsis equidem miseris luctûs finis essem,
" Si quidem ego capútque tuum & arma reportata,
" Pantho in manus dedero & Phrontidi nobili.
" Sed non quidem jam diutiùs intentatus labor erit,
" Neque certaminis-expers, neque virtutis, neque terroris.
Sic fatus, feriit clypeum undique æquale:
Neque perrupit æs, recurvata autem est ei cuspis

Ver. 30.——ἐγὼν ἀναχωρήσαντα.] Cod. *Harleian.* ἐγώγ᾽ ἀναχωρήσαντα.

Ver. 32.——ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Sic *Hesiodus*:

——πάθων δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 216.

Atque hinc *Plato*; Εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὥσπερ νήπιον, παθόντα γνῶναι. *Convivium*, haud longè à finè.

Ver. 34.—τίσεις.] Vide suprà ad ι, 508.

Ver. 35.——τὸν ἔπεφνες.] Cod. *Harleian.* ὃν ἔπεφνες.

Ver. 37. Ἄρητον.] *Al.* Ἄρρητον. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ibid.——τοκεῦσι.] γονεῦσι. Codd. à *Th. Bentleio* collatus,

Ver. 42. Οὐδέ τ᾽ ἀδήριτος, ὅτ᾽ ἀλκῆς, ὅτε φόβοιο.] Cod. *Harleian.* Οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἀδήριτος, ἠδ᾽ ἀλκῆς ἠδὲ φόβοιο.

Ibid.——ἀδήριτος.] *Al.* ἀδήριτος.

Ver. 43, 44.——ὄτησε κατ᾽ ἀσπίδα——Οὐδ᾽ ἔρρηξεν χαλκὸν.]

——rauco quod protinus ære repulsum,
Et summo clypei nequicquam umbone pependit. *Æn.* II. 545.

Ibid.——ὄτησε.] Vide suprà ad λ′, 260.

Ver. 44. Οὐδ᾽ ἔρρηξεν χαλκὸν.] *Al.* Οὐδ᾽ ἔρρηξεν χαλκός.

Ver.

Ἀσπίδι ἐν κραιερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὦρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί.
Ἀψ δ' ἀναχοζομένοιο κατὰ ςομάχοιο θέμεθλα
Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Ἀνικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
Δὔπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμοί θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τό δέ τε πνοιαὶ δονέυσι
Παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος, ζὺν καίλαπι πολλῇ,
Βόθρυ τ' ἐξέςρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
Τοῖον Πάνθυ υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,

45 Scuto in valido: Secundus verò impetum fecit ære
Atrides Menelaus, precatus Jovem patrem.
Pedem autem retrahentis gulam imam
Percussit, & ipse connixus imprimebat, robustâ manu fretus:
E-regione autem mollem per cervicem abiit cuspis.
50 Fragorem verò edidit cadens, sonitúmque dedere arma super ipsum.
Sanguine ei rigabantur comæ. Gratiis similes,
Cincinníque, qui auróque & argento constricti erant.
Qualem verò nutrit plantam vir latè-frondentem olivæ
Loco in solitario, ubi abundè scaturit aqua,
55 Pulchram, germinantem, quam flatus motant
Omnium ventorum, & pullulat *ea* flore albo;
Veniens autem repentè ventus cum turbine multo,
Fossâque evertit, & extendit super terram:
Talem Panthi filium hastæ-peritiâ-insignem Euphorbum
60 Atrides Menelaus, postquam interfecerat, armis spoliabat.
Ut verò quando quis leo in-montibus-nutritus, robore fretus,

Ver. 45. Ἀσπίδι ἐν κραιερῇ.] *Al.* Ἀσπίδ' ἐνὶ κραιερῇ.

Ibid.——ὦρνυτο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 49.——ἦλυθ'.] Vide suprà ad ὁ, 484; & ad α, 37.

Ver. 50. Δὔπησεν——ἀράβησε.] Vide suprà ad ν', 181.

Ver. 51. Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι.] Τῶν Ὁμηρικῶν ςίχων ἐκεῖνος μάλιςα ἐξύμνει [ὁ Πυθαγόρας,] καὶ μετὰ λύρας ἐμμελέςατα ἀπέςιμπεν. "Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρί-"τεσσιν ὁμοῖαι, Πλοχμοί θ', &c." *Porphyrius de vitâ Pythagoræ.* Eadem & *Iamblichus de vitâ Pythagoræ, cap.* XIV; nisi quòd pro ἀπίπτεμπεν, legatur ἀνέμελπε.

Ver. 53. Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος.] Εὖροις δ' ἂν καὶ Ὅμηρον, τὸν μέγαν ποιητὴν, ἐκεῖνα τὰ ἔπη, "Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαί-"ης," καὶ τὰ ἑξῆς, κατὰ λέξιν μελεννηχόταμας Ὀρφέως ἐκ τῆ Διονύσυ ἀφανισμῦ. *Clemens Alexandrinus, Strom.* 6.

Ver. 54.——ἀναβέβρυχεν.] Vide suprà ad ν', 736; & ad α, 37.

Ver. 58.——ἐξετάνυσσ'.] Ita rectè ex uno MS. edidit *Barnesius.* *Al.* ἐξετάνυσ'. Quod penultimam corripit:——νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κραιερὴ ὑσμίνη, suprà, ω', 567.

Ver. 61.——ἀλκὶ.] Vide suprà ad ι, 299.

Ver.

Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατερῇσιν ὀδοῦσι,
Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
Δῆων, ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ὡς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάῳ κυδαλίμοιο.
Ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρείδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσε, θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτωρ, νῦν μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
Ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος Ἀτρέος υἱός,
Πατρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Pascentis armenti bovem rapuerit, quæ optima:
Hujus autem cervicem frangit, correptam validis dentibus,
Primùm, deindè verò sanguinémque & viscera omnia haurit
Dilanians; circum autem hunc canésque virique pastores
Crebrò admodùm clamant è longinquo, neque animus fert
Contrà ire; valde enim pallidus timor occupat:
Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
Contra ire Menelaum gloria-sublimem.
Tunc quidem facilè abstulisset inclyta arma Panthoidæ
Atrides, nisi ipsi invidisset Phœbus Apollo,
Qui in eum Hectorem incitavit veloci parem Marti,
Viro se-cum-assimulâsset Ciconum ductori Mentæ:
Et ipsum editâ-voce verbis alatis allocutus est:
" Hector, nunc tu quidem sic curris, quos-non-assequêris persequens
" Equos Æacidæ bellicosi: illi verò difficiles
" Viris quidem mortalibus domitu, & equitatu,
" Alii saltem, quàm Achilli, quem immortalis peperit mater.
" Interim autem tibi Menelaus, Mavortius Atrei filius,
" Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit
" Panthoidem Euphorbum, finémque imposuit impetuosæ fortitudini.

Ver. 62.——ἁρπάσῃ.] Vide suprà ad ε', 192; & ad α, 140.

Ver. 64.—αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.] Vide suprà ad λ', 176.

Ver. 66.——ἰύζουσιν.] Vide suprà ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 72.—ἀτάλαντον.] Vide sup. ad β', 627.

Ver. 73.—εἰσάμενος.] Vide suprà ad ν', 45; & ad γ', 141.

Ver. 78. Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ.] Vide suprà ad ν', 324.

Ibid.—ἀθανάτη.] Vide suprà ad α, 398.

Ver.

Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος ὑπάσατε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ ςίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' ὀτα μένην ὠτειλήν.
Βῆ δὲ διὰ ςρομάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ὀξέα κεκληγὼς, φλογὶ εἰκελος Ἡφαίςοιο
Ἀσβέςῳ· ὀδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε ςρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ,
Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
Μή τις μοὶ Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται·
Εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνος ἐὼν κὴ Τρωσὶ μάχωμαι
Αἰδεσθείς, μήπως με ςερισείωσ' ἕνα ςολλοί·

Sic fatus, rursùs quidem abiit deus per-laborem virorum:
Hectori verò gravis dolor circumtexit mentem profundam:
Circumspectabat autem deinde per ordines; statim verò animadvertit
Hunc quidem auferentem inclyta arma, illum autem in terrâ
Jacentem: Fluebat verò sanguis per inflictum vulnus.
Processit autem per primos-pugnatores, armatus coruscò ære,
Acutùm clamans, flammæ similis Vulcani
Inextinguibilis; neque filium latuit Atrei acutùm votiferans:
Ingemiscens verò it dixit ad suum magnum animum;
" Hei mihi; si quidem dereliquero arma pulchra,
" Patroclúmque, qui jacet meum propter hîc honorem;
" Vereor, nè quis mihi Danaorum succenseat, qui viderit:
" Si verò cum Hectore solus & Trojanis pugnem
" Præ-verecundiâ-fugæ, metuo ne quâ me circumveniant unum multi:

Ver. 83. ——ὑπάσατο.] Vide suprà ad ά, 140.

Ibid.—φρένας ἀμφὶ μελαίνας.] " Fallitur " ——[*Hadrianus Junius*] quod φρένας μελαίνας, sive *nigra præcordia*, pro *prudentiæ* argumento haberi opinatur, ubi Homerus eas Hectori tribuit, *Il.* ϛ', *ver.* 83: " cum *fortitudinis* sint potiùs; neque enim " illa, sed ista est Hectoris laus." *Gataker. in Antoninum, lib.* IV. §. 28. Vide & suprà ad ἄ, 103.

Ver. 85. ——ἀπαινύμενον.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 86. ——ὀτα μένην ὠτειλήν.] *Al.* ὀτα μένης ὠτειλῆς. Cæterùm non est hoc ταυτολόγον, sed *vulnus cominùs inflictum* denotat.

Ἀφ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ ςομάχοιο θέμεθλα
Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ ςιβαρὸν ἐγχος. suprà *ver.* 47.

Οἱ νεώτεροι οὐκ ἴσασι τὴν διαφορὰν τοῦ " ὀτάσαι" καὶ " βαλεῖν" Ὅμηρος δὲ " ὀτάσαι" μὲν τὸ ἐκ χειρὸς ἢ ἐκ τοῦ ξυνεγγὺς τρῶσαι, " βαλεῖν" δὲ τὸ πορρωθεν. *Scholiast. ad Euripid. Hippolyt.* 684. Vide & suprà ad δ', 540.

Ver. 88. Ὀξέα κεκληγὼς.] Vide suprà ad β', 222 & 314.

Ibid. ——εἰκελος.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. *Al.* ἴκελος. Minùs rectè. Vide suprà ad ν', 53.

Ver. 89. Ἀσβέςῳ· ὀδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος.] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ, Ἀσβέςῳ ὀδ' υἷα λάθ' Ἀτρέος. Dubitari tamen potest, annon *media* vocis " Ἀσβέςῳ" hoc in loco corripiatur. Vide suprà ad β', 537.

Ver. 91.—καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 95.—μήπως με ςερισείωσ' ἕνα ςολλοὶ· Τρῶας δ' ἐνθάδε ςάντας ἀγεῖ.] *Henricus Stephanus* legendum conjicit;——μήπως μὲ ςερισείωσ' ἕνα ςολλοὶ, Τρῶας δ' ἐνθάδε ςάντας ἀγῇ· Ut scilicèt vox " ἀγῇ" ad μήπως referatur.

Ibid.——ςερισείωσ'.] *Al.* ςερισχέωσ'.

Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη·
Τῷ μ' ὔττις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
Εἰ δέ πε Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
Ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἦλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Ἐνροπαλιζόμενος· ὣς τε λὶς ἠϋγένειος,
Ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
Ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τῷ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
Παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

" Trojanos enim huc omnes adducit pugnam expeditè-ciens Hector.
" Sed cur mihi hæc meus secum-differit animus?
" Quandocunque homo velit adversus deum cum viro pugnare,
" Quem deus honorat, statim in eum magna clades devolvitur;
" Ideò mihi nemo Danaorum succensebit, qui viderit
" Hectori cedentem, quoniam deo jubente pugnat.
" Sicubi verò Ajacem prælio strenuum audire-potuero,
" Ambo tum reversi reminisceremur pugnæ,
" Etiam adversus deum; si quo modo eripere poterimus mortuum
" In gratiam Pelidæ Achillis: inter mala sanè melius esset.
Dum is hæc versabat in mente & in animo,
Interea Troüm ordines supervenerunt; præibat autem Hector.
Hic verò retrocessit, reliquúmque mortuum
Subinde-se-convertens; ut leo benè barbatus,
Quem canésque & viri à stabulo abigunt
Contis & clamore: ejus autem in præcordiis forte cor
Cohorrescit, invitúsque is abit à caulâ:
Sic à Patroclo discessit flavus Menelaus.

Ver. 96.——κορυθαίολος.] Vide suprà ad β, 816.

Ver. 98.——ἰθίλει.] *Al.* ἰθίλη.

Ver. 99. Ὅν κε θεὸς τιμᾷ.] Post hunc versum inserit *Barnesius*, nullâ satis idoneâ auctoritate;

Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσησ'· ὃς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.

Vide suprà ad λ, 542.

Ver. 102.——βοὴν ἀγαθοῖο.] Vide suprà ad β, 408.

Ver. 104.——πως, εἴ.] Quâ ratione, πως, hîc producatur; item ultimæ vocum, Ἐνπαλιζόμενος & ὣς τε, *ver.* 119; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 106. Ἕως ὃ.] Pronunciabatur ἕως, vel ἕως. Vide suprà ad ό, 539.

Ibid.——κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.] —mentem animumque. *Æn.* VI. 11.

Ver. 107. Τόφρα δ'.] Vide suprà ad ό, 520. Malè *Barnesius*, Τοφρά δ'.

Ibid.——ἄρ'.] *Ut solitus est*,——.

Ver. 110.——Ὅν ῥα.] *Quem scilicèt*——.

Ver. 111.——τῷ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ Παχνοῦται.] Sic apud *Hesiodum*;

——ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ,

Ἀσπ. καὶ Ἡσιοδ. *ver.* 357.

Vers

Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔνθα ἑταίρων,
Παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν·
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Θεσπέσιον γὰρ ζφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Βῆ δὲ θέειν, εἰθαρ δὲ παρίστάμενος ἔπος ἤυδα·
Αἶαν, δεῦρο, στῶμεν, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
Σπεύσομεν, αἴκε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἕλκ'· ἵν' ἀπ' ὤμοιϊν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων ζάκα, ἠΰτε πύργον.
Ἕκτωρ δ' αὖ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζετ' ἑταίρων·
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὄγε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ φέρειν πρότι ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ ζάκα εὐρὺ καλύψας,
Εἰστήκει, ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν·

Constitit autem conversus, postquam venit ad agmen sociorum,
Circumspectando-quærens Ajacem magnum Telamonium filium:
Hunc autem perquam celeriter advertit pugnæ ad lævam totius,
Confirmantem socios, & concitantem ad pugnam;
Divinitùs enim iis terrorem immiserat Phœbus Apollo:
Perrexit autem currere, & statim astans verbum dixit;
" Ajax, huc, amice, de Patroclo mortuo *pugnaturi*
" Festinemus, si cadaver saltem Achilli referre possimus
" Nudum: arma autem habet expeditè-pugnam-ciens Hector.
Sic dixit; Ajaci verò bellicoso animum commovit:
Processit autem per primos-pugnatores, simúlque flavus Menelaus.
Hector quidem Patroclum, postquam inclytis armis exuerat,
Trahebat, ut ab humeris caput abscinderet acuto ære,
Et cadaver Trojanis raptatum canibus daret:
Ajax autem propè venit, gestans scutum, tanquam turrim:
Hector verò retrò in turbam abiens recedebat sociorum;
In currum autem concito-nisu ascendit: deditque ille arma pulchra
Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut essent ipsi.
Ajax verò Menœtiadæ scuto lato obtento,
Constitit tanquam leo circumeundo-defensans suos natos:

Ver. 117.——Θαρσύνονθ'.] Vide suprà ad ν, 823; & ad ά, 338.

Ibid.—ἐποτρύνοντα.] Vide suprà ad ν, 44.

Ver. 123.—Αἶαντι δέ.] Quâ ratione, Αἴαντι, hîc ultimam producat; itèm ἐπαντῆρες, *ver.* 135; & Ἕκτορος, *ver.* 142; & πτολίεθρον, *ver.* 152; & Πατροκλον, *ver.* 159; & μιν, *ver.* 161; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 130.——δίδου δ' ὄγε.] Vide suprà ad γ, 409.

Ver. 133—137—139. Εἰστήκει—βεβήκει—Εἰστήκει.] Vide suprà ad δ, 434, 492; & ad ά, 37.

Ibid.—ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν.]

Ὁ δὲ Ὁμηρικὸς λέων ὃν ῥά τε
Νήπια τέκνα ἄγονται ζυναντήσονται ἐν ὕλῃ

Ὣς ῥά τε νήπι᾽ ἄγουσι ξυναντήσουσαι ἐν ὕλῃ
Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ᾽ ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων·
Ὣς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
Ἀτρείδης δ᾽ ἑτέρωθεν, ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Εἴσήκει, μέγα πένθος ἐνὶ σήθεσσιν ἄεξων.
Γλαῦκος δ᾽, Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἔκλον᾽ ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Ἔκλον, εἶδος ἄριζε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
Ἦ σ᾽ αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξηλιν ἐόντα.
Φράζεο, νῦν, ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς
Οἷος σὺν κτεάτεσσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·
Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
Εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
Μάρνασθαι δηΐοισι μέτ᾽ ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας μετ᾽ ὄμιλον,
Σχέτλι᾽· ἐπεὶ Σαρπηδόν᾽ ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·

Cui ſeymnos ducenti occurrerint in ſylvâ
Viri venatores, hîc autem præ robore truces oculos volvit,
Totúmque ſupercilium deorsùm trahit, oculos tegens;
Sic Ajax Patroclum heroëm circumiens protegebat.
Atrides autem ex alterâ parte, bellicoſus Menelaus,
Stabat magnum luctum in pectoribus augens.
Glaucus verò, Hippolochi filius, Lyciorum ductor virorum,
Hectorem torvè intuitus gravi objurgavit ſermone;
" Hector, formâ præſtantiſſime, à bellicâ ſanè virtute longe abes:
" Certè te fine causâ fama bona tenet, fugax cum ſis.
" Conſidera nunc, quomodò civitatem & urbem ſervare poſſis
" Solus cum populis, qui in Ilio nati ſunt:
" Non enim quiſquam Lyciorum ſaltem pugnaturus cum Danaïs
" Ibit pro urbe; quoniam nulla utique gratia fuit
" Pugnare hoſtibus cum viris indefinenter uſque.
" Quomodò tu deteriorem virum ſervaveris in turbâ,
" Improbe; cùm Sarpedonem ſimul hoſpitem & ſocium
" Reliquiſti Argivis capturam & prædam fieri:

Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ᾽ ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων,

ἆρα οὐχ ὁμοίως ἐστὶ διανουμένῳ πρὸς τὰς κυνηγὰς σπένδεσθαι περὶ τῶν τέκνων; καθάπερ γὰρ ἡ πρὸς τὰ ἔγγονα φιλοστοργία, καὶ τὰ τολμηρὰ δειλὰ, ποιεῖ, καὶ φιλόπονα τὰ ῥάθυμα, &c. *Plutarch. de Amore prolis.*

Ver. 134.—Ξυναντήσουσαι.] *Al.* Ξυναντήσωσιν.

Ibid.——ὕλῃ.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 137.——περὶ παλρόκλῳ.] Cod. *Harleian.* ἐπὶ Παλρόκλῳ.

Ver. 142.—ἐδεύεο.] Pronunciabatur ἐδεύω, vel ἐδεύευ· quomodo & ſcribi poſteà cœptum eſt.

Ver. 147.—πτόλιος· ἐπεί.] Edidit *Barneſius*, πτόλεως· ἐπεί· Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν Μάρνασθαι.] *Quippe haud ei gratia fuerit tributa, qui pugnaverit, &c.*

Ver. 151.——Ἀργείοισιν ἕλωρ.] Cod. *Harleian.* εἰωνοῖσι ἕλωρ.

Ver.

Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτολίεί τε καὶ αὐτῷ,
Ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης;
Τῷ νῦν εἴτις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
Οἶκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἵ περὶ πάτρης
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθηλον·
Αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω.
Εἰ δ' ἔτι προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἔλθοι τεθνειὼς, καὶ μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
Αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔνθεα καλὰ
Λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
Ἀλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος ἐκ ἐτάλασσας
Στῆμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηΐων ἐν αὐτῇ,

" Qui magno commodo fuit urbique & ipsi tibi,
" Vivus existens: nunc verò non ab eo arcere canes sustinuisti?
" Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum,
" *Syadeo*, domum ire: Trojæ verò manifesta-aderit gravis pernicies.
" Si enim nunc Trojanis vis animosa inesset
" Intrepida, qualis viros subit, qui pro patriâ
" Adversùs hostes laborem & certamen suscipiunt;
" Statim Patroclum traheremus in Ilium.
" Quòd si ille ad urbem magnam Priami regis
" Ascendisset mortuus, & ipsum traxissemus è pugnâ;
" Illico certè Argivi Sarpedonis arma pulchra
" *Hoc* pretio-redderent, & ipsum duceremus in Ilium:
" Ejus enim famulus interfectus est viri, qui longè fortissimus
" Argivorum apud naves, & cominus-pugnantes famuli,
" Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuisti
" Stare contra, oculos intuitus hostium in pugnâ,

Ver. 157.——οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἵ περὶ πάτρης.] Ἡ μὲν γὰρ προαίρεσις ἔςω τῦ πολιτικῦ τῆς ἀσφαλείας ἐχομένη, καὶ φεύγουσα τὸ παρακλινὸν τῆς κενῆς δόξης καὶ μανικὸν, ὡς εἴρηται· τῇ μέν τοι διαθέσει φρόνημα καὶ "μένος πολυθαρσὲς ἐνέςω Ἄτρομον, οἷόν τ' "ἄνδρας ἐπέρχεται, οἵ περὶ πάτρης Ἀνδράσι "δυσμενέεσσι" καὶ πράγμασι δυσκόλοις καὶ καιροῖς ἀνιερείδυσι καὶ διαμάχονται. *Plutarch.* Πολιτ. παραγέλμ.

Non ille pro charis amicis,
Aut patriâ timidus perire.
Horat. Carm. Lib. IV. *Od.* 9. *ver.* 51.

Ibid.—ἐσέρχεται.] Apud *Plutarchum*, loco jam citato, ἐπέρχεται.

Ver. 158.——δῆριν ἔθηλον.] δῆριν ἔχυσιν. MS. *Cantab.* à *Barnesio*, item MSS. *Vaticanum.* & *Harleian.* à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 164.—πέφατ'] Postulat Temporum ratio, ut vox "πέφατ'" hoc in loco non πέφαλο sed πέφαλαι intelligatur; elisō nempè "αι," ut *Il.* μ', 68;

——————ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βέλετ' ἀρήγειν.

Item δ', 235;

——————Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός.

Et *ver.* 271;

Ἔσσετ', ἐπεὶ——————

Sic infrà *ver.* 689 hujus libri;

——πέφαλαι δ' ὧρις Ἀχαιῶν.

Vide suprà ad β', 137; & ad ά, 37. Cæterum Codex *Vaticanus* hîc legit πέφνετ'.

Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ ζεο φέρτερός ἐσι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Γλαῦκε, τίη δὴ ζὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
Ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην ζε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι·
Νῦν δέ ζευ ὠνοσάμην κατὰ θυμόν, οἷον ἔειπες·
Ὅς τέ με φῆς Αἴανθα πελάριον ἔχ ὑπομεῖναι.
Οὔτοι ἐγὼν ἔδδεισα μάχην, ὐδὲ κτύπον ἵππων·
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
Ὅσε κὴ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, κὴ ἀφείλετο νίκην,
Ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμὶ ἵσασο, κὴ ἴδε ἔργον·
Ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
Ἤ τινα κὴ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,
Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατροκλοιο θανόντος.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, κὴ Λύκιοι, κὴ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ἄνερες ἔσε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·

" Neque ex-adverso pugnare; te nempè fortior est.
Hunc autem torvè intuitus allocutus est expeditè-pugnam-ciens Hector;
" Glauce, curnam tu talis existens superbè locutus es?
" O amice, putabam equidem te prudentiâ superare cæteros
" Eos, quotquot Lyciam glebosam habitant:
" Nunc verò tuam reprehendo omninò mentem, cùm ita dixisti;
" Qui me ais Ajacem ingentem non sustinuisse.
" Nequaquam ego horrui pugnam, neque strepitum equorum;
" Sed semper Jovis validius consilium Ægiochi,
" Qui & fortem virum in-fugam-vertit, & aufert victoriam
" Facilè: aliàs & ipse excitat ad pugnam.
" Sed agè huc adsis, amice, prope me sta, & aspice opus:
" An totâ-die ignavus ero, ut dicis;
" An aliquem etiam Danaorum, bellicâ licèt virtute promptissimum,
" Reprimam à defensione Patrocli mortui.
Sic locutus, Trojanos hortabatur altùm clamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,
" Viri estote, amici, recordaminique impetuosæ fortitudinis;

Ver. 170 & 173.——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Quod perinde est.

Ver. 171. Ὦ πέπον.] *Al.* Ὦ πόποι.

Ibid.——Ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην.] Μὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι ζὺν ὀργῇ κὴ πρὸς ὕβριν ἐπιφυόμενον, ἀλλ', ὡς Ὅμηρος, ἠθικώτερον,
Ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην ζε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων.
Plutarch. πολιτικὰ παραγέλμ.

Ver. 175. Οὔτοι ἐγὼν ἔδδεισα μάχην——Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς.] Cod. *Harleian.* Οὔτι ἐγὼν ἔδδεισα——

——non me tua fervida terrent
Dicta, ferox; Dii me terrent; & Jupiter hostis. *Æn.* XII. 894.

Ibid.——ἔδδεισα.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 176. Ἀλλ' αἰεί γε.] Ita *Barnesius*; Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus*. Vide suprà ad φ', 688. *Al.* Ἀλλ' αἰεί τε.

Ibid.—αἰγιόχοιο.] *Al.* ἠέ περ ἀνδρῶν. *Al.* ἠέ περ ἀνδρός.

Ver. 178.——ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.] Vide suprà ad φ', 689, 690.

Ver. 181.—μεγα.] Cod. *Harleian.* μάλα.

Ibid.—μεμαῶτα.] Vide suprà ad γ', 46.

Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,
Καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐναρίξατο καλκεύς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
Δηΐῳ ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
Ὠκα μάλ', ὄπω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μεθασπών,
Οἳ πρὸτι ἄξυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
Στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔνθ' ἄμειβεν·
Ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε, φέρειν πρὸτι Ἴλιον ἱρὴν,
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
Πηλείδεω Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ ὐρανίωνες
Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσε
Γήρας· ἀλλ' ὐκ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
Τὸν δ' ὡς ἓν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
Κινήσας ῥα κάρη πρὸτι ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δειλὲ, ὐδέ τι τοὶ θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
Ὅς δή τοι ζχεδόν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
Ἀνδρὸς ἀρίστου, τόν τε τρομέουσι κὴ ἄλλοι·
Τῷ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε, κρατερόν τε·

" Dum ego Achillis eximii arma induam,
" Pulchra, quibus Patroclum fortem ſpoliavi interfectum,
Sic quidem locutus abiit pugnam-expeditè-ciens Hector
Ardenti è prœlio: currens autem aſſecutus eſt ſocios
Citò admodùm, necdum longo-intervallo, pedibus velocibus inſequutus,
Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ.
Stans verò ſeorsùm à prœlio lacrymoſo, arma mutabat:
Ille quidem ſua dedit, ferenda ad Ilium ſacram,
Trojanis bellicoſis; ipſe verò immortalia arma induebat
Pelidæ Achillis, quæ ejus dii cœlites
Patri charo dederant: Is autem ſuo filio præbuit
Jam ſenex: ſed non filius in armis patris ad-ſenectutem-pervenit.
Illum verò ut ſeorsùm vidit nubes-cogens Jupiter
Armis Pelidæ armari divini,
Quaſſans utique caput ad ſuum locutus eſt animum;
" Ah miſer, haudquaquàm tibi mors in animo eſt,
" Quæ jam te prope eſt: tu verò immortalia arma induis
" Viri fortiſſimi, quem tremunt & alii:
" Hujus jam ſocium interfeciſti mitémque, fortémque;

Ver. 186. Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος.] Quo nunc Turnus ovat ſpolio, gaudetque potitus. *Æn.* X. 500.

Ver. 187.—Πατρόκλοιο βίην.] Vide ſuprà ad ν, 758.

Ver. 191.——Πηλείδαο.] *Al.* Πηλείωνος.

Ver. 192.——μάχης πολυδακρύτου.]
——————lacrymabile bellum.
Æn. VII. 604.

Ver. 196.—ἴπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ.] Quâ ratione, & ἴπορον, & ἄρα, hîc ultimam producant; item ἐποιχόμενος, *ver.* 215; & τε, *ver.* 217; & Αἴαντος, *ver.* 235; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 198.—ὃν.] *Ut dictum eſt,*—*ver.* 192.

Ibid.—ἀπάνευθεν.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ibid.—νεφεληγερέτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 200. Κινήσας ῥα κάρη.]
Ille caput quaſſans——————.
Æn. XII. 89.

Ὄσσον ἐμὴν κεφαλὴν περὶ δείδια, μήτι πάθησι,
Καὶ ζῆν· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
Ἕκτωρ· ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Ἀλλ' ἄγε, ἀρίστους Δαναῶν κάλει, ἤν τις ἄκουσῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵτε παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δήμια πίνυσιν, καὶ ζημαίνυσιν ἕκαστος
Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιάσθαι ἕκαστον
Ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιό δέδηεν.
Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλεθρα γενέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
Τὸν δὲ μέτ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος

" Quantum meo capiti metuo, ne quid *gravius* patiatur,
" Et tuo; prælii enim nubes omnia contegit,
" Hector: nobis verò manifestus imminet gravis interitus.
" Sed age, fortissimos Danaorum voca, si quis audierit.
Sic dixit; neque non obsecutus est pugnâ strenuus Menelaus;
Vociferatus autem est altâ voce Danaos inclamans;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Qui juxta Atridem Agamemnonem & Menelaum,
" Publicè præbitum *vinum* bibunt, & imperant singuli
" Copiis; à Jove autem honor & gloria sequitur.
" Difficile verò mihi est despicere unumquemque
" Ducum: tantum enim certamen pugnæ ardet.
" Sed aliquis sponte prodeat, indignetúrque animo,
" Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri.
Sic dixit: confestim autem exaudiit Oïlei *filius* velox Ajax;
Primúsque obvius prodiit, currens per prælium.
Hunc verò post Idomeneus & armiger Idomenei

Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis.
Alitibusque jaces!—— *Æn.* IX. 485.

Ibid.——κορέσει.] *Al.* κορέσῃ.

Ver. 243.——ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει, Ἕκτωρ.]

Μάλιστα Οἰλεΐδαν πολέμοιο νέφος.
Pindar. Nemeor. Od. X. 16.
——————obrutus undique telis
Æneas, *nubem belli*, dum detonet, omnem
Sustinet—————— *Æn.* X. 808.

Ver. 248, 249, 250. Ὦ φίλοι——Οἵτε——Δήμια πίνυσιν.]

Τοίγαρ πολυμηλοτάταν
Ἐρίαν οἰκεῖς——————.
Πόλιν τ', αἰγαῖον ἐπ' ἀκτὰν
Ἁλίμενον Πηλεὺς κρατύνει.
Eurip. Alcest. ver. 588.

Ἐστι δὲ μετάβασις περοσώπου ἀπὸ δευτέρου εἰς τρίτον· οἷον πᾶς' Ὁμήρῳ. " Ὦ φίλοι, οἱ πᾶς' " Ἀτρείδαις δήμια πίνυσιν." *Schol. ibid.*

Ver. 249 —πᾶς' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ.] Cod. *Harleian.* πᾶς' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν. Quæ & proba Lectio.

Ver. 250.—καὶ ζημαίνυσιν ἕκας.] Cod. *Harleian.* καὶ ζημαίνυσιν ἕκαστα.

Ver. 251.——ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ.]

Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι—— *Iliad.* β', 197.

Ver. 252.——ἕκαστον.] Cod. *Harleian.* & hîc legit ἕκαστα, exponúntque Scholia ibidem inedita ἕκαστα ἀξιώματα.

Ver. 253.—δίδηεν.] Vide suprà ad ν, 736.

Ver.

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ἥσιν ἐνὶ φρεσὶν ὀνόματ' εἴποι,
Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
Τρῶες δὲ πρῶτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διϊπετέος ποταμοῖο
Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
Ἠιόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω·
Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Φραξάμενοι ζάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα ζφιν
Λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
Χεῦ· ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθηρε πάρος γε,

Meriones, par Marti homicidæ.
Cæterorum verò quisnam suâ mente nomina dicere posset,
Quotquot jam posteà pugnam instaurârunt Achivorum?
Trojani verò priores *in eos* impetum fecerunt conferti: præibat autem Hector,
Ut autem cum in ostiis à Jove fluentis fluvii
Fremit ingens fluctus adversus *ejus* fluentum, circumque extrema
Littora clamant, eructato mari extrà:
Tantus utique Trojanorum clamor ortus est: at Achivi
Stabant circum Menœtiadem, unum animum habentes,
Septi scutis æratis: illis autem
Splendidis galeis Saturnius caliginem multam
Circumfudit; Neque enim Menœtiadem oderat vel anteà,

Ver. 259.——ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.] Vide suprà ad β', 627, & 651.

Ver. 260. Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ἥσιν ἐνὶ φρεσὶν ὀνόματ' εἴποι.] Ita ex conjecturâ edidit *Barnesius*. *Al.* Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἧσι φρεσὶν ὀνόματ' εἴπῃ. Codex unus *Italicus* legit Τῶν δ' ἄλλων τίς χ' ἥσιν ἐνὶ φρεσὶν ὀνόματ' εἴπῃ. Quæ fortè & vera lectio. Quod autem habent Vulgati, "Τῶν ἄλλων τίς ἂν "ἧσι φρεσὶν ὀνόματ' εἴποι," vix (ut opinor) ferri potest.

Ver. 262.——ἄρ'.] *Ut solitus est.*

Ver. 263. Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι.] "Porphyrius in Scholiis MSS. ad Iliada, "olim penes doctissimum Is. Vossium, ob- "servat Solonem, qui in reliquis omnibus "Homeri poëma fuerat æmulatus; cùm ad "hunc versum perveniisset, illius ac duorum "sequentium, quibus de hisce Nili ostiis à "Poëtâ agitur, admiratione motum, com- "buffisse suâ Poëmata. Idem quoque fe- "cisse Platonem. Id verò haud prætereun- "dum videbatur, quòd alibi haud putem "legi." *Exercb. Spanhem. Notæ in Nubes Aristoph. ad ver.* 271.

Ibid.——διϊπετέος.] Vide suprà ad π', 174.

Ver. 264. Βέβρυχεν.] Vide suprà ad ά, 37.

Ibid.—ποτὶ ῥόον.] ποτὶ ῥόον Codd. à *Th. Bentleio* collati.

Ibid.——ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠιόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω.] *Al.* ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠιόνες βοόωσιν.

——& scopulis illisa reclamant
Æquora——. *Georgic.* III. 261.

Non assecutus est, hoc in loco, *Homeri* artem *Virgilius*. Nam, ut ait *Eustathius*, Τὸ δὲ, "Ἠιόνες βοόωσιν," πάνυ τί φασιν οἱ Παλαιοὶ μιμητικὸν εἶναι τῇ κατὰ θάλασσαν ἦχῳ πλέον τῶν ἄλλων. Similiter & *Dionysius Halicarnassensis*; Οἱ χαριέστατοι ποιητῶν——
——τὰ μὲν αὐτοί τε κατασκευάζουσιν ὀνόματα, *Cumprimis* ἐπιτηδείως, ἀλλήλοις τὰ γράμματα· ἐκ τῆς Συλλαβῆς δὲ οἰκείως, οἷς ἂν βάλωνται παραζῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνοῦσι· ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος. Ἐπὶ μὲν προσπεσόντων αἰγιαλῶν τῇ παρεκτάσει τῶν Συλλαβῶν τὸν ἄπαυστον ἐμφαίνειν βυλόμενος ἦχον· "Ἠιόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω." Περὶ *Συνθέσεως*. §. 15. Quod siquis pro Ἠιόνες βοόωσιν, Ἠιόνες κράζουσιν, vel aliud ejusmodi quicquam substituerit, τὸ ἀσμότιον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν, θεωρείσθω·——τὸ μὲν φαινόμενον καλόν, τὸ δὲ εὐτελές. Ut rectè observavit *Aristoteles*, *Poëtic. cap.* 22.

Ver. 266. Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'.] Τόσσῃ ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν· Codd. *Cantab. & Oxon.* à *Barnesio*, item Codd. *Vatican.* à *Tho. Bentleio*, collati.

Ver. 267. Ἕστασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ver.

Ὄφρα, ζωὸς ἐὼν, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρωῇσιν· τῷ καί οἱ ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
Ὤσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιούς·
Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἱέμενοί περ·
Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ κῆ τε Ἀχαιοὶ
Μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ ζφέας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ζυὶ εἴκελος ἀλκὴν
Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηούς
Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσσας·
Ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος Αἴας,
Ῥεῖα μεθεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
Οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
Ἄστυ ποτὶ ζφέτερον ἐρύειν, κῆ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἦτοι τὸν, Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς,
Ἱππόθοος ποδὸς εἵλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ ζφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,

Dum, vivus existens, famulus erat Æacidæ:
Odiosum autem habebat utique illum hostium canibus prædam fieri
Trojanis; ideóque eum ut-defenderent excitavit socios.
Moverunt autem loco priores Trojani nigris-oculis Achivos:
Mortuo verò *illi* derelicto trepidi-fugerunt, neminem tamen eorum
Trojani magnanimi interfecerunt hastis, cupidi licèt;
Sed cadaver trahebant: haud diu verò ab illo neque Achivi
Abfuturi erant: admodùm enim illos celeritèr convertit
Ajax, qui superabat quidem formâ, superabat & factis
Cæteros Danaos, post eximium Pelidem.
Rectà autem perrupit per-primos pugnatores, sui similis vi
Apro, qui in montibus canes florentésque-ætate juvenes
Facilè dissipat, se subito-impetu-convertens per fruticeta:
Sic filius Telamonis præclari illustris Ajax,
Facile aggressus Troum dissipavit phalangas,
Qui Patroclum circumdederant, sperabántque maximè
Urbem ad suam trahere, & gloriam reportare.
Illum quidem, Lethi Pelasgi illustris filius,
Hippothous pede trahabet per acrem pugnam,
Ligatum loro ad malleolum circa tendines,

Ver. 273.——τῷ καί οἱ.] *Al.* τῷ κέν οἱ.

Ver. 274.——Τρῶες ἑλίκωπας.] Quâ ratione, Τρῶες, hîc ultimam producat; item νέκυν, *ver.* 277; & μὲν, *ver.* 279; & ζφέτερον, *ver.* 287; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 278.—ζφέας ὦκ'.] Pronunciabatur ζφᾶς. Nam ζφέας ultimam producit.

Ver. 281.——εἴκελος.] Vide suprà ad *ver.* 88. *Al.* ἶκελος.

Ver. 283, 285.——ἐλιξάμενος——μεθεισάμενος.] Vide suprà ad ω', 594; & ad ν', 90 & 168.

Ver. 290.——ἀμφὶ τένοντας.] *Al.* ἀμφὶ τένοντε.

Ver.

Ἕκτορι κὴ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ ὄτις ἐρύκακεν ἰεμένων περ.
Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλυ,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην, κυνέης διὰ χαλκοπαρήος·
Ἤριπε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
Πληγεῖσ' ἔγχεί τε μεγάλῳ κὴ χειρὶ παχείῃ·
Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς,
Αἱματόεις, τῦ δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατροκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄλχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμυ δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τύδεος· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγάθυμον Ἰφίτυ υἱὸν,
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆι
Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·

Hectori & Trojanis gratificans: Repentè autem ipsi
Venit malum, quod ab eo nemo arcuit cupientium licèt.
Illum utique filius Telamonis, impetu-facto per turbam,
Percussit cominùs, galeam per æneis-munitam-malis:
Scissa est autem equinis-setis-densa galea transfixa hastæ cuspide,
Percussa hastâque magnâ & manu robustâ:
Cerebrum verò, ubi hastile-spiculò-induitur, profiliebat ex vulnere,
Cruentum; ejus autem ibidem solutum est robur: è manibus verò in
Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
Jacere; prope autem ipsum cecidit cernuus super mortuum,
Longè à Larisâ glebosâ; neque parentibus
Nutritia charis reddidit; brevis autem ei ætas
Fuit, Ajacis magnanimi hastâ domito.
Hector verò in Ajacem jaculatus est hastâ fulgenti:
Sed is quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam
Paululùm: ille autem Schedium, magnanimum Iphiti filium,
Phocensium longè fortissimum, qui in inclyto Panopeo
Domos habitabat, multis viris imperans:

Ver. 292.—ἰεμένων περ.] *Al.* ἰεμένῳ περ. Uti in Vulgatis scriptum est suprà ὁ, 452.

Ver. 296. Πληγεῖσ'.] Vide suprà ad γ', 31.

Ibid.—τε μεγαλῳ.] Quâ ratione, τε, hîc producatur; item πόδα, *ver.* 299; & μεγάθυμον, etiam extra cæsuram, *ver.* 306; & ὅς, *ver.* 324; & Ζθένελ, *ver.* 329; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 297. Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς, Αἱματόεις.]

Ossaque dispergit cerebro permixta cruento. *Æn.* X. 416.

Ver. 298.——ἐκ δ' ἄρα χειρῶν.] *Adeóque è manibus*——.

Ver. 301.——οὐδὲ τοκεῦσι Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε.] Sic apud *Hesiodum*:

——οὐδὲ μὲν οἵγε
Γηράλεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.
Ἔργ. κὴ Ἡμερ. I. 185.

Ver. 302.——Θρέπτρα.] *Al.* Θρέπτα.

Ver. 304.—ἀκόντισε.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 305.—ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.] Vide suprà ad ν', 404.

Ver. 306.—μεγάθυμον.] *Al.* μεγαθύμυ.

Ibid.—Ἰφίτυ υἱὸν.] Vide suprà ad β', 518.

Ver. 308.——ἄνδρεσσιν.] Ita ex uno MS. edidit

Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
Αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε·
Δύπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαίφρονα, Φαίνοπος υἱὸν,
Ἱππόθοῳ περιβάντα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἧφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοςῷ.
Χώρησάν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
Φόρκυν θ', Ἱππόθοόν τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες, ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
Κάρτει καὶ ζθένεϊ ζφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δεμας Περίφαντι ἐοικώς,
Κήρυκι Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε

Hunc percussit sub jugulum medium; penitùs autem extrema
Cuspis ærea prope summum humerum evasit:
Fragorem verò edidit cadens, sonitúmque dedere arma super ipso.
Ajax autem Phorcyna bellicosum, Phænopis filium,
Hippothoum defendentem, medium ad ventrem percussit;
Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs
Penetrans-hausit: ille verò in pulverem lapsus, prehendit terram palmâ.
Cesserunt autem retrò primique pugnatores & illustris Hector:
Argivi autem altùm clamârunt, traxerúntque mortuos,
Phorcynque, Hippothoúmque; solvebántque arma ab humeris.
Tum verò prorsùs Trojani, bellicosi *acti* ab Achivis,
In Ilium ascendissent, præ ignaviâ *suâ* domiti;
Argivi autem gloriam retulissent, etiam præter Jovis fatum,
Fortitudine & robore proprio: verùm ipse Apollo
Æneam instigavit, corpore Periphanti similis,
Præconi Epytidæ, qui ei apud patrem senem
Præconem-agens consenuerat, benevolis mentem consiliis instructus;
Huic se-cùm-assimulâsset, ipsum allocutus est Jovis filius Apollo;
" Ænea, quo pacto etiam invito deo servare possetis

edidit *Barnesius*, quocum facit Cod. *Harleian.* *Al.* ἀνδράσσιν.

Ver. 311. Δύπησεν δὲ——ἀράβησε.] Vide suprà ad ν', 181.

Ver. 315.——ἐν κονίῃσι.] Vide suprà ad γ', 508.

Ibid.——ἔλε γαῖαν ἀγοςῷ.] Vide suprà ad λ', 425.

Ver. 317. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς.] Ita rectè edidit *Barnesius*. Vide suprà ad δ', 506. *Al.* Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς.

Ver. 323.——Περίφαντι ἐοικώς.] Vide suprà ad ξ', 136.

Ver. 324. Κήρυκι Ἠπυτίδῃ.] Ita Codd. omnes. Pronunciabatur, ut opinor, Κήρυξ Ἠπυτίδης, quo modo & edidit *Barnesius*: Nam Κήρυκι mediam semper producit.

Ver. 326. Τῷ μιν ἐεισάμενος.] Vide suprà ad γ', 389.

Ver.

Ἴλιον αἰπεινὴν, ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
Καρῆί τε ζθένεί τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
Πληθεί τε ζφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βέλεται, ἢ Δαναοῖσι,
Νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.
Ὣς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἐκαλίξολον Ἀπόλλωνα
Ἔγνω ἐσάντα ἰδών· μέγα δ' Ἕκτορα εἶπε βοήσας·
Ἕκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
Αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείῃσι δαμέντας.
Ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστὰς,
Ζῆν' ὕπαλον μήσωρα μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ γε ἕκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνειῶτα.
Ὣς φάτο· καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκριτον ἔτασε δουρὶ,
Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφιλος Λυκομήδης·

" Ilium excelsam? ut jam vidi viros alios
" Fortitudinéque roboréque confisos, virtutéque,
Multitudinéque suâ, & immotas pavore copias habentes:
" Nobis verò Jupiter quidem potiùs annuit, quàm Danais,
" Victoriam: sed ipsi fugitis-territi admodùm, neque pugnatis.
Sic dixit: Æneas autem longè-jaculantem Apollinem
Agnovit coràm intuitus: magnâ autem voce Hectorem allocutus est clamans;
" Hectórque, & cæteri Trojanorum ductores atque sociorum,
" Dedecus quidem nunc hoc *est nos* bellicosis *actos* ab Achivis
" In Ilium ascendere per ignaviam domitos.
" Verùm enim & jam aliquis ait deorum, mihi propè astans,
" Jovem summum consiliarium in pugnâ auxiliatorem esse:
" Ideò rectà in Danaos eamus, neque illi quieti saltem
" Patroclum navibus admoverint mortuum.
Sic dixit: & multò ante primos pugnatores-prosiliens, stetit.
Illi verò conversi sunt, & adversi steterunt Achivis.
Tum verò Æneas Leocritum vulneravit hastâ,
Filium Arisbantis, Lycomedis fortem socium.
Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes:

Ver. 333.—ἐκαλίξολον Ἀπόλλωνα.] Vide suprà ad ά, 75.

Ver. 334.—εἶπε βοήσας.] Cod. *Harleian.* εἶπε παραστάς.

Ver. 340.—μήδ' οἵ γε ἕκηλοι.] Cod. *Harleian.* μὴ δή γε ἕκηλοι.

Ver. 341.—πελασαίατο.] Vide suprà ad ά, 140.

Ibid.—τεθνειῶτα.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 342, 343. Ὣς φάτο'——Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν.] Talibus accensi firmantur, & agmine denso
Consistunt——. *Æn.* IX. 788.
——densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant——. *Æn.* XII. 457.

Ibid.——ἔσαν Ἀχαιῶν.] Vide suprà ad ά, 535.

Ver. 344—347.——ἔτασε——ἀκόντισε.] Vide suprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ver.

Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων· εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὃς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλύθει,
Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
Ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχε· Ζάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
Ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δοῦρατ' ἔχοντο·
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·
Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, Ζχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
Ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθὼν
Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀΐσσοντες ἔπιπτον
Νεκροὶ ὁμῶς Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
Καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεί γ' ἐμάχοντο·
Παυρότεροι δὲ πολὺ φθινυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ

Stetitque admodùm propè cum-accesserat, & jaculatus est hastâ fulgenti,
Et percussit Hippasidem Apisaonem, pastorem populorum,
Hepar subter præcordia; statimque genua solvit:
Qui utique à Pæoniâ glebosâ venerat,
Et post Asteropæum fortissimè-se-gerebat in pugnâ.
Hunc autem lapsum miseratus est Mavortius Asteropæus,
Rectáque prorupit & hic promptus cum Danais pugnare:
Sed haudquaquam jam poterat; scutis enim obsepti erant undique,
Qui stabant circa Patroclum, hastásque prætendebant:
Ajax enim valdè omnes obibat, multis adhortans;
Nec quenquam vel retrò-à mortuo cedere finebat,
Nec quenquam procurrere-ad-pugnandum Achivos ante alios,
Sed strenuè ipsum circumeuntes-defendere, cominúsque pugnare.
Sic Ajax præcipiebat ingens: sanguine autem terra
Rigabatur purpureo: illi verò alii-super-alios cadebant
Mortui simul Trojanorum, & animosorum sociorum,
Et Danaorum: neque enim vel illi sine sanguine pugnabant;
Pauciores tamen multò peribant: recordabantur enim perpetuò

Ver. 348.—Ἀπισάονα.] *Al.* Ἀμυθάονα.

Ver. 349. Ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων.] Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus, Ἦπαρ ὑπὸ πραπίδιν. Cæterùm deest totus hic versus in Codd. *Italic.* ab eodem collatis.

Ver. 350.——Παιονίης.] Codd. *Harleian.* Παιωνίης.

Ibid.—εἰληλύθει.] Vide suprà ad λ', 230.

Ver. 354.——ἔρχατο.] Vide suprà ad ω', 481.

Ver. 359.—Ζχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.] Cod. *Harleian.* Ζχεδόθεν τε μάχεσθαι.

Ver. 361.—πορφυρέῳ.] Vide suprà ad ά, 338 & 482.

Ver. 363.—οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεί γ' ἐμάχοντο.]

——& Trojanis cum multo gloria venit
Sanguine, sunt illis sua funera, parquè per omnes
Tempestas:—— *Æn.* XI. 421.

Ibid.—ἀναιμωτεί.] Ita edidit *Barnesius* ex *Odyss.* ώ, 531. *Al.* ἀναιμωτί.

Ver. 364.——φθίνυθον.] Vide suprà ad β', 43.

Ver.

Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.
Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης
Οὔτε πότ' ἠέλιον ζόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην·
Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
Ἕσαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ καταθνειῶτι.
Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εὕκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπταto δ' αὐγὴ
Ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' ἐ φαίνετο πάσης
Γαίης, οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα σμερδνά,
Πολλὸν ἀφεσταότες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγε' ἔπασχον
Ἠέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ,
Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' ὔπω φῶτε πεπύσθην,
Ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης, Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος, ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
Ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
Τὼ δ' ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φῦζαν ἑταίρων,
Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστωρ,

365 A ſe mutuò per turbam arcere laborem gravem.
Sic hi quidem pugnabant inſtar ignis; neque prorsùs dixiſſes
Aut ſolem omnino ſalvum eſſe, aut lunam:
Caligine enim occupabantur in prœlio, quotquot fortiſſimi
Stabant circa Menœtiadem mortuum.
370 Alii verò Trojaníque & benè-ocreati Achivi,
Liberi pugnabant ſub aëre-ſereno: expanſus autem erat ſplendor
Solis acutus, nubéſque non exurgebat à toto
Campo, neque montibus: interquieſcentes autem pugnabant,
Sua-invicem evitantes tela luctuoſa,
375 Longè diſſiti: Hi vero in medio, dolores patiebantur
Caligine & pugnâ; affligebantúrque ſævo ære,
Quotquot fortiſſimi erant: Duo verò nondum viri audierant,
Viri glorioſi, Thraſymedes, Antilochúſque,
De Patroclo mortuo eximio, ſed adhuc putabant
380 Vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare.
Hi autem intuentes cædem & trepidationem ſociorum,
Seorsùm pugnabant, quoniam ſic juſſerat Neſtor,

Ver. 365. Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.] Cod. *Harleian.* Ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.

Ver. 366.——δέμας πυρός.] Vide ſuprà ad ν', 673.

Ver. 368. Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι.]
——fundunt ſimul undique tela
Crebra nivis ritu; cœlumque obtexitur umbrâ. *Æn.* XI. 610.

Ibid.——μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι.] Cod. *Harleian.* μάχης ἔπι δ' ὅσσον ἄριστοι· explicántque Scholia ibidem inedita, ἐφ' ὅσον τόπον.

Ver. 369. Ἕσαν.] Vide ſuprà ad μ', 55.

Ibid.——καταθνειῶτι.] Vide ſuprà ad ά, 265; & ad β', 818.

Ver. 370.——Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ.] *Al.* Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ.

Ver. 382—403. Νόσφιν——ἀπάνευθε.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ κὴ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ
Γούνατά τε, κνῆμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου,
Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοιϊν,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύσσαν ἀλοιφῇ·
Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διασπάντες τανύουσι
Κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ,
Πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
Ὡς οἵγ' ἔνθα κὴ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
Εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ ῥα σφισιν ἤλπετο θυμὸς,
Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτῷ μῶλος ὀρώρει
Ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
Τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι·
Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε κὴ ἵππων
Ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πώ τι
Ἤδεε Πάτροκλον τεθνήοτα δῖος Ἀχιλλεύς·

Hortatibus-impellens ad pugnam nigris à navibus.
His autem per-totum-diem contentionis magnum certamen ortum erat
Gravis: defatigatione autem & ſudore indefinenter aſſiduè
Genuáque, tibiæque, pedésque ſubtùs uniuſcujuſque,
Manúſque, oculíque, fœdabantur pugnantium,
Circa ſtrenuum famulum pedibus-velocis Æacidæ.
Ut verò cum vir tauri bovis magni pellem
Populis dederit diſtendendam ebriam pinguedine;
Acceptam autem hi ſeorsùm-diſpoſiti extendunt
In orbem, ſtatímque humor exiit, ſubitque adeps,
Multis trahentibus, tenditur autem tota undique:
Sic hi huc & illuc cadaver parvo in ſpatio
Trahebant utrique: admodùm enim ipſis ſperabat animus,
Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis,
Naves ad cavas: de ipſo autem tumultus ortus erat
Atrox; neque omninò Mars copiarum-concitator, neque Minerva
Hunc conſpicata vituperâſſet, nè quidem ſi maximè ipſam ira cepiſſet:
Talem Jupiter ſuper Patroclo virorúmque & equorum
Die illo intendit exitialem laborem: Nec dum quicquam
Sciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles:

Ver. 384.——ὀρώρει.] Similitérque infrà *ver.* 397; Vide ſuprà ad β', 810.

Ver. 387.—μαρναμένοιϊν.] *Al.* μαρναμένοισιν.

Ver. 391.——ἄρα.] *Proindè*——.

Ver. 393.—τάνυται.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 394.——νέκυν ὀλίγῃ.] Quâ ratione, νέκυν, hîc ultimam producat; item μὲν, *ver.* 396; & γὰρ, *ver.* 403; & τις, *ver.* 414 & 423; & ζφέτερον, *ver.* 419; vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 395.—μάλα γὰρ ζφισιν.] Cod. *Harleian.* μάλα δὲ ζφισιν.

Ver. 401.—ἐτάνυσσε.] Rectè cum duplici σ. Vide ſuprà ad *ver.* 58.

Ver. 402.—τεθνηότα.] Similitérque infrà

Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
Τείχει ὑπὸ Τρώων· τὸ μὲν ἔπτοτε ἦλπετο θυμῷ
Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν,
Ἆψ ἀπανοστήσειν· ἐπεὶ οὐδέ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἕθεν, οὐδὲ ζὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γὰρ τόγε μήτρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκούων,
Ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νοήμα.
Δὴ τότε γ' ὅ οἱ ἔειπε κακὸν τόσσον, ὅσσον ἐτύχθη,
Μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλετ' ἑταῖρος.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
Νωλεμὲς ἐχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ὦ φίλοι, ἦ μὰν ἦμιν ἐὐκλεὲς ἀπονέεσθαι
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα
Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἦμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἢ τῆτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
Ἄξυ ποτὶ ζφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ὧδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·

Longè enim seorsùm-à-navibus pugnabant velocibus,
Muro sub Trojanorum: quare illum nunquam existimabat animo
Mortuum esse; sed vivum, ubi accessisset ad portas,
Reversurum: neque enim hoc credebat omninò,
Eversurum urbem sine se, sed neque secum.
Sæpe enim hoc ex matre didicerat, seorsùm audiens,
Quæ ei referebat Jovis magni sententiam.
Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat,
Mater, quòd scilicèt ei multò charissimus periisset socius.
Illi verò assiduè circa mortuum acutas hastas tenentes,
Indefinenter concurrebant, & alii alios interficiebant:
Sic autem aliquis dicebat Achivorum ære-loricatorum:
" O amici, non sanè nobis honestum *est* redire
" Naves ad cavas, sed hìc terra nigra
" Omnibus dehiscat: hoc prorsùs nobis continuò multò satius esset,
" Quàm *si* hunc Trojanis permittamus equûm-domitoribus
" Urbem ad suam trahere, & gloriam referre.
Sic autem aliquis & Trojanorum magnanimorum dicebat;

ver. 345, τεθνηότος; vide suprà ad ά, 265; & ad β', 818.

Ver. 403.—γὰρ ἀπάνευθε.] Cod. *Harleian.* γάρ β' ἀπάνευθε.

Ver. 404.——ἤλπετο.] *Al.* ἔλπετο.

Ver. 409.——ἀπαγγέλλεσκε.] *Renunciare solita erat.* Ita optimè constat Temporum ratio. Vide suprà ad β', 221; & ad ά, 37.

Ver. 410. Δὴ τότε γ' ὅ οἱ ἔειπε κακὸν τόσσον, ὅσσον ἐτύχθη.]

Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret,
Hos mihi prædixit luctus;——
Æn. III. 712.

Ver. 411.—ὅτι ῥά.] Vide suprà ad ά, 56.

Ver. 415, 476.—ἀπονέεσθαι—ἀθανάτων.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 416.—ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα Πᾶσι χάνοι.]

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat. *Æn.* IV. 24.

——O quæ satis ima dehiscat
Terra mihi—— *Æn.* XII. 883.

Ver. 418. Ἢ τῆτον.] Cod. *Harleian.* Εἰ τῆτον.

Ver. 419.—ἐρύσαι.] Cod. *Harleian.* ἐρύσειν.

Ver. 420. Ὧδε δέ τις Τρώων.] Ὡς δέ τις αὖ Τρώων Cod. *Italic.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.
Ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρους.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε, δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
Ἵπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
Πολλὰ μὲν ἂρ μάστιι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
Τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
Ἤθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὥςε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
Ἀνέρος εἰςήκει τεθνηότος, ἠὲ γυναικός·
Ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
Ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη,

" O amici, etiam si fatale juxta virum hunc domari
" Omnes simul, nunquam aliquis recedat à pugnâ.
Sic utique aliquis dicebat, animósque excitabat socii.
Sic hi quidem pugnabant: ferreus autem strepitus,
Æreum ad cœlum ibat, per aërem infructuosum.
Equi autem Æacidæ, à pugnâ seorsùm stantes,
Flebant, ut primùm senserunt aurigam
In pulvere prostratum Hectoris vi homicidæ.
Et Automedon quidem, Dioris fortis filius,
Sæpè & scuticâ argutâ urgebat verberans.
Sæpè & blandis *verbis* alloquebatur, sæpè & minis:
Illi verò neque retrò ad naves latum versus Hellespontum
Volebant ire, neque in pugnam ad Achivos:
Sed veluti cippus manet firmiter, qui super tumulo
Viri stat mortui, aut mulieris;
Sic manebant immotè perpulchro currui juncti,
Solo admotis capitibus; lacrymæ autem illis
Calide de palpebris in terram fluebant plorantibus,
Aurigæ desiderio; floridáque fœdabatur juba,

Ver. 423.——ἑταίρους.] *Al.* ἑκάστους.

Ver. 424.——Σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε.]

——it toto turbida cœlo
Tempestas telorum, ac ferreus ingruit imber. *Æn.* XII. 283.

Ver. 425.——ἷκε.] *Al.* ἶκε.

Ibid.—ἀτρυγέτοιο.] Vide suprà ad ι, 27.

Ver. 428.——ἐν κονίῃσι πεσόντος.] Vide suprà ad ν, 508.

Ibid.—ἀνδροφόνοιο.] Vide suprà ad π, 77.

Ver. 432.—πλατὺν Ἑλλήσποντον.] Vide suprà ad ι, 86.

Ver. 437. Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε.] *Al.* Οὔδει ἐνισκίμψαντε.

Post bellator equus positis insignibus Æthon
It lacrymans, guttisque humectat grandibus ora. *Æn.* XI. 89.

Ver. 439.——πόθῳ.] *Al.* ποθῇ.

Ζεύγλης ἐξεριπῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
Μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δειλὼ, τί ςφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
Θνητῷ; ὑμεῖς δ' ἐσὸν ἀγήρω τ', ἀθανάτω τε·
Ἦ ἵνα δυςήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
Οὐ μὲν γάρ τί πω ἐςὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε κὴ ἕρπει·
Ἀλλ' ὔ μὰν ὑμῖν γε κὴ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· ὔ γὰρ ἐάσω.
Ἦ ὄχ ἄλις, ὡς κὴ τεύχε' ἔχει, κὴ ἐπεύχεται αὔτως;
Σφῶϊν δ' ἐν γήνασσι βαλῶ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὄφρα κὴ Αὐτόμεδοντα ςαώσετον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ ςφισι κῦδος ὀρέξω,
Κτείνειν, εἰςόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται,
Δύῃ τ' ἠέλιος, κὴ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

440 Circulo profusa juxta jugum ambobus.
Plorantes autem illos conspicatus, miseratus est Saturnius,
Motóque capite, ad suum dixit animum:
" Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi
" Mortali? vos autem estis senii expertes, immortalésque:
445 " An ut ærumnosos inter homines dolores haberetis?
" Non enim quicquam alicubi est calamitosius homine
" Omnium, quotquot super terram spirántque & moventur.
" At non sanè vobis tamen & curribus artificiosè-factis
" Hector Priamides vehetur: haud enim permittam.
450 " Annon satis, quòd & arma habet, & gloriatur temerè?
" Vobis autem in genua mittam robur & in animum,
" Ut & Automedontem salvum-evehatis è pugnâ
" Naves ad cavas: Adhuc enim istis, [Trojanis] gloriam præbebo,
" Ut cædem-edant, usque-dum ad naves bonis-transtris-instructas pervenerint,
455 " Occideritque Sol, & tenebræ sacræ supervenerint.

Ver. 440.—ἀμφοτέροισι.] *Al.* ἀμφοτέρωθεν.

Ver. 441.—ἄρα.] *Ut jam dictum est*—.

Ver. 442. Κινήσας δὲ κάρη.] Vide suprà ad *ver.* 200.

Ver. 444—449.——ἀθανάτω——Πριαμίδης.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 446. Οὐ μὲν γάρ τί πω ἐςὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε κὴ ἕρπει.]

Τοῦτο ὐ ψεύδεται λέγων ἐπὶ νηπίῳ κὴ ἀρτιγενεῖ· ὐδὲν γάρ ἐςιν ὕτως ἀτελὲς, ὐδὲ ἄπορον, ὐδὲ γυμνὸν, ὐδὲ ἄμορφον, ὐδὲ μιαρὸν, ὡς ἀνθρωπος ἐν γοναῖς ὁρώμενος· ᾧ μόνῳ ςχεδὸν ὐδὲ καθαρὰν ἔδωκεν εἰς φῶς ὁδὸν ἡ φύσις· ἀλλ' αἱματι πεφυρμένος, κὴ λύθρῳ περιπλεως, κὴ φονευομένῳ μᾶλλον ἢ γενωμένῳ ἐοικὼς, ὐδενός ἐςιν ἅψασθαι κὴ ἀνελέσθαι κὴ ἀσπάσασθαι κὴ περιλαβεῖν, ἢ τῇ φύσει φιλοῦντος. *Plutarch. de Amore prolis.* Ὅμηρος μὲν ἐπικλίψας τὰ θνητὰ τῶν ζώων γένη κὴ πρὸς ἀλλήλα ζυγκρίνας κατὰ τὰς βίους κὴ τὰς δαιτήσεις, ἐξεφώνησεν ὡς ὐδέν ἐςιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς, " Πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε κὴ ἕρπει." πρωϊαῖον ὐκ εὐτυχὲς εἰς κακῶν ὑπεροχὴν ἀποδιδὺς τῷ ἀνθρώπῳ. *Id. Animi ne an Corporis affectiones sint pejores; ipso initio.* Citat porrò hunc *Homeri* locum *Dio Chrysost. Orat.* 23, *sub initio.*

Ver. 447.——ἐπιπνείει τε κὴ ἕρπει.] Codd. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collati, ἐπιπνείει κὴ ἕρπει.

Ver. 449.—ἐάσω.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 450. Ἦ ὄχ ἄλις.] Pronunciabatur ἦυχ ἄλις. Vide suprà ad ό, 18; & ad έ, 349.

Ibid.—αὔτως.] Cod. *Harleian.* ἄλλως.

Ver. 455. Δύῃ τ' ἠέλιος.] Deest hic ver-

Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ·
Τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην ἔδάσδε βαλόντε,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
Τοῖσι δ' ἔπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Ἵπποις αἴσσων, ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὁρυμαγδοῦ,
Ῥεῖα δ' ἐπαίξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
Ἀλλ' οὔ πώς οἱ ἔπειτα δυνήσεσθαι διώκειν·
Οὐ γάρ πως ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἔσχειν ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·
Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
Μόνος· ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκταθ'· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,

Sic locutus, equis inſpiravit robur validum:
Illi verò à jubis pulvere in-ſolum excuſſo,
Velocitèr ferebant citum currum inter Trojanos & Achivos.
His autem *vectus* Automedon pugnabat, dolens licèt de ſocio,
Curru ruens, tanquam vultur in anſeres.
Facilè enim & refugiebat è Trojanorum tumultu,
Facilè & irruebat confertam per turbam perſequens.
Sed non interficiebat viros, cùm impetum ſumebat ad perſequendum:
Haudquaquàm enim licuit, ſolus cùm eſſet ſacrâ in ſellâ,
Haſtâ impetum-facere, & inhibere veloces equos.
Tandem verò illum ſocios vir vidit oculis
Alcimedon, filius Laërcei Æmonidæ:
Stetit autem poſt currum, & Automedontem allocutus eſt;
" Automedon, quiſnam tibi deprum inutile conſilium
" Pectoribus indidit, & abſtulit mentem ſanam?
" Quòd ita in Trojanos pugnas primâ in turbâ
" Solus; tibi verò ſocius occiſus eſt: arma autem Hector
" Ipſe gerens humeris exultat Æacidæ.
Illum verò Automedon allocutus eſt, Dioris filius;
" Alcimedon, quiſnam tibi Achivorum alius ſimilis,

ſus in uno ex MSS. *Italicis* à *Th. Bentleio* collatis.

Ver. 459.——ἀχνύμενος.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 461. Ῥέα μὲν γὰρ.] Ita ex duobus MSS. edidit *Barneſius*. *Al.* Ῥεῖα μὲν γάρ. Pronunciabatur, ut opinor, Ῥᾶ μὲν γὰρ—. Vide ſuprà ad ι, 5. Sic apud *Heſiodum*;

Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει——.

Ver. 463.——ἐσσεύαιτο.] Ita MS. *Cantab.* à *Barneſio* & MSS. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collati. *Al.* ἐσσεύετο. Quod nullo modo ferri poteſt.

Ver. 471.——πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ.] Codd. à *Tho. Bentleio* collati, ἐν ὁμίλῳ πρώτῳ.

Ver. 475.——τίς γάρ τοι.] Cod. *Harleian.* τίς τ' ἄρ τοι.

Ver.

Ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήσωρ ἀτάλαντος,
Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μάσιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορέσας,
Καρπαλίμως μάσιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
Τῷ κεν ἐελπoίμην αἱρησέμεν, εἰ σὺ γε θυμῷ
Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι ἄνδρε.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἐὺς παῖς Ἀγχίσαο.
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμένω ὤμους
Αὐχέσι, σακέεσσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
Τοῖσι δ' ἅμα Χρομίος τε, καὶ Ἄρηος θεοειδὴς,
Ἤϊσαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἤλπετο θυμὸς
Αὐτώ τε κλενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους.

" Equorum immortalium qui teneat domiturámque animósque,
" Nisi Patroclus, diis artifex par,
" Dum viveret? Nunc verò mors & fatum occupat.
" Quin tu scuticam & habenas miro-artificio-factas
" Accipe, ego verò de equis decedam, ut pugnem.
Sic dixit: Alcimedon autem celerem-prœlio currum ut-conscendit,
Statim scuticam & habenas cepit manibus;
Automedon verò desiliit: Animadvertit autem illustris Hector,
Statimque Æneam allocutus est propè astantem;
" Ænea, Trojanorum princeps ære-loricatorum,
" Equos hos animadverti velocis Æacidæ
" In pugnam progressos, cum aurigis imbellibus:
" Ideò speraverim *me* capturum, si modò tu animo
" Tuo velis: neque enim irruentes utique nos
" Sustinuerint contrà stantes pugnare Marte.
Sic dixit: neque non-obsecutus-est fortis filius Anchisæ.
Hi autem rectà ibant, tergoribus boum tecti humeros,
Aridis, solidis: multiplex verò super-inductum erat æs.
Cum his autem Chromiúsque, & Aretus divinâ-formâ-præditus,
Ibant ambo: admodùm verò iis sperabat animus
Ipsósque interficere, abigeréque arduos-cervicibus equos.

Ver. 476.—ἀθανάτων.] Vide suprà ad ά, 398.
Ver. 477.——ἀτάλαντος.] Vide suprà ad β', 627.
Ver. 478.——νῦν δ' αὖ θάνατος.] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.
Ibid.——κιχάνει.] *Al.* κάλυψεν.
Ver. 480.——ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι.] Vide suprà ad έ, 227.
Ver. 486.—ποδώκεος.] Vide sup. ad ά, 58.
Ver. 494.—θεοειδὴς.] Vide suprà ad β', 623.
Ver. 495.——ἤλπετο.] *Al.* ἐλπέτο.

Νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωλεί γε νέεσθαι
Αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ', εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
Ἀλκῆς καὶ ζθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον·
Ἀλκίμεδων, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἕκτορα Πριαμίδην μένος ζχήσεσθαι οἴω,
Πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαί δὲ σίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων· ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἁλώῃ.
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
Ἤτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' ὅσσοι ἄριστοι,
Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμύνεσθαι σίχας ἀνδρῶν·
Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.
Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', οἵ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·

Stulti, neque enim erant fine-ſanguine utique reverſuri
Retrò ab Automedonte: ille autem, precatus Jovem patrem,
Fortitudine & robore repletus eſt præcordia circumfuſa-caligine;
Statim verò Alcimedontem affatus eſt fidum ſocium:
" Alcimedon, nè jam à me longè tene equos,
" Sed proximè inſpirantes in tergum: haud enim ego
" Hectorem Priamidem à robore temperaturum puto,
" Antequam Achillis pulchrè jubatos conſcenderit equos,
" Nobis interfectis; fugaveritque ordines virorum
" Argivorum: vel ipſe inter primos captus-fuerit.
Sic fatus, Ajaces vocavit, & Menelaum:
" Ajaces, Argivorum ductores, & Menelaë,
" Mortui quidem curam committite *iis*, quotquot fortiſſimi,
" Ut eum circumeuntes defendant, & propulſent ordines virorum;
" A nobis verò vivis propulſate crudelem diem.
" Hàc enim ingruunt pugnam per lachrymoſam
" Hector, Æneáſque, qui Trojanorum ſunt fortiſſimi.
" Sed hæc quidem Deorum in genibus poſita-ſunt:

Ver. 497.——ἀναιμωλεί.] Vide ſuprà ad *ver.* 363. *Al.* ἀνιδρωτί.

Ver. 499.—φρένας ἀμφιμελαίνας.] Vide ſuprà ad *ver.* 83.

Ver. 501.—ἵππους.] Cod. *Harleian.* ἵππω.

Ver. 503.——Πριαμίδην.] Vide ſuprà ad ε, 398.

Ver. 505.——φοβῆσαί δὲ σίχας ἀνδρῶν.] *Al.* φοβῆσαί τε σίχας ἀνδρῶν.

Ver. 506.—ἁλώῃ.] Cod. *Harleian.* ἁλοίη.

Ver. 509.—ὅσσοι ἄριστοι.] *Al.* οἵπερ ἄριστοι.

Ver. 512.—ἔβρισαν.] Vide ſuprà ad μ', 359.

Ver. 513. Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', οἵ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.]

Hectoris Æneæque manu victoria Graiûm
Hæſit;——————————
Ambo animis, ambo inſignes præſtantibus armis. *Æn.* XI. 289.

Ver. 514. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.] Sic apud *Euripidem*:

Ἀλλ' εἰς θεὸς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν. *Phœniſſ. ver.* 722.

Ver.

Ἥσω γὰρ κἠγώ· τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ,
Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορὼν ἐρίπτησιν·
Ὣς ἄρ' ὅγε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ πραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ἰάχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὡρμηθήτην,
Εἰ μή σφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,

515 "Jaculabor enim & ego: hæc autem Jovi omnia curæ erunt.
Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam,
Et intorsit Areti in clypeum undique æqualem:
Is verò non hastam inhibuit, penitùs autem transiit æs,
Imumque in ventrem per balteum trajecit.
520 Ut verò cùm acutam tenens securim juvenis vir,
Ictu incusso post cornua bovis agrestis,
Nervum perscindit totum; hic autem saltu dato cadit:
Sic utique & ille saltu dato cecidit supinus: ei autem hasta
In visceribus perquàm acuta vibrata solvit membra.
525 Hector verò in Automedontem jaculatus est hastâ fulgenti:
Sed is quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam;
In anteriorem enim partem proclinavit; à tergo verò hasta longa
Solo infixa est, suprâque pars posterior quassabatur
Hastæ: tum verò deindè remisit impetum *suum* valida hasta.
530 Et omnino tunc ensibus cominùs concurrissent,
Si non ipsos Ajaces diremissent ardentes,

Ver. 518.—Ἐρυτο.] Vide suprà ad ν', 555.

Ver. 520. Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν.] Quales mugitus, fugit cum saucius aram
Taurus, & incertam excussit cervice securim. *Æn.* II. 223.
Quo in loco *Virgilium Homero* longè superiorem existimat *Scaliger*; *Poëtic. lib.* V. *cap.* 3. Sed non rectè instituta est comparatio. *Virgilius* enim Taurum depingit, qui, priùs quàm interficiatur, ab arâ se proripuerit, maximósque edens mugitus, aufugiat; *Homerus* Taurum, qui lethali ictu percussus saltu dato moribundus humi decidat. Cæterùm quâ ratione, πέλεκυν, hîc ultimam producat; item ἐποιχόμενον, *ver.* 537; vide suprà ad ά, 58.

Ver. 522. Ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν.] Καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ ὅπου ἐρεῖ, "Ὡς γ' ὅταν ὀξὺν ἔχων "πέλεκυν ἀνὴρ βοὸς ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν," ἀντὶ τοῦ διατάμῃ τὴν ἶνα· φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι τῇ τῆς λέξεως διακοπῇ μεμίμηται τὸ γινόμενον. *Eustath.* in Comment. ad ό, 1.

Ver. 524. Νηδυΐοισι.] *Al.* Νηδύοισι.

Ver. 526.——ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.] Vide suprà ad ν', 404.

Ibid.——χάλκεον ἔγχος.] Vide suprà ad γ', 380.

Ver. 529.——ἀφίει μένος.] Vide suprà ad ν', 444; & ad ϖ', 613.

Ver. 531.——διέκριναν.] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad ά, 309.

Ibid.—μεμαῶτε.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver.

Οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἑταίρῳ κικλήσκοντες.
Τὼς δ' ὑπολαρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἕκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρομίος θεοειδὴς·
Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον, δεδαϊγμένον ἦτορ,
Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοὸς ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο δαμέντος
Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπέφνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
Θῆκ', ἀν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
Ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέταλτο κραιπνὴ ὑσμίνη,
Δαιφαλέη, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτῷ.
Ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ ὑρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Ἦ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος· ὅς ῥά τε ἔργων

Qui adveniebant per turbam, ſocio vocante.
Hos autem ſubveriti ceſſerunt rursùs retrò
Hector, Æneáſque, atque Chromius divinâ-formâ-prædituſ;
Aretum verò ibidem dereliquerunt, laceratum corde,
Jacentem: Automedon autem, veloci par Marti,
Armiſque ſpoliavit, & glorians verbum dixit;
" Profecto jam paululùm ſaltem de Menœtiade mortuo
" Cor dolore levavi, deteriorem licèt interfecerim.
Sic fatus, in currum ſumptas exuvias cruentas
Poſuit, ipséque conſcendebat, pedes & manus ſupernè
Sanguinolentus, tanquam leo taurum depaſtus.
Rursùs autem ſuper Patroclo intendebatur aſpera pugna,
Gravis, lacrymoſa: excitabat nempè certamen Minerva,
E-cœlo delapſa; miſerat enim latè-ſonans Jupiter
Ut concitaret Danaos: jam enim animus converſus erat ejus.
Veluti cum purpuream irin mortalibus extendit
Jupiter cœlitùs, quæ portendat vel pugnam,
Vel etiam tempeſtatem frigidam; quæ continuò ab operibus

Ver. 533. Τὼς δ' ὑπολαρβήσαντες.] *Al.* Τὼς ὑπολαρβήσαντες.

Ver. 534.——θεοειδὴς.] Vide ſuprà ad β', 623.

Ver. 538.——δαΐφρονος.] Cod. *Harleian.* δαμέντος.

Ver. 542.——ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.] Καὶ τὸ "ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον "ἐδηδώς," αἰτιολογοῦσι [οἱ παλαιοὶ·] τῇ γὰρ ἐγκοπῇ φασὶ τῆς λέξεως, τὸν εἰς πολλὰ διεστασμένον ταῦρον παρέσησεν. Οὐ γὰρ τὸ μέτρον, φασὶν, ἠνάγκαζεν οὕτως εἰπεῖν, ἐπεὶ πως ἦν καὶ οὕτω γράψαι, "λέων ταῦρον καταδηδώς." *Euſtath.* in Comment. ad ό, 1.

Ver. 545.——εὐρύοπα Ζεὺς.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 546.——Ὀρνύμεναι.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ibid.——νόος ἐτράπετ' αὐτῷ.] Vide ſuprà ad κ', 45.

Ver. 547—551.—— πορφυρέην —— πορφυρέη.] Vide ſuprà ad ά, 482.

Ver. 549.—ὅς ῥά τε.] *Quæ ſcilicèt*——.

Ver.

Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει·
Ὣς ἤ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἑ αὐτὴν,
Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
Πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐπόρουνασα προσηύδα,
Ἴφθιμον Μενέλαον, ὁ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, καθηφείη καὶ ὄνειδος
Ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυῷ πιστὸν ἑταῖρον
Τεῖχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἐλκύσωσιν·
Ἀλλ' ἔχεο κραδίῃ, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Φοῖνιξ, ἄτ[α], γεραιὲ παλαιγενὲς, εἰ γὰρ Ἀθήνη
Δοίη κάρ[ος] ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεσ[ά]μεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσα[το] θυμόν·
Ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, ὐδ' ἀπολήγει

Homines ceſſare facit ſuper-terram, pecudéſque contriſtat:
Sic hæc cæruleâ nube quùm contexerat ſe,
Ingreſſa eſt Achivorum gentem, excitabátque virum quemque.
Primum verò Atrei filium incitans allocuta eſt,
Fortem Menelaum, hic enim eam prope erat,
Poſtquàm-ſemet-aſſimulaverat Phœnici corpore & indefeſsâ voce;
" Tibi certè jam, Menelaë, pudor & opprobrium
" Erit, ſi quidem Achillis illuſtris fidum ſocium
" Muro ſub Trojanorum veloces canes diſcerpſerint:
" Sed capeſſe *pugnam* ſtrenuè, adhortaréque populum omnem.
Hanc autem viciſſim affatus eſt pugnâ ſtrenuus Menelaus;
" Phœnix, pater, ſenex olim-nate, utinam Minerva
" Daret robur mihi, telorúmque averteret impetum:
" Ita equidem vellem adeſſe & auxilium ferre
" Patroclo: gravitèr enim mihi mortuus deſiderio-percuſſit animum.
" Sed Hector ignis horrendam habet vim, neque ceſſat

Ver. 551.——πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἑ αὐτὴν.] Vide ſuprà ad π', 334.

Ibid.—πυκάσασά.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.——ἑ αὐτὴν.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*: Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, ἕ αὐτήν· ὡς Ὁμήρῳ γράφειν Ζύνηθες. *Euſtath.*

Ver. 552. Δύσετ'.] Vide ſuprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 553.—ἐπόρουνασα.] *Al.* ἐπόρυνσα.

Ver. 555. Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.] Vide ſuprà ad ν', 45.

Ver. 558.——ἐλκύσωσιν.] *Al.* ἑλκύσωσι, ἑλκήσωσι, & ἑλκύσσωσι.

Ver. 560.——βοὴν ἀγαθὸς.] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 561. Φοῖνιξ.] Vide ſuprà ad β', 267.

Ibid.——παλαιγενὲς.] *Al.* διογενές.

Ver. 564.——ἐσεμάσσα[το.] *Barneſius* ex uno MS. edidit ἐσεμάσσε[το, atque ita omninò ſcribendum contendit; " μάσσομαι " enim," inquit, " facit ἐμάξα[το in *Aoriſto* " *primo Medio*, non ἐμάσσα[το." Atqui vox hæc ſæpè apud *Homerum* in *Futuro* & *Aoriſto primo* occurrit:

Ἕλκε δ' ἰητὴς ἐπιμάσσε[ι, ἠδ' ἐπιθήσει. *Iliad.* δ', 190.
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος.— *Odyſſ.* ί, 302.
Τῶν ὀπάτ' ἰθύσει· ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι. *Ibid.* μ', 590.
——αἱ δὲ ζπόγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε—— *Ibid.* ύ, 152.

Vide & infrà ad ύ, 425.

Ver. 565.——αἰνὸν.] *alèν* MS. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver.

Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γυίοισιν ἔθηκε,
Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
Ἥτε κὴ ἐρσομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
Ἰσχανάᾳ δακέειν, λαρὸν τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου·
Τοίην μιν θάρσευς πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας·
Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ· κὴ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἕσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
Δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἦεν φίλος εἰλαπινάστης·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Αἴξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δύπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἕθνος ἑταίρων.
Ἔνθορε δ' ἔγγύθεν ἰσάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
Ξείνων φίλατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·

" Ære cædem-edere: ei enim Jupiter gloriam præbet.
Sic dixit: Gavisa est autem oculos-cæsia Minerva,
Quòd se inter deos precatus esset omnes:
Vim autem humeris & genibus indidit,
Et ei muscæ audaciam pectoribus immisit,
Quæ licèt abacta crebrò à corpore humano,
Appetit mordere, dulcisque illi sanguis hominis *est*;
Tali eum audaciâ replevit præcordia circumfusa-caligine.
Accessit verò ad Patroclum, & jaculatus est hastâ fulgenti.
Erat autem in Trojanis Podes, filius Eëtionis,
Divésque, fortísque; maximè verò eum honorabat Hector
Inter populares, sibi enim sodalis erat charus conviva:
Hunc ad balteum percussit flavus Menelaus,
Ruentem in-fugam; penitúsque æs adegit:
Fragorem verò edidit cadens: At Atrides Menelaus
Mortuum à Trojanis subtrahebat ad agmen sociorum.
Hectorem autem propè stans hortans-excitabat Apollo,
Phænopi Asiadæ similis, qui illi omnium
Hospitum charissimus erat, in Abydo ædes habitans:

Ver. 567.——γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide suprà ad ά, 206.

Ver. 570.——ἐνῆκεν.] *Al.* ἔθηκεν.

Ver. 571.——ἐρσομένη.] *Al.* εἰρσομένη.

Ver. 573.——θάρσευς.] Ita ex MSS. & Sch*ol.* edidit *Barnesius*. *Al.* θάρσος.

Ibid.——φρένας ἀμφιμελαίνας.] Vide suprà ad *ver.* 82.

Ver. 575. Ἕσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι.] Cod. *Harleian.* Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι.

Ver. 577.——ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἦεν φίλος εἰλαπινάστης.] Τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἶρηκεν, τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν· διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρωσκόμενον, κατὰ τὴν γαστέρα. *Athenæus, lib.* VI. *cap.* 8.

Ver. 578. Τόν ῥα.] *Hunc utique*——*Hunc inquam*——.

Ver. 582.——ἰσάμενος ὤτρυνεν.] Quâ ratione ἰσάμενος, hîc ultimam producat; item ὅς, *ver.* 583; & κατὰ, *ver.* 594; & μάλα, *ver.* 595; vide suprà ad ά, 51.

Ver.

Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων;
"Εκτορ, τίς νέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
Μαλθακὸς αἰχμητὴς, νῦν δ' οἴχεται οἷος ἀείρας
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· ζὸν δ' ἔκτανε πιςὸν ἑταῖρον,
Ἔσθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἠετίωνος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
Μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
Ἀςράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε· τὴν δ' ἐτίναξε·
Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδε, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.
Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρξε φόβοιο·
Βλῆτο γὰρ ὦμον ὄπιθεν, προσσω τετραμμένος αἰεί,
Ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις
Αἰχμὴ Πολυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε ζχεδὸν ἐλθών.
Λήϊτον αὖθ' Ἕκτωρ ζχεδὸν στασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου· παῦσε δὲ χάρμης·

585 Huic seſe cùm assimulâſſet, ipſum affatus eſt longè-jaculans Apollo;
" Hector, quis omninò te ampliùs alius Achivorum formidaverit?
" Cùm ità nunc Menelaum territus-fugis, qui tamen antehàc
" Mollis bellator, nunc verò abit ſolus ſublatum auferens
" Mortuum è Trojanis: tuum autem interfecit fidum ſocium,
590 " Strenuum, inter primos-pugnatores, Poden, filium Eëtionis.
Sic dixit: Illum verò doloris nubes obtexit nigra:
Proceſſit autem per primos-pugnatores armatus coruſco ære.
Tum verò Saturnius ſumpſit ægidem fimbriatam,
Splendentem, Idámque nubibus cooperuit:
595 Fulguribus etiam emiſſis, admodùm grande intonuit; eámque concuſſit:
Victoriam autem Trojanis dedit, inque-fugam-vertit Achivos.
Primus Peneleus Bœotius fuit-dux fugæ:
Percuſſus enim fuerat in humerum haſtâ, cùm facie in-hoſtem-eſſet uſque versâ,
Summum levitèr; perſtrinxit nempè ei ad os uſque
600 Cuſpis Polydamantis: is enim percuſſerat propè accedens.
Leïtum deindè Hector cominùs percuſſit in manum ad carpum,
Filium Alectryonis magnanimi; ceſſare autem fecit à pugnâ:

Ver. 585. Τῷ μιν ἐεισάμενος.] Vide ſuprà ad γ', 389.

Ibid.——ἑκάεργος.] Vide ſuprà ad ά, 43 & 58.

Ver. 591.——τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.] Vide infrà ad σ', 22.

Ver. 593. Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης.]

——Jovem: cum ſæpè nigrantem
Ægida concuteret dextrâ, nimboſque cieret. *Æn.* VIII. 353.

Ibid.—θυσανόεσσαν.] Ita edidit *Barneſius*, ex ό, 758, & ό, 229. *Al.* θυσανόεσσαν, ut opinor, minùs rectè; nam θύσανος primam corripit:——ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν ſuprà ξ', 181.

Ver. 597.——ἦρξε φόβοιο.] Cod. *Harleian.* ἦρχε φόβοιο.

Ver. 599.—ἐπιλίγδην.] Vide ſuprà ad ω', 174.

Ver. 600.——ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε.] Cod. *Harleian.* ὁ γὰρ ἔβαλε.

Ver. 601.—ἔτασε.] Vide ſuprà ad υ', 102.

Ver.

Τρέσσε δὲ ϖαπτήνας, ἐπεὶ ὐκέτι ἤλπετο θυμῷ
Ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὁρμηθέντα
Βεβλήκει θώρηκα κατὰ ϛῆθος ϖαρὰ μαζόν·
Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεσαότος· τῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυθὸν ἅμαρτεν·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ', ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκλιμένης ἕπετ' αὐτῷ·
Πεζὸς γὰρ τὰ ϖρῶτα, λιπῶν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἦλυθε, κ̓ κεν Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγυάλιξεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ϖοδώκεας ἤλασεν ἵππους·
Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κ̓ οὖατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
Ὦσε δόρυ ϖρυμνὸν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε·
Καὶ τάγε Μηριόνης ἕλαβεν χείρεσσι φίλῃσι
Κύψας ἐκ ϖεδίοιο, κ̓ Ἰδομενῆα ϖροσηύδα·
Μάσιε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·

Trepidus autem fugit circumſpectans; haud enim ampliùs ſperabat animo
Haſtam tenentem manu *ſe* pugnaturum cum Trojanis.
Hectorem verò Idomeneus in Leitum irruentem
Percuſſit thoracem ad pectus juxta papillam:
Ad cuſpidis autem junctūram fracta eſt longa haſta; & clamaverunt
Trojani: Hic autem in Idomeneum jaculatus eſt Deucalidem
In curru ſtantem: ab eo quidem paululùm aberravit;
Cæterùm hic Merionis armigerúmque aurigámque,
Cœranum, qui è Lycto benè-habitatâ comitabatur eum:
Pedes enim primò, relictis navibus utrinque-remis-actis,
Venerat; & omninò Trojanis magnam victoriam præbuiſſet;
Niſi Cœranus confeſtim celeres adduxiſſet equos:
Et huic quidem ſalus venit, arcuitque ſævum diem;
Ipſe autem perdidit animam Hectoris vi homicidæ.
Hunc percuſſit ſub malam & aurem; dentes autem
Excuſſit haſta extrema, linguámque perſcidit mediam:
Cecidit autem è curru, habenáſque effudit in-terram:
Et illas Meriones cepit manibus ſuis
Inclinans ſe à ſolo, & Idomeneum allocutus eſt;
" Urge nunc ſcuticâ *equos*, uſque dum veloces ad naves perveneris;

Ver. 603.——ἤλπετο.] *Al.* ἔλπετο.

Ver. 604. Ἔγχος ἔχων.] *Al.* Ἔλκος ἔχων.

Ver. 606. Βεβλήκει.] Vide ſuprà ad δ', 492.

Ver. 607.——τοὶ δ' ἐβόησαν.] τοὶ δ' ἐφόβηθεν MS. *Cantab.* à *Barneſio*, & MS. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 608.——ἀκόντισε Δευκαλίδαο.] Cod. *Harleian.* ἀκόντισε δυρὶ φαεινῷ.

Ver. 611.——ὅς ῥ'.] *Qui utique*——*Qui videlicèt*——.

Ver. 613.——Ἦλυθε.] Vide ſuprà ad ϛ', 484; & ad ά, 37.

Ver. 616 & 638.——ἀνδροφόνοιο.] Vide ſuprà ad π', 77.

Ver. 617.——ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας.] Cod. *Harleian.* ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντων. *Dentium aliquot.*

Ver.

Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' ἐπέτι πάρ|ος Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὤ πόποι, ἤδη μέν γε καὶ ὃς μάλα νήπιος ἔσι,
Γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅσις ἀφείη,
Ἢ κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
Ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοσήσαντες·
Οἵ πω δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ', ἐδ' ἔτι φασὶν
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Εἴη δ' ὅσις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλείδῃ· ἐπεὶ ἤ μιν ὀΐομαι ἐδὲ πεπύσθαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.

" Sentis enim & ipſe, quòd non ampliùs victoria eſt Achivorum.
Sic dixit: Idomeneus autem ſcuticâ impellebat pulchros jubis equos
Naves verſus cavas; jam enim timor inciderat animo.
Neque latuit Ajacem magnanimum & Menelaum
Jupiter, quum jam Trojanis dabat alternantem victoriam:
Hiſce autem ſermonem orſus eſt magnus Telamonius Ajax;
" Eheu, jam quidem etiam qui admodùm ſtultus eſt,
" Senſerit, quòd Trojanis pater Jupiter gloriam præbet.
" Illorum enim omnium tela aſſequuntur, quicunque emittat,
" Seu imbellis, ſeu ſtrenuus; Jupiter nempè omninò omnia dirigit:
" Nobis verò incaſsùm omnibus irrita cadunt in terram.
" Sed agite, per nos tamen excogitemus conſilium optimum,
" Quo pacto & mortuum extrahamus, & ipſi
" Gaudio dilectis ſociis ſimus reverſi;
" Qui huc utique reſpicientes triſtantur, neque jam putant
" Hectoris homicidæ robur & manus invictas
" Suſtenturos nos, ſed in navibus nigris caſuros eſſe.
" Utinam verò eſſet ſocius, qui nunciaret citiſſimè
" Pelidæ: non enim illum opinor nè audiiſſe quidem
" Triſtem nuncium, quòd ſibi charus periit ſocius.

Ver. 624.——ἵμασεν.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 626.——Αἴαντα μεγαλήτορα.] Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 630.——Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.] Ζεὺς αὐτὸς ἀφήγει· Cod. *Harleian.* item Cod. *Cantab.* & *Oxon.* à *Barneſio* collati.

Ver. 631.—ἀφείη.] *Al.* ἀφίει. Quæ fortè & verior lectio. Vide ſuprà ad ω, 762.

Ver. 636.——γενώμεθα.] *Al.* γενοίμεθα.

Ver. 637. Οἵ πω.] Cod. *Harleian.* Ἤ πω.

Ibid.—ἀκηχέδατ'.] Vide ſuprà ad *ver.* 164.

Ver. 641.——πεπύσθαι.] Cod. *Harleian.* πυθέσθαι.

Ver.

Ἀλλ' ἔπη δύναμαι ἰδέειν τοιῆτον Ἀχαιῶν·
Ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὐαδεν οὕτως.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέουσα·
Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν ζχέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·
Ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἴ κεν ἴδηαι
Ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγάθυμον Νέστορος υἱόν·
Ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἑταῖρον
Εἰπεῖν, ἄτλι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ἄλετ' ἑταῖρος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἂρ κεκάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐπὶ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ κρειῶν ἐρατίζων,

" Atqui nondum poſſum conſpicari talem inter Achivos;
" Caligine enim occupati ſunt ſimul ipſique & equi.
" Jupiter pater, quin tu libera à caligine filios Achivorum;
" Fácque ſerenitatem, dâque oculis videre:
" In luce verò vel perde; quandoquidem tibi placuit ita.
Sic dixit: Eum autem pater miſeratus eſt lachrymantem;
Statim autem caliginem quidem diſſipavit, & amovit nebulam:
Sol verò affulſit, aciéſque tota illuſtrata eſt:
Et tunc Ajax alloeutus eſt pugnâ ſtrenuum Menelaum;
" Circumſpice nunc, Menelaë Jovis-alumne, ſi quo modo videre poſſis
" Vivum adhuc Antilochum, magnanimum Neſtoris filium:
" Hortare verò, ut Achilli bellicoſo ocyùs profectus
" Nunciet, quòd quidem ei multò chariſſimus periit ſocius.
Sic dixit: Neque non-obſecutus-eſt pugnâ ſtrenuus Menelaus:
Perrexit autem ire, tanquam leo à caulâ,
Qui poſtquam fatigatus utique fuerit canéſque virósque laceſſens,
Qui ipſum non ſinunt boum pinguedinem eripere,
Totam-noctem vigilantes; ille autem carnium cupidus,

Ver. 643.——ὔπη.] *Al.* ὔπω.

Ver. 645. Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ ζὺ ῥῦσαι——Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον.] Ἐςὶν ὡς ἀληθῶς τὸ πάθος Αἴαντος· ὑ γὰρ ζῆν ἐψύχει, (ἦν γὰρ τὸ αἴτημα τῦ ἥρως ταπεινότερον·) ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἀπράκτῳ ζκότει τὴν ἀνδρίαν εἰς ὐδὲν γενναῖον εἶχε διαθέσθαι, διὰ ταῦτ' ἀγανακτῶν, ὅτι πρὸς τὴν μάχην ἀρτεῖ, φῶς ὅτι τάχιςα αἰτεῖται, ὡς πάνλως τῆς ἀρετῆς εὑρόσων ἄξιον ἐντάφιον, κἂν αὐτῷ Ζεὺς ἀνλιτάτλῃλαι. *Longinus*, §. 9.

Ver. 647.——εὐαδεν.] Vide ſuprà ad ά, 337.

Ver. 648.—ὀλοφύρατο.] Vide ſuprà ad ά, 338.

Ver. 649.—ζχέδασεν.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 651. Καὶ τότ' ἄρ'.] *Et tum deinceps*——.

Ver. 651—656—665.—βοὴν ἀγαθὸν—βοὴν ἀγαθὸς.] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 653.—μεγάθυμον.] *Al.* μεγαθύμου.

Ver. 657.——ὅς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο.] Vide ſuprà ad λ', 547.

Ver. 659. Οἵτε.] *Qui ſcilicèt*——.

Ver.

Ἰθύει, ἀλλ' ἔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Ἀντίοι αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δηΐαι, τάς τε τρεῖ ἐσσυμένος περ·
Ἤωθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τεληότι θυμῷ·
Ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἤϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Ἀργαλέῳ πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν·
Πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
Νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίγαλο μείλιχος εἶναι
Ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
Πάντοσε παπταίνων, ὥς τ' αἰετὸς, ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύταλον δέρκεσθαι ὑπερμενίων πετεηνῶν,
Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα ποδὰς ταχὺς οὐκ ἔλαθε πῶϋξ,

Recta-irruit, sed nihil proficit: crebra enim jacula
Adversa volant audacibus à manibus,
Incensæque faces, quas quidem horrens recedit incitatus licèt;
Manè autem seorsùm discedit mœsto animo:
Sic à Patroclo pugnâ strenuus Menelaus
Abibat perquàm invitus: admodùm enim timebat, nè ipsum Achivi
Gravi præ metu capturam hostibus relinquerent:
Multis autem Merionique & Ajacibus mandabat;
" Ajaces, Argivorum ductores, Merionéque,
" Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
" Recordetur; omnibus enim nôrat mitis esse
" Dum viveret: nunc verò mors & fatum occupat.
Sic fatus abiit flavus Menelaus,
Quaquaversùm circumspectans, veluti aquila, quam alunt
Acutissimè cernere inter aëris volucres,
Quam licèt in alto existentem pedibus velox non latet lepus;

Ver. 661. Ἰθύει.] *Al.* Ἰθύνει. Quod nullo modo ferri potest: Nam vox ἰθύνω mediam semper producit. Quin & ipsum ἰθύει mediam *naturâ* habere longam, *positione* tantum corripere crediderim. Nam in vocibus, ἰθύσει, ἴθυσεν, ἴθυσαν, ubi *duæ Vocales* non concurrunt, semper producitur τὸ ύ.

Ὅππη τ' ἰθύσει τῇ τ'—— *Il.* μ', 48. ubi nonnulli legunt Ὅππη τ' ἰθύει.

Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων——
ω', 582; ϱ', 281.

Ἴθυσαν δὲ, κυνέσσιν ἐοικότες— ϱ', 725. Vide suprà ad ν', 103.

Ibid.—πρήσσει.] Vide suprà ad ν', 192.

Ver. 662. Ἀντίοι ἀίσσουσι.] *Al.* Ἀντίον ἀίσσουσι.

Ver. 663. Καιόμεναί τε δηΐαι.] Al Συνδεδεμέναι δᾷδες· Schol. inedita in Cod. *Harleiano*. Porrò impetum leonis subitò repressum, cursúque in medio identidem impeditum, pulchrè depingunt numeri isti quodammodo impediti, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.

Ver. 668.—— Αἰάντεσσι κέλευεν.] *Al.* Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν.

Ver. 672.—— νῦν δ' αὖ θάνατος.] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.

Ver. 674.—ὅν ῥά τε.] *Quàm scilicèt*—.

Ver. 676.—— οὐκ ἔλαθε πτὰξ.] Sic apud *Virgilium*;

——sæpe exiguus mus. *Georg.* I. 181.

Quem ad locum *Quintilianus*; " At Virgi-
" lii (inquit) miramur illud, *Sæpè exiguus*
" *mus*. Nam Epitheton, exiguus, aptum
" proprium effecit nè plùs expectaremus, &
" casus singularis magis decuit, & clausula
" ipsa unius syllabæ non usitata, addit gra-
" tiam." *Lib.* VIII. *cap.* 3.

Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ καλακείμενος· ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
Ἔσσυτο, καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
Ὡς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄσσε φαεινὼ
Πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων,
Εἴ πῃ Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνοντ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἆγχι δ' ἰσάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', εἶδ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ὄφρα πύθηαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Ἤδη μέν σε καὶ αὐτὸν οἴομαι εἰσορόωντα
Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὥρις Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ πολὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἰπεῖν, αἴκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὡς ἔφατ' Ἀντίλοχος δὲ κατέσσυτο, μῦθον ἀκούσας·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

Arbuſto ſub latè-comanti jacens; ſed in ipſum *ea*
Impetum facit, eique celeritèr rapto eximit animam.
Sic tunc tibi, Menelaë Jovis-alumne, oculi lucidi
Quaquaversùm verſabantur, multorum per agmen ſociorum,
Sicubi Neſtoris filium adhuc viventem videre poſſes.
Illum verò citiſſimè animadvertit, pugnæ ad ſiniſtram totius,
Confirmantem ſocios, & concitantem ad-pugnandum:
Propè verò aſtans allocutus eſt flavus Menelaus;
" Antiloche, eja age huc ades, Jovis-alumne, ut audias
" Triſtem nuncium, qui non debuit fuiſſe.
" Jam quidem te quoque ipſum opinor inſpicientem
" Sentire, quòd cladem deus Danais advolvit,
" Victoria autem Trojanorum: occiſus eſt nempè fortiſſimus Achivorum
" Patroclus, magnúmque deſiderium Danais contigit.
" Sed tu citò Achilli, currens ad naves Achivorum,
" Nuncia, ſi quo modo celerrimè cadaver ad navem integrum auferre-potuerit
" Nudum: arma enim habet pugnam expeditè-ciens Hector.
Sic dixit: Antilochus autem horrore correptus-eſt, ſermone audito:
Diù verò eum inopia vocis tenuit; eique oculi
Lacrymis impleti ſunt, liquidáque ei hæſit vox.

Ver. 681.——ἴδοιο.] *Al.* ἴδοιλο.

Ver. 683. Θαρσύνοντ'.] Vide ſuprà ad ν', 823; & ad ά, 338.

Ver. 685.—εἶδ' ἄγε.] Vide ſuprà ad ι. 167.

Ver. 689, 690.—πέφαται——τέτυκται.] Vide ſuprà ad *ver.* 164; & ad ά, 37.

Ver. 692.—νέκυν ἐπὶ.] Quâ ratione, νέκυν, hîc ultimam producat; item ὅς, etiam extra cæſuram, *ver.* 699; & κακὸν, *ver.* 701; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 693.—κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 696 —θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.] —& vox faucibus hæſit. *Æn.* IV. 280.

Ver.

Ἀλλ' οὐδ' ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ ζχεδὸν ἔσπετο μώνυχας ἵππους.
Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
Οὐδ' ἄρα σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἤθελε θυμὸς
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
Ἀλλ' ὄγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῆσιν,
Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦδέ μιν οἴω
Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ,
Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
Ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην;
Ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ κὴ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον κὴ κῆρα φύγοιμεν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·

Sed nè sic quidem Menelai mandatum neglexit:
Perrexit autem currere, armâque eximio dedit socio
Laodoco, qui eum prope flectebat solidos-ungulis equos.
Hunc quidem, lacrymas-fundentem pedes ferebant è prælio,
Pelidæ Achilli tristem nuncium nunciaturum.
Neque tibi, Menelaë Jovis alumne, voluit animus
Laborantibus sociis auxiliari, undè discesserat
Antilochus, magnum autem desiderium Pyliis factum-erat:
Sed ille his *ut auxiliaretur* Thrasymedem nobilem excitavit;
Ipse verò rursùs ad Patroclum heroëm profectus est:
Constitit autem ut ad Ajaces venit, & statim allocutus est;
" Illum quidem jam ad naves misi celeres
" Ut eat ad Achillem pedibus velocem: neque tamen illum puto
" Nunc venturum, vehementèr licèt iratum Hectori nobili;
" Nullo enim modo inermis cum Trojanis pugnaverit;
" Nos autem etiam per-nos excogitemus consilium optimum,
" Quo pacto & mortuum extrahamus, & ipsi
" Trojanorum è clamore mortem & fatum effugiamus.
Huic autem respondit deindè ingens Telamonius Ajax;
" Omnia rectè dixisti, admodùm-inclyte ô Menelaë:

Ver. 699.——ὃς οἱ.] *Al.* ὅ; ῥ' οἱ.
Ver. 706.——ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ.] Cod. *Harleian.* ἐπὶ Πάτροκλον ἥρωα.
Ibid.—βεβήκει] Vide suprà ad ω', 751.
Ver. 707. Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι.] Ita ex tribus MSS. edidit *Barnesius*, quocum facit & Codex *Harleianus*: *Al.* Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' Αἰάντεσσι.
Ibid.——κιὼν.] Cod. *Harleian.* θέων.
Ver. 717.——φύγοιμεν.] *Al.* φύγωμεν.
Ver. 716.——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Quod idem.

Ἀλλὰ σὺ μὲν, ἠΜηριόνης, ὑποδύντε μάλ' ὦκα,
Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπίσσω
Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἵ τὸ πάρος περ
Μίμνομεν ὀξὺν ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
Ὑψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθε
Τρωϊκὸς, ὡς εἶδόντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς·
Ἴθυσαν δὲ, κύνεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἐπὶ κάπρῳ
Βλημένῳ αἰζῶσι πρὸ κύρων θηρητήρων·
Ἕως μὲν γάρ τε θέουσι, διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἀψ τ' ἀνεχώρησαν, διά τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλη.
Ὣς Τρῶες, εἶως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτὸς
Σταίησαν, τῶνδε τρέπετο χρὼς, οὐδέ τις ἔτλη
Πρόσσω αἰζας, περὶ νεκρῷ δηριάασθαι.

" Sed tu quidem, & Meriones, ſubeuntes valdè citò,
" Mortuum ſublatum fertè è prælio: à tergo autem
" Nos pugnabimus cum Trojaniſque & Hectori nobili,
" Parem animum habentes cognomines, qui & anteà
" Suſtinebamus acrem Martem propè invicem manentes.
Sic dixit: Illi verò mortuum à terrâ ulnis ſuſtulerunt
Altè admodùm ſtrenuè: acclamavit autem populus retrò
Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos:
Rectà verò irruerunt, canibus ſimiles, qui in aprum
Percuſſum impetum faciunt ante juvenes venatores:
Aliquantiſpèr etenim currunt, dilacerare cupidi;
Sed cùm jam in illos convertitur, robore fretus,
Continuò retrò cedúntque, diffugiúntque, trepidi aliò alius:
Sic Trojani, aliquantiſpèr quidem catervatim aſſiduè ſequebantur,
Ferientes enſibúſque & haſtis utrinque-acutis;
At ubi jam Ajaces converſi contra ipſos
Conſtitiſſent, eorum mutabatur color, neque quis ſuſtinebat
Impetu in-adverſum facto, de mortuo pugnare.

Ver. 718.——ὀπίσσω.] *Al.* ὄπισθεν· ut infrà, *ver.* 723.

Ver. 722.——ἄρα.] *Ut præceperat Ajax—. ver.* 717.

Ver. 723.—μάλα μεγάλως.] Quâ ratione, μάλα, hîc ultimam producat; item νέκυν, *ver.* 724; & Τρῶες, *ver.* 730; & Σέλαϊ, *ver.* 739; & δόρυ, *ver.* 744; & Θέσει, *ver.* 751; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 724.——αἴροντας.] Cod. *Harleian.* ἄιροντας.

Ver. 727. Ἕως μὲν γάρ.] Enunciabatur, ac ſi ſcriptum fuiſſet, Ὡς μὲν γάρ. Vide ſuprà ad *ver.* 106.

Ibid.—μεμαῶτες.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 728 & 732. Ἀλλ' ὅτε δή.] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 728.—ἐλίξεται.] Vide ſuprà ad *ver.* 283; & ad ϖ', 594.

Ibid.—ἀλκὶ.] Vide ſuprà ad έ, 299.

Ver. 733.——τῶνδε τρέπετο.] *Al.* τῶν δ' ἐτραπέτο.

Ver. 734.—δηριάασθαι.] *Al.* δηρίσασθαι.

Ver.

Ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατο ζφιν
Ἄγριος, ἠΰτε πῦρ, τό, τ' ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
Ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθεσι δὲ οἶκοι
Ἐν ζέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο·
Ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
Ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
Οἱ δ' ὥσθ' ἡμίονοι, κραιπνὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
Ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
Ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νηΐον· ἐν δέ τε θυμὸς
Τείρεθ' ὁμῶ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ ζπευδόντεσσιν·
Ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὄπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥσπερ πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
Ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τεταγυῖα·
Ὅσσε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
Ἴσχεν, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
Πλάζων, οὐδέ τί μιν ζθένεϊ ῥηϊτῦσι ῥέοντες·
Ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω θ' ἐν τοῖσι μάλιζα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Τῶν δ' ὥζε ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν,

735 Sic hi utique alacres cadaver efferebant ex prœlio
Naves verſus cavas: pugna verò gliſcebat ipſis
Atrox, velut ignis, qui ingruens, urbem hominum
Impetu-citato-latus ex-improviſo incendit, pereúntque ædes
In flammâ magnâ; eámque fremebunda agitat vis venti:
740 Sic quidem hos equorúmque & virorum bellicoſorum
Horriſonus tumultus inſequebatur abeuntes.
Illi verò tanquam muli, validum robur induti,
Trahunt ex monte per aſperam viam,
Vel trabem, vel lignum ingens navale; in *ipſis* verò & animus
745 Affligitur ſimul laboréque & ſudore magnoperè-contendentibus:
Sic illi alacres cadaver ferebant: at à tergo
Ajaces arcebant *Trojanos*, ſicut agger arcet aquam
Sylvoſus campum per totum porrectus;
Qui vel rapidorum fluminum violentos curſus
750 Reprimit, & continuò omnibus fluentum in campum dirigit
Repellens, haudquaquàm enim eum vi perrumpunt fluentes:
Sic uſque Ajaces aciem reprimebant retrò
Trojanorum: illi tamen ſimul ſequebantur, duóque in iis maximè,
Æneáſque Anchiſiades, & illuſtris Hector.
755 Ut verò ſicut ſturnorum nubes aufugit, vel graculorum

Ver. 735, 746. Ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε.] Rectè ſe habet iſta ſyntaxis. Vide ſuprà ad ά, 566; & ad έ. 778.

Ibid.——ἐμμεμαῶτε.] Similitérque infrà *ver.* 746: Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 378.——ἐξαίφνης.] *Al.* ἐξαπίνης.

Ver. 747.—ὥσπερ πρὼν.] *Al.* ὥζε πρών.

Ver. 748. Ὑλήεις.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 745. Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.] Vide ſuprà ad *ver.* 513.

Ver. 755. Τῶν δ' ὥζε ψαρῶν νέφος ἔρχεται.] Vide ſuprà ad ϖ', 583.

Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε τροΐδωσιν ἰόντα
Κίρκον, ὅ, τε ζμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κύδει Ἀχαιῶν,
Οὖλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον,
Φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.

Acutùm vociferantium, cùm vident ingruentem
Circum, qui parvis cædem infert avibus:
Sic utique acti vi Æneæque & Hectoris filii Achivorum
Acutùm vociferantes abibant, oblivisebantúrque pugnæ.
Multa verò arma pulchra ceciderunt inque circúmque fossam,
Fugientium Danaorum: pugnæ autem non erat cessatio.

Ver. 756 & 759.——κεκλήγοντες.] Vide suprà ad β', 314; & ad γ', 31.

Ver. 758.——ἄρ'.] *Ut dictum est*——.

Ver. 760.—καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς Σ' ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιζητεῖ ὀδύρεται· ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου· κελευσάσης δὲ Ἥρας, ἄοπλος προσελθὼν ἐπὶ τὸν τάφρον, ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, οἳ καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσιν· Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Ἐπιγραφαί.

Ὁπλοποιΐα.

Ἄλλως.

Σῆμα, Θέτις Ἀχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρεν ὅπλα.

Ἄλλη.

Σίγμαΐ, τεύχεα τεῦξε καμὼν Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ.

Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
Τὸν δ' εὗρε πρόπαροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τελεσμένα ἦεν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

SIC illi quidem pugnabant instar ignis ardentis:
Antilochus verò Achilli pedibus celer nuncius venit.
Illum autem invenit ante naves puppibus-excelsas,
Ea cogitantem animo, quæ jam perfecta erant:
Ingemiscens autem dicebat ad suum magnum animum;
" Hei mihi, quid est, quòd rursùs comantes Achivi

Ver. 1. Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς.] Vide suprà ad ν', 673.

Ver. 4. Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τελεσμένα ἦεν.] Agnovit longè gemitum præsaga mali mens. Æn. X. 843.

Ver. 5. —— ἄρα.] *Proindè* ——.

Ver. 6. —— καρηκομόωντες.] Vide suprà ad ν', 310.

Νηυσὶν ἐπικλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
Ὡς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καὶ μοι ἔειπε,
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐρεῖο,
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
Σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ,
Αἶψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μήδ' Ἕκτορι ἴφι μάχεσθαι.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν.
Ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
Γυμνός· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,

" Ad naves fugati-aguntur, turbati per campum?
" *Metuo*, nè jam mihi perfecerint dii triſtes ſolicitudines animo,
" Ut olim mihi mater narrayit, & mihi dixit,
" Myrmidonum fortiſſimum, adhuc vivente me,
" Manibus domitum Trajanorum deſerturum eſſe lucem Solis.
" Certè omninò jam mortuus eſt Menœtii fortis filius,
" Miſerandus: certè juſſeram eum repulſo hoſtili igne,
" Ad naves redire, neque cum Hectore magno-animo pugnare.
Dum is hæc verſabat in mente & in animo,
Interea ad eum propè acceſſit illuſtris Neſtoris filius,
Lacrymas calidas fundens, dixitque nuncium gravem;
" Hei mihi, Pelei fili bellicoſi, profectò perquàm triſtem
" Audies nuncium, qui non debuit fuiſſe.
" Jacet Patroclus; de cadavere autem jam pugnant
" Nudo: arma enim habet pugnam expeditè-ciens Hector,
Sic dixit: Illum verò doloris nubes obtexit nigra:
Ambabus autem manibus ſublatos cineres,

Ver. 9.——διεπέφραδε.] Vide ſuprà ad β', 314; & ad ξ', 500.

Ver. 12. Ἦ μάλα δὴ.] Vide ſuprà ad ξ', 433 & 460.

Ibid.——τέθνηκε.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 14. Αἶψ ἐπὶ νῆας ἴμεν.] *Al.* Νῆας ἔπ' ἀψ ἴεναι.

Ver. 15. Ἕως ὁ.] Pronunciabatur ὥσω, vel ὥσῳ. Vide ſuprà ad ξ', 106; & ad ό, 539.

Ver. 18. Ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ——Κεῖται Πάτροκλος.] " Narrare verò " quis *brevius* [poteſt,] quàm qui mortem " nunciat Patrocli?" *Quintilian. Lib.* X. *cap.* 1.

Ver. 22. Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.] Οὐκ ἤρεσκεν ἔτι μοι—ὁ Ἱερώνυμος ἐν οἷς ἔφησι γενομένης ἀλλὰ γελενημένης καὶ ὕσης αἴσθησιν ὀργῆς εἶναι διὰ τὸ τάχος. Οὐδὲν γὰρ ἔτω τῶν παθῶν ζυλλεγόμενον καὶ διακινούμενον ἔχει τὴν γένεσιν ἐμφανῆ καὶ τὴν αὔξησιν· ὡς δὴ καὶ Ὅμηρος ἐμπείρως διδάσκει, λυπηθέντα μὲν εὐθὺς ἐξαίφνης ποιῶν τὸν Ἀχιλλέα, τῷ λόγῳ προσπεσόντος, (ἐξ οἷς λέγει. " Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη " ἐκάλυψε μέλαινα·") ζυμούμενον δὲ βραδέως τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ διὰ λόγων πολλῶν ἐκκαιόμενον. *Plutarch. de Iâ cohibendâ.*

Ver. 23, 24. Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν, Χεύατο καὶ κεφαλῆς.]

Cani-

Χεύαλο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤσχυνε πρόσωπον·
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς
Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἤσχυνε δαΐζων.
Δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσσαλο, Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ·
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε ξιδήρῳ.
Σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς, παρὰ πατρὶ γέροντι,
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,

Fudit ſuper caput, venuſtámque deturpabat faciem:
Divinæ porrò tunicæ niger undique-adhæſit cinis.
Iſpe verò in pulveribus ingens ingenti-ſpatio porrectus
Jacebat, ſuiſque manibus comam deturpabat ſcindens.
Ancillæ autem quas Achilles in-prædâ-ceperat, Patroclúſque,
Animo triſtatæ altùm ejulabant, & foràs
Procurrebant circa Achillem bellicoſum; manibus verò omnes
Pectora plangebant, reſolutáque ſunt membra cujuſque.
Antilochus autem ex-alterâ-parte lugebat, lacrymas fundens,
Manus tenens Achillis: Ille autem ſuſpirabat generoſo corde:
Timebat enim, ne jugulum diſcinderet ferro.
Horrendùm verò ejulabat: audivit autem veneranda mater,
Sedens in fundo maris, apud patrem ſenem;
Tum protinùs ululavit: Deæ autem circa ipſam congregabantur
Omnes, quotquot in fundo maris Nereïdes erant.
Illic quidem erat Glaucéque, Thaliáque, Cymodocéque,
Neſæa, Spióque, Thoáque, Haliáque bubulis-oculis decora,
Cymothéoque, & Actæa, & Limnoréa,

Canitiem immundo deformat pulvere, & ambas
Ad cœlum tendit palmas.———— Æn. X. 844.

Ver. 26. Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς Κεῖτο.] Vide ſuprà ad ϖ', 776.

Ver. 31. Στήθεα πεπλήγοντο.] Similitérque infrà *ver.* 51; vide ſuprà ad ὁ, 397.

Ver. 32.——ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.]
Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. Æn. I. 469.

Ver. 35.—ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ, Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς.]
At mater ſonitum thalamo ſub fluminis alti
Senſit:———— Georg. IV. 333.

Ver. 37. Κώκυσεν.] Producit hæc vox mediam, quippe ex κωκύω deducta; eâdem analogiâ ac μηνίσας, ex μηνίω. Vide ſuprà ad ί, 426; & infrà ad τ', 284.

Ver. 40.——βοῶπις.] Vide ſuprà ad ά, 551.

Ver.

Καὶ Μελίτη, καὶ Ἴαιρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαύη,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημέρτης τε, καὶ Ἀψευδὴς, καὶ Καλλιάνασσα·
Ἔνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
Μαῖρα, καὶ Ὠρείθυια, ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
Ἄλλαι θ', αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο ζπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
Εἴδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριστοτόκεια,
Ἣ τ' ἐπεὶ ἄρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κραιπνόν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος,
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὔ ποτε δέξομαι αὖτις

Et Melita, & Iæra, & Amphithoë, & Agave,
Dotóque, Protóque, Pherusáque, Dynamenéque,
Dexamenéque, & Amphinome, & Callianira,
Doris, & Panope, & inclyta Galatea,
Nemertésque, & Apseudes, & Callianassa:
Illic erat & Clymene, Ianiráque, & Ianassa,
Mæra, & Orithya, & comas-pulchra Amathea;
Aliæque, quæ in fundo maris Nereïdes erant.
Istis verò splendidus implebatur specus: hæ autem simul omnes
Pectora plangebant; Thetis verò exorsa est luctum;
" Audite, sorores Nereïdes, ut benè omnes
" Sciatis audientes, quanti meo insint dolores animo.
" Hei mihi miseræ, hei mihi infelicitèr-fortissimum-enixæ,
" Quæ postquàm pepereram filium eximiúmque fortémque,
" Præstantissimum heroüm, isque succreverat plantæ similis;
" Hunc quidem ego educatum, tanquam plantam in fœcundo-loco agrī,
" Navibus misi recurvis ad Ilium,
" Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non receptura sum rursùs

Ver. 43—45. Δωτώ τε——καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια.]

——————qualis Nereïa *Doto*
Et *Galatea* secant spumantem pectore pontum. *Æn.* IX. 102.

Ver. 46. Νημέρτης.] Cod. *Harleian.* Νημερίης.

Ver. 47. Ἔνθα δὲ ἦν.] Cod. *Italic.* unus, Ἔνθαδ' ἦν.

Ver. 48.——Ἀμάθεια.] *Al.* Ἀμάθυια.

Ver. 52. Κλῦτε, κασίγνηται.]
Clamat: Io matres, audite ubi quæque,

Latinæ. *Æn.* VII. 400.

Ver. 54. Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ.] Vituperat hunc locum *Plato*;——δεισόμεθα [Ὁμήρου] μήτοι θεὸς γε ποιεῖν ὀδυρομένους καὶ λέγοντας, "Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριστοτόκεια." *De Republ. Lib.* 3.

Ibid.——δυσαριστοτόκεια.] Ἐπὶ κακῷ τεκοῦσα τὸν ἄριστον, ἄριστον καὶ δύσκηνον· Schol. inedita in Codice *Harleiano*.

Ver. 55.——ἀρ.] *Ut nôstis*——.

Ver. 57.——φυτὸν ὡς.] Vide suprà ad ά, 51.

Οἶκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.
Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἀχνύται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Ἀλλ' εἶμι, ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
Ὅ, τι μιν ἵκετο πένθος, ἀπὸ πολέμοιο μένοντα.
Ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε ζπέος· αἱ δὲ ζὺν αὐτῇ
Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ ζφισι κῦμα θαλάσσης
Ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
Τῷ δὲ βαρυζενάχοντι παρίζατο πότνια μήτηρ,
Ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο·
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ ζε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο, χεῖρας ἀνασχών,
Πάντας ἐπὶ πρύμνῃσιν ἀλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

60 "Domum reverſum, intra ædes Peleïas.
"Sed & quamdiù mihi vivit & videt lumen ſolis,
"Triſtatur, neque quid ei poſſum auxiliari profecta.
"Sed proficiſcar, ut viſámque dilectum filium, & audiam,
"Quinam ipſum invaſerit luctus, ſeorsùm à pugnâ manentem.
65 Sic locuta reliquit ſpecum: illæ verò cum ipsâ
Lachrymabundæ ibant; circum ipſas autem unda maris
Scindebatur: Hæ autem ubi jam ad Trojam gleboſam venerant,
Littus conſcenderunt ordine, ubi frequentes
Myrmidonum ſubductæ-erant naves velocem circum Achillem.
70 Huic autem gravitèr-ſuſpiranti aſtitit veneranda mater,
Acuto autem edito-ululatu caput prehendit filii ſui:
Et lugens, verbis alatis allocutus eſt;
"Fili, quid fles? quiſnam tuam mentem invaſit dolor?
"Eloquere, nè cela: Illa quidem jam tibi perfecta ſunt
75 "A Jove, ut jam anteà precatus-es, manibus ſublatis,
"Omnes ad puppes cogi filios Achivorum,
"Tuî indigentes, patique indignas res.

Ver. 61.——ζώει.] ζώῃ. Codd. *Italic.* & *Harleian.*

Ver. 62, 67. Ἀχνύται——Ῥήγνυτο.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 63.——ὄφρα ἴδω τε.] ὄφρα ἴδωμι. Codices ferè univerſi.

Ver. 66.—περὶ δέ ζφισι κῦμα θαλάσσης Ῥήγνυτο.]

——————at illum
Curvata in montis faciem circumſtetit unda. *Virg. Geor.* IV. 360.

Ver. 69.—Ἀχιλῆα.] Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 71.——κωκύσασα.] Vide ſuprà ad *ver.* 37.

Ver. 73. Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ ζε φρένας ἵκετο πένθος.]

Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras? *Æn.* II. 594.

Ver. 74.——τετέλεσται.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 75.——ὡς ἄρα.] Codex unus *Italicus* legit ὣ ἄρα.

Ver.

Τὴν δὲ βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος,
Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Δηώσας ἀπέδυσε περικλυτά, θαῦμα ἰδέσθαι,
Καλά· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
Ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτῷ ἀνέρι ἔμβαλον εὐνῇ.
Ὡς ὄφελες ζὺν μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἀλίῃσι
Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
Νῦν δ' ἵνα κῆ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη,
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
Οἶκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
Ζώειν, οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴκε μὴ Ἕκτωρ
Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καταδακρυχέουσα·

Illam autem gravitèr-ſuſpirans allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit:
" Sed quæ mihi ex his voluptas, cùm charus periit ſocius,
" Patroclus? Quem ego ſupra omnes honorabam ſocios,
" Æquè ac meum caput, hunc perdidi: arma verò Hector,
" Poſtquam-trucidaverat, exuit ingentia, mirabilia viſu,
" Pulchra; quæ quidem Peleo dii dederunt, ſplendida dona
" Die illo, quandò te mortalis viri collocârunt in cubili.
" Utinam tu quidem ibidem inter immortales marinas
" Habitâſſes, Peleúſque mortalem duxiſſet uxorem.
" Nunc vero *mortali nupſiſti*, ut & tibi luctus in animo immenſus eſſet,
" De filio interfecto; quem non recipies rursùs
" Domum reverſum: Neque enim me animus jubet
" Vivere, neque hominibus intereſſe, niſi Hector
" Primus meâ haſtâ percuſſus animam perdiderit,
" Patroclúmque ob-interfectum-pœnas Menœtiadem dederit.
Illum verò viciſſim affata eſt Thetis lachrymas-fundens;

Ver. 78. Τὴν δὲ βαρυσενάχων προσέφη.] ——— Quærenti talibus ille
Suſpirans, imoque trahens à pectore vocem. *Æn.* I. 374.

Ver. 79.——τὰ μὲν ἄρ.] *Illa quidem, ut dixiſti* ———. *ver.* 74.

Ver. 81.—τῖον.] Vide ſuprà ad γ', 103; & ad ὁ, 24.

Ver. 84. Καλά.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 86.—ἀθανάτης.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 89.—ἀποφθιμένοιο.] De ſyllabâ φθι correptâ, vide ſuprà ad β', 43; & ad ά, 309 & 314.

Ibid.—ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ.] MS. unus *Italicus* legit ἀποφθιμένοιο· τὸν δ' οὐχ. Unde fortaſſe legendum, ex conjecturâ *Tho. Bentleii*, ἀποφθιμένου· τόνδ' οὐχ.

Ver. 90.—νοστήσαντ' ἐπεὶ.] Codex unus *Italicus*, νοστήσαντα· ἐπεὶ———.

Ibid.—ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε ζώειν.] Nunc vivo, neque adhuc homines lucemque relinquo:
Sed linquam.——— *Æn.* X. 855.
——vitam moror inviſam, Pallante perempto. *Æn.* XI. 175.

Ibid.——ἄνωγε.] *Al.* ἀνώγει.

Ver. 93.—Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.] Pronunciabatur Μενοιτιάδω. Vide ſuprà ad ά, 1.

Ibid.——ἀποτίσῃ.] Vide ſuprà ad ί, 508: Item infrà ad χ', 19.

Ver.

Ὠκύμορ᾽ δή μοι, τέκ᾽, ἔσσεαι, οἷ᾽ ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μετ᾽ Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
Ἔφθιτ᾽· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
Νῦν δ᾽ ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος, οὐδ᾽ ἑτάροισι
Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ·
Ἀλλ᾽ ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
Τοῖος ἐών, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ᾽ ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·
Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ᾽ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
Καὶ χόλος, ὅς τ᾽ ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·

90 " Citò-moriturus certè mihi, fili, es, cùm ita dicis:
" Illicò enim tibi deindè poſt Hectorem fatum imminet.
Illam verò graviter ingemiſcens allocutus eſt pedibus velox Achilles:
" Illicò moriar, cùm in fatis non erat me ſocio
" Dum-interficeretur auxiliari: Ille quidem valdè procul à patriâ
100 " Interiit; me verò defideravit, malum qui propulſarem.
" Nunc autem, quoniam non revertar utique charam in patriam terram,
" Neque ullam Patroclo attuli ſalutem, neque ſociis
" Cæteris, qui jam multi domiti ſunt ab Hectore nobili;
" Sed ſedeo apud naves inutile pondus terræ,
105 " Talis cùm ſim qualis nullus Achivorum ære-loricatorum
" In pugnâ; concione autem meliores ſunt & alii:
" Utinam Contentio à Diis, & ab hominibus pereat;
" Et Ira, quæ impellit etiam admodum prudentem ſævire:

Ver. 97. Τὴν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] *Æſchines, Orat. in Timarchum,* verſum hunc hoc modo citat:

Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

Ver. 100 ——ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.] Vide ſuprà ad ξ, 485. Οὐκ ἔσι τὸ ἔδησεν, ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ· ὐδ᾽ ἄρης, πόλεμος νῦν, ἢ θεός· ἀλλὰ τὸ μὲν ἔδησε, κατὰ *Cuſkopiv* τοῦ ἐδέησε· περισπαςέον δὲ τὸ ἀρῆς, ἵν᾽ ᾖ βλάβης.——Ἐμοῦ γὰρ ἐδέησε, καὶ χρείαν ἔσχε, τῆς βλάβης βοηθὸν ἔχειν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 18.

Ver. 104. ——ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης.] Ita *Odyſſ.* υ, 379.

——ἀλλ᾽ αὔτως ἄχθος ἀρούρης.

Ibid.——ἀρούρης.] Vide ſuprà ad ζ, 142.

Ver. 105. Τοῖος ἐών, οἷος οὔτις.] Ἐπὶ τοῖς προφανέσι πλεονεκτήμασιν, ἀνεμέσητον τὸ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν· ἔθος γὰρ τοῖς παλαιοῖς ἑαυτὸς ἐγκωμιάζειν· διὰ δὲ τοῦ ἐγκωμίου, ἑαυτοῦ καίπερ, ὅτι γε τοῖς παλαιπώροις ὠφέλιμον τοιοῦτος ὤν. Schol. inedit. in Codice *Harleiano.*

Ver. 106.——ἀγορῇ δέ τ᾽ ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.] Εὖ δὲ καὶ ὁ ποιητικὸς Ἀχιλλεὺς, ὑπεμπὼν, " Τοῖος ἐών, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλ- " κοχιτώνων," ἐπήνεγκεν, " Ἐν πολέμῳ " ἀγορῇ δέ τ᾽ ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι." *Plutarch. de animi tranquillitate.*

Ver. 107. Ὡς ἔρις.]

——En quo diſcordia cives
Perduxit miſeros! *Virg. Eclog.* I. 72.

Ἡράκλειτος——ἄνλικρυς πόλεμον ὀνομάζει πατέρα καὶ βασιλέα καὶ κύριον πάντων· καὶ τὸν μὲν Ὅμηρον, εὐχόμενον ἔκ τε θεῶν ἔριν, ἔκ τ᾽ ἀνθρώπων ἀπολέσθαι, λανθάνειν φησὶ τῇ πάντων γενέσει καλαρώμενον ἐκ μάχης καὶ ἀντιπαθείας τὴν γενέσιν ἐχόντων. *Plutarch. de Iſide & Oſiride.*

Ver. 108.——ὅς τ᾽ ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι.] Οἰκεῖων αὐτὰς [ὀργὴν καὶ φόβον καὶ πόθον, &c.] ἡδονῶν μεσὰς εὑρήσομεν ἀμηχάνων; ἢ δεόμεθα ὑπομιμνήσκεσθαι, τὸ "—ὅς" " ἐφέηκε" τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὀργαῖς, τὸ " ——πολύφρονά περ χαλεπῆναι, Ὅσῳ πο- " λὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο." *Plato in Philebo.*

Ver.

Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἠΰτε καπνός·
Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προλετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ;
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' εἶμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Οὐδὲ γὰρ ὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα
Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
Ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
Ὡς καὶ ἐγών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,

" Quæque multò dulcior melle ſtillante
" Hominum in pectoribus augeſcit, tanquam fumus:
" Adeò me nunc iraſci-fecit rex virorum Agamemnon.
" Sed hæc quidem antè acta eſſe ſinamus, dolentes licèt,
" Animo in pectoribus noſtro domito neceſſitate.
" Nunc verò ibo, ut chari capitis perditorem inveniam
" Hectorem: mortem autem ego tunc accipiam, quandocunque demum
" Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.
" Neque enim nè vis quidem Herculis effugit mortem,
" Qui tamen chariſſimus erat Jovi Saturnio regi:
" Sed eum fatum domuit & gravis ira Junonis.
" Ita & ego, ſi jam mihi ſimilè fatum eſt.

Ibid.——πολύφρονά περ.] *Al.* πολύφρονά τι.

Ver. 109. Ὅτε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο.] Καὶ τὸ ὀργίζεσθαι, ἡδύ· ὥσπερ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε περὶ τῆς θυμοῦ, "Ὅτε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο." *Ariſtotles, Rhetoric. Lib.* I. *cap.* 11. Καὶ πάσῃ ὀργῇ ἕπεσθαί τινα ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ τιμωρήσασθαι. Οὐδεὶς δὲ τῶν φαινομένων ἀδυνάτων ἐφίεται αὐτῷ. Ὁ δ' ὀργιζόμενος ἐφίεται αὐτῷ δυνατῶν. Διὸ καλῶς εἴρηται περὶ θυμοῦ. "Ὅτε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο. Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται·" ἀκολουθεῖ γὰρ ἡ ἡδονή τις διά τε τοῦτο, καὶ διότι διαλογίζονται ἐν τῷ τιμωρεῖσθαι τῇ διανοίᾳ. *Id. Rhetoric. Lib.* II. *cap.* 2.

Ver. 110. Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν.] *Galen. de Hippocr. Dogm. Lib.* III. *cap.* 2. legit, Ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσιν, &c.

Ver. 111. Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν.] Ἡρέμα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖται. Schol. in Cod. *Harleian.*

Ver. 112.——προλετύχθαι.] δοκοῦσι προγεγονέναι· Schol. *ibid.*

——————ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Μεθῶμεν——————

Æſchylus Prometh. Vinct. ver. 261. Ubi *Scholiaſtes* hunc verſum *Homeri* citat.

Ibid.——ἐάσομεν.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ibid.—ἀχνύμενοι.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 115.——ὁππότε κεν δὴ.] De explementorum iſtorum, κεν δὴ, expectationem *longam* aptiſſimè depingentium, venuſtate; vide ſuprà ad ξ', 504.

Ver. 116.——ἀθάνατοι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 117. Οὐδὲ γὰρ ὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα, Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ.] Vide infrà ad φ', 107.

——————quin occidit unà
Sarpedon mea progenies:——
Æn. X. 470.

Occidit & Pelopis genitor conviva Deorum
Horat. Carm. Lib. I. *Od.* xxviii. *ver.* 7.

Ibid.—βίη Ἡρακλῆος.] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 118.——Κρονίωνι.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ά, 397.

Ver. 119.——μοῖρα δάμασσε.] μοῖρ' ἐδάμασσε· Cod. *Oxon.* à *Barneſio*, item Codd. *Harleian. & Italic.* à *Tho. Bentleio* collati.

Ibid.——ἀργαλέος χόλος.] *Difficili bile tumet jecur. Horat. Carm. Lib.* I. *Od.* xiii. *ver.* 4.

Ver. 120.——τέτυκται.] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver.

Κείσομ', ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
Καί τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
Δάκρυ' ὀμορξαμένην, ἀδινὸν γοναχῆσαι ἐφείην·
Γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Ναὶ δὴ τοῦτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακόν ἐστι,
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδὲ ἔ φημὶ
Δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
Πρίν γ' ἐμὲ δευρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆαι.
Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπετ' υἷος ἑοῖο·
Καὶ τρεφθεῖσ', ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα·

" Jacebo, ubi mortuus fuero: nunc autem gloriam bonam auferam;
" Et aliquam Troadum & Dardanidum profundos-ſinus-habentium,
" Ambabus manibus genis à teneris
" Lacrymas abſtergentem, crebrò ſuſpirare cogam:
" Sentiant autem, quòd jamdiù ego à pugnâ ceſſavi.
" Neque me prohibe ē prælio, diligens licèt; neque enim mihi perſuadebis.
Huic autem reſpondit deindè dea Thetis pedes-argentea;
" Sanè jam hoc, fili, verum; non malum eſt,
" Laborantibus ſocios arcere gravem perniciem:
" Sed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur,
" Ærea, coruſcantia: illa quidem pugnam-expeditè-ciens Hector
" Ipſe ferens humeris exultat: neque tamen ipſum puto
" Diù exultaturum eſſe; cædes enim prope eum.
" Sed tu quidem neutiquàm ingredere pugnam Martis,
" Antequàm me huc profectam oculis videris.
" Manè enim revertar, ſimul ac ſol ortus erit,
" Arma pulchra ferens à Vulcano rege.
Sic fata, retrò ſe vertit à filio ſuo:
Et converſa, inter marinas ſorores dixit;

Ver. 123. Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ.] Codd. *Italic.* Ἀμφοτέρῃσι χερσὶ.

Ver. 124. Δάκρυ' ὀμορξαμένην.] Codd. *Italic.* & *Harleian.* Δάκρυ ὀμορξαμένην.

Ver. 125. Γνοῖεν.] Cod. *Italic.* Γνοίη.

Ibid.——πέπαυμαι.] Cod. *Harleian.* πεπαύμην, Quomodo & in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 126.——φιλέουσά.] Vide ſuprà ad ά, 338; ad κ', 280; & infrà, ad ύ, 304.

Ver. 128.——τοῦτό γε.] Codices ferè univerſi ταῦτά γε.

Ibid.——οὐ κακόν ἐστι.] Vide ſuprà ad ν', 344; & ó 11.

Ver. 131.——κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 134.—καταδύσεο.] Vide ſuprà ad ί, 109.

Ver. 138.——πάλιν τράπετ'.] *Avertit ſe.* Vide ſuprà ad κ', 594; & ad γ', 141.

Ver.

Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Ὀψόμεναί τε γέροντ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
Καί οἱ πάντ' ἀγορεύσατ· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
Εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴκ' ἐθέλῃσιν
Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
Ἡ δ' αὖτ' Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἤϊεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
Τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐταὶ Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανον.
Οὐδέ κε Πάτροκλον περ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος·
Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
Ἕκτωρ τε, Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἰκελος ἀλκήν·
Τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μεμαὼς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες, θούριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
Νεκρῷ ἀπεσυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς,

"Vos quidem nunc subite maris latum sinum,
"Visuræque senem marinum & ædes patris,
"Et ei omnia dicite: ego verò ad excelsum Olympum
"Vado ad Vulcanum arte-fabrili-clarum, si velit
"Filio meo dare inclyta arma collucentia.
Sic dixit: Illæ autem undam maris statim subierunt.
Ad Olympum verò dea Thetis pedes-argentea
Abiit, ut dilecto filio inclyta arma afferret.
Illam quidem ad Olympum pedes ferebant: at Achivi
Immenso cum fremitu acti vi Hectoris homicidæ
Fugientes, ad navésque & Hellespontum venerant.
Nec tamen Patroclum benè-ocreati Achivi
Extra tela extraxerant mortuum, famulum Achillis:
Rursùs enim jam illum assecuti fuerant peditésque & currus,
Hectorque, Priami filius, flammæ similis vi;
Ter quidem illum retrò pedibus prehendit illustris Hector,
Abstrahere cupiens, magnâque-voce Trojanos inclamabat:
Ter autem duo Ajaces, impetuosam induti fortitudinem,
A mortuo vi-repulerunt: ille verò constanter robore fretus,

Ver. 144. ——τεύχεα παμφανόωντα.] ——fulgentiaque arma. *Æn.* VI. 400. XI. 6.

Ver. 147.——ἐνείκοι.] *Al.* ἐνείκαι. *Al.* ἐνείκῃ.

Ver. 148.——ἄρ'.] *Ut jam dictum est*——*ver.* 146.

Ver. 149.—ἀνδροφόνοιο.] Vide suprà ad ϖ', 77.

Ver. 154.——εἴκελος.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. Rectè, ut opinor; vide suprà ad ϛ', 88; & ad ν', 53. *Al.* ἴκελος.

Ver. 157. Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες.] Cod. *Harleian.* Τρὶς δὲ δὴ Αἴαντες.

Ibid.——θοῦριν ἐπιειμένοι.] Quâ ratione θοῦριν, hîc ultimam producat; item κατὰ, *ver.* 159; & νέλνς, *ver.* 180; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 158.—ἀλκὶ.] Vide suprà ad ί, 229.

Ver.

Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε καλὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' ἐ χάζετο πάμπαν.
Ὡς δ' ἀπὸ ζώματος ὅτι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι·
Ὣς ῥα τὸν ἐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυσταὶ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκρῶ δειδίξασθαι.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκε μιν Ἥρη·
Ἀγχοῦ δ' ἱσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὄρσεο, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, ὅ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
Ἕστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτος,
Οἱ δὲ, ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει

Interdum impetum faciebat per tumultum, interdum verò
Conſiſtebat altâ voce clamitans; retrò autem non cedebat omninò.
Ut verò à corpore haudquaquàm leonem fervidum poſſunt
Paſtores in agro pernoctantes valdè eſurientem ſummovere:
Sic utique non poterant duo Ajaces armis acres
Hectorem Priamidem à mortuo abſterrere.
Et jam prorsùs abſtraxiſsétque, & immenſam retuliſſet gloriam,
Niſi Pelidæ pedibus ventoſa velox Iris
Nuncia veniſſet currens ab Olympo ut prodiret in pugnam,
Clam Jove, aliiſque diis; miſerat enim eam Juno:
Propè autem ſtans verbis alatis allocuta eſt:
" Surge, Pelide, omnium terribiliſſime virorum:
" Patroclo auxiliare, cujus gratiâ certamen grave
" Stat ante naves: Illi verò ſe-invicem perdunt,
" Hi quidem, pugnantes cadavere pro mortuo,
" Ut autem trahant ad Ilium ventoſam
" Trojani rectà irruunt: maximè verò illuſtris Hector,
" Abſtrahere cupit: caput autem ipſum animus jubet

Ver. 160. Στάσκε μέγα ἰάχων.] Vide ſuprà ad δ', 456.

Ver. 162.——δίεσθαι.] δίω, δίωμαι, ἀπὸ τοῦ δίημι·—ὥσπερ τὸ τίθεσθαι ἀπὸ τοῦ τίθημι. Schol. in Cod. *Harleiano.*

Ver. 164.—Πριαμίδην.] Vide ſup. ad ά, 398.

Ver. 166. Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου——πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.]

Irim de cœlo miſit Saturnia Juno
Iliacam ad claſſem——
Illa viam celerans——
Nulli viſa cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 606, 609.

Ver. 172. Ἕστηκε.] Vide ſuprà ad δ', 434.

Ver. 173.—ἀμυνόμενοι.] Cod. *Vatican.* à *Tho. Bentleio* collatus, ἀμυνέμεναι.

Ibid.——νέκυος πέρι τεθνειῶτος.] Vide ſuprà ad π', 526.

Ibid.——τεθνειῶτος.] Vide ſuprà ad γ', 46.

Ver. 174.—ἐρύσσασθαι.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius.* *Vulgg.* ἐρύσασθαι. Minùs rectè; ſecundam enim corripit. Vide ſuprà ad π', 781.

Ver. 176.——κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει.] Cod. *Harleian.* κεφαλὴν δέ γε θυμὸς ἀνώγει.

Πῆξαι ἀνὰ ζκολόπεσσι, ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· ζέβας δέ ζε θυμὸν ἰκέσθω,
Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
Σοὶ λώβη, αἴκεν τι νέκυς ἠσχυμμένος ἔλθῃ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἶρι θεὰ, τίς γάρ ζε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
Ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
Μήτηρ δ' ἥ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι,
Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
Στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔνθεα καλά.
Ἄλλου δ' ὅ τιν οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,

" Infigere palo, abſciſſum tenerâ à cervice.
" Sed ſurge, nec ampliùs jaceto; pudórque tuum animum tangat,
" Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri:
" Tibi contumelia, ſi quid cadaver indignè-acceptum venerit.
Huic autem reſpondit deindè pedibus-celer nobilis Achilles;
" Iri dea, quiſnam te deorum mihi nunciam miſit?
Ilium verò viciſſim allocuta eſt pedibus-ventoſa velox Iris;
" Juno me miſit, Jovis glorioſa conjux:
" Neque ſcit Saturnius in-alto-ſedens, neque quis alius
" Immortalium, qui Olympum valdè nivoſum habitant.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt pedibus celer Achilles:
" Et quomodo ire poſſum ad pugnam? Habent enim arma iſti:
" Mater autem me chara priùs vetuit armari,
" Quàm ipſam reverſam oculis viderem:
" Pollicita enim eſt à Vulcano allaturam ſe arma pulchra.
" Alterius autem non ullius ſcio, cujus inclyta arma induere poſſim,

Ver. 178.——μηδ' ἔτι.] Cod. *Harleian.* μηκέτι.

Ver. 180.——ἠσχυμμένος.] Codd. à *Tho. Bentleio* collati, ἠσχυμένος.

Ibid.——ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 181—187.——ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver. 182. Ἶρι θεὰ, τίς γάρ ζε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;] *Al.* τίς τ' ἄρ ζε θεῶν.

Iri, decus cœli, quis te mihi nubibus actam
Detulit in terras?—— *Æn.* IX. 18.

Ibid.—τίς γάρ ζε.] Vide ſuprà ad ό, 201.

Ver. 184. Ἥρη με προέηκε.]

Hæc adeo tibi——
Ipſa palam fati omnipotens Saturnia juſſit. *Æn.* VII. 427.

Ver. 185.——ὑψίζυγος.]

——Ἰαὶ ζυγοῖς
Καθέζετ' ἀρχῆς——
Euripid. Phœniſſ. ver. 74.

Ver. 186. Ἀθανάτων.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 188. Πῶς τ' ἄρ'.] *Et quomodo igitur*——.

Ver. 189. Μήτηρ δ' ἥ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι, Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν.]

Hoc ſignum cecinit miſſuram Diva creatrix,
Si bellum ingrueret; Vulcaniaque arma per auras
Laturam auxilio——. *Æn.* VIII. 534.

Ibid.——πρίν γ' εἴα——Πρίν γ' αὐτὴν.] Vide ſuprà ad έ, 287.

Ver. 122. Ἄλλου δ' ὅ τιν οἶδα.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*, *Al.* Ἄλλου δ' ὅ τευ οἶδα.

Ver.

Εἰ μὴ Αἰαντος γε ζάκος Τελαμωνιάδαο.
Ἀλλὰ κ᾽ αὐτὸς ὄγ᾽, ἔλπομ᾽, ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
Ἔγχει δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Ἐῦ νυ κ᾽ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι κλυτὰ τεύχε᾽ ἔχονται·
Ἀλλ᾽ αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
Αἴκε σ᾽ ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δὲ ἀρηϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δ᾽ τ᾽ ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ἣ μὲν ἄρ᾽ ὡς εἰποῦσ᾽ ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο Διῒ φίλος· ἀμφὶ δ᾽ Ἀθήνη
Ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ᾽ αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔξεφε δῖα θεάων
Χρύσεον, ἐκ δ᾽ αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
Ὡς δ᾽ ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ᾽ ἵκηται
Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δηϊοι ἀμφιμάχονται,
Οἵτε πανημέριοι συλερῷ κρίνονται Ἄρηϊ

" Nisi Ajacis utique scutum Telamonii:
" Sed & ipse hic, spero, inter primos versatur,
" Hastâ cædem-edens Patrocli gratiâ mortui.
Illum verò vicissim allocuta-est pedibus-ventosa velox Iris;
" Benè quidem & nos scimus, quòd inclyta arma detinentur:
" Sed sic ad fossam profectus, Trojanis-de-te-in-conspectum,
" Si fortè te veriti abstinuerint pugnâ
" Trojani, respiraverintque Mavortii filii Achivorum
" Afflicti *jam*: Exigua autem & respiratio à prœlio.
Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris.
At Achilles surrexit Jovi charus: Minerva verò
Humeris validis circumposuit ægida fimbriatam:
Caput autem ei nube cinctum-ornavit augustissima dearum
Aureâ, éque ipsâ accendit flammam collucentem.
Ut verò cùm fumus ascendens ex urbe ad ætherem assurgit
Longè ex insulâ, quam hostes oppugnant,
Qui, toto die, horrendo decernunt Marte

Ver. 194.——ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ.] *Al.* ἐνὶ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ.

Ver. 197.——ὅτι.] *Al.* ὅ τοι.

Ver. 201.——ὀλίγη δέ τ᾽ ἀνάπνευσις πολέμοιο.] Vide suprà ad π′, 43.

Ibid.——ἀνάπνευσις.] Cod. *Harleian.* ἀνάπαυσις. Cæterùm totus hic versus deest in Codice *Vaticano*.

Ver. 203.——Διῒ φίλος.] Quâ ratione, Διΐ, hîc ultimam producat; item ἄϊον, *ver.* 222; & τρόπεον, *ver.* 224; & πόλεμον, *ver.* 238; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 204.——θυσσανόεσσαν.] Ita edidit *Barnesius*. Rectè, ut opinor: Vide suprà ad ε′, 593.

Ver. 205. Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔξεφε δῖα θεάων Χρύσεον, ἐκ δ᾽ αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.]

——galea alta chimæram
Sustinet, Ætnæos effiantem faucibus ignes. *Æn.* VII. 785.
Ardet apex capiti, cristisque à vertice flamma
Funditur.—— *Æn.* X. 270.

Cæterùm de totius hujus loci venustate, quo *Achillis* ad pugnam rediturí *FAMA* atque *EXPECTATIO* summo cum verborum splendore & magnificentiâ depingitur; vide suprà ad ί, 4.

Ver. 209.——κρίνονται.] De syllabâ κρι productâ, vide suprà ad ά, 309 & 314.

Ἄσεος ἐκ ζφετέρφ· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
Γίγνεται αἰσσουσα, περικλιόνεσσιν ἰδέσθαι,
Αἴκεν ὥς γε σὺν νηυσὶν Ἄρεος ἀλκτῆρες ἵκωνται·
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
Μίσγετο· μητρὸς γὰρ ὀκνοίνην ὀπίζετ' ἐφετμήν·
Ἔνθα σταθεὶς ἤυσε· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθέγξατ' ἀταρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
Ἄστυ περιπλομένων δηΐων ὑπὸ θυμοραϊγέων·
Ὡς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
Οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀταρ καλλίτριχες ἵπποι
Ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάμαντον πῦρ

210 Urbe *procurrentes* ex ſuâ; ut verò ſol occiderit,
Continuò & faces in-ſpeculis ardent denſæ, inque altum ſplendor
Emicat, finitimi ut-videant;
Si fortè cum navibus Martis propulſatores venire velint:
Sic ab Achillis capite ſplendor ad æthera pertingebat.
215 Stetit autem ad foſſam profectus extra murum, nec tamen Achivis
Miſcebatur: matris enim prudens reverebatur præceptum.
Ibi ſtans clamavit; ſeorsùm autem Pallas Minerva
Vociferata eſt; & inter Trojanos immenſum excitavit tumultum.
Ut verò cùm admodùm-luculenta vox *ſit*, quando clangit tuba
220 Urbem cingentes hoſtes propter exitiales;
Sic tunc admodùm luculenta vox erat Æacidæ.
Illi verò ut audiverunt vocem æream Æacidæ,
Omnibus commotus-eſt animus: pulchri autem jubis equi
Retrò currus vertebant: præſagiebant enim clades animo.
225 Aurigæ autem perculſi ſunt, ubi viderunt indefeſſum ignem

Τιτήνεσσι δὲ τιμήν κρίναντο βίηφι.
Heſiod. Theogon. ver. 822.

Ver. 212. Γίγνεται.] *Al.* Γίνεται. Quod perinde eſt. Nam γίνομαι primam producit.

Ver. 213.——Σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται.] Ita legit *H. Stephanus*; atque ita ex MS. edidit *Barneſius*. Quæ ſi vera ſit lectio, pronunciandum erit ἄρως. *Al.* ἄρεος, & ἄρευς. Vide ſuprà ad ξ', 485.

Ver. 217.——ἀπάτερθε.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 218.——Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον.] Cod. *Harleian.* Τρώεσσιν ἀν ἄσπετον.

Ver. 220.——περιπλομένων.] Cod. *Harlei in.* περὶ πλομένων.

Ibid.——Θυμοραϊγέων.] Pronunciabatur Θυμοραΐζεων. Vide ſuprà ad ν', 544.

Ver. 222.——ἄϊον.] Vide ſuprà ad ό, 252.

Ibid.——ὄπα χάλκεον.]
Ferrea vox—— *Æn.* VI. 626.

Ver. 224. Ἄψ ὄχεα τρόπεον.] *Al.* Ἄψ ὄχεα τρώπαον. Quæ ſi vera ſit lectio, pronunciandum erit τρώπων; ut rectè hîc annotavit *Barneſius*.

Ver. 225. Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάμαντον πῦρ.] Μυρία ἐςὶν εὑρεῖν παρ' αὐτῷ [Ὁμήρῳ]—εἰρασμένα εἰς βραχύτητα, καὶ τάχος καὶ ζπουδὴν, καὶ τὰ τούτοις ὁμοζενῆ· ὡς ἔχει ταυτί.—— "Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ "ἴδον ἀκάμαντον πῦρ"——ἐφ' ὧν [δηλοῦται] ——ἡ τῆς διανοίας ἔκπλασις, καὶ τὸ τῦ δείσματος ἀπροσδόκητον· ποιεῖ δὲ [τοῦτο] ἡ τῶν ζυλλαβῶν τε καὶ γραμμάτων ἐλάττωσις. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ ζυνθέσεως, §. 15.

Ibid.—ἔκπληγεν.] Vide ſuprà ad γ', 31.

Ibid.—ἀκάμαντον.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver.

Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμυ Πηλείωνος
Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρυ μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
Τρὶς δ' ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
Ἔνθα δὲ κ' τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
Ἀμφὶ Ζφοῖς ὀχέεσσι κ' ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι
Μυρόμενοι· μετὰ δέ Ζφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεύς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πίστον ἑταῖρον
Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαϊγμενον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τόν ῥ' ἤτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν κ' ὄχεσφιν
Ἐς πόλεμον, ὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοσήσαντα.
Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
Φυλόπιδος κραιπνῆς κ' ὁμοιΐυ πολέμοιο.

Horrendum ſuper caput magnanimi Pelidæ
Ardentem: illum nempè accendebat dea oculis Minerva.
Ter quidem ſuper foſſam magnâ voce clamavit nobilis Achilles:
Ter verò turbati ſunt Trojani inclytique ſocii.
Ibidem autem etiam tunc periêrunt duodecim viri fortiſſimi
Impediti & confixi ſuis curribus & haſtis: At Achivi
Alacritèr Patroclum extra tela extractum,
Depoſuerunt in lectis: chari autem circumſtabant ſocii
Lugentes; atque eos pedibus-velox ſequebatur Achilles,
Lacrymas calidas fundens, poſtquàm aſpexit fidum ſocium
Jacentem in feretro, laceratum acuto ære:
Quem quidem miſerat cum equis & curribus
In prœlium, neque rursùs recepit reverſum.
Solem autem indefeſſum oculis-bubulis decora veneranda Juno
Miſit ad Oceani fluenta invitum redire:
Sol quidem occidit, finémque fecerunt nobiles Achivi
Certaminis aſperi & omnibus-æquè-gravis pugnæ.

Ver. 227.——γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide ſuprà ad ά, 206.

Ver. 229.—κλειτοί τ' ἐπίκουροι.] *Al.* κλυτοί τ' ἐπίκουροι.

Ver. 232. Ἀσπασίως.] Similitérque infrà *ver.* 270; vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 233.—ἀμφέσαν ἑταῖροι.] Vide ſuprà ad ά, 535.

Ver. 235. Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πίστον ἑταῖρον Κείμενον ἐν φερέτρῳ.]

——feretro Pallante poſito
Procumbit ſuper, atque hæret lacrymanſque gemenſque. *Æn.* XI. 149.

Ver. 236.——φερέτρῳ.] *Al.* φέρτρῳ.

Ver. 237. Τόν ῥ'.] *Quem ſcilicèt*——. *Quem, ut ſuprà dictum eſt*——. ω', 125.

Ver. 238. Ἐς πόλεμον, ὐδ'.] Malè hîc *Barneſius*; "At" (inquit) "legi etiam "poteſt, Ἐς πόλεμόνδ', ut τὸ, δὲ, παρέλκῃ, "vel τὸ, Ἐς." Quod Poëta omninò eſſet indignum. Vide ſuprà ad γ', 83; & ad ό, 543.

Ver. 239.——βοῶπις πότνια Ἥρη.] Vide ſuprà ad ά, 551.

Ver. 240. Πέμψεν.] Cod. *Harleian.* Πέμπεν.

Ver. 241.—παύσαντο.] Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 242.——ὁμοιΐυ.] Ἰσέον ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχοῦ τὸ Ὁμοίϊον ἐπὶ τοῦ φαύλυ λαμβάνει· οἷον,—— γῆρας ὁμοίϊον,——θάνατον ὁμοίϊον, &c. *Sibol.* ad δ', 315.

Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν, ἀπὸ κραιερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι·
Ὀρθῶν δ' ἑσάντων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
Ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τοῖσι δὲ Πολυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοίδης· ὃ γὰρ οἷος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰὴ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἀρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
Ὅς ῥ' ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
Ἄσυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.
Ὄφρα μὲν ἔτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
Τόφρα δὲ ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοὰς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
Ἐλπόμενος νῆάς γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας·

Trojani verò ex-alterâ-parte, ex aſpero prælio
Ut exceſſerant, ſolverunt à curribus veloces equos.
Ad concionem autem congregabantur, antequàm cœnam curarent;
Erectis autem ſtantibus concio habita eſt, neque quis ſuſtinuit
Sedere: omnes enim tenebat tremor, eò quòd Achilles
In-conſpectum-ſe-dederat; diù enim pugnâ abſtinuerat triſti.
Illis autem Polydamas prudens cœpit concionari
Panthœdes; hic enim ſolus videbat futura & præterita:
Hectori autem erat ſodalis, eâdemque nocte nati erant;
Sed hic quidem verbis, ille verò haſtâ multum ſuperabat:
Qui inter eos ſapiens concionatus eſt & dixit;
" In-utramque-partem diligentèr deliberate, amici: hortor enim ego
" In-urbem nunc ire, neque expectare auroram pulchram
" In campo prope naves: procul enim à muro ſumus.
" Quamdiù quidem hic vir Agamemnoni iraſcebatur nobili,
" Tamdiù minùs-graves in-pugnâ erant Achivi.
" Gaudebam enim ego veloces juxta naves pernoctans,
" Sperans *nos* naves utique capturos utrinque-remis-actas:

Ver. 248.——ἐπέπαυτ'.] *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 249—258. Τοῖσι δὲ——Τόφρα δὲ.] Vide ſuprà ad Υ', 160; & ad ά, 57.

Ver. 250.——ὅρα πρόσσα καὶ ὀπίσσω.]

——novit namque omnia vates,
Quæ ſint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.
Virgil. Georgic. IV. 392.

Ver. 251. Ἕκλορι δ' ἦν ἑταῖρος, ἰὴ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο.]

——Paridiſque Mimanta
Æqualem comitemque; unâ quem nocte Theano
In lucem genitori Amyco dedit; & face prægnans
Ciſſeïs regina Parin creat——.
Æn. X. 702.

Vide ſuprà ad ζ', 299; & ad ϖ', 718.

Ver. 255.——μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν.] Longinquam auroræ expectationem optimè depingit *Spondæus* iſte in quinto pede. Vide ſuprà ad Υ', 561.

Ver. 257.——μήνιε.] Pronunciabatur, ut opinor, μήνι. Nam μηνίω ſecundam producit. Vide ſuprà ad ά, 488; & ad β', 772.

Ver.

Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλείωνα·
Οἷος ἐκείνε θυμὸς ὑπέρβιος, ὄκ ἐθελήσει
Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες κὴ Ἀχαιοὶ
Ἐν μέσῳ ἄμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται,
Ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται, ἠδὲ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι, ὧδε γὰρ ἔσται·
Νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλείωνα
Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
Αὔριον ὁρμηθεὶς ζὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν,
Ὅς κε φύγῃ· πολλοὺς δὲ κύνες κὴ γῦπες ἔδονται
Τρώων· αἰ γὰρ δή μοι ἀπ' ἄατος ὧδε γένοιτο.
Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ ζθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι,
Ὑψηλαί τε πύλαι, ζανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι
Μακραὶ, εὔξεσοι, ἐζευγμέναι εἰρύσονται.
Προὶ δ' ὑπ' ἠοῖοι ζὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Στησόμεθ' ἀμπύργες· τῷ δ' ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλῃσιν,

" Nunc verò gravitèr timeo velocem Pelidem:
" Qualis illius animus violentus, non volet
" Manere in campo, in quo Trojani & Achivi
" In medio utrique vim Martis communem experiuntur;
" Sed de urbéque pugnabit, atque uxoribus.
" Itaque eamus ad urbem, obsequimini mihi, sic enim erit:
" Nunc quidem nox abstinere fecit velocem Pelidem
" Dulcis: si autem nos offenderit hîc manentes
" Crâs progressus cum armis, probè tunc aliquis illum
" Agnoscet; libentèr enim pervenerit ad Ilium sacram,
" Quicunque effugerit: multos verò canes & vultures comedent
" Trojanorum: Utinam sanè mihi omninò inauditum tale quid fuerit.
" Si verò meis verbis obsecuti fuerimus, tristes licèt,
" Per-noctem quidem in concione nos-muniemus, urbem autem turres
" Excelsæque portæ, tabulæque ad has aptatæ
" Longæ, benè-politæ, coagmentatæ tutabuntur.
" Manè autem sub aurorâ armis instructi
" Stabimus super turribus: huic autem gravis *fuerit*, si voluerit,

Ver. 261.——δείδοικα.] *Timeo*; non *Timui*. Vide suprà ad ά, 37; & ad Ϟ', 322.

Ver. 264.——μένος Ἄρηος.] Cod. *Harleian.* μένος Ἄρεος. Unde fortassè legendum ἀμφότεροί γε μένος Ἄρεος.

Ver. 268.——ἄμμε.] Vide suprà ad ά, 59.

Ver. 271.——φύγῃ.] *Al.* φύγει.

Ibid.——πολλοὺς δὲ κύνες κὴ γῦπες ἔδονται.] Vide suprà ad ε', 241.

Ver. 272.——ἀπ' ἄατος.] *Al.* ἀπέαλον.

Ibid.——γένοιτο.] *Al.* γένοιντο.

Ver. 273.——πιθώμεθα.] Cod. *Harleian.* πιθοίμεθα.

Ver. 276.——εἰρύσονται.] Cod. *Harleian.* εἰρύσσονται.

Ver. 277.—— ζὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Στησόμεθ' ἀμπύργες.] Refertur istud ζὺν τεύχεσι non ad θωρηχθέντες, sed ad Στησόμεθ' ἀμπύργες. Vide suprà ad Ϟ', 530.

Ver. 278.——ἀμπύργες.] Ita edidit *Barnesius*, quocum facit & Codex *Harleianus*. Sic, ἀμζωμοῖσι, suprà Ϟ', 441; ἀμφόνου, κ', 298; ἀμπόνου, ε', 82; &c. Vulgati hic legunt ἀν πύργες.

Ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεϊ ἄμμι μάχεσθαι.
Ἄψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας ἐπεί κ' ἐριαύχενας ἵππους
Παντοίῃ δρόμῳ ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
Εἴσω δ' ἔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πουλυδάμα, ζὺ μὲν ἂν ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
Ὅς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
Ἦ ἵνα κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά·
Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
Κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·
Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω·

" Profectus à navibus, circa murum nobiſcum pugnare.
" Retrò iterùm ibit ad naves, poſtquàm arduos cervicibus equos
" Vario curſu fatiârit ſub urbem vagans.
" Intùs verò nec ipſum ſua magnanimitas irruere ſinet,
" Nec unquam vaſtabit: priùs ipſum canes veloces edent.
Illum verò torvè intuitus allocutus eſt pugnam-expedite-ciens Hector;
" Polydama, tu quidem non ampliùs mihi grata hæc dicis,
" Qui hortaris in urbem *nos* cogi reverſos.
" An nondum ſatiati eſtis clauſi manendo intra turres?
" Anteà enim Priami urbem articulatè loquentes homines
" Omnes prædicabunt divitem auri, divitem æris;
" Nunc verò jam perierunt ex ædibus pretioſæ res reconditæ pulchræ;
" Multæ autem jam in Phrygiam & Mæoniam amabilem
" Opes venum avectæ abiêre, poſtquàm magnus iratus fuit Jupiter.
" Nunc verò cùm mihi dedit Saturni filius verſuti
" Gloriam retuliſſe apud naves, marique concluſiſſe Achivos,
" Stultè, nè jam hæc conſilia oſtende inter cives:
" Non enim quis Trojanorum obtemperabit: neque enim finam;

Ver. 282—296. —— ἐάσει —— ἐάσω.] Vide ſuprà ad δ', 42. Malè *Barneſius* —— ἐάσσει —— ἐάσσω.

Ver. 284.—κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 285.—— ἔκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα.] Indicat vocula iſta, ἔτι, gratum fuiſſe Hectori, quod anteà dare ſolebat conſilium Polydamas, ſuprà μ', 60, 80; ν', 725, 748.

Ver. 287. Ἦ ἵνα κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;]

Non pudet obſidione iterum valloque teneri
—— & morti prætendere muros?
Æn. IX. 598.

Ibid. —— ἐελμένοι.] *Al.* ἐερσμένοι.

Ver. 288.—μέροπες ἄνθρωποι.] Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 290.—— ἐξαπόλωλε.] Si ἐξαπολώλει dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad κ', 186, 187; & ad ά, 37.

Ver. 292.—— ἵκει.] *Al.* ἵκει.

Ver. 293.—ἀγκυλομήτεω.] Pronunciabatur ἀγκυλομήτω. Vide ſuprà ad ά, 1.

Ver. 294.—θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς.] *Al.* θαλάσσῃ τ' ὀλλέσ' Ἀχαιούς.

Ver.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε, κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστοι.
Τρώων δ' ὃς κεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἤπερ Ἀχαιούς.
Πρωὶ δ' ὑπ' ἠοῖοι ζὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα,
Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ νηυσὶν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται· ὄφρα μιν ἔγωγε
Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
Στήσομαι· ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἤ κε φεροίμην·
Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κλανέοντα κατέκτα.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευε· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
Νήπιοι· ἐκ γάρ ζφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπῄνησαν κατὰ μηλιόωντι,
Πολυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὖτὰρ Ἀχαιοὶ

" Sed agite, ficut ego dixero, pareamus omnes.
" Nunc quidem cœnam ſumite per exercitum turmatim,
" Et excubiarum mementote, & vigilate quiſque:
" Troïm verò quicunque de-opibus-*periclitantibus* admodùm ſollicitus eſt,
" Collectas-in-unum copiis det publice-abſumendas,
" Quorum aliquem melius eſt, *illis* frui, quàm Achivos.
" Manè verò ſub aurorâ armis inſtructi,
" Naves juxta cavas excitemus acre prœlium.
" Sin reverà apud naves ſurrexit-ad-certamen nobilis Achilles,
" Gravius, ſi voluerit, ei erit: non illum ego ſanè
" Fugiam è pugnâ horriſonâ, ſed omnino contrà
" Stabo, ſeu referat magnam victoriam, ſeu referam:
" Communis Mars, & occiſorem ſæpè occidit.
Sic Hector concionatus eſt: Trojani autem acclamârunt,
Vecordes; eorum enim mentes eripuerat Pallas Minerva:
Hectori enim aſſenſi ſunt pernicioſa conſilia-danti,
Polydamanti verò nullus, qui bonum protulerat conſilium.
Cœnam deindè ſumpſerunt per exercitum: At Achivi

Ver. 300.——ὑπερφιάλως.] Cod. *Harleian.* ὑπερφιάλοις.

Ver. 303.——ζὺν τεύχεσι θωρηχθέντες ——ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.] Vide ſuprà ad *ver.* 277; & ad Σ', 530.

Ver. 30. Ξυνὸς Ἐνυάλιος.] Χρῆσθαι δὲ δεῖ καὶ ταῖς τεθρυλλημέναις καὶ κοιναῖς γνώμαις, ἂν ὦσι χρήσιμοι· διὰ γὰρ τὸ εἶναι κοιναὶ ὡς ὁμολογουμένων ἁπάντων, ὀρθῶς ἔχειν δοκοῦσιν· οἷον παραλαβόντι, εἰς τὸ κινδυνεύειν——ἥτις ἔνιας, " Ξυνὸς ἐνυάλιος." *Ariſtot. Rhetoric. lib.* II. *cap.* 21. Αὖθίς τε ὁ Ἀρχίλοχος, τὸ Ὁμηρικὸν——τὸ ἔπος.

" Ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ τε κλανέοντα κα-
" τέκτα,"
μέλαποιῶν αὐτὸς, ὡδέπως ἐξήνεγκεν.
" ——ἔρξω·
" Ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις ἄρης."
Clemens Alexandrin. Strom. VI.
Similitèr apud *Livium*; " Communis Mars,
" & incertus belli eventus." Et apud *Ciceronem*; " Cum omnis belli Mars commu-
" nis." *Epiſt. ad Familiares, Lib.* VI. *Ep.* 4.

Ver. 311.——ἐκ γάρ ζφεων.] Pronunciabatur ζφῶν.

Ver.

Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεξενάχοντο γοῶντες.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινὰ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
Πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥσπερ λὶς ἠϋγένειος,
Ὥ ῥά θ' ὑπὸ ζυμνὰς ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
Ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών·
Πολλὰ δέ τ' ἄγχι ἑπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
Εἴποθεν ἐξεῦροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ.
Ὣς ὁ βαρυστενάχων μελεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
Ὤ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε λητίδος αἶσαν.
Ἀλλ' ἢ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
Ἀμφὼ γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδέ με νοστήσαντα
Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα καθέξει.

315 Totâ-nocte Patroclum edebant-gemitus lugentes.
Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,
Manibus homicidis impositis pectoribus sodalis,
Crebros admodùm edens-gemitus: ficut leo benè-barbatus,
Cui nempè catulos venaticus surripuerit vir
320 Sylvâ ex densâ; ille verò tristatur serò cùm advenerit:
Multas autem continuò convalles obit viri vestigia indagans,
Sicubi inveniat: perquàm enim acris ira corripit.
Sic is gravitèr suspirans dixit inter Myrmidones;
" Papæ: irritum prorsùs verbum effudi die illo,
325 " Bono-animo-esse-jubens hero Menœtium in ædibus:
" Dicebam enim ei in Opunta inclytum filium reducturum,
" Ilium ut evastâret, nactúsque erat prædæ portionem.
" Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit:
" Ambos enim fato-ratum-est eandem terram rubefacturos
330 " Hîc in Trojâ: neque enim me reversum
" Excipiet in ædibus senex equûm-agitator Peleus,
" Neque Thetis mater, sed hîc terra tenebit.

Ver. 318.——ὥσπερ λῖς.] *Al.* ὥστε λῖς. Quod & ferri potest. Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 319. Ὥ ῥά θ'.] *Cui scilicèt*——. Cod. *Harleian.* Οὗ ῥά.

Ibid.—ἁρπάσῃ.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 320. Ὕλης.] Vide suprà ad γ', 151.

Ibid.—ἄχνυται.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 321.—μετ' ἀνέρος.] Cod. *Harleian.* μέτ' ἀνέρι.

Ver. 324.——ἄλιον ἔπος.] Quâ ratione, ἄλιον, hîc ultimam producat; item τρίποδα, *ver.* 344; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 325. Θαρσύνων.] Vide suprà ad ω', 70; & ad ά, 338.

Ver. 328. Ἀλλ' ἢ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.]

Οὕτι μάλ' ἀνθρώποις παλαθύμια πάντα τελεῖται. *Theogn. Gnom. ver.* 617.

Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν. *Pindar Olymp. Ode* XII. *ver.* 14.

Ver. 329.——πέπρωται.] Vide suprà ad ά, 37.

Ibid.——γαῖαν ἐρεῦσαι.] *Æschines, Orat. in Timarchum*, legit, γαῖαν ἐρύθειν, Cod. *Harleian.* γαῖαν ἐρύσσειν.

Ver. 331.—ἱππηλάτα.] Vide suprà ad ά, 175.

Νῦν δ' ἐπεὶ ἦν, Πάτροκλε, ζεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὔ σε πρὶν κλεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνείκαι
Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου ζείο φονῆος.
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, ζέθεν κλαμένοιο χολωθείς.
Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὕτως·
Ἀμφὶ δέ σε Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι·
Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ὡς εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λύσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵσασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·

"Nunc verò quandoquidem, Patrocle, te posterior subeo terram,
"Non tibi antè justa-faciam, quàm Hectoris huc attulero
"Arma & caput magnanimi tui interfectoris.
"Duodecim autem ante rogum cervices-abscindam
"Trojanorum præclaris filiis, de te interfecto iratus.
"Intereà verò mihi apud naves recurvas jacebis sic:
"Circumque te Trojanæ & Dardanides profundos-finus-habentes
"Plorabunt, noctésque & dies lacrymas-fundentes:
"Quas ipsi-labore acquisivimus, vique hastâque longâ,
"Opulentas evastantes civitates articulatè-loquentium hominum.
Sic fatus, socios jussit nobilis Achilles
Igne circundare positum tripodem magnum, ut celerrimè
A Patroclo abluerent tabum cruentum.
Illi verò aptum-ad-lavacra tripodem statuerunt in ignem ardentem;
Aquam autem infuderunt, subtúsque ligna accenderunt allata.
Ventrem quidem tripodis ignis ambibat, calefiebátque aqua:
Ut verò fervefacta est aqua in sonoro ære,
Tum statim laverúntque, & unxerunt pingui oleo:

Ver. 333.——Νῦν δ' ἐπεὶ ἦν, Πάτροκλε.] *Æschines*, loco suprà citato, legit, Ἀλλ' ἐπεὶ ἦν, φίλ' ἑταῖρε——.

Ver. 334.——ἐνείκαι.] *Al.* ἐνείκω.

Ver. 335.——ζείο.] Cod. *Harleian.* ζοῖο.

Ver. 338. Τόφρα δέ.] Malè hîc edidit *Barnesius*, Τοφράδε, contenditque παρέλκειν τὸ "δέ." Quod nihili est.

Ver. 345. Πάτροκλον λύσειαν.] Cod. *Harleian.* Πατρόκλου λύσειαν.

Ver. 346.—κηλέῳ.] Pronunciabatur κηλῷ.

Ver. 347. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ.] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ, Ἐν δ' ἄρ' ἔχευαν ὕδωρ. Sed nihil opus. Vide suprà ad *a*, 51.

Ibid.——ἄρ'.] *Deinceps*——.

Ver. 349. Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ, Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν.]

Pars calidos latices & ahena undantia flammis
Expediunt; corpusque lavant frigentis & unguunt. *Æn.* VI. 218.

Ver.

Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσεν ἀλείφαρ ἐννεώροιο·
Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἐανῷ λιτὶ κάλυψαν
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ, φάρεϊ λευκῷ.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεςενάχοντο γοῶντες.
Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·
Ἔπρηξας ἠ ἔπειτα, βοῶπις, πότνια Ἥρη,
Ἀνςήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ ζεῖο
Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Καὶ μὲν δή πέ τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
Ὅσπερ θνητός τ' ἐςὶ, καὶ ὐ τόσα μήδεα οἶδε·
Πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίςη,
Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ ἕνεκα ζὴ παράκοιτις
Κέκλημαι, ζὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κολεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Vulnera autem repleverunt unguento novenni:
In lectis verò positum, tenui linteo texerunt
Ad pedes à capite: desuper autem, pallâ candidâ.
Totâ-nocte quidem deinde pedibus celerem circa Achillem
Myrmidones Patroclum gemitus-edebant lugentes.
Jupiter autem Junonem allocutus est sororem, conjugémque;
" Et perfecisti opus tandem, bubulis-oculis-decora veneranda Juno,
" Excitato *scilicèt* Achille pedibus celeri: te nimirùm
" Ex ipsâ nati sunt comantes Achivi.
Ei verò respondit deindè bubulis oculis-decora veneranda Juno:
" Importunissime Saturnie, qualem orationem habuisti?
" Vel jam aliquis homo homini perfecerit,
" Qui tamen mortalisque est, neque tot consilia novit:
" Quomodò ergo ego, quæ aio, dearum me esse præstantissimam,
" Utrumque, generéque, & quòd tua uxor
" Vocor, tu verò omnibus immortalibus imperas;
" Non debui Trojanis irâ accensâ mala machinata-esse?
Sic illi quidem talia inter se loquebantur.

Ver. 352. Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἐανῷ λιτὶ κάλυψαν.]
——tum membra toro defleta reponunt,
Purpureasque super vestes, velamina nota,
Conjiciunt—— *Æn.* VI. 220.
Ibid.——ἐανῷ λιτὶ.] Non *peplo subtili*; (nam ἐανὸς *Peplum* mediam semper apud Homerum corripit;) sed *tenui linteo*. Vide suprà ad γ', 385.
Ver. 356. Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε.]
Junonem interea compellat Juppiter ultrò. *Æn.* X. 606.
Ibid.——κασιγνήτην, ἄλοχόν τε.]
——Jovisque
Et soror & conjux—— *Æn.* I. 50.
Ver. 357 & 360.——βοῶπις.] Vide suprà ad ά, 551.
Ver. 359.——καρηκομόωντες.] Vide suprà ad ν', 310.
Ver. 364, 367. Πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίςη,—Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι.]
Ast ego, quæ Divûm incedo regina——
——unâ cum gente tot annos
Bella gero—— *Æn.* I. 50.
Ver. 366 & 370.——ἀθανάτοισιν.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver.

Ἡφαίϛε δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀρϒυρόπεζα
Ἄφθιτον, ἀϛερόεντα, μεϱαπρεπέ' ἀθανάτοισι,
Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ϖοιήσαϱο Κυλλοποδίων.
Τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα, ἑλισσόμενον ϖερὶ φύσας,
Σπεύδοντα· τρίποδας γὰϱ ἐείκοσι ϖάντας ἔτευχεν,
Ἑσάμεναι ϖερὶ τοῖχον ἐϋσθένεος μεγάροιο.
Χρύσεα δὲ ζφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάϛῳ ϖυθμένι θῆκεν,
Ὄφρα οἱ αὐτόμαϱοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα,
Ἠδ' αὖτις ϖρὸς δῶμα νεοίϱο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἱ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, ἄϱα δ' ὄϖιθεν
Δαιδάλεα ϖροσέκειϱο, τά ῥ' ἤρϱυε, κόϖτε δὲ δεσμούς.
Ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐϖονεῖτο ἰδυίῃσι ϖραϖίδεσσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀρϒυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε ϖρομολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
Καλὴ, τὴν ὤϖυιε ϖερικλυτὸς Ἀμφιϒυήεις,
Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔϖος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
Τίϖτε, Θέτι τανύϖεϖλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε φίλη τε; ϖάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις·

Vulcani autem pervenit ad domum Thetis pedes-argentea
Immortalem, ſtellatam, inſignem inter immortales,
Æream, quam quidem ipſe fecerat Claudus.
Illum verò invenit ſudantem, verſantem ſe circa folles,
Studiosè-agentem: tripodas enim viginti omnes fabricabatur,
Qui-ſtarent ad parietem bene-fundatæ domûs.
Aureas autem ipſis rotas unicuique fundo ſubdiderat,
Ut ei ſponte-ſuâ divinum ingrederentur cœtum,
Ac rursùs domum redirent, mirabile viſu.
Illi autem in tantum quidem perfecti erant, aures verò nondum
Artificioſæ additæ-erant, quas quidem apparabat; cudebátque clavos.
Dum is hæc conficiebat peritis præcordiis,
Intereà ad eum propè acceſſit dea Thetis pedes-argentea.
Illam autem vidit progreſſa Charis vittis-elegantibus-nitida
Pulchra, quam uxorem-duxerat inclytus Vulcanus;
Inque ejus hæſit manu, verbáque fecit, dixitque;
" Quam-ob rem, Theti finuoſo peplo-induta, venis ad noſtram domum,
" Venerandáque dilectáque? anteà quidem nequaquàm ſæpe-veniebas:

Ver. 370. Ἄφθιτον.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ν', 329.

Ver. 371.——ὃν ῥ'.] *Quam ſcilicèt*——.

Ibid.—ϖοιήσαϱο.] Vide ſuprà ad ν', 168; & ad γ', 141.

Ver. 373.——τρίποδας γὰϱ ἐείκοσι ϖάντας ἔτευχεν.] *Non pauciores quàm viginti.* Malè igitur Scholiaſtes; Περισσὸν (inquit) τὸ ϖάντας· Nam in iſtâ voce Vis omnis ſententiæ conſiſtit; *tripodas uno eodémque tempore non minùs viginti fabricabatur.* Vide ſuprà ad ἡ, 161; item infrà ad *ver.* 470; & ad τ', 247.

Ver. 373, 379.—ἔτευχεν——ἤρϱυε, κόϖτε δὲ.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 375. Χρύσεα δὲ ζφ'.] *Barneſius* legendum contendit, Χρύσεα δή ζφ'. Sed minùs rectè.

Ver. 376.——δυσαίατ'.] *Al.* δύσωνται, & δύσονται.

Ver. 380.—ἐϖονεῖτο ἰδυίῃσι ϖραϖίδεσσι.] *Al.* ἐϖονεῖτ' εἰδυίῃσι ϖραϖίδεσσι.

Ver. 383—390—408. Καλὴ —— Καλῇ ——Καλὰ.] Vide ſuprà ad θ', 43.

Ver. 385.——Θέτι,] *Barneſius* ex duobus MSS. edidit Θέτις. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 386.——θαμίζεις.] *Al.* θαμίζες.

Ver.

Ἀλλ' ἕπεο πρoτέρω· ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλῆς, δαιδαλέης· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε, Θέτις νύ τι ζεῖο χατίζει.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
Ἣ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε ποσόφι,
Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε
Κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
Τῆσι πὰρ εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλά,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ ὅρμους,
Ἐν ζπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
Ἤδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Ἀλλὰ Θέτις τε, καὶ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἵ μ' ἐσάωσαν.

" Sed ſequere ulteriùs; ut tibi hoſpitales-epulas apponam.
Sic locuta, ulteriùs ducebat auguſtiſſima dearum.
Hanc quidem deindè ſederè-fecit in ſede argenteis-clavis-diſtinctâ,
Pulchrâ, vario-artificio-factâ; ſcabellum verò pedibus ſuberat:
Vocavit autem Vulcanum inclytum-artificem, dixitque ſermonem;
" Vulcane, prodi huc, Thetis aliquâ utique in re tui indiget.
Huic verò reſpondit deindè inclytus Vulcanus;
" Profectò mihi omninò colendáque & veneranda dea intùs,
" Quæ me ſervavit, quandò me dolor occupavit prolapſum longè,
" Matris meæ propter conſilium impudentis, quæ me volebat
" Occultâſſe, claudus cùm eſſem: tum ſanè paſſus forem dolores animo,
" Niſi me Eurynoméque, Thetiſque excepiſſet ſinu;
" Eurynome, filia reflui Oceani.
" Has apud per novennium fabricavi artificioſa multa,
" Fibuláſque, tortiléſque armillas, fiſtuláſque, & torques,
" In ſpecu concava; circùm autem fluentum Oceani
" Spumâ murmurans fluebat immenſum: neque quis alius
" Nôrat neque Deorum, neque mortalium hominum,
" Sed Thetiſque & Eurynome aderant, quæ me ſervârunt.

Ver. 388. Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε.] *Al.* Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο.

Ver. 592. Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε.] Παρῳδήθη ποτὲ ὑπό τινος Σοφῦ, καύσαντος οἰκεῖα ποιήματα.——ὁ Σοφὸς ἐκεῖνος, ἦν δὲ ὁ μέγας Πλάτων, εἰς ποιητικὴν, φασὶν, ὁρμήσας καὶ ἡρωΐζων, κατέπρησεν ἃ ἔγραψεν, ὡς Ὁμήρου ἐπαινούμενα κατὰ πολύ. *Euſtath.* Vide ſuprà ad ϛ', 263.

Ver. 396.—ἐθέλεσκε.] *Al.* ἐθέλησε. Quo modo & legit Codex *Harleianus.*

Ver. 398.——ὑπεδέξατο.] *Sibi recepiſſet.* Vide ſuprà ad ν', 168.

Ver. 400.——πολλὰ.] *Al.* πάντα.

Ver. 402.——δὲ ῥόος.] Quâ ratione, δὲ, hic producatur; item ἐνὶ, *ver.* 435; & φυτὸν, *ver.* 438; & δὲ, *ver.* 448; & κακὰ, *ver.* 455; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 403.—μορμύρων.] Vide ſuprà ad ϐ, 599.

Ver. 405.—ἔσαν.] Cod. *Harleian.* ἴσαν.

Ver.

Ἥ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεὼ
Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλὰ
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴηλον ἀνέσχη
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην ζυλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόρξνυ,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, καὶ στήθεα λαχνήεντα·
Δῦν δὲ χιτῶν'· ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι,
Χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
Τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ,
Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
Αἱ μὲν, ὕπαιθαι ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἕρκος,
Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,

" Hæc nunc noſtram ad domum venit: ideò me admodùm decet
" Omnia Thetidi comas-pulchræ præmia-ſalutis ſolvere.
" Sed tu quidem nunc ei apponito epulas-hoſpitales lautas,
" Dum ego folles reponam, inſtrumentáque omnia.
Dixit, & ab incudis-ſtipite vaſtus ardens *deus* ſurrexit
Claudicans, ſubtùs autem tibiæ multò-molimine-ferebantur imbecilles.
Folles quidem ſepoſuit ab igne, inſtrumentáque omnia
Arcam in argenteam collecta-collocavit, quibus opus-faciebat:
Spongiâ autem undiquaque ora & ambas manus abſterſit,
Cervicéſque validas & pectora hirſuta:
Induit verò tunicam; accepitque ſceptrum craſſum; & exiit foràs
Claudicans: ancillæ verò validis-ibant-paſſibus ſuſtentantes regem,
Aureæ, vivis adoleſcentulis ſimiles.
Quibus quidem mens ineſt in præcordiis, ineſt & vox,
Et vis, ab immortalibus autem diis opera doctæ-ſunt.
Hæ quidem, à latere regis ſedulò-ibant: ille verò ægrè-gradiens,
Propè, ubi Thetis, in throno conſedit fulgido,
Inque ejus hæſit manu, verbáque fecit, dixitque;
" Quam-ob-rem, Theti ſinuoſo-induta-peplo, venis noſtram ad domum,

Ver. 406.——ἵκει.] *Al.* ἷκει.

Ibid.——τῷ με μάλα χρεὼ.] Pronunciabatur χρῶ. Vide & ſuprà ad κ', 43. Cod. *Harleian* legit τῷ με μάλα χρή.

Ver. 407.——τίνειν.] Vide ſuprà ad γ', 279; & ad β', 43. *Al.* τείνειν.

Ver. 408.——ξεινήϊα.] Cod. *Harleian.* ξυνήϊα.

Ver. 412. Φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα.]
Tollite cuncta, inquit, cœptoſque auferte labores. *Æn.* VIII. 439.

Ibid.——ῥ'.] *Ut dixerat*—— *ver.* 409.

Ver. 414.——πρόσωπα, καὶ ἄμφω.] *Al.* πρόσωπον, ἴδ' ἄμφω.

Ibid.——ἀπομόρξνυ.] *Al.* ἀπεμόρξνυ.

Ver. 420.——ἀθανάτων.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 423.——ἄρα.] *Ut ſolent amici obviàm facti,*——.

Ver. 424.——Θέτι τανύπεπλε.] Vide ſuprà ad *ver.* 385.

Ver.

Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις.
Ἄϋδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέουσα·
Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
Ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
Υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφέμεν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γυνὼ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.
Ὅφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἀχνύται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Κούρην ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,

425 "Venerandáque, dilectáque? Anteà quidem haudquaquam sæpe veniebas.
"Eloquere, quid habes in animo; perficere autem me animus jubet,
"Si possum utique perficere, & si perfici potest.
Huic autem respondit deinde Thetis lacrymas-defundens:
"Vulcàne, an omninò jam ulla, quotquot deæ sunt in Olympo,
430 "Tot mente suâ pertulit mœrores graves,
"Quot mihi præ omnibus Saturnius Jupiter dolores dedit?
"Unam quidem me ex aliis marinis homini conjugem-subjecit,
"Æacidæ Peleo, & sustinui hominis cubile,
"Admodùm invita: is quidem jam senio gravi
435 "Jacet in ædibus confectus: alios verò mihi nunc *dolores dedit Jupiter.*
"Filium postquàm mihi dedit peperisséque, enutriisséque,
"Præstantissimum heroüm, is autem succreverat plantæ similis;
"Eum quidem ego educatum, tanquam plantam in fœcundo-loco agri,
"Navibus misi recurvis ad Ilium,
440 "Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non-recipiam rursùs
"Domum reversum, in ædes Peleïas.
"Sed & quamdiù mihi vivit & videt lumen solis,
"Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.
"Puellam quam quidem ei præmium electum-dederant filii Achivorum,

Ver. 425.——θαμίζεις.] *Al.* θάμιζες.
Ver. 426. Ἄϋδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν.]
——Tuus, ô regina, quid optes,
Explorare labor; mihi jussa capessere fas est. *Æn.* I. 80.
Vide suprà ad ξ', 195.

Ibid.——ἄνωγεν] *Al.* ἀνώγει.
Ver. 431.——πασέων.] Pronunciabatur πασῶν. Nam prima necessariò producitur.
Ver. 440.——αὖτις.] *Al.* αὖθις.
Ver. 443.——ἄχνυται.] Vide suprà ad γ', 260.
Ver. 444.——ἄρα.] *Ut nôsti*——.

Τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἤτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐείλεον, ἔνδὲ θύραζε
Εἴων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνήνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἔσσε,
Πέμπε δέ μιν πολέμονδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι·
Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Ἔκλαν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Τὼ νέκα νῦν τὰ ζὰ γούνατ' ἰκάνομαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα
Υἱῒ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
Καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
Καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ ζῇσι μελόντων.

445 "Hanc rursùs è manibus abstulit rex Agamemnon.
"Is sanè hujùs gratiâ mœrens, præcordiis tabescebat: at Achivos
"Trojani ad puppes actos-concluserunt, neque foràs
"Sinebant exire: hunc autem precati-sunt primores
"Argivorum, & multa inclyta dona recensita-pollicebantur.
450 "Ibi ipse quidem deinceps abnuit exitium arcere:
"Sed ille Patroclum suis armis induit,
"Misitque eum in pugnam, multúmque unà populum præbuit.
"Toto verò die pugnârunt ad Scæas portas:
"Et omninò eo ipso die urbem expugnâssent; nisi Apollo,
455 "Magnam cladem cùm-jam fecerat, Menœtii fortem filium
"Occidisset inter primos-pugnatores, & Hectori gloriam dedisset.
"Hujus gratiâ nunc ad tua genua accedo, si volueris
"Filio meo brevi-morituro dare clypeum & galeam,
"Et pulchras ocreas fibulis aptè-junctas,
460 "Et thoracem: quicquid enim ei erat *armorum* perdidit fidus sodalis,
"A Trojanis domitus: hic verò jacet super terram animo dolens.
Huic verò respondit deindè inclytus Vulcanus;
"Bono-sis-animo, ne tibi hæc menti tuæ solicitudini-sint.

Ver. 448.——τὸν δὲ λίσσοντο.] *Al.* τὸν δ' ἐλλίσσοντο.

Ver. 450.——ἠνήνατο.] *Al.* ἠναίνετο.

Ver. 452.——πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.] Codex *Harleianus* legit, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ὄπασσε; atque ita etiam in uno MS. scriptum repperit *Barnesius*. Quâ de syntaxi, vide suprà ad γ', 409.

Ver. 454.—ἴπαρθον.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 457. Τὼ νέκα νῦν τὰ ζὰ γούνατ' ἰκάνομαι.]

Ergo eadem supplex venio, & sanctum mihi numen
Arma rogo, genitrix nato.——— *Æn.* VIII. 382.

Ver. 459—466.———καλὰς——κνημὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι·
Ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδηται.
Ὣς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτῇ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
Παντοίην εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
Ἄλλοτε μὲν ζπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
Ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
Ῥαιστῆρα κραιερὸν, ἑτέρῃφι δὲ γέντο πυράγρην.
Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε,

" Utinam enim ipsum à morte horrisonâ sic possem
" Seorsum abscondere, quandò eum fatum grave adierit;
" Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quilibet certè
" Hominum multorum admirabitur, qui quidem viderit.
Sic locutus, illam quidem reliquit illic, abiitque ad folles:
Illos autem rectà contra ignem vertit, jussitque operari.
Folles autem in fornacibus viginti omnes spirabant,
Omnigenum facilem-inflatu spiritum emittentes,
Nunc quidem properanti *qualis* inserviret, nunc verò contrà,
Quemadmodum Vulcanúsque vellet & opus perfici-posset.
Æs autem in igne posuit indomitum, stannúmque,
Et aurum pretiosum, & argentum: deindè verò
Posuit in stipite magnam incudem; sumpsitque manu
Malleum gravem, alterâque sumpsit forcipem.
Fecit autem primùm Scutum magnúmque solidúmque,

Ver. 465.—— ἱκάνοι.] *Al* ἱκάνει.

Ver. 470. Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκοσι πᾶσαι ἐφύσων.] Malè hoc Anglicè vertit *Barnesius*, " *Twenty pair of Bellows in all*;" quum scilicèt vertendum esset, " *Twenty* " *pair of Bellows at once.*" *Folles non minùs viginti omnes simul spirabant.* Vide suprà ad *ver.* 373; & ad ν, 161.

Ver. 473.—— Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι.] Cod. *Harleian.* Ἥφαιστός γ' ἐθέλοι.

Ibid.—— ἄνοιτο.] *Al.* ἀνῦτο.

Ver. 474. Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε, Καὶ χρυσὸν.]

—fluit æs rivis, aurique metallum;
Vulnificusque chalybs vastâ fornace liquescit. Æn. VIII. 445.

Οὐδὲ—τὸν Ἥφαιστον Ὅμηρος ἐν τοῖς ἄλλοις ποιοῦντα ἐπιδεικνύμενον τὴν ἐμπειρίαν, ἀλλὰ τεχνίτην μὲν θεὸν εὐπόρησεν ἐπὶ τὸ τῆς ἀσπίδος ἔργον, ὕλην δὲ ἑτέραν ἐκ ἐφικτο εὑρεῖν. Φησὶ γὰρ ὅτω· " Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν," &c. *Dio, Orat.* XII. *sub fine.*

Ver. 476.—— ἐν ἀκμοθέτῳ.] *Al.* ἐπ' ἀκμόθετον.

Ver. 476 & 477.—— γέντο.] Vide suprà ad ν, 241.

Ver. 478. Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε.]

Ingentem clypeum informant——.
Æn. VIII. 447.

" Clypeum Achillis——ante alia speciosè
" oppugnare Homeromastiges solent, cum
" risu quærentes, quibus spatiis tot ac tanta
" contineri potuerunt. Magnos illo tem-
" pore clypeos in usu fuisse passim ex Ho-
" mero patet. Dat jam clypeo Achillis
" quatuor pedes in diametrum: &, quòd sic
" exprimi omnia potuerint, ingeniosus pic-
" tor speciminis loco in multùm minori
" tabulâ exhibuit." *Acta Lipsi.* 1716, *pag.* 185.

Πάνσοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄνσυσα βάλλε φαεινὴν,
Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
Πένσε δ' ἄρ' αὐτῇ ἔσαν ζάκες πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, ζελήνην τε πλήθουσαν·
Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐσεφάνωται,
Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό τε ζθένος Ὠρίωνος,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτῆ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Undiquaque artificio-vario-exornans, orbémque extimum circumdedit fulgidum,
Triplicem, candentem, & ab *eâ nexuit* argenteum lorum.
Quinque autem ipsius erant scuti plicæ: & in eo
Fecit artificiosa multa peritis præcordiis.
In *eo* quidem terram finxit & cœlum, finxit & mare,
Solémque indefessum, lunámque plenam.
Finxit & sidera omnia, quibus cœlum redimitum-ornatur,
Pleiadásque, Hyadásque, robúrque Orionis,
Ursámque, quam & Plaustrum vulgò vocant,
Quæ ibidem vertitur, & Orionem observat;
Sola autem exors est lavacrorum Oceani.

Ver. 481.——αὐτὰρ ἐν αὐτῷ.] *Al.* αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ.

Ver. 482.——πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.] *Al.* πόλλ' ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

Ver. 484—486. Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα,——Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε.]

Ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε ζάκει
Φαέθων κύκλος ἀελίοιο ——
Ἄστρων τ' αἰθέριοι χοροὶ
Πλειάδες, Ὑάδες.
Euripid. Electr. ver. 464.

Ver. 484. ζελήνην τε πλήθουσαν, Ἐν——δὲ τὰ τείρεα πάντα.]

Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque Astra. *Æn.* VI. 725.

Ver. 415. Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα——Πληϊάδας θ'; &c.] Hinc *Ovidius*;

——neque enim clypei cœlamina norit
Oceanum & terras, cumque alto sidera cœlo,
Pleiadasque, Hyadasque, immunemque æquoris Arcton,
Diversasque urbes, nitidumque Orionis ensem. *Metamorph. Lib.* XIII. 291.

Porrò apud *Achillem Tatium* legitur, Ἐν δέ τε τείρεα πάντα. Quo modo habet & Codex *Harleianus*.

Ibid.——ἐστεφάνωται.] Vide suprà ad ν, 736; & ad ά, 37

Ver. 486. Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε,——Ἄρκτον θ'.]

Pleiadas, Hyadas, claramque Lycaonis Arcton. *Georg.* I. 137.

Ver. 487.——ἅμαξαν.] Vide infrà ad ώ, 711 & 782.

Ver. 488. Ἥ τ' αὐτῆ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει.] Linea nempe per corpus & caput *Ursæ* ducta, in *Orionem* incidit. Βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη Ἄρκτος πρὸς τὸ τοῦ Ὠρίωνος ἄστρον. *Schol.* Undè planè nihili est, quod ait *Terrassonus*; "——qu' entend-il par "l'Ourse qui observe toûjours l'Orion? en "comparant une constellation de l'equi-"noctial, comme l'Orion, avec une con-"stellation voisine du pole, comme l'Ourse: "cela ne devroit estre dit que d'une constel-"lation qui se trouveroit dans le même cer-"cle de déclinaison que l'autre." *Dissertat. sur l'Iliade, Part* IV. *cap.* 1.

Ver. 489. Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.]

Arctos Oceani metuentes æquore tingi. *Georgic.* I. 246.

"Hunc (polum) circum Arctoi duæ feruntur nunquam occidentes." *Cicero de Naturâ Deorum, Lib.* II. §. 41.

Porrò & hîc reprehendit *Homerum Terrassonus*, loco jam citato; "Voici," inquit "une [objection]——qui convainc ce Po-"ète d'une erreur énoncée en proposition "formelle. C'est d'avoir dit que l'Ourse "ou le Chariot est la seule Constellation

Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
Καλάς· ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε·
Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ἡγίνεον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἱσάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
Ὥρωρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὔχετο, πάντ' ἀποδοῦναι,
Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναίνετο, μηδὲν ἑλέσθαι.
Ἄμφω δ' ἴεσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι.
Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐρήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
Εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·

Fecit in *eo* & duas urbes articulatè-loquentium hominum
Pulchras: in unâ quidem nuptiæque erant, conviviáque-ſolennia:
Sponſas autem ex thalamis, tædis adlucentibus,
Ducebant per urbem, crebróque hymenæus excitabatur-clamore.
Adoleſcentes autem ſaltatores in orbem-agebant-ſe, intérque eos
Tibiæ, citharæque ſonum edebant: mulieres verò
Stantes admirabantur in veſtibulis unaquæque.
Populi autem in foro erant frequentes; ibi nempè contentio
Orta erat: duo enim viri contendebant gratiâ mulctæ,
Propter virum interfectum: alter quidem affirmabat, omnia reddidiſſe,
Populo declarans; alter verò negabat, quicquam accepiſſe.
Ambo itaque cupiebant teſtibus-datis litem ad exitum perducere.
Cives autem utriſque acclamabant, hinc-inde fautores:
Præcones verò populum ſedabant: At ſeniores
Sedebant ſuper politos lapides, ſacro in circulo:

" qui ne ſe baigne jamais dans les flots de " l'Ocean." *Ariſtoteles* verò, Τὸ, " Οἵη δ' " ἄμμορος," (inquit,) κατὰ μεταφοράν· τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον. *Poëtic. lib.* I. *cap.* 25. *Strabo* autem per " ἄρκτος " *Circulum Arcticum* videtur intellexiſſe: Διὰ μὲν γὰρ τῆς ἄρκτου, ἧ τῆς ἀμάξης, τὸν ἀρκτικὸν δηλοῖ· ὑπὸ γὰρ ἂν τοσούτων ἀστέρων ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ περιφερομένων τῷ, αἰεὶ φανερῷ, οἵην ἄμμορον εἶπε λοιπῶν Ὠκεανοῦ. *Geograph. lib.* I. Sed quomodo *Circulus Arcticus Orionem* ſpectat? Fortaſſe per " Οἵη δ' ἄμμορός " ἐστι, &c." intelligendum eſt; non ſolam eſſe *Arctos* ex omnibus Conſtellationibus quæ nunquam occidat, ſed ſolam ex Conſtellationibus hic enumeratis.

Ver. 493. Ἡγίνεον.] Pronunciabatur Ἡγίνων vel Ἡγίνευν. Ut rectè hîc annotavit *Barneſius*. Producitur enim antepenultima:

Ἐννῆμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον.— *Il.* ω, 184.
——μᾶλλον ἀγινεῖ. *Odyſſ.* ξ', 105.
——πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες.
ζ', 294.

Vide ſuprà ad ξ', 116.

Ver. 493,—498. —— ὀρώρει —— Ὠρώρει.] Vide ſuprà ad β', 810.

Ver. 494.——ἄρα.] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 498.——εἵνεκα ποινῆς Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου.] Ποινῆς ἓν λέγει τῆς καλυμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀποφόνια, ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνηρημένων οἱ ἀνελόντες. *Schol.*

Ver. 499.——ἀποφθιμένου.] Vide ſuprà ad β', 43; & ad ά, 309, 314.

Ver. 500.——ἀναίνετο.] *Al.* ἀνήνατο. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 501. Ἄμφω δ' ἴεσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι.] Τοὶ γάρ τοι ἴστορας ἐνταῦθα καλεῖ ὁ Ποιητὴς τοὺς ζοφοὺς ἄνδρας, καὶ δεινοὺς, καὶ τοὺς τῶνδε πράξεων καὶ τῶν παθῶν τῶν ἀνθρωπίνων εἰδήμονας καὶ ἐμπείρους, καὶ τοὺς τῇ φρονήσει πολὺ τῶν ἄλλων διαφέροντας. *Ariſtot. de Republ. lib.* 9.

Ibid.——ἑλέσθαι.] *Al.* ἱκέσθαι.

Ver. 503.——ἄρα.] *Ut par erat*——.

Ver.

Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσ' ἔχον ἠεροφώνων,
Τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
Τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύνῃσι εἴπῃ.
Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δὲ σφισιν ἤνδανε βουλή,
Ἠὲ διαπραθέειν· ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν, ὅσην πτολίεθρον, ἐπήρατον ἐντὸς ἔέργει.
Οἱ δ' ὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
Τεῖχε μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
Ῥύατ', ἐφεσσάοτες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας.
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην,
Καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεὼ περ,
Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολιζονες ἦσαν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,

505 Sceptra verò præconum in manibus habebant vocibus-aërem-replentium;
Cum his deindè exurgebant, & alternatim ſententias-ferebant.
Jacebant autem in medio duo auri talenta,
Ei danda qui inter hos ſententiam rectiſſimè diceret.
Alteram verò urbem duo exercitus obſidebant copiarum,
510 Armis fulgentes: bifariàm autem ipſis placebat conſilium,
Aut evertere; aut in-duas-partes omnia dividere,
Opes *ſcilicèt*, quantas oppidum amœnum intùs continet.
Illi verò nondum parebant, ad inſidias autem clàm-armabantur.
Murum quidem conjugéſque dilectæ & parvi liberi,
515 Cuſtodiebant ſuprà ſtantes, intérque viri, quos tenebat ſenectus.
Ipſi verò profecti ſunt: dux-erat autem iis Mars & Pallas Minerva,
Ambo aurei, aureaſque veſtes induti erant,
Pulchri & magni cum armis, ſicut dii ſcilicèt,
Utrinque perinſignes: populi autem humiliores erant.
520 Ii autem cùm jam pervenerant, ubi illis videbatur inſidiari,

Ver. 506.——ἀμοιβηδὶς.] Cod. *Harleian.* ἀμοιβηδόν.

Ver. 508.——εἶπῃ.] *Al.* εἶποι.

Ver. 509. Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ.] Ἀλέξανδρος μὲν ὁ Κολιαεὺς οὕτω φησί. Δύο στρατοὶ περιεκάθηντο τὴν πόλιν πολέμιοι, ἢ πορθεῖν ἀξιοῦντες αὐτὴν, ἢ τὰ ἡμίσεα λαζόντες ἀπιέναι· οἱ δ' ἔνδον ὄντες οὐκ ἐδέχοντο τὴν πρόκλησιν· οἱ ἐν πολέμοις, φησὶν, ἐνέδραν τινὰ ἐποιήσαντο τῶν ποιμνίων, καὶ τῶν βυκόλων, [fortaſſe βυκολίων] ἃ ἦν κτήματα τῶν ἐν τῇ πόλει· &c. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 7. Ubi totus hîc locus fusè explicatur.

Ver. 510.—λαμπόμενοι.] Cod. *Harleian.* λαμπομένω. Quod æquè ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 566.

Ver. 512.——ἐπήρατον.] Deductum hoc vocabulum, non ex ἐρῶμαι, (penultimam enim tum neceſſariò produceret;) ſed ex ἔραμαι. Vide ſuprà ad ά, 67.

Ibid.——ἐέργει.] *Al.* ἔεργεν.

Ver. 514. Τεῖχε μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι.] Καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ἀσπιδοποιΐᾳ ὑπέρευ ταῦτα διεσάφησε. Ἀμέλει τὴν γυναικείαν ἰσχὺν μέχρι πόσου τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις ὀνήσιμον ἀπέδειξεν· ὄπισθεν γὰρ τῶν ἐπάλξεων καὶ τειχῶν αὐτὰς κατὰ νεπίων καὶ γερόντων καθίζει, φησὶν· "Τεῖχε μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια "τέκνα, Ῥύατ' ἐφεσσάοτες, μετὰ δ' ἀνέρες "οὓς ἔχε γῆρας." *Ariſtot. de Republ. lib.* 9.

Ver. 519.—— ὑπολίζονες.] Quâ analogiâ ex μέγας deducitur μείζων, eâdem ex ὀλίγος fit ὀλίζων. Unde fortaſsè legendum—— ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν. Quo modo legitur apud *Porphyrium, Quæſt. Homeric.* 7.

Ver. 520.—ὅτε δή.] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ibid.——ὅθι Ζφισὶν.] Cod. *Harleian.* ὅθι Ζφιν.

Ἐν πολάμῳ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοσοῖσιν,
Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ', εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἵατο λαῶν,
Δέσμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βῶς.
Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' ἔτι προνόησαν.
Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
Ἀργεννῶν οἰῶν· κλεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
Οἱ δ' ὡς ἓν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,
Ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
Βάντες ἀερισπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην πολεμοῖο παρ' ὄχθας,
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἔγχείῃσιν.
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούταλον, ἄλλον ἄουλον,

Apud fluvium, ubi & aquatio erat omni pecori,
Ibi hi consedérunt, tecti coruſco ære.
His verò deindè seorsùm duo speculatores sedebant à copiis,
Observantes, ſiquando oves viderent & camuros boves.
Illi verò statim progrediebantur, duóque unà sequebantur pastores,
Oblectantes-se fistuliſ: insidias enim neutiquam præsensérant.
Ii quidem his prospectis incurrerunt, & continuò
Prædantes-abducebant boüm armenta & greges pulchros
Candidarum ovium; interficiebant autem insuper pastores.
Illi verò ut audierunt magnum tumultum apud boves,
Pro conclone sedentes, confestim equos
Conscendentes pedes-in-altum attollentes insecuti sunt; móxque pervenerunt.
Consistentes verò pugnabant pugnam fluvii propter ripas,
Feriebántque invicem se æratis hastis.
Inter eos autem Discordia, & Tumultus versabantur, & exitiale Fatum,
Alium vivum tenens récens-vulneratum, alium illæsum;

Ver. 523.—δύω σκοποὶ.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. *Al.* δύο σκοποί.

Ver. 524, 525.—μῆλα——νομῆες.] Suggerunt mihi hæc verba, versum istum, λ', 696;

Εἵλεο, κριὰ μενὸς κε τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας,

quem ita conjecturâ pulcherrimâ & certissimâ, ex *Odyss.* φ', 18, 19, emendavit Vir summæ eruditionis *Richardus Bentleius*;

Εἵλεο, κρίνας μῆλα τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.

Vide ad locum.

Ver. 530.——ἓν.] Non hîc vacat istud "ἓν," sed vim habet in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit, *ver.* 527; Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, &c.

Ibid.——παρὰ βουσὶν.] *Al.* περὶ βουσίν.

Ver. 531. Ἱρέων.] Cod. *Harleian.* Εἰρέων. Quo modo & in uno MS. scriptum repperit *Barnesius*.

Ver. 533. Στησάμενοι.] Vide suprà ad ψ', 594; & ad γ', 141.

Ver. 535. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ.]

Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνετ——.
Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 156.

——sævit medio in certamine Mavors
Cælatus ferro, tristesque ex æthere Diræ,
Et scissâ gaudens vadit Discordiâ pallâ.
Æn. VIII. 700.

Ver. 536, 537. Ἄλλον ζωὸν——ἄλλον ἄουτον, Ἄλλον τεθνειῶτα.] Λόγος δὲ, Συνδίσμων ἐξαιρεθέντων, πολλάκις ἐμπαθεστέραν καὶ κινητικωτέραν ἔχει δύναμιν· ὡς ὁ τοῦτος, "Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούταλον, ἄλλον ἄουλον, "Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν." *Plutarch. Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ver. 536.——νεούταλον.] Vox hæc non ex ἀτάω,

Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖϊν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
Ὡμίλευν δ', ὥςε ζωοὶ βροτοὶ, ἠδ' ἐμάχοντο,
Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον καταθνειῶτας.
Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα κ' ἔνθα.
Οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέ' οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
Ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι.
Ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ἐώκει,
Χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο.
Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον ἔνθα δ' ἔριθοι
Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

Alium interfectum per prælium trahebat pedibus.
Veſtem autem habebat circum humeros admodùm-cruentatam ſanguine humano:
Verſabantur verò, tanquam vivi homines, atque pugnabant,
Cadaveráque ſuorum-invicem trahebant interempta.
Poſuit in *eo* & novale molle, pingue arvum,
Latum, tertiatum: multi autem aratores in ipſo
Juga convertentes agebant huc & illuc.
Ii autem quoties reverſi pervenirent ad finem arvi,
Iis tunc in manus poculum prædulcis vini
Dabat vir obiens: Illi autem convertebant-ſe ad ſuos quiſque ſulcos,
Cupidi novalis profundi ad terminum perveniendi.
Ipſum autem *novale* nigricabat à-tergo, verſóque aratris ſimile erat,
Aureum licèt eſſet: hoc ſanè ingens miraculum efficium erat.
Poſuit in *eo* & ſeparatum-agrum profundæ ſegetis; in quo operarii
Metebant, acutas falces in manibus tenentes:

ὐτάω, ſed ex ὐτάζω deducta eſt. Vide ſuprà ad ά, 140; ad δ', 525; & ad ν', 192.

Ver. 537, 540.——τεθνειῶτα——καταθνειῶτας.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ibid.—κατὰ μόθον.] Vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm hîc legit *Heraclides Ponticus*, κατὰ χθονός.

Ver. 539. Ὡμίλευν.] Cod. *Harleian.* Ὡμίλεον Quod eodem modo pronunciandum; *antepenultima* enim neceſſariò producitur. Vide ſuprà ad *ver.* 535 & 493.

Ver. 540. Νεκρούς——καταθνειῶτας.] Vide ſuprà ad ω', 521.

Ver. 541. Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν.] Πρῶτος τοίνυν Ὅμηρος τὰ τῆς πολιτείας διεῖλεν. Ἐν γὰρ τῇ Ἀσπίδι——ἐμπεριεχομένας ἐποίησε δύο πόλεις, τὴν μὲν ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ διάγουσαν, τὴν δὲ ἐν πολέμῳ σχολάζουσαν· καὶ παραθεὶς τὰ ἑκατέρα πρόσφορα, παρίστησιν ὅτι ὁ μὲν πολιτικὸς ἐστι βίος, ὁ δὲ στρατιωτικός. Οὐ παρεῖδε δὲ ὐδὲ τὸν τρίτον τὸν γεωργικόν· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἐδείξεν, ἐναρετίαν ἅμα καὶ κάλλος περιθεὶς τοῖς λόγοις. *Dionyſius Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 11.

Ver. 541, 544.——ἄρουραν——ἀρούρης.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 542.——τρίπολον.] Τρὶς ἐστραμμένην, ἢ ἠροτριασμένην. *Scbol.*

Ver. 544, 545, 548. Οἱ δ'——Τοῖσι δ'——Ἡ δὲ.] Vide ſuprà ad ά, 56; & ad Σ', 160. Malè *Barneſius*, Οἳδ'—Τοῖσίδ'—Ἥδε.

Ver. 544.——στρέψαντες.] Cod. *Harleian.* τρέψαντες.

Ver. 546.—τοὶ δὲ στρέψασκον.] Cod. *Harleian.* οἱ δὲ τρέψασκον.

Ver. 549.——θαῦμ' ἐτέτυκτο.] Si θαῦμα τέτυκται dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 551. Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.] Τινὲς ἐνταῦθα, μετὰ τὸ, "Ἡ-

Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
Τρεῖς δ' ἄρ', ἀμαλλοδετῆρες ἐφέσασαν· αὐτὰρ ὄπισθε
Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
Ἀσπερχὲς παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι ζιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἕστηκε ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο·
Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν, ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λευκὰ ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
Ἐν δ' ἐτίθει σαφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν,
Καλὴν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἔστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπεσον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
Κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτὴν,
Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόωεν ἀλωήν.
Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠίθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,

Manipuli autem alii rectâ ſerie denſi cadebant in-terram,
Alios verò manipulorum ligatores vinculis conſtringebant.
Tres autem manipulorum-ligatores ſequentes-inſtabant: at ponè
Pueri manipulos-colligentes in ulnis ferentes,
Uſque porrigebant: Rex verò inter hos ſilentio
Sceptrum tenens ſtabat ſuper manipulorum-ſerie lætus corde.
Præcones autem ſeorsùm ſub quercu convivium apparabant;
Bovem nempè mactatum magnum hinc-indè-curabant: Mulieres autem
Cœnam operariis, albas farinas multas immiſcebant.
Poſuit in *eo* & uvis admodùm gravatam vineam,
Pulchram, auream; nigri autem per *eam* racemi erant:
Stabat autem innixa palis-ex-ordine argenteis,
Circùm autem, cyaneam foſſam, circùm & ſeptum duxit
Stanni: una autem ſola ſemita erat ad eam,
Quâ ibant bajuli, quandò vindemiarent vineam.
Virgunculæ autem & adoleſcentuli, teneris animis,

" μων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες." περισχάφουσιν εἶχον τοῦτον· " Καρπὸν Ἐλευ-" σινίης Δημήτερος ἀγλαοδώρου." *Euſtath.* in Comment. ad *ver.* 509.

Ver. 553.——ἀμαλλοδετῆρες.] Οἱ τὰ δράγματα ζυνδεσμοῦντες, ὅ ἐστι τὰς αὐλὰς τῶν ἀσταχύων. *Scbol.*

Ver. 554.——ἐφέσασαν.] Vide ſuprà ad μ', 55.

Ver. 557 & 563.——ἕστηκε,] Vide ſuprà ad δ', 434, 492; & ad α, 37.

Ver. 558.——ἀπάνευθεν.] Vide ſuprà ad α, 319.

Ver. 559.——αἱ δὲ γυναῖκες Δεῖπνον ἐρίθοισιν.]

Theſtylis & rapido feſſis meſſoribus æſtu
Allia ſerpyllumque herbas contundit olentes. *Virg. Eclog.* II. 10.

Ver. 560.——πάλυνον.] Vide ſuprà ad ά, 309, 338.

Ver. 561.——βρίθουσαν.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad μ', 359.

Ver. 562.——μέλανες δ' ἀνὰ.] *Al.* μέλανες δ' ἄρα.

Ver. 563.——κάμαξι.] Στύλοις, οἵ εἰσι ξυλὰ ὀθρὰ, παραπεπηγότα ταῖς ἀμπέλοις. *Schol.*

Ibid.——ἀργυρέῃσιν.] *Al.* ἀργυρέοισιν.

Ver. 564.——κυανέην.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 566.——νίσσοντο.] *Al.* πίσσοντο. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παὶς φόρμιγγι λιγείη
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ
Μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε, ποσὶ ζαίροντες ἕποντο.
Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τελεύχαλο, καστιτέρῳ τε,
Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
Παὰ ποταμὸν κελάδοντα, παὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
Χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἑξιχόωντο βόεσσι
Τέσσαρες, ἐννέα δέ ζφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκὼς
Ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον, ἠδ' αἰζηοί·
Τὼ μὲν ἀναῤῥήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην,

Textilibus in qualis portabant prædulcem fructum.
His verò in mediis puer citharâ argutâ
Suavitèr personabat; chordâque elegantèr succinebat
Tenellâ voce: hi autem ferientes *terram* simul
Cum cantúque sibilóque, pedibus tripudiantes sequebantur.
In *eo* & armentum fecit boūm capita-altè-ferentium:
Boves autem ex auro effictæ erant, stannóque,
Cumque mugitu è stabulo ruebant ad-pascua
Præter fluvium resonantem, admodùm rapidum cannis-abundantem.
Aurei autem pastores unà ibant cum bobus
Quatuor, novémque illos canes pedibus celeres sequebantur.
Terribiles verò leones duo inter primas boves
Taurum graves-gemitus-edentem tenebant: is autem, altè mugiens
Trahebatur; eúmque canes recepturi-sequebantur & juvenes.
Illi quidem discerptâ bovis magni pelle,

Ver. 569. Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι.] Οἷδε δὲ ὁ Ποιητὴς ϗ τὴν παρὸς ᾠδὴν ὄρχησιν·——ϗ ἐν τῇ ὁπλοποιΐᾳ δὲ παιδὸς κιθαρίζοντος, ἄλλοι δ' ὁμαρτῇ μολπῇ τε ὀρχηθμῷ τε ἕσκαιρον. *Athenæus, Lib.* I. *cap.* 13.

——ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζε τι Λητοῦς ϗ Διὸς υἱὸς
Χρυσείῃ φόρμιγγι——.
Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 201.

Ver. 570.——λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε.] Θαμὰς——ἅττε ᾆσμα Ἑλλήνιον ὂν ἐπισάμενος τῷ Λίνῳ τὰ παθήματα, ἐπὶ τῇ Ἀχιλλέως ἐφῃ τῇ ἀσπίδα ἄλλα τε ἐργάσασθαι τὸν Ἥφαιστον ϗ κιθαρῳδὸν παῖδα ᾄδοντα ἐς Λίνον· "Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παὶς φόρμιγγι λιγείῃ "Ἱμερόεν κιθάριζε, Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε." *Pausanias, Lib.* IX. *cap.* 29. Sed quomodo in scuto depingi potuit, *quem* caneret Citharista?

Ver. 571.—τοὶ δὲ ῥήσσοντες.] Quâ ratione, δὲ hîc producatur; item παρὸς, *ver.* 576; & ἐρύγμηλον, *ver.* 580; & καλῃσφίας, *ver.* 589; & ἴκελον, *ver.* 591; vide suprà ad ά, 51. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit τοὶ δὲ ῥήσσοντες.

Ver. 576——Παὰ ποταμὸν——παὰ ῥοδανὸν δονακῆα.]
Hîc viridis tenerâ prætexit arundine ripas
Mincius——.
Virg. Eclog. VII. 12.

Ibid.——παὰ ῥοδανὸν.] *Al.* παραὶ ῥοδανόν.

Ver. 580.—ἐχέτην.] Cod. *Harleian.* ἔχετον.

Ibid.——μεμυκὼς.] Vide suprà ad β', 314.

Ver.

Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσεσκον· οἱ δὲ νομῆες
Αὖτως ἐνδίεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
Οἱ δ' ἤτοι δακέειν μὲν ἀπερωπῶντο λεόντων,
Ἱσάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἐν καλῇ βήσσῃ, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
Σταθμούς τε, κλισίας τε, καὶ ηρεφέας ἰδὲ ζηκούς.
Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
Ἔνθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
Εἵατο εὐνήτας, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἁρμενον ἐν παλάμῃσιν
Ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴκε θέῃσιν·

Viscera & nigrum sanguinem hauriebant: pastores verò
Frustrà insequebantur, veloces canes hortatibus-incitantes.
Illi enim mordere quidem recusabant averfi à leonibus,
Stantes autem admodùm propè latrabant, & evitabant.
Fecit in *eo* & pascuum inclytus Vulcanus,
Amœno in saltu, magnum ovium candidarum,
Stabuláque, tuguriáque, tectáque ovilia.
In *eo* & chorum vario-effinxit-artificio inclytus Vulcanus,
Ei similem, qualem olim in Cnosso latâ
Dædalus concinnavit comas-pulchræ Ariadnæ.
Ibi quidem adolescentes, & virgines formosæ
Tripudiabant, alter-alterius ad carpum manus tenentes:
Horum autem illæ quidem tenues linteas-vestes habebant, illi verò tunicas
Induti erant benè textas, leniter nitentes oleo:
Et hæ quidem pulchras coronas gerebant, illi verò gladios
Habebant aureos pendentes ab argenteis balteis.
Hi autem quandoque quidem *in orbem* discurrebant doctis pedibus
Levitèr admodùm, veluti cùm aliquis rotam aptatam manibus
Sedens figulus tentaverit, si currat:

Ver. 583. Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσεσκον.] Vide suprà ad λ', 176.

Ver. 584.——ὀτρύνοντες.] Vide suprà ad ν', 44.

Ver. 591. Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ Δαίδαλος ἤσκησεν.]
Hîc labor, ille domus & inextricabilis error. *Æn.* VI. 27.

Ver. 596. Εἵατο εὐνήτας.] *Al.* Εἵαται εὐνήτας. Quod hîc ferri non potest. Vide suprà ad ά, 37. *Al.* Εἵατ' ἐϋννήτας. *Al.* Εἶχον ἐϋννήτας.

Ver. 597.——οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον.] Κόσμον τε αὐτῇ [χόρῳ] ἀφηγούμενος, ἵνα δῆλον ἡμῖν ποιήσειν ὅτι ἡ τῶν ἀρρένων κίνησις ἐνόπλιος ἦν, τάδε λέγει· "Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς "στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον χρυ"σείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων." *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* 7.

Ver. 601.—αἴκε θέῃσιν.] Cod. *Harleian.* αἶκ' ἐθέλῃσιν.

Ver.

Ἄλλοσε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ σίχας ἀλλήλοισι,
Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιέσταθ' ὅμιλος
Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὰς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσας.
Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἄντυγα παρ' πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε σιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε·
Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανῷ κασσιτέροιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Quandoque autem rursùs discurrebant per ordines invicem.
Multa verò pulchram choream circumstabat turba
Oblectantes-se: Duo autem saltantes-in-caput inter ipsos
Cantum exordientes agebant-se per medios.
Posuit in eo & fluvii magnum robur Oceani,
Orbem propter extremum scuti affabrè facti.
At postquam fabricatus erat Scutum magnúmque solidúmque,
Fecit ei Thoracem fulgentiorem ignis splendore:
Fecit ei & Cassidem validam, temporibus quadrantem,
Pulchram, multo-exornantem-artificio; aureámque Cristam superimposuit:
Fecit ei & Ocreas è ductili stanno.
At postquàm omnia arma elaborârat inclytus Vulcanus,

Ver. 604. Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὰς.] Sic *Odyss.* δ', 15;

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑστερφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες ἠδὲ ἕταροι Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὰς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσον.

Ὁ δ' Ἀρίσταρχος ὁ μόνον φησὶ τὸ τῦ Μενελάου Συμπόσιον ἐμβαλὼν ὡς προσῆκε σίχας, ἀ τῆς Λακώνων παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε, ἀ τῆς τῦ βασιλέως σωφροσύνης· ἀλλὰ ἀ τῦ Κρητικῦ χορῦ τὸν ᾠδὸν ἐξεῖλεν, ἐπίτηδες τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τῦτον· "Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν "περιέσταθ' ὅμιλος Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυ- "βιστητῆρε κατ' αὐτὰς Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδί- "νευον κατὰ μέσσας." Ὡς' ἀνάλογον γίνεσθαι πανταπάσι τὸ ἐξάρχοντες, μηκέτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἀναφορᾶς σώζεσθαι. *Athenæus, Lib.* IV. *cap.* 27, 28.

Ver. 605.—ἐδίνευον.] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*; atque ita legit *Athenæus*, loco jam citato: Sic etiam legitur, *Odyss.* δ', 19. *Al.* ἐδίνεον. Quod, ut opinor, nullo modo ferri potest.

Ver. 606. Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο.]

Hæc inter tumidi latè maris ibat Imago
Aurea, sed fluctu spumabat cærula cano.
Æn. VIII. 671.

Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
Πάν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον—.
Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 314.

Ver. 609, &c. Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς· Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν——Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανῷ κασσιτέροιο.]

Terribilem cristis galeam flammasque vomentem,
Fatiferumque ensem, loricam ex ære rigentem,
Sanguineam, ingentem: qualis cum cærula nubes
Solis inardescit radiis, longéque refulget.
Tum leves ocreas electro auroque recocto.
Æn. VIII. 620.

Ibid.——ἄρα.] *Deinceps*———.

Ver. 610.——κόρυθα βριαρὴν.] *Al.* κυνέην βριαρὴν.

Ver. 611.——χρύσεον.] Pronunciabatur χρυσῦν. Nam prima necessariò producitur. Vide suprà ad ν', 523.

Ver. 612.——ἑανῷ.] Vide suprà ad *ver.* 352; & ad γ', 385.

Ver.

Μητρὸς Ἀχιλλῆος· θῆκε προπάροιθεν ἐείσας.
Ἡ δ', ἴρηξ ὡς, ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

Coram matre Achillis posuit sublata.
Illa verò, accipiter tanquam, desiliit ab Olympo nivoso,
Arma coruscantia à Vulcano ferens.

Ver. 615. Ἡ δ', ἴρηξ ὡς, ἄλτο κατ' Οὐλύμπου.] At Venus æthereos inter Dea candida nimbos
Dona ferens aderat————.
Æn. VIII. 608.

Ibid.————ἴρηξ.] Δασύνεται μὲν ὁ ἶραξ, ψιλοῦται δὲ ἰωνικῶς ὁ "ἴρηξ." *Eustath.* Sic *Iliad.* φ', 494; ἣ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος————.

Ibid.—νιφόεντος.] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad μ', 280.

Ver. 616. Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.] Cod. *Harleian.* Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος. Ut suprà *ver.* 137.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Τ΄ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΘΕΤΙΔΟΣ κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου, ζυναλαγὼν εἰς ἐκκλησιαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἥρως, ἀπόῤῥησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὸν δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπίσχετο. Τροφὴν δὲ ἀνελομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὁπλίζεται, καὶ τραπέζαν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ ὕπνος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος τὴν ἰσομένην αὐτῷ ἀναίρεσιν καλαμαυλεύεται· ᾧ καὶ ἐπιπλήττει.

Ἐπιγραφαί.

Μήνιδος ἀπόῤῥησις.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀπίλησι χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

Ἦ Ὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν.
Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεὸς παρὰ δῶρα φέρουσα·
Εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύρονθ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,

AURORA quidem croceo-peplo-induta ab Oceani fluentis
Exoriebatur, ut immortalibus lucem ferret & mortalibus.
Illa verò ad naves pervenit à deo dona ferens:
Invenit autem Patroclo circumfusum suum charum filium,
Plorantem stridulè: multi autem circum ipsum socii
Lamentabantur: inter hos verò astitit augustissima dearum,

Ver. 1, 2. Ἦως μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων Ὄρνυθ'] Oceanum interea surgens Aurora relinquit. Æn. IV. 129.
——croceum linquens Aurora cubile. *Ibid.* 584.
Vide suprà ad ά, 477.

Ibid.——ἀπ' Ὠκεανοῖο.] Cod. *Harleian.* ἐπ' Ὠκεανοῖο.

Ver. 2. Ὄρνυθ'] Vide suprà ad γ', 260.

Ibid.——ἀθανάτοισι.] Similitérque infrà *ver.* 22, ἀθανάτων. Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.——φέροι.] Cod. *Harleian.* φέρῃ.

Ver. 3. Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεὸς παρὰ δῶρα φέρουσα.] Vide suprà ad σ', 615.

Ver. 5. Κλαίοντα λιγέως.] Quâ ratione, Κλαίοντα hîc ultimam producat; item κατὰ, *ver.* 39; & ἔχον, *ver* 43; & γὰρ, *ver.* 49; vide suprà ad ά, 51.

Ver.

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον ἐμὸν, τῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
Καλὰ μάλ', οἷ ἔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
Ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὥσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν·
Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεῦ ἀγλαὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο, δαίδαλα λεύσσων,

Inque ejus hæsit manu, verbáque fecit, dixitque:
" Fili me, hunc quidem sinamus, dolentes licèt,
" Jacere, quandoquidem primùm Deorum consilio interfectus est:
" Tu verò à Vulcano allata inclyta arma accipe,
" Pulchra admodùm, qualia nondum quisquam vir humeris gestavit.
Sic sanè locuta Dea arma deposuit
Ante Achillem, illa verò sonitum-edidere facta-artificiosè omnia,
Myrmidonas verò omnes cepit tremor, neque quis sustinuit
Contrà aspicere, sed territi-diffugerunt: At Achilles
Ut vidit, statim ipsum magis subiit ira; intus autem ei oculi
Terribiliter sub palpebris, tanquam flamma, micuerunt:
Oblectabatur autem in manibus tenens dei splendida dona.
At postquàm mente suâ delectatus est artificiosa aspiciens,

Ver. 7.——ἄρα.] *Ut fieri solet*——.

Ver. 8.—ἐάσομεν.] Vide suprà ad δ', 42.

Ibid.—ἀχνύμενοί.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 10. Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο.]

En perfecta mei promissâ conjugis arte
Munera—— *Æn.* VIII. 612.

Ver. 12.—κατὰ τεύχε' ἔθηκε.] Cod. *Harleian.* κλυτὰ τεύχε' ἔθηκε. Quo modo & in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 13. Πρόσθεν Ἀχιλλῆος.] *Al.* Αὐτῷ πρόσθε ποδῶν.

Ibid.——ἀνέβραχε.] De hujusmodi ὀνοματοποιΐα, vide suprà ad γ', 363; & ad δ', 125 & 455.

Ibid.——δαίδαλα.] *Al.* φαίδιμα.

Ver. 16. Ὡς εἶδ', ὡς μιν.] Sic apud *Virgilium:*

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error! *Eclog.* VIII. 41.

Item apud *Theocritum:*

Κὠς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μευ περὶ θυμὸς ἰάφθη. *Idyll.* II. 82.

Ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἐρωτα. *Idyll.* III. 41.

Ver. 17.—ὑπὸ βλεφάρων.] *Al.* ὑπὸ βλεφάροις. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ibid.—ἐξεφάανθεν.] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius*, *Al.* ἐξεφάανθη. Utrumque, ut opinor, ferri potest. Vide suprà ad γ', 435 & 617.

Ver. 18. Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεῦ ἀγλαὰ δῶρα.]

Ille deæ donis & tanto lætus honore
Expleri nequit, atque oculos per singula volvit:
Miraturque, interque manus & brachia versat
Terribilem cristis galeam——.
Æn. VIII. 617.
Talia, per clypeum Vulcani, dona parentis
Miratur—— *Ibid.* 729.

Quorum priore in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat *Scaliger*, *Poët. Lib.* V. *cap.* 3.

Ver. 19.——φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο.] Cod. *Harleian.* φρεσὶν ἦσι τετάρπετο. *Al.* φρεσὶν ἦσιν ἐτέρπετο, & φρεσὶ ἦσί τ' ἐτέρπετο.

Ver.

Αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲς
Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
Εὐλὰς ἐγκείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·
Ἐκ δ' αἰὼν πέφανται, κατὰ δὲ χρόα πάντα ζαπείῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ ζῄσι μελόντων·
Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
Μυῖας, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
Ἢν περ γὰρ κεῖταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
Αἰεὶ τῷδ' ἔσαι χρὼς ἔμπεδος, ἢ κὲ ἀρείων.
Ἀλλὰ ζύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μηνίν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε.

20 Continuò matrem ſuam verbis alatis allocutus eſt:
" Mater mea, hæc quidem arma deus dedit, qualia par
" Opera eſſe immortalium, neque mortalem virum perfeciſſe:
" Nunc verò ego quidem me armabo; ſed perquàm graviter
" Timeo, nè mihi intereà Menœtii fortem filium
25 " Muſcæ ingreſſæ per æreinflicta vulnera
" Vermes intus generent, deturpéntque cadaver;
" (Vita nempe adempta eſt,) inque corpore omnia putreſcant.
Ei autem reſpondit deindè dea Thetis pedes-argentea;
" Fili, nè tibi hæc in animo tuo ſint-curæ:
30 " Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina
" Muſcas, quæ ſanè viros pugnâ-interfectos comedunt.
" Etſi enim jaceat vel integrum in annum,
" Uſque ei erit corpus incorruptum, aut etiam melius.
" Quin tu ad concionem vocatis heroibus Achivis,
35 " Irâ renunciatâ Agamemnoni, paſtori populorum,
" Continuò prorsùs ad pugnam armator, induéque fortitudinem.
Sic quidem fata, animos audentiſſimos immiſit.

Ver. 23.——θωρήξομαι.] Notandus hîc maximè proprius vocis Mediæ Uſus. *Me ipſe armabo.* Vide ſuprà ad γ', 168; & ad γ', 141.

Ver. 26.——ἀεικίσσωσι.] Rectè, ut opinor, cum duplici σ. Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 27.——πέφανται.] Vide ſuprà ad ά, 37; & ad ε', 164.

Ibid.——ζαπείῃ.] *Al.* ζαπήῃ.

Ver. 31.—αἵ ῥά τε.] *Quæ ſcilicèt*——.

Ver. 32.—Ἢν περ.] Cod. *Harleian.* Εἴ περ.

Ver. 33.——τῷδ'.] *Al.* τῷγ'.

Ver. 35. Μῆνιν ἀποειπὼν.] Nullâ ex analogiâ produci poteſt iſtud ό. Pronunciabatur fortaſſe ἀπουειπὼν, vel *apovveipon.* Vide ſuprà ad ά, 342. *Al.* ἀπαιιπὼν. Ita infrà φ', 283:

Ὃν ῥά τ' ἐναλ῝ ἀποέρσει——.

Et *ver.* 329 ejuſdem libri;

Μὴ μιν ἀποέρσειε——.

Ver. 36.—δύσεο.] Vide ſuprà ad ά, 109.

Ver.

Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδον εἴη.
Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήια νηῶν,
Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, ζείτοιο δοτῆρες·
Καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τὼ δὲ δύω ζωάζουτε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
Καδδὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζουτο μιόντες.
Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Patroclo verò ambrosiam & nectar rubrum
Instillavit per nares, ut ei corpus incorruptum esset.
Ibat autem præter littus maris nobilis Achilles,
Horrendum vociferans, excitabátque heroas Achivos:
Et quicunque etiam anteà navium in cœtu solebant manere,
Quique gubernatores, & tenebant clavos navium,
Et promi-condi apud naves erant, cibi dispensatores;
Et hi tunc sanè ad concionem ibant, quòd Achilles
In conspectum-se-dederat; diù enim pugnâ abstinuerat tristi.
At duo claudicantes ibant Martis famuli,
Tydidésque bellicosus, & nobilis Ulysses,
Hastæ innitentes; adhuc enim habebant vulnera gravia:
In primâ autem concione consederunt profecti.
At ultimus venit Rex virorum Agamemnon,
Vulnus habens: etenim illum in asperâ pugnâ
Vulneraverat Coon Antenoridas æratâ hastâ.
Verùm postquàm omnes congregati sunt Achivi,
Inter eos exurgens locutus est pedibus celer Achilles;

Ver. 39, 40. Στάξε——Αὐτὰρ.] Codex *Harleianus* inter hos duos versus inserit;

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπέβη θέτις ἀργυρόπεζα.

Ver. 41. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide suprà ad δ', 456.

Ver. 42.——μένεσκον.] *Manere solebant.* Ita optimè constat Temporum ratio. Vide suprà ad ν', 84; & ad ά, 37.

Ver. 43.——οἰήια.] Cod. *Harleian.* ἰθῖα.

Ver. 46.—ἐπέπαυτ'.] Ita Cod. *Harleian.* *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 49.——ἕλκεα λυγρά.] *Al.* ἄλγεα λυγρά.

Ver. 53. Οὖτα.] Vide suprà ad ν', 192.

Ibid. Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης.] Suprà λ', 252.

Ver.

Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
Ἔπλετο, σοὶ κ' ἐμοί· ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
Θυμοδόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κούρης.
Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι καλακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμεν Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
Τῷ κ' ὄφρ' τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομνησάνθων.
Ἕκτορι μὲν κ' Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Δηρὸν ἐμῆς κ' ζώης ἔριδος μνήσεσθαι οἴω.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προλετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί μ' ἐχρὴ
Ἀσπερχὲς αἰεὶ μενεαίνεμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
Ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς,

" Atride, omninò hoc utique utilius
" Foret, tibi & mihi; quandò nos quidem dolentes corde,
" Animum-rodente contentione irati-fuimus, gratiâ puellæ.
" Hanc debuit in navibus occidisse Diana sagittâ,
" Die illo, quo ego cepi Lyrnessum populatus:
" Tum sanè non tot Achivi mordicùs prehendissent immensum solum,
" Hostium manibus-strati me iram-fovente.
" Hectori quidem & Trojanis hoc utilius: at Achivos
" Diù meæ & tuæ contentionis memores-fore puto.
" Sed ea quidem antè-acta-esse sinemus, dolentes licèt,
" Animo in pectoribus nostro domito necessitate.
" Nunc verò ego sanè impono-finem iræ, neque omninò me par est
" Pertinaciter usque irasci: sed age ocyùs
" Hortatibus-concita ad prælium comantes Achivos,

Ver. 56. Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι.] Συνάγων δὲ [Ὁμηρος] αὐτὺς [*Agamemnonem & Achillem*] εἰς ταυτὸν ἀλλήλυς ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας μελαμελυμένυς· τὸν μὲν τῆς Θέτιδος ἐικοσύλα "Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ τι τὸ δ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον ἐ "Επλετό σοι κ' ἐμοί," εἶτα ἐπαρώμενον τῇ προφάσει τῆς ἀπεχθείας κ' ἀπαριθμούμενον τὰς ἐκ τῆς μήνιδος συμφορὰς· τὸν βασιλέα δὲ αἰτιώμενον Δία, κ' μοίρας, κ' Ἐριννῦν· δοκεῖ μοι δ.δάσκειν, ὅσπερ ἐν δράμασι, (τοῖς προκειμένοις ἀνδράσιν οἷον εἰκότα χρώμενος,) ὅτι χρὴ τὸς μὲν βασιλέας μηδὲν ὕβρει πράττειν, μηδὲ τῇ δυνάμει χρῆσθαι πρὸς ἅπαν, μηδὲ ἐφιέναι τῷ θυμῷ καθάπερ ἵππῳ, θρασεῖ χήτει χαλινῦ, κ' ἡνιόχυ φερομένῳ· παραινεῖν δὲ αὐτοῖς στρατηλοῖς, ὑπερφίαν βασιλικὴν μὴ δυσχεραίνειν, φέρειν δὲ ἐγκρατῶς κ' πράως τὰς ἐπιτιμήσεις, &c. *Julian. Imperat. Orat.* II; *sub initio.*

Ibid.——ἦ ἄρ τι τόδ'.] *Al.* ἦ ἄρ τι τόγ'.

Ver. 57—65.—— ἀχνυμένω —— ἀχνύμενοι.] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 58. Θυμοδόρῳ ἔριδι.] Cod. *Harleian.* Θυμοδόρῳ ἔριδος.

Ver. 59. Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι καλακτάμεν Ἄρτεμις.] Ὅτι δὲ οἱ αἰχμάδιοι θαυμάζει τῶν γυναικῶν Ἀρτέμιδι ἐδοκεῖν ἀνακεῖσθαι, ὡς οἱ τῶν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, πολλαχῦ λέγει ὁ Ποιητής. *Eustath.*

Ver. 60.——Λυρνησσὸν.] Πόλις τῆς Τροπλακίυ Θήβης τῆς Κιλικίας. *Schol.*

Ver. 61.—ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.] Vide supra ad β', 418.

Ver. 62.—ἀπομνησάνθων.] Vide supra ad ί, 426.

Ver. 65.—προλετύχθαι.] Δοκοῦντα προλεγονέναι· *Schol. inedita* in Codice *Harleiano*, ad σ', 112.

Ibid.—ἐάσομεν.] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 67. Νῦν δ' ἤτοι.] Cod. *Harleian.* Νῦν δή τοι.

Ver. 69. Ὄτρυνον πόλεμόνδε.] Vide supra ad ν', 44.

Ibid.—καρηκομόωντας.] Vide supra ad ν', 310.

Ὄφρ' ἔτι κ' ἠΤρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν,
Αἴκ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν' οἴω
Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἠμετέροιο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Τοῖσι δὲ κ' μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἐσαότου μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
Ὑβρίλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπισταμένου περ ἐόντα.
Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πως κέν τις ἀκούσαι,
Ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ, λιγὺς περ ἐὼν ἀγορητής·
Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σύνθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.

70 " Ut adhuc etiam Troüm periculum faciam obvius profectus
" Num velint apud naves pernoctare: ſed aliquem puto
" Libentèr ipſorum genu flexurum eſſe, qui quidem effugerit
" Ardenti è prœlio *fugatus vi* haſtæ noſtræ.
Sic dixit: Lætati autem ſunt benè-ocreati Achivi,
75 Iræ cùm renunciâſſet magnanimus Pelides.
Inter hos autem locutus eſt & rex virorum Agamemnon,
Ex-eo-ipſo-loco, à ſede, neque in medios prodiens ſtabat;
" O amici, heroës Danai, famuli Martis,
" Stantem quidem decet *vos* audire, neque convenit
80 " Interpellare: grave enim, peritus licèt quis ſit.
" Virorum autem in magno tumultu quomodo quis audire poſſit,
" Vel dicere? Impeditur autem, canorus licèt concionator.
" Ad Pelidem quidem ego orationem dirigam: ſed vos cæteri
" Intelligite, Argivi, ſermonémque diligentèr cognoſcite quiſque.

Ver. 70.——ἀντίος ἐλθὼν.] *Al.* ἀντίον ἐλθών.

Ver. 72.——Ἀσπασίως.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.—γόνυ κάμψειν.] Recentiorum nonnullos hanc phraſin de *ſubmiſſione* & *ſupplicatione* accepiſſe teſtatur *Euſtathius*. Mirè autem *Barneſius*; " *Libentèr in genua ſe* " *ſubmiſſurum, Deo gratias agentem, quòd* " *evaſerit.*" Melius *Porphyrius*; Οἱ φεύγοντες, τραυματίαν ἔχουσι τὸ γόνυ· οἱ δὲ καθήμενοι, κεκαμμένον. Ἀσπασίως οὖν, φησι, καθεδεῖται τῶν φευγόντων τις ἐκ τοῦ πολέμου· ὃς κ' ἀναπαύσει ἑαυτὸν, κ' τὰ σκέλη, ἐκ τοῦ συντόνου τῆς φυγῆς δρόμου καθίσας. *Quæſt. Homerit.* 22.

Ver. 77.——ἐν μέσσοισιν ἀναστάς.] *Al.* ἐν μέσσοισι παραστάς.

Ver. 79. Ἑσαότου μὲν καλὸν ἀκουέμεν.] Εἰδὼς ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι μέλλει θορυβεῖσθαι, ἀφ' αἰτίου γεγονὼς φθορᾶς τῇ Ἑλληνικῇ στρατιᾷ, ἡσυχίαν ἑαυτῷ προκαλασκευάζει, λέγων δύσκολον εἶναι ἐν πολλῷ θορύβῳ διαλέγεσθαι· ἐνίοι δὲ καθιζόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπενόησαν δημηγορεῖν. *Scholi.* MSS. apud *Barneſium*. Ἀρίσταρχος φήθη παραίτησιν ἔχειν τὸν λόγον· ὡς, διὰ τὸ τέτρωσθαι τῷ Ἀγαμέμνονος συγχωρεῖν ἀξιοῦντος, εἰ καθήμενος λέγοι· κ', φασὶ, διὰ τοῦτο ἀνέθηκε τὸ, " Αὐτόθεν ἐξ ἕ-" δρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς." Ἄλλος δὲ ἡ παραίτησις· οὐ γὰρ τὸν πόδα τέτρωλαι, ἀλλὰ τὴν χεῖρα· ὅτας δὲ τέτρωλαι, ὥστε μικρὸν ὕστερον, αὐτὸς ἀποσφάλλει τὸν κάπρον. Ἐὰν προσκείμενος δὲ ὁ σίχος ᾖ, τὸ, " Αὐτόθεν ἐξ ἕ-" δρης," ἀκουσόμεθα, ἐκ τῶν Ἀριστέων συνεδρίου· ὡς ἐν ἐκείνοις ὕλα λέγειν αὐτὸν, κ' οὐκ ἐν μέσῳ τῷ πλήθει. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 23. Τινὲς τοῦ ἑαυτοῦ ἐκλύσεσι τὴν λήγουσαν· κ' ἐπίρρημα λαβόντες αὐτὸ, ἑαυτοῦ φασὶ τὸ εὐσταθῶς κ' ἡσύχως· ἵνα λέγῃ, ὅτι δεῖ μετὰ ἡσυχίας ἀκούειν. *Euſtath.*

Ver.

Πολλάκι δή μοι τῆτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
Καί τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς,
Ὅ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
Ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆϊ γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
Οὐλομένη, τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδει
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' ἄλλον ἕτερόν γε πέδησε.
Καὶ γὰρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τόν περ ἄριστον
Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋζώνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

85 "Sæpè jam mihi hunc Achivi ſermonem dixerunt,
"Et mihi convitiari-ſoliti-ſunt: ego autem non in-causâ ſum,
"Sed Jupiter, & Fatum, & per-tenebras-vagans Erinnys,
"Qui mihi in concione menti injecerunt ſævam noxam,
"Die illo, quo Achillis præmium ipſe abſtuli.
90 "Sed quid facerem? Deus omnia perficit.
"Veneranda *nempè* Jovis filia Ate, [*Noxa*,] quæ omnes noxâ-afficit,
"Perniciosa: hujus quidem molles pedes; non enim ad ſolum
"Appropinquat, enimverò illa per virorum capita incedit,
"Lædens homines: alterum enim ſaltem *concertantium* malo-irretit.
95 "Etenim jam olim Jovem læſit, quem tamen potentiſſimum
"Hominum & deorum dicunt eſſe: ſed ſanè etiam hunc
"Juno, fœmina licèt, dolis decepit,
"Die illo, quo erat vim Herculeam
"Alcmena paritura pulchris-cinctâ-muris in Thebe.

Ver. 85.——δή.] Vide ſuprà ad ξ, 433.

Ver. 86.——πεπιθέσκον.] Vide ſuprà ad *vss.* 42 & ad β, 221.

Ibid.——ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι, Ἀλλὰ Ζεὺς.] Non tibi Tyndaridis facies inviſa Lacænæ
Culpatuſve Paris; verùm inclementia Divûm
Has evertit opes,—— *Æn.* II, 601.
Fati iſta culpa eſt——
Senec. OEdip. ver. 1019.

Ver. 91 & 129.——ἄᾶται.] Vide ſuprà ad ι, 116.

Ver. 92.——τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες.] Ὁμηρ. Ἄτην θεὸν τε φασὶν εἶναι ἢ ἁπαλήν, ὡς γῆν πόδας αὐτῆς ἁπαλοὺς εἶναι λέγων· "——τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδει Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει." Καλῶς οὖν μοι δοκεῖ τεκμηρίῳ τὴν ἁπαλότητα ἀποφαίνειν, ὅτι οὐκ ἐπὶ ξηρᾶ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακῷ. *Plato in Convivio.*

Ibid.——τῆς μέν.] Cod. *Harleian.* τῇ μέν. Atque ita in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 93.——ἀλλ' ἄρα ἧγε.] De hujuſmodi ſyntaxeos elegantiâ & venuſtate, vide ſuprà ad γ, 409.

Ver. 94.——κατὰ δ' ἄλλον ἕτερόν γε πέδησε.] Ἕνα γοῦν τινα ἔβλαψεν, ὅτε μὴ πολλούς. *Schol.* Malè. Vox enim ἕτερον hoc ſenſu accipi nullo modo poteſt. *Euſtathius* rectè exponit, τῶν ἐριζόντων τὸν ἕτερον.

Ver. 95. Καὶ γὰρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο.] *Al.* Καὶ γὰρ δὴ νῦ πολὺ Ζῆν' ἀάσατο. *Al.* Καὶ γὰρ δή πολὺ Ζῆν' ἀάσατο. Legendum fortaſſe Καὶ γὰρ δή πολὺ Ζῆν' ἀάσατο. Vide ſuprà ad λ, 340.

Ver. 98.——βίην Ἡρακληείην.] Vide ſuprà ad ν, 758.

Ver. 99.——ἐϋζώνῳ ἐνὶ Θήβῃ.] Καλαῖς τειχεσιμύτῳ

Ἦτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει·
Σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικλυτὸς ἔσσεται ἀνάξει,
Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὄμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὅρκον,
Ἦ μὴν τὸν πάντεσσι περικλυτὸν ἀνάξειν,
Ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
Τῶν ἀνδρῶν, οἵ στης ἐξ αἵματος εἰσι γενέθλης.
Ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' ἔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
Ἥρη δ' αἶψα θοῶς λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκὸν, ἔνθ' ἄρα ἤδη
Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο·
Ἣ δ' ἐκύει φίλον υἱὸν, ὁ δ' ἕβδομος εἰσήκει μείς·
Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε, κὴ ἠλιτόμηνον ἐοῦσα·
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, ζχέθε δ' Εἰλειθυίας·

" Ille sanè glorians dixerat inter omnes deos;
" Auscultate mihi, omnésque dii, omnésque deæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Hodie virum in lucem partuum-doloris-præses Ilithya
" Edet, qui omnibus finitimis imperabit,
" Eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt.
" Hunc verò dolos-meditans allocuta est veneranda Juno;
" Mentieris, neque finem tandem sermoni impones.
" Eja autem age, nunc mihi jura, Olympie, firmum jusjurandum,
" Reverà eum omnibus finitimis imperaturum,
" Quisquis die hoc ceciderit intra pedes mulieris
" Eorum hominum, qui tui ex sanguine sunt generis.
" Sic dixit: Jupiter autem neutiquam fraudem sensit,
" Sed juravit magnum juramentum, deindè verò magnum malum-accepit,
" Juno autem impetu-facto reliquit verticem Olympi,
" Statimque pervenit Argos Achaïcum, ubi utique nórat
" Generosam uxorem Stheneli Perseïdæ:
" Ea verò gestabat-utero-charum filium, septimo ineunte mense:
" Eduxit autem in-lucem, nondum licèt assecutum justum-mensium-numerum;
" Alcmenæ verò inhibuit partum, repressitque Ilithyas:

τειχισμένη, μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος ζηθῆναι αὐτὴν τετειχίσθαι. *Schol.*

Ver. 102.——ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.] *Al.* ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ver. 105.——οἵ θ'.] *Qui scilicèt*——.

Ver. 106. Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα.] ——simulatâ mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 108. Εἰ δ' ἄγε.] *Sin ita reverà statuisti, age, &c.* Vide suprà ad ι, 167.

Ver. 113.——ἀάσθη.] Similitérque infrà *ver.* 136, ἀάσθην. Vide suprà ad ι, 116.

Ver. 114. Ἥρη δ' ἄϊξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο.] Vide suprà ad ξ, 225.

Ver. 115.—ἔνθ' ἄρα.] *Ubi videlicèt*——.

Ver. 117.——ἐσήκει.] Vide suprà ad ξ, 434, 492; & ad ά, 37.

Ver.

Αὐτὴ δ' ἀγορεύσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
Ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
Σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν
Αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
Χωόμενος φρεσὶν ἦσι, κὴ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,
Μήποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε κὴ οὐρανὸν ἀστερόεντα
Αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται.
Ὣς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Χειρὶ περισσεύσας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
Τὴν αἰεὶ στενάχεσκ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο,
Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
Ὣς κὴ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ἣ πρῶτον ἀάσθην.
Ἀλλ' ἐπὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

120 "Ipsa autem renunciatura *factum*, Jovem Saturnium allocuta est;
"Jupiter pater, rutili fulminis-missor, rem quandam tibi in mentem ponam:
"Jamjam vir natus est nobilis, qui Argivis imperabit,
"Eurystheus, Stheleni filius Perseïdæ,
"Tuum genus: non ei indignum *est* imperare Argivis.
125 "Sic dixit: Eum verò dolor acutus in mente feriit profundâ:
"Illicò autem corripuit Aten capite nitentibus-capillis-ornato,
"Iratus animo suo, & juravit firmum juramentum,
"Nunquam in Olympúmque & cœlum stellatum
"Redituram Aten, quæ omnibus noxam-infert,
130 "Sic fatus, projecit à cœlo stellato,
"Manu circumrotatam: statim autem pervenit *ea* ad opera hominum.
"Hujus operâ semper ingemiscebat, quandò suum charum filium videret,
"Opus indignum sustinentem, sub Erysthei laboribus.
"Sic & ego, quandò nempè ingens pugnam-expeditè-ciens Hector
135 "Argivos perdebat ad puppes navium;
"Non poteram oblivisci noxæ, quâ semel læsus fueram.
"At postquàm noxam-accepi, & meam mentem eripuit Jupiter,

Ver. 120.——Κρονίωνα.] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad ά, 365 & 397.

Ver. 122.—γέγον'.] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 126.—λιπαροπλοκάμοιο.] *Al.* λιπαροπλοκάμνυ.

Ver. 128—130.——οὐρανὸν ἀστερόεντα —— οὐρανοῦ ἀστερόεντος.] Vide suprà ad ό, 371.

Ver. 131.—περισσεύσας.] Cod. *Harleian.* περιβρέψας.

Ver. 132—135.—στενάχεσκ'—ὀλέεσκεν.] Vide suprà ad *ver.* 42; & ad ν', 84.

Ver. 833. Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.]

——ut duros mille labores
Rege sub Eurystheo, fatis Junonis iniquæ,
Pertulerit——. *Æn.* VIII. 191.

Ibid.—ὑπ' Εὐρυσθῆος.] *Al.* πρὸς Εὐρυσθῆος.

Ver. 134.—κορυθαίολος.] Vide suprà ad β', 816.

Ver. 135.——ὀλέεσκεν.] Cod. *Harleian.* ὀλέκεσκεν.

Ver. 137. Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεύς.] Post hunc versum, alium ex *Eustathio* inserit *Barnesius*.

"Ἦ οἶνος μεθύων ἢ μ' ἔβλαψαν θεοὶ
"αὐτοί."

Ἀψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλυς ὄρνυθι λαούς·
Δῶρα δ' ἐγὼν ὄδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρηος·
Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἕλόντες,
Οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν αἴκ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικές,
Ἧτ' ἐχέμεν, πάρα σοι· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
Αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
Οὐδὲ διαρρίζειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
Ὡς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηαι
Ἔγχει χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Μηδ' ὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,

" Iterùm volo placare, daréque infinita dona.
" At exurge ad pugnam & cæteras excita copias;
" Dona autem ego ipse omnia præbebo, quæcunque tibi profectus
" Hesternus in tentoriis promisit nobilis Ulysses.
" Sin vis, expecta, festinans licèt ad certamen;
" Dona autem tibi ministri, meâ ex nave sumpta,
" Ferrent, ut videas, quòd tibi animum placantia dabo.
Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
" Atride glorioſissime, rex virorum, Agamemnon,
" Dona quidem si vis præbere, ut æquum est,
" Vel retinere, in tuâ potestate est: nunc verò recordemur prœlii
" Statim prorsùs; non enim decet verbis tempus terere hîc manentes,
" Neque moras trahere: Adhuc enim magnum opus infectum:
" Ut aliquis utique rursùs Achillem inter primos videat
" Hastâ æreâ Trojanorum perdentem phalangas.
" Sic verò & aliquis vestrûm memor cum viro pugnet.
Hunc autem respondens allocutus est abundans consiliis Ulysses;
" Nè tamen sic, strenuus licèt sis, deo-similis Achille,

qui tamen hoc in loco non satìs aptè cohæret. Vide suprà ad ι, 119.

Ver. 138. Ἀψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.] Τῆς Βρισηΐδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄτην ἀναφέρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως " Ἀψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα." Καὶ γὰρ τὸ δίεσθαι, τῷ μὴ καλαφρονοῦντι ἔοικε· καὶ ταπεινὸς φανεὶς ὁ ἐξικέτης, ἔλυσε τὴν τῆς ὀλιγωρίας δόξαν. *Plutarch.* περὶ ἀορησίας.

Ver. 139.—ὄρνυθι.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 145.—πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide suprà ad ά, 43 & 58.

Ver. 148. Ἧτ' ἐχέμεν, πάρα σοι.] *Al.* Εἴτ' ἐχέμεν, παρά σοι. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 150.——ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον.] Ἤτοι περὶ τῆς Πατροκλοῦ ταφῆς λέγει, ἢ τῆς τοῦ Ἕκτορος ἀναιρέσεως. *Schol.* Rectiùs autem hoc in universum de bello nondum confecto dictum intelligas.

Ver. 153. Ὡς δέ τις.] *Al.* Ὡδέ τις.

Ver. 155.—θεοείκελ'.] Vide suprà ad β', 623.

Νήσιας ὄτρυνε πρoτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ ἐκ ὀλίγον χρόνον ἔσαι
Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένε ἀμφοτέροισιν.
Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιὺς
Σίτε κὴ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένε ἐσὶ κὴ ἀλκή.
Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἄκμενε σίτοιο ξυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
Ἀλλά τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
Δίψα τε κὴ λιμὸς, βλάβεται δέ τι γούνατ' ἰόντι.
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενε κὴ ἐδωδῆς,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριε πολεμίζει,
Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὐδέ τι γυῖα
Πρίν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, κὴ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὁπλέσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.

" Jejunos impelle ad Ilium filios Achivorum
" Cum Trojanis pugnaturos: quia non *in* exiguum tempus erit
" Certamen, poſtquàm primùm congreſſæ-fuerint phalanges
" Virorum, Deúſque inſpiraverit animos utriſque.
" Sed veſci jube velocibus in navibus Achivos
" Cibo & vino; hoc enim, robur eſt & vis.
" Neque enim vir totum diem uſque ad ſolem occidentem
" Expers cibi poterit contra *hoſtem* pugnare.
" Licèt etenim animo utique prompto-ſit ad pugnandum,
" Tamen ſimul ſenſim membra gravantur, & occupant *eum*
" Sitiſque & fames, noxámque trahunt genua eunti.
" Qui verò vir vini ſatur & cibi,
" Cum viris hoſtibus totam diem pugnat,
" Audens omninò ei animus in præcordiis, neque quicquam membra
" Priùs defatigantur, quàm omnes recedant à pugnâ.
" Sed age, populum quidem dimitte, & jentaculum júbe
" Inſtrui: dona autem rex virorum Agamemnon
" Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi
" Oculis videant, túque animo tuo lætêris.

Ver. 157.——μαχεσσομένους.] *Al.* μαχεσομένους. *Al.* μαχησόμενε.

Ver. 159.——πνεύσῃ.] *Al.* πνεύσει.

Ver. 165.——βαρύνεται.] *Victorius, Var. Lect. lib.* XXXVIII. *cap.* 21, ait, ex vetere Scholiaſte, hoc vocabulum unum eſſe eorum, quæ ζυμασίαν ἐναρξάτην ἔχυσι, & appellantur ἀναμίλλυλα; quibus, omni contentione adhibitâ, melius nihil aptiuſque excogitari poſſit.

Ver. 167.——κορεσσάμενε.] *Quum ſe ipſe ſaturaverit.* Vide ſuprà ad *ver.* 23, & ad γ, 141.

Ver. 171.—σκέδασον.] Vide ſuprà ad ά, 140. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit κέδασον.

Ver. 174.—σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* σὺ δὲ φρεσὶν ἧσιν ἰανθῇς.

Ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστὰς,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἥ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἢτ' ἀνδρῶν ἠτε γυναικῶν.
Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔσω.
Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
Πιείρη. ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος κὴ ἔπ' ἄλλῳ
Ἔσσεαι· αἴ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων·
Χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας·
Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διΐκεο κὴ κατέλεξας.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεταί δέ με θυμὸς,
Οὐδ' ἐπιορκήσω, πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἀρηος,
Μιμνέτε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, κὴ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω,
Κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας παναχαιῶν,

" Juret autem tibi jusjurandum, inter Argivos ſurgens,
" Nunquam hujus cubile aſcendiſſe *ſe*, vel miſtum-fuiſſe,
" Quà mos eſt, Rex, & virorum & mulierum.
" Quin & tibi ipſi animus in præcordiis placidus ſit,
" Ac deindè te convivio in tentoriis conciliet
" Lauto, ut nè quid juris mutilum habeas.
" Atride, tu verò deindè æquior & in alium
" Eris: Haudquaquàm enim indigne-ferendum, regem
" Virum placare, quandò quis prior injuriam-fecerit.
Illum verò viciſſim allocutus eſt rex virorum, Agamemnon;
" Gaudeo tuo, Laërtiade, hoc ſermone audito:
" Rectè enim & ordine omnia obiiſti & enumerâſti.
" Hæc ſanè ego volo jurare, jubétque me animus,
" Neque prjerabo, per deum: Sed Achilles
" Maneat hîc eoúſque ſaltem, feſtinans licèt ad-certamen;
" Manete & alii omnes congregati, donec dona
" E tentoriis venerint, & fœdera fida ferierimus.
" Tibi verò ipſi hoc ego præcipio, & jubeo, *ô Ulyſſes*,
" Delectis juvenibus primoribus univerſorum-Achivorum,

Ver. 177. Ἥ θέμις ἐστὶν.] Deeſt hic verſus in Codice *Harleiano*.

Ver. 180.—ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.] Ἵνα μηδὲν ἐλλίπῃ τῶν ὀφειλόντων πρὸς σὲ δικαίως πραχθῆναι. *Scbol.*

Ver. 182.—ἢ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι.] Ἀμφίβολον, διὰ τὴν αἰτιαλικήν· ἔστι δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ βασιλέως· ἢ νεμεσητὸν, εἰ βασιλεὺς ἄνδρα βλάψας ἢ τῆς ἀδικίας πρυπάρξας, ἀπαρίσηται αὐτόν· ἔστι δὲ τὸ ἀπαρέσασθαι, τὸ τῆς ἀρῆς ἐπᾶραι· ἔχει τῆς βλάβης ἀπαλλάξαι, ἢ ἐξιλάσασθαι. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 19. Ubi Editiones quidem *Porphyrii*, " βασιλῆι," habent; ipſe autem, " βασιλῆα," legiſſe videtur.

Ver. 183.—ἀπαρίσσασθαι.] *Burneſius* legendum conjicit ἐπαρίσσασθαι.

Ver. 188.—πρὸς δαίμονος.] *Al.* πρὸς δαίμονας.

Ver. 190.—ὄφρα κε δῶρα.] *Al.* εἰσάκε δῶρα.

Ver. 191.—ἔλθωσι.] *Al.* ἔλθῃσι.

Ver. 193. Κρινάμενος.] Vide ſuprà ad ά, 309, 314, 338; & ad ζ, 434.

Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνείκεμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
Χθιζὸν ὑπέσημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν Διΐ τ', Ἠελίῳ τε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Ἄλλοτέ περ κ' μᾶλλον ὀφέλλεις ταῦτα πένεσθαι,
Ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
Καὶ μένος ὑ τόσον ἦσιν στήθεσσιν ἐμοῖσι·
Νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, ὥς ἐδάμασσεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνεσον· ἦτ' ἂν ἔγωγε
Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν
Νήϊας, ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
Πρὶν δ' ὕπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρῳ τεθνειῶτι,
Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ

" Dona meâ à nave afferto, quot Achilli
" Heri polliciti-ſumus *nos* daturos eſſe, adducitóque mulieres.
" Talthybius autem mihi ocyùs per caſtra lata Achivorum
" Aprum quæſitum-apparet mactandum Jovique, Solique.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Atride, glorioſiſſime, rex virorum, Agamemnon,
" Aliàs certè potiùs debetis hæc procurare,
" Quandò aliqua poſt-ceſſatio à pugnâ fuerit,
" Et martius ardor non tantus ſit in pectoribus meis:
" Nunc verò illi quidem jacent confoſſi, quos domuit
" Hector Priamides, quandò ei Jupiter gloriam præbuit;
" Vos autem ad cibum urgete: Ego ſanè omninò
" Nunc quidem hortarer pugnam-inire filios Achivorum
" Jejunos, impaſtos; ut verò ſol occiderit,
" Parare magnam cœnam, poſtquàm ulti eſſemus contumeliam.
" Antè verò nequaquàm mihi quidem meum per guttur demittetur
" Nec potus, neque cibus, ſodale mortuo,
" Qui mihi in tentorio confoſſus acuto ære

Ibid.—κύρηας ἀρίστας.] Καὶ Ὅμηρος δὲ τοὺς νέους στρατιώτας [κυρῆτας] προσηγόρευσε· " Κεινάμενος κυρῆτας ἀρίστας παναχαιῶν" ——" Καὶ πάλιν [infrà *ver.* 248,] " —δῶρα φέρον κυρῆτες Ἀχαιῶν." *Strabo, Geograph. Lib.* X.

Ver. 194. Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνείκεμεν.] *Strabo*, loco jam citato, legit; Δῶρα θοῆς παρὰ νηὸς ἐνέγκειν. *Al.* ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεγκέμεν.

Ver. 197.——ἑτοιμασάτω.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 200.——ταῦτα.] *Al.* πάντα.

Ver. 202.—ἦσιν.] Cod. *Harleian.* εἶσιν.

Ver. 204.——Πριαμίδης.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 205.——βρωτὺν ὀτρύνεσον.] Quâ ratione, βρωτὺν, hîc ultimam producat; item υἱὲ, *ver.* 216; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 208. Τεύξεσθαι.] *Al.* Τεύξασθαι.

Ibid.——τισαίμεθα.] Vide ſuprà ad ό, 116; & ad ν', 339.

Ver. 210.——τεθνειῶτι.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver.

Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μύρονται· τό μοι ὄτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
Ἀλλά φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος ζόνος ἀνδρῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος ὐκ ὀλίγον περ
Ἔσχει, ἐγὼ δέ κε ζεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
Τῷ τοι ἐπιλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
Ἥς τε πλείσην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·

" Jacet, in veſtibulum *pedibus* converſus; circùm autem ſocii
" Lugent: Ideò mihi neutiquàm in mente hæc curæ ſunt,
" Sed cædéſque, & ſanguis, & gravis gemitus virorum.
Illum verò reſpondens allocutus eſt abundans conſiliis Ulyſſes;
" O Achille, Pelei fili, longè fortiſſime Achivorum,
" Præſtantior es me & fortior non parùm quidem
" Haſtâ, ego verò te prudentiâ utique ſuperavero
" Multùm: prior etenim natus ſum, & plura cognovi:
" Itaque tibi acquieſcat animus verbis meis.
" Statim prorsùs pugnæ fit ſatietas hominibus,
" Cujus plurimam quidem ſtipulam in terram æs fundit;

Ver. 212.——ἀνὰ πρόθυρον.] *Al.* ἀνὰ προθύροισι.

Ver. 213.—τό μοι ὄτι.] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit, τῷ μοι ὄτε. Vide ſuprà ad μ', 9.

Ver. 213—224.——μέμηλεν—τέτυκται.] Si μεμήλει——τέτυκτο dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 27.

Ver. 214.——φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος ζόνος.] Vide infrà ad ώ, 548.

Ibid.——φόνος.] Cod. *Harleian.* Πόνος.

Ver. 216. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ.] Pronunciabatur Πηλῶς. *Barneſius* edidit Πηλῆος υἱέ. Nec malè; cùm Πηλῆος ſit vox *Ionica*, & υἱὸς alibi priore correptâ occurrat;

Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο.—— *Il.* ή, 47.
——Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος. ε', 575.

Vide ſuprà ad ν', 103; & ad ό, 24. Cæterùm in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*, Πηλέος υἱέ. Quod & ipſum ferri poſſet, pronunciando ſcilicèt Πηλὲς.

Ver. 217. Κρείσσων εἰς ἐμέθεν.] Ὅρα τὸ ἀξίωμα τῆς βουλευτῆς, καὶ τὸν ἑαυτῆς καίριον καὶ ἀνεμέσητον ἔπαινον. *Euſtath.* Ἐπιτίμησις—— ἔστι πικρὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ δι' ἀπορρήτων λυπηρὰ παραίνεσις. Διὰ τοῦτο καὶ προοίμιον αὐτῷ μαχρὸν ἐστι· " Κρείσσων εἰ; ἐμέθεν καὶ " φέρτερος ὐκ ὀλίγον περ Ἔσχει· ἐγὼ δέ κε " ζεῖο νοήματί γε προβαλοίμην· Πολλὸν ἐπεὶ " πρότερος γένομην καὶ πλείονα οἶδα." Αὐτὸ τὸ προοίμιον τῆς Σχήματός ἐστιν ἀρχὴ, Μὴ πάνυ θάρρει τῇ ἀνδρείᾳ τῇ σαυτῆ· εἰ δὲ μὴ, ἐλέγχεις αὐτὴν τὸ μηδὲν εἶναι· ἀλλ' ἄκνει παρ' ἀνδρὸς ἐμπείρου καὶ ἐπισήμονος ἐκ πείρας προσλαμάτων.——Ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πικρά ἐστι, καὶ ἐπιτίμησιν ἔχει, εἰκότως παραδολὴ [*ver.* 221, &c.] τὸ πικρὸν τῆς ἐπιλιμήσεως ἀσφαλὲς ἐποίησεν. *Dionyſ. Halicarn. Lib. qui inſcribitur* Τέχνη, §. 9, *in fine.*

——Tibi dextera bello
Utilis; ingenium eſt, quod eget moderamine noſtri.
Ovid. Metam. Lib. XIII. *ver.* 361.

Ver. 218.—νοήματί κεν.] Cod. *Harleian.* νοήματί γε. Atque ita legit *Dionyſius Halicarneſſenſis* loco jam citato. Quæ & proba Lectio.

Ver. 221. Αἶψά τε φυλόπιδος.] *Al.* Αἶψά κε, & Αἶψα δέ. Ὅρα——ὡς ἁπαθῶς καὶ ἀλύπως εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν πολέμῳ τελευτηκότων προείρηκεν, ὡς περὶ πυρῶν ζυπαμιδὴν ποιεῖται τὸν λόγον, λέγων· " Αἶψά τε φιλό-" πιδος [φυλόπιδος] πέλεται κόρος ἀνθρώ-" ποισιν, Ἥς τε πλείσην μὲν καλάμην χθονὶ " χαλκὸς ἔχευεν· Ἀμητὸς δ' ὀλίγιος." *Ariſtid. Quintilian. de Muſicâ, Lib.* II.

Ver. 222.——Ἥς τε πλείσην.] *Heraclides Ponticus* legit Ὡς ὅτε πλείσην.

Ibid.

Ἀμηϛὼ δ' ὀλίγιϛος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
Γαστέρι δ' ὕπως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς·
Λίην γὰρ πολλοὶ κὴ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
Πίπτουσι· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καθαπτέον, ὅς κε θάνῃσι,
Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας.
Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ ϛυγεροῖο λίπωνται,
Μεμνῆσθαι πόσιος κὴ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεὶ,
Ἐσσάμενοι χροΐ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλη
Λαῶν ὀτρυντὺν πολιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
Ἥδε γὰρ ἀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Ἦ, κὴ Νέϛορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,

" Messis autem perexigua, postquàm inclinet lances
" Jupiter, qui hominum arbiter pugnæ est.
" Ventre verò haudquaquàm licet mortuum lugere Achivos:
" Admodùm enim multi & crebri diebus omnibus
" Cadunt; quandò igitur quis respirare poterit à dolore?
" Sed oportet eum quidem sepelire, quicunque mortuus sit,
" Patientem animum habentes, diem unam defletum.
" Quotquot verò pugnæ horrendæ superfuerint,
" Meminisse potûs & cibi, ut adhuc acriùs magis
" Viris *cum* hostibus pugnemus indefinenter usque,
" Induti corpus ære indomito: neque quis aliâ
" Copiarum cohortatione expectatâ subsistat.
" Illa enim cohortatio malè ei cedet, quicunque relictus fuerit
" Apud naves Argivorum: sed omnes-simul *castris*-egressi
" In Trojanos equûm-domitores excitemus acre prælium.
Dixit, & Nestoris filios sibi comites delegit gloria-sublimis,
Phylidémque Megeta, Thoantáque, Merionémque,

Ibid. —— πλείονα μὲν καλάμην χθονὶ καλὸς ἔχευεν.] Ἀλληγορικῶς ἐν καλάμην τῶν κείλησι τὰ *Σώματα* τῶν ἀνηρημένων. *Schol.* " Quotiens multam necem significare vult, " *messem* hominum factam esse dicit." *Macrob. Saturnal. Lib.* V. *cap.* 15.

Ver. 223. —— κλίνῃσι.] Vide suprà ad ά, 309 & 338.

Ver. 226. Λίην γὰρ πολλοὶ.]

Namque nimis multos, atque omni luce cadentes
Cernimus; ut nemo possit mœrore vacare.
Quo magis est æquum tumulis mandare peremptos
Firmo animo, & luctum lacrymis finire diurnis.

Cic. Tusc. Disputat. Lib. 3.

Ver. 229. —— δακρύσαντας.] *Al.* δακρυχέοντας.

Ver. 233. Ἐσσάμενοι χροΐ χαλκὸν.] *Cum nosmet ipsi armaverimus.* Similitérque infrà *ver.* 238, —— Νέστορος υἷας ὀπάσσατο· *Nestoris filios sibi ipse comites asciviit.* Vide suprà ad *ver.* 23; & ad ν, 168.

Ver. 236. Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων.] *Al.* Νηυσὶ παρ' Ἀργείων. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver.

Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, ὅς οἱ ὑπέστη;
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Ἑπτ', ἀταρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
Χρυσὸν δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κυρῆες Ἀχαιῶν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν· αὐτὰρ Ἀγαμέμνων
Ἴστο· Ταλθύβιος δὲ, θεῷ ἐναλίγκιος αὐδήν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἣ οἱ παρὰ ξίφος μέγα κυλεὸν αἰὲν ἄορτο,
Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν,
Εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο ζυγῇ

240 Et Creontiadem Lycomedem, & Melanippum:
Perrexerunt autem ire ad tentorium Agamemnonis Atridæ.
Statim deindè simul verbum fuit, & perfectum est opus:
Septem quidem è tentorio tripodas ferebant, quos ei pollicitus erat,
Splendidósque lebetas viginti, duodecimque equos:
245 Eduxerunt confestim & mulieres formâ-egregias, operum scientes,
Septem: at octavam, Briseïda genas-pulchram.
Auri autem appensa Ulysses decem omnia talenta,
Præibat *ferens*; simúlque alii dona ferebant juvenes Achivorum,
Et ea quidem in mediâ contione posuerunt: at Agamemnon
250 Surrexit: Talthybius autem, deo similis voce,
Aprum tenens manibus, adstabat pastori populorum.
Atrides autem, extracto manibus cultro,
Qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendebat,
Apri setis pro primitiis abscissis, Jovi manibus sublatis,
255 Precabatur: ii verò omnes ibidem sedebant tacitè

Ver. 242.——ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον.] Sic apud *Virgilium*;

Sic ait, & *dicto citiùs* rumidâ æquora placat. *Æn.* I. 146.

Item apud *Terentium*;

——*dictum factum* huc abiit——.

Heauton. Timor. Act. V. *Sc.* I. 31.

Ibid.—τετέλεστο.] Vide suprà ad δ', 492; & ad ά, 37.

Ver. 245.——ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας.] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας.

Ver. 247. Χρυσὸν δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.] *Decem ipsa talenta*, vel *talenta non minùs decem*. Malè igitur vir eruditissimus *Dionysius Halicarnassensis*, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8; Τῶν δὲ Σχημάτων τὰ μὲν κατὰ Πλεονασμὸν ποιεῖ· ἐνίοτε μὲν διὰ τὸ μεῖζον· ὡς ἐν τούτῳ· "Χρυσὸν δὲ στήσας "Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα." Τὸ γὰρ "πάντα" μηδὲν ζυγοστάσιον ἐμφαίνει. Vide suprà ad σ', 373 & 470.

Ibid.——στήσας.] Διὰ ζυγοῦ στήσας· οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐστάθμιζον. *Schol.* Vide infrà ad ω, 232.

Ver. 248.——κυρῆες Ἀχαιῶν.] *Strabo*, *Geograph. lib.* X, legit κυρῆτες Ἀχαιοί.

Ver. 253.——ἄορτο.] *Al.* ἄωρτο.

Ver. 254.——χεῖρας ἀνασχὼν, Εὔχετο.]

——duplices tendens ad sidera palmas. *Æn.* I. 67.

——oculos ad sidera lætus
Extulit, & cœlo palmas cum voce tetendit. *Æn.* II. 687.

Et duplices cum voce manus ad sidera tendit, *Æn.* X. 667.

Vere

Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Γῆ τε, καὶ Ἥλιος, καὶ Ἐριννύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
Ἀνθρώπους τίνυσθαι, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενείκα,
Οὐτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τεῦ ἄλλου·
Ἀλλ' ἔμενε ἀπροτίμας ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
Πολλὰ μάλ', ὅσσα δίδωσιν, ὅ τις ζῴ' ἀλίτηται ὁμόσσας.
Ἦ, καὶ ἀπὸ χόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἅλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
Ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἀνσὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μεθηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἀνδρεσσι διδοῖσθα·
Οὐκ ἂν δῆπολε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρείδης ὤρινε διαμπερὲς, οὐδέ κε κούρην
Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά που Ζεὺς
Ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

Argivi, ut par erat, auſcultantes regi.
Conceptis autem precibus dixit, ſuſpiciens in cœlum latum:
" Teſtis-ſit nunc Jupiter primùm, deorum ſummus & optimus,
" Terráque, & Sol, & Furiæ, quæ ſub terram
" Homines puniunt, quicunque perjurium jurârit:
" Nequaquàm ego puellæ Briſeïdi manum intuli,
" Neque concubitûs causâ indigens *ipsâ*, neque alicujus alterius *rei*:
" Sed manſit intacta in tentoriis meis.
" Si verò quid horum perjurium *eſt*, mihi dii dolores dent
" Multos admodùm, quot dant *ei*, qui in eos peccârit jurando.
Dixit, & jugulum apri abſcidit ſævo ære:
Hunc quidem Talthybius cani maris in magnum æquor
Projecit circumrotatum, eſcam piſcibus: At Achilles
Aſſurgens inter Argivos bellicoſus locutus eſt:
" Jupiter pater, magnas calamitates omninò mortalibus infers:
" Neque enim unquam animum in pectoribus meis
" Atrides commoviſſet prorsùs, neque puellam utique
" Abduxiſſet, me invito, mala-ſtruens; at nimirùm Jupiter
" Voluit Achivis mortem multis contingere.

Ver. 258. Ἴσω νῦν—Γῆ τε, καὶ Ἥλιος.] Eſto nunc ſol teſtis, & hæc mihi terra precanti. *Æn.* XII. 176.

Ver. 260.——τίνυσθαι, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ.]

——φασὶν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον τιννυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις. *Heſiod.* Ἡμέραι, *ver.* 39.
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ. *Id. Theogon. ver.* 231.

Ibid.——τίνυσθαι.] Vide ſuprà ad β', 43; & ad γ', 279. *Al.* τίννυσθαι.

Ver. 266.——ἀπὸ χόμαχον κάπρου τάμε.] Id eſt κάπρου χόμαχον ἀπέταμε.

Ver. 270. Ζεῦ πάτερ.] Vide ſup. ad ὁ, 372.

Ver. 273. Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος· ἀμήχανος· ἀλλά.

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο κατὰ νῆα ἕκαστος.
Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
Βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
Ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
Στήθεά τ', ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·
Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ, εἰκυῖα θεῇσι·
Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πολεῖσον κεχαρισμένε θυμῷ,
Ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίηθεν ἰοῦσα,
Νῦν δέ σε τεθνειῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
Ἄψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.

275 "Nunc verò abite ad jentaculum, ut committamus proelium,
Sic dixit: ſolvit autem concionem celerem.
Illi quidem diſpergebantur ſuam ad navem quiſque.
Dona verò Myrmidones magnanimi procurabant,
Iverunt autem ad navem ferentes Achillis divini;
280 Et ea quidem in tentoriis poſuerunt, collocaverúntque-In-ſedibus mulieres;
Equos verò ad armentum egerunt famuli præclari,
Tum verò Briſeis, ſimilis aureæ Veneri,
Ut vidit Patroclum laceratum acuto ære,
Ipſi circumfuſa, ſtridulum edidit-ululatum, manibúſque laniabat
285 Pectoráque, & teneram cervicem, atque pulchra ora:
Dixit autem flens mulier, ſimilis deabus;
"Patrocle, mihi miſeræ chariſſime animo,
"Vivum quidem te reliqui ego, è tentorio abiens,
"Nunc verò te mortuum invenio, princeps populorum,
290 "Reverſa: Ut me excipit malum è malo ſemper!

Ver. 277.—ἄρ'.] *Ut juſſerat Achilles.*—— *ver.* 275.

Ver. 282.—ἔπειτ', ἰκέλη.] Ita edidit *Barneſius*; *Al.* ἔπειθ', ἰκέλη.

Ibid.——χρυσῇ.] Edidit *Barneſius* χρυσίῃ. Quod eodem modo pronunciandum; primam enim neceſſariò producit. Vide ſuprà ad ν', 523.

Ver. 284. Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε.]

Unguibus ora ſoror fœdans & pectora pugnis,
Per medios ruit ac morientem nomine clamat. *Æn.* IV. 673.

Ibid.—ἐκώκυε.] Pronunciabatur, ut opinor, ἐκώκυ. Vide ſuprà ad σ', 37; & ad Δ, 884.

Ver. 287. Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πολεῖσον κεχαρισμένε θυμῷ.] Πολλὰ ἐχήμαλα πας' Ὁμήρῳ, πάμπολλα δ' ἐν ἄλλαις ὑποθέσεσιν ἄλλα διαπεμμένα· ἐπεὶ δ' ὁ τῆς Βρισηΐδος λόγος ἐν ἀσχημάτιστος, ὅτε ἔλυσα παρὰ τῷ Ἀγαμέμνονι, θεασαμένη τὸν Πάτροκλον κείμενον, ἐκπίπτει τῇ Σάμῃ, ὃ θρηνεῖ Πάτροκλον. Καὶ οἶδεν ὁ ῥήτωρ ὅτι Πάτροκλον θρηνεῖ· ἐνδείκνυται δὲ ὁ σοφιστὴς Σαφῶς γυναικὸς ἐν ἀκμῇ καιροῦ ἀπαιτούσης τὰς τῆς γυναικὸς ὑποσχέσεις, ἃ διὰ τοῦτο θρήνου δίκην λεγούσης πρὸς Ἀχιλλέα· "Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πολεῖσον "κεχαρισμένε θυμῷ, Ζωὸν, &c." *Dionyſ. Halicarn. Lib. qui inſcribitur* Τέχνη, *cap.* 9.

Ver. 289—300.—— τεθνειῶτα——τεθνειότα.] Vide ſuprà ad σ', 46.

Ver. 290.—δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.]

Ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων
Καλὰ κακῶν κυρεῖ.
Euripid. Hecuba, ver. 688.

——ἐκ δὲ

Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
Κηδείους, οἳ πάντες ὁλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
Οὐδὲ μέν μ' ὅτ' ἔμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
Κλαίειν ἀλλ' ἔμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
Κυρίδιην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
Τῷ σ' ἀμύμονα κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ γενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, ζφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο γεναχίζων·

" Virum quidem, cui collocârant me pater & veneranda mater,
" Vidi ante urbem confoſſum acuto ære;
" Tréſque fratres, quos mihi eadem peperit mater,
" Conjunctiſſimos, qui omnes exitialem diem obierunt.
" Haudquaquàm tamen me ſinebas, quandò virum meum velox Achilles
" Interfecit, evertitque urbem divini Mynetis,
" Flere; ſed me dicebas Achillis divini
" Primam uxorem *te* facturum eſſe, abducturúmque in navibus
" In Phthiam, inſtructurúmque epulas-nuptiales inter Myrmidonas.
" Ideò te inexpletum fleo mortuum, animo ſemper manſuetum.
Sic dixit flens: adgemebant autem fœminæ,
De Patroclo, ſpecie; de ſuis autem *reverà* ipſarum malis ſingulæ.
Ipſum verò circum *Achillem* ſeniores Achivorum congregabantur,
Precantes, ut jentaculum ſumeret: Is verò recuſabat gemebundus;

——ἐπὶ δ' ἄλσιν ἄλσια κεῖται.
Id. Troades, ver. 591.
——aliud ex alio malum.
Terent. Eunuch. Act. V. *Scen.* V. 17.

Ver. 294.——ἐπίσπον.] Cod. *Harleian.* ἐπίσπων.

Ver. 225. Οὐδὲ μὲν οὐδ'.] Singularem habet vim duplex iſta negatio, quæ ſermone Romano exprimi non poteſt.

Ver. 295—297.——ἔασκες——ἔφασκες.] Vide ſuprà ad *ver.* 42; & ad γ', 84.

Ver. 296.——πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος.] Ἐμφαίνει γὰρ τὸν Δυρνησσὸν, λέγων "πόλιν θείοιο Μύνητος," ὡς ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτῷ, καὶ ἐνταῦθα φησὶν αὐτὸν μαχόμενον. *Strabo, Geograph. Lib.* XIII. Rectè; Ut liquet ex *Iliad. β'*, 689;

Κύπρος χωόμενος Βρισηΐδος ἠυκόμοιο,
Τὴν ἐκ Δύρνησσοῦ ἐξελίξας, πολλὰ μογήσας,
Δυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
Καδδὲ Μύνητ' ἐδάλησε——.

Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit, ἐκ δ' ἄλο πόλιν.

Ver. 298. Κυριδίην ἄλοχον.] Vide ſuprà ad ε', 114.

Ibid.——ἐνὶ νηυσὶν.] *Al.* ἐπὶ νηυσίν.

Ver. 299.——δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.] Ita apud *Euripidem*;

Εἰς τὰς ἄλλας ἔραξ γὰρ δὴ
Παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.
Iphig. in Aul. ver. 122.
Ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμον θεοί.
Ibid. ver. 707.

Ver. 302. Πάτροκλον πρόφασιν, ζφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.] "Selon mon goût par-
" ticulier, voila le trait le plus fin qui ſoit
" dans toute l'Iliade: rien n'eſt plus natu-
" rel que l'image que le Poëte nous pre-
" ſente de ces pauvres filles, qui ſe trou-
" vant depuis aſſes longtemps entre les
" mains d'un vainqueur, renouvellent leur
" armes à l'occaſion des nouveaux objets de
" triſteſſe qui les environnent, quoiqu'elles
" y priſſent peu de part." *Terraſſon. Diſſertat. ſur l'Iliade, Part* IV. *cap.* 4.

Ver.

Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,
Μή με πρὶν ζίτοιο κελεύεσε, μηδὲ ποτῆτος
Ἄασασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
Δύσσα δ' ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
Δοιὼ δ' Ἀτρεΐδαι μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Νέσωρ, Ἰδομενεύς τε, γερῶν θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
Τέρπετο, πρὶν πολέμυ σόμα δύμεναι αἱματόεντος.
Μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·
Ἦ ῥα νύ μοι ποτὲ καὶ Ζεῦ, δυσάμμορε, φίλτατ' ἑταίρων,
Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
Αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε ζπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
Τρωσίν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
Νῦν δὲ Ζεὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
Σῆ ποθῇ· ὃ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο παθοίμην,
Οὐδ' εἴ κεν τὸ πάρος ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
Ὅς πυ νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει,

" Obsecro, siquis omninò mihi charorum obsequatur sociorum,
" Nè me antè cibo jubete, neque potu,
" Satiare meum animum; dolor enim me gravis invadit:
" Ad occidentem autem solem expectabo, & perferam prorsùs;
Sic fatus, alios quidem dimisit reges:
Duo autem Atridæ manebant & nobilis Ulysses,
Nestor, Idomeneúsque, senexque equûm-agitator Phœnix,
Oblectantes assiduè tristem: neque quicquam animo
Oblectabatur, antequàm prœlii aciem subiret sanguinolenti.
Recordatus verò crebros ex-imo pectore-trahebat-*gemitus*, dixitque;
" Certè mihi olim & tu, infelix, charissime sodalium,
" Ipse in tentorio lautum jentaculum apponebas
" Properè & diligentèr, quando festinarent Achivi
" Trojanis equûm domitoribus inferre lachrymosum Martem.
" Nunc verò tu quidem jaces confossus; sed meum cor
" Expers potûs & cibi, intùs licèt sint,
" Tui desiderio: Neque enim quicquam pejus aliud paterer;
" Ne quidem si vel patrem mortuum audirem,
" Qui fortasse nunc in Phthiâ molles lacrymas effundit,

Ver. 307. Ἀσασθαι.] Vide suprà ad *ver.* 167; & ad γ', 141.

Ver. 309.—ἀπεσκέδασεν.] Vide suprà ad δ, 140.

Ver. 310.——Ἀτρεΐδαι.] Cod. *Harleian.* Ἀτρεΐδα.

Ver. 311. Νέσωρ, Ἰδομενεύς τε.] Cod. *Harleian.* Νέσωρ τ', Ἰδομενεύς τε.

Ibid.—ἱππηλάτα.] Vide suprà ad δ, 175.

Ibid.—Φοῖνιξ.] Vide suprà ad β', 267.

Ver. 314.——ἀδινῶς ἀνενείκατο.] Ἀθρόως καὶ ἐλεεινῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνέκραξεν· ἢ, οἱονεὶ ἀνεστέναξε, καὶ πολὺ ἤγαγε πνεῦμα. *Schol. Al.* ἀδινῶς ἀνενέγκατο.

Ver. 316.——ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν.] *Al.* ἐνὶ κλισίῃσι λαρὸν. Minùs rectè; nam λαρὸν *priorem* producit. Vide suprà ad ζ', 572.

Ver. 318.——πολύδακρυν ἄρηα.]
——lacrymabile bellum.
Æn. VII. 604.

Ver. 322.——ἀποφθιμένοιο.] Similitérque infrà *ver.* 377; Vide suprà ad β', 43.

Ver.

Χήτεϊ. τοιῶδ' υἷος· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
Εἵνεκα ῥιεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱός,
Εἴ πως ἔτι ζώει γε, Νεοπτόλεμος θεοειδής.
Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
Οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Αὐτῆ ἐνὶ Τροίῃ, ζὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
Ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ ζὺν νηῒ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
Στῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' οἴομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν, ἢ πως τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι,
Γήραϊ τε συνερῷ, καὶ ἐμὴν πολιδέγμενον αἰεὶ
Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες·
Μυησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
Μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων·

" Defiderio talis filii : ipſe verò alienigeno in populo
" Propter inviſam Helenam contra Trojanos bellum gero :
" Vel illum, qui in Scyro mihi nutritur charus filius,
" Si quidem adhuc vivit, Neoptolemus divinâ-formâ-præditus;
" Nam anteà quidem mihi animus in pectoribus ſperabat,
" Solum me moriturum eſſe, longè ab Argo-apto-equis,
" Hîc in Trojâ ; te verò ad Phthiam rediturum eſſe,
" Ut mihi filium veloci cum navе nigrâ
" E Scyro educeres, & ei oſtenderes ſingula,
" Poſſeſſionem meam, ſervóſque, & altum-tectum-habentem magnam domum;
" Nunc enim Peleum utique puto vel prorsùs
" Interiiſſe, vel ægrè adhuc viventem triſtari,
" Seniôque inviſo, & de me expectantem ſemper
" Triſtem nuncium, quando interfectum audiat.
Sic dixit flens ; adgemebant autem primores,
Recordati quæ quiſque in ædibus reliquerant.
Lugentes verò hos intuitus miſeratus eſt Saturnius;

Ver. 326. Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ.] Τὸ δὲ " Ἠὲ " τὸν," ὁ Συνήθως ἐσχημάτισαι, ἀλλά τι παρεξήλλαχλαι· ἦν μὲν γὰρ τῷ εἰρμῷ, τὸ εἰπεῖν. Οὐδ' εἶπεν τῷ παιρὸς πυθοίμην, ἠὲ τὸν, ἤγουν τοῦτο, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται. Ἀχιλλεὺς δὲ, ὡς οἷον ἐκλαθόμενος ὑπὸ πάνθους τῆς ἐθίμου Συντάξεως, ἔφη τὸ, " Ἠὲ τὸν." *Eustath.* Conſultò certè ita ſcripſit Poëta, cùm æquè facilè ſcribere potuiſſet, " Ἠὲ τῷ, ὃς " Σκύρῳ," &c.

Ibid. ——Σκύρῳ.] Σκῦρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. *Schol.* ad *ver.* 332.

Ver. 327. ——θεοειδής.] Vide ſuprà ad β', 623.

Ver. 329. ——φθίσεσθαι.] Vide ſuprà ad β', 833.

Ver. 332. ——ἐξαγάγοις.] *Al.* ἐξαγάγῃς.

Ver. 334. ——Πηλῆά.] Vide ſuprà ad ἀ, 265.

Ver. 336. ——πολιδέγμενον.] *Barnesius* edidit προλιδέγμενον. Quod perindè eſt.

Ver. 337. ——πύθοιτο.] *Al.* πύθηται. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 338. Ὣς ἔφατο κλαίων.]
Sic fatur lacrymans—— *Æn.* VI. 1

Ver. 339. ——ἐνὶ μεγάροισιν.] Quâ ratione, ἐνὶ, hic ultimam producat : item ὀδυρόμενος, *ver.* 345 ; & ταναυπτέρυξι, *ver.* 350 ; vide ſuprà ad ἄ, 51.

Ibid. ——ἔλειπον.] *Al.* ἔλειπεν. Codex *Harleian.* ἔλειπε.

Ver. 340. ——ἄρα.] *Eo modo quo dixi*——.

Ibid. ——Κρονίων.] Vide ſuprà ad ἀ, 265 & 397.

Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος.
Ἦ νύ τοι ὑκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
Κεῖνος ὅγε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Ἧσαι ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἴχονται μετὰ δεῖπνον· ὁ ἄκμηνος κὴ ἄπαστος.
Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε κὴ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάζον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.
Ὣς εἰποὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Ἡ δ', ἅρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,
Οὐρανὸν ἐκκατέπαλτο, δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι κὴ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἵκηται.
Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
Ἤιεν· οἱ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·

Confeſtimque Minervam verbis alatis allocutus eſt;
" Filia mea, jam prorsùs deſeris virum bonum.
" An utique tibi haud jam omninò in animo curæ-eſt Achilles?
" En! ille ante naves puppibus-excelſas,
" Sedet plorans ſodalem charum: alii verò jam
" Abierunt ad jentaculum, is verò jejunus & impaſtus eſt.
" Quin abi, ei nectárque & ambroſiam amabilem
" Inſtilla in pectora, ut nè ipſum fames occupet.
Sic locutus, impulit anteà paratam-animo Minervam:
Illa verò, harpæ ſimilis alas-patulæ, vocem-argutæ,
E cœlo deſiliit, per æthera: At Achivi
Jam tum armabantur per caſtra: Illa verò Achilli
Nectar in pectora & ambroſiam amabilem
Inſtillavit, ut nè eum fames peracerba genua occuparet.
Ipſa verò ad patris præpotentis ſolidam domum
Abiit; illi autem ſeorsùm à navibus fundebantur velocibus.
Ut verò cùm denſæ nives à Jove devolant,
Gelidæ impetu actæ ſerenitatem-inducentis boreæ:

Ver. 349.——ὤτρυνε.] Vide ſuprà ad ν', 42.

Ver. 350.——ἅρπη.] Εἶδος ὀρνέου· τινὲς ἰκτῖνον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φήνην· λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ δρέπανον. *Schol.*

Ibid.——τανυπτέρυγι-λιγυφώνῳ.] Hinc liquet Vocalem iſtam υ in vocibus, λιγὺς, λιγύφωνος, *Brevem* eſſe. Malè igitur *Phil. Labbæus*; " *Vocales longæ* (inquit) *corripi* " *poſſunt in carmine, per ſolam Syſtolam pu-* " *ramque Licentiam; cùm palàm & apertè* " *longa breviatur; ut ſecunda in* λιγύφθογ- " γος." Dialect. linguæ Græcæ, cap. IX. §. 2. Utique, Licentia iſta ſiqua eſſet, periiſſet omnis Proſodia. Quod autem " λι- " γύφθογγος" ſecundam nonnunquam producat, id verò *poſitioni ſoli* debetur. Vide ſuprà ad β', 537.

Ver. 536.——ἀπάνευθε.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 357.—νιφάδες.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad μ', 280; & ad ν', 754.

Ver. 358.——ὑπαὶ.] *Al.* ὑπὸ.

Ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόωσαι,
Νηῶν ἐκφορέονλο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θωρηκές τε κραλαιγύαλοι, καὶ μείλινα δοῦρα.
Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
Χαλκῷ ὑπὸ ςεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὦρνυλο ποσσὶν
Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσελο δῖος Ἀχιλλεύς·
Τῷ καὶ ὀδόνλων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς ζέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
Δῦν' ἄχος ἄτληλον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
Δύσελο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιςος κάμε τεύχων.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε

Sic tunc crebræ galeæ, lucidùm renidentes,
E navibus ferebantur, & clypei umbonibus-muniti,
Thoracésque concavis-firmi, & fraxineæ haſtæ.
Fulgor autem ad-cœlum-uſque aſcendebat, ridebátque omnis circùm terra
Æris præ fulgure: ſtrepitúſque ciebatur ſub pedibus
Virorum: In mediis verò armabatur nobilis Achilles:
Cui & dentes quidem frendebant, oculique
Splendebant, velut ignis flamma; eique cor penitùs
Subiit dolor intolerabilis: ille quidem Trojanis iraſcens,
Induit dona Dei, quæ ei Vulcanus elaboraverat fabricans.
Ocreas quidem primùm circa tibias poſuit

Ver. 361. Θωρηκές τε κραλαιγύαλοι.] Ἰσχυρὰ γύαλα ἔχονλες, ἰσχυροί· Γύαλα δὲ, τὰ κοιλώμαλα. *Schol.* De hujuſmodi *Thoracibus*, *Pauſanias*: Δύο ἦν χαλκᾶ ποιήμαλα, τὸ μὲν ςέρνῳ ᾧ τοῖς ἀμφὶ τὴν γαςέρα ἁρμόζον, τὸ δὲ ὡς νώτῳ ζκέπην εἶναι. Γύαλα ἐκαλοῦνλο τὸ μὲν ἔμπροσθεν τὸ δὲ ὄπισθεν πεοσῆγον. Ἔπειλα πειρᾶναι ζυνῆπλον πρὸς ἄλληλα. Ἀσφάλειαν δὲ ἀποχρῶσαν ἐδόκει παρέχεσθαι ᾧ ἀσπίδος χωρὶς· Ἐπὶ τούτῳ ᾧ Ὁμήρος Φόρκυνα τὸν Φρύγα ὡς ἔχονλα ἀσπίδα ἐποίησεν, [ſuprà ε', 314;] ὅτι αὐτῷ γυαλοθώρᾳξ ἦν. *Phocic. Lib.* X. *cap.* 26.

Ibid.——καὶ μείλινα δοῦρα.] Poſt hunc verſum, in uno MS. repperit *Barneſius*:

Ἐκ νηῶν ἐχέονλο· βοὴ δ' ἄσβες@ ὀρώρει.

Quod videtur ex ω', 267 huc irrepſiſſe.

Ver. 362. Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν Χαλκῷ ὑπὸ ςεροπῆς.] *Al.* ἀπὸ ςεροπῆς.

Fulgur ibi ad cœlum ſe tollit; totaque circùm
Ære renideſcit tellus———.
Lucret. Lib. II. *ver.* 327.
———ac latè fluctuat omnis
Ære renidenti tellus———.
Virg. Geor. II. 281.

Ibid.——γέλασσε.] Ἤτοι λαμπρυνθεῖσα φαιδρὰ γέγονεν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 9.

Ver. 363.—ὑπὸ δὲ κτύπος ὦρνυλο ποσσὶν Ἀνδρῶν.]

———ſubterque virum vi
Excitur pedibus ſonitus———.
Lucret. Lib. II. *ver.* 328.

Ibid. & *ver.* 365.——κτύπος@——καναχὴ.] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ibid.——ὦρνυλο.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 365.——τὼ δέ οἱ ὄσσε Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς ζέλας.]

———ſtant lumina flammâ.
Æn. VI. 300.
———totoque ardentis ab ore
Scintillæ abſiſtunt; oculis micat acribus ignis. *Æn.* VII. 102.

Ver. 367.—ἄρα.] *Ut dictum eſt*—*ver.* 364.

Ver. 368.—Δύσελο.] Vide ſuprà ad β', 35, & ad ε', 109.

Ver. 369. Κνημῖδας μὲν πρῶτα.]
Cingitur ipſe furens certatim in prœlia Turnus:
Jamque adeò Rutulum thorace indutus ahenis
Horrebat ſquamis, ſuraſque incluſerat auro,
Tempora nudus adhuc; laterique accinxerat enſem;
Fulgebatque altâ decurrens aureus arce.
Æn. XI. 486.

Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
Εἵλετο, τῷ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείη
Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι,
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' ἂκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
Καλῷ, δαιδαλέῳ περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
Κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ', ἀστὴρ ὡς, ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Πειρήθη δ' ἔο αὐτῷ ἐν ἕδεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐνδρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
Τῷ δ' ἠΰτε πτερὰ γίνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν
Ἐκ δ' ἄρα ζύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,

370 Pulchras, argenteis fibulis aptè-junctas:
Tum posteà, thoracem circa pectora induebat;
Circa humeros autem posuit ensem argenteis-clavis-distinctum,
Æreum: deindè autem scutum magnúmque, solidúmque,
Sumpsit; ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunæ.
375 Ut verò cùm è ponto flamma nautis relucet
Ardentis ignis, is autem ardet in-altum in montibus,
Loco in solitario; eos verò invitos procellæ
Ponto super piscoso seorsùm ab amicis ferunt:
Sic ab Achillis scuto splendor ad æthera ibat
380 Pulchro, affabrè-facto: Galeam verò sublatam
Capiti imposuit validam; hæc autem stella tanquam, refulgebat
Setis-equinis-comans galea: quassabantur autem comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas,
Tentabat autem seipsum in armis nobilis Achilles,
385 An sibi apta-essent, & faciles-in-iis-moverentur pulchri artus:
Ei verò tanquam alæ erant, attollebántque pastorem populorum.
E thecâ verò paternam extraxit hastam,

Ver. 370—380—393. Καλὰς——Καλῷ——καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 372.——ἄρ'.] *Deinceps*——.

Ver. 374—379—381.——τῷ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.——Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε——ἡ δ', ἀστὴρ ὡς, ἀπέλαμπεν Ἵππουρις τρυφάλεια.] Vide suprà ad ε', 4; & ad σ', 205.

Ver. 375.——σέλας.] Cod. *Harleian.* τέρας.

Ver. 377.——οἰοπόλῳ.] *Scholiastes* exponit, ἐν ᾧ οἶες πολοῦνται καὶ ἀναστρέφονται. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad γ', 473; & ε', 54: Item ad *Odyss.* λ', 573.

Ver. 380——περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας Κρατὶ θέτο βριαρήν.]
——cristatus Achilles. *Æn.* I. 472.

Ver. 383.—ἵει.] Vide suprà ad ω', 762; & ad ϕ, 24.

Ver. 385. Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε.] Vide suprà ad ε', 260.

Ibid.—ἀγλαὰ γυῖα.] *Al.* ἀγλαὰ δῶρα.

Ver. 386.—αὖτε.] Cod. *Harleian.* αὐτε.

Ver. 387.——ἄρα.] *Deinceps*——.

Ibid.—ζύριγγος.] Τῆς δορυθήκης. *Schol.*

Ibid.——ἐσπάσατ'.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver.

Βριθὺ, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν ὲ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίῳ ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινὼς
Γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τείναν ὀπίσσω
Κολλητὸν πρὸτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ μάστιγα φαεινὴν
Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
Ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί κ' ἐῶμεν πολέμοιο·

Gravem, magnam, validam; quam quidem non poterat alius Achivorum
Vibrare, ſed ipſam ſolus nôrat vibrare Achilles,
Peliadem fraxinum, quam patri ejus ceciderat Chiron
Pelii ex vertice, cædis-auctorem futuram heroïbus,
Equos autem Automedónque & Alcimus adornantes
Jungebant, pulchra autem lora jugalia circumpoſita erant; frænôſque
Maxillis immiſerunt, habenáſque extenderunt retrò
Glutino-campactam ad ſellam: ſcuticam autem ſplendidam
Manu capiens habilem, in currum inſiliit
Automedon; retrò verò ad pugnam-paratus conſcendebat Achilles,
Armis collucens, tanquam fulgidus ſol.
Terribilitèr autem equis imperitabat patris ſui:
" Xanthéque, & Balie, inclyta ſoboles Podarges,
" Alio jam modo deliberate ſalvum-referre aurigam
" Retrò Danaorum in agmen, ubi ſatiati-fuerimus pugnâ:

Ver. 390. Πηλιάδα μελίην.] Quâ ratione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item ἵπποιιν, *ver.* 396; & Βαλίε, *ver.* 400; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 392. Ἵππους δ' Αὐτομέδων.]
——equorum agitator Achillis
Armiger Automedon——
Æn. II. 476.

Ver. 393.—Ζεύγνυσαν.] Vide ſuprà ad γ', 260. *Al.* ζεύγνυον.

Ibid.——λέπαδν' ἔσαν.] Οἱ ὑποδραχήλιοι ἱμάντες, οἱ μασχαλιστῆρες. *Schol.* Porrò *Barneſius* hîc de ſuo edidit λέπαδν' ἔσαν· atque ita omninò legendum contendit. Atqui ſine Codicibus nihil mutandum; præſertim cum & *Euſtathius* "ἔσαν" legi planiſſimè teſtetur: Τὸ δὲ ἔσαν ὠ δασύνεται πόθεν, ἀλλὰ ψιλοῦται, δηλοῦν τὸ "ἦσαν."

Ver. 395. Κολλητὸν πρὸτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ μάστιγα.] Cod. *Harleian.* Κολλητὸν ἐπὶ δίφρον· ὁ δὲ μάστιγα.

Ver. 396.——ἐφ' ἵπποιιν.] Cod. *Harleian.* ἐφ' ἵπποισιν.

Ver. 397.—κορυσσάμενος.] *Barneſius* edidit κορυσσόμενος, itaque legendum fidenter pronunciat; ſed, ut opinor, nullâ idoneâ auctoritate. Vide ſuprà ad *ver.* 23 & 167; & ad γ', 141. Quin & Codex *Harleianus* κορυσσάμενος legit.

Ver. 398. Τεύχεσι παμφαίνων.] *Al.* Τεύχεσι λαμπόμενος.

Ver. 399. —ἵπποισιν ἐκέκλετο——Ξάνθε.]
——equum——
——alloquitur mœrentem, & talibus infit:
Rhœbe——. *Æn.* X. 858, 860.

Ver. 401.——ἡνιοχῆα.] *Al.* ἡνιοχῆας.

Ver. 402.—ἐπεί κ' ἐῶμεν πολέμοιο.] Ἐπειδὰν κορεσθῶμεν. *Schol.* Pronunciabatur autem ἐπεί κ' ὦμεν πολέμοιο. Vide ſuprà ad έ, 256. *Al.* ἐπεί κ' ἔομεν· Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόθι τεθνειῶτα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δ' χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριπῦσα παρὰ ζυγὸν, ἔδας ἵκανεν·
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε,
Τρῶες ἀπ' ὤμοιϊν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
Ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ,
Ἔκτα' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
Ὅνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλά τοι αὐτῷ
Μόρσιμόν ἐσι, θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐριννύες ἔσχεθον αὐδήν.
Τὸν δὲ μεγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

" Neque, ut Patroclum, relinquite illic mortuum.
Hunc autem ſub jugo allocutus eſt pedibus celer equus
Xanthus, ſtatim verò inclinavit caput; tota autem juba,
Circulo profuſa juxta jugum, ad terram pervenit;
Vocalem verò reddidit dea ulnas-candida Juno:
" Et certè te etiam nunc ſaltem ſalvum-referemus, impetuoſe Achille:
" Sed tibi propè dies exitialis, neque quicquam nos
" In culpâ, ſed deúſque magnus & fatum violentum,
" Neque enim noſtrâ tarditatéque ſegnitiéque,
" Trojani ab humeris Patrocli arma detraxerunt:
" Sed deorum fortiſſimus, quem comas-pulchra peperit Latona,
" Interfecit inter primos pugnatores, & Hectori gloriam dedit,
" Nos verò vel flatum Zephyri curſu æquaremus,
" Quem tamen velociſſimum dicunt eſſe: quin & tibi ipſi
" Fatale eſt, à deóque & viro vi domari.
Sic ſanè loſuti Erinnyes inhibuerunt vocem.
Hunc autem valdè indignatus allocutus eſt pedibus velox Achilles;

Ver. 403.——τεθνειῶτα.] Vide ſuprà ad ν, 46.

Ver. 404.——πόδας αἰόλος ἵππος.] Τὸ, αἰόλον ἐκ οἶδ' ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τῶ ποικίλω παρ' Ὁμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν· οὕτω γοῦν τὸ, " αἰολόπωλον," ἀποδιδόασι· καὶ τὸ, " αἰόλος ἵππος," καὶ, " αἰόλον ὄφιν." Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν ταχὺν, γενόμενον ἀπὸ τῆς ἀέλλης· ἥτις ἀπὸ τοῦ ἄειν καὶ Εἰλεῖν συνοίκησαι. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 3.

Ver. 407.——λευκώλενος Ἥρη.] Vide ſuprà ad ό, 92; & ad ά, 43, 58, & 551.

Ver. 409.——ἠδέ τι ἡμεῖς.] Cod. *Harleian.* οὐδέ τοι ἡμεῖς.

Ver. 411.——νωχελίῃ τε.] *Al.* νωθείᾳ τε.

Ver. 415.—ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν.]
——Illa Noto citius——
——fugit—— *Æn.* V. 242.
——curſuque pedum prævertere ventos. *Æn.* VII. 807.
——anteirent curſibus auras. *Æn.* XII. 84.
——fugit ocior Euro. *Ibid.* 733.

Ver. 417.——θεῷ τε καὶ ἀνέρι.] Ὑπὸ θεοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνδρὸς Ἀλεξάνδρου. *Schol.*

Ver. 419.——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver.

Ξάνθε, τί μοι θάναλον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Εὖ νύ τοι οἶδα κὴ αὐτὸς, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
Νόσφι φίλης πατρὸς κὴ μητέρος· ἀλλὰ κὴ ὣς ἔμπης
Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
Ἦ ῥα, κὴ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

420 " Xanthe, quid mihi mortem vaticinaris? neque quid te oportet.
" Benè jam novi & ipse, quòd mihi fatum hîc perire,
" Procul à dilecto patre & matre: attamen
" Non cessabo, antequàm Troës abundè satiaverint-se pugnâ.
Dixit, & inter primos clamans dirigebat solidos-ungulis-equos.

Ver. 423.——ἰλάσαι.] *Al.* ἰλάαν.
Ver. 424.——ἐν πρώτοις.] *Al.* ἐν Τρωσίν.
Ibid.——μώνυχας ἵππους.]
——solido——ungula cornu.
Virg. Georg. III. 88.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Υ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Υ΄ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Διὸς ἐπιφοιτήσαντος, κατέρχονται βοηθήσαντες οἱ θεοὶ πάλιν· τοῖς μὲν Ἕλλησιν, Ἥρα τε, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητὼ, Ἄρης τε, καὶ Σκάμανδρος. Αἰνείαν δὲ, ἀνιστάντα Ἀχιλλεῖ, ζώσει Ποσειδῶν, νεφέλῃ καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον, τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ, ἀνιστὰς αὐτῷ, φεύγει, Ἀπόλλωνος ζώσαντος αὐτὸν· τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας καταπείγει.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν μάχη· ἢ Θεομαχία.

Ἄλλως.

Υ, Μακάρων ἐνοπὴ, καὶ φύλοπις Οὐρανιώνων.

Ἄλλη.

Υ, Μακάρων ἔρις ὧρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.

Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σὲ, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
Κρατὸς ἄπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἡ δ' ἄρα πάντη

SIC hi quidem apud naves recurvas armabuntur
Circum te, Pelei fili, pugnæ insatiabilem Achivi.
Trojani verò ex-alterâ-parte in loco-editiore campi.
Jupiter autem Themidem jussit deos ad-concionem vocare
Vertice ab Olympi multas-convalles-habentis: illa autem quaquaversùm

Ver. 2.—Ἀκόρητον.] Ita ex tribus MSS. edidit *Barnesius*. *Al.* ἀκόρητοι.

Ver. 3. Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν.] *Al.* Τρῶες δ' αὖτ' ἑτέρωθεν.

Ver. 4. Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεὺς ἀγορήνδε καλέσσαι.]

Panditur intereà domus omnipotentis Olympi,
Conciliumque vocat Divûm pater atque hominum rex
Sidereâ in sede——. *Æn.* X. 1.

Ubi quidam legunt, *omnipatentis Olympi*.

Ver. 5.——ἄρα.] *Proindè, ut jusserat Jupiter*——. *ver.* 4.

Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
Οὔτε τις ἔν πολάμων ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγὰς πολάμων, καὶ πίσεα ποιήεντα.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεστῆς αἰθούσησιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· ἐδ' Ἐνοσίχθων
Νηκέστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.
Ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
Τίπτ' αὖ, Ἀρηϊκέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
Ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἔγνως, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
Ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλεσί μοι, ὀλλύμενοί περ.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μένεω πτυχὶ Οὐλύμποιο
Ἥμενος, ἔνθ' ὀρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ἔρχεσθ', ὅφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.

Incedens juſſit Jovis ad domum ire.
Neque quis igitur fluviorum aberat, præter Oceanum,
Neque Nympharum, quæ nemora pulchra habitant,
Et fontes fluviorum, & prata herboſa.
Cùm-venerant autem ad domum Jovis nubes-cogentis,
Politis ſedilibus-columnis diſtinctis conſederunt, quæ Jovi patri
Vulcanus fecerat peritis præcordiis.
Sic hi quidem Jovis in ædibus congregabantur: neque Neptunus
Non-paruit deæ, ſed è mari venit ad illos.
Sedit autem in mediis, Joviſque interrogabat conſilium:
" Cur rursùs, rutili-fulminis-miſſor, deos ad conſilium vocâſti?
" Num quid de Trojanis & Achivis deliberas?
" Horum enim jam proximè eſt ut pugna prœliúmque ardeat.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt nubes-cogens Jupiter:
" Nôſti, Neptune, meum in pectoribus conſilium,
" Quorum gratiâ congregavi: curæ-ſunt mihi, pereuntes licèt.
" Sed ego ſanè manebo in cacumine Olympi
" Sedens, ibi ſpectans mentem oblectabo: at jam vos cæteri
" Abite, ut perveniatis ad Trojanos & Achivos;

Ver. 8.—καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.
Ver. 9.—πίσεα.] Cod. *Harleian.* πίσσεα. *Al.* πείσεα.
Ver. 11.——αἰθούσησιν.] Ἕδραις συλαῖαις, κατὰ τὰς Παλαιὰς, αἰθεμέναις, ὅ ἐστι καλαμπομέναις φατί. *Schol.*
Ver. 12.——ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.] *Al.* ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ver. 15.——ἐξείρετο.] *Al.* ἐξήρετο.
Ver. 16. Τίπτ' αὖ.] *Al.* Τίπτ' αὖτ'.
Ver. 18.—δέδηε.] Vide ſuprà ad γ', 736.
Ver. 19.—νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide ſuprà ad ά, 175.
Ver. 21.—ὀλλύμενοί.] Vide ſuprà ad γ', 260.
Ver. 23.——φρένα τέρψομαι.] Vide ſuprà ad τ', 233 & ad ν', 168.

Ver

Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐσὶν ἑκάσῳ.
Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλείωνα.
Καὶ δέ τέ μιν κὴ πρόσθεν ὑπότρομέεσκον ὁρῶντες·
Νῦν δ' ὅτε δὴ κὴ θυμὸν ἐταίρῳ χώσεται αἰνῶς,
Δείδω, μὴ κὴ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
Ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
Βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες.
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν κὴ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκαστο·
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, ζωθένεϊ βλεμεαίνων,
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Λητώ τε, Ξάνθος τε, φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
Εἷως μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μεγ' ἐκύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·

" Utrisque verò auxilium ferte, prout animus fert cujusque.
" Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnet,
" Nè paulisper quidem sustinebont velocem Pelidem.
" Etenim ipsum etiam anteà territi-fugiebant *tantùm* aspicientes:
" Nunc verò, quum jam & animo ob socium irascitur gravitèr,
" Vereor, nè & murum præter fatum evertat.
Sic dixit Saturnius, certaménque inevitable excitavit.
Persexerunt autem ire ad-pugnam dii, discordibus animis.
Juno quidem ad cœtum navium & Pallas Minerva,
Atque Neptunus terram-cingens, & utilitatum-auctor
Mercurius, qui mente prudenti ornatus erat:
Vulcanus item cum his ibat, fortitudine oculos-truces-circumferens,
Claudicans; subtùs autem tibiæ multo molimine ferebantur imbecillæ.
Ad Trojanos verò Mars pugnam-expeditè-ciens; cumque ipso
Phœbus intonsus, & Diana sagittis-gaudens,
Latonáque, Xanthúsque, amánsque-risum Venus.
Quamdiù quidem seorsùm dii à mortalibus erant viris,
Tamdiù Achivi sanè magnoperè se-efferebant, quod Achilles
In-conspectum-se-dederat, diù enim pugnâ abstinuerat tristi:

Ver. 26.——μαχεῖται.] *Al.* μάχηται.

Ver. 28.——ὑποτρομέεσκον.] *Contremiscere solebant.* Vide suprà ad β', 221.

Ver. 30.——ὑπὲρ μόρον.] Vide infrà ad *ver.* 336.

Ver. 32. Βὰν δ' ἴμεναι.] *Al.* Βὰν δ' ἰέναι.

Ver. 35.——κέκαστο.] Si, κέκασται, dixisset; jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad ά, 37; & ad ό, 153.

Ver. 31.——κορυθαίολος.] Vide suprà ad β', 816.

Ver. 39. Φοῖβος ἀκερσεκόμης.] " Apollo " chrysocomes cognominatur, à fulgore ra- " diorum, quas vocant comas aureas solis. " Unde & ἀκερσεκόμας, quòd nunquam ra- " dii possunt à fonte lucis avelli." *Macrob. Saturnal. Lib.* I. *cap.* 17.

Ver. 42. Τέως Ἀχαιοὶ.] Pronunciabatur, ut opinor, Τῶσι Ἀχαιοί. Vide suprà ad σ', 15; & ad ό, 539.

Ver. 43.——ἐπέπαυτ'.] *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver.

Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Δειδιότας, ὃθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
Ὦρτο δ' Ἔρις κραιερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,
Στᾶσ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, τείχεος ἐκτὸς,
Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει·
Αὖε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
Ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλοτε παὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
Ὣς τὸς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπειναὶ κάρηνα.
Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης,

Trojanos verò tremor gravis ſubiit membra cuique,
Timentes, quòd viderent pedibus-velocem Pelidem
Armis ſplendentem, hominum-perniciei parem Marti.
Sed poſtquàm ad turbam Olympii venerant virorum,
Orta eſt Contentio vehemens, populi-concitatrix: exclamabat verò Minerva,
Stans interdùm quidem ad foſſam manu-factam, extra murum,
Interdum ſuper littoribus reſonis altùm vociferabatur:
Clamabat & Mars ex-aliâ-parte, obſcuro turbini ſimilis,
Acutè à ſummâ urbe Trojanos adhortans;
Interdum propter Simoënta currens ſuper Callicolone.
Sic iſtos utroſque beati dii excitantes,
Commiſerunt, interque eos contentionem irrumpere fecerunt gravem,
Horrendùm autem intonuit pater hominúmque deûmque
Ex alto: at ſubtùs Neptunus concuſſit
Terram immenſam, montiúmque excelſos vertices.
Omnes autem concutiebantur radices riguæ-fontibus Idæ,

Ver. 45. Δειδιότας, ὃθ'.] Vide ſup. ad ά, 51.

Ver. 48 & 66. Ὦρτο.] Vide ſuprà ad β', 810.

Ibid.—κραιερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη.] Nonnulli olim (notante *Euſtathio*) ita interpungebant; κραιερὴ· λαοσσόος αὖε δ' Ἀθήνη· ſcilicèt ut vox λαοσσόος ad Ἀθήνη referatur. Sed minùs aptè.

Ver. 49.——ἐκτὸς.] *Al.* ἐντός.

Ver. 50. Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει.

——intendit vocem, quâ protinus omne
Contremuit nemus, & ſylvæ intonuere profundæ. *Æn.* VII. 514.

Ver. 51. Αὖε δ' Ἄρης.] *Strabo, Geograph. lib.* XIII, legit, Ὦρτο δ' Ἄρης.

Ver. 52.——πόλεως.] *Al.* πώλιος. Quod perinde eſt,

Ver. 53.——θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.] Ἀρίσαρχος ἀνέγνω περισπωμένως, τὸ χωρίον θέων λέγων· ἡ δὲ Καλλικολώνη ἐςὶν ὑψηλὸς τόπος. *Schol.*

Ver. 56.——Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ.]

Hîc pater omnipotens ter cœlo clarus ab alto
Intonuit——. *Æn.* VII. 141.

Ibid.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide ſuprà ad ό, 12.

Ver. 59. Πάντες δ' ἐσσείοντο.] Ἐνεργείας ἕνεκεν φησὶ, "Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυ-"πιδάκου Ἴδης. Καὶ κορυφαὶ." Μᾶλλον γὰρ ἡμᾶς εἰς ἔννοιαν τῆς ταραχῆς ἤγαγεν· ἀπὸ τῶν φύσει κινημένων τῶν ἡμετέρων σωμάτων, τὴν ἐπὶ τὰ ἀκίνητα μετάςασιν ποιησάμενος. *Ariſtid. Quintil. de Muſicâ, lib.* 2.

Ibid.

60 Καὶ κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς,
Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ ἴαχε· μή οἱ ὕπερθε
Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη

60 Et vertices, Trojanorúmque urbs, & naves Achivorum.
Timuit verò ſubtus rex inferorum Pluto,
Territúſque ſolio exiliit, & exclamavit, *veritus*; nè ei ſuperne
Terram reſcinderet Neptunus quaſſator terræ,
Domúſque mortalibus & immortalibus panderentur

Ibid.——πολυπιδάκου.] *Al.* πολυπίδακος. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 61. Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, &c.] Ὑπερφυᾶ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα,—— "Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς· Δείσας, &c." Ἐπιτλέπεις, ἑταῖρε, ὡς, ἀναῤῥηγνυμένης μὲν ἐκ βαθρῶν γῆς, αὐτῆ δὲ γυμνουμένου ταρτάρου, ἀναλρομὴν δὲ ὅλου καὶ διάσασιν τῦ κόσμου λαμβάνοιλος, πάνθ' ἅμα, ὑρανὸς, ἅδης, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθανατα, ἅμα τῇ τότε Συμπολεμεῖ καὶ Συγκινδυνεύει μάχῃ; Ἀλλὰ ταῦτα φοβερὰ μὲν, πλὴν εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβάνοιλο, καὶ παντάπασιν ἄθεα, καὶ ὐ ζώζονλα τὸ πρέπον. *Longinus*, §. 9. Imitatus eſt hunc locum *Virgilius*;

Non ſecùs ac ſi quâ penitùs vi terra deh iſcens,
Infernas reſerat ſedes, & regna recludat
Pallida, diis inviſa; ſupérque immane barathrum
Cernatur; trepidantque immiſſo lumine Manes. *Æn.* VIII. 243.

Et *Ovidius*;

Inde tremit tellus, & rex pavet ipſe ſilentum
Ne pateat, latoque ſolum retegatur hiatu,
Immiſſúſque dies trepidantes terreat umbras. *Metamorph.* V. 256.

Et *lib.* II. *vers.* 260;

Diffilit omne ſolum; penetratque in Tartara rimis
Lumen, & infernum terret cum conjuge regem.

Quorum de duobus prioribus locis *Tollius*, in annotationibus ad locum *Longini* jam ſuprà citatum; "Nitere" inquit "videntur hæc "& magnitudinem præ ſe ferunt ſeorſim "lecta: verùm ſi cum illis Homeri com"parentur, facilè quivis animadvertet quan"tum πάθος in Homericis ſit verbis, "quantaque ſublimitas; ſic ut nemo niſi "qui planè harum rerum rudis ſit, & ἄμυσος, non commoveatur, ubi hæc legerit, "& cum ipſo Plutone dehiſcentes ſibi videre "videatur infernos." De *Virgilii* porrò loco ita *Macrobius*; "Interdum" inquit "ſic "auctorem ſuum diſſimulanter imitatur "[*Virgilius*,] ut loci inde deſcripti ſolam "diſpoſitionem mutet, & faciat velut aliud "videri. Homerus ingenti ſpiritu ex per"turbatione terræ ipſum Ditem patrem ter"ritum profilire & exclamare quodammodò "facit——Hoc *Maro* non narrationis "ſed parabolæ loco poſuit, ut aliud eſſe "videretur." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 16.

Ver. 64. Οἰκία——Σμερδαλέ' εὐρώεντα.] Ingeniosè hæc ad *Terram noſtram*, è ſerenis *Lunæ* regionibus proſpectatam, transfert *Plutarchus*: Ἐκείνους δ' ἂν [τὸς ἐν τῇ Σελήνῃ κατοικοῦνλας] οἰομαι πολὺ μᾶλλον ἀποθαυμάσαι τὴν γῆν, ἀφορᾶνλας οἷον ὑποσάθμην καὶ ἰλὺν τοῦ παντὸς ἐν ὑγροῖς καὶ ὁμίχλαις καὶ νέφεσι διαφαινομένην ἀλαμπὲς καὶ ταπεινὸν καὶ ἀκίνηλον χωρίον, εἰ ζῶα φύσει [φύει] καὶ τρέφει μετέχονλα κινήσεως, ἀναπνοῆς, θερμότηλος. Κἂν εἰ πόθεν αὐτοῖς ἐγγένοιλο τῶν Ὁμηρικῶν τούτων ἀκοῦσαι, "Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε ςυγέουσι θεοί "περ," ——ταῦτα φήσουσιν ἀτεχνῶς περὶ τοῦ χωρίου τούτου λέγεσθαι, καὶ τὸν ἅδην ἐνλαῦθα καὶ τὸν τάρλαρον ἀποκεῖσθαι, γῆν δὲ μίαν εἶναι τὴν Σελήνην. *De facie in orbe Lunæ*. Cæterum vituperat hunc locum *Plato*: Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπιςαλεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειρῦσι λέγειν· καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς ἔτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ὕτ' ἀληθῆ λέγονλας ὕτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι.——Ἐξαλείψωμεν ἄρα——πάνλα τὰ τοιαῦτα——"Οἰκία δὲ "θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη Σμερδαλέ', "εὐρώεντα, τά τε ςυγέουσι θεοί περ."—— Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα παραιτησόμεθα Ὁμηρόν τε καὶ τὰς ἄλλας ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν ἂν διαῤῥάφωμεν ὐχ ὡς ὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν, ἀλλ' ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ ἧτλον ἀκουσέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οἷς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. *De Republ. lib.* 3.

Ibid.——ἀθανάτοισι.] Similitérque infrà *ver.* 77, 87; Πριαμίδεω——Πριαμίδη· & *ver.* 123. Ἀθανάτων. Vide ſuprà ad *a*, 398.

Ibid.—φανείη.] Cod. *Harleian.* φανῇ.

Ver.

Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε ζυγέντι θεοί περ·
Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
Ἵστ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
Αὐτὰρ δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρη δ' αὖτ' ἔστη χρυσηλάκατος, κελαδεινὴ,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστος ζωστήρ, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
Αὐτὰρ δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας πόταμος βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
Ὣς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἕκτορα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τῷ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πτολεμιστήν.

65 Visu-terribiles, situ-sentæ, quas horrent dii ipsi:
Tantus utique sonitus oriebatur, diis certamine congressis.
Nempe contra Neptunum quidem regem
Stabat Apollo Phœbus, ferens sagittas pennatas:
Contra Martem verò dea cæsia-oculis Minerva:
70 Junonem autem contra stabat aureo-arcu-insignis tumultuum-venaticorum-amans
Diana sagittis gaudens, soror Longè-jaculantis:
Latonam autem contra stabat potens, utiliatum-auctor Mercurius:
Contra autem & Vulcanum magnus fluvius vorticibus-profundus,
Quem Xanthum vocant dii, homines verò Scamandrum.
75 Sic quidem dii contra deos ibant: At Achilles
Hectorem contrà maximè cupiebat penetrare per turbam
Priamidem: hujus enim potissimùm animus jubebat
Sanguine satiare Martem, invictum bellatorem.

Ver. 65. Σμερδαλέ', εὐρώεντα.] Σμερδαλία μὲν τὰ οἰκήματα τῷ ᾅδῃ ἔφυ, ἀπὸ τῆ ὄψεως εἶναι καὶ φόνῳ πλήρη. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 9.

Vimque Deûm infernam, & diri sacraria Ditis. *Æn.* XII. 199.

Sic apud *Hesiodum*, Ἔργ' καὶ Ἡμερ. *ver.* 152.

Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῆ ὑπ' ἀΐδαο.

Quem ad locum *Gatakerus*; "Εὐρώεντα (inquit) malim vertere, *situ obsitum*, quàm "cum interpretibus *latum*." *Annotat. in Antoninum*; *Lib.* IV. §. 6.

Ver. 66. Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.] Post hunc versum inserit *Barnesius*;

Δὴ τότε δηριόωντι Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·

Sed, ut opinor, nullâ satis idoneâ auctoritate.

Ibid.—Τόσσος ἄρα.] *Tantus utique*——.

Ibid.—κτύπος.] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 68.——ἰὰ πτερόεντα.] *Al.* πτερόεντας ὀϊστούς.

Ver. 69.—γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide suprà ad ά, 206.

Ver. 72.—ζωστήρ, ἐριούνιος.] Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 74. Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.] Τῶν διωνύμων τὸ μὲν πρωτερέστερον ὄνομα εἰς θεὸς ἀναφέρει ὁ Ποιητὴς, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους. *Scbol.* Vide suprà ad ξ', 291; & ά, 403.

Ibid.—Ξάνθον καλέουσι.] Δοκεῖ δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος πόλαμὸς ξανθὰ προβάλλα ποιεῖν· διὸ καὶ τὸν Ὅμηρόν φασιν ἀντὶ Σκάμανδρου, Ξάνθον προσαγορεύειν αὐτόν. *Aristot. de Histor. Animal. lib.* III. *cap.* 2.

Hinc albi, Clitumne, greges——.
Virg. Georg. XI. 146.

Ibid.—Σκάμανδρον.] Cod. *Harleian.* Κάμανδρον.

Ver. 77.—τῷ γάρ ῥα μάλιστα.] Non hîc supervacaneum est istud ῥα· sed vim habet in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit; σ', 91, 114, 334.

Vide

Αἰνείαν δ' ἐθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
Ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δὲ οἱ μένος ἠΰ.
Υἱέϊ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνὴν,
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
Τὰς Τρώων βασιλεύσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων,
Πηλείδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
Πριαμίδη, τί με ταῦτα κὴ ὄκ ἐθέλοντα κελεύεις,
Ἀντία Πελείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με κὴ ἄλλοθε δουρὶ φόβησεν,
Ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἠμετέρῃσι·
Πέρσε δὲ Λυρνησσον κὴ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Εἰρύσατ', ὄς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.
Ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος κὴ Ἀθήνης,
Ἥ οἱ πρόσθεν ἴουσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκέλευεν
Ἔγχει χαλκείῳ Λέλεγας κὴ Τρῶας ἐναίρειν.
Τῷ ὄκ ἔς' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·

Æneam autem rectà copiarum concitator movit Apollo
Contra Pelidem, immisitque ei animos validos.
Filio autem Priami Lycaoni assimilavit-se voce:
Huic se cùm-assimilâsset, *eum* allocutus est Jovis filius Apollo;
" Ænea, Trojanorum princeps, ubi tibi minæ,
" Quas Trojanorum ducibus promisisti convivans,
" Pelidem Achillem contra pugnare?
Illum verò Æneas respondens allocutus est;
" Priamide, cur me hæc licèt invitum jubes,
" Contra Pelidem supra-modum-animosum pugnare?
" Non enim sanè jam primùm pedibus-velocem contra Achillem
" Stetero, sed dudùm me & aliàs hastâ fugavit,
" Ex Ida, quandò boves invasit nostras;
" Evertitque Lyrnessum & Pedasum: sed me Jupiter
" Servavit, qui mihi excitavit robur velociáque genua.
" Certè omninò domitus fuissem sub manibus Achillis & Minervæ,
" Quæ ante eum vadens dabat victoriam, atque hortabatur
" Hastâ æreâ Lelegas & Trojanos interficere.
" Ideò non potest contra Achillem vir *mortalis* pugnare:

Ver. 80.——ἐνῆκε δέ οἱ μένος.] Vide infrà ad *ver.* 110.

Ver. 81.——Λυκάονι εἴσατο φωνὴν.] Vide suprà ad ν', 45.

Ver. 82. Τῷ μιν ἐεισάμενος.] Vide suprà ad γ' 389.

Ver. 85. Πηλείδεω.] Sic suprà *ver.* 77, Πριαμίδεω. Pronunciabatur Πηλείδω——Πριαμίδω. Vide suprà ad ά, 1.

Ver. 91.——ἐπήλυθεν.] Vide suprà ad Θ', 488; & ad γ', 205.

Ver. 92.——Λυρνησσὸν.] Πόλις τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν. *Schol.*

Ibid.——Πήδασον.] Πολεμὸς Ἑλλησπόντου, ἢ τόπος. *Schol.*

Ver. 95.——ἐκέλευεν.] Vide ad *Il.* ά, 37; & ν', 84.

Ver. 96.——Λέλεγας.] Τοὺς ἐν Ἑλλησπόντῳ ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας πρώτους καλοικιθῆναι. *Schol.*

Ver.

Αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
Καὶ δ' ἄλλως τῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', ὐδ' ἀπολήγει,
Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν· εἰ δὲ θεός περ
Ἴσον τεύνεσιν πολέμυ τέλος, ὅ μι μάλα ῥέα
Νικήσει, ὐδ' εἰ παλχάλεος εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Ἥρως, ἀλλά γε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
Εὔχεο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κύρης Ἀφροδίτης
Ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεῦ ἐσίν·
Ἡ μὲν γὰρ, Διός ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μήδε σε πάμπαν
Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆ.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἥρην,
Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν, ἀνὰ ὐλαμὸν ἀνδρῶν·
Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·

" Semper enim adeſt unus ſaltem deorum, qui perniciem avertat.
" Tum aliàs ipſius utique rectà telum volat, neque definit,
" Antequàm corpus humanum tranſadegerit: Si verò Deus ipſe
" Æqualem traheret lancem victoriæ, non me valdè facilè
" Vinceret, nè quidem ſi totus æreus glorietur eſſe.
Hunc autem rursùs allocutus eſt rex, Jovis filius, Apollo;
" Heros, quin & tu deos ſempiternos
" Precare; nam te aiunt Jovis filiâ Venere
" Satum eſſe; ille autem inferiore ex deâ eſt:
" Illa etenim, ex Jove eſt, hæc verò ex marino ſene.
" Sed rectà infer æs indomitum, neque te omninò
" Sævis verbis avertat & minis.
Sic fatus, inſpiravit animos magnos paſtori populorum:
Proceſſit autem per primos pugnatores, armatus coruſco ære.
Nec latuit Anchiſæ filius candidam-ulnas Junonem,
Contra Pelidem vadens, per turmas virorum:
Illa autem in-unum vocatos inter deos verbum dixit;

Ver. 99.——τῦ γ'.] *Al.* τῦ δ'.

Ver. 100.——εἰ δὲ θεός περ Ἴσον τεύνεσιν πολέμυ τέλος.] Ἴσον ποιήσεις τὸ τέλος τῦ πολέμυ, μηδὲ ἑτέρῳ βοηθῇ. *Schol.* Sic apud *Euripidem*;

Οἱ δὲ Συρηκοσίυς ὄντως νίκας ἐκράτησαν
Ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξίσυ ἀμφοτέροις.
Ἐπικήδειον.

Ver. 101.——ὅ μι μάλα ῥέα.] Ita ex tribus MSS. & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* ὅ μι μάλα ῥεῖα. Pronunciabatur, ut opinor, ὅ μι μάλις ῥᾶ. Vide ſuprà ad ρ', 461.

Ver. 103—132. Τὸν δ'——Τὸν δ'.] Vide ſuprà ad ά, 121; ad γ', 200; & ad δ', 160. Malè *Barneſius*, Τύνδ'——Τύνδ'.

Ver. 104.——ἀλλά γε.] Cod. *Harleian.* ἀλλ' ἄγε.

Ver. 110.——ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.] Καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἐνθυσιῶδες, ἀνυπόστατόν ἐςὶ καὶ ἀήττητον. Ὁ καὶ τὸς θεὺς Ὅμηρος ἐμποιεῖν φησι τοῖς ἀνθρώποις, (ὡς εἰπὼν——" ἔμπνευσε " μένος μέγα ποιμένι λαῶν,")——καθάπερ ὄρμημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προσιθεὶς. *Plutarch. de virtute morali, ſub finem.* Vide ſuprà ad ε, 185.

Ver.

Φράζεσθον δὴ ζφῶϊ, Ποσείδαον κ᾽ Ἀθήνη,
Ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔρσα.
Αἰνείας ὅδ᾽ ἔβη, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπώμεν ὀπίσσω
Αὐτόθεν· ἤτις ἔπειτα κ᾽ ἠμείων Ἀχιλῆϊ
Παρσαίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
Δευέσθω· ἵνα εἰδῇ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
Ἀθανάτων· οἱ δ᾽ αὖτ᾽ ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνεσιν πόλεμον κ᾽ δηϊοτῆτα.
Πάντες δ᾽ Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
Τῇσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δ᾽ Ἀχιλεὺς ϑ᾽ ταῦτα ϑεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
Δείσετ᾽ ἔπειθ᾽, ὅτε κέν τις ἐναντίβιον ϑεὸς ἔλθῃ
Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ ϑεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
Τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥρη, μὴ χαλέπαινε πάρεκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.

" Conſiderate jam vos, Neptune, & Minerva,
" In mentibus veſtris, ut ſe-habebunt hæc opera.
" Æneas ille ivit, armatus coruſco ære
" Contra Pelidem: impulit nempè Phœbus Apollo.
" Sed agite, nos tamen eum avertamus retrò
" Illinc: aut aliquis utique etiam noſtrûm Achilli
" Adſtet, détque robur magnum, neque quid animo
" Egeat; ut ſciat, ipſum diligere potentiſſimos
" Immortalium: hi verò inanes, qui hactenùs utique
" Trojanis defendere-conantur prælium & cædem.
" Omnes autem de cœlo deſcendimus interfuturi
" Huic pugnæ; ut nè quid inter Trojanos patiatur
" Hodiè: in-poſterum verò ea patietur, quæcunque ei Parca
" Naſcenti nevit lino, quandò ipſum peperit mater.
" Si verò Achilles non hæc deorum didicerit ex voce,
" Timebit utique, quandò quis contrà deus venerit
" In prælio: terribiles nempè dii, quum apparent manifeſti.
Huic autem reſpondit deindè Neptunus terræ-quaſſator;
" Juno, nè ſævi temerè: neque *enim* omninò te decet.

Ver. 115.——Ποσείδαον.] Cod. *Harleian.* Ποσειδάων.

Ver. 118 & 138——Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 119.—ἀποτρωπώμεν.] *Al.* ἀποτροπόωμεν.

Ver. 122.—φιλέουσιν.] Vide infrà ad *ver.* 304.

Ver. 127.——πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα.]
——ἔμπης δ᾽ ὅ, τι μοῖρα παθεῖν, ὐκ ἔνθ᾽ ὑπαλύξαι.
Theogn. Gnom. ver. 815.

Ver. 129.——ϑεῶν ἐκπεύσεται.] *Al.* ϑεῶν ἐκπείσεται.

Ver. 131.—χαλεποὶ δὲ ϑεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.] Τὸν Ῥωμαῖον, ὃς ἐπιτέτραπται Αἰγυπίου, ἄνδρα ἔφη χρήμασιν ἀναπείσαντα ἐς τὸ ἄδυτον καταπέμψαι τῆς Ἰσιδος τὸ ἐν Κόπτῳ. Καὶ ὁ ἐσπεμφθεὶς ἀνέῤῥεψε μὲν ἐκ τοῦ ἀδύτου διηγησάμενον δὲ ὁποῖα ἐθεάσατο, ᾧ τοῦτον αὐτίκα ἐπυνθανόμην τελευτῆσαι. Τὸ ἔπος οὖν ἀληθεύειν ἔοικε τὸ Ὁμήρου, Ζὺν ὐδενὶ αἰσίῳ τοὺς ϑεοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐναργῶς ὁρᾶσθαι. *Pauſan. Phocic. lib.* X, *cap.* 32, *ſub fine.*

Ver.

Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεὰς ἔριδι ξυνελάσσαι
Ἡμέας τὰς ἄλλας, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι ἦμεν.
Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
Ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἢ Ἀχιλῆ ἴσχωσι, καὶ ἐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
Αὐτίκ' ἔπειτα κὰμμι ποτ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οἴω
Ἆψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε, θεῶν μετ' ὁμήγυριν ἄλλων,
Ἡμετέρῃς ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἴφι δαμέντας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Κυανοχαίτης
Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
Ὑψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο,
Ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.

" Non ego sanè velim deos ad certamen committere
" Nos alios, quoniam multò fortiores sumus.
" Sed nos quidem jam confideamus profecti
" Ex viâ in speculam; prœlium verò mortalibus curæ-erit.
" Sin Mars incipiat pugnam, aut Phœbus Apollo,
" Vel Achillem inhibeant, & non sinant pugnare;
" Tum confestim & nobis è vestigio certamen orietur
" Conflictûs: perquàm autem celeritèr decreto eos prœlio puto
" Redituros ad Olympum, deorum ad cœtum cæterorum,
" Nostrarum virtute manuum necessitate violentèr domitos.
Sic quidem locutus præibat Cæruleus-crines
Ad murum aggere-factum Herculis divini,
Altum, quem quidem ei Trojani & Pallas Minerva
Condidere, ut cœtum fugiens evitaret,
Quando ipsum persequens-ageret à littore ad planitiem.

Ver. 134.—ξυνελάσσαι.] *Al.* ξυνελάσαι. Minùs rectè; secundam enim corripit:

——ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο. τ', 423.

Ver. 135.——Ἡμέας.] Pronunciabatur Ἡμᾶς.

Ibid.——φέρτεροι ἦμεν.] *Al.* φέρτεροι εἰμὲν. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 137. Ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν.] Ἐκ τῆς πεπαλημένης ὁδὸς εἰς τόπον σκοπιὰν ἔχουσα. *Schol.*

Ibid.——πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.] Bella viri pacemque gerant, queis bella gerenda. *Æn.* VII. 444.

Ver. 138. Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχησι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων.] *Al.* Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης, ἰδὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ver. 140.——ὀρεῖται.] *Al.* ὄρηται.

Ver. 141.——διακριθέντας.] *Al.* διακριθέντας. Quod ferri non potest; antepenultimam enim necessariò corripit.

Ver. 143.——ἀνάγκῃ.] Cod. *Harleian.* ἀνάγκης.

Ver. 144.—Κυανοχαίτης.] Vide suprà ad ά, 43, 58, & 528.

Ver. 145.——ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος.] Quâ ratione, ultima vocis ἀμφίχυτον hìc producatur; item παῖδες, *ver.* 183; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 146.—τό ῥά.] *Quem scilicèt*——.

Ver. 147.—ὄφρα τὸ κῆτος.] Τί ἂν; (φήσαι τις ἀν·) ὑθὲν ταῦτα [τὰ Ἄρεθρα] συμβάλλεται πρὸς λόγον; Ἐγωδε φήσαιμ' ἄν, ὥσπερ ἄλας συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδωρ δὲ πρὸς μάζαν.——Καὶ Ὅμηρος, ἐπίων κόσμῳ περιεστόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἄρεθρα ὥσπερ λαβὰς ἐκπώμασι δεομένοις· ἢ λόφους κράνεσιν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ,—— " Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀ- " λέοιτο." *Plutarch. Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ibid.——ἀλέοιτο.] *Al.* ἀλέαιτο.

Ver. 148.——σεύαιτο.] Cod. *Harleian.* σεύοιτο.

Ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀῤῥῆκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο.
Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
Ἀμφὶ σὲ, ἤϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
Ὣς οἱ μέν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντες
Βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
Ὦρνυον ἀμφότεροι· Ζεὺς δ', ἥμενος ὕψι, κέλευε.
Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρπαιρε δὲ γαῖα ποδέσσιν
Ὀρνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων ζυνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευσάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θῦριν
Πρόσθεν ἔχε σείοντος, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὡς

Illic Neptunus quidem conſedit & dii cæteri,
Neſciámque ſcindi nubem humeris circumdederunt.
Ii verò ex-alterâ-parte ſedebant in jugis Callicolones,
Circum te, arcitenens Phœbe, & Martem urbium-vaſtatorem.
Sic hi quidem utrinque ſedebant conſultantes
Conſilia; incipere autem gravem pugnam,
Pigrabantur utrique: Jupiter autem, ſedens altè, inſtigabat.
Illis verò totus impletus erat campus, & fulgebat ære
Virorum & equorum; reſonabatque tremens terra pedibus
Concurrentium ſimul: duo autem viri longè fortiſſimi
In medium utrorumque congrediebantur, ardentes in pugnam,
Æneáſque Anchiſiades, & nobilis Achilles.
Æneas autem primùm minabundus proceſſit,
Nutans caſſide validâ; clypeúmque cum-impetu-verſabile
Prætendebat pectori, vibrabátque æream haſtam.
Pelides verò ex-alterâ-parte contrà ruebat, leo veluti

Ver. 150.——νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο.] Nube candentes humeros amictus.

Horat. Carm. lib. I. *Ode* II. *ver.* 31.

Ver. 151.——ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης.] Sic apud *Virgilium*:

——*ſupercilio* clivoſi tramitis undam
Elicit—— *Georgic.* I. 108.

Ver. 152.——ἤϊε Φοῖβε.] Ἀπολλον τοξικὲ, ἀπὸ τῦ ἰέναι. *Schol. Al.* ἤιε. Vide ſuprà ad ά, 43, 75; & ad ό, 365.

Ver. 153.——ῥ'.] *Ut jam dictum eſt*—— *ver.* 149, 151.

Ibid.——καθείατο.] *Al.* καθήατο.

Ver. 156.——καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ.] Vide ſuprà ad τ', 362.

Ver. 157.——κάρπαιρε δὲ γαῖα ποδέσσιν.] Vide ſuprà ad τ', 363.

Ibid.—κάρπαιρε.] De hujuſmodi ὀνομαλοποιΐα, vide ſuprà ad δ', 455. Διαφαίνεται δὲ ἡ ἀρετὴ τῆς ὀνομαλοποιΐας τῦ καρκαίρειν, ὅτε τῆς γῆς μάλιστα σαλευτῆς καλεχθεσμένης, ἵπποι θέουσι δι' αὐτῆς. *Euſtath.*

Ver. 158. Ὀρνυμένων.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 159.——μεμαῶτε.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 160. Αἰνείας τ'.] Verſum hunc in uno MS. deeſſe annotat *Barneſius*.

Ver. 161.——ἐβεβήκει.] Vide ſuprà ad ω', 751; & ad δ', 492.

Ver. 162. Νευσάζων κόρυθι.] Ita infrà χ', 314;

——κόρυθι δ' ἐπένευθε φαεινῇ.

Ver. 164.——Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὡς.] Similitèr *Heſiodus*;

Δεινὸν ὀχῶν ὄσσοισι, λέων ὡς——

Σίνῃης, ὅν τε κὴ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν,
Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
Ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δερὶ βάλῃ, ἑάλη τε χανὼν, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
Γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
Οὐρῇ δὲ πλευράς τε κὴ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαστίεται, ἐς δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
Γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει· ἤ τινα πέφνῃ
Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
Ὣς Ἀχιλῆϊ ὦτρυνε μένος κὴ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο.

165 Exitialis, quem viri interficere animis ardent,
Congregati, totus pagus: is verò, primùm quidem contemnens,
Incedit; sed quandò quis prælio impigrorum juvenum
Hastâ ferierit, contorquétque se hians, circúmque spuma dentes
Oritur, inque ei corde gemit generosus animus;
170 Caudâ verò lateráque & femora utrinque
Verberat, séque ipsum excitat ad pugnam:
Torvúmque contuens fertur furore; si quem occidere possit
Virorum, vel ipse perit primâ in turbâ:
Sic Achillem incitabat robur & animus magnus
175 Contra ire magnanimum Æneam.

Γλαυκιόων δ' ὅσσοις δεινὸν, πλευράς τε κὴ ὦμους
Οὐρῇ μαστίζων πασσὶ γλάφει, ἐδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼς σχεδὸν ἐλθεῖν, ἐδὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἄρ' ———

Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 426, 430.

Mox, ubi se sævæ stimulavit verbere caudæ,
Erexitque jubam, & vasto grave murmur hiatu
Infremuit: tum torta levis si lancea Mauri
Hæreat, aut latum subeant venabula pectus,
Per ferrum tanti securus vulneris exit.

Pharsal. lib. I. *ver.* 205.

Et *Virgilius*;

Attollitque animos; Pœnorum qualis in arvis
Saucius ille gravi venantum vulnere pectus,
Tum demum movet arma leo; gaudetque comantes
Excutiens cervice toros, fixumque latronis
Impavidus frangit telum, & fremit ore cruento:
Haud secus accenso gliscit violentia Turno.

Æn. XII. 4.

Ut fera, quæ densâ venantum septa coronâ
Contra tela furit, seseque haud nescia morti
Injicit, & saltu supra venabula fertur.

Æn. IX. 551.

Et *Lucanus*;

——sic cum squalentibus arvis
Æstiferæ Libyes viso leo cominùs hoste,
Subsedit dubius, totam dum colligit iram;

Porrò *Macrobius* posteriorem *Virgilii* locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis Majestatem non æquat: "Videtis in angustum Latinam parabolam sic "esse contractam, ut nihil possit sese jejunius. Græcam contrà & verborum & rerum copiâ pompam veræ venationis implêsse?" *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 169. Γίγνεται.] *Al.* Γίνεται. Quod perindè est. Nam γίνομαι primam producit. *Ibid.*——κραδίῃ.] *Al.* κραδίη.

Ver. 170. Οὐρῇ δὲ πλευράς τε κὴ ἰσχία.] "Leonum animi index cauda——. Immota ergo; placidus, clemens, blandientique simillis, quod rarum est; crebior enim iracundia ejus. In principio terra verberatur; incremento terga, ceu quodam incitamento, flagellantur." *Plin. Natural. Hist. lib.* VIII. *cap.* 16.

Ver. 171.—μαχίσασθαι.] Cod. *Harleian.* μαχίεσθαι. Quo modo & in uno MS. scriptum repperit *Barnesius*.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χηδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνεία, τί ζὺ, τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθών,
Ἔσσυο; ἦ ζέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
Τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴκεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,
Οὗτοι τέκνα γε Πριάμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
Εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι,
Αἴκεν ἐμὲ κλείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
Ἤδη μέν ζέ γε, φημὶ, καὶ ἄλλοθι δυρὶ φόβησα.
Ἦ σ' ὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ ζε, βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα,
Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
Καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μεταστροπαλίζεο φεύγων·
Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν

Illi verò quandò jam propè erant alter in alterum vadentes,
Hunc prior allocutus eſt pedibus-valens nobilis Achilles;
" Æneа, cur tu, tantum agminum ſpatium permenſus,
" Conſtitiſti: an te utique animus mecum pugnare jubet,
" Sperantem Trojanis *te* imperaturum equûm-domitoribus
" Dignitate, quâ Priamus? Sed ſi me interfeceris,
" Non tibi propterеà Priamus præmium in manibus ponet:
" Sunt enim ei filii: ipſe autem conſtans, neque mente-levis.
" An verò tibi Trojani nemus tribuerunt, egregium præ aliis,
" Amœnum & vitiferum, & arabile, quod colas,
" Si me interſeceris? difficultèr autem te ſpero hoc facturum.
" Jam enim te, autumo, & aliàs haſtâ fugavi.
" An non recordaris, quandò te à bobus, ſolùs cùm-eſſes,
" Agitavi de Idæis montibus velocibus pedibus
" Celeritèr? tunc verò nuſquam convertebaris fugiens:
" Inde autem in Lyrneſſum evaſiſti: verùm ego hanc

Ver. 176. Οἱ δ' ὅτε δὴ.] Similitérque infrà, *ver.* 228; Ἀλλ ὅτε δή. Vide ſuprà ad ξ, 433.

Ver. 178.—ἐπελθὼν.] Cod. *Harleian.* ἀπελθών.

Ver. 179.—μαχέσασθαι] *Al.* μαχέεσθαι.

Ver. 180—186. Ἐλπόμενον——ῥέξειν.] Verſus hoſce ſeptem repudiari notant Scholia MSS. apud *Barneſium.* Nullâ, ut videtur, idoneâ ratione.

Ver. 181. Τιμῆς τῆς Πριάμου.] Ἕνεκεν τῆς Βασιλείας· ἐνίσφέρει γὰρ, "Οὗτοι τέκνα Πριάμος γέρας." *Schol.*

Ibid.——ἐξεναρίξῃς.] *Al.* ἐξεναρίξεις.

Ver. 183. Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος.] *Al.* Εἶσιν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος.

Ver. 185. Καὶ ἰν.] Vide ſuprà ad β', 43. *Al.* ἐσθλόν.

Ibid.—ἀρούρης.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 186.—ἔολπα.] *Spero*; non *ſperavi.* Vide ſuprà ad ε', 240; & ad ν', 736.

Ibid.——ῥέξειν.] *Al.* ῥέζειν.

Ver. 187.——φόβησα.] Cod. *Harleian.* φοβῆσαι. Quæ & proba Lectio.

Ver. 188. Ἦ ὐ μέμνῃ.] *Al.* Ἦ ὐ μέμνησ'. Enunciabatur autem (uti & notavit *Barneſius*) ac ſi ſcriptum fuiſſet Ἦ ὐ μέμνῃ· Non licentiâ aliquâ *Poëticâ*, ſed quia vulgò etiam in *ſolutâ* (ut opinor) oratione ita pronunciabatur. Vide ſuprà ad ί, 349; ad ί, 533; & ad ξ', 471.

Ver. 190.—τοτε δ' ὔτε.] *Al.* πρὶν δ' ὔτι.

Ver. 191.—ὑπέκφυγες.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*: *Al.* ἐπέκφυγες.

Ver.

Πέρσᾳ, μεθορμηθεὶς ζὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί·
Λητίδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ἦγον· ἀτὰρ ζε Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀλλ' ἤ νῦν σ' ἐρύεσθαι ὀίομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Βάλλεαι· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίον ἵζαν ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιον ἔγνω.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ ζάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
Ἡμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
Ὄψει δ' ἔτ' ἄρ πω ζὺ ἐμὸς ἴδες, ἔτ' ἄρ' ἐγὼ ζός.
Φασί ζε μὲν Πηλῆα ἀμύμονα ἔκγονον εἶναι,
Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
Εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔς' Ἀφροδίτη.

" Everti, aggreſſus cum Minervâ & Jove patre;
" Captivas autem mulieres, libero die erepto,
" Abduxi: at te Jupiter ſervavit & dii cæteri.
" Sed non nunc te ſervaturos puto, ut in animum
" Inducis: verùm te ego ſanè regreſſum hortor
" In multitudinem ire, neque adverſus ſtes mihi,
" Antequàm quid mali paſſus fueris: jam factum verò & ſtultus ſentit.
Huic verò Æneas reſpondit, dixitque;
" Pelide, nè jam me verbis, puerulum tanquam,
" Speres *te* territurum: facilè enim poſſum & ipſe,
" Et convitia, & opprobria, proloqui.
" Scimus autem alter-alterius genus, ſcimus & parentes,
" Jam-olim-dicta audientes verba mortalium hominum:
" Viſu verò certè neque tu meos nôſti, neque ego tuos.
" Aiunt te quidem Pelei eximii prolem eſſe,
" Matre verò ex Thetide, comas-pulchrâ marinâ nymphâ:
" At ego me filium magnanimo Anchisâ
" Profiteor prognatum eſſe, mater autem mihi eſt Venus.

Ver. 193. Λητίδας.] Cod. *Harleian.* Ληΐδας.

Ver. 195.—σ' ἐρύεσθαι.] Cod. *Harleian.* Ζε ῥύεσθαι. Atque ita in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 197.—πληθὺν ἰέναι.] Quâ ratione, πληθὺν hîc ultimam producat; item νηπύτιον, *ver.* 200; & ἀκούοντες, *ver.* 204; & τέκεσθο, *ver.* 215; & ἐπὶ, *ver.* 229; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 198.——ῥεχθὲν δέ τε νήπιον ἔγνω.] Vide ſuprà ad ρ', 32. *Al.* ῥεχθὲν δέ τι.

Ver. 200. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς, Ἔλπεο δειδίξεσθαι.]

Hoſtis amare, quid increpitas mortemque minaris? *Æn.* X. 900.

Ver. 202.——αἴσυλα.] Τὰς παρὰ τὸ καθῆκον λεγομένας ἀπειλάς. *Schol.* apud *Barneſium.*

Ver. 204. Πρόκλυτ'.] Τὰ ὑπὸ τῶν προτέρων πεφημισμένα, παλαιά. *Schol.*

Ibid.——ἁλοσύδνης.] Ἐναλίας θεᾶς ἐν θαλάσσῃ παλοικούσης. *Schol. Al.* ἁλοάδνης.

Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλου παῖδα κλαύσονται
Σήμερον· ἢ γάρ φημι ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
Ὧδε διακριθέντε, μάχης ἐξαπονέεσθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ἡμετέρην γενεήν, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴασιν)
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·
Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔπω Ἰλιος ἱρὴ
Ἐν πεδίῳ πεπόλισο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ἴδης.
Δάρδανος αὖ τέκετ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τῷ τρισχίλιαι ἵπποι ἔλος κατὰ βυκολέοντο
Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσι·
Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,

" Horum jam nunc alterutri saltem charum filium plorabunt
" Hodiè: non enim puto verbis omninò puerilibus
" Sic diremptos, à pugnâ redituros esse.
" Quòd si vis & hæc doceri, ut benè scias
" Nostrum genus, (multi autem ipsum homines nôrunt;)
" Dardanum quidem primùm genuit nubes cogens Jupiter:
" Condidit autem *is* Dardaniam, quippè nondum Ilios sacra
" In campo ædificata erat, urbs articulatè loquentium hominum;
" Sed adhuc radices habitabant irriguæ fontibus Idæ.
" Dardanus verò genuit filium Erichthonium regem,
" Qui tum opulentissimus erat mortalium hominum;
" Hujus ter mille equæ per paluſtria pascebantur
" Fœminæ, pullis exultantes teneris:
" Harum *aliquas* & ipse Boreas adamavit pascentium,

Ver. 210.—ἕτεροί γε.] Eandem hîc vim habet particula γε, ac vox Latina *saltem*.

Ver. 212.——διακριθέντε.] *Al.* διακριθέντε. Malè. Vide suprà ad *ver.* 141.

Ibid.——ἐξαπονέεσθαι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 215.——νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 216.——Δαρδανίην.] Πόλις Τροίας. *Schol.*

Ibid.——ἔπεὶ οὔπω Ἰλιος ἱρὴ.]

——nondum Ilium & arces
Pergameæ steterant; habitabant vallibus imis. *Æn.* III. 109.

Ver. 218. Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον.] Λέγει γὰρ δὴ ταῦτα τὰ ἔπη——κατὰ θεὸν πως εἰρημένα καὶ κατὰ φύσιν. Θεῖον γὰρ ὄν δὴ καὶ τὸ ποιητικὸν ἐνθεαστικὸν ὂν γίνεται, ὑμνῳδῶν, πολλῶν τῶν κατ' ἀλήθειαν γιγνομένων ξύν τισι Χάρισι καὶ Μούσαις ἐφαπτόλαι ἑκάστοτε. *Plato de legibus, lib.* 3.

Ibid.——ὑπωρείας.] Τὰ κάτω μέρη τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ibid.—ᾤκεον.] Pronunciabatur, notante *Barnesio*, ᾤκων vel ᾤκευν quomodo & scribi posteà cœptum est.

Ibid.——πολυπιδάκου.] *Al.* πολυπίδακος. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 220. Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο.] Pronunciabatur, ut opinor, Ὃς δὴ ἀφνειόταλος γένετο. Vide suprà ad *ver.* 188; & ad λ', 138. Γίγνεται παῖς αὐτῷ [Δαρδάνῳ] Ἐριχθόνιος, ὃς ἁπάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατος λέγεται γενέσθαι, τῆς τε παιρὸς καὶ τῆς ὑπὸ τῷ μητροπάτορι γενομένης πλουτοφορίας ἀρχῆς. *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* I.

Ver. 221.—τρισχίλιαι.] Apud *Maximum Tyrium*, τρισχίλιοι. Quæ & fortè melior lectio, ne scilicèt vox, "θήλειαι," in sequenti versu, supervacanea videatur: Uti notavit *Barnesius*.

Ver. 222.——πώλοισιν.] Cod. *Harleian.* πώλησιν.

Ibid.——ἀταλῇσι.] *Al.* ἀπαλῇσι, & ἀταλοῖσι.

Ver. 223.—Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων.]

Ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ·
Αἱ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους·
Αἱ δ' ὅτε μὲν ζκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ζκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ἄκρον ἐπὶ ῥηϛμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·
Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης·
Ὃς δὴ κάλλιϛος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διΐ οἰνοχοεύειν,
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

" Equóque se-cùm-aſſimulâſſet concubuit cyaneis-jubis-ornato:
" Illæ verò gravidæ factæ pepererunt duodecim equulas:
" Iſtæ autem quandocunque ſaltu-laſcivirent ſuper almâ terrâ,
" Summum ſuper ſpicarum fructum currebant, neque frangebant:
" At quum ſaltu-laſcivirent ſuper latis dorſis maris,
" In ſuperficie ſuper colliſos fluctus ſalis cani currebant.
" Troëm autem Erichthonius genuit Trojanis regem:
" Ex Troë verò tres filii eximii geniti ſunt,
" Ilúſque, Aſſaracúſque, & *formâ*-deo-par Ganymedes,
" Qui ſanè pulcherrimus erat mortalium hominum;
" Quem & rapuerunt-in cœlum dii, Jovi ut-pocillator-eſſet,
" Pulchritudinem ob ipſius, ut immortalibus intereſſet.

κομενάων.] Poſt hunc verſum, alium addit Codex *Harleianus*;

Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.

Ver. 224.—εἰσάμενος.] Vide ſuprà ad ν', 45.

Ibid.—παρελέξατο κυανοχαίτη.] *Al.* ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

Ibid.—παρελέξατο.] Vide ſuprà ad β', 515.

Ver. 225.——ὑποκυσσάμεναι.] *Al.* ὑποκυσάμεναι.

Ver. 226. Αἱ δ' ὅτε μὲν ζκιρτῷεν.]

Illa vel intactæ ſegetis per ſumma volaret
Gramina; nec teneras curſu læſiſſet ariſtas:
Vel mare per medium, fluctu ſuſpenſa tumenti,
Ferret iter; celeres nec tingeret æquore plantas. *Æn.* VII. 808.

Ubi notandum iſtud " *læſiſſet*" non pro " *lædaret*" poſitum eſſe. Perinde enim eſt, ſive illàm tum, quum gramina *pervolaret*, quas *percurreret* ariſtas *non lædere* dicas; ſive, quas *percurriſſet* intereà, *non læſiſſet*. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ibid.—ἄρουραν.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 227. Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν.] Νῦν τῶν ἐν τοῖς ϛάχυσι λεπτῶν ἀθέρων. *Schol.*

Ver. 229.——θέεσκον.] *Currere ſolebant.* Vide ſuprà ad *ver.* 28; & ad ν', 84.

Ver. 232. Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε.]

Iluſque, Aſſaracuſque. *Æn.* VI. 650.

Ibid.—καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, Ὃς δὴ κάλλιϛος.] Καὶ ἐγὼ δὲ φημὶ καὶ Γανυμήδην ὑπὸ ζώματος ἀλλὰ ψυχῆς ἕνεκα ὑπὸ Διὸς εἰς Ὄλυμπον ἀνενεχθῆναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τοῦνομα αὐτῷ. Ἔϛι μὲν γὰρ δήπου καὶ Ὁμήρῳ, " ——γάνυται " δέ τ' ἀκούων." Τοῦτο δὲ φράζει, ὅτι ἥδεται δέ τ' ἀκούων. Ἔϛι δὲ καὶ ἄλλοθί που, " —πυκινὰ " φρεσὶ μήδεα εἰδώς." Τοῦτο δ' αὖ λέγει, Σοφὰ φρεσὶ βουλεύματα εἰδώς." Ἐξ ὧν Συναμφοτέρων τοῦτον οὐχ ἡδυσώματον ὀνομασθεὶς ὁ Γανυμήδης, ἀλλ' ἡδυπώματον, ἐν θεοῖς τετίμηται. *Xenophon.* Συμπόσιον, *ſub finem.*

Ver. 234. Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ.]

——& rapti Ganymedis honores. *Æn.* I. 32.

——quem præpes ab Idâ
Sublimem pedibus rapuit Jovis armiger uncis. *Æn.* V. 254.

Cæterùm vituperat hunc locum *Cicero*:
" Nec Homerum audio, qui Ganyme-
" dem à diis raptum ait propter formam,
" ut Jovi bibere miniſtraret.——— Finge-
" bat hæc Homerus, & humana ad deos
" transferebat; divina mallem ad nos."
Tuſc. Diſputat. Lib. I. §. 26.

Ver. 235, 292, 314, & 334.—— ἀθανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ἶλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε,
Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος·
Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
Αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὡς,
Ἑσταότ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος.
Ἔξι γὰρ ἀμφοτέροισιν ἐνείδεα μυθήσασθαι
Πολλὰ μάλ'· ὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἀροίτο.
Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐν βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι,
Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα κὰ ἔνθα.
Ὁπποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη

" At Ilus genuit filium eximium Laomedonta:
" Laomedon autem Tithonum genuit, Priamúmque,
" Lampúmque, Clytiúmque, Hicetaonémque, ramum Martis:
" Assaracus verò Capyn: is autem Anchisem genuit filium;
" Et me Anchises: Priamus verò genuit Hectora nobilem.
" Ex hoc quidem generéque & sanguine profiteor esse *me*.
" At Jupiter virtutem viris augétque minuitque,
" Prout voluerit; ille enim potentissimus omnium.
" Sed age nè ampliùs hæc differamus, pueruli tanquam,
" Stantes in mediâ acie prælii.
" Licet enim ambobus opprobria proloqui
" Multa admodùm: nè navis quidem centiremis onus ferret.
" Volubilis enim lingua est hominum, multique insunt sermones,
" Omnigeni; verborum autem latus campus hinc atque indè.
" Qualecunque dixeris verbum, tale & audieris.
" Sed quid jurgiis & rixis nobis opus est

Ver. 237.——ἄρα.] *Deinceps*——.

Ver. 242. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε.] Similitèr ferè *Hesiodus*;

Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει——

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης——.

Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *Lib.* I. *ver.* 6, 8.

Ibid.——τε, μινύθει.] Quâ ratione, τε, hîc producatur; item κεν, *ver.* 243; & ἔτεα, *ver.* 255; & ἀπὸ, *ver.* 261 & 278; vide suprà ad á, 51.

Ver. 247.——ἑκατόζυγος.] Ὑπὸ ἑκατὸν ἐρετῶν ἐλαυνομένη· ζύγα γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. *Schol.*

Ver. 248. Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐν βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι.] Κινδυνεύει γὰρ ὂν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἁπάντων ἐνδεὴς γενέσθαι μᾶλλον ἢ φωνῆς καὶ λέξεως· τούτου δὲ μόνου κέκτηται θαυμαστόν τινα πλοῦτον. *Dio, Orat.* XII. Cæterùm *Clemens Alexandrinus, Strom. Lib.* I. citat; Στρεπτὴ γὰρ καὶ γλῶσσα βροτῶν.

Ver. 249. Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομός.] Apud *Dionem*, loco jam citato, Παντοῖος δ' ἐπέων πολὺς νομός. Apud *Clementem Alexandrinum*, Παντοίων ἐπέων δὲ πολὺς νομός.

Ibid.——ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς.] Sic apud *Hesiodum*;

Ἀγχεῖος δ' ἔσαι ἐπέων νομός——

Ἔργ. καὶ Ἡμερ. Π. 21.

Quæ ad loca *Menagius*; " Legendum au-
" tem," inquit, " utrobique νομὸς, accentu
" in ultimâ, id est νέμησις, *partitio, distri-*
" *butio in utramque partem*: νόμος, accen-
" tu in penultimâ, quæ vox *legem* signifi-
" cat, apud Homerum non reperitur; quod
" præter Grammaticos, notavit etiam Jo-
" sephus, lib. 11, contra Appionem." *Annotat. in Laërtium, lib.* IX.

Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥςε γυναῖκας,
Αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἀγυιὰν ἰοῦσαι,
Πόλλ' ἔτεά τε κἠτήτυμ' ἀνήκεστον δέ τε κἠτὰ κελεύει.
Ἀλκῆς δ' ὔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκηρέσιν ἐγχείῃσιν.
Ἦ ῥα, κὴν ἐν δεινῷ ζάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
Σμερδαλέῳ, μέγα δ' ἀμφὶ ζάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ.
Πηλείδης δὲ ζάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
Ἔσχεθε ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
Ῥεῖά δ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα κὴ κατὰ θυμόν,
Ὡς ὑ ῥηϊδίη ἐςὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποείκειν.
Οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ῥῆξε ζάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·

" Altercari inter nos, tanquam mulieres,
" Quæ iratæ per contentionem animum-rodentem
" Probra-jactant altera-in-alteram mediam in viam prodeuntes,
" Multa veràque & non: ira nempè & iſta jubet.
" A virtute verò non mé verbis avertes animoſum,
" Priuſquàm ære pugnes contrà: Quin age, ocyùs
" Experiamur alter-alterum æratis haſtis.
Dixit utique, & in terribile ſcutum intorſit æream haſtam,
Viſu-horrendum; ingénſque ſcutum mugiit haſtæ cuſpide.
Pelides verò ſcutum quidem à ſe procul manu robuſtâ
Tenuit perculſus: credebat enim prælongam haſtam
Facilè penetraturam eſſe magnanimi Æneæ:
Imprudens, neque enim cogitabat in mente & in animo,
Quòd non facilè deorum inclyta dona
A viris mortalibus domantur, neque *eis* cedunt.
Neque tunc Æneæ bellicoſi rapida haſta
Perrupit ſcutum; aurum enim inhibuit, dona Dei:

Ver. 252. Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥςε γυναῖκας.] Sic apud *Livium*; " *Sedemus* " *domi defides, mulierum ritu altercantes inter* " *nos.*"

Ver. 254.——μέσην ἐς ἀγυιὰν.] *Dio Chryſoſt. Orat.* XII. legit, ἀγορῆς ἐς μέσσον.

Ver. 255. Πόλλ' ἔτεά τε κἠτήτυμ'.] *Al.* Πολλά τ' ἰόντα κἠτήτυμ'. Notante *Euſtathio.*

Ver. 256.——μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 257.—μαχέσασθαι.] Cod. *Harleian.* μαχέσθαι.

Ver. 258. Γευσόμεθ' ἀλλήλων.] Ἀντὶ τοῦ ἀψώμεθα· ὅ ἐςιν ἀπόπειραν λησώμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως. *Schol.*

Ver. 259.—ἤλασε χάλκεον ἔγχος.] Cod. *Harleian.* ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος. Atque ita in Commentario legit *Euſtathius.* *Al.* ὄμβριμον ἔγχος.

Ver. 260. Σμερδαλέῳ.] *Al.* Σμερδαλέον.

Ibid.——ἀκωκῇ.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*: *Al.* ἀκωκή. Sic ε', 235;

Ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ.

Ver. 263. Ῥεῖά δ' ἐλεύσεσθαι.] Vide ſuprà ad ν', 144.

Ver. 267, 268. Οὐδὲ——Ῥῆξε ζάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο.] Ita *Heſiodus*;

——ζάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἐρυσὸ δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. ver. 414.

Ver.

Ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ ἔτι τρεῖς
Ἦσαν· ἐπεὶ πέρσε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
Τὴν δὲ μίαν, χρυσῆν· τῇ ῥ' ἔσχεθε χάλκεον ἔγχος.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός·
Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διὰ πρὸ
Πηλιὰς ἤιξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἕθεν ἄσπίδ' ἀνέσχε
Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔσχη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν,
Ἔσχη, καὶδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
Ταρβήσας, ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ κε δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,

Sed duas quidem tranſiit per plicas; tres verò
Supererant: quinque enim plicas ſuperinduxerat Vulcanus,
Duas, æreas, duásque interiores ſtanni,
Unam verò, auream; quâ demùm detenta eſt ærea haſta,
Secundus verò Achilles emiſit prælongam haſtam,
Et percuſſit Æneæ ad clypeum undique æqualem,
Oram ad ſummam, ubi tenuiſſimum currebat æs;
Tenuiſſimum etiam inductum erat corium bovis: penitùs autem
Pelias prorupit fraxinus; crepuit verò clypeus ex ejus *ictu*.
Æneas autem corpore-contracto ſubſedit, & à ſe procul ſcutum ſuſtulit
Territus: haſta autem ſupra dorſum in terra
Stetit *ulteriùs* pergendi cupida; utroſque autem diſruperat orbes
Clypei ingentis: Is verò evitatâ haſtâ longâ,
Conſtitit (trepidatio autem cum dolore ei offuſa eſt immenſa oculis,)
Perculſus, quòd prope ſe fixum erat telum: verùm Achilles
Animo paratiſſimo irruit, ſtricto enſe acuto,
Terribilem edens clamorem: At ſaxum ſumpſit manu
Æneas, vaſtum pondus, quòd nè duo quidem viri ferrent,

Ver. 272.——χρυσῆν.] Edidit *Barneſius*, χρυσέην Quod eodem modo pronunciandum: Prima enim neceſſariò producitur. Vide ſuprà ad ν', 24 & 523.

Ibid.——τῇ ῥ'.] *Quâ utique*——. *Quâ ſcilicèt*——.

Ibid.——χάλκεον ἔγχος.] *Al.* μείλινον ἔγχος.

Ver. 273, 276.——προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,——ἡ δὲ διὰ πρὸ.]

——haſtam jacit: illa per orbem
Ære cavum triplici, per linea terga, tribuſque
Tranſiit intextum tauris opus——.
Æn. X. 783.

Ver. 275. Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην.] Κατὰ τὸν ἔξωθεν κύκλον τῆς ἀσπίδος. *Schol.*

Ver. 279.——ἄρ'.] *Ut par erat*——. *Ut fieri oportebat*——.

Ver. 280.——ἱεμένη.] Vide ſuprà ad ο, 317.

Ver. 283.—πάγη.] Vide ſuprà ad δ', 185.

Ver. 285. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide ſuprà ad δ', 456. *Al.* Σμερδαλέως ἰάχων.

Ver. 286.—ὃ κε δύο γ' ἄνδρε φέροιεν.] Vide ſuprà ad ε, 303. *Al.* δύω ἄνδρε.

Ver.

Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ᾽· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
Ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπέσσυμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ᾽, ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Τὸν δέ κε Πηλείδης ζχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
Εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αὐτίκα δ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Ὅς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς Ἀϊδόσδε κάτεισι,
Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
Νήπιος· οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλὰ τίη νῦν ἔτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
Μὰψ ἕνεκ᾽ ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ᾽ αἰεὶ
Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ἡμεῖς μιν ὑπ᾽ ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴκεν Ἀχιλλεὺς
Τόνδε καταπέφνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔσσεται ἀλέασθαι,
Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,

Quales nunc homines sunt: is verò ipsum facilè agitabat & solus.
Tum certè Æneas quidem irruentem percussisset saxo,
Vel galeam, vel scutum, quod ab eo defendisset tristem mortem:
Illum verò Pelides cominùs ense animâ privâsset;
Nisi celeritèr animadvertisset Neptunus quassator terræ:
Statim autem inter immortales deos verbum dixit;
" O dii, certè mihi dolor de magnanimo Æneâ,
" Qui citò à Pelide domitus ad orcum descendet,
" Persuasus verbis Apollinis longè jaculantis,
" Demens: neque enim *is* ab eo omninò propulsabit triste exitium.
" Sed cur nunc hic insons mala patitur,
" Immeritò ob debitos-aliis dolores; grata autem semper
" Munera dijs exhibet, qui cœlum latum habitant?
" Sed agite, nos ipsi eum è morte subducamus,
" Nè fortè & Saturnius iratscatur, si Achilles
" Hunc interimat: Fatale verò ei est effugere,
" Ut nè sine-prole genus & prorsùs-extinctum pereat
" Dardani, quem Saturnius præ omnibus dilexit liberis,

Ver. 295.—Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.] Quâ ratione, Ἀπόλλωνος, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver.* 322; vide suprà ad ἀ, 51.

Ver. 296. Νήπιος.]
Demens! qui——— *Æn.* VI. 590.

Ver. 301. Μήπως καὶ Κρονίδης.] Cod. *Harleian.* Μήπως κε Κρονίδης.

Ibid.——αἴκεν Ἀχιλλεὺς.] *Al.* εἶπερ Ἀχιλλεύς.

Ver. 302.—καταπέφνῃ.] *Al.* καταπέφνει.

Ibid.——μόριμον.] Cod. *Harleian.* μόρσιμον. Atque ita in tribus MSS. scriptum reperit *Barnesius*. Quod versum perimit.

Ver. 303. Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται.] Apud *Maxim. Tyrium, Dissert.* X; Ὥστε μὴ ἄσπερμος γενεὴ μετόπισθεν ὄληται.

Ver. 304.——φίλατο.] Quâ analogiâ dicitur μαρτύρομαι, ἐμαρτυρόμην, ἐμαρτύρᾶμην, in Futuro autem μαρτύρῆμαι, indéque μαρτύρίομαι, quod per omnes Modos ac Tempora ῠ semper corripit; eâdem analogiâ ex φίλομαι deducitur ἐφῑλόμην, ἐφῑλατο, ex quo Futurum deducetur φῑλῆμαι: indéque φῑλέω, quod per omnes Modos & Tempora ῐ semper corripit. Vide suprà ad κ', 280; & ad ἀ, 338.

Ver.

Οἳ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητάων.
Ἤδη γὰρ Πριάμῳ γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ἐννοσίγαι', αὐτὰς ζὺ μετὰ φρεσὶ ζῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἤ κεν μιν ἐρύσσεαι, ἤ κεν ἐάσεις
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἔόντα.
Ἤτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσσαμεν ὅρκους
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ κ᾽ Παλλὰς Ἀθήνη,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἂν τε μάχην κ᾽ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων·

305 " Qui ex se nati sunt, mulieribúsque mortalibus.
" Dudùm enim Priami genus odit Saturnius:
" Nunc verò utique Æneæ vis Trojanis imperabit,
" Et filii filiorum, qui in-posterum nati fuerint.
Huic autem respondit deindè bubulis-oculis-decora veneranda Juno;
310 " Terræ quassator, ipse tu mente tuâ consule
" De Æneâ, an eum è periculo extrahas, an relinquas
" A Pelide Achille domandum, optimus licèt-sit.
" Nam sanè nos multa juravimus juramenta
" Omnes inter deos, ego & Pallas Minerva,
315 " Nunquàm à Trojanis nos depulsuras ope-allatâ malum diem,
" Nè quidem cùm Troja exitiali igne tota cremabitur
" Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.
Ut verò hoc audivit Neptunus quassator-terræ,
Perrexit ire pérque pugnam & per stridorem hastarum;

Ver. 306.——Κρονίων.] Vide suprà ad ά, 397.

Ver. 307. Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει.] *Al.* Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γίνεσθαι πάντεσσιν ἀνάξει.

Hìc domus Æneæ cunctis dominabitur oris,
Et nati natorum, & qui nascentur ab illis.
Æn. III. 97.

Εἰσὶ δ' οἱ τὸν ἐξ Ἀφροδίτης Αἰνείαν λέγουσι καταςήσαντα λόχον εἰς Ἰταλίαν, ἀναχωμισθῆναι πάλιν οἴκαδε, καὶ βασιλεῦσαι τῆς Τροίας· τελευτῆσαι δὲ καλαλιπεῖν Ἀσκανίῳ τῷ υἱῷ τὴν βασιλείαν, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου γένος ἐπιπλεῖον κατασχεῖν τῆν ἀρχήν· ὡς μὲν ἐγὼ εἰκάζω, τοῖς Ὁμήρου ἔπεσιν ὀρθῶς λαμβανομένοις παρακρουσθέντες. Πεποίηκε γὰρ αὐτῷ ἐν Ἰλιάδι Ποσειδῶν προλέγων τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι περὶ τὸν Αἰνείαν καὶ τὺς ἐξ ἐκείνου γενησομένους ἐπιφανειαν ὧδε πως· " Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει, Καὶ παῖδες παίδων, τοί " κεν μετόπισθε γένωνται." Ὑπολαβόντες ὧν τὸν Ὅμηρον ἐν Φρυγίᾳ δυναςεύσαι εἰδέναι τὺς ἄνδρας, ὡς δὴ ὐ δυνατὸν ἐν Ἰταλίᾳ οἰκῦσαι βασιλεύειν Τρώων, τὴν ἀναχωμιδὴν τῷ Αἰνείᾳ ἀναπλάτουσιν. Ἄρχειν δὲ δὴ τῶν Τρώων ὡς ἐπήγειλο, καὶ ἄλλοθι πολιτευομένων, ὐ δυνατὸν ἦν; *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* I. Vide & *Strabonem, Geograph. lib.* XIII. *pag.* 905, *al.* 608.

Ibid.—Αἰνείαο βίη.] Vide suprà ad ν', 758.

Ver. 308. Καὶ παῖδες παίδων.] *Al.* Καὶ παίδων παῖδες.

Ibid.—μετόπισθε γένωνται.] *Al.* μετόπισθεν ἔπωνται.

Ver. 309.——βοῶπις.] Vide suprà ad ά, 551.

Ver. 311.——ἤ κεν μιν.] Cod. *Harleian.* εἴ κέν μιν.

Ibid.——ἐάσεις.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver.

Ἶξε δ', ὅθ' Αἰνείας, ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὔχαλκον
Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἐπέσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας·
Πολλὰς δὲ ςίχας ἡρώων, πολλὰὶς δ' ἵππων
Αἰνείας ὑπεράλλο, θεῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρέσας·
Ἶξε δ' ἐπ' ἐσχαλιὴν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ἐνθὰ δὲ Καύκωνες πόλεμον μεταβωρήσσονλο.
Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέονλα κελεύει
Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Ὅς ζευ ἄμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν ζυμβλήσεαι αὐτῷ,
Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον ἄϊδος εἰσαφίκηαι.

320 Pervenitque, ubi Æneas, atque inclytus erat Achilles.
Confeſtim huic quidem deindè ob oculos fudit caliginem,
Pelidæ *nempè* Achilli: ipséque haſtam ære-ſolido-præfixam
Clypeo extraxit magnanimi Æneæ;
Et eam quidem ante pedes Achillis poſuit;
325 Æneam verò vi impulſum-egit à terrâ in-altum ſublatum:
Multos autem ordines heroüm, multos & equorum
Æneas ſuperârat, ſaltu dei à manu impetu-ſumpto:
Pervenit verò ad extremam-partem impetuoſi prælii:
Ibi autem Caucones ad pugnam armabantur.
330 Eum verò admodùm propè acceſſit Neptunus quaſſator-terræ,
Et ipſum editâ-voce verbis allatis allocutus eſt;
" Ænea, quis te ſic deorum præcordia-læſum inſtigat
" Contra Achillem præliari & pugnare,
" Qui te ſimul fortior, & charior immortalibus?
335 " Sed recede, quandocunque obvius-fueris factus illi,
" Nè & præter fatum domum orci pervenias.

Ver. 320. Ἶξε δ', ὅθ' Αἰνείας.] ——Pelidæ tunc ego forti
Congreſſum Æneam, nec Diis, nec viribus æquis,
Nube cavâ eripui——. *Æn.* V. 808.
Tu potes Æneam manibus ſubducere Graiûm,
Proque viro nebulam & ventos obtendere inanes. *Æn.* X. 81.

Ver. 325. Αἰνείαν δ' ἐπέσευεν.] *Al.* Αἰνείαν δ' ἔσσευεν. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 329. ——Καύκωνες.] Οἱ μὲν, Τρωϊκὸν ἔθνος βάρξαρον· ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας· οἱ δὲ τὰς ἐπίκλην Καυκανίας· ἡ δὲ Καύκασος πόλις παράλιος Λυκίας καὶ Καρίας. *Schol.*

Ver. 332. ——ἀτέονλα.] *Al.* χατέονλα. *Al.* ἀέκονλα. *Al.* ἀέκηλι.

Ver. 333. Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Cod. *Harleian.* Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι. Ut ſuprà *ver.* 88.

Ibid. ——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſuprà ad ἡ, 232 & 279.

Ver. 336. Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον ἄϊδος εἰσαφίκηαι.] Quicquid *inopinatum*, præter expectationem; quicquid *violentum*, præter naturam; quicquid *ex ſtultitiâ natum*, præter rationem; ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γένεσθαι dicuntur. Vide ſuprà ad β', 155. " Nihil " autem

Αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺς θάνατόν τε κὴ πότμον ἐπίσπῃ,
Θαρσήσας δὴ πεῖτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
Οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
Ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν ζόφον ἀχλὺν
Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα
Λεύσσω, τῷ ἐφέηκα, καλακτάμεναι μενεαίνων.
Ἦ ῥα κὴ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μαὶψ αὔτως εὐχετάασθαι.
Ἐρρέτω· ὅ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
Ἔσσεται, ὃς κὴ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
Ἦ, κὴ ἐπὶ ςίχας ἄλτο· κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάςῳ·
Μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἕςατε, δῖοι Ἀχαιοὶ,
Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.

" At poſtquàm Achilles mortem & fatum aſſecutus fuerit,
" Audaciùs deinceps inter primos pugna:
" Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet.
Sic fatus, reliquit illic, poſtquàm præceperat omnia.
Tunc confeſtim Achillis ab oculis diſperſit caliginem
Denſam: Is verò continuò clarè vidit oculis:
Ingemiſcens autem dixit ad ſuum magnum animum;
" Papæ, certè magnum miraculum hoc oculis video:
" Haſta quidem hæc jacet in terrâ, neque omninò virum
" Video, in quem immiſi, interficere cupiens.
" Certè & Æneas igitur charus immortalibus diis
" Erat: ſed ipſum putabam fruſtrà ſic gloriari.
" Valeat: non ei animus me ampliùs experiri
" Erit, qui & nunc fugit lubens ex morte.
" Sed agedum, Danaos bellicoſos adhortatus,
" Alios Trojanos experiar obvius profectus.
Dixit, & in ordines ſaliit: adhortabatúrque virum quemque;
" Nè ampliùs nunc à Trojanis procul ſtate, nobiles Achivi,
" Sed age, vir contra virum eat, animóque præſenti capeſſat pugnam.

" autem dubium eſt, quin violentam & in-
" opinatam mortem ſignificaverit: quæ
" quidem poteſt rectè videri accidere præter
" naturam." *Gell. lib.* XIII. *cap.* 1.

Ver. 338. Θαρσήσας.] Cod. *Harleian.* Θαῤῥήσας.

Ibid. —— δὴ πεῖτα.] Ita edidit *Barneſius.* *Al.* δ' ἤπειτα.

Ibid. —— μετὰ πρώτοισι.] *Al.* μετὰ Τρώεσσι.

Ver. 340. —— διεπέφραδε.] Vide ſuprà ad β', 314; & ad ξ', 500.

Ver. 341. —— ζόφον.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 345. —— ἐπὶ χθονὸς.] *Al.* ἐπὶ χθονὶ.

Ver. 347 & 367. —— ἀθανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 350. —— ὃς κὴ.] Cod. *Harleian.* ὡς καὶ.

Ver. 351. —— ἄγε δὴ.] *Age quæſo.* Vide ſuprà ad β', 158.

Ver.

Ἀρϛαλέον δέ μοι ἐϛὶ, κ᾽ ἰφθίμῳ περ ἐόνϛι,
Τοσσύσδ᾽ ἀνθρώπους ἐφέπειν, κ᾽ πᾶσι μάχεσθαι.
Οὐδέ κ᾽ Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροϛος, ἠδέ κ᾽ Ἀθήνη,
Τοσσῆσδ᾽ ὑσμίνης ἐφέποι ϛόμα, κ᾽ πονέοιϛο·
Ἀλλ᾽ ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε,
Καὶ ζθένει, ἤ μ᾽ ἔτι φημὶ μεθησέμεν ἠδ᾽ ἠβαιόν·
Ἀλλὰ μάλα ϛιχὸς εἶμι διαμπερὲς, οὐδέ τιν᾽ οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅϛις ζχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
Ὣς φάτ᾽ ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
Κέκλεθ᾽ ὁμοκλήσας, φάτο δ᾽ ἴμεναι ἀντ᾽ Ἀχιλῆος·
Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιϛε Πηλείωνα.
Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι κ᾽ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
Ἔγχει δ᾽ ἀρϛαλέον, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
Οὐδ᾽ Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ κ᾽ μεσσηγὺ κολύει.
Τῷ δ᾽ ἐγὼ ἀντίος εἶμι, κ᾽ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ᾽ αἴθωνι ϛιδήρῳ.

" Difficile autem mihi eſt, etiam fortis licèt ſim,
" Tot homines inſequi, & cum omnibus pugnare:
" Neque enim vel Mars, qui tamen deus immortalis, neque Minerva,
" Tantæ aciei perſequens-obire-poſſit adverſos-ordines, & impigrè-agere:
" Sed quantum quidem ego valeo manibúſque, pedibúſque,
" Et animis, me jam nego contentionem-remiſſurum nè minimùm quidem:
" Sed omninò per ordines ibo penitùs, neque quenquam puto
" Troüm gaviſurum eſſe, qui prope haſtam venerit.
Sic dixit incitans: Trojanos verò illuſtris Hector
Hortabatur increpitans, affirmabátque *ſe* iturum contra Achillem;
" Trojani magnanimi, nè timete Pelidem.
" Et ſanè ego verbis vel cum immortalibus pugnare-poſſem,
" Haſtâ verò arduum, longè enim potentiores ſunt.
" Neque Achilles omnibus finem ſermonibus imponet,
" Sed aliud quidem perficiet, aliud verò in-medio-conatu imperfectum-relinquet.
" Illi autem ego obvius ibo, etiam ſi igni manuum-vi-ſimilis eſt,
" Si igni manuum-vi-ſimilis-eſt, animóque rutilo ferro.

Ver. 357—359. Τοσσύσδ᾽——Τοσσῆσδ᾽.] *Barneſius* hîc παραίλλειν τὸ " δὲ" contendit; quod, ut opinor, haud patitur linguæ Græcæ ratio. Ego potiùs voces iſtas " Τοσσύσδ᾽, " Τοσσῆσδ᾽," *demonſtrativas* eſſe arbitror; (κατὰ δείξιν· *Scbol.*) quaſi dicas, *Hos tot viros*; vel, *Hanc tantam hominum multitudinem*: & *Hujus tantæ aciei*. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Τόσσους——Τόσσης.

Ibid.——ἀνθρώπους.] Cod. *Harleian.* ἀνθρώπων.

Ver. 362.——μάλα ϛιχὸς.] *Al.* μάλ᾽ ἀν ϛίχας.

Ibid.—οὐδέ τιν᾽ οἴω Τρώων χαιρήσειν.] De venuſtate iſtius, χαιρήσειν, vide ſuprà ad ό, 11; ad ν, 344; & ad ά, 333.

Ver. 363.——ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 368.—ἀρϛαλέον, ἐπειὴ.] Quâ ratione, ἀρϛαλέον, hîc ultimam producat; item ὑπὸ, *ver.* 385; & ἑλκόμενος, *ver.* 404; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 370.——κολύει.] Ἀκέφαλον κ᾽ ἀτελῆ ποιήσει, τοῦτ᾽ ἔϛιν, ἀπολεύξεται πρὸ τοῦ ποιῆσαι. *Schol.*

Ver. 371. Τῷ δ᾽ ἐγὼ ἀντίος εἶμι.]

Audeo & Æneadûm promitto occurrere turmæ;
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contrà. *Æn.* XI. 503.

Ibid.——κ᾽ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε.] Vide infrà ad χ, 127; & ad ψ, 642.

Ver.

Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίον ἔσχε' ἄειρον
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παραιφὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
Ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ ζχεδὸν ἄορι τύψῃ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο κλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος.
Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἰμένος ἀλκήν,
Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα
Ἐσθλὸν, Ὀτρυνῆϊδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ὃν νύμφη τέκε Νηὶς Ὀτρυντῆϊ πολιπόρθῳ,
Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
Τόν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη·
Δοῦπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς·
Κεῖσαι, Ὀτρυνῆϊδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·

Sic dixit incitans: adverſi verò haſtas tollebant
Troës: horum autem in-unum congreſſa eſt vis, ortúſque eſt clamor.
Et tunc quidem Hectorem allocutus eſt aſtans Phœbus Apollo;
" Hector, ne jam omninò cum Achille congrediaris-ante-aciem,
" Sed in agminéque & ex turbâ excipe,
" Ne quà te vel miſſili-feriat, vel cominùs enſe percutiat.
Sic dixit: Hector verò rurſus immerſit-ſe in agmen denſum virorum,
Perculſus, ut audivit dei vocem locuti.
At Achilles in Trojanos inſiliit, præcordia indutus robur
Horrendè vociferans: Primum autem interfecit Iphitiona
Strenuum, Otryntidem, magnarum ductorem copiarum,
Quem nympha peperit Naïs Otrynteo urbium-everſori,
Tmolo ſub nivoſo, Hydæ in opulentâ civitate:
Hunc quidem rectâ animosè irruentem percuſſit haſtâ nobilis Achilles,
Medio capite; illud verò in-duas-partes totum diffiſſum eſt:
Fragorem autem edidit cadens: ſuper *eum* verò gloriabatur Achilles;
" Jaces, Otryntide, omnium terribiliſſime virorum:

Ver. 375. Καὶ τότ' ἄρ'.] *Et tum deinceps*———.

Ver. 377.——δίδιξο.] *Al.* δίδιξαι.

Ver. 378.——ἠὲ βάλῃ, ἠὲ ζχεδὸν.] Vide ſuprà ad δ', 540; & ad ρ', 84.

Ver. 382. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide ſuprà ad δ', 456.

Ver. 385. Τμώλῳ.] Ὄρει Λυδίας. *Schol.*

Ibid.——νιφόεντι.] Quâ analogiâ vox νιφόεντι, quæ primam *corripit*, deducta ſit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide ſuprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ibid.——Ὕδης.] Πόλις Λυδίας, ἡ νῦν καλουμένη Σάρδεις. *Schol.*

Ver. 386. Τόν ῥ'.] *Hunc, inquam*———. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit, Τόν δ'.

Ibid.—μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 387. Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα.]

Et mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit;———
———atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. *Æn.* IX. 750, 754.

Ver. 388. Δοῦπησεν δὲ.] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver.

Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ τοι ἔς᾽ ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι πάτρη πεδίοιό ἐστιν,
Ὕλλῳ ἐπ᾽ ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
Ὣς φάτ᾽ ἐπευχόμενος· τὸν δὲ ζόφος ὄσσε κάλυψε·
Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέονται
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ Δημολέοντα,
Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Νύξε κατὰ πρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
Οὐδ᾽ ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι᾽ αὐτῆς
Αἰχμὴ ἰεμένη ῥῆξ᾽ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ᾽ ἔπειτα κατ᾽ ἵππων ἀἴσσοντα,
Πρόσθεν ἴθυν φεύγοντα, μετάφρενον ὔτασε δουρί·
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε καὶ ἤρυτεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ἤρυτεν ἑλκόμενος Ἑλικωνίον ἀμφὶ ἄνακτα,

390 Hîc tibi mors; genus autem tibi eſt ad lacum
" Gygæum, ubi tibi ager paternus eſt,
" Hyllum ad piſcoſum, & Hermum vorticoſum.
Sic dixit ſuper eum glorians; Illum autem caligo oculos obtexit:
Hunc quidem Achivorum equi canthis rotarum lacerârunt
395 Primâ in acie: Ille verò poſt hunc Demoleontem,
Strenuum propulſatorem pugnæ, Antenoris filium,
Percuſſit ad tempus per galeam æneis-munitam malis.
Nec ſanè ærea galea prohibuit, ſed per ipſam
Cuſpis pergendi-cupida rupit os; cerebrum verò
400 Intùs totum fœdatum eſt: domuit verò illum ardentem.
Hippodamantem autem deindè à curru deſilientem,
Ante ſe fugientem, in dorſo percuſſit haſtâ:
Et is animum exhalabat & mugiebat, ut cùm taurus
Mugit vi-tractus Heliconium circùm regem,

Ver. 390. Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ.] Hîc tibi mortis erant metæ: domus alta ſub Idâ. *Æn.* XII. 546.

Ibid.——ἐπὶ λίμνῃ.] *Al.* ἐνὶ λίμνῃ.

Ibid.—λίμνῃ Γυγαίῃ.] Οὗτος ἐν Λυδίᾳ λίμνη καλουμένη Γυγαίη ἤτοι ἀπὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ὃν πρῶτόν φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν ἢ ἀπό τινος ἰδίου ἥρωος Γύγου καλουμένου. *Sch.*

Ver. 392. Ὕλλῳ ἐπ᾽ ἰχθυόεντι.] Sic apud *Virgilium*;

——piſcoſove amne Paduſæ.
Æn. XI. 457.

Ver. 393.——τὸν δὲ ζόφος ὄσσε κάλυψε.] Vide ſuprà ad δ', 461 & 503.

Ver. 399. Αἰχμὴ ἰεμένη.] Vide ſuprà ad ο, 317.

Ibid.——ῥῆξ᾽ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ.] Vide ſuprà ad λ', 97.

Ver. 400.——μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad γ', 46.

Ver. 402. Πρόσθεν ἴθυν φεύγοντα, μετάφρενον ὔτασε.] Tum Pallas bijugis fugientem Rhœtea præter
Trajicit.—— *Æn.* X. 399.

Ibid.——ὔτασε.] Vide ſuprà ad γ', 192; & ad δ', 525.

Ver. 403.——ἤρυτεν, ὡς ὅτε ταῦρος Ἤρυτεν ἑλκόμενος.] Clamores ſimul horrendos ad ſidera tollit:
Quales mugitus, fugit cùm ſaucius aram
Taurus, & incertam excuſſit cervice ſecurim. *Æn.* II. 222.
Quem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majeſtatem non æquat. *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 404.——Ἑλικωνίον ἀμφὶ ἄνακτα.] Τὸν Ποσειδῶνα φησὶ, ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται· ἢ ἐν Ἑλίκῃ——Ἑλίκη

Κέρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων·
Ὣς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀξέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ζὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην· τὸν δ' ἔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
Οὕνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
Δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι ζύνεχον, κὴ δίπλοος ἤντετο θώρηξ·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνύξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
Κυανέη, πρυτί οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
Ἕκτωρ δ', ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
Καρδίη οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

405 Adoleſcentibus trahentibus; gaudet autem his Neptunus:
Sic utique hujus mugientis reliquit oſſa animus ferox.
At ille ivit cum haſtâ in deo-parem Polydorum
Priamidem: Eum verò neutiquam pater finebat pugnare,
Quòd ſibi inter omnes minimus erat natu,
410 Et ſibi chariſſimus erat, pedibúſque omnes vincebat.
Tum verò juvenili-ſtultitiâ, pedum virtutem oſtentans.
Ruebat per primos-pugnatores, donec ſuam perdidit animam.
Hunc percuſſit medium jaculo pedibus-valens nobilis Achilles,
Terga prætercurrentis, ubi baltei annuli
415 Aurei conſtringebant, & duplex occurrebat thorax;
In adverſam verò partem perrupit ad umbilicum haſtæ cuſpis:
In-genua autem procidit ejulatu-edito; nubéſque ipſum obtexit
Nigra; ad ſe verò collegit inteſtina manibus inclinatus.
Hector verò, ut vidit fratrem Polydorum,
420 Viſcera manibus tenentem, advolutum terræ;
Continuò ejus oculis offuſa eſt caligo, neque ampliùs ſuſtinuit

δὲ νῆσον Ἀχαιΐας, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. *Schol.* Vide & *Strabonem*, *Geograph. lib.* VIII. *pag.* 589. *Al.* 384.

Ver. 405.——γάνυται.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 406.——ἄρα.] *Ut dictum eſt*,—— *ver.* 403.

Ibid.——ἐρυγόντα.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* ἐρύγοντα.

Ver. 408—418. Πριαμίδην——Κυανέη.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 409.——μετὰ πᾶσι.] Cod. *Harleian.* μετὰ πᾶσιν.

Ver. 410.——πόδεσσι δὲ.] Cod. *Harleian.* πόδεσσι τε.

Ibid.——ἐνίκα.] *Vincere ſolebat.* Vide ſuprà ad *ver.* 28; & ad γ', 84.

Ver. 414.——ὀχῆες.] Οἱ ζυνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες. *Schol.*

Ver. 416. Ἀντικρὺ δὲ.] Quâ ratione, Ἀντικρὺ hîc ultimam producat; item εὐχόμενος, *ver.* 424; & ἔτι, *ver.* 426; & νηπύτιον, *ver.* 431; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 421. Κάρδια.] Id eſt, ut rectè notavit *Barneſius*. Κατά καρδίαν. Eodem modo ac κατὰ γόνυ pro κατὰ γόνυ infrà *ver.* 458; κάδδε pro κατὰ δέ &c.

Ibid.——κέχυτ' ἀχλὺς.] Cod. *Harleian.* κέχυτο χόλος.

Δηρὸν ἐπὰς ϝρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἰκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, κὴ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Ἔϝγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλις' ἐσεμάσσαλο θυμὸν,
Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τέλιμένον· ἠδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἀλλήλως ϖλώσσοιμεν ἀνὰ ϖολέμοιο γεφύρας.
Ἦ, κὴ ὑπόδρα ἰδὼν ϖροσεφώνεεν Ἕκϝορα δῖον·
Ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρυ ϖείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' ἐ ταρβήσας ϖροσέφη κορυθαίολος Ἕκϝωρ·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ ζάφα οἶδα κὴ αὐτὸς
Ἠμὲν κερϝομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Οἶδα δ', ὅτι ζὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ ζέθεν ϖολὺ χείρων.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γύνασι κεῖται,
Αἴκε ζε χειρότερός ϖερ ἐὼν ἀϖὸ θυμὸν ἕλωμαι,
Δουρὶ βαλών· ἐπεὶ κὴ ἐμὸν βέλος ὀξὺ ϖάροιθεν.
Ἦ ῥα, κὴ ἀμϖεπαλὼν ϖροΐει δόρυ, κὴ τό γ' Ἀθήνη

Diu procul verſari, ſed obvius venit Achilli,
Acutam haſtam vibrans, flammæ ſimilis: At Achilles
Ut vidit, ut exiliit, & jactabundus verbum dixit;
" Ptopè vir, qui meum quidem maximè intimum pupugit animum,
" Qui mihi ſodalem interfecit chariſſimum; neque ſanè diutiùs
" Alter alterum trepidi fugiamus per aciei ſemitas.
Dixit, & torvè intuitus allocutus eſt Hectorem nobilem;
" Propiùs accede, ut ocyùs ad mortis metas pervenias.
Illum verò interritus allocutus eſt pugnam expeditè ciens Hector;
" Pelide, nè jam me verbis ſaltem, puerulum tanquam,
" Speres *te* perterrefacturum; facilè enim poſſum & ipſe
" Et convitia, & opprobria proloqui:
" Scio autem, quòd tu quidem ſtrenuus, ego verò te multò inferior.
" Sed hæc quidem Deorum in genibus poſita ſunt,
" An tibi, inferior licèt ſim, animum exemero,
" Haſtâ percuſſo: nam & meum telum acutum cuſpide.
Dixit utique, & vibratam emiſit haſtam; & eam quidem Minerva

Ver. 422.——Ἀχιλῆϊ.] Cod. *Harleian.* Ἀχιλῆϊ.

Ver. 423.——εἶκελος.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. *Al.* ἶκελος. Minùs rectè. Vide ſuprà ad σ', 154; & ad ν', 53.

Ver. 424. Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο.] Vide ſuprà ad τ', 16.

Ibid.—ἀνέπαλτο.] Vide ſuprà ad Ϛ', 85.

Ver. 425.—ἐσεμάσσαλο.] *Barneſius* edidit ἐσεμάσσηλο· rationibus, ut opinor, haud ſatis idoneis. Vid. ſup. ad ϛ', 564. *Al.* ἐπεμάσσαλο.

Ver. 427.—πολέμοιο γεφύρας.] Τὰ μεταξὺ τῶν πολεμούντων διαστήματα. *Schol.* Vide ſuprà ad Ϛ', 371; & ad Ϛ', 378.

Ver. 430.—κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad Ϛ', 816.

Ver. 431. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσι.] Vide ſuprà ad *ver.* 200.

Ver. 434.—ὅτι.] Edidit *Barneſius*, ὅ τοι. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά. 51.

Ver. 435. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γύνασι κεῖται.] Vide ſuprà ad ϛ', 514. *Al.* θεῶν ἐπὶ γύνασι κείσθω.

Ver. 437.——ἐπεὶ κὴ ἐμὸν βέλος ὀξὺ.]

Et nos tela, pater, ferrumque haud debile dextrâ
Spargimus, & noſtro ſequitur de vulnere ſanguis. *Æn.* XII. 50.

Ver. 438.——τό γ' Ἀθήνη Πυοῖῃ Ἀχιλλῆος ϖάλιν ἔτραπε.]

Excepere auræ vulnus; Saturnia Juno
Detorſit veniens, portæque infigitur haſta. *Æn.* IX. 745.

Πηρῇ Ἀχιλλῆϊ· πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
Ἧκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἕψ ἴκετ' Ἕκτορα δῖον,
Αὖτε, δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, καλακτάμεναι μενεαίνων,
Σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ', ὥς τε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦτέ τοι ἄγχι
Ἦλθε κακὸν, νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὧ μέλλεις εὔχεσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον, αἴ τιν' ὀλέσσας,
Εἵπετο καὶ ἐμοίγε θεῶν ἐπιτάρροθος ἐσί·
Νῦν δ' ἄλλους Τρώων ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ὣς εἰπὼν, Δρύοπ' ὦτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄπουσε·

Flatu ab Achille retrò avertit glorioso,
Lenitèr admodùm afflatam; illa autem rediit ad Hectorem nobilem,
Iptiúsque ante pedes cecidit: verùm Achilles
Animo paratissimo irruit, occidere cupiens
Horrendùm vociferans: illum verò eripuit Apollo
Facilè admodùm, utpote Deus, operuitque caligine multâ,
Ter quidem deindè irruit pedibus-valens nobilis Achilles
Hastâ æreâ, terque caliginem percussit profundam:
Sed quandò jam quartò irruebat, deo par,
Minacitèr tum verò increpitans verbis alatis allocutus est;
" Rursùs nunc effugisti mortem, canis; certè tibi propè
" Venerat malum; nunc verò te eripuit Phœbus Apollo,
" Cui scilicèt vota facis, cùm proficiscēris in stridorem jaculorum.
" At certè te conficiam omninò & posthàc obvius-factus,
" Si fortè aliquis & mihi deorum adjutor est:
" Nunc verò alios Trojanorum persequar, quemcunque deprehendere-potuero.
Sic locutus, Dryopem percussit ad cervicem mediam jaculo;

Ver. 439.—Ἀχιλλῆϊ.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* Ἀχιλῆϊ.

Ver. 443. Σμερδαλέα ἰάχων.] Vide suprà ad δ, 456.

Ver. 444.——Ζεὺς, ἐκάλυψε.] Quâ ratione, Ζεὺς hîc ultimam producat; item ξίφεϊ, *ver.* 459; & δαϊμόνιον, *ver.* 472; & Ζάνατον, *ver.* 482; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 448. Δαιμὶ δ'.] Malè hîc *Barnesius*; " Manifestum est, (inquit,) vel ex hoc U-" nico loco, τὸ, " Δι," ἐγκλιτὸν εἶναι, καὶ " παρίλλειν." Vide suprà ad α, 706; & ad ά, 57.

Ver. 450.——ἐρύσσατο.] *Al.* ἐρύσατο. Male; antepenultimam enim corripit. Vide suprà ad α, 781.

Ver. 451.—δῦναι.] Vide suprà ad δ, 455.

Ver. 454. Νῦν δ' ἄλλους Τρώων.] Cod. *Harleian.* Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους.

Ver. 455. Ὣς εἰπὼν, Δρύοπ' ὦτα κατ' αὐχένα.]

——rigidâ Dryopen ferit eminùs hastâ
Sub mentum graviter prosâ, pariterque loquentis
Vocem animamque rapit, trajecto gutture——. *Æn.* X. 346.

Ver. 455, 469, & 472.——ὦτα.] Vide suprà ad γ, 192.

Ver.

Ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠύν τε μέγαν τε
Κατγόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βιάντος,
Ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ ξυεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε, γούνων,
Εἴπως εὖ περιδοίτο, λαβὼν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
Μηδὲ κατακτείνειεν, ὀμηλικίην ἐλεήσας·
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οἱ περίσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων,
Ἱέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ ἔτρω καθ' ἧπαρ·
Ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ἄλιτθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῦ
Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ ξυκότος ὄσσε κάλυψε,
Θυμῦ δευομένοιο· ὁ δὲ Μέλιον ἔτρω παρασὰς

Cecidit autem *is ei* ante pedes: Ille autem hunc quidem reliquit;
Demuchum verò Philetoridem strenuúmque magnúmque
Ad genu hastâ percussum detinuit: huic quidem deindè,
Feriens ense magno, exemit animam.
Porrò ille Laogonum & Dardanum, filios Biantis,
Ambos cum impetu adortus ex curru depulit in terram,
Alterum hastâ percussum, eminùs, alterum verò cominùs ense.
Troëm etiam Alastoridem: hic quidem obviùs venerat, genibus,
Si quo modo sibi parceret, prehensis, & vivum demitteret,
Neque interficeret, æqualem ætatem miseratus:
Demens, neque hoc sciebat, quòd non persuasurus erat.
Haudquaquam enim *Achilles* animo mitis vir erat, neque lenis,
Sed valdè ferox: Hic quidem ceperat manibus genua,
Cupiens precari, ille autem ense percussit ad hepar:
Ejus autem hepar excidit, & ater sanguis ex ipso
Sinum implevit, cúmque tenebræ oculos contexere,
Animâ cassum: *Achilles* verò Mulium percussit propè astans

Ver. 456.—ἔασε.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 458. Κατγόνυ.] Cod. *Harleian.* Κατὰ γόνυ.

Ver. 459.——ἠρύκακε.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 462. Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ ξυεδόν.]

Turnus——Amycum, fratremque Diorem,
——hunc venientem cuspide longâ,
Hunc mucrone ferit.— *Æn.* XII. 509.

Ver. 463.——ἦλυθε.] Vide suprà ad ι', 454; & ad α', 37.

Ver. 464. Εἴπως εὖ περιδοίτο.] Cod. *Harleian.* Εἴπως οἱ περιδοίτο.

Ver. 467. Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος.]

Impiger, iracundus, inexorabilis, acer,
Jura negat sibi nata, nihil non arrogat armis. *Horat. Ars Poëtic.* 121.

Exhibet nempè Heroëm suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem famâ accepisset.

Ver. 470.——ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῦ Κόλπον ἐνέπλησεν.]

——validum namque exigit ensem
Per medium Æneas juvenem——
Implevitque sinum sanguis——, *Æn.* X. 815, 819.

Ver. 471.—τὸν δὲ ξυκότος ὄσσε κάλυψε.] Vide suprà ad δ', 461 & 503.

Δυρὶ κατ' ὄξ· εἴθαρ δὲ δι' ὄαλος ἦλθ' ἑτέροιο
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι·
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἑλλαβε πορφύρεος θάνατος κὴ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχυσι τένοντες
Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς,
Πρόσθ' ὁρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θεῖνας,
Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὖτε
Σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἴέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν,
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρῄκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα,
Ἡνίοχον ῥέψαντα, μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ', ἀπὸ δ' ἄρμαλος ὦσε· κυκήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.

Hastâ ad aurem; môxque per aurem ivit alteram
Cuspis ærea: Ille verò Agenoris filium Echelum
Medium ad caput ense feriit capulum-magnum-habente;
Totus autem incaluit ensis sanguine: hunc verò oculos
Occupavit purpurea mors & fatum violentum.
Deucalionem autem deindè, ubi connectuntur nervi
Cubiti, hâc illum dilectam per manum transfixit
Cuspis ærea; is verò illum expectavit manu gravatus,
Præ se videns mortem: Ille autem gladio cervice percussâ,
Procul cum ipsâ galeâ caput excussit; medulla verò
Vertebris exiliit: hic autem in terrâ jacuit extensus.
At ille perrexit ire in eximium Pirei filium,
Rhigmum, qui è Thraciâ glebosâ venerat:
Hunc percussit medium telo, fixúmque est in ventre æs;
Decidit autem è curru: Ille autem Areïthoum famulum,
Retrò equos convertentem, in dorsum acutâ hastâ
Feriit, currúque deturbavit: turbati sunt autem ejus equi.

Ver. 473.—εἴθαρ δὲ δι' ὄαλος ἦλθ' ἑτέροιο Αἰχμὴ χαλκείη.] ——it hasta Tago per tempus utrumque
Stridens.—— *Æn.* IX. 418.

Ver. 475. Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε.] Vide suprà ad *ver.* 387.

Ver. 476. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι.] Ἐστι δὲ ἡ Ἐμφασις· ὥστε, διὰ ὑποστολὰς, ἐπίτασιν τῦ λεγομένυ παρίστησιν. Οἷον, "Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν τύτῳ παρίχει μείζονα ἔμφασιν. ὡς βαπτισθήσες ὕτω τῷ ξίφει, ὥστε θερμανθῆναι. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρυ ποιήσεως, §. 7.

Ver. 477. Ἑλλαβε πορφύρεος θάνατος.] Vide suprà ad ω', 334.

Ibid.——πορφύρεος.] Vide suprà ad ά, 482.

Ver. 481.—ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θεῖνας, Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε.]
——huic uno dejectum cominùs ictu
Cum galeâ longè jacuit caput——.
Æn. IX. 770.

Ver. 485.——Θρῄκης.] Codd. *Harleian.* Θράκης.

Ibid.——εἰληλούθει.] Vide suprà ad λ', 230.

Ver. 486.——πάγη.] Vide suprà ad δ', 185.

Ibid.—ἐν νηδύϊ.] Cod. *Harleian.* ἐν στύμονι. Ut suprà δ', 528.

Ver.

Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθὲ' ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
Ὡς ὅγε πάντη θῦνε ζὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ἶσος,
Κτείνομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους,
Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,
Ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων·
Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεταθύμου μώνυχες ἵπποι
Στεῖβον ὁμῶς νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵτ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλείδης, λύθρῳ δὲ πεπάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

490 Ut verò fertur-furens per profundas convalles immanè-ardens ignis
Montis aridi; profunda autem crematur sylva,
Et quaquaversùs agitans ventus flammam contorquet:
Sic ille quàquaversùs furibundus ferebatur cum hastâ, deo par,
Occidendos insequens; fluebat autem sanguine terra nigra.
495 Ut verò cum quis junxerit boves mares latis-frontibus,
Ut triturent hordeum album æquabili in areâ,
Facilè protinùs comminuuntur boûm sub pedibus vehementèr mugientium:
Sic ab Achille acti magnanimo solidi-ungulis equi
Calcabant simul cadaveráque & clypeos: sanguine autem axis
500 Subtùs totus fœdatus erat, & ambitus qui *erant* circa sellam-currûs
Quos utique ab equinis ungulis guttæ aspergebant,
Atque à canthis: cupiebat verò gloriam referre
Pelides, cruore autem & sudore-pulverulento fœdabatur manus invictas.

Ver. 490. Ὡς δ' ἀναμαιμάει.] Vide suprà ad λ', 155.

Ver. 491.—ὕλην.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 492 & 493. Πάντη.] *Al.* Πάντῃ.

Ver. 493. Ὡς ὅγε πάντη θῦνε ζὺν ἔγχεϊ.]

Multa virûm volitans dat fortia corpora leto:
Semineces volvit multos, aut agmina curru
Proterit, aut raptas fugientibus ingerit hastas. *Æn.* XII. 328.

Ver. 496.——ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.] *Al.* ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ.

Ver. 498. Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος.]

Talis equos alacer media inter prœlia Turnus
Fumantes sudore quatit, miserabile cædis
Hostibus insultans; spargit rapida ungula rores
Sanguineos, mixtâque cruor calcatur arenâ. *Æn.* XII. 337.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par penè splendor amborum est.*" Lib. V. cap. 12.

Ver. 500.——πεπάλακτο.] Vide suprà ad δ', 492; & ad ό, 153.

Ver. 501. Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον.] Ἃς ἀποπίπτουσαι τῶν ἱππείων ὁπλῶν, ὅ ἐστιν ὀνυχων, al ῥανίδες ἔβαλλον. *Schol.*

Ibid. Ἃς ἄρ'.] *Quos utique,*——, *Quos scilicèt*——.

Ver. 503.—λύθρῳ.] Ὁ ἐκ τῆς πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμός· ἢ τὸ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπειον αἷμα λύθρος καλεῖται. *Schol.*

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Φ΄ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Τῶν Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τὰς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τὰς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δικαίως νεανίας ζωγρεῖ, εἰς ποινὴν Πατρόκλου· τὸν δὲ Λυκάονα, τὸν Πριάμου, καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ. Ἔπειτα τὸ ποταμὸ πλημμύραν, κινδυνεύοντα αὐτὸν ζῶζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. Μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλέα δὲ Ἀπόλλων ἐγείρει, Ἀγήνορι ὁμοιωθείς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διασωζόμενοι εἰς τὴν πόλιν.

Ἐπιγραφαί.

Παραποτάμιος μάχη· ἢ, αἱ παραποτάμιαι καὶ θεῶν μάχη.

Ἄλλως.

Φῖλ, μόνος Αἰακίδαο πανὴ ἡδυνάς ποίησεν.

* *Al.* μόθος.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἔνθα διαμμοίξας, τοὺς μὲν πεδίονδε δίωκε
Πρὸς πόλιν, ἦπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
Ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες· ἦέρα δ' Ἥρη

SED ubi jam ad meatum perveneraot pulchrè-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
Ibi tum divisos, hos quidem campum versus insequebatur
Ad urbem, quà Græci turbati fugerant,
Die superiori, quandò furebat illustris Hector:
Illàc hi profundebantur trepidâ-fugâ; caliginem autem Juno

Ver. 1. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον.] Vide suprà ad ξ', 413.

Ibid. — πόρον —— πολαμοῖο.] Τὸ διαβατὸν αὐτῦ μέρος, καθ' ὃν διαπορεύονται αὐτόν. *Schol.*

Ver. 2. — ἀθάνατος.] Similiter infrà *ver.* 13, ἀκάμαντον & *ver.* 88, Θυγατέρα. Vide suprà ad ά, 368.

Ver. 4 — ἦπερ Ἀχαιοί.] Ita ex uno MS. & ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* ἦπερ οἱ ἄλλοι. Quæ lectio ex *ver.* 554, infrà fortasse huc irrepserit.

Ver. 6. Τῇ ῥ'.] *Eâ utique* ——. *Eâ inquam* ——.

Ibid.

Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
Ἐς πολαμὸν εἰλεῦντο βαθύῤῥοον, ἀργυροδίνην·
Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὺ ῥέεθρα,
Ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλάλησιν
Ἔννεον ἔνθα κ' ἔνθα, ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς αἰθομένοιο ἠερέθονται
Φευγέμεναι πολαμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ·
Ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πλήσσουσι καθ' ὕδωρ·
Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθῳ βαθυδινήεντος
Πλῆτο ῥόος κελάδοντος ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.

Expandit antè denſam, ut inhiberet: dimidii verò
In fluvium volvebantur profundè fluentem, vorticibus gyrantem;
Inciderunt autem magno ſtrepitu: ſonitum verò dedere alti fluenta,
Ripæque circumcircà gravitèr gemuere: Illi verò fremitum edentes
Innatabant huc & illuc, agitati per vortices.
Ut verò cùm exactæ impetu ignis locuſtæ evolant
Ut fugiant ad fluvium, ardet autem indefeſſus ignis
Excitatus derepentè; illæ verò metu-perculſæ cadunt in aquam:
Sic Achille fugante Xanthi vorticibus profundi
Implebatur fluentum reſonans mixtim equiſque & viris.

Ibid.——ἠέρα δ' Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν.] Domina *Dacier* hæc ita accipit, ut *Juno Trojanos* nebulâ circumfuſos ab *Achille* eripere ac ſervare dicatur: "Ἐρυκέμεν," inquit "ne ſignifie pas ici, *pour* "*les empêcher de fuir*, mais au contraire, "*pour les ſouver, pour les dérober à Achille.* "Junon pour empêcher Achille de pour- "ſuivre cette moitié de l'armée ennemie, "qui fuyoit vers la ville, la couvre d'un "épais nuage." Ego verò vulgari explicandi rationi magis aſſentior; nempè, *Junonem Trojanos*, caligine offuſâ, in fugâ impedire. Nam vox, ἐρύκω, ſemper apud *Homerum*, *detinere*, *inhibere*, *impedire*, ſignificat;

Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης——. *Il.* σ', 226.
——ἀέκοντα δέ σ' ὧδε ἐρύκει.
Odyſſ. ή, 315.
——ὣς ἀέκοντας ὀρυκτὸ τάφρου ἔρυκε.
Il. ψ', 369.

Atque huic explicandi rationi favere videtur *Euſtathius*; Τὸ δὲ, "ἠέρα Ἥρη Πίτνα πρό- "σθε βαθεῖαν," ταυτόν ἐστι τῷ ἀορασίαν πολλὴν παρατείνει πρὸ ὀφθαλμῶν τοῖς Τρωσὶν, ἵνα ἂν ἀλαδὴ μὴ βλέποντες ἐν τῇ φεύγειν, πίπτοιεν εἰς τὸν πολαμόν

Ver. 7.—ἡμίσεες δὲ Ἐς πολαμὸν εἰλεῦντο.] Καὶ ὅρα, ὅτι κεκλαῦται ὁ ποιητὴς ἐπίτηδες ἱστράχυνα λέξει τὴν τῷ λόγῳ φορὰν, ἁπαλόγως τῷ ἤχῳ τῆς εἰς τὸν πολαμὸν πτώσεως τῶν φευγόντων *Euſtath.*

Ver. 8.——πολαμὸν εἰλεῦντο.] Quâ ratione, πολαμὸν, hîc ultimam producat; item πηλὸν, *ver.* 10; & λιμένος, *ver.* 23; & κατὰ, *ver.* 25; vide ſuprà ad ῥ, 51. *Barneſius* inter varias lectiones retulit πολαμὸν γ' εἰλεῦντο. Sed nihil opus.

Ver. 9.——μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ'.] De hujus ὀνοματοποιίας pulchritudine, vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 11.——ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.]
——Σκάμανδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια ἠ τρυφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, ἠ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν. Suprà μ', 21.

Ubi quum ῥάμνος propriè, non κονίη, ſit *arena*; pro Κάππεσον ἐν κονίῃσι; ex hoc loco, itémque ex *ver.* 132, 213, & 239 hujus libri, ſcribendum conjicit Vir ſummæ eruditionis *Richardus Bentleius*, Κάππεσον ἐν δίνῃσι. Quocum & meliùs congruit *Virgilius*, *Æn.* I. 104;

——ubi tot Simoïs correpta *ſub undis*
Scuta virûm——.

Porrò in eodem verſu, cum ἡμιθέων non ſit vox Homerica; pro ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν, ex δ', 447, ſcribendum conjicit Vir idem eruditiſſimus;

——ἰφθίμων μένε' ἀνδρῶν.

Atque ita *Virgilius* loco jam citato;

——virûm—— *fortia* corpora volvit.

Ver. 13.—τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ.]
Sed non idcirco flammæ atquei ncendia vires
Indomitas poſuere—— *Æn.* V. 680.

Ver.

Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτῇ ἐπ' ὄχθαις,
Κεκλιμένον μυρίκῃσιν· ὁ δ' ἔνθορε, δαίμονι ἴσος,
Φάσγανον οἶον ἔχων, κατὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Τύπτε δ' ἐπισροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὦρνυτ' ἀείκης
Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
Φεύγοντες, πλήμπλασι μυχοὺς λιμένος εὐόρμους,
Δειδιότες· μάλα γάρ τε κακὸν δάσσασθαι, ὅν κε λάβῃσιν·
Ὡς Τρῶες σολαμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
Πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ', ἐπεὶ πάρε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωοὺς ἐκ σολαμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἠΰτε νεβρούς·
Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας εὐτμήτοισιν ἱμᾶσι,
Τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι·
Δῶκε δ' ἑταίροισιν, κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας·
Αὐτὰρ ὁ αὖ ἐπάρησε, καλαπτάμενος μενεαίνων.
Ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο ξυνήντετο Δαρδανίδαο,

At ille nobilissimus hastam quidem reliquit illic in ripis
Acelinatam myricis; ipse autem insilit, deo par,
Gladium solum habens, exitialiaque animo meditabatur opera:
Et feriebat quaquaversùm: eorum verò gemitus excitabatur fœdus
Ense dum-cædebantur; rubescebatque sanguine aqua.
Ut verò metu Delphinis ingentis pisces alii
Fugientes, implent recessus-intimos portûs stationibus-tuti,
Formidantes; omninò enim devorat, quemcunque ceperit:
Sic Trojani fluvii per impetuosi fluenta
Abdebant-se-perculsi sub crepidinibus: Ille verò ut lassatus erat manus cædendo,
Vivos è fluvio duodecim legit juvenes,
Pœnas daturos de Patroclo Menœtiade mortuo:
Hos eduxit à fluvio metu-stupentes, tanquam pinnulos;
Ligavitque à tergo manus scitè-sectis loris,
Quæ ipsi ferebant innexa tortilibus annulis tunicis:
Tradidit autem sociis, deducendos cavas ad naves,
At ipse iterùm irruit, interficere cupiens.
Illic filio Priami obvius factus-est Dardanidæ,

Ver. 17.——ἐπ' ὄχθαις.] *Al.* ἐπ' ὄχθῃ.

Ver. 18. Κεκλιμένον μυρίκῃσιν.] Ὑπὸ μυρικῶν περιεχόμενον, κεκαλυμμένον. *Schol.* Minùs rectè.

Ibid.—Κεκλιμένον.] Vide suprà ad ά, 309 & 314.

Ibid.——ἴσθορε.] *Al.* ἔσθορε.

Ver. 20.—ὦρνυτ'.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 23.——εὐόρμους.] *Al.* εὐόρμους.

Ver. 24.——μάλα.] *Al.* μίγα.

Ver. 25.——δεινοῖο.] Nonnulli, notante *Eustathio*, legerunt δινοῖο. Δινὰς δὲ Συρτοφὰς ἔχουσι.

Ver. 27. Ζωοὺς ἐκ σολαμοῖο δυώδεκα.] ——————Sulmone creatos
Quatuor hic juvenes, totidem, quos educat Ufens,
Viventes rapit; inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat sanguine flammas. *Æn.* X. 517.

Ver. 29. Τοὺς ἐξῆγε.] *Al.* Τοῦσδ' ἐξῆγε. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 31.——φορέεσκον.] *Ferre solebant.* Vide suprà ad β', 221; & ad γ', 84.

Ver. 33.—καλαπτάμενος.] *Al.* δαιζόμενος.

Ver.

Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι· τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
Ἤγε, λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς ἀκ' ἐθέλοντα,
Ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τάμνε, νέας ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν·
Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
Καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσε,
Νησιν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν.
Κεῖθεν δὲ ξεινός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
Ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
Ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
Πέμψειν εἰς ἀΐδαο, κἀκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, ἠδ' ἔχεν ἔγχος,
Ἀλλὰ τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τείρε γὰρ ἰδρὼς

35 E fluvio fugienti, Lycaoni; quem olim ipſemet
Abduxerat, captum ex patris agro invitum,
Nocturnus progreſſus: is verò caprificî acuto ære
Incidebat novellos ramos, ut currûs ambitus eſſent:
Ei autem improviſum malum ſupervenit nobilis Achilles;
40 Et tunc quidem ipſum in Lemnum benè-habitatam vendidit,
Navibus abductum: filius autem Jaſonis pretium dedit.
Illinc verò hoſpes ipſum redemit, multâque dedit,
Imbrius Eëtion, miſitque ad nobilem Ariſben:
Inde is clàm-arreptâ-fugâ, paternam venit in domum.
45 Undecim autem dies animum oblectabat cum ſuis amicis,
Reverſus ex Lemno: duodecimâ verò ipſum rursùs
Manibus Achillis Deus injecit, qui ipſum erat
Miſſurus ad Orcum, etiam nolentem ire.
Hunc autem ut advertit pedibus-valens nobilis Achilles
50 Nudum ſine galeâque & clypeo, neque habebat haſtam,
Namque ea quidem omnia in terram abjecerat; conficiebat enim ſudor

Ver. 35.——τόν ῥά.] *Quem ſcilicèt*——.

Ver. 37.—ἐρινεὸν.] Vide ſuprà ad ζ', 433.

Ver. 38.—Τάμνε.] Vide ſuprà ad Θ', 87; & ad ν', 84.

Ver. 39.——ἄρ'.] *Ut dictum eſt*—— *ver.* 36, 37.

Ibid.—ἦλυθε.] Vide ſuprà ad ὁ, 454; & ad ά, 37.

Ver. 40.—ἐπέρασσε.] Rectè cum duplici σ. Nam πέρασε penultimam corripit, quippe ex περάσκω, non ex περάω deducta. Vide ſuprà ad ά, 67. *Al.* ἐπέρσε.

Ver. 41.—υἱὸς Ἰήσονος.] Ὁ Εὔνεως. *Scholiaſtes.* Rectè; ut liquet ex *Iliad*, ή, 464; Ψ', 747.

Ver. 42.—ἐλύσατο.] Vide ſuprà ad ά, 20.

Ver. 43.——Ἀρίσβην.] Πόλιν Θρᾴκης ὑπ' Ἑλλήσποντον. *Scholiaſtes Euſtathius* autem, Ἀρίσβη δὲ, (inquit,) πόλις Τρωάδος, Μιλησιακὴν ἀποικίαν ἔχουσα. Vide & *Strabonem*, *Geograph. lib.* XIII. *pag.* 883. *Al.* 590.

Ver. 44.—ἔν.] Non hîc ſupervacaneum eſt iſtud ἔν· ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quòd præceſſit, *ver.* 34; Ἔνθ' υἷεϊ Πριάμοιο, &c.

Ibid.—ποδάρκης.] Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver. 51.——ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε.] Id eſt, πάντα χαμαὶ ἀπέβαλε.

Ibid.——τείρε γὰρ ἰδρὼς.] Cod. *Harleian.* τείρε δὲ ἱδρώς.

Ver.

Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῖο, πάρος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ πόπον, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, ὥσπερ ἔπεφνον,
Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζωοὺς ἡρώεσσιν.
Οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε, φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην περ ἐρημένος· ἀλλά μιν ἔσχε
Πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολλοὺς ἀέκοντας ἐρύκει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω,
Ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἤ μιν ἐρύξει
Γῆ φυσίζοος, ἥτε καὶ ἀμείνονά περ ἐρύκει.
Ὣς ἄρμαινε μένων· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθε πεφυκὼς,
Γούνων ἅψασθαι μεμαὼς περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγέειν θανάτου τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
Ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχεθε δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐτάμεναι μεμαὼς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων

Fugientem è fluvio, delassatióque genua subtùs domabat;
Indignatus utique dixit ad suum magnum animum;
" Papæ, ingens sanè miraculum hoc oculis video.
" Jam nimirùm Trojani magnanimi, quos interfeci,
" Rursùs resurgent ex infernis etiam à caligine,
" Ut jam & hic reversus ab, postquàm effugit luctuosum diem,
" Lemnum in sacram *licèt* venundatus; neque ipsum continet
" Pontus sali cani, qui multos invitos coercet.
" Sed agedum & hastæ cuspidem nostræ
" Gustabit, ut videam in mente & cognoscam,
" An similitèr & illinc reversurus sit, an ipsum coerceat
" Terra alma, quæ & fortem licèt cohibeat.
Hæc animo versabat manens; at ille prope cum venit animo confirmato,
Genua tangere cupiens; valdè enim exoptabat animo
Effugere mortémque cruentam & fatum nigrum.
Ac quidem hastam longam sustulit nobilis Achilles,
Percutere paratus: is autem cumens subiit & prehendit genua.

Et genua amplectens, effatur talia supplex;
Per patrios manes, & spes surgentis Iuli,
Te precor, hanc animam serves natoque patrique.
Æn. X. 521.

Ver. 53. Ὀχθήσας δ'.] Edidit *Barnesius* Ὀχθήσατ'. "Sensu (ut ait) & Syntaxi congentibus." Sed minùs rectè. Vide suprà ad ξ, 57; & ad ϕ, 439.

Ver. 60.—ἄγε δὴ.] Vide suprà ad ϊ, 249; & ad β', 168.

Ver. 64.—τιθαιὼς.] Vide suprà ad β', 316.

Ver. 65.—ἅψασθαι.] *Al.* ἄψεσθαι.

Ver. 67. Ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχεθε.] Inde Mago procul infensam cum tenderet hastam;
Ille, astu subito, ac tremebunda supervolat hasta:

Bibl.—ἀνέσχεθε.] *Eustathius* legit ἀνίσχεθε.

Ver. 68. Οὐτάμεναι.] Non ex ὑτάω, inde enim fit ὑτήμεναι, vel ὑτάμεναι quod antepenultimam necessariò producat: Sed, quâ analogiâ ex τίθημι fit τιθέναι; ex δίδωμι, διδόναι; eâdem ex ὑτάω fit ὑτᾶναι, indèque ὑτάμεναι, quod antepenultimam necessariò corripit.

Ver.

Κύψας· ἐλχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἕστη, ἱεμένη χροὸς ἆμμιξαι ἀνδρομέοιο.
Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλίσσετο γούνων,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Ἀντί τοι εἰμὶ ἰκέταο, διοτρεφές, αἰδοίοιο.
Πὰρ γάρ τοι πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
Ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Καί μ' ἐπέρασσας, ἔνευθεν ἄγων πατρός τε, φίλων τε,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον·
Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐστὶν
Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
Πολλὰ παθὼν, νῦν αὖ με τεῇς ἐν χερσὶν ἔθηκε
Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω πῃ ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρὶ,
Ὅς με ζωὸν ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἀλτάο γέροντος,

Pronus: haſta verò ſuper dorſum in terrâ
Stetit, cupiens corpore ſatiari humano.
Cæterùm hic alterâ *manu* quidem prehenſis ſupplicabat genibus,
Alterâ verò tenebat haſtam acutam, neque dimittebat;
Et eum ſupplicans verbis alatis allocutus eſt;
" Genua-amplexus te oro, Achille; tu autem me reſpice, meique miſerere:
" Loco tibi ſum ſupplicis, Jovis alumne, reverendi.
" Apud te enim primùm guſtavi Cereris fruges,
" Die illo, quandò me cepiſti benè-culto in agro,
" Et me vendidiſti, procul abductum à patrâque, amiciſque,
" Lemnum in ſacram; centum autem boûm-pretium tibi peperi:
" Nunc verò redemptus fuero ter tantis datis: Aurora autem mihi eſt
" Hæc duodecima, poſtquàm in Ilium perveni,
" Multa perpeſſus; nunc verò me tuis in manibus poſuit
" Fatum exitiale: odio nimirùm ſum Jovi patri,
" Qui me tibi rurſùs tradidit: Brevis autem ævi me mater
" Peperit Lathoë, filia Altæ ſenis,

Ver. 69.——ἄρ'] *Ut neceſſe erat*——.

Ver. 70.——ἱεμένη χροὸς ἆμμιξαι.] Vide ſuprà ad δ', 126; & ad ὁ, 317.

Ver. 71.——ἐλίσσετο.] Ita reſtituit *Barneſius*. *Al.* ἐλίσσετο. Quod & ipſum ferri poſſit; eâdem ſcilicèt analogiâ, ac ἐλώρια. Vide ſuprà ad ὁ, 4. Ἐλλίσσετο tamen rectius videtur; non modò propter ſimilia, ἄλλαξε, ἐλλιτάνευε; ſed maximè propter eandem ipſam vocem, ἐλλισάμην, *Odyſſ.* λ', 35; & ν', 273; ubi Exemplaria conveniunt.

Ver. 72.——οὐδὲ μεθίει.] Vide ſuprà ad ὁ, 24 and 66; & ad π', 762.

Ver. 73.——λισσόμενος ἔπεα.] Vide ſuprà ad ἁ, 51. *Al.* φατὶ δ' ἔπεα.

Ver. 76.——πρώτῳ] *Al.* πρῶτον.

Ver. 78.——ἐπέρασσας.] Cod. *Harleian.* ἐπέρασας. Minùs rectè. Vide ſuprà ad *ver.* 40.

Ver. 79.——ἑκατόμβοιον.] Τιμὴν ἑκατὸν βοῶν ἀξίαν. *Schol.*

Ver. 80. Νῦν δ' ἐλύμην.] Ita edidit *Barneſius*. *Al.* Νῦν δὲ λύμην. Ἰστέον, ὅτι τὸ, " Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών," οὐκ ἔστιν εὐθύνειν, ἀλλ' ὁριζικὸν, ὑπερσυλλελογισμένον ἀντὶ τοῦ ἐλελύμην. *Etymolog. Magn.* à *Barneſio* citatum. Vide infrà ad *ver.* 114; & ad ω', 1.

Ver. 81.——εἰλήλουθα.] Hoc eſt, quod aiunt Galli, *Je ſuis venu*. Vide infrà ad ἁ, 37.

Ver. 85, 86. Ἀλτάο——Ἀλτεω.] Vide ſuprà ad ἁ, 405.

Ver.

Ἄλξεω, ὃς λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σαλνιόεντι.
Τῆ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
Τῆσδε δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
Ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
Ἀντίθεον Πολλύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·
Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριός εἰμι Ἕκτορός εἰμι,
Ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνήεά τε, κραιπνόν τε.
Ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς,
Λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε·
Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε·
Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἑπισπεῖν μόρσιμον ἦμαρ,

" Altæ, qui Lelegibus bellicosis imperat,
" Pedasum excelsam obtinens prope Satnioëntem.
" Hujus autem habuit filiam Priamus, multas etiam & alias:
" Ex hâc duo nati sumus, tu verò ambos obtruncaveris:
" Illum quidem primos inter pedites domuisti,
" Deo-parem Polydorum, postquàm percussisti acutâ hastâ:
" Nunc verò hîc mihi malum erit; non enim puto
" Tuas manus *me* effugiturum, postquàm propè-adduxit Deus.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tuâ:
" Nè me interfice, non enim uterinus-frater Hectoris sum,
" Qui tibi sodalem interemit mitémque, fortémque.
Sic utique eum Priami allocutus est illustris filius,
Supplicans verbis; immitem autem vocem audivit;
" Stulte, nè mihi pretia-redemptionis memora, neque narra:
" Antequàm enim Patroclus assecutus esset fatalem diem,

Ver. 87. Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σαλνιόεντι.] Καὶ νῦν δὲ προσληπτέον ὅτι Πήδασόν τινα λέγει [Ὅμηρος] πόλιν αὐτῶν [Λελέγων] ὑπὸ Ἀλκηπτιλαμένων. " Ἄλξεω ὃς Λε-" λέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει, Πήδασον " αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σαλνιόεντι." Καὶ νῦν ὁ τόπος δείκνυται τῆς πόλεως ἔρημος. Γράφουσι δέ τινες οὐκ εὖ " ὑπὸ Σαλνιόεντι," ὡς ὑπὸ ὄρει Σαλνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως· οὐδὲν δ' ἐστὶν ὄρος ἐνταῦθα Σαλνιόεις προσαγορευόμενον· ἀλλὰ πολαμὸς ἐφ' ᾧ ἱδρῦται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐστὶν ἐρήμη. *Strabo, Geograph. lib.* XIII.

Ver. 91. Ἀντίθεον.] Insignem; non utique ad *omnem* virtutem, sed propter *agilitatem singularem*. Vide suprà ad ύ, 410.

Ibid.——ὀξέϊ δουρί.] Cod. *Harleian.* ὀξέϊ χαλκῷ.

Ver. 93.—ἐπέλασσε.] Vide suprà ad ν', 1.

Ver. 94. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι.] Vide suprà ad ω', 851.

Ver. 95.—ὁμογάστριος.] Ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ἀδελφός. *Schol.*

Ver. 98. Λισσόμενος ἐπέεσσιν.] *Al.* μειλιχίοις ἐπέεσσιν. Ut suprà λ', 137. Cui lectioni & aptiùs respondet sequens ἀμείλικτον. Porrò, quâ ratione, Λισσόμενος, hîc ultimam producat; item ἀπὸ, *ver.* 113; & ἄμφηκες, *ver.* 118; & ἐπευχόμενος, *ver.* 121; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 99. Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο.] *Al.* μή μοι ταῦτα πιφαύσκεο.

Argenti atque auri memoras quæ multa talenta,
Gnatis parce tuis: belli commercia Turnus
Sustulit illa prior, jam tum Pallante perempto. *Æn.* X. 531.

Ver. 100.—μόρσιμον ἦμαρ.] *Al.* αἴσιμον ἦμαρ.

Ver.

Τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, οἳ πολλούς ζωοὺς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασσα·
Νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅς κεν θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεός γε
Ἰλίου προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλῃσι,
Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
Ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι οὕτως;
Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Οὐχ ὁράας, οἷος καὶ ἐγὼ καλός τε, μέγας τε,
Πατρὸς δ' εἰμὶ ἀγαθοῖο, θεοὶ δέ μ' ἐγείναλο μήτηρ·
Ἀλλ' ἐπί τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ
Ἔσσεται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ·
Ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἕληται,
Ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.

" Interea aliquantùm mihi parcere in animo gratum erat
" Trojanis; & multos vivos cepi, & vendidi:
" Nunc verò non eſt, qui mortem effugiat, quemcunque utique Deus
" Ilium ante meas in manus conjecerit,
" Univerſorum Trojanorum, præcipuè autem Priami filiorum.
" Sed, amice, morere & tu: cur lamentaris fruſtrà?
" Occubuit & Patroclus, qui tamen te multò præſtantior.
" Nonne vides, qualis & ego, pulchérque, magnúſque;
" Quin & patre natus ſum eximio, deáque me peperit mater:
" Et mihi tamen utique mors & fatum violentum
" Aderit, ſeu aurora *fuerit*, ſeu crepuſculum, ſeu meridies;
" Quando quis & mihi ære animum auferet,
" Sive is haſtâ percuſſerit, ſive à nervo ſagittâ.

Ver. 102.——ἐπέρασσα.] Vide ſuprà ad *ver.* 40.

Ver. 103.——ὅς κεν θάνατον φύγῃ.] *Al.* ὅτις θάνατον φύγοι.

Ver. 104. Ἰλίου προπάροιθεν.] Vide ſuprà ad ὁ, 24 & 66.

Ver. 105. Συμπάντων.] *Al.* Καὶ πάντων. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 106.——αὕτως.] *Al.* ἅτως.

Ver. 107. Κάτθανε καὶ Πάτροκλος.]

Ipſe Epicurus obît decurſo lumine vitæ,
Qui genus humanum ingenio ſuperavit; & omnes
Præſtinxit, ſtellas exortus uti ætherius Sol:
Tu verò dubitabis, & indignabere obire.
Lucret. Lib. III. 1055.

Et *ver.* 1038 ejuſdem libri;

Lumina ſis [*Al.* ſic] oculis etiam bonus Ancu' reliquit,
Qui melior multis, quam tu fuit——.

Similiter ferè & *Cicero*; " Ii viri hoc bello
" occiderunt, ut impudentia videatur eandem fortunam, ſi res cogat, recuſare."
Ad Familiares, Lib. VI. *Epiſt.* 4. Λέγεται δέ πῶς——τὸν——Καλλισθένην ζυνέντα τὴν ἀλλοίριότητα τῦ βασιλέως, [Ἀλεξάνδρυ,] δῖς ἢ τρὶς ἀπιόντα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, " Κάτθανε
" καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων." *Plutarch. Vitæ Alexandri & Julii Cæſaris comparatæ.* Vide ſuprà ad σ', 117.

Ver. 108. Οὐχ ὁράας, οἷος καὶ ἐγὼ.] Vide *Suetonium. Domitian. cap.* 18; Ubi verſum hunc ab Imperatore uſurpatum refert.

Ibid.——οἷος καὶ ἐγὼ, καλός τε, μέγας τε.] *Al.* οἷος μὲν ἐγὼν, ἠΰς τε, μέγας τε.

Ibid.——καλός.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 110.——τοι καὶ.] *Al.* τοι καὶ ἐμοί. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 111.——ἢ ἠὼς, ἢ δείλης.] *Al.* δείλη. " Quæ lectio" (inquit *Henricus Stephanus*) " mihi ſimplicior videtur, & aptiùs jungi
" cum ἠὼς." *Al.* δείλη.

Ver. 112.——ἄρει.] Cod. *Harleian.* ἄρῃ. *Al.* ἄρῃς· quo modo legit & *Scholiaſtes*; exponitque, Σίδηρος τὴν ψυχὴν ἀφέλῃται.

Ver. 113.——ὅγε.] De hujus Syntaxeos venuſtate; vide ſuprà ad γ', 409.

Ibid.——νευρῆφιν.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver.

Ὣς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Ἔγχος μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Δοῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο τανυσθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποσὶν ἀμπὸνδε, λαβὼν ποδός, ἦκε φέρεσθαι,
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ἔνθαυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλὰς
Αἷμ' ἀπολιχμήσονται, ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
Οἴσει δωτῆρας εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον,
Θρῴσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν ῥῖχ' ὑπαλύξει

Sic dixit: illius verò ibi ſoluta ſunt genua & charum cor;
Haſtam quidem dimiſit, conſeditque manibus paſſis
Ambabus: Achilles verò ſtricto enſe acuto
Percuſſit ad clavículam propè cervicem; totus autem ei intrò
Subiit enſis anceps: ille verò pronus in terrâ
Jacebat extenſus; ſanguis autem ater effluebat, rigabátque terram.
Illum verò Achilles in fluvium, prehenſum pede, miſit ferendum,
Et ſuper eum glorians verba alata profatus eſt;
" Iſtic nunc jace inter piſces, qui tibi vulneris
" Sanguinem delambent, ſecuri; neque te mater
" Impoſitum lectis deflebit, ſed Scamander
" Feret vorticoſus in maris latum ſinum.
" Saltans quis per undam ſub nigram horreſcentem ſuperficiem evehetur

Ver. 114.——λύτο.] Non ex ἐλύθη, inde enim fit λῦτο primâ productâ; ſed ex ἐλέλυτο. Eodem modo ac λέλοιπα ex ἐλέλειπα. Vide infrà ad ώ, 1.

Ver. 115.——πετάσσας.] Rectè cum duplici σ. Nam πετάσας mediam corripit, quippe à πετάννυμι deducta. Vide ſuprà ad ά, 67; & ad *ver.* 40, hujus libri.

Ver. 117. Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω Δοῦ ξίφος.]

Cervice orantis capulo tenus abdidit enſem. *Æn.* X. 536.

Ver. 118.——ἄρα.] *Ut ex tali vulnere neceſſe erat*——.

Ibid.——γαίῃ.] Cod. *Harleian.* γαίης.

Ver. 120, 148, 152. Τὸν δ'——οἱ δ'——Τὸν δ'] Vide ſuprà ad ά, 57; & ad ϑ, 160.

Ver. 121.——ἴππα πλερόεντ' ἀγόρευεν.] *Al.* ἴππα πλαρόεντα προσηύδα.

Ver. 122.——Ἔνθαυθοῖ νῦν κεῖσο.]

Iſtic nunc, metuende, jace; non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra ſepulchro;
Alitibus linquere feris, aut gurgite merſum
Unda feret, piſcesque impaſti vulnera lambent. *Æn.* X. 557.

Ver. 123.——ἀκηδέες.] *Al.* ἀκηδίες.

Ver. 124, 223.——Σκάμανδρος—Σκάμανδρε.] Cod. *Harleian.* Κάμανδρος—Κάμανδρε.

Ver. 126. Θρῴσκων τις κατὰ κῦμα, &c.] Ἐφαλλόμενός τις τῶν ἰχθύων κατὰ θάλασσαν, ἢ ἐμπεσόντος τοῦ δυπάσου πτερυγὸς, πάλιν ὑπὸ τὸν μέλανα φρῖκα καταδύσεται. *Schol.*

Ibid.——μέλαιναν φρῖχ'] Φρὶξ δέ ἐστιν ἡ ἠρεμαία τοῦ ὕδατος κίνησις. *Schol.* Ἀλλ' οὐδὲ τὴν φρῖκα ἀκούειν δύναμαι τὸν ἀφρὸν, Ὁμήρου μὲν μέλαιναν φρῖκα λέγοντος, τοῦτο δὲ ἀξιοῦντος λευκότητα ἀκούειν——Καὶ ἔστιν ἡ φρὶξ κινουμένου τοῦ πνεύματος ἀρχή. *Porph. Quæſt. Homeric.* 7.

Ibid.——φρῖχ' ὑπαλύξει.] Ita ex duobus MSS. & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* ὑπαΐξει. Quod, ut opinor, vix ferri poteſt. Nam vox ἄσσω (uti notavit *Barneſius*,) quàm ſæpè apud *Homerum* occurrat, primam producit, corripit ne *ſemel* quidem.

Ver.

Ἰχθύς, ὥς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄξυ κιχείομεν Ἰλίθ' ἱρῆς,
Ὑμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων·
Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐΰῤῥοος ἀργυροδίνης
Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερεύετε ταύρους,
Ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο, καταπτάμεναι μενεαίνων,
Υἱέϊ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
Γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμένοιο θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' αὐτίος ἐκ ποταμοῖο

" Piſcis, ut comedat Lycaonis albam pinguedinem.
" Pereatis, donec urbe potiamur Ilii ſacræ,
" Vos quidem, fugientes, ego verò à-tergo contruncidans:
" Neque vobis ipſe fluvius latè fluens vorticibus argenteus
" Proderit, cui jam ſæpè multos ſacrificatis tauros,
" Vivóſque in vortices demittitis ſolidos-ungulis equos.
" Sed & ſic peribitis dirâ morte, uſque dum omnes
" Lueritis Patrocli cædem, & interitum Achivorum,
" Quos ad naves veloces interfeciſtis, abſente me.
Sic utique dixit: Fluvius autem iram-concepit ipſo penitùs corde;
Agitabátque animo, quomodo ceſſare faceret à laborè bellico
Nobilem Achillem, & à Trojanis peſtem averteret.
Intereà autem Pelei filius, tenens prælongam haſtam,
Aſteropæo inſiliit, interficere cupiens,
Filio Pelegonis: illum autem Axius fluentis-latus
Genuit, & Peribœa, Aceſſameni filiarum
Natu-maxima: Huic enim miſtus eſt Fluvius vorticibus-profundus.
In hunc utique Achilles impetum fecit: hic autem adverſus è fluvio *prodiens*

Ver. 127.——ὥς κε φάγῃσι.] *Al.* ὅς κε φάγῃσι. Quo modo citat *Porphyrius* loco ſuprà citato. Atque ita etiam legit Codex *Harleianus*.

Ibid.——ἀργέτα δημόν.] Vide ſuprà ad Υ, 206; & ad ω, 185.

Ver. 132. Ζωοὺς——ἵππους.] Τὰ ὀρεμβλικώτατα τῶν ζώων τοῖς ποταμοῖς ἱερεύσαι. *Schol.* MS. apud *Barneſium*.

Ibid.——καθίετε.] Vide ſuprà ad ω, 762; & ad ὁ, 24.

Ver. 134. Τίσετε.] Vide ſuprà ad δ, 257; & ad ί, 508; & ad ὁ, 116.

Ver. 136.——χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.]
——ſtetit acri fixa dolore.
Æn. VII. 291.

Ver. 137.——πόνοιο.] Cod. *Harleian.* φόνοιο.

Ver. 138.——λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 144. Τῷ δ' Ἀχιλεὺς.] *Al.* Τῷ ῥ' Ἀχιλεύς.

Ἔσῃ, ἔχων δύο δοῦρε· μένῳ δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθῳ, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων ἀϊζηῶν,
Τὼς Ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ζχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερῳ προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μευ ἔτλης ἀντίῳ ἐλθεῖν;
Δυσήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνῳ προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
Πηλεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
Εἶμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἦδε δέ μοι νῦν
Ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·
Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρυ ῥεούτου,
Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
Ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τόνδ' ἐμὲ φασὶ
Γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ὁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς

145 Conſtitit, tenens duas haſtas: animos autem ei præcordiis indidit
Xanthus; indignabatur enim de cæſis pugnâ juvenibus,
Quos Achilles ceciderat per fluentum, neque miſeratus erat.
Hi verò quandò jam propè erant alter in alterum vadentes,
Illum prior allocutus eſt pedibus-valens nobilis Achilles;
150 " Quis, unde es virorum, qui mihi auſus es obvius venire?
" Infelicium utique filii meo robori occurrunt.
Hunc verò Pelegonis allocutus eſt illuſtris filius;
" Pelide magnanime, cur genus interrogas?
" Sum ex Pæoniâ glebosâ, longè ſitâ,
155 " Pæonas viros ducens longis-haſtis-armatos; hæc autem mihi nunc
" Aurora undecima, poſtquàm in Ilium veni:
" At mihi genus ex Axio latè fluente,
" Axio, qui pulcherrimam aquam per terram fundit,
" Qui genuit Pelegonem inclytum haſtâ: hunc me aiunt
160 " Genuiſſe: Nunc verò pugnemus, illuſtris Achille.
Sic dixit minitans: At ſuſtulit nobilis Achilles
Peliacam fraxinum; ſimúlque haſtis utrinque

Ver. 145.——μένῳ δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε.] Vide ſuprà ad υ, 110.

Ver. 147.——ἐδάϊξε.] *Al.* ἐδάϊζε. Quomodo legit & Codex *Harleianus*. Quæ &, ut opinor, melior lectio.

Ibid.—κατὰ ῥόον.] Quâ ratione, κατὰ, hîc ultimam producat; item Πηλιάδα, *ver.* 162; & ἄρα, *ver.* 174; & πρίν, *ver.* 179; & εὐχόμενῳ, *ver.* 183; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 148. Οἱ δ' ὅτε δὴ.] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 151.—ἀντιόωσι.] *Al.* ἀντιφέρωνται.

Ver. 156. Ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.] Vide ſuprà ad β', 848.

Ibid.——εἰλήλουθα.] Vide ſuprà ad *ver.* 81; & ad ά, 37.

Ver. 157 ——Ἀξιοῦ.] Πόλαμὸς Παιονίας· ἡ δὲ Παιονία τῆς Θρᾴκης. *Schol. Al.* Ἀξίου.

Ver. 158. Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν.] Vide ſuprà ad β', 850.

Ver. 160.——νῦν αὖτε μαχώμεθα.] Cod. *Harleian.* νῦν δ' αὖτε μαχώμεθα.

Ver. 161.——ἀνέσχετο.] *Al.* ἀνέσχεθε.

Ver. 162.——ὁ δ' ὁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς.]

Καὶ

Ἥρως Ἀσεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦε.
Καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δορὶ ζάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
Ῥῆξε ζάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπισράδδην βάλε χειρὸς
Δεξιτερῆς, ζύτο δ' αἷμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτῆς
Γαίῃ ἐνεσήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀσεροπαίῳ ἐφῆκε, καλακτάμεναι μενεαίνων·
Καὶ τὸν μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ', ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Ἆλτ' ἐπί οἱ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ·

Heros Asteropæus, ambidexter enim erat:
Atque alterâ quidem hastâ scutum percussit, neque penitùs
Perrupit scutum; aurum enim prohibuit, dona Dei:
Alterâ verò eum *ad* cubitum strictim percussit manûs
Dextræ; exiliit autem sanguis ater; ipsa verò super eum
Terræ infixa est, cupiens corpore satiare se.
Secundus verò Achilles hastam rectà-volantem
In Asteropæum immisit, occidere cupiens:
Et ab hoc quidem aberravit; at altam percussit ripam,
Medio-tenus autem impegit ripæ fraxineam hastam.
Pelides verò, ense acuto extracto à femore,
Saliit in eum ardenti-animo: at ille fraxinum Achillis
Non poterat è crepidine evellere manu robustâ:

Καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὐκ εὐσύνακτος· ὅτε γὰρ ἀκολούθως πρὸς τὸ μελίην, ὅπερ ἐστὶν αἰτιατικῆς πτώσεως, εἴρηται τὸ δέρασιν, ὤφειλε γὰρ δέραια εἰπεῖν· ἀλλ' οὐδὲ ῥῆμα κεῖται ἵνα ἦν ὅτι ὁ δὲ Ἀσεροπαῖος ὁμοῦ ὡς ἀμφιδέξιος δέρασιν ἔβαλεν, ἢ ἠκόντισεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. *Eustath.* Scholia MS. apud *Barnesium* hîc legunt ἀμαρτῇ· itaque exponunt Ἀμαρτῇ, ἐπίρρημα· ἢ Σημαίνει τὸ ὁμοῦ, ἢ κατὰ τὸ αὐτό· ἀπὸ ἀμαρτήδην κατ' ἀποκοπήν. Καὶ ἐνταῦθα σημαίνει, Ἀμφότερα τὰ δέραια ὁμοῦ ἀφῆκεν. *Eustathius* porrò hîc legit ἀμαρτῇ· eodémque modo in uno MS. scriptum reperit *Barnesius*; Ipse autem edidit ὁμάρτᾳ δέρασιν ἀμφοῖν· nullâ idoneâ auctoritate.

Ver. 163.—περιδέξιος.] Ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δεξιῶς χρώμενος. *Schol.* Porro vocem hanc *æquimanum* reddit *Symmachus*, *Ep.* IX. 110.

Ver. 166.——ἐπισράδδην βάλε.] Ἀχρι τοῦ ἐπιξῆσαι μόνον τὸ δέρμα. *Schol.*

—partim *stringentia* corpus. *Æn.* X. 331.
Tandem etiam magno *strinxit* de corpore Turni. *Ibid.* 476.

Ver. 168.——λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.] Οἱ παλαιοὶ,—πρὸς τὰς ἐμφάσεις ἢ τὰς μιμήσεις ἢ ὀνομαλοποιίας, χρῶνται ἢ μεταφοραῖς——λέγοντες ἢ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι." *Plutarch. Sympofiac. lib.* IX. *Probl.* 15. Vide suprà ad ὁ, 317; & ad δ', 126.

Ver. 169.——μελίην ἰθυπτίωνα.] Ἐπ' εὐθείας φερομένην, ἢ οἱονεὶ ἱπταμένην. *Schol.*

Καὶ δ' ἄλλως τῷ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ'—
Suprà ὑ, 99.

Quem ad locum *Eustathius*; Τὸ δὲ, "ἰθὺ "πέτεται," ἀφορμὴ γίνεται τῷ Συνθέτως ἰθυπτίωνα εἰπεῖν τὴν Ἀχιλλέως μελίαν. *Al.* ἰθυκτίωνα.

Ver. 172. Μεσσοπαγὲς.] *Al.* Μεσσοπαλές.
Ibid.——μείλινον ἔγχος.] *Al.* χάλκειον ἔγχος.

Ver. 174.——ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος· Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι.]

Incubuit, voluitque manu convellere ferrum
Dardanides—— *Æn.* XII. 774.
Namque diu luctans, lentoque in stirpe moratus
Viribus haud ullis valuit discludere morsus
Roboris Æneas—— *Ibid.* 781.

Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίῃ· τὸ δὲ τέτρατον, ἤθελε θυμῷ
Ἄξαι ἐπισπάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς ζχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
Γαςέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ ζκότος ὄσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ ςήθεσσιν ὀρέξας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριζε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα.
Κεῖσ' ἔτω· χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
Παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
Φῆσθα ςὶ μὲν ποταμῷ γένος ἔμμεναι εὐρυ ῥέοντος·
Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι·
Τίκτε μ' ἀνὴρ, πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἁλιμυρήεντων·
Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ, ποταμοῖο τέτυκται.
Καὶ γάρ ςοι πολαμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι

Ter quidem ipsam concussit, extrahere cupiens;
Ter verò deseruit vi: at quartò, parabat animo
Frangere incurvatam hastam fraxineam Æacidæ;
Sed antè Achilles cominùs ense animam abstulit:
Ventrem enim ei percussit ad umbilicum: omnia autem
Effusa sunt in terram intestina; & eum continuò tenebræ oculos contexere
Expirantem: Achilles verò in pectora irruens,
Armáque detraxit, & glorians verbum dixit;
" Jaceto sic: arduum tibi præpotentis Saturnii
" Cum filiis contendere, è Fluvio licèt genito.
" Dicebas tu quidem Fluvii genus *te* esse latè fluentis;
" At ego genus magni Jovis glorior esse:
" Genuit me vir, multis imperans Myrmidonibus,
" Peleus Æacides; ipse verò Æacus ex Jove erat:
" Ideo potentior quidem Jupiter Fluviis in mare fluentibus:
" Potentius itidem Jovis genus, *quàm* Fluvii est.
" Etenim tibi fluvius utique adest magnus, si potest quid

Ver. 176.—ἐρύσσασθαι.] *Al.* ἐρύσσεσθαι.

Ver. 177.—βίῃ.] *Barnesius* edidit βίη. Verum, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 181. Χύντο χαμαὶ χολάδες.] Rem *turpem* consultâ verborum κακοφωνίᾳ depingit. Similiter *Virgilius* belli civilis horrorem;

Neu patriæ validas in viscera vertite vires.
Æn. VI. 833.

Item Deæ vulnerandæ turpitudinem;

—& Veneris violavi vulnere dextram.
Æn. XI. 277.

Ibid.—τὸν δὲ ζκότος ὄσσε κάλυψεν.] Vide suprà ad δ', 461 & 503.

Ver. 182. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ'.] *Al.* Ἀχιλεὺς γάρ.

Ibid.——ἄρ'.] *Deinceps*——. *Ut facere solitus erat*——.

Ibid.——ἐνὶ.] *Al.* ἐπὶ.

Ver. 184—193.—Κρονίωνος——Κρονίωνι.] De prosodiâ vocis Κρονίωνος & Κρονίωνος, vide suprà ad ά, 397; ad ζ', 464; & ad ν', 46.

Ver. 185.——ἐκγεγαῶτι.] Vide suprà ad β', 818; ad ζ', 464; & ad ν' 46.

Ver. 191—198.——τέτυκται——δείδοικε.] Vide suprà ad σ', 261; & ad ν', 481 & 736.

Ver. 192.——πάρα μέγας.] Quâ ratione ultima vocis, πάρα, hîc producatur; item πρὶν, *ver.* 225; vide suprà ad ά, 51.

Ver.

Χραισμεῖν· ἀλλ' ἐκ ἔῃσι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι·
Τῷ, ὅτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
Οὐδὲ βαθυῤῥείταο μέγα ζθένος Ὠκεανοῖο,
Ἐξ ὅπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,
Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
Δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' ὐρανόθεν ζμαραγήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
Αὐταὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστὰς,
Οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,

" Prodesse; sed non licet cum Jove Saturnio pugnare:
" Ideò, ne rex quidem Acheloïus æquiparatur,
" Neque profundè-fluentis ingens vis Oceani,
" Ex quo tamen omnes fluvii, & omne mare,
" Et omnes fontes, & putei alti fluunt:
" Sed & is metuit Jovis magni fulmen,
" Horrendúmque tonitru, quando è cœlo fragorem-dederit.
" Dixit utique, & è crepidine evulsit æream hastam.
Illum verò ibidem reliquit, postquàm charam animam abstulerat,
Jacentem in arenis; alluebat autem ipsum nigra aqua.
Illum quidem anguillæque & pisces circum-occupati-erant,
Pinguedinem raptim comedentes renibus-obtensam carpentes.
At ille perrexit ire ad Pæonas bellatores-equestres,
Qui utique jam juxta fluvium in-fugam-conversi-erant vorticosum,

Ver. 193.—ἐκ ἔῃσι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι.] ——χρὴ δὲ πρὸς Θεὸν ἐρίζειν.
Pindar. Pythior. Od. II. *ver.* 161.

Ver. 194.——Ἀχελώϊος.] Πόταμος μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ver. 195.——Ὠκεανοῖο, Ἐξ ὅπερ πάντες ποταμοὶ.] Pulchrè *Eustathius*, *Proœm. ad Iliad.* Ἐξ ὠκεανοῦ μὲν γὰρ πόταμοὶ πάντες· πηγαὶ πᾶσαι· φρέατα πάντα, κατὰ τὸν πάλαι λόγον. Ἐξ Ὁμήρου δὲ, εἰ καὶ μὴ πᾶσα, πολλὴ γοῦν παρεισέῤῥευσε τοῖς Σοφοῖς λόγου ἐπίῤῥοή. Οὐδεὶς γοῦν ὅτι τῶν τὰ ἄνω περιερχομένων, ὅτε τῶν περὶ φύσιν, ὅτε τῶν περὶ ἦθος, ἐθ' ἁπλῶς τῶν περὶ λόγους ἐξωτερικοὺς, ὁποίους ἂν εἴποι τις, παρῆλθε τὴν Ὁμηρικὴν Σκηνὴν ἀξεναγώγητον, ἀλλὰ πάντες παρ' αὐτῷ κατέλυσαν, &c. Item *Dionysius Halicarnassensis*; Κορυφὴ μὲν οὖν ἁπάντων καὶ Σκοπὸς, ἐξ οὗ πως πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πᾶσαι κρῆναι, δικαίως ἂν Ὁμήρου λέγοιτο. Περὶ Συνθέσεως, §. 24. Et *Quintilianus*; " Hinc enim (quemadmodum " ex oceano dicit ipse amnium vim fonti- " umque cursus initium capere,) omnibus " eloquentiæ partibus exemplum & ortum " dedit." *Lib.* X. *cap.* 1.

Ver. 197.——νάουσιν.] *Al.* νέουσιν.

Ver. 199.——βροντὴν——ζμαραγήσῃ.] De hujusmodi ὀνοματοποιίας venustate, vide suprà ad β', 210; ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ibid.——ζμαραγήσῃ.] *Al.* ζμαραγήσει.

Ver. 200.——χάλκεον ἔγχος.] Vide suprà ad γ', 380.

Ver. 203.——ἄρ'.] *Ut fieri solet*——.

Ibid.——ἐγχέλυες.] *Al.* ἐγχέλιες.

Ver. 205.——ἱπποκορυστὰς.] Γελοίως ὁ Ἀπίων ἱπποκορυστὰς ἀπέδωκε, τοὺς κόρυθας ἔχοντας ἱππείας θριξὶ κεκοσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ τὴν κόρυν ζυνέκειτο, ἱπποκόρυθος ἂν ἐλέγετο. Νῦν δὲ ζημαίνει τὸν ἔφιππον ὁπλίτην, κορυστὴς γὰρ ἀπὸ μέρους ὁ ὁπλίτης καὶ μαχητής. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 15.

Ver. 206. Οἵ ῥ'.] *Qui utique*——. *Qui scilicèt.*

Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
Ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀσύπυλόν τε,
Μνησόν τε, Θράσιόν τε, καὶ Αἴνιον, ἠδ' Ὀφελέστην·
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
Ἀνέρι εἰσάμενος βαθέης δ' ἐκφθέγξατο δίνης·
Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνεσιν θεοὶ αὐτοί.
Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα, μέρμερα ῥέζειν·
Πλήθει γὰρ δή μοι κεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
Οὐδέ τι πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν,
Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δέ κλείεις ἀϊδήλως.
Ἀλλ', ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔσαι ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφὲς, ὡς σὺ κελεύεις·

Ut viderunt illum fortiſſimum in aſperâ pugnâ
Manibus Pelidæ & enſe fortitèr domitum.
Tunc interfecit Therſilochúmque, Mydónaque, Aſtypylúmque,
Mnesúmque, Thraſiúmque, & Ænium, atque Opheleſtem:
Et omninò adhuc plures interemiſſet Pæonas velox Achilles,
Niſi iratus allocutus fuiſſet Fluvius vorticibus-profundus,
Viro ſe poſtquàm aſſimulârat, è profundo autem vocem-edidit vortice;
" O Achille, *aliis* quidem fortitudine ſuperior es, ſuperior & indignè factis,
" Hominibus: ſemper enim tibi auxiliantur dii ipſi.
" Si tibi Trojanos dedit Saturni filius omnes perdere,
" Ex me ſaltem cum exegeris per campum, ardua patrato:
" Referta enim jam ſunt mihi cadaveribus amœna fluenta,
" Nequè prorsùs aliquò poſſum effundere undas in mare vaſtum,
" Anguſtatus cadaveribus; tu autem interficis omnes penitùs.
" Quin agedum & deſiſte; ſtupor me occupat, princeps populorum,
Hunc autem reſpondens allocutus eſt pedibus celer Achilles;
" Erunt hæc, Scamander Jovis-alumne, ut tu jubes:

Ver. 213. Ἀνέρι εἰσάμενος.] Vide ſuprà ad γ', 45; & ad γ', 141.

Ibid —— ἐκφθέγξατο.] Ita edidit *Barneſius*, ex emendatione *Iſaaci Caſauboni*. *Al.* ἐφθέγξατο.

Ver. 217.—ῥέζειν.] *Al.* ῥέζε. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 218. Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων.]
——Cùm—— Achilles——
Millia multa daret leto, gemerentque repleti
Amnes, nec reperire viam atque evolvere poſſet
In mare ſe Xanthus——
Æn. V. 804, 806.

Ver. 219.—— ἅλα δῖαν.] *Mare magnum.* Quicquid enim *quâvis* de causâ *eximium* eſt, δῖον appellatur. Vide ſuprà ad α, 141.

Ver. 220.——σὺ δὲ κλείεις ἀϊδήλως.] Ἀφανίζων, καὶ ἀδήλως ποιῶν· ὁ κακῶς δὲ καὶ Σέλευκος, ἀΐδηλον ἀπέδωκε, τὸ ἐξ ἀδήλου ἐμπεσόν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 26. Vide autem ad *Odyſſ.* ω', 29.

Ver. 221.—— ἄγε δὴ.] Vide ſuprà ad υ, 351; & ad β', 158.

Ibid.——ἔασον.] Vide ſuprà ad δ', 42. Malè *Barneſius*, ἔασσον. Τινὲς, ἀπὸ τοῦ ἧδω· οἰόμενοι τὸ ἔασον κατὰ διαίρεσιν τῆς πρώτης Συλλαβῆς· ἵνα σημαίνῃ πληρώσῃς. *Sch. Vet.* MS. apud *Barneſium*.

Ver.

Τρῶας δ' ὑ πρὶν λήξω ὑπερφιάλως ἐναρίζων,
Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
Ἀντιβίην, ἤ κέν με δαμάσσεται, ἢ κεν ἐγὼ τόν.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη Πηλαμὸς βαθυδίνης.
Ὤ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, ὑ ζὺ γε βουλὰς
Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πολλ' ἐπέτελλε
Τρωσὶ παρισάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
Ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ,
Κρημνῷ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων·
Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὦσε δὲ νεκρὺς
Πολλὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, ὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς, ἠΰτε ταῦρος,
Χέρσονδε· ζωοὺς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,

" Trojanos tàmen non antè desinam fœdifragos interficere,
" Quàm concluſero in urbem, & Hectorem periculum-fecero
" Adverſus, an utique me domabit, an ego ipſum.
Sic fatus, in Trojanos irruit, deo-par.
Et tunc Apollinem allocutus eſt Fluvius profundus-vorticibus;
" Proh, malum, Argenteo-arcu-inſignis, Jovis fili, non tu ſanè conſilia
" Obſervâſti Saturnii, qui tibi multis admodùm mandavit
" Trojanis adeſſe & opem ferre, uſque dum veniret
" Sol-veſpertinus ſerò occidens, obumbrarétque gleboſa arva.
Dixit, & Achilles quidem haſtâ-inclytus inſiliit medio,
A crepidine ruens: ille verò concitus-ingruit tumidis-fluctibus furens;
Omnia autem commovit fluenta turbidus: impulit verò mortuos
Multos, qui per eum affatim erant, quos occiderat Achilles;
Hos ejecit foràs, mugiens, tanquam taurus,
In terram: vivos autem ſervavit in pulchris fluentis,
Occultans in vorticibus profundis ingentibus.
Horrenda autem circum Achillem turbida conſtitit unda,

Ver. 225. Πρὶν ἔλσαι.] Cod. *Harleian.* Πρὶν ἔλασαι.

Ver. 230. Εἰρύσαο.] *Al.* Εἴρυσας.

Ver. 232. Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ'.] Sol ruit intereà, & montes umbrantur opaci. *Æn.* III. 508.

Ibid. Δείελος ὀψὲ δύων.] Ἡ ὀψινὴ κατάστασις τῦ ἡλίυ, παρ' Ἀτλιικοῖς δείελος λεγομένη. *Schol.*

Ibid.—σκιάσῃ.] Vide ſuprà ad ά, 140. *Al.* σκιάσει.

Ibid.—ἄρουραν.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 234.—ἀπαΐξας.] *Al.* ἐπαΐξας. Cod. *Harleian.* ὑπαΐξας.

Ver. 236.—οἵ ῥα.] *Qui videlicèt*——. *Qui, ut ſuprà memoratum eſt*——.

Ibid.—ἅλις ἔσαν.] Quâ ratione, ἅλις hîc ultimam producat; item σάκεϊ, *ver.* 241; & εἰφύεα, *ver.* 243; & ἔπιλο, *ver.* 256; vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm Cod. *Harleian.* hîc legit, ἔσαν ἅλις. Quo modo & in *Commentario* legit *Euſtathius.*

Ver. 237.—μεμυκὼς.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 238.——ζωοὺς δ' ἐσάω.] Τὸ δὲ, σάω, ἀποκοπὴν ἔπαθεν· ὡς γὰρ ἔταζεν, ἔτα, ἔτω; σάωζε, σάω. *Euſtath.* Vide ſuprà ad ω', 363; & ad ν', 192.

Ibid. ver. 244. 301, 317, & 352.—καλὰ] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 240. Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα.] Διαζόμενον δέ τινα πρὸς ἐναντίον ῥεῦμα πο[illegible]

Ὦθει δ' ἐν ζάκεϊ πίπλων ῥόῳ, οὐδὲ πόδεσσιν
Εἶχε σηρίζασθαι· ὁ δὲ πελέην ἕλε χερσὶν
Εὐφυέα, μεγάλην· ἡ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριπεῦσα
Κρημνὸν ἅπανλα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
Ὀζοισιν πυκινοῖσι· γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,
Εἴσω πᾶσ' ἐριπεῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορέσας,
Ἧιξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
Δείσας· οὐδ' ἔτ' ἔληε μέγας θεὸς, ὦρλο δ' ἐπ' αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο.
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ,
Αἰετῷ οἴματ' ἔχων μέλανι, τῷ θηρητῆρι,
Ὅς θ' ἅμα κάρηισός τε καὶ ὠκυς πελεηνῶν.
Τῷ εἰκὼς ἤιξεν· ἐπὶ σήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς

Urgebátque ſcuto incumbens fluctus, neque pedibus
Poterat ſe ſtabilire: At ille ulmum prehendit manibus
Felicitèr-creſcentem, ingentem: ea autem radicitùs procidens
Crepidinem totam disjecit, repreſſitque pulchra fluenta
Ramis denſis; junxit autem tanquam ponte illum ipſum,
Intùs tota prolapſa: Is verò è voragine proſiliens
Feſtinavit per campum pedibus rapidis volare,
Perculſus: Necdum deſtitit magnus deus, ſed ſurrexit-ruiturus in illum
In-ſummo-nigricans, ut ipſum arceret à bellico-labore
Nobilem Achillem, Trojaniſque exitium averteret.
Pelides verò ſaltu-dato refugit, quantum eſt haſtæ jactus,
Aquilæ impetus habens nigræ, venatricis,
Quæ ſimul fortiſſimáque & celerrima volucrum.
Huic ſimilis ruit; circa pectus autem æs
Horrendùm reſonabat: oblìquè autem ab illo declinans

μετὰ τῶν ὅπλων, ᾗ τὰ μὲν ἀντέχοιλα, τὰ δὲ ὑποφερόμενον εἰσάγων, ἀνακοπάς τε ποιήσει ζυλλαβῶν, ᾗ ἀναβολὰς χρόνων, ᾗ ἀνλιςηριςμὺς γραμμάτων· "Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυ-"κώμενον ἴζαλο κῦμα, Ὦθει δ' ἐν ζάκεϊ "πίπλων ῥόῳ, οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε σηρίζεσ-"θαι." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ ζυνθέσεως, §. 16. Ubi, in tranſitu, notandum, pro σηρίξασθαι legiſſe *Dionyſium* σηρίζεσθαι.

Ibid.——κῦμα.] *Al.* ῥεῦμα.

Ver. 241.——οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε σηρίξασθαι.] Obſervandus hîc maximè proprius Vocis *Mediæ* Uſus. *Nec potuit pedibus ſe ipſe ſtabilire.* Vide ſuprà ad ν', 45; & ad γ', 141.

Ver. 244. Κρημνὸν ἅπανλα διῶσεν.] Τὴν ζυνεχομένην ὑπὸ τῶν ῥιζῶν γῆν πᾶσαν διέλυσεν. *Schol.* MS. apud *Barneſium.*

Ver. 245.——γεφύρωσεν.] Διαζατὸν ἐποίησε. *Schol.*

Ver. 246.——ἐκ λίμνης.] *Al.* ἐκ δίνης.

Ver. 248.——ἐπ' αὐτὸν.] *Al.* ἐπ' αὐτῷ.

Ver. 250.——λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 251.——ἐρωὴ.] *Al.* ἐρωήν.

Ver. 252. Αἰετῷ οἴματ' ἔχων.] Sic ſuprà ω', 752;

Οἶμα λέοντος ἔχων——.

Et infrà χ', 308;

Οἴμησεν δὲ μάλιςα——.

Al. Αἰετῷ ὄματ' ἔχων.

Ibid.——μέλανι, τῷ.] *Al* μελανόσῳ, & μέλανόσσῳ, & μελανός τῳ notante *Scholiaſte.*

Ver. 254.——ἐπὶ σήθεσσι δὲ χαλκὸς Σμερδαλέον κονάβιζεν.]

——& arma
Horrendùm ſonuere.— *Æn.* IX. 731.

Ver. 255. Σμερδαλέον κονάβιζεν.] Vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Ἀμφυτὰ κῆπυς ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύει,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχμαλα βάλλων·
Τῷ μέν τε προρέοντι, ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
Ὀχλεῦνται, τὸ δέ τ' ὦκα καλεικόμενον κελαρύζει
Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
Ὡς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
Ἀθάνατοι φοβέεσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διϊπετέος ποταμοῖο
Πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα

Fugiebat, is verò à-tergo fluens ſequebatur magno ſonitu.
Ut verò cum vir aquilex à fonte aquis-nigro
Per plantas & hortos aquæ rivum deducit,
Manibus ligonem tenens, & ſulco obices ejiciens;
Et hâc quidem profluente ſubtùs calculi omnes
Agitantur, hæc autem citò-defluens immurmurat
Loco in declivi, præcurritque etiam ipſum ductorem:
Sic perpetuò Achillem aſſequebatur fluctus fluvii,
Velocem licèt: Dii enim potentiores mortalibus.
Quoties verò conaretur pedibus-valens nobilis Achilles
Stare contrà, & cognoſcere, an ipſum omnes
Immortales in fugam agerent, qui cœlum latum tenent;
Toties ipſi magnus fluctus à Jove-fluentis fluvii
Alluerat humeros deſuper: Is autem in altum pedibus ſaliebat,
Animo mœſtus: fluvius verò ſubtùs genua domabat

Ver. 256. Φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.] Mirificâ hîc ὀνοματοποιΐᾳ rem ipſam auribus exhibere videtur verborum ſonitus. Vide ſuprà ad γ', 363.

Ver. 257. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγός.] Deinde ſatis fluvium inducit rivoſque ſequentes.

Et cùm exuſtus ager morientibus æſtuat herbis,
Ecce, ſupercilio clivoſi tramitis undam
Elicit: illa cadens raucum per levia murmur
Saxa ciet, ſcatebriſque arentia temperat arva. *Virg. Georg.* I. 106.

Ibid. —— ὀχετηγός.] Ὑδραγωγός, ὁ τὸν τοῦ ὕδατος ὀχετὸν καθαίρων. *Schol.*

Ver. 258. —ὕδατι ῥόον.] ὕδατι ῥόον· MS. *Oxon.* à *Barneſio*, item MS. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatis. Quòd & ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid. —— ἡγεμονεύει.] Cod. *Harleian.* ἡγεμονεύῃ.

Ver. 259. —— ἀμάρης.] Τῆς ὑδροῤῥόης τοῦ ὀχετοῦ. *Schol.*

Ver. 261. —— κελαρύζει.] De hujuſmodi ὀνοματοποιΐᾳ, vide ſuprà ad β', 210; ad γ', 363; ad δ', 455, 456, & 504.

Ver. 262. —— φθάνει.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 267—298—380. —— Ἀθάναλοι —— ἀθανάτους —— Ἀθάνατον.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ibid. —— φοβέεσι.] *Al.* φοβέωσι.

Ver. 268 & 326. —διϊπετέος.] Vide ſuprà ad ϖ', 174.

Ver. 270. Θυμῷ ἀνιάζων.] De antepenultimâ vocis, ἀνιάζων, hoc in loco *productâ*; ſuprà autem σ', 300, *correptâ*; vide ſuprà ad ό, 24.

Ver.

Λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπλε ποδοῖιν·
Πηλείδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν ἐς ὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ὡς ὔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέρη
Ἐκ ποταμοῖο ῥαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
Ἄλλος δ' ὅτις μοι τόσον αἴτιος ὐρανιώνων,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
Ἣ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
Ὡς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κλεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,
Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφνε, ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι,
Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσει χειμῶνι περῶντα.
Ὣς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἐΐκτην·
Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιςώσαντ' ἐπέεσσι·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Rapidus, obliquè fluens, pulverémque ſubtrahebat pedibus;
Pelides autem ejulavit, intuitus in cœlum latum;
" Jupiter pater, ut nullus me deorum miſerabilem ſuſtinet
" Ex fluvio eripere: in poſterum verò vel quidvis patiar.
" Alius autem nullus mihi tantum in culpâ cœleſtium,
" Quantum mea mater, quæ me mendaciis lactabat;
" Quæ me dicebat Trojanorum ſub muro armatorum
" Velocibus periturum eſſe Apollinis jaculis.
" Utinam me Hector occidiſſet, qui hîc nutritus eſt fortiſſimus;
" Tum fortem quidem occidiſſet, & ipſe fortis occiſum ſpoliâſſet:
" Nunc autem me ingloriâ morte fatale-eſt corripi,
" Concluſum in magno fluvio, tanquam ſervulum ſubulcum,
" Quem torrens obrutum-perdit pluvio tempore tranſeuntem.
" Sic dixit: Hunc autem valdè citò Neptunus & Minerva
Steterunt propè accedentes, corpore autem hominibus ſimiles-facti erant;
Manúque manum prehendentes, confirmârunt verbis:
Inter hos autem ſermonem orſus eſt Neptunus terræ-quaſſator;

Ver. 271.——κονίην.] *Al.* γαῖαν.

Ver. 274.——ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.] Σωθείην ἐκ τοῦ ποταμοῦ· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι τι. *Schol.* Cæterùm legitur (notante *Henrico Stephano*) & καί τί πάθοιμι; *Quid me fiet?* Ut *Odyſſ.* ε, 464; Ὤ μοι ἐγὼ τί πάθω—.

Ver. 276.——ἔθελγεν.] Vide ſuprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 279 ——Ὣς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κλεῖναι.]
——ô Danaûm fortiſſime gentis
Tydide, mene Iliacis occumbere campis
Non potuiſſe? tuâque animam hanc effundere dextra? *Æn.* I. 100.

Ibid —— ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος.] *Al.* ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος. Quam lectionem & præfert *Barneſius.*

Ver. 280. Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφνε, ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε.] Τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφνε, ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε· Cod. *Oxon.* à *Barneſio*, item Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 283.——ἔναυλος.] Χείμαῤῥος ποταμὸς, διὰ χρόνου ῥέων. *Schol.*

Ibid.—ἀποέρσει.] *Al.* ἀποέρσῃ. Pronunciabatur autem, ut opinor, ἀπούερσει, vel *appoverſei.* Vide ſuprà ad τ', 35.

Ver. 285.——δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἐΐκτην.] Vide ſuprà ad ξ', 136.

Ver. 287. Τοῖσι δὲ.] Vide ſuprà ad Θ', 160. Malè *Barneſius*, Τοῖσίδε.

Ver.

Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·
Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιαρρόθω εἰμὲν,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὡς δέ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·
Αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴκε πίθηαι,
Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐου πολέμοιο,
Πρὶν κατὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
Τρωϊκόν, ὅς κε φύγῃσι· σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
Αἶψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.
Τὼ μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
Αὐτὰρ ὁ βῆ, (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμὴ,)
Ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων ἀϊζηῶν
Πλῶον, καὶ νέκυες· τῷ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
Πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἀν' ἰθύν· οὐδέ μιν ἔσχε
Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
Ὑψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀΰσας·

" Pelide, neque jam valdè trepida, neque turbare;
" Tales enim tibi nos ex diis auxiliatores sumus,
" Jove approbante, ego & Pallas Minerva:
" Quoniam haud tibi à fluvio utique domari fatale est;
" Sed hic quidem citò definet, tu autem videbis ipse:
" At tibi prudens suggeremus consilium, si modò parueris,
" Nè priùs abstineas manus ab omnibus-æquè-gravi pugnâ,
" Quàm in Ilii inclytos muros populum concluseris
" Trojanum, quicunque effugere poterit: Tu verò Hectori animâ ereptâ
" Ad naves redito: damus nempè tibi gloriam referre.
Hi sanè sic locuti ad immortales abierunt:
At ille ivit, (valdè enim deorum impellebat *eum* præceptum,)
In campum; Hic verò totus inundabatur aquâ effusâ:
Multa autem arma pulchra prœlio cæsorum juvenum
Fluitabant, & cadavera: illius autem in altum genua exiliebant
Adversus cursum ruentis rectà; neque enim tenuit
Latè fluens fluvius; magnum enim robur immiserat Minerva:
Neque Scamander remisit suam vim, sed adhuc magis
Irascebatur Pelidæ, tumefaciebátque undam fluenti,
In altum sublatus: Simoëntem verò hortabatur vociferans;

Ver. 288.—— ἄρ τι.] Ita edidit *Barnesius*. Quocum facit Codex *Harleianus*. *Al.* ἄρα τι.

Ver. 222.—λωφήσει.] Κοπάσει, παύσεται· μετενήνεχται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτία ἀποθεμένων τῷ λόφῳ ὑποζυγίων. *Schol.* MS. apud *Barnesium*.

Ver. 294.—ὁμοιΐου πολέμοιο.] Vide suprà ad φ', 242.

Ver. 296.——ἀπούρας.] Cod. *Harleian.* ἀπνύρας.

Ver. 303.——ἀν' ἰθύν.] Ἐπ' εὐθείας· κατὰ τὴν ὁρμὴν τοῦ ποταμοῦ. *Schol.*

Ver. 304.—— μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.] Vide suprà ad υ, 110.

Ver. 305, 603.—Σκάμανδρος—Σκάμανδρον.] Cod. *Harleian.* Κάμανδος—Κάμανδρον.

Ibid.

Φίλε κασίγνητε, ζθένος ἀνέρος ἀμφοτεροί περ
Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
Ὑδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
Ἴσχε δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
Φίλων καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα
Ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅγε ἶσα θεοῖσι.
Φημὶ γὰρ ἤτε βίην χραισμησέμεν, ἤτε τι εἶδος,
Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τά περ μάλα νειόθι λίμνης
Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἄλις χεράδος περιχεύας
Μυρίον, οὐδέ οἱ ὀστέ' ἐπισχήσουσι Ἀχαιοὶ
Ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
Αὐτῷ οἱ καὶ ζῆμα τελεύξεσθαι, οὐδέ τι μὶν χρεὼ
Ἔσαι τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων,

" Chare frater, robur viri ambo ſaltem
" Cohibeamus, mox enim urbem magnam Priami regis
" Evertet; Trojani verò in pugnâ non manebunt.
" Sed auxilium affer celerrimè, & imple fluenta
" Aquâ ex fontibus, omnéſque concita rivos;
" Atque erige magnam undam: multam verò turbam excita
" Truncorum & lapidum, ut compeſcamus immanem virum,
" Qui jamdudùm victor-graſſatur, animóque agitat paria diis.
" Aio enim neque vim *illius* profuturam, neque omninò formam,
" Neque illa arma pulchra, quæ alicubi in animo fundo voraginis
" Jacebunt ſub limo tecta: quin & ipſum
" Involvam arenis, ſabulo affatim circumfuſo
" Immenſo; neque ejus oſſa poterunt Achivi
" Colligere: tantam ei colluviem deſupèr obtendam.
" Ibidem ei & ſepulchrum erit, neque omninò ei opus
" Erit humatione, quandò ei exequias facient Achivi.
Dixit, & ingruit in Achillem turbidus in-altum furens,

Ibid.—ἕλησε τὸ ὂν μένος.] Vide ſuprà ad ν', 424.

Ver. 310.——κατὰ μόθον.] Quâ ratione, κατὰ, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver.* 313 & 328; & περὶν, *ver.* 340; & ἄλις, *ver.* 344; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 312.——πηγέων.] Pronunciabatur πηγῶν.

Ibid.—ἐναύλους.] Τὰς τῶν ποταμῶν διώρυγας· ἢ τὰς διὰ γενῶν ῥεούσας ποταμούς. *Schol.*

Ver. 315.——μέμονεν.] Vide ſuprà ad ν', 481; & ad ά, 37.

Ibid.——ὅγε.] Vide ſuprà ad γ', 409.

Ver. 318. Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος.] Ὑπὸ τῆς ἰλύος τῷ ποταμῷ· ὅ ἐστι τῷ πλήθει τῷ ὑγρῷ. *Schol.*

Ibid.—ἰλύος.] Τὸ δὲ ἰλύος ἐν ἄλλοις μὲν συγκλείει τὴν παραλήψεσαν· νῦν δὲ, ἐξέτεινεν. *Euſtath.* Quod quâ ratione fiat, vide ſuprà ad ό, 24.

Ver. 319. Εἰλύσω.] Cod. *Harleian.* Εἰλύσσω. *Al.* Ἰλύσω.

Ibid.—χεράδος.] Τῆς ὑπὸ ποταμῶν ἀθροιζομένης ψάμμου, καὶ ξύλων συγκομιδῆς. *Schol.*

Ver. 321.—ἄσιν.] Ἰλὺν· ὃ ἔστι γῆν ψαμμώδη. *Schol.*

Ver. 322.——ζῆμα.] *Al.* μοῖρα.

Ibid.—χρεὼ.] Pronunciabatur χρεῶ. Vide & ſuprà ad κ', 43.

Ver. 323.—τυμβοχοῆς.] *Al.* τυμβοχοῆσ'· pro τυμβοχοῆσαι.

Ibid.

Μορμύρων ἀφρῷ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι.
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διίπετέος ποταμοῖο
Ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα.
Ἥρη δὲ μέγ' ἄυσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
Μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα γὰρ ἔθεν
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πυφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέστao Νότοιο,
Εἶσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
Ἣ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
Φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
Δένδρεα καῖε, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποστρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος· ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάμαντον πῦρ.

325 Murmurans ſpumâque, & ſanguine, & cadaveribus,
Purpurea verò continuò unda à-Jove-fluentis fluvii
Stabat elevata, occupabátque Pelidem.
Juno autem altè-clamavit, admodùm-timens Achilli,
Nè ipſum abriperet magnus fluvius vorticibus-profundus:
330 Statim verò Vulcanum allocuta eſt ſuum dilectum filium;
" Exurge-ad-certamen, Vulcane, mi fili: contra te enim
" Xanthum vorticoſum in pugnâ conjicimus parem eſſe:
" Quin opem-fer citiſſimè, & oſtenta flammam multam:
" Ego verò Zephyri & velocis Noti
335 " Ibo è mari gravem excitatura procellam,
" Quæ Trojanorum capita & arma comburat,
" Incendium exitiale ferens: tu verò Xanthi præter ripas
" Arbores ure, ipsúmque immitte igni; neque te omninò
" Blandis verbis avertat, aut minis:
340 " Neque antè cohibeas tuam vim, quàm ubi
" Signum-dedero clamore; tunc compeſce indefeſſum ignem.

Ibid.——Θάπλωσιν.] Cod. *Harleian.* Θάπτωσιν.

Ver. 325. Μορμύρων.] Vide ſuprà ad ε, 599.

Ver. 326. Πορφύρεον.] Vide ſuprà ad α, 482.

Ibid.——διίπετέος.] Τῷ ἐκ τῶν ὀμβρων τῷ Διὸς γεγονότος. *Schol.*

Ver. 329.——ἀποέρσειε.] Vide ſuprà ad *ver.* 283.

Ver. 330. Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον.] Ὅμηρος δὲ τῷ ποταμῷ τὸν Ἥφαιστον, καὶ τῷ Ποσειδῶνι τὸν Ἀπόλλωνα κατὰ τὴν μάχην φυσικῶς μᾶλλον ἢ μυθικῶς ἀντέταξεν. *Plutarch.* περὶ τοῦ παντὸς ψυχροῦ.

Ver. 331. Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον.] Pulcherrima ſuper hâc re *Plutarchi* obſervatio. Ὁ Θερσίτης ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως, ὁ χωλὸς, ὁ φαλακρὸς, ὁ κυρτός, ἀλλ' ἀκριτόμυθος λοιδορεῖται· Τὸν δ' Ἥφαιστον ἡ τεκοῦσα καὶ φιλοφρονουμένη προσηγόρευσεν ἀπὸ τῆς χωλότητος, "Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος." ——— *De audiend. Poëtis.*

Ver. 332.——μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι.] Κατὰ ζοῦ γὰρ ἄξιον ἀντιστῆναι ἡγούμεθα τὸν Ξάνθον. *Schol.*

Ver. 335.——ὄρσουσα.] *Al.* ὀρέουσα.

Ver. 339.——καὶ ἀρειῇ.] Cod. *Harleian.* ἢ ἀρειῇ· Quo modo legit & *Euſtathius.*

Ver. 341.——ἀκάμαντον πῦρ.] Vide ſuprà ad *ver.* 13; & ad α, 398.

Ver.

Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.
Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκρὺς
Πολλούς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, ἴσχετο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἀν ξηραίνῃ, χαίρει δέ, μιν ὅσις ἐθείρει·
Ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κάδδ' ἄρα νεκρὺς
Κῆεν, ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
Καίοντο πτελέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι,
Καίετο δὲ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει·
Τείροντ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες, οἵ κατὰ δίνας,
Οἵ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίσων ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτι Ἡφαίστοιο.
Καίετο δ' ἰς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
"Ἥφαιστ', οὔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
Οὐδ' ἂν ἐγώ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·

Sic dixit: Vulcanus autem jaculabatur immanè-ardentem ignem.
Primùm quidem in campo ignis accendebatur, cremabátque mortuos
Multos, qui in eo affatim erant, quos interfecerat Achilles:
Totus verò ficcatus est campus, coërcitaque est limpida aqua.
Ut verò cùm autumnalis Boreas recèns-irrigatum hortum
Statim exiccaverit, gaudet verò, ipsum quisquis de-more-colit:
Sic exiccatus est campus totus, atque mortuos
Exussit: at is in fluvium vertit flammam collucentem.
Urebantur ulmique & salices, atque myricæ;
Urebatur etiam lotúsque, & ulva, atque cyperus,
Quæ circum pulchra fluenta affatim fluvii nascebantur:
Laborabant anguillæque, & pisces, qui per vortices,
Qui per pulchra fluenta urinabantur huc & illuc,
Spiritu laborantes varii-artificiis Vulcani.
Urebatur & vis Fluvii, verbáque fecit, dixitque;
" Vulcane, nullus tibi certè deorum potest ex-æquo adversari,
" Neque omninò ego tibi sic igne ardenti pugnavero:

Ver. 343. ——καῖε.] *Al.* δαῖε.

Ver. 344. ——ῥά.] *Ut dictum est* ——.

Ver. 346. ——ὀπωρινὸς.] Vide suprà ad ά, 5.

Ibid. ——νεοαρδέ' ἀλωὴν.] Νεωστὶ πεποτισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν. *Schol.*

Ver. 347. —ἐθείρει.] Ἐξ ἔθους ἐπιμελοῖτο. *Schol. Al.* ἐθείρῃ.

Ver. 348. —— ἄρα.] *Ut fit* ——. *Ut par erat* ——.

Ver. 351. —δὲ λωτός.] Quâ ratione, δὲ, hîc producatur; item Τὰ. *ver.* 352; & καιόμενος, *ver.* 361; & μελδόμενος, *ver.* 363; & λισσόμενος, *ver.* 368; vide suprà ad ά, 51.

Ibid. —λωτός τ', ἠδὲ θρύον.] *Al.* λωτός τε ἠδὲ θρύον. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ibid. —— θρύον.] Εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρύσις. *Schol.*

Ver. 352. —πεφύκει.] Si πέφυκε dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad ά, 37; & ad δ', 402.

Ver. 353. Τείροντ' ἐγχέλυες τε, καὶ ἰχθύες.] Καί ὁ ποιητὴς ἂν θέλων δηλῶσαι τὸ εἰς βάθος τῷ πολαμῷ καιόμενον, ὕτως ἔφη· "Τείροντ' "ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες." Ἰδικώτερον δὲ καὶ κατ' ἐξαίρετον ἐγχέλυες, ἵνα καὶ τὸ βάθος τῷ κεκαυμένῳ ὕδατος δηλώσῃ. *Athenæus, Lib.* VII. *cap.* 13.

Ver. 354, 361, 365, & 382. ——καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver.

Λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ κὴ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄσπετος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος κὴ ἀρωγῆς;
Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
Κνίσσῃ μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος ζιάλοιο,
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
Ὡς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀϋτμὴ,
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος, αὐτὰρ ὅγ' Ἥρην,
Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη, τίπτε ζὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
Ἐξ ἄλλων; ὃ μέν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγών ἀποπαύσομαι, εἰ ζὺ κελεύεις·

" Define à certamine: Trojanos verò vel ſtatim nobilis Achilles
" Urbe expellat: Quid mihi cum contentione & auxilio?
Dixit igne ardens: ebulliebant autem pulchra fluenta.
Ut verò lebes fervet intùs, dum urgetur igne multo,
Adipem liquefaciens ſaginati porci,
Undique eructans, ſubtùs nempè ligna ficca jacent:
Sic hujus pulchra fluenta igne ardebant, bulliebátque aqua;
Nec poterat profluere, ſed inhibebatur: infeſtabat enim vapor,
Vulcani per vim multiſcii: At ille Junonem,
Multis ſupplicans, verbis allatis allocutus eſt;
" Juno, cur tuus filius in meum fluentum furentèr-incubuit, ut infeſtaret
" Præ cæteris? non ſanè tibi ego tantum in culpâ ſum,
" Quantum cæteri omnes *dii*, quotquot Trojanis auxiliatores.
" Sed certè quidem ego deſiſtam, ſi tu jubes:

Ver. 362. Ὡς δὲ λέβης.] ——Magno veluti cum flamma ſonore
Virgea ſuggeritur coſtis undantis aheni,
Exultantque æſtu latices; furit intus aquæ vis,
Fumidus atque altè ſpumis exuberat amnis:
Nec jam ſe capit unda; volat vapor ater ad auras. *Æn.* VII. 462.

Quo de loco *Macrobius*; " Græci verſus aëni continent mentionem multo igne ebullientis: & totum ipſum locum hæc verba ornant πάντοθεν ἀμβολάδην· nam ſcaturigines ex omni parte emergentes ſic elegantèr expreſſit. In Latinis verbis tota rei pompa deſcripta eſt, ſonus flammæ; & pro hoc quod ille dixerat, πάντοθεν ἀμβολάδην, *exſultant æſtu latices*, & amnem fumidum exuberantem ſpumis atque intus furentem (unius enim verbi non reperiens ſimilem dignitatem, compenſavit quod deerat copiæ varietate deſcriptionis,) adjecit poſt omnia; *Nec jam ſe capit unda*: quo expreſſit quod ſemper uſu evenit ſuppoſiti nimietate caloris." *Lib.* V. *cap.* 11.

Ver. 363. Κνίσσῃ μελδόμενος.] Οἱ μὲν διορθῶνται, ἧξίων μετὰ τοῦ ν γράφειν, " Κνίσσην μελδόμενος," ἀντὶ τοῦ, τήκων, ἀκύοντες· ἵνα ᾖ, τὴν κνίσσαν τήκων· Σημαίνει γὰρ κυρίως τὸ μέλδειν, τὸ τὰ μέλη ἕδειν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 10. Similitèr exponit *Scholiaſtes*: Ἀντὶ τοῦ, τὰ λίπη τήκων.

Ver. 366. ——προρέειν.] Cod. *Harleian.* προχέειν.

Ver. 368. Πολλὰ λισσόμενος.] Vox πολλὰ, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, mihi videtur eâdem de causâ *conſultò* producere, ac vox μίγα, in μίγα ἰάχουσα, & ſimilibus. Vide ſuprà ad δ', 456. *Barneſius* ex conjecturâ edidit, πολλὰ ἔ λισσόμενος. Quam lectionem " omninò *ſenſui* " *Verſuique* aptiorem" contendit. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 372, 384. —— ἀποπαύσομαι —— Παυσάσθην.] Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver.

Παυέσθω δὲ κὴ ἔτ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ κὴ τόδ᾽ ὀμοῦμαι,
Μήποτ᾽ ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ᾽ ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Καιομένη, καίωσι δ᾽ ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ᾽ ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Ἥφαιστε, ζχέο, τέκνον ἀγακλέες· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα ςυφελίζειν.
Ὣς ἔφαθ᾽· Ἥφαιστος δὲ κατέςβεσε θεσπιδαὲς πῦρ·
Ἀψορρὸν δ᾽ ἄρα κῦμα κατέσυτο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.
Ἐν δ᾽ ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
Ἀρςαλέη, δίχα δέ ζφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄηλο·
Συν δ᾽ ἔπεσον μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ᾽ εὐρεῖα χθών·
Ἀμφὶ δὲ ζάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς

" Desistat autem & hic: ego verò insuper & hoc juro,
" Nunquàm à Trojanis *me* depulsurum-ope-allatâ malum diem;
" Nè quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur
" Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.
Ut verò hoc audierat dea ulnas-candida Juno,
Confestim Vulcanum allocuta est suum dilectum filium;
" Vulcane, abstine, fili inclyte: haud enim par est
" Immortalem Deum ità mortalium gratiâ torquere.
Sic dixit: Vulcanus autem extinxit immanè-ardentem ignem:
Et reflua continuò unda dejecit se in pulchros rivos.
At postquàm Xanthi domita est vis, hi quidem posteâ
Quieverunt: Juno enim coërcuit irata licèt.
Cæteris verò diis contentio incubuit gravis,
Importuna; in diversa nempè iis in præcordiis animus ferebatur:
Concurrerunt autem ingenti tumultu, remugiit verò lata tellus;
Circúmque clangorem reddidit magnum cœlum; audivit autem Jupiter

Ver. 376. Καιομένη, καίωσι δ᾽.] Cod. *Harleian.* Δαιομένη, δαίωσι δ᾽. Ut suprà υ, 317.

Ver. 378. Αὐτίκ᾽ ἄρ᾽.] *Statim deinceps*; *Statim proindè*————.

Ver. 383.—ςυφελίζειν.] *Al.* ςυφελίξειν.

Ver. 382.—κατέσυτο.] *Al.* κατέσχετο.

Ver. 385.—βεβριθυῖα.] Vide suprà ad β', 318.

Ver. 386.—δίχα δέ ζφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄηλο.] Διχῶς δὲ αὐτῶν ὡρμήθη ἡ ψυχὴ, τυτίςι διάφορον ἴσχον τὴν γνώμην. *Schol.*

Ver. 387.————μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ᾽ εὐρεῖα χθών.] Vide suprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ibid.——ὁμάδῳ.] *Al.* πατάγῳ. Ut suprà ver. 9.

Ver. 388. Ἀμφὶ δὲ ζάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς.]

It clamor cœlo:——— *Æn.* V. 451.

Tyrrhenusque tubæ mugire per æthera clangor. *Æn.* VIII. 526.

At tuba terribilem sonitum procul ære canoro
Increpuit: sequitur clamor, cœlumque remugit. *Æn.* IX. 503.

It cœlo clamorque virûm, clangorque tubarum. *Æn.* XI. 192.

Ubi in transcursu notandum, istud, " *It* " *cœlo clamor*," non esse, " *It clamor ad* " *cœlum*;" vel, " *Clamor tollitur ad cœ-* " *lum*," uti minùs rectè reddit *Ruæus*; sed, " *It clamor per totum cœlum*; vel, " *To-* " *tum cœlum clamore resonat.*" Ἔνιαι μεταφοραὶ ζμικροπρεπείαν ποιοῦσι μᾶλλον ἢ μεγεθος.————ἠρατὸν γὰρ ὅλον ἠχεῖλα, ἐκ ἐχρῆν προσεικάσαι ἠχέσῃ ζάλπιγι. Πλὴν εἰ μή τις ἅμα ἀπολογοῖτο ὑπὲρ τῦ Ὁμήρυ λέγων, ὡσαύτως

Ἥμενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
Γηθοσύνῃ, ὅθ' ὁρᾶτο θεὺς ἔριδι ξυνιόντας.
Ἔνθ' οἵ γ' οὐκ ἔτι δηρὸν ἀφέσασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
Ῥινοτόρος, πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε,
Χάλκεον ἔγχος ἔχων· καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυια, θεὺς ἔριδι ξυνελαύνεις,
Θάρσος ἄπλητον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν,
Ἣ ὑ μέμνῃ, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκας
Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα,
Ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας·
Τῷ σ' αὖ νῦν οἴῳ ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.
Ὣς εἰπὼν, ὄτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνὸς,
Τῇ μιν Ἄρης ὄτησε μιαιφόνος ἔγχει μακρῷ·

Sedens in Olympo; risitque ei suum cor
Lætitiâ, ut vidit deos certamine congredientes.
Tum ii non ampliùs diù seorsùm-stetere: incepit enim Mars
Clypeorum-perforator, & primus in Minervam irruit,
Æream hastam tenens; & probrosa dixit verba;
" Cur verò jam, ô impudentissima, deos ad certamen committis,
" Audaciâ immensâ prædita? Magnus autem te animus extimulavit,
" Annon recordaris, quando Tydidem Diomedem impulisti,
" Ut *me* percuteret? Ipsáque fulgidâ hastâ sumptâ,
" Rectà in me adegisti, corpúsque pulchrum dilacerâsti:
" Ideò te vicissim nunc puto luituram esse, quæcunque in me fecisti.
Sic fatus, ferìit ægidem fimbriatam,
Horrendam, quam nè Jovis quidem domuerit fulmen;
In hâc eam Mars percussit cæde-inquinatus hastâ longâ:

ὡσαύτως ἤχησεν μέγας ὐρανὸς, ὡς ἂν ἠχήσειε Ζαλπίζων ὅλος ὐρανός. *Demetr. Phaler.* § 84. *Longinus* autem; Ὑπερφυᾶ, inquit, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα·

Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας ὐρανὸς ὄλυμ-
" πός τε."

Ubi notandum pro vulgato, ἄϊε δὲ Ζεὺς, legisse hîc *Longinum*, aut memoriter citâsse ὀλυμπός τε. Cæterùm hæc de *tonitru* accipit *Popius*; minùs rectè. Quod autem de hoc loco ait *Terrassonus*, id verò planè est ineptum; " Pour moi je dis, que le ciel
" n'ayant ni ne pouvant avoir une bouche,
" & n'etant point dans l'ordre des animaux
" qui sont doüez de la parole ou de la voix;
" nôtre regle condamne ce merveilleux,
" comme n'etant point analogique à ce qui
" se passe dans la nature." *Dissertat. sur l'Iliade, Part* IV. *cap.* I.

Ibid.—ἄϊε δὲ Ζεὺς Ἥμενος Οὐλύμπῳ.] At non hæc nullis hominum sator atque Deorum
Observans oculis, summo sedet altus Olympo. *Æn.* XI. 725.

Ver. 391.——ἀφέσασαν.] Vide suprà ad μ', 55.

Ver. 394. Τίπτ' αὖ.] *Al.* Τίπτ' αὖτ'.

Ibid.—κυνόμυια.] *Impudens & molesta.*

Ver. 396. Ἣ ὑ μέμνῃ.] Pronunciabatur ἦ μέμνῃ. Vide suprà ad ὑ, 188; & ad ἑ, 349.

Ver. 397. Οὐτάμεναι.] Vide suprà ad *ver.* 68.

Ibid.——πανόψιον.] Ἐν τῇ πάντων ὄψει ῥαφέν. *Schol.* Ἀντίμαχος δὲ, ὑπονόσφιον γράφει. *Eustath.*

Ver. 399.——ἀποτισέμεν.] Vide suprà ad ῑ, 508.

Ver. 400 & 402.——ὄτησε.] Vide suprà ad δ', 469.

Ver. 400.——αἰγίδα.] *Eustathius* videtur legisse ἀσπίδα.

Ibid.——θυσσανόεσσαν.] Rectè cum duplici σ. Vide suprà ad ϛ', 593.

Ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι ἔρον ἀρούρης·
Τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισσε δὲ χαίτας·
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νηπύτι', ἠδέ νύ πω περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων
Εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
Ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεν ὄσσε φαεινώ·
Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμόν.

Illa verò retrò-cedens ſaxum prehendit manu robuſtâ,
Jacens in campo, nigrum, aſperúmque, magnúmque,
Quod homines priſci poſuerant, ut eſſet terminus arvi;
Hoc percuſſit impetuoſum Martem ad cervicem, ſolvítque membra:
Septem autem *is* occupavit jugera ſtratus, fœdavítque pulvere crines;
Armáque circùm ſonitum cedere: Riſit verò Pallas Minerva,
Et ſuper eum glorians verbis alatis allocuta eſt;
" Stulte, nè adhuc quidem ſenſiſti, quantò fortior
" Glorior ego eſſe, quòd mihi vires opponis?
" Sic ſanè tuæ matris furias luas,
" Quæ tibi irata mala machinatur; quòd Achivos
" Deſeruiſti, ac Trojanis fœdifragis auxiliaris.
Sic quidem locuta, avertit oculos lucidos:
Hunc verò abduxit manu prehenſum Jovis filia Venus,
Crebrò admodùm ſuſpirantem: ægrè autem *is* collegit animum.

Ver. 403.——λίθον εἵλετο χειρὶ.]
Saxum antiquum, ingens, campo quod fortè jacebat
Limes agro poſitus, litem ut diſcerneret arvis.
Vix illud lecti bis ſex cervice ſubirent,
Qualia nunc hominum producit corpora tellus.
Ille manu raptam trepidâ torquebat in hoſtem
Altior inſurgens—— *Æn.* XII. 897.
Quo in loco *Virgilium Homero* ſuperiorem exiſtimat *Scaliger:* " Plus (inquit) ad rem " facit *antiquum*, quàm nigrum, declarat " enim magnitudinem; & verò ſimilius eſt, " non eſſe aſperum, ſi pro termino poſitum " fuerat." Ipſe tamen paulò poſt; " Etiam illud (inquit) notare poſſumus, *Saxum antiquum* aptè deſignare verba illa; " ἄνδρες πρότεροι." *Poëtic. lib.* V. *cap.* 3.

Ver. 404.——τρηχύν.] Vide ſuprà ad β', 633.

Ver. 405. Τόν ῥ'] *Quòd ſcilicèt*——.

Ibid & *ver.* 465.——ἀρούρης.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 408.——ἀμφαράβησε.] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ver. 410.——ἐπεφράσω.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 411.——ἀντιφερίζεις.] *Al.* ἰσοφαρίζεις.

Ver. 412.——ἐξαποτίνοις.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 414.——ἀμύνεις.] Cod. *Harleian.* ἀρήγεις.

Ver. 415.——τράπεν.] Cod. *Harleian.* τρέπεν.

Ver. 416.——Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.] Cod. *Harleian*, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.

Τὴν δ' ὡς ἴδεν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὤ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Καὶ δ' αὔθ' ἡ κυνόμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
Δηΐῳ ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
Ὣς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Καί ῥ' ἐπιεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
Ἧλασε, τῆς δ' αὐτῆ λύτο γήνατα κὴ φίλον ἦτορ.
Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο πτοτὶ χθονὶ πτελυβοείρῃ·
Ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Τοιῆτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀγωσοὶ,
Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
Ὧδέ τε θαρσαλέοι κὴ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
Ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἰλίῳ ἐκπέρσαντες ἐϋκτίμενον πτολίεθρον.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

Hanc verò ut advertit dea ulnas-candidâ Juno,
Statim Minervam verbis alatis allocuta-est;
" Proh mirum, Ægiochi Jovis filia indomita,
" En rursùs illa impudentissima abducit hominum-perniciem Martem
" Ardenti è prælio per tumultum: at insequere. [animo;
Sic dixit: Minerva autem ibidem concito-gradu-persequebatur, gaudebátque
Et impetu in eam facto, ad pectora manu robustâ
Percussit: ejus autem ibidem soluta sunt genua & charum cor.
Illi itaque ambo jacebant in terrâ almâ:
Illa verò super *eos* glorians verba alata dixit;
" Tales nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliatores,
" Sint, quandò cum Argivis pugnant armatis,
" Et æquè audaces & tolerantes, ac Venus
" Venit Marti auxiliatrix, meo robori occurrens:
" Tum prorsùs jam olim nos destitissemus pugnâ,
" Ilii eversâ benè-ædificatâ urbe.
Sic dixit: Subrisit autem dea ulnas-candida Juno.

Ver. 418, 434, & 512.——λευκώλενος Ἥρη.] Vide suprà ad ά, 572; & ad ό, 92.

Ver. 420.—αἰγιόχοιο Διὸς.] Vide suprà ad ά, 202.

Ibid.—ἀτρυτώνη.] Vide suprà ad β', 157.

Ver. 421.——κυνόμυια.] Vide suprà ad *ver.* 394.

Ver 424, 432.——ἐπιεισαμένη—ἐπαυσάμεθα.] Vide suprà ad ν', 90; & ad γ', 141.

Ver. 425.——λύτο.] Vide suprà ad *ver.* 114.

Ver. 426.——πτοτὶ.] *Al.* ἐπί.

Ver. 429.—θωρηκτῆσιν.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. Ut sit videlicèt ex θωρηκτής· quam vocem (uti ipse annotat) usurpat Poëta suprà μ', 317; ό, 689, 739; itémque *ver.* 277 hujus libri. *Al.* θωρηκλοῖσιν· scilicèt ex θωρηκτός· quæ vox alibi apud *Homerum* non reperitur.

Ver. 431.——Ἄρει ἐπίκουρος.] Cod. *Harleian.* Ἄρηι ἐπίκουρος. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit, Ἄρη' ἐπίκουρος.

Ver. 432, 442, 450.——κεν δὴ——ὅσσα δὴ——Ἀλλ' ὅτε δὴ.] Vide suprà ad ξ', 433, 504; & ad β', 158.

Ver. 434. Ὣς φάτο.] Deest hîc versus in codice *Harleiano*.

Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσαμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἴκ' ἀμαχητὶ
Ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς προτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· ἦ γὰρ ἔμοιγε
Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
Μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ,
Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
Παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;
Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα
Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες
Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.

435 At Apollinem allocutus eſt rex Terræ-quaſſator;
" Phœbe, cur jam nos ſeorsùm-ſtamus? Neque enim par eſt,
" Cùm cœperint alii: Hoc quidem turpe, ſi ſine-pugnâ
" Redierimus in Olympum, Jovis ad ære-fundatam domum.
" Incipe; tu enim natu junior: Non enim mihi quidem
440 " Honeſtum, quippe qui prior natus ſum, & plura cognovi.
" Stulte, cùm ita mente-caſſum cor habes: neque prorsùs eorum ſaltem
" Recordaris, quot jam paſſi ſumus mala Ilium circa,
" Soli nos deorum, cùm ſuperbo Laomedonti
" A Jove profecti operam-locavimus in annum,
445 " Mercede condictâ; is autem præcipiens mandata dabat?
" Ego quidem Trojanis urbem & muros ædificavi
" Latóſque & admodùm pulchros, ut inexpugnabilis urbs eſſet:
" Phœbe, tu verò flexipedes oamuros boves paſcebas
" Idæ in ſaltibus multas convalles-habentis ſylvoſæ.

Ver. 438 & 505.——χαλκοβατὲς δῶ.] Vide ſuprà ad ά, 426.

Ver. 439.——γενεῇφι.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 440 & 447. Καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 445.——ἐπὶ ῥητῷ.] Quâ ratione, ἐπὶ, hîc ultimam producat; item, εἰλίποδας, *ver.* 448; & ἐνὶ, *ver.* 475; vide ſuprà ad ά, 51. *Al.* ἐπί ῥ' ῥητῷ.

Ver. 446. Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα.]

Structa meis manibus perjuræ mœnia Trojæ. *Æn.* V. 811.

Ibid.——πόλιν καὶ τεῖχος.] Cod. *Harleian.* πόλιν περὶ τεῖχος.

Ver. 448. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας.] " Sol " paſcit omnia, quæ terra progenerat: Un- " de non unius generis, ſed omnium peco- " rum Paſtor canitur. Ut apud Homerum " Neptuno dicente;

" Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βου- " κολέεσκες."

Macrob. Lib. I. *cap.* 17.

Ibid.——ἕλικας βοῦς.] Ἕλικας δὲ τὰς βοῦς φησιν ἐπιθελικῶς, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες· λέγονται· ἢ τὰς εἰλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας, ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ. *Schol.* At ſi vera eſſet prior interpretatio, tum præcedens εἰλίποδας omninò eſſet ſupervacaneum. Vide ſuprà ad ί. 462.

Ibid.——βουκολέεσκες.] *Paſcere ſolebas.* Vide ſuprà ad *ver.* 31; & ad ν'. 84.

Ver. 449.——κνημοῖσι.] Ταῖς προβάσεσι τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ibid.——πολυπτύχου.] Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ ἀποκλίσεις ἔχοντος. *Schol.*

Ibid.—— ὑληέσσης.] *nemoroſâ.* *Æn.* III. 270. Vide & ſuprà ad γ', 151.

Ver.

Ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυσηθέες Ὧραι
Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
Σοὶ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε
Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·
Στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ·
Νῶϊ δέ τ' ἄψορροι κίομεν, κεκοτήοτι θυμῷ,
Μισθῷ χωόμενοι, τὸν ὑποσχὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
Τῷ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; οὐδὲ μεθ' ἡμέων
Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
Πρόχνυ κακῶς, ζὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με ζαόφρονα μυθήσαιο
Ἔμμεναι, εἰ δή σοί γε, βροτῶν ἕνεκα, πολεμίζω,
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέν τε
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,

450 "Sed cùm jam mercedis terminum gratissimæ Horæ
"Attulerunt, tunc nos vi-fraudavit mercede totâ
"Laomedon violentus, minatúsque dimisit.
"Tibi quidem is minabatur pedes & manus desuper *se*
"Ligaturum, & venditurum insulas in longinquas;
455 "Affirmabátque idem utriusque *se* abscissurum aures ære.
"Nos verò continuò revertebamur, irato animo,
"Ob mercedem indignantes, quam pollicitus non persolvit.
"Propter hoc jam nunc populis gratificaris? Neque nobiscum
"Tentas, ut Trojani fœdifragi pereant
460 "Funditùs malè, cum filiis & pudicis uxoribus?
Illum verò vicissim allocutus est rex longè-jaculans Apollo;
"Neptune, haudquaquàm me prudentem dixeris
"Esse, si jam tecum, mortalium gratiâ, dimicem,
"Miserorum, qui foliis similes, interdum quidem
465 "Admodùm-vegeti sunt, terræ fructu vescentes,

Ver. 450.——πολυσηθέες Ὧραι] Πολλὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπιεικείᾳ ἐμποιοῦσαι. *Schol.* Cæterùm alii, notante *Eustathio*, hîc scribunt πολυσηθέος· ut ad μισθοῖο referatur.

Ver. 453. Σοὶ.] Cod. *Harleian.* Σύν.

Ver. 455.——ἀποκοψέμεν.] Nonnulli, notante *Eustathio*, quibuscum facit & *Scholiastes*, hîc legunt ἀπολεψέμεν. Ut supra ά, 236;

——περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε.—— *Al.* ἀποκόψειν.

Ver. 459. Πειρᾷ.] Cod. *Harleian.* Πειρᾷς.

Ver. 461.—472—478.——ἑκάεργος——Ἑκάεργε.——ἑκάεργος.] Vide supra ad ά, 43 & 58.

Ver. 463.——βροτῶν ἕνεκα, πολεμίζω.] *Plutarchus, de Consolat. ad Apollonium*, locum hunc hoc modo citat;

——Βροτῶν δ' ἕνεκα πολεμίζειν
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέντοι
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι, οὐδέ τις ἀλκή.

Ibid.——πολεμίζω.] *Al.* πολεμίξω.

Ver. 464.——φύλλοισιν ἐοικότες.—ἄλλοτε——τελέθουσιν.——Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν.] Vide supra ad ζ', 146.

Ver. 465. Ζαφλεγέες.] Μεγάλως ἔνθερμοι, ἐνεργεῖς. *Schol.*

Ἀλλά ϛε δ' αὖ φθινύθυσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιϛα
Παυσώμεσθα μάχης· οἱ δ', αὐτοὶ δηριάσθων.
Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδεϛο γάρ ῥα
Παῖροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
Τὸν δὲ κασιγνήτην μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν
Ἄρτεμις ἀργοτόξη, κὴ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
Φεύγεις δή, Ἑκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
Μή ζευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
Εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
Ὡς φάτο· τὴν δ' ὔτι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις,
Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
Πῶς δὲ ζὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεὲς, ἀντί' ἐμεῖο
Στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
Τοξοφόρῳ περ ἐοῦσῃ· ἐπεί ζε λέοντα γυναιξὶ

" Interdum verò contrà pereunt exanimes: Sed citiſſimè
" Deſiſtamus à pugnâ; illi verò, ipſi prælientur.
Sic utique locutus retrò ſe vertit; verebatur enim
Cum patruo conſerere manus.
Hunc autem ſoror vehementèr objurgavit, domina ferarum
Diana agreſtis, & probroſa dixit verba;
" Fugis jam, Longè-jaculans? Neptunóque victoriam
" Totam conceſſiſti? Impunéque ei gloriam dediſti?
" Stulte, cur omninò arcum geſtas inutilem fruſtrà?
" Non te nunc ampliùs patris in ædibus audiam
" Gloriantem, ſicut anteà inter immortales deos,
" Contra Neptunum adverſis-viribus *te* pugnaturum.
Sic dixit: Eam verò neutiquàm allocutus eſt longè-jaculans Apollo:
Sed irata Jovis veneranda uxor,
Increpuit Sagittis-gaudentem contumelioſis verbis;
" Quomodò verò tu nunc ſuſtines, canis audax, contra me
" Stare? Difficilis tibi ego, cui vires opponas,
" Sagittifera licèt ſis: te nempè leonem inter mulieres

Ver. 466.—φθινύθυσιν.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 467. Παυσώμεσθαι] *Al.* Παυώμεσθα.

Ver. 468.——πάλιν ἐτράπετ'.] *Retrò ſe convertit.* Vide ſuprà ad *ver.* 241; & ad ϖ', 594.

Ver. 473.——μέλεον.] Vide ſuprà ad ϖ', 336.

Ver. 474. Νηπύτιε.] *Barneſius* ex conjecturâ edidit Νηπύτιος; " Et ſæpè alias," inquit, " *Nominativus* pro *Vocativo* ponitur." Quod ferri non poteſt. Vide ſuprà ad ά, 175. Prætereà mutato hîc nihil opus. Vide ad ά, 51.

Ver. 476, 500, & 513.——ἀθανάτοισι.] Similitérque infrà *ver.* 504. θυγατέρος· & *ver.* 561. ἀποτεισόμην. Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 480. Νείκεσεν.] Deeſt hic verſus in Codice *Harleiano*.

Ibid.—ὀνειδείοις.] Vide ſuprà ad ϖ', 628.

Ver. 481.—μέμονας.] Vide ſuprà ad ν', 481 & 736.

Ver. 482. Στήσασθαι.] *Al.* Στήσεσθαι.

Ibid.—ἀντιφέρεσθαι.] *Al.* ἀντιφερίζειν.

Ver.

Ζεὺς θῆκεν, κὴ ἔδωκε καθακτάμεν, ἤν κ' ἐθέλῃσθα.
Ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' ὄρεα θῆρας ἐναίρειν,
Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Ὅσσον φερτέρη εἰμί, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
Ἦ ῥα, κὴ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα·
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
Ἐνθροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοί·
Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
Ἣ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
Κηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
Ὣς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητὼ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
Πληκτίζεθ' ἁλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
Ἀλλὰ μάλα προφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν

" Jupiter conſtituit, & dedit interficere quamcunque velis.
" Certè ſatius eſt per montes feras interficere,
" Agreſtéſque cervas, quàm cum potentioribus vi pugnare.
" Sed ſi vis pugnæ periculum facere, *fac*; ut benè ſcias,
" Quanto fortior ſim, quandoquidem mihi vires opponas.
Dixit, & ambas ad carpum manus prehendit
Siniſtrâ; dextrâ autem ab humeris detraxit pharetram:
Ipsâque verberabat *eam* ad aures ſubridens
Huc illuc ſe verſantem; veloces autem excidebant ſagittæ:
Lachrymabunda verò deindè dea fugit, veluti columba,
Quæ nempè metu accipitris cavam volat in petram,
In latebram; (neque enim illi capi fatale erat:)
Sic illa lacrymabunda fugit, reliquitque illic pharetram.
Latonam autem allocutus eſt internuncius Argicîda;
" Latona, ego verò tecum haudquaquàm pugnabo; arduum enim
" Confligere cum uxoribus Jovis nubes-cogentis:
" Sed promptiſſima inter immortales deos

Ver. 484.—ἤν κ' ἐθέλῃσθα.] Cod. *Harleian.* ἤν κ' ἐθελῃσθα.

Ver. 487. Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι—] Στικτέον εἰς τὸ δαήμεναι· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ δάηθι. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.* Elegantiùs tamen, ut opinor, reticeri hîc intelligetur ſententiæ Apodoſis: Ἵνα λέγῃ ἡ Ἥρα, ὡς εἴπερ ἐθέλεις γνῶναι, ἰδὲ πάσχε. *Euſtath.* Vide ſuprà ad ά, 135, 137; & 340.

Ver. 490—502.——αἴνυτο——ζυγαίνυτο.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 491.—ἔθεινε.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 492. Ἐνθροπαλιζομένην] *Al.* Ἐνθροπαλιζομένη.

Ver. 493.——ὥστε πέλεια, Ἣ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος.]

Quam facilè accipiter ſaxo ſacer ales ab alto
Conſequitur pennis ſublimem in nube columbam. *Æn.* XI. 721.

Ver. 494. Ἣ ῥά θ'] *Quæ ſcilicèt*——.

Ibid.——ὑπ' ἴρηκος.] Vide ſuprà ad σ', 615.

Ver. 497.——Λητῶ.] Ita *Barneſius.* *Al.* Λητώ.

Ver. 498.——μαχήσομαι.] Cod. *Harleian.* μαχίσσομαι.

Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι καρτερῇφι βίηφιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ ζυγαίνυτο καμπύλα τόξα,
Πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ φαρέτρης κονίης·
Ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρα ἧς·
Ἡ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς πρὸς χαλκοβατὲς δῶ,
Δακρυόεσσα δὲ παρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ πρὸς οἷ
Εἷλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνήρετο, ἡδὺ γελάσσας·
Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος ἀρανιώνων
Μαψιδίως, ὡσεί τι κακὸν ῥέζουσαν ἐναντίη;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος Κυθερείη·
Σή μ' ἄλοχος κυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
Μέμβλετο γὰρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,

" Gloriator *te* me viciſſe aſperâ vi.
Sic utique dixit: Latona verò collegit arcus & ſagittas,
Quæ cæciderant aliò aliæ in vertigine pulveris:
Hæc quidem ſagittandi-inſtrumentis ſumptis ſecuta eſt filiam ſuam:
Illa verò ad Olympum pervenerat, Jovis ad ære-fundatam domum;
Lacrymabunda autem patris inſedit genibus filia,
Circúmque divinum peplum tremebat: hanc verò ad ſe
Recepit pater Saturnius, & interrogavit, ſuavitèr ridens;
" Quiſnam tibi talia fecit, chara filia cœleſtium
" Temerè, ac ſi quid flagitii patrâſſes palàm?
Illum verò viciſſim allocuta eſt pulchrè-coronata Tumultuum-venaticorum-[amans;
" Tua me conjux malè-excepit, pater, ulnas-candida Juno,
" A quâ immortalibus contentio & lis impendet.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
At Apollo Phœbus ſubiit Ilium ſacram:
Curæ erat enim ei murus benè-ædificatæ urbis,

Ver. 501.—καρτερῇφι βίηφιν.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 503. Πεπτεότ'.] Vox hæc *ſingularis* eſt; nec, ut opinor, ullâ ex analogiâ defendi poteſt. Vide ſuprà ad ά, 265; ad β', 818; & ad γ', 46. Codex *Harleianus* habet Πεπτιῶτ' quam & veram eſſe crediderim lectionem propter ſimilia τεθνειῶτ', μεμαῶτ', &c. Pronunciabatur autem Πεπτῶτ'.

Ver. 504.—θυγατέρα ἧς.] Quâ ratione, θυγατέρα, hîc ultimam producat; item ἀμβρόσιον & προτὶ, *ver.* 507; & γάρ, *ver.* 516; & δὲ, *ver.* 519; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 507.——ἄρ'] *Ut ſit*——,

Ibid.—ἑανὸς.] Vide ſuprà ad σ', 352; & ad γ', 385.

Ver. 508.——ἀνήρετο.] *Al.* ἀντίρετο. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 509.—τοιάδ'.] Vide ſuprà ad ύ, 357.

Ver. 510. Μαψιδίως.] Deeſt hic verſus in codice *Harleiano*.

Ver. 511.—Κυθερείη.] Παρὰ τὸν γενόμενον ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς κύλαδον, ἤγουν θόρυβον. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*.

Ver. 513.——ἐφῆπται.] *Al.* ἐφῆπτο. Utrumque hoc quidem in loco ferri poſſit. *Al.* ἐφῆπται.

Ver. 515.——ἐδύσετο.] Vide ſuprà ad β', 35; & ad ε, 109.

Ver.

Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ·
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιόωντες.
Κὰδ' δ' ἵζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ἄστεϊ αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μηνις ἀνῆκε·
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἔφηκεν·
Ὡς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
Εἰσῆιει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείοιο ἐπὶ πύργου,
Ἔς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
Ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς·
Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
Ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἰῶ λοιγὸ' ἔσεσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
Αὖτις ἔπ' ἀψ θέμεναι ζανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·

Nè Danai everterent præter fatum die illo:
At cæteri ad Olympum rediêre dii ſempiterni,
Alii quidem, irati, alii verò, admodum gloriâ-exultantes;
Aſſederúntque patri atras-nubes-cogenti: At Achilles
Trojanos ſimul ipsóſque perdebat & ſolidos-ungulis equos.
Ut verò cum fumus aſcendens ad cœlum latum pervenit
Urbe ardente, Deorum nempè eum ira excitat;
Omnibus autem affert laborem, multiſque mala immittit;
Sic Achilles Trojanis laborem & mala attulit.
Stabat autem ſenex Priamus ſacrâ in turri,
Animadvertitque Achillem ingentem: At ſub illo
Trojani facilè turbabantur trepidâ-fugâ, neque ulla vis
Erat: ille autem ejulatu edito à turri deſcendit in terram,
Mandata-daturus ad murum inclytis portarum-cuſtodibus;
" Apertas in manibus portas tenete, uſque dum copiæ
" Venerint ad urbem trepidâ-fugâ: Certè enim Achilles
" Propè iſte perturbans; nunc exiſtimo exitialia futura.
" Sed poſtquàm intra murum reſpiraverint concluſæ,
" Rursùs obſerate tabulas peritè-aptatas:

Ver. 517.——*ὑπὲρ μόρον.*] Vide ſuprà ad ὁ, 336.

Ver. 520.—*παρὰ πατρὶ.*] *Al.* πὰρ Διΐ.

Ver. 525.—*πόνον.*] Cod. *Harleian.* φόνον.

Ver. 526, 540. Εἰσῆιει——κεκάλυπτο.] Vide ſuprà ad δ', 434, 492; & ad ά, 37.

Ibid.——*θείοιο ἐπὶ πύργου.*] Turrim in præcipiti ſtantem, ſummiſque ſub aſtra Eductam tectis, unde omnis Troja videri, Et Danaûm ſolitæ naves, & Achaïca caſtra. *Æn.* II. 460.

Ver. 529. Γίνεθ'.] *Al.* Γίγνεθ'. Quod perinde eſt. Nam *γίνομαι* primam producit.

Ibid.—*βαῖνε.*] Vide ſuprà ad ϑ, 87; & ad ν', 84.

Ver. 530. Ὀτρυνέων.] Vide ſuprà ad ά, 309.

Ver.

Δείδια γὰρ, μὴ ἕλῃ ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄλῃται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
Αἱ δὲ πεπαφθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
Φεῦγον· ὁ δὲ ζφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κὴρ
Αἰὲν ἔχε κραδίην, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κραταιόν τε.
Ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
Ἕστη, ὄπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
Φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
Ἕστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·

" Metuo enim, nè exitialis vir in morum irrumpat.
Sic dixit: Illi autem aperuerúntque portas, & retruserunt obices;
Hæ autem apertæ pepererunt salutem: At Apollo
Obvius exiliit, à Trojanis ut perniciem arceret.
Ii autem rectà ad urbem & murum altum,
Siti aridi, pulvere-obliti, ex campo
Fugiebant; ille verò vehementèr insequebatur hastâ: rabies nempè ei cor
Continentèr tenebat violenta, irâque-percitus-cupiebat gloriam referre.
Tum certè altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,
Nisi Apollo Phœbus Agenora nobilem excitâsset,
Virum, Antenoris filium, eximiúmque, fortémque,
Ejus quidem cordi audaciam immisit, eique ipse
Astitit, ut mortis graves manus arceret,
Fago tectus: coopertus autem erat caligine multâ.
At ille, ut advertit Achillem urbium-vastatorem,
Constitit; multáque ei cor volvebat-æstuans manenti;

Ver. 536.——Δείδια.] Vide suprà ad ε', 240; & ad ν', 736.

Ibid.——ἅλῃται.] *Al.* ἄλῃται.

Ver. 538.——τεῦξαν φάος.] Παρέσχον τοῖς φυγοῦσι τὴν σωτηρίαν. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 541. Δίψῃ.] *Al.* Δίψει.

Ibid.——καρχαλέοι.] *Al.* καρφαλέοι.

Ibid.——κεκονιμένοι.] *Al.* κεκονισμένοι.

Ver. 542.——ζφεδανὸν ἔφεπ'.] Quâ ratione, ζφεδανὸν, hîc ultimam producat; item μὲν, etiam extra cæsuram, *ver.* 547; & πεδίον, *ver.* 558; & τε, *ver.* 559; & αὐτὰρ, iterùm extra cæsuram, *ver.* 570; vide suprà ad ά, 51. *Al.* ζφεδανὸν μέθεπ'. Et ζφεδανῶν ἔφεπ'· ἀντὶ τοῦ ζφοδρῶς διώκων. Notante *Eustathio.*

Ver. 545.——Ἀπόλλων Φοῖβος.] Vide suprà ad ά, 43.

Ver. 546. Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν.] Vox, φῶτα, non hîc παρέλκει; Quod est ridiculum, & Poëtâ omninò indignum. Sed, ut opinor, *virum inclytum* denotat.

Ver. 547. Ἐν μέν οἱ.] *Barnesius* meliùs legi posse existimat, Ἐν μέν ἑοῖ. Sed nihil opus.

Ver. 548.——χεῖρας.] *Barnesius* de suo edidit κῆρας. Verùm, ut opinor, rationibus haud satis idoneis. Præsertim cùm haud dissimilem phrasin usurpat Poëta suprà ά, 97;

Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει.

Ver. 549.——κεκλιμένος.] Vide suprà ad ά, 309 & 314.

Ver. 550.——Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.] Vide suprà ad β', 278.

Ver. 551.——πόρφυρε.] Vide suprà ad ά, 338 & 482.

Ibid.

Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατερῆ Ἀχιλῆος
Φεύγω, τῆπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
Αἰρήσει με κὴ ὥς, κὴ ἀνάλκιδα δειροτομήσει·
Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ, πεσὼν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλήϊον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Ἴδης τε κνημούς, κατά τε ῥωπήϊα δύω,
Ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος πολαμοῖο,
Ἱδρῷ ἀποψυχθείς, πότι Ἴλιον ἀπονεοίμην·
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίονδε νοήσῃ,
Καί με μελαΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσαι θάνατον κὴ κῆρας ἀλύξαι.
Λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔς' ἀνθρώπων.
Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεως καλεναντίον ἔλθω·
Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέϊ χαλκῷ,

Ingemiſcens autem dixit ad ſuum magnum animum;
" Hei mihi, ſiquidem metu-violenti Achillis
" Fugero, quâ & alii turbati fugantur;
" Capiet me etiam ſic, & imbellem obtruncabit;
" Si verò ego hos quidem turbari ſinam
" A Pelide Achille, pedibúſque à muro aliò
" Fugero per campum Iliacum, donec pervenero
" Idæque ad ſaltus, ſenticetâque ingrediar;
" Veſpertinus autem deindè cùm me lavero in fluvio,
" A ſudore refrigeratus, ad Ilium reverterer:
" Sed cur mihi hæc meus ſecum-differit animus?
" Nè me abeuntem ab urbe ad campum advertat,
" Et me rapidè-perſecutus conſequatur velocibus pedibus:
" Non ampliùs deindè licebit mortem & fatum effugere.
" Valdè enim fortis ſuprà omnes eſt mortales.
" Quòd ſi ipſi ante urbem obviàm venero;
" Etenim huic certè vulnerabile corpus acuto ære,

Ibid. —— μένοιτι.] *Al.* κιόντι.
Ver. 554. —— φοβέοιτο.] *Al.* κλονέοιτο.
Ver. 556. —— ἐάσω.] Vide ſuprà ad δ', 42.
Ver. 558. —— πεδίον Ἰλήϊον.] Τόπος ἐν ᾧ Ἴλιος τάφος ἐστί. *Schol.* Τινὲς δὲ Ἰδήϊον πεδίον γράφουσι, τὸ τῇ Ἴδῃ ὑποκείμενον· διὰ τὸ εὐθὺς ἐπασασεῖν τὸν Ποιητὴν, " ὄφρ' ἂν ἵκωμαι " Ἴδης κνημούς." *Euſtath.*
Ver. 559. —— ῥωπήϊα.] Ἰμαντώδη φυτὰ, ἀφ' ἃ τὰ δάσεα τῆς ὕλης. *Schol.*
Ver. 560. —— λοεσσάμενος.] *Quum me ipſe lavero.* Vide ſuprà ad *ver.* 241; & ad γ', 141.
Ver. 561. —— πότι.] *Al.* πρότι. Quod perindè eſt.
Ibid. —— ἀπονεοίμην.] *Al.* ἀπονέεσθαι.
Ver. 563. —— ἀπαειρόμενον.] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν νεῶν ἀπαιρυσῶν. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*
Ibid. —— πόλεως.] Ita edidit *Barneſius.* *Al.* πόλιος. Quod idem.
Ver. 565. —— ἔσαι.] *Al.* ἔσεαι.
Ver. 567. Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεως.] Vide ſuprà ad β', 811. *Al.* πόλιος.
Ver. 568. Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρώς.]
—— mortali urgemur ab hoſte
Mortales: totidem nobis animæque manuſque. *Æn.* X. 375.

Ver.

Ἐν δὲ ἓα ψυχὴ, θνητὸν δέ ἑ φάσ' ἄνθρωποι
Ἔμμεναι· αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
Ἄλκιμον ὥρμαῖνε πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἠΰτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
Ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, ὅδε τι θυμῷ
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ ὀτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,
Ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
Ἀλκῆς, πρίν γ' ἢ ξυμβλήμεναι, ἢ δαμῆναι·
Ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυὸς, δῖος Ἀγήνωρ,
Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.
Ἀλλ' ὃ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχεθε πάντοσε ἴσην,
Ἔγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἀΰτει.
Ἦ ἤδη νύ μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
Νηπύτι', ἦτ' ἔτι πολλὰ τελεύτεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ·
Ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνέρες εἰμὲν,

" Inéſtque una anima, mortalémque ipſum dicunt homines
" Eſſe: atqui ei Saturnius Jupiter gloriam præbet.
Sic fatus, Achillem converſus expectabat; intúſque ei cor
Forte geſtiebat præliari atque pugnare.
Veluti panthera prodit alto ex fruticeto
Virum venatorem contra, neque quicquam animo
Percellitur; neque in fugam vertitur, latratu audito;
Etſi enim prior eam cominùs percuſſerit, aut eminùs,
Tamen vel haſtâ tranſfixa non deſiſtit
A ſtrenuâ pugnâ, antequàm vel cominùs congrediatur, vel dometur:
Sic Antenoris filius præclari, nobilis Agenor,
Nolebat fugere, antequàm periculum faceret Achillis.
Sed clypeum quidem ſibi prætendit undique æqualem,
Haſtâ autem in eum collimabat, & altùm clamabat;
" Certè jam omninò ſperabas apud animum, illuſtris Achille,
" Die hoc urbem *te* everſurum Troüm glorioſorum;
" Stulte, certè adhuc multi efficientur dolores de eâ;
" In eâ enim multique & fortes viri in-ſumus,

Ver. 572.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſuprà ad ή, 232 & 279.

Ver. 573.——πάρδαλις.] Cod. *Harleian.* πόρδαλις.

Ibid.——ξυλόχοιο.] Γλώσσης τόπος *Cyndéndri. Scbol.*

Ver. 574.——ἐναντίον.] *Al.* ἐναντίη.

Ver. 575.——κεν ὑλαγμὸν.] Scribunt nonnulli, teſte *Euſtathio*, κυνυλαγμόν.

Ver. 576.——φθάμενος.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid.——ἢ ὀτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν.] *Vel cominùs, vel eminùs vulneraverit.* Vide ſuprà ad δ', 540; & ad ε', 84.

Ibid.——ὀτάσῃ.] Vide ſupra ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ver. 581.——πρόσθ' ἔσχεθε.] Cod. *Harleian.* πρόσθε *Cχέτο.*

Ver. 583. Ἦ δή νυ.] *Al.* Ἤδη νυ.

Ibid.——ἔολπας.] Vide ſuprà ad ά, 37; & ύ, 186.

Ver. 585.——ἦτ' ἔτι πολλὰ.] *Al.* ἦ μάλα πολλά.

Ver. 586. Ἐν γάρ οἱ.] Edidit *Barneſius* Ἐν γάρ τοι. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Οἵ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,
Ἴλιον εἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
Ὣδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
590 Ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γνάλοις, ἐδ' ἀφέμαρτεν·
Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρυσε
Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
595 Πηλείδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος αἰολιθέοιο
Δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
600 Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἑκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,
Ἕστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
Ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
Στρέψας πὰρ πόλαμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
Τύθὸν ὑπεκπροθέουτα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελτεν Ἀπόλλων,

" Qui utique propugnantes charis parentibus, uxoribúſque, & liberis,
" Ilium tutemur: tu verò fatum hîc conſequêris,
" Adeò terribilis licèt ſis & audax bellator.
590 Dixit utique, & acutum telum gravi manu emiſit;
Et percuſſit tibiam ſub genu, neque aberravit;
Circáque ipſam ocrea recens elaborati ſtanni
Horrendùm reſonuit: æs verò reſiliit
A percuſſo, neque penetravit; dei enim prohibuere dona.
595 Pelides verò impetum fecit in Agenora deo-parem
Secundus: at non ſivit Apollo gloriam referre,
Sed ipſum eripuit, texitque caligine multâ,
Quietúmque ipſum è prœlio miſit ut abiret.
At hic Pelidem dolo avertit à populo:
600 Ipſi enim Longè-jaculans Agenori omnia cum ſe aſſimulârat,
Stetit ante pedes; ille verò feſtinabat pedibus perſequi.
Dum ille hunc per campum perſequebatur tritici-feracem,
Converſus præter fluvium vorticibus profundum Scamandrum,
Parvo intervallo præcurrentem; dolo etenim lactabat Apollo,

Ver. 587.——τοκέων, ἀλόχων τε.] *Al.* ἀλόχων, τοκέων τε. Quam lectionem & præfert *Barneſius*. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 588.——εἰρυόμεσθα.] *Al.* εἰρυσόμεσθα.

Ver. 590.——βαρείης.] *Al.* παχείης. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 593. Σμερδαλέον κονάβησε.] Vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 594.——ἐπέρησε.] Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 596.—ἔασεν.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 598.——ἄρα.] *Deinceps*——.

Ver. 600.——Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς.] Vide ſuprà ad ξ', 136.

Ver. 602. Ἕως ὁ τὸν.] Pronunciabatur Ὥσεο vel Ὥσυ. Vide ſuprà ad σ', 15; & ad ό, 539.

Ver. 603. Στρέψας.] *Al.* Τρέψας.

Ver. 604.——δόλῳ δ' ἄρ'] *Henricus Stephanus* legendum hîc δόλῳ γὰρ, verbáque δόλῳ γὰρ ἐθελτεν Ἀπόλλων parentheſi includenda cenſet. Sed, ut opinor, minùs aptè. Porrò ſententiam connectit vocula ἄρ' cum eo quod præceſſit *ver.* 599, 600.

Ver.

Ἓν δὲ ἵα ψυχὴ, θνητὸν δέ ἑ φάσ' ἄνθρωποι
Ἔμμεναι· αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ἄλκιμον ὥρμαῖνε πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἠΰτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
Ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, ὄδε τι θυμῷ
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ ὑτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,
Ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
Ἀλκῆς, πρίν γ' ἢὲ ξυμβλήμεναι, ἢὲ δαμῆναι·
Ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυὸς, δῖος Ἀγήνωρ,
Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.
Ἀλλ' ὃ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχεθε πάντοσε ἶσην,
Ἔγχεϊ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἀΰτει.
Ἦ ἤδη νύ μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
Νηπύτι', ἦτ' ἔτι πολλὰ τελεύξεσθαι ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ·
Ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,

" Inéſtque una anima, mortalémque ipſum dicunt homines
" Eſſe: atqui ei Saturnius Jupiter gloriam præbet.
Sic fatus, Achillem converſus expectabat; intúſque ei cor
Forte geſtiebat præliari atque pugnare.
Veluti panthera procdit alto ex fruticeto
Virum venatorem contra, neque quicquam animo
Percellitur; neque in fugam vertitur, latratu audito;
Etſi enim prior eam cominùs percuſſerit, aut eminùs,
Tamen vel haſtâ transfixa non deſiſtit
A ſtrenuâ pugnâ, antequàm vel cominùs congrediatur, vel dometur:
Sic Antenoris filius præclari, nobilis Agenor,
Nolebat fugere, antequàm periculum faceret Achillis.
Sed clypeum quidem ſibi prætendit undique æqualem,
Haſtâ autem in eum collimabat, & altùm clamabat;
" Certè jam omninò ſperabas apud animum, illuſtris Achille,
" Die hoc urbem *te* everſurum Troüm glorioſorum;
" Stulte, certè adhuc multi efficientur dolores de eâ;
" In eâ enim multique & fortes viri in-ſumus,

Ver. 572.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſuprà ad ή, 232 & 279.

Ver. 573.——πάρδαλις.] Cod. *Harleian.* πόρδαλις.

Ibid.——ξυλόχοιο.] Γλώσσης τόπος *Cyndérus. Schol.*

Ver. 574.——ἐναντίον.] *Al.* ἐναντίη.

Ver. 575.——κεν ὑλαγμὸν.] Scribunt nonnulli, teſte *Euſtathio*, κυνυλαγμόν.

Ver. 576.——φθάμενος.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid.——ἢ ὑτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν.] *Vel cominùs, vel eminùs vulneraverit.* Vide ſuprà ad δ', 540; & ad ξ', 84.

Ibid.——ὑτάσῃ.] Vide ſupra ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ver. 581.——πρόσθ' ἔσχεθε.] Cod. *Harleian.* πρόσθε *Cχέτο.*

Ver. 583. Ἦ δή νυ.] *Al.* Ἤδη νυ.

Ibid.——ἔολπας.] Vide ſuprà ad ά, 37; & ύ, 186.

Ver. 585.——ἦτ' ἔτι πολλὰ.] *Al.* ἦ μάλα πολλά.

Ver. 586. Ἐν γάρ οἱ.] Edidit *Barneſius* Ἐν γάρ τοι. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Οἵ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,
Ἴλιον εἰρύομεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
Ὣδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
Ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γνάλοις, ἂδ' ἀφέμαρψεν·
Ἀμφὶ δέ οἱ κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρυσε
Βλημένος, οὐδ' ἐπέρησε· θεὸς δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλείδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
Δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἑκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,
Ἕστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
Ἕως ὅ τ' ἐπὶ πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
Στρέψας πὰρ πολεμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
Τύθὸν ὑπεκπροθέουσα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελεν Ἀπόλλων,

" Qui utique propugnantes charis parentibus, uxoribúſque, & liberis,
" Ilium tutemur: tu verò fatum hîc conſequêris,
" Adeò terribilis licèt ſis & audax bellator.
Dixit utique, & acutum telum gravi manu emiſit;
Et percuſſit tibiam ſub genu, neque aberravit;
Circáque ipſam ocrea recens elaborati ſtanni
Horrendùm reſonuit: æs verò reſiliit
A percuſſo, neque penetravit; dei enim prohibuere dona.
Pelides verò impetum-fecit in Agenora deo-parem
Secundus: at non ſivit Apollo gloriam referre,
Sed ipſum eripuit, texitque caligine multâ,
Quietúmque ipſum è prœlio miſit ut-abiret.
At hic Pelidem dolo avertit à populo:
Ipſi enim Longè-jaculans Agenori omnia cum ſe aſſimulârat,
Stetit ante pedes; ille verò feſtinabat pedibus perſequi.
Dum ille hunc per campum perſequebatur tritici-feracem,
Converſus præter fluvium vorticibus profundum Scamandrum,
Parvo intervallo prœcurrentem; dolo etenim lactabat Apollo,

Ver. 587.——τοκέων, ἀλόχων τε.] *Al.* ἀλόχων, τοκέων τε. Quam lectionem & præfert *Barneſius*. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 588.——εἰρύομεσθα.] *Al.* εἰρυσόμεσθα.

Ver. 590.——βαρείης.] *Al.* παχείης. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 593. Σμερδαλέον κονάβησε.] Vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 594.——ἐπέρησε.] Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 596.—ἔασεν.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 598.——ἄρα.] *Deinceps*——.

Ver. 600.——Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς.] Vide ſuprà ad ξ', 136.

Ver. 602. Ἕως ὅ τ' ὀν.] Pronunciabatur Ὥσεο vel Ὥσυ. Vide ſuprà ad σ', 15; & ad ό, 539.

Ver. 603. Στρέψας.] *Al.* Τρέψας.

Ver. 604.——δόλῳ δ' ἄρ'] *Henricus Stephanus* legendum hîc δόλῳ γὰρ, verbáque δόλῳ γὰρ ἔθελεν Ἀπόλλων parentheſi includenda cenſet. Sed, ut opinor, minùs aptè. Porrò ſententiam connectit vocula ἄρ' cum eo quod præceſſit *ver.* 599, 600.

Ver.

Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
Τόφρ᾽ ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ᾽ ἔμπλητο ἀλέντων.
Οὐδ᾽ ἄρα τοί γ᾽ ἔτλαν πόλεως καὶ τείχεος ἐντὸς
Μεῖναι ἔτ᾽ ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
Ὅς τ᾽ ἔθαν᾽ ἐν πολέμῳ· ἀλλ᾽ ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ἐς πόλιν, ὄφρα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαν.

Ut ſemper ſperaret *ſe* aſſecuturum pedibus ſuis:
Interim cæteri Trojani fugati venerunt conferti
Læti ad urbem; urbs verò implebatur concluſis.
Neque enim illi ſuſtinebant urbem & murum extra
Expectare jam ſe-invicem, & cognoſcere, & quis effugiſſet,
Et quis occubuiſſet in pugnâ; ſed cupidè infundebantur
In urbem, quemcunque eorum pedes & genua incolumem-retulerant.

Ver. 607.—ἔμπλητο] *Al.* ἔμπλησε.

Ver. 607—610. Ἀσπάσιοι——ἀσπασίως.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 608.—πόλεως.] Vide ſuprà ad *ver.* 563.

Ver. 610.—ἀσπασίως.] *Al.* ἰσσυμένως.

Ibid.—ἐσέχυντο.] *Al.* ἐπέχυντο.

ΤΗΣ

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ'.

Ὑπόθεσις τῆς Χ' ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΤΩΝ λοιπῶν Τρώων εἰς τὸ Ἴλιον ἀναχωρησάντων, μόνος Ἕκτωρ ἔξω μένει· παρακαλέσαντων δὲ αὐτὸν τῶν γονέων εἰσελθεῖν ἐς τὴν πόλιν, ἀπαρνεῖται· καὶ ὁ μὲν ὑπεναντίον Ἀχιλλέως ἐλθὼν, διώκεται τρὶς περὶ τὰ τείχη. Ζεὺς δὲ ταλαιπέυει ἀμφοτέρων τὰς μοίρας· καὶ αἱ μὲν τῷ Ἕκτορι, ἐπὶ γῆς χωρῆσιν· αἱ δὲ τῷ Ἀχιλλέως ἄνω φέρονται· καὶ ὕτω Ζεὺς κελεύει Ἀπόλλωνα ἀποχωρεῖν τῆς μάχης· καὶ ὁ μὲν ὑποχωρεῖ· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, καθοπλισθεῖσα τῷ Πριάμῳ παιδὶ, Δηϊφόβῳ, παρορμᾷ Ἕκτορα ἀνιτάξασθαι τῷ Ἀχιλλεῖ· ὁ δὲ πεισθεὶς ἀνθίσταται, καὶ ἀναιρεῖται δεθείς τε ὑπὸ τῷ ἅρματος Ἀχιλλέως, ἕλκεται εἰς τὸ στρατόπεδον Ἑλλήνων.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

ΤΩΝ Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μόνος Ἕκτωρ ὑπομένας Ἀχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει· ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης, καὶ ἀναιρεῖται· ἑλάψας δὲ αὐτὸν τῷ ἅρματος Ἀχιλλεὺς, διὰ τῷ ποδὸς ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἕλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος ἀναίρεσις.

Ἄλλως.

Χὶ Θέτιδος γόνος ὠκὺς ἀπώλεσεν Ἕκτορα δῖον.

Ἄλλη.

Χῖ δ' ἄρα, τρὶς περὶ τεῖχος ἄγων κτάνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἠΰτε νεβροὶ,
Ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

SIC hi quidem per urbem trepidâ-fugâ-diſſipati, velut hinnuli,
A ſudore ſe refrigerabant, bibebántque, medebanturque ſiti,
Acclinati pulchris propugnaculis: At Achivi

Ver. 3. Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν.] τειχῶν· ἐπάλξεις γὰρ, οἱ τῶν τειχῶν καλέ-Παρακεκλιμένοι, ὅ ἐστι περιεχόμενοι ὑπὸ τῶν μετὰ προμαχῶνες. *Schol.*

Ver.

Τείχεϊ ἆσσον ἴσαν, ζάκας ὤμοισι κλίναντες.
Ἕκτορα δ' αὐτῆ μεῖναι ὀλοὴ Μοῖρ' ἐπέδησεν,
Ἰλίῳ προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων·
Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Τίπτε μ', Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν, θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νυ πώ με
Ἔγνως ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις·
Ἦ νύ τοι ὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὕς ἐφόβησας,
Οἳ δή τοι εἰς ἄστυ ἅλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ ὔτοι μόρσιμός εἰμι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
Γαῖαν ὀδὰξ εἵλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

Ad murum propè accedebant, ſcuta humeris inclinantes.
Hectorem verò ibi manere exitiale Fatum tanquam compede vinctum coëgit,
Ilium ante, portáſque Scæas.
At Pelidem allocutus eſt Phœbus Apollo;
" Cur me, Pelei fili, pedibus velocibus perſequeris,
" Ipſe mortalis cùm ſis, deum immortalem; nec dum omninò me
" Agnoviſti, quòd Deus ſum; tu autem indefinenter furis.
" Tibi nimirùm nihil curæ eſt contra Troas labor bellicus, quos fugâſti,
" Qui jam in urbem concluſi ſunt, tu verò huc divertiſti:
" Neque enim me interficies, quoniam haud mortalis ſum.
Hunc autem gravitèr indignatus allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Læſiſti me, Longè-jaculans, Deorum perniciofiſſime omnium,
" Qui huc nunc avertiſti à muro: Certè adhuc multi
" Terram mordicùs prehendiſſent, antequàm in Ilium perveniſſent.

Ibid. & *ver.* 73, 154, & 155.——καλῆσιν——καλὰ——καλοὶ——καλαί.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid. & *ver.* 4. Κεκλιμένοι——κλίναντες.] Vide ſuprà ad ά, 309 & 314.

Ver. 5.—ὀλοὴ.] Ita & Codex *Harleianus*. *Barneſius* autem ex conjecturâ edidit ὀλῳή. Vide ſuprà ad ά, 342.

Ver. 6. Ἰλίῳ προπάροιθε.] Vide ſuprà ad 6, 24 & 66.

Ibid.——πυλάων τε Σκαιάων.] Ἐν ἀριστερᾷ τῶ τείχους εἶναι αἱ πύλαι αὗται· καλοῦνται δὲ Δαρδάνιαι. *Scbol.* MS. apud *Barneſium*.

Ver. 7.—Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 8. Τίπτε μ', Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις.] Οὐχ ἁλωτὸν γὰρ εἶναι θνητῷ, οὐδὲ καλαληπτὸν τὸ θεῖον, ὅτε ποσὶν, ὅτε χερσὶν, ὅτε ὀφθαλμοῖς, οὐδ' ὅλως τῷ Σώματι, ὑπέδηλωκεν. *Clemens Alexandrin. Strom.* V. ubi hunc *Homeri* locum adducit.

Ver. 13. Τρώων πόνος.] Τὸ κατὰ Τρώων ἔργον. *Scbol.*

Ver. 131 Οὐ γάρ με.] Refertur iſtud γὰρ, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad id quod elegantiùs reticetur: *Atqui fruſtrà me inſequeris*; Vel, *ne me ampliùs inſequere*; *non ENIM*, &c. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit, Οὐ μέν με.

Ibid.——κτανέεις.] *Al.* κτενέεις.

Ver. 15. Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε.] Vituperat hunc locum *Plato*; Οὐκοῦν δέ γε—δι' Ὅμηρον λέγειν, ὅτι ὐδ' ὅσιον ταῦτά γε κατὰ Ἀχιλλέως φάναι ἢ ἄλλων λεγόντων πείθεσθαι. Καὶ αὖ ὡς πρὸς τὸν Ἀπόλλω εἶπεν, "Ἔ-"βλαψάς μ', Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάν-"των. Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἰ μοι δύναμίς γε "παρείη." *De Republ. lib.* 3.

Ibid.——ὀλοώτατε.] *Al.* δολοώτατε.

Ver. 17. Γαῖαν ὀδὰξ εἵλον.]

Procubuit moriens & humum ſemel ore momordit. *Æn.* XI. 418.

Vide ſuprà ad β', 418.

Ibid.——πρὶν Ἴλιον.] Quâ ratione, πρὶν, hîc, etiam extra cæſuram, producatur; item πρῶτος, *ver.* 25; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver.

Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
Ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω·
Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἰ μοι δύναμίς γε παρείη.
Ὣς εἰπὼν, πρὸς ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Σευάμενος, ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος, ζὺν ὄχεσφιν,
Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέῃσι τιταινόμενος πεδίοιο.
Ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ', ὡς ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
Ὅς ῥ' ὀπώρης εἶσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ·
Ὃν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι·
Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·

" Nunc verò mihi quidem magnam gloriam eripuisti, illósque servâsti
" Facilè; non enim ultionem ullam veritus es in posterum:
" Profectò te ulsciscerer, si mihi facultas utique adesset.
Sic fatus, ad urbem magnis elatus animis abiit,
Ruens, velut equus certamine-victor, cum curru,
Qui celeritèr currit magno nisu contendens per campum.
Sic Achilles celeritèr & pedes & genua movebat.
Hunc verò senex Priamus primus vidit oculis,
Collucentem tanquam stellam, ruentem per campum,
Quæ scilicèt Autumno oritur: perillustres autem ejus radii
Lucent multa inter astra nocte intempestâ;
Quam canem Orionis vulgò vocant:
Splendidissima quidem hæc est, at exitiale signum est,
Atque immittit magnum æstum miseris mortalibus:

Ver. 19, 20. ——τίσιν——τισαίμην.] Quâ analogiâ ex λῦω, λῦσω, deducitur λῦσις· ex φθῖνω, φθῖσειν, φθῖσις· ex κρῖνω, κρῖσις. ex φαίνω, φᾶσις· eâdem ex τίω, τῖσω, deducitur τῖσις. Vide suprà ad ζ', 434; ad ν', 414; & ad ξ', 484.

Ver. 21. Ὣς εἰπὼν——ἐβεβήκει.] Vide suprà ad φ', 352; & ad ω', 751.

Ver. 22. Σευάμενος.] Vide infrà ad *ver.* 33; item suprà ad γ', 141; & ad θ', 199.

Ver. 23 & 27. Ὅς ῥά τε.] *Qui scilicèt*——.

Ver. 26. Παμφαίνονθ', ὡς' ἀστέρ'.]
——iple agmine Pallas
In medio, chlamyde & pictis conspectus in armis:
Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer undâ,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cœlo.——
Æn. VIII. 587.
Non secùs ac liquidâ siquando nocte cometæ
Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor;
Ille ficlim morbosque ferens mortalibus ægris
Nascitur, & lævo contristat lumine cœlum. Æn. X. 272.
Vide suprà ad ε', 4; ad λ', 62; & infrà ad *ver.* 317.

Ibid. & *ver.* 62.——ἐπεσσύμενον—ὀλυμένους.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 27. Ὡς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν.] Ἔδει, πρὸ ὀπώρης, εἰπεῖν· τότε γὰρ ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολή. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.* Ὀπώρᾳ δὲ ᾗ νῦν μέρος θέρους τὸ τελευταῖον, μεθ' ὃ τὸ μετόπωρον. *Eustath.*

Ver. 29. Ὅν τε κύν' Ὠρίωνος.] Τὸν ἀστρῶον κύνα οὕτως ἔφη. *Schol.*

Ver. 30.——ὅγ'.] *Al.* ὅδ' Atque ita legit & Codex *Harleianus.*

Ibid.——τέτυκται.] Vide suprà ad ν', 481 & 736; & ad α', 37.

Ver. 31.——πυρετὸν.] Ἤτοι κυρίως, ὡς ἡμεῖς λέγομεν· ἢ τὸν τοῦ ἀέρος ἐκπυρωσιν. *Schol.*

Ibid.——δειλοῖσι βροτοῖσιν.]
——mortalibus ægris. *Georgic.* I. 237.
——miseris mortalibus——
Georgic. III. 66.

Ὣς τῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Ὤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψαλο χερσὶν,
Ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐλεγώνει,
Λισσόμενος φίλον υἱὸν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
Εἵστήκει, ἄμοσον μεμαὼς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἄνέρα τῦτον
Οἶος, ἄνευθ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς.
Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
Κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.
Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
Κτείνων, καὶ πρηνὰς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων.
Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
Οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
Τύς μοι Λαοθόη τέκετο, πρεῖσσα γυναικῶν.
Ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦτ' ἂν ἔπειτα
Χαλκῷ τε χρυσῷ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·

Sic hujus æs ſplendebat circa pectora currentis.
Ejulabat verò ſenex, capútque pulſabat manibus,
In altum ſublatis, magnóque edito ejulatu clamabat,
Supplex-orans dilectum filium: is autem ante portas
Stabat, vehementèr animis-ardens cum Achille pugnare:
Illum verò ſenex miſerabilitèr allocutus eſt, manus extendens;
" Hector, nè mihi expecta, dilecte fili, virum hunc
" Solus, abſque aliis; ut nè mox mortem aſſequaris,
" A Pelidâ domitus: longè enim viribus præſtat.
" Crudelis, utinam diis charus tantùm eſſet,
" Quantum mihi; citò prorsùs eum canes & vultures vorarent
" Jacentem: certè mihi gravis ex præcordiis dolor abiret.
" Iſte me filiis multiſque & ſtrenuis orbum fecit,
" Interficiens, & deportatos-vendens inſulas in longinquas.
" Quin & nunc duos filios Lycaonem & Polydorum
" Non poſſum videre, Trojanis in urbem concluſis,
" Quos mihi Laothoë peperit præcellens mulieribus.
" At ſi quidem vivunt in caſtris, certè poſtmodùm
" Æréque auróque redimemus; eſt enim domi:

Ver. 33.—ὄγε.] Vide ſuprà ad γ', 409.

Ibid.—κόψαλο.] Obſervandus hîc maximè proprius Vocis *mediæ* Uſus. *Caput ſibi ipſe percuſſit.* Vide ſuprà ad φ', 241; & ad γ', 141.

Ver. 36. Εἵστήκει.] Vide ſuprà ad δ', 434 & 492.

Ver. 42.—τάχα κέν ἑ.] Quâ ratione vox κέν, hîc producatur; item μηδὲ, *ver.* 57; & Ce, *ver.* 88; & τις, *ver.* 106; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 43.—ἔλθοι.] Cod. *Harleian.* ἔλθῃ.

Ver. 44.—εὖνιν.] Ἔρημον, χῆρον, ἐστερημένον. *Scbol.*

Ver. 48.——Λαοθόη.] *Al.* Λαοθέη.

Ver. 49.—μετὰ στρατῷ.] *Al.* μετὰ στρατῶ.

Ver. 50.—ἀπολυσόμεθ'] Vide ſuprà ad ά, 20.

Ver.

Πολλὰ γάρ ὥπασε παιδὶ γέρων ὀνομακλυτὸς Ἀλήης.
Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, κὴ εἰν ἀίδαο δόμοισιν,
Ἄλγος ἐμῷ θυμῷ κὴ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα.
Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
Ἔσσεται, ἢν μὴ κὴ σὺ θάνῃς, Ἀχιλῆϊ δαμασθείς·
Ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας κὴ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς·
Πρὸς δέ με τὸν δύσηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀρσαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
Υἱάς τ' ὀλλυμένους, ἐλκυσθείσας τε θυγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, κὴ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,

" Multa enim dedit filiæ ſenex famâ-inclytus Altes.
" Si verò jam mortui ſunt, & in orci domo,
" Dolor meo animo & matri, qui genuimus.
" Populo autem cætero brevior dolor
" Erit, modò non & tu moriaris, ab Achille domitus.
" Sed ingrederè murum, mi fili, ut ſerves
" Trojanos & Trojanas, neque magnam gloriam præbeas
" Pelidæ, ipſéque dilectâ vitâ priveris:
" Prætereà & meî infelicis adhuc mentis compotis miſerere,
" Calamitoſi, quem pater Saturnius in ſenectutis limine
" Fortunâ in acerbâ perdet, mala multa conſpicatum,
" Filióſque interemptos, raptátaſque filias,
" Et thalamos direptos, & infantes liberos
" Alliſos terræ, in gravi cædè,

Ver. 51.—ὥπασε.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 57.—Τρωὰς.] *Plutarchus* loco infrà ad *ver.* 60 citato legit Τρωϊάδας.

Ver. 59. Πρὸς δέ με τὸν δύσηνον.]

——miſerere parentis
Longævi—— *Æn.* XII. 43.

Ibid.—ἔτι φρονέοντ'] Scholia MSS. apud *Barneſium* exponunt; Ἔτι ζῶντα· τὸ γὰρ ζωτικὸν, φρένας καλεῖ ὁ Ὅμηρος. Sed (ut videtur) minùs rectè.

Ibid.——ἐλέαιρε.] Cod. *Harleian.* ἐλέησον. Quo modo & legit *Plutarchus*, loco jam infrà citato.

Ver. 60. Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ Αἴσῃ ἐν ἀρσαλέῃ φθίσει, &c.] Πολλαὶ γὰρ μεταβολαὶ γίνονται κὴ παντοῖαι τύχαι κατὰ τὸν βίον· κὴ ἐνδέχεται τὸν μάλιστα εὐθηνοῦντα μεγάλαις συμφοραῖς περιπεσεῖν ἐπὶ γήρως, καθάπερ ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς περὶ Πριάμου μυθεύεται. *Ariſtot. Ethic. Lib.* I. *cap.* 10. *ſub fine.* Δῆλον ἂν ὅτι κὴ ὁ λεγόμενος ἄκρος ὄλβιος ἐυπαραμύθητός ἐστι,——μεῖον γὰρ οὕτως Τρωΐλος ἐδάκρυσεν ἢ Πρίαμος· οὗτος δὲ, εἰ προετελεύτησεν, ἔτι ἀκμαζούσης αὐτῷ τῆς βασιλείας, κὴ τῆς τοσαύτης τύχης, ἧς ἐθρήνει. Οἷς γοῦν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ διελέχθη υἱὸν Ἕκτορα, παραινῶν ἀναχωρεῖν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα μάχης, ἐν οἷς φησιν, " Δύσμορον, ὅν ῥα " πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ, &c." Ὄντων δὴ ζῶν παμπόλλων παραδειγμάτων περὶ τούτου, ἐννοήθη τὸν θάνατον οὐκ ὀλίγους ἀπαλλάττειν μεγάλων κὴ χαλεπῶν κακῶν, ἂν, εἰ ἐπεῖδον, πάντως ἂν ἐπειράθησαν. *Plutarch. de Conſolat. ad Apoll.* Citat porrò totum hunc locum *Dio Chryſoſtomus*, *Orat.* XI. Vide & infrà ad ψ', 222.

Ibid.——ὅν ῥα.] *Quem utique*——.

Ibid.—ἐπὶ γήραος οὐδῷ.] Ἐπὶ τῇ τοῦ γήρως ἐξόδῳ. ἐπὶ τῷ τέρματι. *Schol.*

Ver. 61.——φθίσει.] Vide ſuprà ad *ver.* 19; & ad β', 43 & 833.

Ver. 62.——ἑλκυσθείσας.] Ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτισθείσας. *Schol. All.* ἐλκησθείσας & ἑλκυθείσας.

Ἑλκομένας τε νυὸς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
Ὠμησταὶ ἐρύουσι, ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
Τύψας, ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρούς,
Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
Κείσοντ' ἐν προθύροισι· νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
Ἀρηϊ πλαμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ,
Κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τι φανείῃ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,
Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες πλαμένοιο γέροντος,
Τοῦτο δὴ οἰκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ,
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρῃφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον

65 "Tractásque nurus perniciosis manibus Achivorum.
"Ipsum verò forsitàn extremum me canes in primis foribus
"Cruda-vorantes raptabunt, postquàm aliquis acuto ære
"Cominùs vel eminùs feriens ex artubus animam eripuerit,
"Quos nutrivi in ædibus, mensæ assectas janitores,
70 "Qui meo sanguine hausto, rabie-acti animis,
"Jacebunt in vestibulis: Juveni autem omninò decorum-est
"Pugnâ cæso, lacerato acuto ære,
"Jacere; omnia nempè honesta etiam mortuo quicquid apparuerit:
"Sed quum jam canúmque caput, canámque barbam,
75 "Pudendáque deturpent canes occisi senis,
"Hoc utique miserrimum accidit miseris mortalibus.
Dixit quidem senex, canósque capillos extrahebat manibus,
Vellens è capite; neque Hectori animum flectebat.
Mater verò deinceps ex-aliâ parte lamentabatur lacrymas-fundens,
80 Sinum denudans, alterâ autem *manu* mamillam exeruit,
Et illum lachrymas-fundens verbis alatis allocuta est;
"Hector, fili mi, & hæc reverere, & mei miserere

Ver. 65.——ὀλοῆς.] *Al.* ὀλοῶν.
Ver. 67.——ἐρύουσι.] Apud *Plutarchum*, loco suprà citato, ἐρύσουσιν.
Ibid.——ἐπεί κέ τις.] *Al.* ἐπεί μέ τις.
Ver. 68. Τύψας, ἠὲ βαλὼν.] Vide suprà ad φ', 763; & ad ρ', 84.
Ver. 70.——πιόντες.] *Al.* πίονες. Quod ferri non potest; nam πίνω primam semper producit.
Ibid.—ἀλύσσοντες.] Ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες· οἷον ἐν ἄλῃ ὄντες, δυσφοροῦντες· Οἱ δὲ ἄπορ, ἄγαν λυπῶντες. *Schol.*
Ver. 72. Ἀρηϊ πλαμένῳ.] *Al.* Ἄρει πλειναμένῳ.
Ver. 74, 76. Ἀλλ' ὅτε δὴ.——Τοῦτο δὴ.] Vide suprà ad β', 158; & ad ξ', 433.
Ver. 77.——ἄρ'.] *Deinceps.*
Ver. 78.—ὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.]
—haudquaquam dictis violentia Turni
Flectitur: exuperat magis——
Æn. XII. 45.
Ver. 80.—ἑτέρῃφι.] Vide suprà ad ν', 588.
Ver. 82, 85.——τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον——μηδὲ πρόμον ἴσασο τούτῳ.]

Αὐτὴν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα
Τείχεος ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρόμος ἵσασο τύτῳ·
Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε καλακτάνῃ, ὅ σέ τ' ἔγωγε
Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτὴ,
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
Ὣς τώ γε κλαίουσε προσαυδήτην φίλον υἱὸν,
Πολλὰ λισσομένω· ὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα·
Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέσερος ἄνδρα μένησι,
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς,

" Ipſius, ſi unquam tibi vagitus-ſedantem mammam præbui,
" Horum reminiſcere, chare fili; arcéque infeſtum virum
" Mœnia ingreſſus: Neque proſtes pugnator adverſus ipſum;
" Præferox: ſi enim te interemerit, haudquaquàm te ego
" Deflebo in lectis, charum germen, quem peperi ipſa,
" Neque uxor magnificè-dotata; ſeorsùm autem te longè à nobis
" Argivorum apud naves canes veloces comedent.
Sic hi lugentes alloquebantur dilectum filium,
Multis ſupplicantes; neque Hectori animum flectebant:
Sed is expectabat Achillem ingentem propiùs accedentem.
Ut verò draco ad luſtrum ferus virum expectat,
Paſtus mala venena; ſubiit autem & ipſum ira gravis,

Turne, per has ego te lachrymas, per ſiquis Amatæ
Tangit honos animum——
Unum oro, deſiſte manum committere Teucris. *Æn.* XII. 56, 60.

Ver. 83.—λαθικηδέα μαζὸν.] Τὸν λήθων ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων. *Schol.*
Ibid.——ἐπέσχον.] *Al.* ἀνέσχον.
Ver. 85.——ἰών.] *Al.* ἐών.
Ver. 86.——καλακτάνῃ.] Cod. *Harleian.* καλακλιναῖ.
Ibid.——ὅ σέ τ' ἔγωγε Κλαύσομαι.]
Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis
Alitibuſque jaces! nec te tua funera mater
Produxi, preſſive oculos, aut vulnera lavi. *Æn.* IX. 485.

Ver. 88.—πολύδωρος.] Πολλὰ δωρυμένη ἀγαθά· ἢ, ἡ μετὰ πολλῶν δώρων ἡ ἔδνων γεγαμημένη. *Schol.* *Al.* πολύεδνος.
Ver. 91. Πολλὰ λισσομένω.] Edidit *Barneſius* Πολλὰ ἵ λισσομένω. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad φ', 368.
Ver. 93. Ὡς δὲ δράκων.]
Qualis ubi in lucem coluber mala gramina paſtus,
Frigida ſub terrâ tumidum quem bruma tegebat
Nunc poſitis novus exuviis, nitiduſque juventâ,
Lubrica convolvit ſublato pectore terga;
Arduus ad Solem, & linguis micat ore triſulcis. *Æn.* II. 47.

Scaliger hæc à *Virgilio* φυσικωτέρως quam ab *Homero* depicta exiſtimat. " Solis appeten-
" tem atque apricantem, etiam *arduus ad*
" *Solem*. Erigit enim ſe, ac vibrantem lin-
" guam exerit. Proindè ait——*linguis*
" *micat ore triſulcis*. Obtutum tantùm tor-
" vum Homerus, optimè. Nihil enim illo
" acrius. Præterea cubilis ſui propugna-
" tionem, à quo non diſcedit. Idcircò dix-
" it; ἑλισσόμενος περὶ χειῇ, quo etiam
" propiùs tutum habeat receptum. Perpen-
" des *tumidum*." *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3.
Atqui, ut opinor, utraque ad rem aptata eſt ſimilitudo. *Homerus* nempè virum depingit, qui, vultu feroci, animóque ad pugnam parato, hoſtem ingruentem expectet; *Virgilius*, virum, qui in prœlio emicet, & ad domum regiam expugnandam accerrimè aggrediatur.

Ibid.——χειῇ.] Σχισμῇ. λέγει δὲ, τῇ τῦ δράκοντος καλαδύσει. *Schol.*
Ver. 94. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'.] Οἱ δράκοντες——μέλλοντες τινα ἑλκύσαν ἢ ἄνθρωπον ἢ θῆρα, τὰς θανατοφόρους ῥίζας ἐσθίουσι, ἢ

Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἑλισσόμενος περὶ χειῇ·
Ὡς Ἕκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐκ ὑπεχώρει,
Πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤμοι ἐγὼν, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ κατὰ πτόλιν ἡγήσασθαι,
Νύχθ' ὑπὸ τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρτο δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Μήποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
Ἕκτωρ ἠφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
Ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἀνδρὶ δὴ Ἀχιλῆϊ κατακτείναντα νέεσθαι,

95 Horrendúmque aſpicit, convolvens ſe circa latibulum:
Sic Hector, inextinguibili præditus animorum-vi, non recedebat,
Turrim ad prominentem fulgido clypeo-acclinato:
Indignabundus verò dixit ad ſuum magnum animum;
" Hei mihi, ſi quidem portas & mœnia ingreſſus fuero,
100 " Polydamas me primus probris onerabit,
" Qui me hortatus-eſt Trojanos ad urbem ducere,
" Nocte iſtâ exitiali, quandò ſurrexit-ad-certamen nobilis Achilles.
" At ego non parui; certè multò utilius fuiſſet:
" Nunc verò poſtquàm perdidi populum damnosâ-pertinaciâ meâ,
105 " Vereor Trojanos & Trojanas longa-peplorum-ſyrmata-trahentes,
" Nè quandò quis dicat deterior alius me;
" Hector ſuis viribus fretus perdidit copias.
" Sic dicent: mihi verò tunc multò ſatius eſſet,
Contrà *pugnando* aut Achille interfecto redire,

τὰς πόας μείνοι τὰς τοιαύτας. Οὐκ ἦν δὲ ἄρα οὐδὲ Ὁμήρου αὐτῶν τῆς τροφῆς ἀμαθής. Λέγει γοῦν ὅπως ἀναμένει περὶ τὴν φωλεὸν εἱλούμενος, πρεσμπλησθεὶς Σιτίων πολλῶν φαρμακωδῶν καὶ κακῶν. *Ælian. de Animal. lib.* VI. *cap.* 4.

Ver. 95.—δέδορκεν.] Vide ſuprà ad β, 314.

Ver. 100. Πουλυδάμας μοι πρῶτος.] Ἀνδρειόταλοι δοκοῦσιν εἶναι, παρ' οἷς οἱ δειλοὶ ἄτιμοι, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἔντιμοι. Τοιούτους δὲ τοὺς Ὁμήρου ποιεῖ, οἷον τὸν—Ἕκτορα· " Πουλυδάμας " μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." *Ariſtot. Ethic. Nicom. Lib.* III. *cap.* 11. Πάλιν ἐστὶν ἄλλη ἀνδρία πολιτικὴ δοκοῦσα εἶναι· οἷον ἡ δι' αἰσχύνην τὴν εἰς τοὺς πολίτας ὑπομένουσι τοὺς κινδύνους, καὶ δοκοῦσιν ἀνδρεῖοι εἶναι. Σημεῖον δὲ τούτου· καὶ γὰρ Ὁμήρου ποιοῦσιν τὸν Ἕκτορα λέγοντα. " Πουλυδάμας μοι πρῶτος " ἐλεγχείην ἀναθήσει." Διὸ οἴεσθαι δεῖν μάχεσθαι. *Idem, Ethic. Magn. Lib.* I. *cap.* 21. Οἱ διὰ τὴν αἰδὼ ὑπομένοντες, μάλιστα φαίνοιεν ἂν ἀνδρεῖοι· καθάπερ καὶ Ὁμήρου τὸν Ἕκτορά φησιν ὑπομεῖναι τὸν κίνδυνον τὸν πρὸς Ἀχιλλέα. Ἕκτορα δ' αἰδὼς εἶλε. " Πουλυ- " δάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." Καὶ ἔστιν ἡ πολιτικὴ ἀνδρεία αὕτη. *Id. Ethic. Eudem. Lib.* III. *cap.* 1.

Ibid.—πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει.] *Al.* πρῶτον ἐλεγχείην καλαχεύοι.

Ver. 110. Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ κατὰ πτόλιν ἡγήσασθαι.] Suprà σ', 254, 266.

Ibid.—ἐκέλευσε.] Cod. *Harleian.* ἐκέλευε. Quo modo & in duobus MSS. ſcriptum reperit *Barneſius*. Verùm, ut opinor, hoc quidem in loco præſtat vulgata lectio. Vide ſuprà ad γ', 84; & ad α, 37.

Ver. 102.——ὅτε τ'.] *Quandò utique*——*Quandò videlicèt*——.

Ver. 107.—βίηφι.] Vide ſuprà ad γ', 588.

Ver. 109. Ἀνδρὶ δὴ Ἀχιλῆϊ.] *Al.* Ἢ ἀνδρὶ Ἀχιλῆϊ.

Ibid.—καλακτείναντα.] Cod. *Harleian.* κατακτείναντι.

Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος.
Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
Καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
Καί οἱ ὑποσχώμαι Ἑλένην, καὶ κτήματ' ἅμ' αὐτῇ
Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ,
Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
Ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἥδε κέκευθε·
Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι,
Μήτι καταφρύξειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήραλον ἐντὸς ἔέργει.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
Αὕτως ὥστε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω·
Οὐ μέν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης

" Aut ab ipso interfici gloriosè pro urbe.
" Quòd si clypeum quidem deposuero umbonibus munitum,
" Et cassidem validam, hastâque ad murum acclinatâ,
" Ipse profectus Achilli eximio obvius venero,
" Et ei pollicear Helenam, & opes cum ipsâ
" Omnes prorsùs, quascunque Alexander cavis in navibus
" Duxit ad Trojam, quæ fuit certaminis origo,
" Daturum Atridis abducendas, simúlque separatim Achivis
" Alias distributurum, quascunque urbs hæc abditas habet:
" A Trojanis verò deindè honorabile jusjurandum exigam,
" Nihil occultaturos, sed bifariàm omnia divisuros,
" Facultates quascunque urbs amabilis intùs continet.
" Sed cur mihi hæc meus secum-disserit animus?
" *Vereor*, ne ei ego quidem supplicem profectus; is autem meî non misereatur,
" Neque omninò me revereatur, interficiat verò me, inermem existentem,
" Temerè, tanquam mulierem, postquàm arma exuero.
" Non sanè prorsùs nunc licèt à quercu neque à petrâ

Ver. 110. Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι.] Ὑπὸ τῦ Ἀχιλλέως δαμασθῆναι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Ἠέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι. *Al.* Ἢ κεν ὑπ' αὐτῷ ὀλέσθαι.

Ver. 116.—ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἄρχη.]
——Primus leti primusque malorum
Causa fuit—— *Æn.* IV. 169.
——Quæ prima malorum
Causa fuit—— *Æn.* VII. 481.

Ver. 117.——ἅμα τ' ἀμφὶς.] *Al.* ἅμα δ' ἀμφὶς.

Ver. 118.——ἀποδάσσεσθαι.] *Al.* ἀποδάσασθαι.

Ibid.—κέκευθε.] Vide suprà ad α, 37.

Ver. 120.——δάσασθαι.] *Henricus Stephanus* reponendum censet δάσεσθαι propter præcedentem καταφρύξειν.

Ver. 121.—ἐπήραλον.] Vide suprà ad σ', 512.

Ver. 124.—κτενέει.] *Al.* κταναίει.

Ver. 126.——ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης Τῶν ἀριζήμεναι]

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην; *Hesiod. Theogon.* 35.

Οὐκ ἔξι, φησὶν, ἄνλικρυς Ἀχιλλέως μύθυς διηγεῖσθαι, ὁποίυς ἂν παρθένοι, καὶ νήθεοι·——οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῷ ἐχρῶντο βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι· αἱ ἂν γυναῖκες τίκτυσαι ἐν τοις ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν καὶ

Τῷ ὁαριζέμεναι, ἅτε παρθένῳ ἠίθεός τε,
Παρθένῳ ἠίθεός τ', ὁαρίζετον ἀλλήλοισιν.
Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
Ὡς ὥρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ ἔχεδον ἦλθεν Ἀχιλλεὺς,
Ἴσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ,
Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ
Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
Πηλείδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
Ἡ δὲ θ' ὑπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς

" Cum hoc confabulari, ceu virgo juvenísque
" Virgo juvenísque confabulantur inter se.
" Satius verò certamine congredi: quàm celerrimè
" Videamus, utri Olympius gloriam præbiturus sit.
Hæc animo versabat manens: Ast ad eum propè accessit Achilles,
Par Marti galeam-quassanti bellatori,
Vibrans Peliacam hastam ad dextrum humerum
Terribilem; circùm verò æs splendebat simile fulgori
Vel ignis ardentis, vel solis orientis.
Hectorem verò, ut vidit, cepit tremor, neque ampliùs sustinuit
Illic manere, à tergo autem portas reliquit, abiitque perterritus.
Pelides verò irruit, pedibus rapidis fretus;
Veluti Circus in montibus, velocissimus volucrum,
Facilè impetum-dat in pavidam columbam:
Hæc autem obliquè fugit: iste verò in-proximo acutum-edens-clangorem,

---

δρυῶν [τὰ βέφη] ἀνέρεφον· εὑρίσκοιτες δέ τινες, ἐνόμιζον ἐκεῖθεν γεγεννῆσθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ. *Schol.*

Genſque virûm truncis & duro robore nata. *Æn.* VIII. 315.

Ver. 127.—ἅτε παρθένῳ ἠίθεός τε, Παρθένῳ ἠίθεός τ'.] " Naſcitur pathos & de re-
" petitione, quam Græci ἐπαναφορὰν vo-
" cant, cum ſententiæ ab iiſdem nominibus
" incipiunt. Hinc *Virgilius*, (*Georg.* IV.
" 525;)
" ——Eurydicen vox ipſa & frigida
" lingua,
" Ah miſeram Eurydicen, animâ fugi-
" ente, vocabat.
" Eurydicen toto reſerebant flumine ri-
" pæ."

Macrob. Lib. IV. *cap.* 6. Τὸ δὲ ἔχεμα ἐπαναλήψεως δ' ἐπαναστροφῆς. ὅμοιον τῷ, " εἰ πυ-
" ρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,
" μένος δὲ ζιδήρῳ." *Euſtath.* Vide ſuprà ad ὑ, 371; & infrà ad ψ', 641.

Ver. 128.——ἀλλήλοισιν.] Cod. *Harleian.* ἀλλήλοιϊν.

Ver. 130.—ὀρέξῃ.] Cod. *Harleian.* ὀρέξει.

Ver. 132.—κορυθάϊκι.] Κορυθαίολος,—— ὁ ζυνεχῶς κινῶν τὴν κόρυθα· ὃ μεταποιηθὲν, ἐπὶ τῦ Ἄρεος, ἔφη, " Ἴσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι." *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 3. Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 133.——Πηλιάδα μελίην.] Quâ ratione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item ὕδαλι, *ver.* 149; & πρὶν, *ver.* 156; vide ſuprà ad ά, 54.

Ver. 134.—— εἴκελος.] Vide ſuprà ad ύ, 423; & ad ή, 53.

Ver. 135.——αἰθομένοιο.] Cod. *Harleian.* αἰθομένυ.

Ver. 138—141.—— ποσὶ πεποιθὼς —— λεληκὼς.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 139. Ἠΰτε κίρκος.] Vide ſuprà ad φ', 493.

Ver.

Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἑ θυμὸς ἀνώγει·
Ὡς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἕκτωρ
Τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυσάλλῳ·
Ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐξεγύοντο
Καλοί, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,

Crebros faciens impetus, insequitur, caperéque illum animus jubet:
Sic utique ille ardens rectà volabat: trepidus autem fugiebat Hector
Muro sub Trojanorum, velociáque genua movebat.
Hi verò præter speculam & caprificum ventosam
Murum usque subter per viam-publicam rapido-cursu-ferebantur:
Ad scaturigines autem pervenerunt pulchrè-fluentes, ubi nempè fontes
Duo erumpunt Scamandri vorticosi.
Alter quidem aquâ calidâ fluit, circúmque fumus
Oritur ex ipso, velut *ab* igne ardenti:
Alter verò æstate profluit, similis grandini,
Vel nivi frigidæ, vel ex aquâ *concretæ* glaciei.
Illic autem ad ipsos labra-ad-lavándum lata propè sunt,
Pulchra, lapidea, ubi vestes speciosas
Lavabant Trojanorum uxores, pulchræque filiæ,

Ver. 142.—ἐλέειν τε ἑ.] *Al.* ἐλεῖν δέ τε.

Ver. 143.——ἄρ'.] *Ut dictum est*——, *ver.* 138.

Ibid.——τρέσε δ' Ἕκτωρ.]

Ergo amens diversa fugâ petit æquora Turnus,
Et nunc huc, inde huc incertos implicat orbes. *Æn.* XII. 742.

Ver. 144. Τεῖχος.] *Al.* τείχη.

Ver. 145.——ἐρινεὸν.] Vide suprà ad ξ', 433.

Ver. 146. Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο.] Τὸ ἑξῆς, Κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο, ὑπ' ἐκ τείχεος, ὁ μὲν ὑποδῦναι τὸ τεῖχος ζητοῦσαν· ὁ δὲ ἐκτὸς αὐτὸν ἀεὶ κωλύειν. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ibid.——ὑπ' ἐκ.] *Al.* ὑπέρ.

Ver. 148.——Σκαμάνδρου.] Cod. *Harleian.* Καμάνδρου.

Ver. 151. Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει.] "Est "adeò invenire apud nobiles poëtas hujusce-"modi suavitatis multa, quæ apparent "novata esse non fortuita; sed præter cæ-"teros omnes apud Homerum plurima. "Uno quippe in loco tales tanquam hiatus "& sonitus in affiduis vocibus pluris fa-"cit:"

"Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χα-"λάζῃ,
"Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυσάλλῳ."
Gell. lib. VII. *cap.* 20.

Ver. 153, 155.——πλυνοὶ——Πλυνεσκον.] Quâ analogiâ ex λύω fit λύσις, λυτὸς; ex κρίνω, κρίσις, κριτός; ex μαρτύρομαι, μάρτυρος; ex νίφειν, νίφαδες; ex φαίνω, ἐμφάσις, ἐμφανὴς; eâdem ex πλύνω fit πλυνοί, εὐπλύνης.

Πλυνάσῃ τις πρῶτα——*Odyss.* ό, 419.
——πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος. ζ', 40.
Τῶν οἱ ἵκας φᾶρος εὐπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα. θ', 392.

Vide suprà ad ά, 338; ad ζ', 434; ad μ', 280; & ad ν', 414.

Ver. 155. Πλύνεσκον.] *Lavare solebant.* Vide suprà ad β', 221, & ad ν', 84.

Ver.

Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, ἅ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρμαθ' ἁμαξιτοῖο
Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Ἦ τρίπος, ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς καταθνειῶτος·
Ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.

Olim tempore pacis, priusquàm venissent filii Achivorum.
Hàc utrique prætercurrerunt, *alter* fugiens, altérque à tergo persequens:
Antè quidem fortis fugiebat, persequebatur verò ipsum multò fortior
Rapidè: Neque enim victimam, neque bubulam pellem
Adipisci conabantur, qualia pedibus præmia sunt virorum;
Sed de animâ *certantes* currebant Hectoris equûm domitoris.
Ut verò cum assueti-vincere circa metas solidi-ungulis equi
Celeritèr admodùm currunt; magnum autem propositum est præmium,
Vel tripos, vel mulier, viri *in honorem* defuncti:
Sic hi ter Priami urbem gyro-circum-acti sunt
Rapidis pedibus: Dii verò omnes spectabant.

Ver. 157. Τῇ ῥα.] *Eâ utique——Eâ inquam——.*

Ver. 159.——ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον——Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς.]

——nec enim levia aut ludicra petuntur
Præmia, sed Turni de vitâ & sanguine certant. *Æn.* XII. 764.

" Ἱερεῖον, quod propriè est *sacrificium*, significat etiam *quodvis animal quod in cibum mactatur*: ἱερεῖα sunt ἁπλῶς τὰ θρέμματα, *pecudes quæ mactantur in usum & in esum hominibus*; *animantes, quarum vescimur carnibus.*——Neque certè aliter sumi videtur hæc vox apud Homerum, in loco illo insigni *Iliad.* χ'.

" ——ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
" Ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
" Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο."

Duport. Prælect. in Theophrast. cap. 9.

" Ἱερεῖα sunt animantes, quarum vescimur carnibus.——Atqui non aliter veteres grammatici illud Homeri interpretantur; ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην. Rectéque notant iidem, ἱερεῖα dici ἁπλῶς τὰ θρέμματα, pecudes & quæcunque esui solent esse mortalibus." *Casaub. in Athenæum, Lib.* I. *cap.* 11.

Ver. 161. Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον.] Τὸ δὲ " περὶ ψυχῆς ἔθεον" παροιμίαν ἀπετέλεσε λέγουσαν τὸν περὶ ψυχῆς θέειν, ὅτε τις ἀγωνιῶν ἐπὶ ἰσχάτῳ κινδύνῳ διαπράττεταί τι. *Eustath.*

Ibid. & *ver.* 211.——ἱπποδάμοιο.] Vide suprà ad β', 23.

Ver. 162.—τέρμαθα.] Τέλη τῆς νίκης ἢ τὰ ἀγῶνος· ἢ καμπτῆρας· ὅταν οἱ ἵπποι ὀξύτερον θέωσι, πλησιάζοντες ἰσχυρότερον τῆς νίκης. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 163.—τρωχῶσι.] *Al.* τροχόωσι.

Ibid.—τὸ δὲ μέγα.] Edidit *Barnesius*, τὸ δὴ μέγα. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 164.—ἀνδρὸς καταθνειῶτος.] Legitur & ἀνδρὸς περὶ τεθνειῶτος notante *Henrico Stephano.*

Ibid.—καταθνειῶτος.] Vide suprà ad ν', 46; & ad ζ', 464. *Al.* καταθνηῶτος.

Ver. 165.——πόλιν περιδινηθήτην.] Οὐδὲ ἡ τοῦ Ἕκτορος δὲ περιδρομὴ ἡ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὔλογον· οὐ γάρ ἐστι περίδρομος ἡ νῦν, διὰ τὴν ζυνεχῆ ῥᾶχιν· ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομήν. *Strabo, Geograph. lib.* XIII. Cæterum Codex *Harleianus* legit πόλιν περὶ δινηθήτην.

Ver.

Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ὤ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτορα, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχῳ, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄσυ περὶ Πριάμοιο πόδας ταχέεσσι διώκει.
Ἀλλ' ἄγε, φράζεσθε, θεοὶ, κὴ μητιάασθε,
Ἦέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦέ μιν ἤδη
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὤ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφὲς, οἷον ἔειπες·
Ἀνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Αὖ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἐρδ'· ἀτὰρ ἄλλοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
Ἔρξον, ὅπη δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.

Inter hos ſermonem orſus eſt pater hominúmque deûmque:
" Proh malum, profectò dilectum virum agitari circa murum
" Oculis video: meum autem dolet cor
" *De* Hectore, qui mihi multa boûm femora adolevit,
" Idæ in verticibus multas-convalles habentis; interdum etiam
" In urbe ſummâ: nunc verò eum nobilis Achilles
" Urbem circa Priami pedibus velocibus inſequitur.
" Sed agite, deliberate, dii, & conſultate,
" An eum è morte ſalvum-eripiemus, an eum jam
" Sub Pelidâ Achille domabimus, bonum licèt.
Hunc verò allocuta eſt dea oculis-cæſia Minerva;
" O pater, rutuli-fulminis-miſſor, atras-nubes-cogens, quale dixiſti?
" Virum mortalem, jam olim deſtinatum fato,
" Jam vis à morte triſti liberare?
" Fac: at non tibi omnes aſſentiemur dii cæteri.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt nubes-cogens Jupiter;
" Bono eſto animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo
" Seriò loquor, volo autem tibi mitis eſſe:
" Fac, prout tibi animus eſt, neque quid ceſſa.

Ver. 167.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide ſuprà ad ὁ, 12.

Ver. 168. Ὤ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα.] Vituperat hunc locum *Plato*; Δεησόμεθα [Ὁμήρου] μή τοι——τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι ὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥστε, " Ὤ πόποι, (φάναι) ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμε- " νον περὶ ἄστυ Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' " ὀλοφύρεται ἦτορ." *De Repub. lib.* 3. Ubi in tranſcurſu notandum pro τεῖχος, legiſſe *Platonem*, ἄστυ.

Ver. 172. Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ] Sic apud *Virgilium*,

Urbe——ſummâ—— *Æn.* VII. 171.

Ver. 177.——γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide ſuprà ad ά, 206.

Ver. 178.——ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Ut alibi ſæpè.

Ver. 182.—νεφεληγερέτα.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver.

Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε φίλον μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.
Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἕφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
Ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγχεα, καὶ διὰ βήσσας·
Τὸν δ', εἴπερ τε λάθησι καλαπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
Ὡς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
Ὅσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
Ἀντίον αἴξασθαι, ἐϋδμήτας ἐπὶ πύργους,
Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιν πέτετ' αἰεί.
Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·

Sic locutus, impulit anteà paratam animo Minervam;
Descendit autem ea ab Olympi verticibus impetu facto,
Hectorem verò indefinenter urgens sequebatur celer Achilles.
Ut verò quum hinnulum in montibus canis cervæ insequitur,
Excitatum è cubili; pérque convalles & per fruticeta;
Eum autem, etiam si lateat metu perculsus sub arbusto,
Tamen vestigia legens currit perpetuò, donec inveniat:
Sic Hector non latebat pedibus velocem Pelidem.
Quoties verò impetum sumeret ad portas Dardanias
Rectà ruere bene-ædificatas versus turres,
Si quo modo ei desuper auxiliarentur telis;
Toties eum avertebat prævertens
In campum: ipse autem prope urbem volabat semper.
Ut verò in somno non potest fugientem consequi;

Ver. 187. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.]
Illa viam celerans————
————cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 609.

Ver. 188. Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἕφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς. Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν.]
Nec minùs Æneas————————
Insequitur; trepidique pedem pede servidus urget.
Incluſum veluti ſiquando in flumine nactus
Cervum, aut puniceæ ſeptum formidine pennæ,
Venator curſu canis & latratibus inſtat:
Ille autem inſidiis & ripâ territus altâ,
Mille-fugit refugitque vias; at vividus Umber
Hæret hians—— *Æn.* XII. 746, 748.

Ver. 190.—διὰ τ' ἄγχεα, καὶ διὰ βήσσας.]
Οὕτω καλοῦνται οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι. *Schol.*

Ver. 191.——ὑπὸ θάμνῳ.] Θάμνοι καλοῦνται οἱ *Σύμφυλοι* καὶ ὑλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν. *Schol.*

Ver. 195.—ἐπὶ πύργους.] *Al.* ὑπὸ πύργους.

Ver. 197.——παραφθὰς.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*; quocum facit & Codex *Harleianus*. *Al.* παραΐας.

Ver. 198.——πεδίον γ'· αὐτὸς.] Cod. *Harleian.* πεδίον· αὐτός· Quod & ferri poſſit. Vide ſuprà ad ᾱ, 51.

Ver. 199. Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ.]
Ac velut in ſomnis oculos ubi languida preſſit
Nocte quies, nequicquam avidos extendere curſus
Velle videmur, & in mediis conatibus ægri
Succidimus; non lingua valet, non corpore notæ
Sufficiunt vires, nec vox nec verba ſequuntur. *Æn.* XII. 908.
——jam jamque tenet, ſimiliſque tenenti

Vim

Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύνασθαι ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν·
Ὣς ὁ τὸν ὃ δύνασθο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
Εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὔστατον ἦλθε Ἀπόλλων
Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα;
Λαοῖσιν δ' ἀνένευε κορυθαίολος ὄφρα Ἀχιλλεὺς,
Οὐδ' εἴα ἔμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα·
Μήτις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνὰς ἀφίκοντο,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·

Neque alter alterum poteſt effugere, neque alter conſequi:
Sic hic illum non poterat aſſequi pedibus, neque ille effugere.
Quo verò tandem pacto Hector fata effugere potuiſſet mortis;
Niſi ei poſtremúmque & ultimùm occurriſſet Apollo
Propè, qui ei excitavit robur velociáque genua?
Copiis autem renuebat capite nobilis Achilles,
Neque ſinebat mittere in Hectorem amara tela;
Nè quis gloriam auferret percutiens, ipséque ſecundus veniret.
Sed quandò jam quartùm ad ſcaturigines pervenerant,
Tum verò aureas pater attollebat lances,

Increpuit malis, & morſu eluſus inani eſt. *Ibid.* 754.

Quorum priorem ad locum *Scaliger*; "Etiam numerus (inquit) nobis notandus eſt. "Extendit enim, aut extendere conatur "curſum accentus medius in verbo illo, *videmur*. In aliis enim verſibus ferè eſt cæſura; hîc autem ſupereſt adhuc una ſyllaba." *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. Similis ferè cæſuræ diſpoſitio hîc apud Homerum in voce ὀνείρου obſervanda eſt.

Ver. 201. —— δύνασθο μάρψαι.] *Barneſius* inter varias lectiones retulit δύνασθαι μάρψαι. Quo modo non conſtaret Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37. Porro, quâ ratione δύνασθο hîc ultimam producat; item ὅς, *ver.* 204; & ἐπὶ, *ver.* 225; & μίνυ, *ver.* 282; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 205. Λαοῖσιν δ' ἀνένευε.] *Al.* Ἄλλοισιν δ' ἀνένευε. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Æneas mortem contra præſenſque minatur
Exitium, ſi quiſquam adeat——.
Æn. XII. 760.

Ver. 206. Οὐδ' εἴα ἔμεναι.] *Al.* Οὐδ' ἔα λίμεναι.

Ver. 207. Μήτις κῦδος.] Οὐδὲ γὰρ τὸν Ἀχιλλέα ποιεῖν ἀνδρὸς ἔργον, ἀλλὰ μεγαλίου παντάπασιν ἐμπλήκλη καὶ ζεσθημένου πρὸς δόξαν, ἀνανεύοντα τοῖς ἄλλοις καὶ διακωλύοντα βάλλειν Ἕκτορα. "Μή τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι." *Plutarch. in Pompeio.*

Ibid. —— βαλὼν.] *Al.* ἰὼν.

Ver. 208. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον.]

Quinque orbes explent curſu, totidemque retexunt
Huc, illuc—— *Æn.* XII. 763.

Ver. 209. Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα.]

Jupiter ipſe duas æquato examine lances
Suſtinet, & fata imponit diverſa duorum;
Quem damnet labor, & quo vergat pondere letum. *Æn.* XII. 725.

Inferiorem hîc Virgilium Homero obſervavit *Macrobius*, eò quòd Homerus hæc, jam antequàm appareret utram in partem propenderet victoria; *Virgilius* autem eadem ſerò dicat, poſtquàm & prævifum & prædictum fuiſſet (*Æn.* XII. 149, 150.) Turnum utique periturum. "Hæc autem ratio fuit non "æquandi omnia quæ ab auctore tranſcripſit, quod in omni operis ſui parte alicujus "Homerici loci imitationem volebat inſerere, nec tamen humanis viribus illam "divinitatem ubique poterat æquare.—— "Sed hæc & alia ignoſcenda Virgilio, qui "ſtudii circa Homerum nimietate excedit "modum; & reverà non poterat non in "aliquibus minor videri, qui per omnem "poëſim ſuam hoc uno eſt præcipuè uſus "archetypo. Acritèr enim in Homerum "oculos intendit, ut æmularetur non modò "magnitudinem, ſed & ſimplicitatem, & "præſentiam orationis, & tacitam majeſta-

"tem.

Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταναηλεγέος θανάτοιο,
Τὴν μὲν, Ἀχιλλῆος, τὴν δ', Ἕκτορος ἱπποδάμοιο·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ,
Ὤχετο δ' εἰς Ἀΐδαο· λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀγχοῦ δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἕκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἄτον περ ἐόντα.
Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγώ τοι
Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

Impoſuitque duo fata longum-ſomnum-adferentis mortis,
Hoc quidem, Achillis, illud verò, Hectoris equûm-domitoris:
Suſtinuitque mediis prehenſas: Inclinata autem eſt Hectoris fatalis dies,
Deſcenditque ad orcum: reliquitque illum Phœbus Apollo.
Aſt ad Pelidem acceſſit dea cæſia-oculis Minerva,
Et propè ſtans verbis alatis allocuta eſt;
" Nunc demûm nos utique ſpero, Jovi dilecte, illuſtris Achille,
" Relaturos magnam gloriam Achivis ad naves,
" Hectore cæſo; pugnæ inſatiabilis licèt ſit.
" Non ei nunc ampliùs certè licèt nos effugere,
" Nè quidem ſi perquàm multùm laboret longè-jaculans Apollo,
" Advolvens ſe pedibus patris Jovis Ægiochi.
" Sed tu quidem nunc ſta & reſpira; huic verò ego tecùm
" Accedens perſuadebo adverſis-viribus pugnare.

" tem. Hinc diverſarum inter heroas ſuos " perſonarum varia magnificatio; hinc deo- " rum interpoſitio; hinc auctoritas fabulo- " ſorum; hinc affectuum naturalis expreſ- " ſio; hinc monumentorum perſecutio; " hinc parabolarum exaggeratio; hinc tor- " rentis orationis ſonitus; hinc rerum ſin- " gularum cum ſplendore faſtigium." *Macrob. Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 210. Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε.] Τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μύθῳ περιέθηκε, ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τῦ Διὸς, ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἠὼ, διομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων· τῦτο δὲ παντὶ δῆλον, ὅτι μυθοποίημα καὶ πλάσμα, πρὸς ἡδονὴν ἢ ἔκπληξιν ἀκροατῦ γέγονε. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver. 212. Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών.] Χρύσιππος, ἀναὶ τῦ, μέσσα, " ῥῦμα" γράφει· τὴν μὲν γὰρ ροπὴν τῦ ζυγῦ ῥῦμα καλεῖσθαι. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*

Ver. 213.—λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.] ——Jam jam linquo acies

Æn. XII. 875.

Ver. 214 & 238.——γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide ſuprà ad ά, 206.

Ver. 216.——ἔολπα.] *Spero*, non *Speravi*. Vide ſuprà ad ν', 481 & 736.

Ver. 218.——δηϊώσαντε.] *Al.* δηώσαντε.

Ibid.——ἄτον.] *Al.* ἄαλον.

Ver. 219.——πεφυγμένον.] *Barneſius* edidit πεφευγμένον. Sed vide ſuprà ad ζ', 488.

Ver. 220.——πάθοι.] *Al.* πάθῃ. *Al.* πάμοι.

Ver. 221. Προπροκυλινδόμενος.] Sic apud *Virgilium*; *proſubigit. Georg.* III. 256. Οἱ χαριέσταλοι ποιηταὶ καὶ συγγραφέων, τὰ μὲν αὐτοί τε καλασκευάζωσιν ὀνόματα *Cυμπλέκοντες* ἐπιληδείως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς *Cυλλαβὰς* δὲ οἰκείως, οἷς ἂν βέλωνται παρασῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνῦσιν, ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος·——δέησιν ἐνδείξασθαι βελόμενος πολλὴν καὶ καταπεπλασμένην, " Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος " Ἀπόλλων, Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς " αἰγιόχοιο." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ *Cυνθέσεως*, §. 15.

Ver.

Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.
Ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἄσσυ πέρι Πριάμοιο πόσιν ταχέεσσι διώκων·
Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
Γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
Ὡς ἔτλης, ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἔνδοσθε μένουσι·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Λίσσονθ', ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
Αὖθι μένειν· (τοῖον γὰρ ὑπολρομέουσιν ἅπαντες)
Ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.

Sic dixit Minerva; Ille verò paruit, gaviſuſque eſt animo:
Stetit autem fraxineæ haſtæ ære-præfixæ innixus.
Hæc verò hunc quidem reliquit, aſſecutáque eſt Hectorem nobilem,
Deïphobo cum ſe aſſimulâſſet corpore & indefeſsâ voce.
Propè autem ſtans verbis alatis allocuta eſt;
" Venerande frater, profectò admodùm jam te urget celer Achilles,
" Urbem circa Priami pedibus velocibus perſequens:
" Sed age jam ſtemus, & propulſemus manentes.
Hanc autem viciſſim allocutus eſt ingens pugnam-expedite-ciens Hector:
" Deïphobe, profectò quidem mihi anteà multò chariſſimus eras
" Fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit filios:
" Nunc verò adhuc etiam magis habeo in animo honorare,
" Cùm ſuſtinuiſti meî gratiâ, ut vidiſti oculis,
" Mœnibus egredi, cæteri verò intùs manent.
Hunc autem rurſùs allocuta eſt dea cæſia-oculis Minerva;
" Venerande frater, profectò quidem multùm pater & veneranda mater
" Supplicabant, deinceps genua-amplectentes, circùm & ſodales,
" Ut illic manerem; (adeò enim metu tremunt omnes;)
" Sed meus intùs animus conficiebatur dolore gravi.

Ibid. ——Διὸς αἰγιόχοιο.] Vide ſuprà ad ά, 202.

Ver. 225.——ἄρ'.] *Ut juſſerat Minerva, ver.* 222.

Ibid. ——χαλκογλώχινος.] Χαλκᾶς ἴχνσα γωνίας. *Schol.*

Ver. 227. Δηΐφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.] Vide ſuprà ad ξ, 136.

Ver. 229 & 239. Ἠθεῖ'.] Ὅτι τὸ "ἠθεῖε"——ἐςὶν Ἰωνικὴ προσφώνησις Ἀττικὴ νεωτέρα πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. *Euſtath.*

Ver. 231.——στέωμεν.] Pronunciabatur στῶμεν. Cod. *Harleian.* στέομεν. Quod & ipſum ferri poſſit. Vide ſuprà ad λ, 348.

Ver. 235.—τιμήσεσθαι.] Cod. *Harleian.* τιμήσασθαι. Quo modo & in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 236. Ὡς ἔτλης.] Cod. *Harleian.* Ὅς ἔτλης.

Ver.

Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ' ἔτι δούρων
Ἔξω φειδωλὴ, ἵνα εἴδομεν, εἴκεν Ἀχιλλεὺς
Νῶϊ καλακλείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρηλαι
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, ἦ κεν ζῷ δουρὶ δαμείη.
Ὣς φαμένη, κὴ περδοσύνη ἡγήσατ' Ἀθήνη.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ζχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Οὔ σ' ἔτι, Πηλέος υἱὲ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ·
Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον, ὐδέ ποτ' ἔτλην
Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε,
Στήμεναι ἀντία ζεῖο· ἕλοιμί κεν, ἦ κεν ἁλοίην.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεὼς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
Μάρτυροι ἔσσονται κὴ ἔπίσκοποι ἁρμονιάων·
Οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶκεν ἐμοὶ Ζεὺς
Δώῃ καμμονίην, ζὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ ζε ζυλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὡς δὲ ζὺ ῥέζειν.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

" Nunc verò adverſi præſentibus-animis pugnemus, neque jam haſtarum
" Sit parſimonia, ut videamus an Achilles,
" Nobis interfectis, ſpolia ſanguinolenta referat
" Naves ad cavas, an tuâ haſtâ dometur.
Sic locuta, continuò aſtu præivit Minerva.
Illi verò cum jam propè erant alter in alterum vadentes,
Hunc prior allocutus eſt ingens pugnam-expeditè-ciens Hector;
" Non te ampliùs, Pelei fili, fugiam, ut anteà:
" Ter circa urbem magnam Priami fugi, nec unquam ſuſtinui
" Expectare *te* ingruentem; nunc verò me animus impulit
" Stare contra te: interimam certè, vel interimar.
" Sed agedùm deos teſtes-faciamus; hi enim optimi
" Teſtes erunt & cuſtodes pactorum:
" Non enim ego te immanitèr deturpabo, ſi mihi Jupiter
" Dederit victoriam, tuámque animam abſtulero:
" At poſtquàm tibi detraxero pulchra arma, Achille,
" Cadaver Achivis reddam: ſic & tu facito.
Illum verò torvè intuitus allocutus eſt pedibus-velox Achilles;

Ver. 243, 284.——μεμαῶτε—μεμαῶτι.] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 249.—κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 250.—Πηλέος.] *Al.* Πηλέως. Quod & ferri poſſit; pronunciando ſcilicèt Πηλῶς. Vide ſuprà ad τ', 216.

Ver. 251.——δίον.] Ἐδιωκόμην, ἔφευγον. *Schol.*

Ver. 253.—ἕλοιμί κεν, ἦ κεν ἁλοίην.] *Al.* ἦ κεν ἑλοίμην.
Aut ſpoliis ego jam raptis laudabor opimis,
Aut leto inſigni—— *Æn.* X. 449.

Ver. 254.—θεὼς ἐπιδώμεθα.] Ὁμόσωμεν, ἐπόπτας καὶ μάρτυρας τῶν λεγομένων ποιησώμεθα. *Schol.*

Ver. 255. Μάρτυροι.] Vide ſuprà ad ά, 338.

Ver. 257.—καμμονίην.] Τὴν ἐκ καλαμοσχῆς νίκην, ὃ ἐστιν ἐκ μονομερεῦς. *Schol.*

Ver. 259.——ῥέζειν.] *Al.* ῥέξειν.

Ver. 260.——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Similitérque infrà *ver.* 344; vide ſuprà ad ά, 58.

Ver.

Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαστε, ζυνημοσύνας ἀγόρευε.
Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστὰ,
Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
Ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καί σε φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν
Ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Πάντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
Ἕξει ἐμῷ δαμάσσαι· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
Κῆδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχει θύων.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προϊεν δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἔζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπὲρ πτάτο χάλκεον ἔγχος·
Ἐν γαίῃ δ' ἔπαγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,

" Hector, nè mihi, acerbiſſime, pacta memora.
" Ut non ſunt leonibus & hominibus fœdera fida,
" Neque lupi & agni concordem animum habent,
" Sed hoſtili-animo ſunt perpetuò ſibi invicem:
" Sic non fas eſt me & te amicitiam contrahere, neque prorsùs nobis
" Fœdera erunt, antequàm utique after ſtratus
" Sanguine ſatiârit Martem invictum bellatorem.
" Omnigenæ virtutis recordare: nunc te admodùm oportet
" Haſtâque acerrimum eſſe & audacem bellatorem.
" Non tibi eſt ampliùs effugium; ſtatim enim te Pallas Minerva
" Haſtâ meâ domat: nunc verò ſimul omnes lues
" Dolores meorum ſociorum, quos interfeciſti haſtâ furens.
Dixit quidem, & vibratam emiſit prælongam haſtam;
Et hanc quidem ex adverſo conſpicatus evitavit illuſtris Hector:
Subſedit enim prævidens, ſupervolavit autem ærea haſta,
Terræque infixa eſt: evulſit verò *eam* Pallas Minerva,

Ver. 261.——ἄλαστε.] Ἀλάθηλε, δεινὰ ᾔ ἀπείλησα εἰρῆσθαι. *Schol.*

Ver. 263.—Οὐδὲ λύκοι τε ᾔ ἄρνες.] Sic apud *Ariſtophanem*:

Οὐ γάρ πω τῦτ' ἐξὶ φίλον μαχάρεσσι θεοῖσιν
Φυλόπιδ' ἁλῶναι, πρίν κεν λύκῳ οἶν ὑμεναίοι. *Pax, ver.* 1075.

Similiter & apud *Horatium*;

Lupis & agnis quanta ſortitò obtigit,
Tecum mihi diſcordia eſt. *Epod.* IV. 1.

Ibid.——ἄρνες.] *Al.* ἀνδρες.

Ver. 265.—φιλήμεναι.] Vide ſuprà ad ὑ, 304.

Ibid.——ὅτε τι.] *Al.* ὅδέ τι.

Ver. 268. Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο.] Verte omnes tete in facies; & contrahe quicquid

Sive animis, ſive arte vales——. *Æn.* XII. 893.

Ver. 270. Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις.] Ita ex duobus MSS. edidit *Barneſius*. *Al.* Οὐ τοι ἔστ' ὑπάλυξις.

Ver. 271.——δαμάσσαι.] *Al.* δαμάσση.

Ibid.——νῦν δ' ἀθρόα.] *Al* νῦν ἀθρόα.

Ibid.—ἀποτίσεις.] Vide ſuprà ad σ', 37; & ad ὑ, 508.

Ver. 274.——ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο.] Vide ſuprà ad γ', 404.

Ver. 275. Ἔζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπὲρ πτάτο.]

Ille aſtu ſubit, ac tremebunda ſupervolat haſta. *Æn.* X. 522.

Ver. 276.—ἐπάγη.] Vide ſuprà ad δ', 182.

Ibid & *ver.* 286.—ἥρπασε——κομίσσατο.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδυ, λάθε δ' Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἥμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ἐκ Διὸς ἠείδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἤτοι ἔφης γε·
Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
Χάλκεον, ὡς δή μιν ζῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο·
Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅτι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἐκφύγε χειρός·
Στῆ δὲ καταφθάσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·

Achillique reddidit, latuitque Hectorem, paſtorem populorum.
Hector verò allocutus eſt eximium Pelidem;
" Aberrâſti, nec dum utique, diis ſimilis Achille,
" Ex Jove nôras meum fatum; dixiſti certè:
" Sed quidem loquax & ſubdolus es verbis,
" Ut tui præ metu animorum virtutiſque oblivi ſcerer.
" Haud tamen mihi fugienti dorſo haſtam infiges,
" Sed rectà ruenti animis-præſentibus per pectora adige,
" Si tibi dedit deus: nunc viciſſim meam haſtam evita
" Æream; utinam jam tuo in corpore totam recipias:
" Tum certè levius bellum Trojanis eſſet,
" Te interfecto: tu enim ipſis pernicies maxima.
Dixit, & vibratam emiſit prælongam haſtam,
Et percuſſit Pelidæ medium ſcutum, neque aberravit:
Longè verò excuſſa eſt ſcuto haſta: Iratus autem eſt Hector,
Quòd ſibi telum velox irritum evolâſſet è manu:
Stetit autem vultu-dejecto, neque enim aliam habebat fraxineam haſtam:

Ibid.—ἀνὰ δ' ἧρπασε Παλλὰς Ἀθήνη, Ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδυ.]
Procurrit, fratrique enſem Dea Daunia reddit. *Æn.* XII. 785.

Ver. 280.——ἠείδεις] *Al.* ἠείδης.

Ver. 281.——ἀρτιεπὴς] Ἀπηρτισμένος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἄρτι ἐσκευασμένος, δεινός. *Schol.*

Ibid.—ἐπίκλοπος.] Παραλογισικὸς, ἀπατεὼν διὰ λόγων κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδὼς. *Schol.*

Ibid.——μύθων.] *Al.* μύθῳ, & μύθοις.

Ver. 282.——μένεος ἀλκῆς τε.] *Barneſius* legendum conjicit, μενεός τ' ἀλκῆς τε. Sed nihil op s.

Ibid.——λάθωμαι.] *Al.* λαθοίμην.

Ver. 283. Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις.] Τοῦτο δὲ τῷ ὄντως οἱ Λάκωνες ζηλοῦσι· παρ' οἷς οὐκ ἦν θέμις ὀπίσω τυχεῖν ἄνδρα νεκρὸν, βεβλημένον τὰ ὀπίσω. *Eustath.*

Ver. 285.——ἄλευαι.] *Al.* ἄλευε.

Ver. 288.—καταφθιμένοιο.] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad β', 43; & ad ά, 309 & 314.

Ver. 292. Ὅτι ῥά.] *Quòd ſcilicèt*——.

Ver 293. Στῆ δὲ καταφθάσας.]
Cunctaturque metu——
Nec quò ſe eripiat, nec quâ vi tendat in hoſtem;
Nec currus uſquam videt, aurigamque ſororem. *Æn.* XII. 916.

Ver.

Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀΰσας,
Ἥτεέ μιν δόρυ μακρόν, ὁ δ' ὕστί οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
Ὤ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσσαν·
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, ὐδέ τ' ἄνευθεν·
Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε, καὶ Διὸς υἱεῖ ἑκηβόλῳ, οἵ μὲ πάρος γε
Πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει·
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέταλο μέγα τε, στιβαρόν τε·
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς' αἰετὸς ὑψιπετήεις,

Deïphobum verò vocabat albo-clypeo-insignem, alto clamore,
Poscebat eum hastam longam; is verò neutiquàm illum prope erat.
Hector autem sensit suo in animo, dixitque;
" Eheu, profectò omninò jam me Dii ad mortem vocârunt:
" Deïphobum enim ego putabam heroëm adesse;
" Sed ille quidem in muro, me verò decepit Minerva.
" Nunc autem propè mihi mors exitialis, hec jam longè;
" Neque effugium: Certè enim olim hoc gratum erat
" Jovique, & Jovis filio longè-jaculanti; qui tamen me anteà
" Properiso-animo è-periculis eripuerunt: nunc verò me fatum assequitur:
" Haud tamen ignavitèr saltem & inglorièr perierim,
" Sed magnifico aliquo facinore edito & posteris audiendo.
Sic fatus, strinxit ensem acutum,
Qui ei ad latus pendebat magnúsque, validúsque;
Impetum autem dedit conversus, velut aquila altivolans,

Ver. 297.——ἦ μάλα δή.] Vide suprà ad ξ, 433.

Ver. 301.——πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν Ζηνί.] Τοῦτο, δηλονότι ἐμὲ ἀλεξίνειν, τὸ πάροιθε θεοῖς φίλτερον ἦν· ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι φίλτερον. *Scholiast.* MSS. apud *Barnesium.*

Ibid.——τό γε.] *Al.* τότε.

Ver. 302.——Ἑκηβόλῳ.] Vide suprà ad ά, 43 & 75.

Ibid.——οἵ μὲ πάρος γε.] Cod. *Harleian.* οἵ μὲ πάρος πὲρ.

Ver. 303.—εἰρύαλαι.] *Scholiastes* legit εἰρύσαλο, exponitque εἰρύσιτο, ἔσωζον. Quo modo meliùs constabit Temporum ratio. Vide suprà ad ά, 37 & 51.

Ver. 304. Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε.]
——nunquam——moriemur inulti.
Æn. II. 670.

Ver. 305.——μέγα ῥέξας.] Quâ ratione, μέγα, hîc ultimam producat; item ὑπὸ & τέταλο, *ver.* 307; & διὰ, *ver.* 309; & κόρυθι, *ver.* 314; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 306.——εἰρύσσατο.] *Barnesius* in uno MS. scriptum repperit εἰρύσαλο. Minùs rectè. Antepenultimam enim corripit. Vide suprà ad ϖ, 781.

Ver. 307. Τό οἱ.] Pronunciabatur, ut opinor, Τοwwοι. *Al.* Τό ῥ' οἱ. Vide suprà ad ϖ, 228.

Ibid.——τέταλο.] *Barnesius* inter Varias Lectiones retulit τέταλαι; Quo modo non constaret Temporum ratio. Vide suprà ad φ, 352; & ad ά, 37.

Ver. 308. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς' αἰετὸς.]
Qualis ubi, aut leporem, aut candenti corpore cycnum
Sustulit alta petens pedibus Jovis armiger uncis:
Quæsitum aut matri multis balantibus agnum

Ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Ἀρπάξων, ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα καλιόων·
Ὡς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
Ὥρμήθη δ' Ἀχιλλεὺς, μένεα δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγρίῳ· πρόσθεν δὲ ζάκος σέρνοτο καλύψε
Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ, καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οἷος δ' ἄστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·
Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπε σὺν ἔγχει, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα

Quæ descendit in campum per nubes obscuras,
Raptura vel agnam teneram, vel pavidum leporem:
Sic Hector impetum dabat vibrans ensem acutum.
Irruit & Achilles, irâque sibi implevit animum
Atroci; scutum verò pectori prætendit
Pulchrum, artificiosè factum: galeâ autem nutabat fulgidâ,
Quatuor conos habenti; pulchræque motabantur contusæ comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
Qualis verò stella procedit inter stellas nocte intempestâ
Hesperus, quæ pulcherrima in cœlo posita est stella:
Sic à cuspide *fulgor* emicabat peracutâ, quam Achilles
Vibrabat dexterâ, struens malum Hectori nobili,
Rimans oculis corpus pulchrum, ubi acciperet vulnus facillimè.

Martius à stabulis rapuit lupus. Undique clamor
Tollitur——— *Æn.* IX. 563.
Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par penè splendor omnium est.*" *Lib.* V. *cap.* 12.

Ibid. Οἴμησιν δὲ ἀλεὶς.] *Servius*, ad locum *Virgilii* jam citatum, legit, Ὄρμησεν δ' ἰ ἀλείς.

Ibid.——ἀλεὶς.] Ἀθρόον ἑαυτὸν *Συτρίψας*· εἰ γὰρ ἑαυτὲς εἰς δρόμον δόντας, *Συτρέφοντας*· ὡς ἢ αἰόλοι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 310.——ἄρν' ἀμαλὴν.] *Al.* ἄρνα μαλὴν notante *Eustathio.*

Ver. 312.——ἐμπλήσατο θυμὸν.] *Animum sibi ipse implevit.* Vide suprà ad *ver.* 33.

Ver. 313. Ἀγρίῳ· πρόσθεν δὲ.] Vide suprà ad 6, 24 & 66; & ad φ', 318. "Mirum autem (inquit *Barnesius*) Artificium *Metri*, rem & passionem notantis; cùm enim *Achillis* iram penè efferatam exprimeret, ——subitò Dactyli rapiditatem sistens, Heroïs curam & prudentiam clypeo se tutando depingit, Ἀχρίῳ· πρόσθεν δὲ ζάκος."
Vide suprà ad γ', 363.

Ver. 314, 315, 321, 323. Καλὸν——καλαὶ——καλὸν——Καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 315.——περισσείοντο.] Cod. *Harleian.* περὶ ζείοντο. Quod eodem modo pronunciandum. Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 316. Ἥφαιστος ἴει.] Vide suprà ad φ', 762.

Ver. 317. Οἷος δ' ἀστὴρ.]
Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer undâ,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cœlo———
Æn. VIII. 589.
Vide suprà ad *ver.* 26.

Ver. 319.——ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς Πάλλεν.]
Cunctanti telum Æneas fatale coruscat,
Sortitus fortunam oculis———
Æn. XII. 919.

Ver. 321. Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.]
———partes rimatur apertas,
Quà vulnus letale ferat———
Æn. XI. 748.

Ibid.—ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.] Ὅπου χωρήσειεν ἡ αἰχμή. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver.

Τῷ δὲ κἀ ἄλλο τόσσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε καλαπτάς.
Φαίνετο δ' ᾗ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὦκις ὄλεθρος·
Τῇ ῥ' ἐπί οἱ μεμαὼς ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀντικρὺ δ' ἀπάλοιο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή·
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Ὄφρα τί μιν προϊείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσ'· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἔκτορ, ἀτάρ που ἔφησθα, Πατροκλῆ ἐξεναρίζων,
Σῶς ἔσσεσθαι, ἐμὲ δ' ὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐοῦσα·
Νήπιε, τοῖο δ' ἄνευθεν ἀασσητὴρ μέγ' ἀμείνων
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
Ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
Ἑλκήσουσ' ἀϊκῶς, τὸν δὲ κλεριοῦσιν Ἀχαιοί.

Hujus autem cæteras quidem partes tegebant corpus ærea arma,
Pulchra, quibus Patrocli vim exuerat occisi;
Apparebat autem *ea pars*, quâ claviculæ ab humeris cervicem dirimunt,
Gutturis, ubi animæ citissima pernicies:
Hâc in eum ardenti-animo-latus ferit hastâ nobilis Achilles;
E regione autem teneram per cervicem abiit cuspis;
Nec tamen arteriam fraxinus abscidit ære gravis,
Ut aliquid ipsum alloqueretur respondens verbis.
Cecidit autem in pulveribus; & super *eum* gloriatus est nobilis Achilles;
" Hector, at aliquandò putabas Patroclum interfectum spolians,
" Salvum te fore, me autem nihil veritus es ultorem absentem;
" Stulte, hujus enim seorsùm ultor longè-fortior
" Navibus in cavis ego post relictus eram,
" Qui tibi genua solvi: Te quidem canes & alites
" Lacerabunt turpitèr, illi verò exequias-facient Achivi.

Ver. 324.——ᾗ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι.] Καθ' ὃ μέρος αἱ καλαπλεῖδες συνάπτουσι, διείρουσαι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων. *Schol.*

Ver. 325. Λαυκανίης, ἵνα τε.] Ὁ γραμματικὸς Πραξαγόρης συνεπαρκεῖναι [ἔφη] φησὶν Ὅμηρον ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ σίφαγος ἀγχοῦ ἐστι, τῷ δὲ πνεύματος βράγχος. ὃν ἀσφάραγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Διὸ καὶ τοὺς μεγαλοφώνους, ἀρισφαράγας ἐπονομάζειν εἰώθασιν. Εἰπὼν οὖν ὅτι τῷ Ἕκτορος ὁ Ἀχιλλεὺς ἤλασε "λευκανίην ἵνα τε ψυχῆς ὦκις ὄλεθρος, "Οὐδ' ἄρ' ἀσφάραγον," οἷα φωνῆς ἴδιον ὀχετὸν ἡ πνεύμαλος, τὴν δὲ λευκανίην ἱστόρησε. *Plutarch. Sympoſiac. Lib.* VII. *Probl.* 1.

Ibid.—Λαυκανίης.] *Al.* Λευκανίης. Quo modo & legisse videtur *Plutarchus* loco jam citato. *Al.* Λαυκανίη & Λαυκανίην.

Ver. 326.——Τῇ ῥ'.] *Eâ, inquam*——.

Ibid.——μεμαὼς.] Cod. *Harleian.* μεμαῶτ'.

Ver. 327. Ἀντικρὺ δ'.] Quâ ratione, Ἀντικρὺ, hîc ultimam producat; item ἀμειζόμενος, *ver.* 329; & Πριάμοιο, *ver.* 352; & μιν, *ver.* 361; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.—ἦλυθε.] Vide suprà ad ό, 454; & ad ά, 37.

Ver. 328.——ἄρ'.] *Ut ex tali vulnere fieri verisimillimum erat*——.

Ibid.—ἀπ' ἀσφάραγον.] *Al.* ἀπὸ σφάραγον.

Ibid.—μελίη τάμε χαλκοβάρεια.] *Al.* μελίη τάμε χαλκοβαρείη.

Ver. 330.——ἐν κονίῃσ'.] Vide suprà ad ν', 508.

Ver. 331.—ἔφησθα.] Cod. *Harleian.* ἔφης. Quo modo & in uno MS. scriptum repperit *Barnesius*.

Ver. 333 & 368.——ἄνευθεν.] Vide suprà ad ά, 349.

Ver. 335.——σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ Ἑλκήσουσ'.] Vide suprà ad ω', 836.

Ver. 336. Ἑλκήσουσ'.] *Al.* Ἑλκύσουσ'.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γένυων, ζωῶν τε τοκήων,
Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις, χρυσόν τε δέδεξο,
Δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Σῶμα δὲ οἶκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μή με, κύον, γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων.
Αἲ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
Ὠμὰ ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
Ὡς οὐκ ἔστ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
Οὐδ' εἰ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ

Illum verò languens allocutus eſt pugnam-expeditè ci-ens Hector;
" Supplex-oro, per animam, & genua, tuóſque parentes,
" Nè me finas apud naves canes dilaniatum vorare Achivorum;
" Sed tu quidem æſque abundè, aurúmque accipe,
" Dona, quæ tibi dabunt pater & veneranda mater:
" Corpus autem domum meum reddito, ut rogi me
" Trojani & Trojanorum uxores participem-faciant mortuum.
Hunc autem torvè intuitus allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Nè me, canis, *per* genua ſupplex-precare, neque *per* parentes.
" Utinam enim ullo-pacto ipſum me furor & animus ſtimularet,
" Crudas diſſecantem *tuas* carnes comedere, cum talia in me feciſti;
" Adeò non eſt, qui tuo utique canes capite arceat:
" Nè quidem ſi deciéſque & vicies tanta dona
" Appenderint huc adducentes, promiſerint etiam & alia:
" Nec ſi te ipſum auro compenſare velit
" Dardanides Priamus: ne ſic quidem te utique veneranda mater

Ibid.——ἀΐσσω.] Hinc fortè vox Latina, *Saucius*. *Al.* ἀεικῶς. Malè.

Ver. 358. Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς.]
Ille, humilis ſupplexque, oculos dextramque precantem
Protendens——
——miſeri te ſiqua parentis
Tangere cura poteſt, oro (fuit & tibi talis
Anchiſes genitor) Dauni miſerere ſenectæ;
Et me, ſeu corpus ſpoliatum lumine mavis,
Redde meis—— *Æn.* XII. 930.
Unum hoc, per, ſiqua eſt victis venia hoſtibus, oro;
Corpus humo patiare tegi.——
Æn. X. 830.

Ver. 344—355.——Τὸν δ'——Τὸν δὲ.] Vide ſuprà ad ά, 57; & ad Θ', 160. Malè *Barneſius*, Τόνδ'——Τόνδε.

Ver. 345.——κύον.] *Al.* κύων.

Ver. 346.——ἀνείη.] *Al* ἀνήη.

Ver. 347.—ἀποταμνόμενον.] *Al.* ἀπολεμνόμενον minùs rectè. Vide ſuprà ad ν', 707.

Ver. 349.—εἰκοσινήριτ'.] Εἴκοσι πλασίονα, εἰκοσάκις ἐξισούμενα τῆς τῶ Σώματος Σωτηρίας· τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαί ἐστιν. *Schol.*

Ver. 350. Στήσωσ' ἐνθαδ' ἄγοντες.] Vide ſuprà ad ν', 745

Ibid.——ὑπόσχωνται.] *Al.* ὑπόσχονται.

Ver. 351. Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι.] Οὐδ' εἰ χρυσῷ ταθμίσασθαι θελήσει τὸ Σῶμα ὁ Πρίαμος. Ἐρύσασθαι γὰρ νῦν, τὸ ζυγοστατῆσαι. *Schol.*

Ibid.—ἐρύσασθαι.] Ἀπὸ τῶν ἑλκόντων τὸ ζυγόν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 25.

Ver. 352.—οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτης.]

——no

Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεαι, ὃν τέκεν αὐτὴ,
Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ἦ σ' εὖ γινώσκων προλιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
Πείσειν· ἦ γὰρ ζοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
Φράζεο νῦν, μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
Ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐσθλὸν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ

" Impositum lectis deflebit, quem peperit ipsa;
" Sed canésque & alites totum discerpent.
" Illum verò jam-moriens allocutus est pugnam expeditè-ciens Hector;
" Profectò te probè noscens præsensi, neque sanè eram
" Persuasurus; certè enim tibi utique ferreus in·ùs animus:
" Considera nunc, nè tibi aliqua deorum iræ causa sim
" Die illo, quandò te Paris & Phœbus Apollo,
" Strenuum licèt, interiment in Scæis portis.
Sic quidem ipsum locutum finis mortis cooperuit:
Anima verò ex artubus volans ad orcum defcendit,
Suam sortem lugens, relicto vigore & juventâ.
Hunc etiam mortuum allocutus est nobilis Achilles;
" Tu Morere: fatum verò ego tunc accipiam, quandocunque

——non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra sepulchro;
Alitibus linquere feris— *Æn.* X. 557.

Ver. 356. Ἦ σ' εὖ γινώσκων προλιόσσομαι.] Καλῶς γινώσκων καὶ προορῶν ταῦτά ζοι λέγω· μάτην δὲ, ὡ γάρ ζε πείθω. *Schol.*

Ibid.—γινώσκων.] *Al.* γιγνώσκων Quod perinde est. Vide suprà ad φ', 529.

Ibid.—προλιόσσομαι.] *Al.* πρό τε ὄσσομαι.

Ver. 357.——ἔνδοθι] *Al.* ἐν φρεσί.

Ver. 358.——μήτοι τι Θεῶν μήνιμα γένωμαι.] Μή πως τῆς ἐκ Θεῶν βλάβης αἰτιός ζοι καλαζῶ. *Schol.*

Ver. 359.——ὅτε κέν ζε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων.]
Phœbe——
Dardana qui Pardis direxti tela manusque
Corpus in Æacidæ—— *Æn.* VI. 56.

Ver. 362. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων.] Vide suprà ad π', 856.

Ibid.—βεβήκει.] Vide suprà ad π', 751; & ad ά, 37.

Ver. 363. Ὃν πότμον γοόωσα.] Vide suprà ad π', 857.

Ibid.——ἀδροτῆτα.] Cod. *Harleian.* ἀνδροτῆτα Atque ita in duobus MSS. repperit *Barnesius* Vide suprà ad π', 857.

Ver. 364.—τεθνειῶτα.] Vide suprà ad ν', 46. *Al.* τεθνηῶτα

Ver. 365. Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ.]
Nunc morere; at de me Divûm pater atque hominum rex
Viderit—— *Æn.* X. 743.

Quem locum inter eos citat *Macrobius*, in quibus Poëtarum " *par penè splendor ambo-*
" *rum est.*" *Lib.* V. *cap.* 12. *Scaliger* autem hoc in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat. " Cum Orodes (inquit) nondum
" esset mortuus, rectè, & quidem cum ad-
" verbio, *Nunc morere.* Quare cum expi-
" râsset Hector, non decuit Achillem ver-
" bum τέθναθι." *Poët. Lib.* V. *cap.* 3. Sed vim aliquam præteriti habere videtur vox ista, Τέθναθι·

——ὃς δέ κεν ἡμέων
Βλήμενος, ἠὲ τυπείς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· ἔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν—— *Il.* ό, 494.

Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάναλοι θεοὶ ἄλλοι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσαλο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄνευθεν ἔθηκε, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Οἳ καὶ θηήσανλο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Ἕκλορος· οὐδέ ἄρα οἵ τις ἀνὴλητί γε παρέσῃ.
Ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἁμφαφάασθαι
Ἕκλωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
Ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, καὶ ἵτησασκε παραιφάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πλερόεντ' ἀγόρευεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάασθαι ἔδωκαν,

" Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.
Dixit, & è mortuo evulsit æream haſtam;
Et hanc quidem ſeorsùm poſuit, ab humeris autem arma detrahebat
Sanguinolenta: cæteri autem accurrentes circumfuſi ſunt filii Achivorum,
Qui & admirabundi contemplati ſunt habitum corporis & ſpeciem ſtupendam
Hectoris: neque ei quis ſine vulnere inflicto aſtitit.
Sic verò aliquis dicebat intuitus in proximum alium;
" Papæ, certè longè jam mollior tractatu
" Hector, quàm quandò naves incendit igne ardenti.
Sic quidem aliquis dicebat, & vulnerabat aſtans.
Hunc autem ubi ſpoliârat pedibus-valens nobilis Achilles,
Stans inter Achivos verba alata dixit;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Poſtquam hunc virum dii domuiſſe dederunt,

——τὸ μὲν ὕποθε ἄλπετο θυμῷ
Τεθνάμεν—— ξ', 404.
Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀίομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν—— τ', 334.

Ibid.—ὁππότε κεν δὴ.] *Quandocunque erit futurum ut*——. Vide ſuprà ad ξ', 433 & 504.

Ver. 366.——ἀθάναλοι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 367 Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσαλο χάλκεον ἔγχος.]
——Hoc dicens eduxit corpore telum.
Æn. X. 744.

Ver. 371.——οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνυτητί.]
Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros
Accepit patrios—— *Æn.* II. 278.

Ver. 372.——τις εἶπεσκεν.] Quâ ratione, vox τις hîc, item infrà *ver.* 375, producatur; Ἀχαιοῖσιν, *ver.* 377; & νέκυς, *ver.* 386; & Ἡράμεθα, *ver.* 393; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 373.—ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος.]
——quantum mutatus ab illo
Hectore, qui redit exuvias indutus Achillis,
Vel Danaûm Phrygios jaculatus puppibus ignes! *Æn.* II. 274.

Ver. 374.——ἐνέπρησεν.] *Al.* ἐνίπρησεν.

Ibid.——κηλέῳ.] Pronunciabatur κηλῷ.

Ver. 377.—ἔπεα πλερόεντ' ἀγόρευεν.] *Al.* ἔπεα πλερόεντα προσηύδα.

Ver. 378. Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες. ἠδὲ μέδοντες.] *Al.* Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος.

Ver. 379. Ἐπειδὴ τόνδ'.] Σημειωτέον ὅτι ἀκεφάλοις χρῆται ὁ Ποιητής. *Schol.* Vide infrà ad ψ, 2.

Ibid. Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάασθαι ἔδωκαν.] Τὰς δὲ ἀναλασθείλας ἐπαινεῖν αὐτὰς ἐλαφροτέρας παρέχει ἢ τὸ μὴ πάνλα προσποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορλικὴν τῆς δόξης, τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι. Διὸ καλῶς μέν ὁ Ἀχιλλεὺς,

" Ἐπειδὴ

Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδησκεν, ὅσ' ἀ ξύμπαντες οἱ ἄλλοι·
Εἶδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν ξὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
Ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ἄντιὰ ἔχουσιν·
Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τῇδε πεσόντος,
Ἠὲ μένειν μεμάασι, κὴ Ἕκτορος ἐκ ἔτ' ἐόντος.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλον διελέξατο θυμός;
Κεῖται μὲν νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος, ἄθαπτος,
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,
Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·
Ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,

380 "Qui mala multa patravit, quot non universi cæteri:
"Eia agite, circa urbem cum armis experiamur,
"Ut cognoscamus Trojanorum mentem, quamnam habeant;
"An deserturi sint urbem summam, hoc strato,
"An manere ausint, etiam Hectore non jam existente.
385 "Sed cur mihi hæc meus secum disserit animus?
"Jacet ad naves mortuus indefletus, inhumatus,
"Patroclus; hujus autem non obliviscar, quoad ego
"Vivis interero, & mihi chara genua moveantur:
"Quòd si mortuorum oblivio subit in orco;
390 "Tamen ego etiam illic dilecti memor ero sodalis.
"Nunc autem age canentes Pæana, juvenes Achivorum,
"Naves ad cavas redeamus, & hunc ducamus:
"Retulimus magnam gloriam: interfecimus Hectora nobilem,

"Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν." *Plutarch. de Sui Laude.* Vide & suprà ad ά, 128.

Ver. 380.——ἔρδησκεν.] *Al.* ἔρρεξεν.

Ver. 381. Εἶδ' ἄγετ'.] Vide suprà ad ί, 167.

Ibid. Εἶδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν ξὺν τεύχεσι.] Nunc iter ad regem nobis murosque Latinos:
Arma parate, animis & spe præsumite bellum. *Æn.* XI. 17.

Ver. 382. Ὄφρα κέ τι.] *Al.* Ὄφρα κ' ἴτι.

Ver. 386. Κεῖται μὲν νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος.]
Præterea jacet exanimum tibi corpus amici,
——totamque incestat funere classem;
Dum consulta petis, nostroque in limine pendes:
Sedibus hunc refer ante suis, & conde sepulcro. *Æn.* VI. 149.

Ver. 388. Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.] *Al.* Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω.

Ver. 390.——κἀκεῖθι.] Cod. *Harleian.* ᾗ κεῖθι.

Ver. 391. Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα.]
——lætumque choro Pæana canentes. *Æn.* VI. 657.
Conclamant Socii, lætum Pæana secuti. *Æn.* X. 738.

Ὅτι ἢ μόνον ξυμποτικὴ ἦ πάλαι μουσική, ἀλλὰ καὶ εἰς θρήνους καὶ εἰς θρίαμβους. Παιᾶνες μὲν, κῶμος καὶ εὐφημίαι ἦσαν.—Δύο δὲ Παιᾶνας ᾖδον οἱ Παλαιοὶ, τὸν μὲν πρὸ τῆς μάχης, τῷ Ἄρει· τὸν δὲ, μετὰ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι· τοῦτον δὲ μετὰ τὴν νίκην τῷ Ἀπόλλωνι ᾖδεν Ἀχιλλεύς. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 395. Ἠράμεθα μέγα κῦδος.]
Maxima res effecta, viri;——
——hæc sunt spolia, & de rege superbo
Primitiæ: manibusque meis Mezentius hic est. *Æn.* XI. 14.

Porrò conjicit *Barnesius* Distichon hoc, "Ἠράμεθα——εὐχετόωντο." *Achillis* fuisse *Pæana*; vel *Chorum* à toto exercitu repetitum.

Ver.

Ὦ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῷ ὡς, εὐχετόωντο.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας.
Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῇ ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ὡς τοῦ μὲν κεκονίατο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ

" Cui Trojani per urbem, velut deo, vota faciebant.
Dixit, & in Hectora nobilem indigna moliebatur opera:
Amborum retrò pedum perforavit tendines:
Ad talum usque à calce, bubuláque innexuit lora,
De currúque ligavit; caput verò trahi sivit:
Currúque conscenso, & inclytis armis *in eum* elevatis,
Scuticâ percussit *equos*, ut inirent cursum; ii autem non inviti volabant:
Ab illo verò oriebatur inter trahendum pulvis: at circum comæ
Cyaneæ *terræ* admovebantur, capúrque totum in pulveribus
Jacebat, antè venustum: tunc verò Jupiter hostibus
Dederat deturpandum ipsius in patriâ terrâ:
Sic hujus quidem pulvere fœdabatur caput totum: tum verò mater

Ver. 394.—εὐχετόωντο.] *Vota facere solebant.* Vide suprà ad ν', 84; & ad β', 221.

Ver. 395.—ἀεικέα μήδετο ἔργα.] Vide infrà ad ψ', 176.

Ibid.——μήδετο.] *Al.* μήσατο.

Ver. 396. Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε.]

Raptatus bigis, ut quondam, aterque cruento
Pulvere, perque pedes trajectus lora tumentes. *Æn.* II. 272.

Ibid.——τένοντε.] *Dionysius Halicarnassensis* περὶ Συνθέσεως §. 18, legit τένοντας.

Ver. 397. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ σφυροῦ ἕως πτέρνης. *Schol.* Malè omninò. Quidni enim & scribere potuisset *Homerus* (si id dicere voluisset) " Ἐκ σφυροῦ πτέρνην "

Ibid.——βοέους δ' ἐξῆπτεν.] Cod. *Harleian.* βοέους ἐξῆπτεν.

Ver. 398. Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε.] Ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν ὅτι πάτριόν ἐστι Θετταλοῖς τὰς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τὰς τῶν φονευθέντων τάφους. *Schol.*

Ibid.——ἔασεν.] Similitérque infrà *ver.* 416, ἐάσαι; Vide suprà ad δ', 42. Malè *Barnesius*; ἔασσεν——ἐάσσαι.

Ibid.——κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν.]

—huic cervixque comæque trahuntur
Per terram—— *Æn.* I. 481.

Ver. 399. Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, &c.] *Virgilius Hectorem* ter circa Trojam raptatum refert:

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros. *Æn.* I. 487.

Verùm ejus rei non meminit *Homerus*. Ter quidem circa urbem vivum *Hectorem* fugâsse narratur *Achillis* suprà *ver.* 165 hujus libri: hoc in loco interfectum & à curru ligatum ad naves trahere dicitur; (Vide *ver.* 465:) itémque infrà ω, 18, ter circa *Patrocli* sepulchrum traxisse dicitur: at circa urbem raptâsse nusquam memoratur. Uti observavit *Barnesius*.

Ver. 400. Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν.] *Dionysius Halicarnassensis* loco jam citato legit, Μάστιξεν δ' ἐλάαν.

Ibid.——ἄκοντε.] Cod. *Harleian.* ἀέκοντε.

Ver. 401.—ἀμφὶ δὲ χαῖται Κυάνεαι πίλναντο.]

——ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν
Πίλναται.—— *Hesiod. Theogon. ver.* 702.

Ver. 402. Κυάνεαι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ibid —πίλναντο.] *Al.* πίμπλαντο. Quam lectionem & præfert *Barnesius*. *Synesius* autem, notante itidem *Barnesio*, citat περιφέρηντο.

Ver. 404.—ἀεικίσσασθαι.] Vide suprà ad τ', 26.

Ver. 405.——κεκόνιτο.] Vide suprà ad φ', 352; & ad δ', 492. *Al.* κεκόνιστο.

Ver.

Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
Ὤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο, κὴ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
Τῷ δὲ μάλις' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα
Ἰλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ ζμύχοιτο κατ' ἄκρης.
Λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἷον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
Ἐξελθόντα πόληος, ἰκέσθαι ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν,
Ἥν πως ἡλικίην αἰδέσσεσθαι, ἠδ' ἐλεήσῃ
Γῆρας· κὴ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται

Evellebat comam, nitidúmque abjecit velum
Procul: ejulatúmque edidit admodùm altum, filium intuita.
Lamentabatur miserabilitèr & pater dilectus, circúmque populi
Ejulatúque tenebantur, & lamentis per urbem:
Huic autem maximè erat simile, ac si tota
Ilios excelsa igni cremaretur à culmine.
Populi quidem senem vix tenebant dolore-indignantem,
Egredi cupientem portis Dardaniis:
Omnes autem supplex-orabat, provolutus in luto,
Nominatim compellans virum quemque;
" Abstinete, amici, & me solum finite, soliciti licèt,
" Egressum urbe ire ad naves Achivorum:
" Supplicabo viro huic pernicioso, violentiâ-effræni,
" Si fortè ætatem reverearur, atque misereatur
" Senectutis: etenim & huic pater talis est

Ver. 406.——δὲ λιπαρὴν.] Quâ ratione vox, δέ, hîc producatur; item μάλα, *ver.* 407; & μόλις, *ver.* 412; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 407.—κώκυσεν.] Vide suprà ad σ', 37

Ver. 410. Τῷ δὲ μάλις' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον.]

Non aliter quàm si immissis ruat hostibus omnis
Carthago, aut antiqua Tyros; flammæque furentes
Culmina perque hominum volvantur perque Deorum. *Æn.* IV. 669.

Quo de loco *Macrobius*; " A majore (inquit) negaverunt quidam rem augeri posse. " Sed elegantèr hoc circa Didonem *Virgilius* " induxit: dixit enim non minorem luctum " fuisse ex unius morte, quàm si tota urbs, " quod sine dubio esset majus, ruisset. Et " *Homerus* idem fecit:

" ——————ὡς εἰ ἅπασα
" Ἰλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ ζμύχοιτο κατ ἄκρας."

Saturnal. Lib. IV. *cap.* 6.

Ibid.——ὡς εἰ.] Ita *Barnesius. Vulgò* ὡσεί.

Ver. 411.——ζμύχοιτο.] *Al.* ζμήχοιτο. Quo modo legit & *Macrobius* loco jam citato.

Ibid.—κατ' ἄκρης.] Vide suprà ad ό, 557.

Ver. 412.——μόλις.] *Al.* μόγις.

Ver. 413, 432.—μεμαῶτα——ἀπολεῦτεσῶτος.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 416.——κηδόμενοί περ.] Cod. *Harleian.* κηδόμενόν περ.

Ver. 418. Λίσσομαι ἀνέρα.] *Al.* Λίσσομ' ἀνέρα.

Ver. 420.——κὴ δέ νυ τῷδε πατὴρ.] Vide infrà ad ώ, 486.

Ibid.——δέ.] Cod. *Harleian.* γέ.

Ibid.—τοιόσδε.] Vide suprà ad ύ, 357.

Ibid.—τέτυκται.] Similitérque infrà *ver.* 450; Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver.

Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε κὴ ἔτρεφε, πῆμα γένεσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·
Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκλαυε τηλεθάοντας·
Τῶν πάντων ὃ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
425 Ὡς ἑνὸς, ὅν μ' ἄχος ὀξὺ καλύψεται ἄϊδος εἴσω,
Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαιούσέ τε, μυρομένω τε,
Μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ ξενάχουτο πολῖται·
430 Τρωῇσιν δ' Ἑκάβη ἀδινῆ ἐξῆρχε γόοιο·
Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ πάθοῦσα,
Ζεῦ ἀποθεινιῶτος; ὅ μοι νύκτας τε κὴ ἦμαρ
Εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε κὴ Τρωῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε, θεὸν ὡς,
435 Δείδεχατ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος κὴ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' ἔπυθ' οὔπω τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ γάρ οἵ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθὼν
Ἠγείλ', ὅτι ῥά οἱ πρόσθε πύλας μίμνε φυλάων·

" Peleus, qui ipsum genuit & nutrivit, perniciem futurum
" Trojanis; maximè autem mihi præ omnibus dolores fecit;
" Tot enim mihi filios interemit ætate florentes;
" De quibus omnibus non tantùm lugeo, tristis licèt,
425 " Quantum uno, de quo me dolor vehemens *conceptus* deferet ad orcum,
" Hectore: Utinam obiisset inter manus meas:
" Sic enim satiati fuissemus flentésque, lugentésque,
" Matérque, quæ eum peperit infelix, atque ego ipse.
Sic dixit flens: adgemebant autem cives.
430 Inter Troadas verò Hecuba densum-suspiriis exorsa est luctum;
" Fili, ego misera curnam vivam, gravia passa,
" Te mortuo? qui mihi noctésque & dies
" Gloria per urbem eras, omnibúsque emolumentum
" Trojanísque & Troadibus per urbem, qui te deum tanquam
435 " Excipiebant; Certè enim ipsis admodùm magna gloria esses,
" Vivus existens: nunc verò mors & fatum occupat.
Sic dixit flens: Uxor autem nondum aliquid audierat
De Hectore; non enim ei aliquis certus nuncius profectus
Nunciârat, quòd ei maritus extra manssisset portas;

Ver. 423.—τηλεθάοντας.] *Al.* τηλεθόωντας.

Ver. 424.——ἀχνύμενός.] Similitérque infrà *ver.* 453, Πήγνυται. Vide supra ad γ', 260.

Ver. 427.——κορεσσάμεθα] Vide suprà ad τ', 167; & ad *ver.* 33 hujus libri.

Ver. 429—437.——Ὣς ἔφατο κλαίων—— Ὣς ἔφατο κλαίουσ'.]

Sic fatur lacrymans—— *Æn.* VI. 1.

Ver. 431. Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ.] *Scholiastes* citat Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν.

Ver. 434.——θεὸν ὡς.] Quâ ratione, θεὸν, hîc ultimam producat; item μάλα, *ver.* 435: & γάρ, etiam extra cæsuram, *ver.* 438; & πρόσθε, *ver.* 443; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 435.——κέ Ϛφι.] *Al.* καί Ϛφι. Minùs rectè.

Ver. 437.——πέπυστο.] Si, πέπυσται, dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad φ', 352; & ad ά, 37.

Ver. 439.——ἤτοι ῥά.] Quòd scilicèt——.

Ἀλλ' ἤγ' ἰσὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ Θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι·
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μαλὰ πολλὸν ἀπ' ἀμφὶ
Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτῷ δ' ἤκουσε κὴ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἡ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἰδωμέν, ὅτιν' ἔργα τέτυκται·
Αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
Πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
Αἲ γὰρ ἀπ' ἔσχατα εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς

440 Sed illa telam texebat, in ſeceſſu domûs altæ,
Duplicem ſplendidam *veſtem*, operáque picta varia ſparſim intexebat:
Juſſerat autem ancillas comis-pulchras per domum
Igne circumdare poſitum tripodem magnum, ut eſſent
Hectori calida lavacra è pugnâ reverſo:
445 Demens, neque enim ſciebat, quòd ipſum admodùm procul à lavacris
Manibus Achillis domuerat oculis-cæſia Minerva.
Ejulatum autem exaudiit & lamenta à turri;
Ejúſque continuò ſuccuſſi ſunt artus, inque terram ei excidit radius:
Ipſáque ſtatim inter ancillas comis-pulchras locuta eſt;
450 "Adeſte, duæ me ſequimini, *ut* videam, quanam opera *fiant*:
"Venerandæ ſocrûs vocem audivi, mihique ipſi
"In pectoribus ſaliens vibratur cor ſurſùm ad os, ſubtúſque genua
"Glaciata torpent: propè certè aliquod malum Priami filiis.
"Utinam verò procul ab aure ſit meum verbum; ſed perquàm graviter
455 "Timeo, nè jam mihi audacem Hectorem nobilis Achilles

Ver. 441.—μαρμαρέην.] *Al.* ποφυρέην.
Ibid.——Θρόνα.] Ποικίλματα, ἄνθη. *Schol.* *Al.* Θρέα.
Ver. 444.——μάχης ἐκνοστήσαντι.] *Al.* μάχης ἐκ νοστήσαντι.
Ver. 446.——γλαυκῶπις.] Vide ſuprà ad ά, 206.
Ver. 447. Κωκυτῷ δ' ἤκουσε.]
Agnovit longè gemitum præſaga mali mens. Æn. X. 843.
Intereà pavidam volitans pennata per urbem
Nuncia fama ruit, matriſque adlabitur aures
Euryali: ac ſubitus miſeræ calor oſſa reliquit:
Excuſſi manibus radii, revolutaque penſa.
Evolat infelix—— Æn. IX. 473.
Quem *Virgilii* locum laudat *Quintilianus*, quòd *affectus non aliter, quàm ſi rebus interſimus*, commoveat. *Lib.* VI. *cap.* 2. "Et "luctus habitu proditur: ut in Euryali ma-"tre: *Expulſi manibus radii*, &c." *Macrob. Saturnal. Lib.* IV. *cap.* 1. Cæterùm hoc in loco, pro "*Penſa*," ſcribendum conjicit *Barneſius*, "*Membra*." Sed minùs rectè.
Ver. 448. Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.] Rem ipſam aptiſſimè depingunt & quaſi ob oculos ponunt verſûs hujus Numeri. Vide ſuprà ad γ', 363.
Ver. 450.——ὅτιν' ἔρδα.] *Al.* ἄτιν' ἔρδα.
Ver. 452.——νέρθε δὲ γοῦνα πήγνυται.] Καλλίμαχος, "——ἐκύλασαν γὰρ ἀοιδαὶ "γόνατα. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*.
Ver. 454.——εἴη.] *Al.* ἔοι.

Ver.

Μοῦνον ἀποϲλήξας πόλιος, πεδίονδε δίηϲαι·
Καὶ δή μιν καϲαπαύϲῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
Ἣ μιν ἔχεσκ· ἐπεὶ ἄπορ ἐνὶ πληθύϊ μένεν ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος ἔδενὶ εἴκων.
Ὣς φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴϲη,
Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἶξεν ὅμιλον,
Ἔϲτη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόηϲεν
Ἑλκόμενον πρόϲθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι
Ἕλκον ἀκηδέως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυϲϲε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα ϛιγαλόεντα,
Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
Κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη,
Ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
Ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·

"Solum intercluſum ab urbe, in campum agitet;
"Et jam eum ceſſare-faciat *ab* audaciâ exitiali,
"Quæ ipſum tenebat: quippè nunquam in turbâ manebat virorum;
"Sed longè procurrebat, ſuâ animi vi nulli cedens.
Sic locuta, per domum ruit, lymphatæ ſimilis,
Vehementèr palpitans corde; ſimul & ancillæ ibant cum ipſâ.
At poſtquàm ad turrimque & hominum pervenerat turbam,
Stetit circumſpiciens in muro: illúmque advertit
Raptatum ante urbem; celeres autem eum equi
Raptabant immanitèr cavas ad naves Achivorum.
Illam verò oculos obſcura nox cooperuit:
Collapſa autem eſt retrò, animamque efflavit.
Procul verò à capite fudit redimicula admiranda,
Vittas, reticulúmque, atque textile crinale,
Velúmque, quod ei dedit aurea Venus,
Die illo, quo ipſum pugnam-expeditè-ciens duxit Hector
Ex domo Ëtionis, poſtquàm dederat infinita dona-ſponſalia:

Ver. 458, 459.—Ἔχεσκ'—— προθέεσκε.] Vide ſuprà ad *ver.* 394; & ad ν', 84.

Ver. 458.——πληθύϊ μένεν ἀνδρῶν.] Ita edidit *Barneſius* ex *Euſtathio*. *Vulgg.* πληθύϊ μίν' ἀνδρῶν. *Al.* πλήθει μένεν ἀνδρῶν. Vide ſuprà ad ω', 321 & 526. Confirmatur porrò *Barneſii* lectio, *Odyſſ.* ω', 105;

Εἰ δ' αὖ μιν πληθύϊ δαμάσαιϲθε——.

Ver. 465. Ἕλκον.] *Al.* Εἶλκον.

Ver. 469. Ἄμπυκα.] Κόσμον τινα περὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνίχουϲα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. *Scholiaſtes.*

Ibid.——κεκρύφαλόν τ'.] Τὸν πρὸς ἡμῶν λεγόμενον κροκύφαλον. *Scholiaſtes.*

Ibid.——κεκρύφαλόν τ' ἰδὲ.] *Al.* κεκρύφαλόν τε ἰδέ. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 470.——ὅ ῥά.] *Quod ſcilicèt*——.

Ibid.——χρυσῆ.] Edidit *Barneſius* χρυσέη. Quod eodem modo pronunciandum. Vide ſuprà ad ύ, 272, & ad ν', 523.

Ver. 471.——κορυθαίολος.] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 472.—μυρία ἕδνα.] *Al.* μυρί' ἔεδνα.

Ibid.——ἕδνα.] Τὰ ὑπὸ τῶν νυμφίων διδόμενα δῶρα ταῖς γαμουμέναις. *Scholiaſtes.*

Ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσαν,
Αἵ ἑ μετὰ ζφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
Ἡ δ' ἐπεὶ ἔν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἐγὼ δύσηνος· ἰὴ ἄρα γεινόμεθ' αἶσῃ
Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, Ὑποπλάκῳ ὑλήεσσῃ,
Ἐν δόμῳ Ἠετίωνος· ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὄφελλε τεκέσθαι.
Νῦν δὲ σὺ μὲν Ἄϊδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ σὺ λερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
Ὃν τέκομεν, σύ τ', ἐγώ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τύτῳ
Ἔσσεαι, Ἕκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· οὔτε σοι οὗτος.
Ἤπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
Ἀεί τοι τύτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω

Circum verò ipsam gloréſque & fratriæ frequentes ſtabant,
Quæ ipsam inter ſe tenebant præ-dolore-cupidam interitûs.
Ea verò ut ad ſe rediit, & in præcordia anima collecta eſt,
Crebris gemitibus plorans, inter Troadas dixit;
" Hector, ego infelix! eodem igitur nati ſumus fato
" Ambo, tu quidem in Trojâ Priami in domo,
" Ego autem Thebis, Hypoplaco ſylvosâ,
" In domo Eetionis, qui me enutriit, parvula cùm eſſem,
" Infelix infelicem: utinam non genuiſſet.
" Nunc verò tu quidem in orci domos, ſub latebris terræ,
" Abis, & me graviſſimo in luctu relinquis
" Viduam in ædibus: At filius adhuc infans prorſùs,
" Quem genuimus, túque egóque calamitoſi: neque tu huic
" Eris, Hector, emolumento; quippe occubuiſti: neque tibi hic.
" Nam etſi bellum quidem effugerit lachrymoſum Achivorum,
" Semper tamen ei labor & mala in poſterum

Ver. 473.——εἰνατέρες.] Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες. *Schol.*

Ibid.—εἰνατέρες ἄλις.] Qua ratione, εἰνατέρες, hîc ultimam producat; item αἰνόμοον, *ver.* 481; & γάρ, *ver.* 489; & πάϊς, *ver.* 492 & 499; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ἔσαν.] *Al.* ἦσαν.

Ver. 474.—ἀπολέσθαι.] *Al.* ὀλέσθαι.

Ver. 475.——ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.] " Pro θυμὸς hîc——legitur etiam θυμὸν, " perinde ac ſi diceretur ἀγηγερμένον ἔσχε " τὸν θυμὸν ἐς φρένα." *Henric. Stephan.*

Ver. 476. Ἀμβλήδην γοόωσα.] Verſum hunc citat *Dionyſius Halicarnaſſenſis* iſto modo;

Ἀμβλύδην γοόωσα μετὰ δμωῆσιν ἔειπεν.
Περὶ Συνθέσεων, §. 15.

Ibid. Ἀμβλήδην.] Ἀναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα. *Schol.*

Ibid.—γοόωσα.] Vide ſuprà ad β', 97.

Ver. 477.—γεινόμεθ'.] *Al.* γεινάμεθ', & γινόμεθ'.

Ver. 478.—Πριάμου κατὰ δῶμα.] *Strabo, Geograph. lib.* XIII, citat Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ.

Ver. 479.—Θήβῃσιν.] *Al.* Θήβῃθεν, apud *Strabonem ibid.*

Ibid.—ὑλήεσσῃ.] Vide ſuprà ad φ', 449; & ad γ', 151.

Ver. 482. Νῦν δὲ σὺ μὲν Ἄϊδαο.] *Barneſius* edidit Νῦν δὲ σὺ μέν ῥ' Ἄϊδαο. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 487.——πόλεμον——πολύδακρυν.] Vide ſuprà ad τ', 318.

Ibid.——φύγῃ.] *Al.* φύγοι.

Ver.

Ἔσσονται· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπερίσσουσιν ἀρούρας.
Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν πανάφηλικα παῖδα τίθησι·
Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυθὸν ἐπέσχε,
Χείλεα μέν τ' ἔδιηνε, ὑπερῴην δ' οὐκ ἔδιηνε.
Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐξεφέλιξε,
Χερσὶν παπλήγεσσι, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
Ἔρρ' ἔτως· οὐ ζώς γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐὺ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
Μυελὸν οἷον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
Εὐδέσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·

" Erunt: alii enim ei terminis-mutatis-adiment arva.
" Dies nempè pupillaris omnibus-æqualibus-destitutum puerum reddit:
" Semper verò dejecto-est-vultu, lachrymisque madidæ sunt genæ.
" Egens autem vadit puer ad patris sodales,
" Alium quidem chlænâ prensans, alium verò tunicâ;
" Horum autem miserantium pocillum aliquis tantillùm admovet,
" Labraque quidem rigat, palatum verò non rigat.
" Hunc & *aliquis* utroque-parente-vivo-florens è convivio exturbat,
" Manibus verberans, & probris infectans;
" Abi in malam rem sic; non tuus utique pater convivatur nobiscum:
" Lacrymabundus autem redit puer ad matrem viduam,
" Astyanax, qui antè quidem sui super genibus patris
" Medullam tantùm comedebat, & ovium pinguem adipem:
" At quandò somnus occuparet, desiisset que puerilitèr-lusitare,
" Dormiebat in lectis, in ulnis nutricis,
" Cubili in molli, deliciis repletus corde:

Ver. 489.—ἀπερίσσουσιν.] Cod. *Harleian.* ἀπερῆσσουσιν.

Ibid.—ἀρούρας.] Vide suprà ad ζ', 142.

Ver. 490, 498. Ἦμαρ——ἡμῖν.] Versus hosce novem à nonnullis repudiatos fuisse testatur *Eustathius.*

Ibid.——πανάφηλικα.] Πάντων ἡλικιωτῶν ἐστερημένον τυτίζων, ἐλαυνόμενον τῆς ἀπ' αὐτῶν διατριβῆς. *Schol.*

Ver. 491.——ὑπεμνήμυκε.] Καλαμύμηκε, καλεσύγναξε, κάτω βλέπει. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ἐπὶ τῷ καλανίσμους ἐκδέχεται. Οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, εἰς ἀπάμησιν ἔρχεται τοῦ πατρός. *Schol.* Cæterùm *Barnesius* edidit ὑπεμνήμυσε ex ὑπομνημονεύω· Sed nulla, ut videtur, satis idoneâ auctoritate. Codex *Harleianus* habet ὑπομνήμυκε.

Ibid.—παρειαί.] Cod. *Harleian.* παρειή.

Ver. 492—499.——πάϊς ἐς.] *Barnesius* utrobique legendum censet πάϊς πρὸς· Sed nihil opus.

Ver. 496.——ἀμφιθαλὴς.] Κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς θάλλων· ὁ ἴσιν ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους. *Schol.*

Ver. 497.—παπλήγεσσι.] Vide sup. ad β', 314.

Ibid.——ὀνειδείοισιν.] Cod. *Harleian.* ὀνειδίοισιν. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad ω', 628.

Ibid.——ἐνίσσων.] *Al.* ἐνίπτων.

Ver. 498.—μεταδαίνυται.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 501—503.——ἔδεσκε——Εὕδεσκ'.] *Comedere solebat*——*Dormire solebat.* Vide suprà ad *ver.* 394; & ad β', 221.

Ver. 502.——ἔλοι.] *Al.* ἕλῃ.

Ver. 504.—ἐνὶ μαλακῇ.] Quâ ratione, ἐνὶ hîc

Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλε ἀπὸ παιρὸς ἀμαρτὼν,
Ἀσυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
Οἷος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
Νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
Οὐδέν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ' ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

505 "Nunc verò multa patietur, charo patre privatus,
"Aſtyanax, quem Troës cognomine vocant:
"Solus enim ipſis, *ô Hector*, defendebas portas & muros altos.
"Nunc verò te quidem ad naves recurvas, procul à parentibus,
"Mobiles vermes edent, poſtquàm canes ſe ſatiaverint,
510 "Nudum: at tibi veſtes in ædibus jacent,
"Tenuéſque & venuſtæ, factæ manibus mulierum.
"Verùm enimverò hæc omnia comburam igne ardenti,
"Nihil tibi utique uſui *futura*, neque enim jacebis in ipſis;
"Sed coram Trojanis & Troadibus gloria *tibi* ſunto.
515 Sic dixit flens: adgemuerunt autem mulleres.

hîc item infrà *ver.* 510, ultimam producat; & ὄφελος, *ver.* 513; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid. —— ἐμπλησάμενοι.] Vide ſuprà ad *ver.* 312.

Ver. 506. Ἀσυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν· οἷος γάρ.] Sic ſuprà ξ', 402;

Τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'. οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.

Τὸν Ἀσυάνακτα ἄρα ὀρθότερον ἔθελο κεῖσθαι τῷ παιδὶ [τῷ Ἕκτορος.] ἢ τὸν Σκαμάνδριον—— Σκοπῶμεν δὴ διὰ τί ποτε· ἢ αὐτὸς ἡμῖν κάλλιστα ὑφηγεῖται τὸ διότι; φησὶ γάρ, "οἷος "γάρ σφιν ἔρυτο πόλιν καὶ τείχεα μακρά." Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ Ζωπύρου υἱὸν, Ἀσυάνακτα τύτθ ὃ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτῷ, ὥς φησιν Ὅμηρος. *Plato in Cratylo.*

Ibid. —— Τρῶες.] *Al.* πάντες.

Ver. 507. οἷος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας.] Apud *Platonem*, loco jam citato; οἷος γάρ σφιν ἔρυτο πόλιν.

Ver. 509. Αἰόλαι εὐλαί.] Τὸ, αἴολον, ἐκ οἵου ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τοῦ Ποικίλου παρ' Ὁμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν· —— Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν Ταχύν· γενόμενον ἀπὸ τῆς Ἀέλλης, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἄειν καὶ Εἰλεῖν ποιηται. —— "Αἰόλαι ἓν εὐλαὶ," ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι ταχέως λέγονται. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 3.

Ibid. —— κορέσωνται.] Vide ſuprà ad τ', 167. Cod. *Harleian.* κορέσουται.

Ver. 511. —— τετυγμένα.] Vide ſuprà ad *Il.* ζ', 488.

Ver. 512. —— κηλέῳ.] Vide ſuprà ad *ver.* 374.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ψ΄ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ἈΧιλλεὺς τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μιλαδίδωσι Πατρόκλῳ, συφὰν νήσας, καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ θυοκαίδεκα Τρωϊκοὺς νεανίσκους, καὶ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα· ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ ἕως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγὼν ἐπιτάφιος.

Ἄλλως.

Ψῖ Δαναΐδαι ἀγῶνα δόλῳ ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.

Ἄλλη.

Ψῖ Πάτροκλον θάπτει καὶ ἐξετέλεσσεν ἀγῶνας.

Ὣς οἱ μὲν ϛενάχονϛο κατὰ ϖτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήϛπονϛον ἵκονϛο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐϛκίδνανϛο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκας⊙.

SIC hi quidem ingemiſcebant per urbem: at Achivi
Poſtquàm ad navésque & Helleſpontum pervenerant,
Alii quidem diſperſi ibant ſuam ad navem quiſque:

Ver. 2. Ἐπειδὴ νῆας.] Πολλὰς ἀκεφάλως ποιεῖ [Ὅμηρος] σίχους——· ἀκέφαλοι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χολότηλα ἔχοντες· "Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσπονϛον ἵκονϛο." *Athenæus, Lib.* XIV. *cap.* 8.

Porrò & in *hoc eodem vocabulo* verſus ἀκεφάλως plures effecit Poëta; Suprà χ΄, 379;

Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσσασθαι ἔδωκαν.

Item *Odyſſ.* δ΄, 13;

Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐραϊτὴν.

Et *Odyſſ.* Θ΄, 452;

Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο.

Et *Odyſſ.* φ΄, 25.

Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο παρ' ἐρίθυμον.

Vide ſuprà ad ά, 342.

Ibid.—καὶ Ἑλλήσπονϛον ἵκονϛο] Ἑλλήσποντος καλεῖ τὴν περιξ Ἰλίου θάλασσαν. *Schol.*

Ver. 3.—— ἄρ'.] *Ut par erat*——.

Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεὺς,
Ἀλλ' ὄγε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μέτηυδα·
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μὴ δήπω ὑπ' ὄχεσφι λύωμεθα μώνυχας ἵππους,
Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὁ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς·
Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους
Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόον ἵμερον ὦρσε.
Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινὰ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέσχον,
Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·

Myrmidonas verò non ſinebat diſperſos abire Achilles,
Sed is inter ſuos ſocios bellicoſos dixit;
" Myrmidones pernicès equites, mei chari ſocii,
" Nè jam à curribus ſolvamus ſolidos ungulis equos,
" Sed cum ipſis equis & curribus propiùs accedentes,
" Patroclum defleamus: Hoc enim, honor eſt mortuorum.
" At poſtquàm triſti ſatiati fuerimus luctu,
" Equis ſolutis cœnabimus hîc omnes.
Sic dixit: Illi autem lamentabantur frequentes; præibat verò Achilles:
Hi verò ter circa mortuum pulchrè jubatos egerunt equos
Lugentes; intérque ipſos Thetis luctûs deſiderium excitavit.
Rigabantur arenæ, rigabantur & arma virorum
Lacrymis: talem enim deſiderabant artificem fugandi *hoſtes*.
Illis autem Pelides denſum ſuſpiriis exorſus eſt luctum,
Manibus homicidis impoſitis pectori ſodalis;
" Salve mihi, ô Patrocle, etiam in orci ædibus:
" Omnia enim jam tibi perficiam, quæ anteà pollicitus ſum,
" Hectorem huc tractum daturum canibus, crudum ut diſcerpant:

Ver. 5.——ὄγε.] De hujuſmodi ſyntaxeos elegantiâ, vide ſuprà ad γ', 409.

Ver. 7. Μὴ δήπω.] Cod. *Harleian.* Μὴ δὴ πω. *Nequaquàm quæſo.* Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 9.—ὁ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.] Vide ſuprà ad ω', 674.

Ver. 10.—τεταρπώμεσθα.] *Nos ipſi ſatiaverimus.* Vide ſuprà ad χ', 333 & ad ν', 45.

Ver. 13. Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν.]
Ter circum accenſos cinèti fulgentibus armis
Decurrêre rogos: ter mœſtum funeris ignem
Luſtravêre in equis, ululatuſque ore dedêre. *Æn.* XI. 188.

Ver 15. Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν Δάκρυσι.]
Spargitur & tellus lachrymis, ſparguntur & arma. *Æn.* XI. 191.

Ver. 19. Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε.]
——— Salve æternùm, mihi maximè Palla,
Æternúmque vale.— *Æn.* XI. 97.

Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, ζέθεν κλαμένοιο χολωθείς.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
Πρηνέα παὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
Ἐν κονίῃσ'· οἱ δ' ἔνθε ἀφωπλίζοντο ἕκαστοι
Χάλκεα, μαρμαίροντα· λυόν δ' ὑψηχέας ἵππους.
Καὶδ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ ζιδήρῳ,
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἰὲς καὶ μηκάδες αἶγες·
Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὗες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
Αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα

" Duodecim autem ante pyram cervices abscissurum
" Trojanorum clario filiis, de te interfecto iratus.
Dixit quidem, & in Hectora nobilem indigna machinabatur opera,
Pronum ad feretrum Menœtiadæ extendens
In pulveribus: illi verò arma exuebant quisque
Ærea, coruscantia; solvebántque alti sonos equos.
Consederunt autem juxta navem pedibus-velocis Æacidæ
Frequentissimi; at is eis epulum funebre lautum præbebat.
Multi quidem boves candidi humi-extendebantur vi ferri,
Inter jugulandum, multæ etiam oves & balantes capræ:
Multi & albis-dentibus sues, florentes pinguedine,
Torrendi extendebantur per flammam Vulcani:
Undique autem circum cadaver multus fluebat sanguis.
At regem quidem pedibus-celerem Pelidem

Ver. 22. Δώδεκα δὲ.] Vide infrà ad *ver.* 175.

Ver. 24.——ἀεικέα μήδετο ἔργα.] Τὸ ἐπὶ φόμα τε ἐκλεῖναι κατὰ κόνεως, καὶ ἐνυβρίζειν τῷ ὑπ ἀνδιλαμβανομένῳ καὶ γῆν οἷον αἰκίζεσθαι καφὴν. καὶ τὸ τρὶς ἕλκεσθαι περὶ τὸ ζῆμα τῦ Πατρόκλυ· ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἱστορῆσει. *Eustath.* Τῷ τε Ἀχιλλεῖ τὰς θρασεῖς λόγως περιτίθησιν, (*Il.* ά, 225;) " Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' " ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο," τὴν αὐτὴν κρίσιν ὑπειπὼν, (ά, 223;) " Πηλείδης δ' ἐξαῦτις " ἀταρῃροῖς ἐπέεσσιν, &c." Καλὸν γὰρ εἰκὸς ἀδὲν εἶναι μετ' ὀργῆς καὶ αὐσηρᾶς λεγόμενον. Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν πραξεων, " Ἦ ῥά, καὶ Ἕκ- " τορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα, Πρηνέα παρ' " λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας." *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide supra ad ύ, 467; & ά, 2.

Ibid.——μήδετο.] *Al.* μήσατο.

Ver. 25.——παὰρ λεχέεσσι.] Παρὰ τῷ φερέτρῳ ἤγων τῇ κλίνῃ. *Schol.*

Ibid.—τανύσσας.] Rectè cum duplici σ'. Vide supra ad ε', 58.

Ver. 26.——ἕκας.] Cod. *Harleian.* ἔκας οι.

Ver. 27.——λύον δ' ὑψηχέας ἵππους.] *Al.* λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους. Ut supra *ver.* 7.

Ver. 29.—τάφον μενοεικέα δαίνυ.] Τάφον, τὸ περίδειπνον, τὸ ἐπὶ τοῖς τελευτηκόσιν παρασκευαζόμενον. *Schol.*

Ver. 30. Πολλοὶ μὲν βόες.]

Multa boüm circa mactantur corpora morti;
Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris
In flammam jugulant pecudes——

Æn. XI. 197.

Ibid.—ὀρέχθεον.] Ἀπελείνοντο ἀναιρούμενοι· ἢ ἐφθέγγοντο καὶ ὥσπερ ἐπέσενον· μιμοῦνται γὰρ τὸ ἰδίωμα τῆς φωνῆς, ὁ προεῖνται ἀναιρούμενοι οἱ βῦς. Οἱ δὲ, ἐκόπτοντο. *Schol.*

Ver. 33.—διὰ φλογὸς.] Vide supra ad β', 267; & ad ί, 213.

Ver. 34.—κοτυλήρυτον.] Τοσοῦτον τῷ πλήθει, ὥστε καὶ κοτύλῃ ἀρύσασθαι. *Schol.* *Al.* κοτυλήῤῥυτον.

Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπευδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρῳ χωόμενον κῆρ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἵξον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν· εἴ πεπίθοιεν
Πηλείδην, λέσασθαι ἀπὸ βρότον αἱματόεντα.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο σερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν·
Οὐ μὰ Ζῆν', ὅσις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Οὐ θέμις ἐσὶ λοετρὰ καρήατος ἅσσον ἱκέσθαι,
Πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, ζῆμά τε χεῦσαι,
Κείρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
Ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μελέω.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν συγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Ὕλην τ' ἀξέμεναι, παρά τε ζχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς
Νεκρὸν ἔχουσα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·

Ad Agamemnonem nobilem ducebant reges Achivorum,
Ægrè persuasum, de sodali iratum corde.
Illi verò cum jam ad tentorium Agamemnonis venissent euntes,
Statim *is* præconibus canoris imperavit,
Igne circundare positum tripodem magnum; si quà persuadere possent
Pelidi, ut-ablueret tabum cruentum.
At ille recusabat constantèr, insuper & juramentum juravit;
" Non per Jovem, qui deorum summus & optimus,
" Non fas est lavacra ad caput propè accedere,
" Antequàm Patroclum imposuero igni, tumulúmque aggestâ-terrâ fecero,
" Totonderóque comam: haud enim mihi posthàc iterùm sic
" Invadet dolor cor, quamdiù vivis interero.
" At tamen nunc invisо pareamus epulo;
" Manè verò jube-adhortans, Rex virorum Agamemnon,
" Lignáque comportent, apponántque, uti par est
" Mortuum habentem subire tenebras obscuras:

Ver. 38. Οἱ δ' ὅτε δὴ.] Vide suprà ad ξ, 432.

Ver. 39.——κέλευσεν.] Cod. *Harleian.* κέλευσαν. *Al.* κέλευεν.

Ver. 40.—τρίποδα μέγαν.] Quâ ratione, τρίποδα, hîc ultimam producat; item συγευπυλὲς, *ver.* 74; & δεξάμενος, *ver.* 89; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 41, 46, 53.——λέσασθαι —— Κείρασθαι——τράπηλαι.] Vide suprà ad ω', 594; & φ', 560.

Ver. 45.——χεῦσαι] Cod. *Harleian.* χεῦαι.

Ver. 46.——ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε Ἵξετ' ἄχος κραδίην.] Ἰσέον δὲ, ὅτι μὴ τοιοῦτον δεύτερον ἄχος ἵξεσθαι αὐτῷ ζῶντί φησιν Ἀχιλλεὺς, οἷα εἰδὼς ὅτι προσεθυήξεται τῷ παιδὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. *Eustath.* Atque profitetur ipse Achilles (quod nec *Eustathium* fugit) suprà τ', 321, 326;

——ἀ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
Οὐδ' εἴ κεν τῷ παιδὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην·——
Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιζεφέλαι φίλος υἱός.

Ver. 48.——μὲν νῦν.] Cod. *Harleian.* νῦν μέν. Quo modo & in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ibid.——συγερῇ πειθώμεθα δαιτί.]
—positæque movent fastidia Mensæ,
Et queror invisi quum venit hora cibi.
Ovid. de Pont. Lib. I. *Eleg.* xi. 7.

Ver. 50. Ὕλην.] Vide suprà ad γ', 151.

Ὄφρ' ἦτοι τὸν μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάμαντον πῦρ·
Θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τε μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Κεῖτο βαρυστενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
Εὖτε τὸν ὕπνος ἕμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα,
Καὶ φωνήν· καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·

" Ut hunc quidem comburat indefeſſus ignis
" Ocyùs ab oculis, copiæque ad munia revertantur.
Six dixit; Illi autem ei maximè auſcultârunt, atque paruerunt:
Sedulò verò cœnâ paratâ ſinguli
Convivabantur: neque quicquam animus indigebat epuli æqualis.
Sed poſtquàm potûs & cibi deſiderium exemerant,
Alii quidem decobituri iverunt ad tentorium quiſque:
Pelides verò in littore multo-ſtrepitu-reſonantis maris
Jacebat gravitèr-gemens multos inter Myrmidonas,
In *loco* puro, ubi fluctus littus alluebant:
Quandò hunc ſomnus cepit, ſolvens curas animi,
Suavis circumfuſus: valde enim laſſatus-erat pulchris membris,
Hectorem perſequendo ad Ilium ventoſam.
Supervenit verò anima Patrocli miſeri,
Omnia ipſi magnitudinéque & oculis pulchris ſimilis,
Et voce; & tales corpori veſtes induta erat.

Ver. 52.——ἐπιφλέγῃ.] *Al.* ἐπιφλέγει.

Ibid.——ἀκάμαντον πῦρ.] Vide ſuprà ad ά, 398; & ad φ', 13.

Ver. 53.——τράπωνται.] *Al.* τρέπωνται.

Ver. 54.——ἄρα.] *Ut æquum erat*——*Ut debuerunt*——.

Ver. 55.——ἐφοπλίσσαντες.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius* *Al* ἐφοπλίσαντες. Minùs rectè; antepenultimam enim corripit: " Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα—" ſuprà ί. 66.

Ver. 56.——οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.] Vide ſuprà ad ά, 468.

Ver. 57. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο.]

Poſtquàm exempta fames, & amor compreſſus edendi. *Æn.* VIII. 184.

Vide ſuprà ad ά, 469.

Ver. 59. Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ.]

Cùm pater in ripâ, gelidique ſub ætheris axe,
Æneas, triſti turbatus pectora bello
Procubuit, ſeramque dedit per membra quietem. *Æn.* VIII. 28.

Ver. 61.——κλύζεσκον.] *Alluere ſolebant.* Vide ſuprà ad χ', 155; & ad β', 221. Cod. *Harleian.* κλύζεσκεν.

Ver. 62.——ὕπνος——λύων μελεδήματα θυμῷ.]

Λυσιμέριμνε, κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν.
Orpheus. Hymn. in Somnum, ver. 5.
Somne quies rerum,——
Pax animi, quem cura fugit——.
Ovid Metam. Lib. XI. *ver.* 623.

Ver. 65. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ.]

In

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;
Οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.
Τῆλέ μέ εἴργουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων,
Οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
Ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· ἦ γὰρ ἔτ' αὖτις
Νίσσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπὴν πῦρ μ' ἐκλάχητε.
Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ

Conſtitit autem ſuper capite, & eum ſermone allocuta eſt;
" Dormis, & meî oblîtus es, Achille?
" Non quidem me viventem negligebas, ſed mortuum *negligis*:
" Sepeli me quàm citiſſimè, portas orci *ut* intrem.
" Procul me arcent animæ, ſimulachra defunctorum,
" Neque me omninò miſceri trans flumen ſinunt:
" Sed temerè erro circum portis-amplam orci domum.
" Et mihi da tuam manum, obteſtor: Non enim ampliùs poſthàc
" Redibo ex orco, poſtquàm me ignis participem feceritis.
" Haudquaquàm etenim vivi dilectis ſeorsùm à ſociis
" Conſilia ſedentes conſultabimus; ſed me quidem Fatum

In ſomnis ecce ante oculos mœſtiſſimus Hector
Viſus adeſſe mihi—— *Æn.* II. 270.

Ver. 68. Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς.] Devolat & ſupra caput aſtitit.—— *Æn.* IV. 702.

Ver. 69. Εὕδεις;] —potes hoc ſub caſu ducere ſomnos? *Æn.* IV. 560.

Ibid. Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;] Ita edidit *Barneſius*. Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus*. *Vulgg.* ſine interrogatione.

Ibid.——ἐμεῖο.] *Al.* ἐμοῖο.

Ver. 70.——ἀκήδεις.] *Al.* ἀκήδειες.

Ver. 71. Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω. Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ.] Nec ripas datur horrendas, nec rauca fluenta
Tranſportare prius, quam ſedibus oſſa quiêrunt. *Æn.* VI. 327.
——————tu mihi terram Injice——————
Sedibus ut ſaltem placidis in morte quieſcam. *Ibid.* 365, 371.

Ὅτι Σχῆμα ἐλλείψεως ἡ ἐνταῦθα· ἐν τῷ, " Θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω." Λείπει γὰρ τὸ, ἵνα, ἢ ἕτερόν τινα ὅμοιον, ὡς ἂν λέγῃ, Θάπτε με ἵνα περήσω. *Euſtath.* *Henricus Stephanus* omninò legendum cenſet; " Θάπτε με ὅττι τάχιστα· πύλας Ἀΐδαο περήσω τῆλέ με εἴργουσι, &c." Sed voces, εἴργω, εἴργω, cum iſtiuſmodi infinitivo conſtructas vix uſquam reperias. *Barneſius* legendum conjicit; " Θάπτε με, ὄφρα τα" " χιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω." Quin &, ut opinor, mutatâ interpunctione, ferì poteſt vulgata lectio: Θάπτε, με, ὅττι τάχιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω. Eâdem ſcilicèt ratione ac ſuprà χ', 129, 130;

Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
Εἴδομεν, ὁππότερος κεν Ὀλύμπιος εὐχετόωρτο.

Ibid.——περήσω.] Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 72.——ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων.] Umbræ ibant tenues, ſimulacraque luce carentûm. *Georg.* IV. 472.

Ibid.—καμόντων.] Vide ſuprà ad γ', 278.

Ver. 73. Οὐδέ μέ πως.] Cod. *Harleian.* Οὐδέ με πω.

Ver. 75. Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι.] Da dextram miſero—— *Æn.* VI. 370.
——————Da jungere dextram. *Ibid.* 697.

Ver. 76. Νίσσομαι.] Cod. *Harleian.* Νείομαι.

Ver. 77. Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε.] *Æſchines*, *Orat. in Timarch.* legit, Οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε.

Ibid.——ἀπάνευθεν.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ἀμφέχανε σύρη, ἧπερ λάχε γεινόμενόν περ·
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὕπο Τρώων εὐπατρεάων ἀπολέσθαι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴκε πίθηαι,
Μὴ ἐμὰ ὀστέα σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ.
Ἀλλ' ὁμῶς ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
Εὖτέ με τυδῆος ἐόντα Μενοιτίου ἐξ Ὀπόεντος
Ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς,
Ἠμάλι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκταμεν Ἀμφιδάμαντος,
Νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀσταγάλοισι χολωθείς·
Ἔνθά με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς,
Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·

" Absorbuit invisum, quod sortitò obvenit etiam nascenti:
" Quin & tibi ipsi fatum, diis similis Achille,
" Muro sub Trojanorum nobilium perire.
" Aliud autem tibi dicam & mandabo, si obsequi velis,
" Nè mea à tuis seorsùm condas ossa, Achille.
" Sed simul sicut nutriti fuimus in vestris ædibus,
" Quando me tum parvulum Menœtius ex Opunte
" Duxit ad vestram *domum*, homicidium propter triste,
" Die illo, quandò filium interfeci Amphidamantis,
" Imprudens, invitus, de talis iratus;
" Quum me exceptum in ædibus eques Peleus
" Nutrivitque, diligentèr, & tuum famulum nominavit;

Ver. 80—85. Καὶ δέ σοι αὐτῷ——Εὖτέ με.] *Æschines*, loco jam citato, versus hosce aliis interjectis versibus hoc modo legit;

Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐπατρεάων ἀπολέσθαι,
Μαρνάμενον δηΐοις Ἑλένης ἕνεκ' ὠκυόμοιο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ἵνα περ σὲ καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
Χρυσείῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πορε πότνια μήτηρ.
Ὡς ὁμῶς ἐτράφεμέν περ ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Εὖ τε με τυδῆος ἐόντα, &c.

Ibid. Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα.]
——te quoque fata prospectant paria——. *Æn.* X. 740.

Ver. 82. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι.] " Poscit nunc manum ultimam & vis & " syntâxis verbi, ἐρέω, quod Maittairius *apud* " *Homerum frequens cum accusativo aut dativo solis*; *neque sensu* jubendi *statuit*. Sed " hoc ipso sensu, & syntaxi non dissimili, " Patrocli umbra alloquitur Achillem, jubens scilicèt & injungens sua cum illius " ossibus, uno tumulo componere. Ἄλλο " δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, &c.——Quin & " ἐρέω pro *jubebo* positum illustrat ejus con- " trarium ἀπερῶ *vetabo* significans. Interim " nec Græcum ἐρέω nec Latinum *jubeo* no- " tione imperandi capio; sed *hortandi, ro-* " *gandi, volendi.*" *Chishul, Annotat.* in Inscriptionem Sigeam, *sub finem.*

Ibid.——αἴκε.] *Al.* εἶκε.

Ver. 83. Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε.]
Et me consortem nati concede sepulchro.
Æn. X. 906.

Ver. 85.——Ὀπόεντος.] Ὀπῦς, πόλις τῆς Λοκρίδος. *Schol.*

Ver. 86.——ὑπὸ λυγρῆς.] *Al.* ἀλεγεινῆς.

Ver. 87.—παῖδα κατέκταμεν Ἀμφιδάμαντος.] Κλυτώνυμος ἦν ὁ ὑπὸ Παλεώκλου ἀναιρεθείς. *Schol.*

Ibid.——Ἀμφιδάμαντος.] Cod. *Harleian.* Ἰφιδάμαντος.

Ver. 88. Νήπιος.] *Æschines* loco suprà citato legit Νήπιον.

Ibid.——ἀστραγάλοισι.] *Al.* ἀσταγάλησι.

Ver. 89.——ἱππότα Πηλεύς.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 90. Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως.] *Æschines* loco suprà citato legit, Ἔτρεφεν' ἐνδυκέως. *Al.* Ἔτραφέ, τ' ἐνδυκέως.

Ver.

Ὡς δὲ κ᾽ ὀσέα νῶϊν ὁμὴ ζορὸς ἀμφικαλύπτοι,
Χρύσεον ἀμφιφορεὺς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλὴ, δεῦρ᾽ εἰλήλουθας,
Καί μοι ταῦτα ἕκας᾽ ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Πάντα μάλ᾽ ἐκτελέω, κ᾽ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλά μοι ἆσσον ἴσθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
Ἀλλήλοις, ὀλοοῖο τερπώμεσθα γόοιο.
Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
Οὐδ᾽ ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς,
Ὠχέτο τετριγυῖα· ταφὼν δ᾽ ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
Χερσί τε συμπλατάγησεν, ἔπος τ᾽ ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
Ὤ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ κ᾽ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι

" Sic & offa nobis idem loculus contegat,
" Aurea Amphora, quam tibi dedit veneranda mater.
Illum verò reſpondens allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Cur mihi, venerandum caput, huc veniſti,
" Et mihi hæc fingula mandas? Atqui ego tibi
" Omnia diligentèr perficiam, & obſequar, ut tu jubes.
" Sed me propiùs ſta: paululùm ſaltem complexi
" *Nos* invicem, triſti ſatiemur luctu.
Sic fatus, captavit protenſis manibus charis,
Neque prehendit; anima enim ſub terram, tanquam fumus,
Abiit ſtridens: Attonitus autem exurrexit Achilles,
Manibŭſque complosit, verbúmque lugubre dixit;
" Papæ! certè igitur aliqua eſt & in orci ædibus

Ver. 94. Τίπτε μοι.] *Al.* Τίπτε μὲ.

Ibid.——ἠθείη κεφαλὴ.] *Al.* ᾗ θείη κεφαλὴ, notante *Euſtathio.*

Ibid.——εἰλήλουθας.] Vide ſuprà ad φ', 81; & ad ά, 37.

Ver. 97.——ἀμφιβαλόντε.] Cod. *Harleian.* ἀμφιβαλόντες. Quod & ferri poſſet. Vide ſuprà ad ά, 566; & ad ἑ, 487. *Al.* ἀμφιχυθέντε.

Ver. 98.——τερπώμεσθα.] Vide ſuprà ad *ver.* 10.

Ver. 99.——ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν, Οὐδ᾽ ἔλαβε.]

Ter conatus ibi collo dare brachia circum;
Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago,
Par levibus ventis, volucrique ſimillima ſomno. *Æn.* II. 792; VI. 700.

Ver. 100.——ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς.]

Dixerat, & tenues fugit ceu fumus in auras. *Æn.* V. 740.

Ver. 100—103.——ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς, Ὠχέτο τετριγυῖα——ἦ ῥά τις ἐστὶ κ᾽ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ κ᾽ εἴδωλον.] Vituperat hæc *Plato*; Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπισκοπεῖν κ᾽ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν· κ᾽ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ὔτ᾽ ἀληθῆ λέγοντας ὔτ᾽ ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι—. Ἐξαλείψωμεν ἄρα—πάντα τὰ τοιαῦτα,——" Ὤ πόποι, ἦ ῥά " τις ἐστὶ κ᾽ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ κ᾽ εἴδω- " λον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν" κ᾽—— " Ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς, Ὠχέτο " τετριγυῖα." *De R-publ. Lib.* III.

Ver. 101.——τετριγυῖα.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 102.——συμπλατάγησεν.] Vide ſuprà ad γ', 363; & ad δ', 455. *Al.* συμπατάγησεν.

Ver. 103.——ἦ ῥά τις ἐστὶ κ᾽ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ κ᾽ εἴδωλον.]

——tenues ſine corpore vitas
——volitare cavâ ſub imagine formæ. *Æn.* VI. 292.

Ver.

Ψυχὴ τ' εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·
Παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
Ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε, μυρομένη τε,
Καί μοι ἕκας' ἐπέτελλεν· ἐοικὸς δὲ θέσκελον αὐτῷ.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὐρῆάς τ' ὦτρυνε τ' ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὄρωρει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
Οἱ δ' ἦσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειρά τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' ἔρπες κίον αὐτῶν·
Πολλὰ δ' ἀνάντα, κάταντα παράντα τε, δόχμιά τ', ἦλθον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς πρασιόωντο πολυπίδακος Ἴδης,

" Anima & simulachrum, sed præcordia non insunt omninò:
" Pernox enim mihi Patrocli miseri
" Anima superstitit plorànsque, lugénsque,
" Et mihi singula præcepit: similis autem erat mirum-in-modum ipsi,
Sic dixit: Illis verò omnibus desiderium excitavit luctus:
Lugentibus autem illis apparuit rosea-digitis Aurora
Circa mortuum miserandum. At rex Agamemnon
Mulósque excivit & viros, qui conveherent ligna,
Undique à tentoriis; & ad hoc vir strenuus exortus est
Meriones, famulus virtutem-amantis Idomenei.
Hi verò ibant aptas-materiæ-cædendæ secures in manibus ferentes,
Funésque benè tortos; muli autem præibant ipsis:
Multa verò ardua, declivia, acclivíaque, transversáque, transierunt.
Sed cùm jam ad saltus venerunt irriguæ-fontibus Idæ,

Ver. 106.——ἐφεις ήκει.] Vide suprà ad δ', 434 & 492.

Ver. 108.——τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.] Καὶ δι' τοῦτο πάντων ἐν θρήνοις ἐλεγεῖαί τις ἡδονή. Ἡ μὲν γὰρ λύπη. ἐπὶ τῷ μὴ ὑπάρχειν ἡδονὴν δὲ ἐν τῷ μεμνῆσθαι ἃ ὁρᾶν ὡς ἐκεῖνον, ἃ ἃ ἔπραττε, ἃ οἷος ἦν. Διὸ καὶ τοῦτό τις εἴρηται, "Ὡς φάτο τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο." *Aristot. Rhetoric. Lib.* I. *cap.* 11.

Ibid.——ὑφ' ἵμερον.] *Al.* ἐφ' ἵμερον. Quo modo & legit *Aristoteles* loco jam citato.

Ver. 109.——ῥοδοδάκτυλος ἠὼς.] Vide suprà ad ά, 477.

Ver. 110. Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν.]

Corpus ubi exanimi positum Pallantis——.
Æn. XI. 30.

Cæterùm quâ ratione, *νέκυν*, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver* 129 & 135; & διὰ, *ver.* 122; & Ἀχνύμενος, *ver.* 137; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 111, 127, 139, & 163.——ὕλην.] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 112.——ὀρώρει.] Vide suprà ad β', 810.

Ver. 114. Οἱ δ' ἦσαν.]

Itur in antiquam sylvam, fabula alta fetarum;
Procumbunt piceæ: sonat icta securibus ilex,
Fraxineæque trabes: cuneis & fissile robur
Scinditur: advolvunt ingentes montibus ornos. *Æn.* VI. 179.

Ibid.——πελέκεας.] Enunciabatur, ac si scriptum fuisset πελέκας, vel πελέκεις. Ut rectè hîc annotavit *Barnesius*.

Ver. 115.——ἄρ'] *Ut fieri solet*——.

Ver. 116. Πολλὰ δ' ἀνάντα, κάταντα, πάραντά τε.] Μιμεῖται τῇ κακοφωνίᾳ τὴν ἀνωμαλίαν· πᾶσα δὲ μίμησις ἀναγκὴ τι ἔχει. *Demetr. Phaler.* §. 226.

Ver. 117. Ἀλλ' ὅτε.] Apud *Scholiastes*. Ἄλλοτε. Malè.

Ibid.——κνημοὺς.] Τὰς προβάσεις τῶν ὀρῶν. *Schol. Al.* πρημνούς. Quo modo & legit Codex *Harleianus*.

Ver.

Αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κλυπέουσαι
Πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ,
Ἕκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δαλεῦντο,
Ἐλδόμεναι, πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φίλρὺς φέρον· ὡς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
Καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Φράσσαιτο Πατρόκλῳ μέγα ἠῖον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλεν ἄσπετον ὕλην,
Εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,
Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπὸ ὄχεσφιν ἕκαστον
Ἵππους· οἱ δ' ὦρνυντο, κὰδ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον.
Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,

Protinus quidem quercus altè-comantes longâ acie-munito ære
Cædebant festinantes; ea verò magnum sonitum-edentes
Cadebant; Eas quidem deinde dimandentes Achivi,
Alligabant mulis, hi verò terram pedibus tarpebant,
Cupientes-pervenire-ad campum, per sentieera densa.
Omnes autem lignatores stipites ferebant; sic enim jusserat
Meriones, famulus amantis-virtutem Idomenei:
Atque in littus dejecerunt ordine, ubi Achilles
Designaverat Patroclo magnum sepulchrum, atque sibi ipsi.
At postquam undique appossuerant immensam materiem,
Considebant ibidem manentes conferti; at Achilles
Confestim Myrmidonibus bellicosis jussit
Ære cingi, jungeréque sub curribus quemque
Equos; Illi verò festini-surrexerunt, & arma induerunt:
Conscenderant autem currus propugnatores, auriga que;
Antè quidem curribus vecti, postè verò nubes sequebatur peditum,

Ver. 118. Αὐτίκ' ἄρα.] *Statim deinceps*——.

Ver. 119. Τάμνον.] Vide suprà ad γ', 84; & ad Θ', 87.

Ibid.——μεγάλα κλυπέουσαι.] Vide suprà ad δ', 455 & 504.

Ver. 120.——διαπλήσσοντες.] *Al.* διαπρήσσοντες.

Ver. 121.——χθόνα ποσσὶ δαλεῦντο.] Διέκοπτον τὴν γῆν βαδίζουσαι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 122.——διὰ ῥωπήϊα πυκνά.]
Hîc inter densas corylos——.
Virg. Eclog. I. 14.

Ver. 125.——ἔνθ' ἄρ'.] *Ubi scilicèt*——.

Ver. 126. Φράσσαιτο.] Rectè cum duplici σ'. Primam enim corripit. Vide suprà ad ὁ, 234; & ad α, 140.

Ver. 127.——παρακάββαλεν.] *Al.* περικάμβαλεν.

Ver. 129.——κέλευσε.] *Al.* κέλευε.

Ver. 130. Χαλκὸν ζώννυσθαι.] *Al.* Χαλκῷ ζώννυσθαι.

Ver. 132. Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται.]
——Tum mœsta phalanx Teucrique sequuntur
Tyrrhenique duces, & versis Arcades armis. *Æn.* XI. 92.

Ibid.——ἔβαν.] Vide suprà ad Θ', 229.

Ibid.——παραιβάται.] Οἱ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων συμπολεμοῦντες. *Schol.* Vide suprà ad λ', 103.

Ver. 133.——μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.]
Insequitur nimbus peditum——.
Æn. VII. 797.

Ver.

Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καλαείνυον, ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπε ἄϊδόσδε.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι ζφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήϊον ὕλην.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείραλο χαίτην,
Τήν ῥα Σπερχειῷ πολαμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον·
Σπερχεῖ, ἄλλως ζοί γε πατὴρ ἠρήσαλο Πηλεύς,
Κεῖσέ με νοσήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
Ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
Ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, ζὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο

Frequentiſſimi: in mediis autem ferebant Patroclum ſocii.
Capillis verò totum mortuum tegebant, quos injiciebant
Tondentes: Ponè autem caput manibus-ferebat nobilis Achilles
Mœſtus; ſodalem enim eximium pompâ-funebri-mittebat ad orcum.
Illi verò quandò ad locum pervenerunt ubi ipſis indicaverat Achilles,
Depoſuerunt; ſtatímque ei affatim accumulârunt materiam.
Tum porro aliud animo-deſignavit pedibus-valens nobilis Achilles:
Stans ſeorsùm à pyra flavam abſcidit comam,
Quam ſanè Sperchio fluvio alebat, floreſcentem;
Ingemiſcens autem dixit converſis-oculis in nigrum pontum;
" Sperchie, fruſtrà tibi utique pater vovit Peleus,
" Illuc me reverſum dilectam in patriam terram,
" Tibique comam abſciſſurum, mactaturúmque ſacram hecatomben;
" Quinquaginta inſuper maſculas ibidem oves ſacrificaturum
" Ad fontes, ubi tibi ager-ſacer altaréque odoratum.
" Sic vovit ſenex, tu verò ei votum non perfeciſti.
" Nunc autem quoniam haudquaquam redibo dilectam in patriam terram,
" Patroclo heroï comam dabo ſecum ferendam.
Sic fatus, in manibus comam dilecti ſodalis

Ver. 135.——καλαείνυον.] *Al.* κατέννυον.
Ver. 137, 284 Ἀχνύμενος——ἀχνυμένῳ.] Vide ſuprà ad γ', 260.
Ver. 138.——πέφραδ'.] Vide ſuprà ad β', 314; & ad ξ'. 500.
Ver. 141.——ἀπεκείραλο.] Vide ſuprà ad *ver.* 103 & ad χ', 33.
Ver. 142. Τήν ῥα.] *Quam ſcilicèt*——.
Ibid.——Σπερχειῷ.] Πόλαμὸς Θετλαλίας. *Schol.*
Ver. 144.——ἠρήσαλο.] Vide ſuprà ad ά, 67.
Ver 146. Σοί τε κόμην κερέειν.] Ἐθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μὲν τὸ παραπλήσαι τῇ νεότηλος, τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς πολεμοῖς· τύτης γὰρ ἐνόμιζον τῶν ἀναζοφῶν αἰτίας εἶναι. *Schol.*
Ibid.——ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην.] Vide ſuprà ad ά, 444.
Ver. 151.—ὀπάσαιμι.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver.

Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραιβὰς·
Ἀτρεΐδη, (ζοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
Πείσονται μύθοισι,) γόοιο μέν ἐστι κὴ ἄσται·
Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ζκέδασον, κὴ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὄπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ', οἵσι μάλιστα
Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἵ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν ζκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας,
Κηδεμόνες δὲ πάρ' αὖθι μένον, κὴ νήεον ὕλην.
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα κὴ ἔνθα·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, κὴ εἰλίποδας ἕλικας βῦς

Posuit: his autem omnibus desiderium excitavit luctûs:
Et omninò lamentantibus occidisset lumen solis,
Nisi Achilles statim Agamemnoni dixisset astans;
" Atride, (tibi enim maximè certè populus Achivorum
" Parebunt dictis,) luctu quidem licet etiam *aliàs*, satiari:
" Nunc autem à pyrâ dimitte, & cœnam jube
" Parare; Hæc verò curabimus, quibus maximè
" Cura-justorum pertinet mortui: duces verò nobiscum maneant.
Ut verò hoc audivit rex virorum Agamemnon,
Confestim populum quidem dimîsit per naves æquales,
Funeratores autem ibidem manserunt, & accumulârunt ligna.
Struxerunt verò pyram centum-pedum quaquaversùs;
Et in pyrâ summâ cadaver posuerunt dolentes corde.
Multas verò pingues oves & flexipedes camuros boves

Ver. 153.—τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.] Vide suprà ad *ver.* 108.

Ver. 154. Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν.] Ἐςὶν, ὡς αὐτὸς [ὁ Πραξιφάνης] φησι, τὸ, " Καί νύ " κ' ὀδυρομένοσι," ἔμφασίν τινα ἔχον οἰκτροῦ ὀνόματος. *Demetr. Phaler.* §. 57. Vide & suprà ad ξ', 433.

Ibid.——ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο.]
——neque avelli possunt, nox humida donec
Invertit cœlum stellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 201.

Ver. 156.—Ζοὶ γάρ τε.] *Al.* Ζοὶ μέν τε.

Ver. 158—162.—Ζκέδασον—Ζκέδασεν.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 160. Κήδεός ἐστι.] Φροντίδος ἀξιος, κηδεύσιμος. *Schol.*

Ibid.—οἵ τ' ἀγοὶ ἄμμι.] Cod. *Harleian.* οἵ τ' ἀγοί. Quo modo & legit *Eustathius.* Atqui vox ἀγὸς sæpè alibi apud *Homerum* occurrit; vox ἀγὸς nusquam. Uti & notabat *Barnesius.*

Ver. 162.——νῆας ἐΐσας.] Vide suprà ad ά, 306.

Ver. 164. Ποίησαν δὲ πυρὴν.]
Ingentem struxere pyram——.
Æn. VI. 215.

Ibid.——ἑκατόμπεδον ἔνθα κὴ ἔνθα.] Τετράγωνον, ὥςε ἑκάςην πλευρὰν ἑκατὸν ποδῶν μέτρον ἔχειν. *Schol. Al.* ἑκατόμπεδον.

Ver. 165. Ἐν δὲ πυρῇ.]
Fit gemitus: tum membra toro defleta reponunt.
Ibid. 220.

Ibid.—ἀχνύμενοι.] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 166. Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα.]
——cædit quinas de more bidentes,
Totque sues, totidem nigrantes terga juvencos.
Æn. V. 96.
Vide & suprà ad *ver.* 30.

Ibid.——εἰλίποδας ἕλικας.] Quâ ratione, εἰλίποδας, hîc ultimam producat; item δεῖπαι, *ver.* 196; & ἐπὶ, *ver.* 202; & ἀπὸ, *ver.* 206; & ὑπὸ, *ver.* 215; vide suprà ad ά, 51.

Ver.

Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε, καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ ζώματα νῆεν.
Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα ϛοναχίζων.
Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειραλομήσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε ϛιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέσχον.
Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Τοὺς ἅμα ϛοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' ἔτι

Ante pyram excoriârunt & curârunt: at ex omnibus
Adipe sumptâ obtexit cadaver magnanimus Achilles
Ad pedes à capite, circúmque excoriata corpora accumulabat.
Imposuit & mellis & olei amphoras,
Ad feretrum acclinans: quatuor & arduos cervicibus equos
Festinanter injecit pyræ, magnos ciens gemitus.
Novem huic regi mensarii canes erant,
Horum etiam injecit pyræ duos obtruncatos:
Duodecim & Troüm magnanimorum filios strenuos,
Ære cædens; Mala enim mente struebat opera:
Immisit & ignis vim invictam, ut depasceret.
Ejulavitque deindè, charúmque nomine ciebat sodalem;
" Salve mihi, ô Patrocle, etiam in Orci domo:
" Omnia enim jam tibi perficio, quæ anteà pollicitus sum.
" Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios strenuos,
" Hos unà tecum omnes ignis absumit: Hectorem autem neutiquam

Ver. 168. Δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν.] Πρὸς τὸ ταχὺ τὴν σωμάτων ἐξαφθῆναι, τοῦτο φησὶ Ἀχιλλεύς. *Schol.*

Ver. 170. Ἐν δὲ τίθει.]
Hic duo rite mero libans carchesia Bacchо
Fundit humi, duo lacte novo, duo sanguine sacro. *Æn.* V. 77.

Ver. 171.—κλίνων.] Vide suprà ad ά, 309.

Ibid.——πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους.]
Addit equos—— *Æn.* XI. 80.

Ver. 172.—ϛοναχίζων.] *Al.* ϛεναχίζων.

Ver. 175. Δώδεκα δὲ Τρώων.]
Vinxerat, & post terga manus, quos mitteret umbris
Inferias, cæso sparsuros sanguine flammam. *Æn.* XI. 81.
——————Sulmone creatos
Quatuor hic juvenes, totidem quos educat Ufens,
Viventes rapit: inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat sanguine flammas. *Æn.* X. 517.

Quem locum inter alios citat *Macrobius* ad demonstrandum, " totam Æneïda effigiatam " esse ad exemplar Iliados atque Odysseæ Ho- " mericæ." Lib. V. cap. 2.

Ver. 176.——κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.]
Vide suprà ad *ver.* 22.

Ibid.——μήδετο.] *Al.* μήσατο.

Ver. 178.——φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον· Χαῖρέ μοι.]
——————ac talia fatur;
Salve, sancte parens. Iterum salvete, recepti

Nequic-

Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' ἃ κύνες ἀμφεπένοντο·
Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἦμαρ καὶ νύκτας· ῥοδόεσσι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων·
Τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Ὅσσον ἐπείχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
Σκῆλη ἀμφὶ περὶ χροΐ ἵνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλῳ ἐκαίετο τεθνειῶτος.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
Πολλὰ δὲ καὶ ζωπόντι χρυσέῃ δέπαϊ, λιτάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγέθοιτο νεκρὸν,
Ὕλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἶρις

"Dabo Priamidem igni vorandum, sed canibus.
Sic dixit minitans: Circa illum verò canes non occupabantur;
Sed canes quidem arcebat Jovis filia Venus
Dies & noctes; rosaceóque unxit oleo,
Divino, ut nè ipsum lacerarent raptans:
Huic verò cyaneam nubem induxit Phœbus Apollo
A cœlo usque ad terram: texitque locum totum,
Quantum obtinebat cadaver, nè priùs vis solis
Siccaret circum circà corpus nervis, atque artubus.
Neque pyra Patrocli ardebat mortui:
Ibi rursùs alia animo excogitavit pedibus-valens nobilis Achilles;
Stans seorsùm à pyrâ, duobus vota fecit ventis,
Boreæ & Zephyro, & pollicitus est sacra pulchra:
Multis etiam libans aureo poculo, supplicavit,
Ut venirent, quò citissimè igne comburerent cadaver,
Lignáque properè arderent: velox autem Iris

Nequicquam cineres, animæque umbræque paternæ. *Æn.* V. 79.

Ver. 183—188 —— Πριαμίδην—κυάνεον.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 186. —— ῥοδόεσσι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ.] Ὁ δὲ Ὁμηρος τὸν μὲν χρῆσιν οἶδε τῶν μύρων ἐλαίῳ δ' αὐτὰ καλεῖ μετ' ἐπιθέτου, "Δροσόεσσι γὰρ ἔχρῖεν ἐλαίῳ." Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ [suprà ζ', 172] λέγει τι τεθυμένον. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη τε παρ' αὐτῷ τὸν Ἕκτορα νίπτει "ῥοδόεσσι χρῖσεν ἐλαίῳ Ἀμβροσίῳ." *Athenæus, lib.* XV. *cap.* 11.

Ver. 188. —Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide suprà ad ά, 43.

Ver. 192. —Πατρόκλῳ ἐκαίετο.] Ita ex duobus MSS. & ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* Πατρόκλου καίετο. Vide suprà ad γ', 449.

Ibid. —τεθνειῶτος.] Vide suprà ad τ', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 194. —ἀπάνευθε.] Vide suprà ad ά, 349.

Ver. 195. Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ.] Pronunciabatur Βόῤῥῃ. Vide suprà ad ί, 5.

Ibid. —— ὑπέσχετο.] *Al.* ὑπίσχετο.

Ver. 196. —— χρυσέῃ.] Pronunciabatur χρυσῷ. Vide suprà ad ύ, 272.

Ver. 197. Ἐλθέμεν.] Cod. *Harleian.* Ἐλθεῖν.

Ibid. —— πυρὶ.] Cod. *Harleian.* πυρῇ.

Ibid. —νεκρὸν.] *Al.* νεκροί. Quæ & proba Lectio.

Ver. 198. Ὕλη.] Vide suprà ad γ', 151.

Ibid. —τ' ἐσσεύοιτο.] *Al.* τ' ἐσσεναίτο. *Al.* τε ζεύαιτο.

Ver.

Ἀράων ἀΐσσα μετάγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέσχη
Βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήιξαν, κάλεον δέ μιν εἰς ἑὰ ἕκαστος.
Ἡ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
Οὐχ' ἕδος εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
Ἀθανάτοις, ἵνα δὴ κἀγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν·
Ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
Ἐλθεῖν ἀρᾶται, κὴ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
Ὄφρα πυρὴν ὄρσῃσι καήμεναι, ἣ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀνασενάχουσιν Ἀχαιοί.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀΐσσοντε· ὦρτο δὲ κῦμα
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
Ἐν δὲ πυρὴ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ·
Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,

Vota exaudiens internuncia venit ad Ventos.
Illi quidem Zephyri gravitèr-ſpirantis frequentes in domo
Convivium celebrabant; currens autem Iris ſuperſtitit
Limine lapideo: Illi verò ut viderunt oculis,
Omnes properè ſurrexerunt, vocabántque eam ad ſe quiſque:
Hæc verò ſedere quidem recuſavit, dixit autem ſermonem;
" Non eſt ſedendi tempus: vado enim rursùs ſuper Oceani fluentis,
" Æthiopum ad terram, ubi ſacrificant hecatombas
" Immortalibus, ut jam & ego particeps ſim ſacrificiorum:
" Sed Achilles Boream & Zephyrum ſonorum
" Venire orat, & pollicetur ſacra pulchra,
" Ut pyram ſuſcitetis, ut ardeat; in quâ jacet
" Patroclus, quem omnes gemunt Achivi.
Hæc quidem ſic locuta abiit; illi verò ire properabant
Sonitu immenſo, nubes vi-agentes præ ſe:
Confeſtim verò ad pontem venerunt, flando; excitatus autem eſt fluctus
Flatûs vi canori: Trojam verò ad gleboſam pervenerunt,
Rogóque incubuerunt, magnúmque ſonitum edidit immane-ardens ignis:
Totâ autem nocte hi pyræ ſimul flammam jactabant,

Ver. 199.——μετάγγελος.] *Al.* μετ' ἄγγελος.

Ver. 202. Βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ.] *Al.* Οὐδῷ ἐπὶ λιθέῳ.

Ver. 203.——κάλεον δὲ.] *Al.* κάλεόν τε.

Ver. 205. Οὐχ ἕδος.] Ita ſuprà λ', 647; Οὐχ ἕδος ἐσι, γεραιὲ——.

Ver. 206.—ῥέζουσ' ἑκατόμβας.] Vide ſuprà ad ά, 444.

Ver. 207, 227. Ἀθανάτοις——Ἀθανάτοι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ibid. & *ver.* 228 —— μεταδαίσομαι —— παύσαλο.] Vide ſuprà ad *ver.* 10; & ad γ', 141.

Ver. 212.——ἀπεβήσετο.] *Al.* ἀπεβήσαλο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad έ, 100.

Ver. 214.——ἀήμεναι.] *Al.* ἀήμενοι.

Ver. 216. Ἐν δὲ πυρῇ.] Ita x duobus MSS. & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* Ἐν δὲ πυρί.

Ver.

Φυσωῦλες λιγέως· ὁ δὲ ταάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἴνου ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ πατὴρ ἣ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλὰς ἀκάχησε τοκῆας·
Ὡς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στοναχίζων.
Ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι, φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπείρ ἅλα κίδναται Ἠώς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,

Flantes ſtridulè: Totâ-nocte & velox Achilles
Aureo ex cratere, tenens poculum rotundum,
Vinum hauriens in humum fundebat, rigabátque terram,
Animam vocans Patrocli miſeri.
Ut verò pater ſui filii lamentatur oſſa cremans
Deſponſi, qui morte miſeros dolore-affecit parentes:
Sic Achilles ſodalis lamentabatur oſſa cremans,
Reptans propter pyram, crebrò ingemiſcens.
Quandò verò Lucifer venit, luminis nuncius ſuper terram,
Poſt quem croceo-peplo-induta ſuper mare ſpargitur Aurora,
Tunc pyra elanguit, ceſſavítque flamma.
Venti autem rursùs abierunt domum-ut-redirent.

Ver. 219.——ἔχων.] Cod. *Harleian.* ἐλών. Atque ita in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ibid.——ἀμφικύπελλον.] Vide ſuprà ad ά, 584.

Ver. 220. Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, Ψυχὴν κικλήσκων.]

Vinaque fundebat paterisque, animamque vocabat
Anchiſæ magni, manesque Acheronte remiſſos. *Æn.* V. 98.

Inferimus tepido ſpumantia cymbia lacte,
Sanguinis & ſacri pateras; animamque ſepulcro
Condimus, & magnâ ſupremùm voce ciemus. *Æn.* III. 66.

Libabat cineri Andromache; manesque vocabat
Hectoreum ad tumulum.——— *Ibid.* 303.

Ibid.——ἀφυσσόμενος.] Cod. *Harleian.* ἀφυσσάμενος.

Ver. 221.——Πατροκλῆος.] Apud *Euſtathium* in commentario Πατρόκλοιο. Quod & ferri poſſet. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 222. Ὡς δὲ πατὴρ ἣ παιδὸς ὀδύρεται.] *Plutarchus de Conſulat. ad Apoll.* locum hunc alio adjecto verſu citat;

Ὡς δὲ πατὴρ ἣ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλὰς ἀκάχησε τοκῆας,
Ἀρρήτου δὲ τοκεῦσι γόου καὶ πένθος ἔθηκε.

Ex ε, (ut videtur) 37. Quin & pulchra ejuſdem ſuper hâc re obſervatio: Καὶ ταῦτα μὲν ὕπω δῆλον, εἰ δικαίως ὀδύρεται——. Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ θεὸς παλαιστικῶς προεισδὼς, καὶ κινδύνου τῷ ἀνθρωπείῳ γένει, προορώμενος τὰ μέλλοντα ζυμβήσεσθαι, προεξάγει τινὰς ἐκ τῆς ζωῆς ὥρας; *Id. ibid.*

Ver. 225.—ſοναχίζων.] *Al.* ſταχίζων.

Ver. 226. Ἦμος δ' Ἑωσφόρος.]

Tertia lux gelidam cœlo dimoverat umbram.
Mœrentes altum cinerem & confuſa ruebant
Oſſa focis, tepidoque onerabant aggere terræ. *Æn.* XI. 210.

Ibid. Ἑωσφόρος.] Pronunciabatur Ὡσφόρος.

Ver. 227.——κροκόπεπλος ὑπείρ ἅλα κίδναται Ἠώς.] Vide ſupra ad ά, 477.

Ver. 228 & 251.——φλὸξ.] Vide ſuprà ad β', 267.

Ver. 229.——ἔβαν οἶκόνδε.] Quâ ratione, vox ἔβαν, hîc ultimam, alioqui brevem, (Vide ſuprà ad Θ', 229) producat, item ἀειφαδία, *ver.* 240; & γλῆ, *ver.* 298; & μῆτιν, *ver.* 313; vide ſuprà ad ά, 51.

Θρηϊκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔσσεν, οἰδμασι θύων.
Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρεσσεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν·
Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
Εὖ διαγινώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
Ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμιξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν ἄϊδι κεύθωμαι·

Thracium per pontum: hic verò gemebat, tumidis-fluctibus furens.
At Pelides à pyrâ in-aliam-partem ſeparatus,
Procubuit feſſus, dulciſque ſomnus *ei* citò ſupervenit.
Illi verò circa Atridem frequentes congregabantur,
Quorum ipſum adeuntium tumultus & ſtrepitus excitavit:
Reſedit verò erectus, & ipſos ſermone allocutus eſt;
" Atridéque, & cæteri principes univerſorum Achivorum,
" Primùm quidem pyram extinguite nigro vino
" Totam, quantum occupavit ignis vis: at deindè
" Oſſa Patrocli Menœtiadæ legamus,
" Benè diſcernentes; cognitu-facilia enim ſunt:
" In mediâ namque jacebat pyrâ, alii verò ſeorsùm
" In extremâ orâ crémabantur promiſcuè equique & viri:
" Et ea quidem in aureâ phialâ & duplici adipe
" Ponamus, donec ipſe ego inferorum domo condar:

Ibid.—οἰκόνδε νέεσθαι.] *Al.* οἰκόνδε ἕκαστος.

Ver. 232.——κεκμηὼς.] Cod. *Harleian.* κεκμηκώς.

Ver. 234.—ὅμαδος καὶ δοῦπος.] Vide ſuprà ad β', 210; & ad δ'. 455.

Ver. 235.——ζφέας.] Pronunciabatur ζφᾶς.

Ver. 236. Ἀτρεΐδη τε.] Cod. *Harleian.* Ἀτρείδαι τε.

Ver. 237. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ζέσατ'.] Vide infrà ad *ver.* 250.

Ibid.——αἴθοπι οἴνῳ.] " *Conjectare me,* " *vinum quòd ſemina quædam Caloris in ſeſe* " *haberet, eſſetque naturâ ignitius; ob eam* " *rem dictum eſſe ab Homero αἴθοπα οἶνον;* " *non, ut alii putarent, propter Colorem,*" Gell. lib. XVII, cap 8. " *Num quia Vi* " *num ſemina quædam in ſe Caloris habet, &* " *ab eam rem* Homerus *dixit* αἴθοπα οἶνον; " *non, ut quidam putant, propter Colorem?*" Macrob. Lib. VII. cap. 12.

Ver. 240.—διαγινώσκοντες.] *Al.* διαγιγνώσκοντες. Quod perinde eſt. Nam γινώσκω primam producit.

Ibid.—τέτυκται.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad α, 37.

Ver. 243.——ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ.] Ἔσι δὲ ἡ μὲν φιάλη ὡς οἷα Χορός· ὁ δὲ δίπλαξ δημὸς φυλακτικὸς τῆς τῶν ὀστέων εἰς χεῖν ἀλλαγῆς ἐξ ἄκρας ξηρότητος. *Euſtath.*

Ibid.——χρυσέῃ.] Pronunciabatur χρυσῇ. Vide ſuprà ad υ', 272.

Ver. 244.——ἄϊδι κεύθωμαι.] *Barneſius* edidit ἀΐδη κεύθωμαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide ſuprà ad α 51. Cæterùm alii, notante *Barneſio*, hîc legerunt ἄϊδι κλυτὸς θωμαι. Quibuſcum facit & *Sebaſtes*; exponitque, Εἰς ᾅδου τὴν κέλευσιν, ὅ ἐστι τὴν ὁδὸν ποιήσομαι.

Ver.

Τύμβον δ' ὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ κ᾽ τὸν Ἀχαιοὶ
Εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ζέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
Ἀλλέξαν ἐς χρυσέην φιάλην, κ᾽ δίπλακα δημόν·
Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
Τορνώσαντο δὲ ζῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
Ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν
Χεύαντες δὲ τὸ ζῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτῦ λαὸν ἔρυκε, κ᾽ ἴζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
Ἵππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἰφθιμα κάρηνα,

245 "Tumulum autem non admodùm magnum ego fieri volo,
"Sed mediocrem quendam: poſtmodùm verò & hunc Achivi
"Latúmque altúmque facitè, qui quidem me
"Poſteriores in navibus multa tranſtra-habentibus relinquemini.
Sic dixit: illi verò obſecuti ſunt pedibus-velocî Pelidæ:
250 Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino,
Quantum flamma pervaſerat, profundúſque cotruit cinis:
Flentes verò ſocii mitis oſſa alba
Collegerunt in auream phialam, & duplicem adipem;
In tentoriiſque poſita tenui linteo texerunt:
255 Circulo autem deſignârunt tumulum, fundamentáque jecerunt
Circa pyram; & ſtatim fuſilem terram aggeſſerunt:
Aggeſto verò tumulo, redierunt. At Achilles
Ibidem populum detinuit, & ſedere-fecit-lato ambitu ſpectatores:
E navibus autem extulit præmia, lebetáſque, tripodáſque,
260 Equóſque, mulóſque, boúmque robuſta capita,

Ver. 245.——ἄνωγα.] Vide ſuprà ad Ψ, 322.

Ver. 250. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ζέσαν.]
Poſtquàm collapſi cineres, & flamma quievit,
Reliquias vino & bibulam lavêre favillam!
Oſſaque lecta cado texit Chorinæus aheno
Æn. VI. 226.

Ibid.——αἴθοπι οἴνῳ.] Vide ſuprà ad *ver.* 237.

Ver. 253.—χρυσέην.] Vide ſuprà ad *ver.* 243.

Ibid.—χρυσέην φιάλην, κ᾽ δίπλακα δημόν.] Vide ſupra ad *ver.* 243; & infra ad *ver.* 270.

Ver. 254.—ἑανῷ λιτὶ.] Non, *Peplo ſubtili*; quo modo reddunt verſiones plurimæ: Sed, *Tenui linteo.* Vide ſuprà ad σ', 352; & ad γ', 385. Malè itaque interpretatur *Scholiaſtes*, Ἁπαλῷ κ᾽ λιτῷ ἱματίῳ.

Ver. 256.——εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.] Sic apud *Euripidem*;
Ὡς ὕτις ἄμφὶ ζῶμ' ὑγρὰν θήσει κόνιν.
Phœniſſ. ver. 1658.
Ubi *Scholiaſtes* hunc locum citat.

Ver. 259. Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα.]
Munera principio ante oculos, circoque locantur
In medio: ſacri tripodes, viridefque coronæ,
Et palmæ, pretium victoribus; armaque, & oſtro
Perfuſæ veſtes, argenti aurique talenta.
Æn. V. 109.

Ver. 260.——βοῶν τ' ἰφθιμα κάρηνα.] Sic apud *Virgilium*;

Ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολιόν τε σίδηρον.
Ἵπποισιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἆγλα' ἄεθλα
Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δύω καὶ εἰκοσίμετρον,
Τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἐξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὖτως·
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ἵππῃας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοὶ,
Ἦτ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
Ἴστε γὰρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλεται ἵπποι·
Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτὸς
Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.

Et fœminas elegantèr cinctas, ſplendidúmque ferrum:
Aurigis quidem primùm velocibus præclara prœmia
Poſuit, mulierem abducendam, eximiam-formâ, operum ſcientem,
Et tripodem anſatum duarum & viginti-menſurarum,
Primo: ſecundo autem deindè equam poſuit
Sexennem, indomitam, fœtum mulum utero-geſtantem:
At tertio igni-nunquam admotum depoſuit lebetem,
Pulchrum, quatuor menſuras capientem, album etiamnum ita:
Quarto verò poſuit duo auri talenta:
Quinto autem duplicem phialam ignem-non-expertam poſuit:
Surrexit verò, & verba inter Argivos fecit;
" Atridéque, & cæteri benè-ocreati Achivi,
" Aurigas hæc prœmia expectantia jacent in circo.
" Si quidem jam alterius gratiâ certaremus Achivi,
" Tum certè ego prima accepta ad tentorium ferrem.
" Scitis enim, quantum mei virtute ſuperant equi:
" Nam & immortales ſunt: Neptunus autem dedit ipſos
" Patri meo Peleo, is verò viciſſim mihi tradidit.

Bina *boum* vobis Trojâ generatus Aceſtes
Dat numero *capita*—. *Æn.* V. 61.

Ver. 263. Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν.] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν.

Olli ſerva datur, operum haud ignara Minervæ. *Æn.* V. 284.

Ver. 264.—δύω καὶ εἰκοσίμετρον.] *Al.* δυωκαιεικοσίμετρον, & δύω καὶ εἴκοσι μέτρων.

Ver. 268. Καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid.—λευκὸν ἔτ' αὖτως.] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* λευκὸν ἔτ' αὖτως. *Al.* λευκὸν ἔθ' αὖτως.

Ver. 270. —— ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον.] Ἐπὶ δὲ χαλκεῖον ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἐπίηδειος ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. *Athenæus*, *Lib.* XI. *cap.* 5. Ὅμηρος μὲν ὅταν λέγῃ "ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε," καὶ "χρυσῆν φιάλην καὶ δίπλακα δηρὸν," ἀντὶ τοῦ ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χάλκεόν τι καὶ ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἴσως δύο ὦτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.—Ἀρίσταρχος δὲ [ἀμφίθετον ἀκούει] τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθεσθαι κατὰ τὸν συθμένα καὶ κατὰ τὸ σῶμα. *Id. Lib.* XI. *cap.* 14. Quo poſteriori modo exponit *Scholiaſtes*. Vide & ſuprà ad α. 584.

Ver. 272. Ἀτρεΐδη τε.] *Al.* Ἀτρεΐδαί τε.

Ver.

Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τοίω γὰρ ζθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο
Ἠπίω, ὃς ζφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδασι λευκῷ.
Τὸν τώ γ' ἑσταότες πενθείομεν, ὧδε δὲ ζφιν
Χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἔσαλον ἀχνυμένω κῆρ·
Ἄλλοι δὲ ζέλλεσθε κατὰ ζρατὸν, ὅσσοι Ἀχαιῶν
Ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ὣς φάτο Πηλείδης· ταχέες δ' ἵπποι ἔγερθεν·
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱὸς, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
Τῷ δ' ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
Ἵππους δὲ Τρωὸς ὕπασε ζυγὸν, οὕς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος,
Διογενὴς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,

" Sed certè quidem ego quieſcam, & ſolidi-ungulis equi:
" Talis enim vim eximiam amiſerunt aurigæ
" Benigni, qui ipſis admodùm ſæpè humidum oleum
" Jubis ſuperfundebat, quum-laviſſet aquâ limpidâ.
" Hunc hi ſtantes lugent, ſolóque ipſis
" Jubæ profuſæ ſunt, ipſique ſtant dolentes corde:
" *Vos* verò cæteri accingimini per exercitum, quicunque Achivorum
" Equíſque fidit & curribus benè-compactis.
Sic dixit Pelides; celeres autem aurigæ ſurrexerunt:
Surrexit multò primus quidem rex virorum Eumelus,
Admeti dilectus filius, qui aurigandi-peritiâ ornatus erat:
Poſt hunc autem Tydides ſurrexit fortis Diomedes,
Equóſque Troïos duxit ſub jugum, quos quondam abſtulit
Æneæ; at ipſum è mediâ morte eripuit Apollo:
Poſt hunc autem Atrides ſurrexit flavus Menleaus,
Nobiliſſimus, ſúbque jugum duxit veloces equos,

Ver. 280.——*Ζθένος.*] *Al.* κλέος.

Ver. 281.—*ὑγρὸν ἔλαιον.*] Ἠποροῦντο ποτὲ διὰ τί, πολλῶν ὑγρῶν ὄντων, τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἰδίοις ἐπιθέτοις ὁ ποιητὴς οἰκείοις κοσμεῖ τὸ γάλα τε λευκὸν, καὶ τὸ μέλι χλωρὸν, καὶ τὸν οἶνον ἐρυθρὸν καλῶν· τὸ δὲ ἔλαιον ὑπὸ κοινῇ τῇ πᾶσι συμβεβηκότος μόνον ἐπιεικῶς ὑγρὸν προσαγορεύει. Εἰς τοῦτο ἐλέχθη, ὅτι καὶ γλυκύτατόν ἐζι τὸ δι' ὅλου γλυκὺ· καὶ λευκόταζον τὸ δι' ὅλου λευκόν· (δι' ὅλου δὲ τοιοῦτό ἐζιν, ᾧ μηδὲν ἐμμεμιζθαι τῆς ἐναντίας φύσεως.) Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὑγρὸν μάλιζα ῥητέον, ᾧ μηθὲν μέξενον ἐζί. Τοῦτο δὲ τῷ ἐλαίῳ συμβέβηκε. *Plutarch. Symp ſiac. Lib.* VI. *Probl.* 9.

Ver. 283.——*ἑσταότες.*] Cod. *Harleian.* ἑσταῶτε. Sed & rectè ſe habet Vulgata lectio. Vide ſuprà ad ά, 566; & ad ί, 778.

Ibid.——*πενθείομεν.*] Cod. *Harleian.* πενθέλον. Atque ita in uno MS. ſcriptum reperit *Barneſius.*

Ver. 284—286.——*ἐρηρέδαται—πέποιθε.*] Vide ſuprà ad ν', 96 & 736; & ad ά, 37; Cod. *Harleian.* ἐρηράδαται.

Ver. 286.——*πέποιθε.*] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 287.—*ἔγερθεν.*] Ita edidit *Barneſius* ex uno MS. Quocum facit & Codex *Harleianus.* *Al.* ἄγερθεν.

Ver. 288, 289, 290, & 293. Ὦρτο——ἐκέκαστο——ὦρτο.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ver. 291.—*ὅς ποτ' ἀπηύρα Αἰνείαν.*] Suprà ί, 323.

Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἑόν τε Πόδαργον·
Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκε Ἀσχισιάδης Ἐχέπωλος
Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Ἀλλ' αὐτῷ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναίεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
Τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμῳ ἰσχανόωσαν·
Ἀντίλοχος δέ, τέταρτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
Τῷ Νηληϊάδαο· Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα· πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς
Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι κὴ αὐτῷ·
Ἀντίλοχ', ἦτοι μέν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
Ζεύς τε Ποσειδάων τε, κὴ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμεν ὕστι μάλα χρεώ.
Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
Βάρδιστοι θείειν, τῷ τ' οἴῳ λοίγι' ἔεσθαι·
Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, ὐδὲ μὲν αὐτοὶ
Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτῷ μητίσασθαι.

Æthen Agamemnoniam, ſuúmque Podargum;
Illam Agamemnoni dedit Anchiſiades Echepolus
Dona, ut nè ipſum ſequeretur ad Ilium ventoſam,
Sed ibidem deliciis-frueretur manens; magnas enim ei dederat
Jupiter opes; habitabat autem hic in ſpatiosâ Sicyone:
Hanc iſte ſub jugum duxit admodùm cursùs cupidam.
Antilochus autem quartus pulchris-comantes-jubis inſtruxit equos,
Neſtoris præclarus filius magnanimi regis
Neleïdæ; Pylo autem nati ei equi
Pedibus veloces agebant currum; Pater verò ipſi propè aſtans
Dixit in bonum monens intelligentem etiam per ſe;
" Antiloche, certè quidem te juvenem licèt dilexerunt
" Jupitérque Neptúnúſque, & aurigandi-artes docuerunt
" Omnigenas: ideò te docere nequaquam multùm opus eſt.
" Nôſti enim rectè circa metas *equos* flectere; ſed tibi equi
" Tardiſſimi curſu, ideóque putò damnoſa eventura:
" Horum autem equi quidem ſunt perniciores, nec tamen ipſi
" Plura ſciunt te ipſo ſolertèr machinari.

Ver. 297. Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ'.] Αὐτίκα γὰν ὑποπτός ἐστιν ὁ Ἀγαμέμνων, ὡς διὰ δωροδοκίαν ἀφεὶς τῆς στρατίας τὸν πλοῦτον ἐκεῖνον, κὴ τὴν Αἴθην χαρισάμενον αὐτῷ, " Δῶρ', " ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, " Ἀλλ' αὐτῷ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ " ἔδωκε Ζεὺς ἄφενος." Ὀρθῶς δὲ γε ἐποίησεν (ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν) ἵππον ἀγαθὸν ἀνθρώπου τοιούτου προλιμήτας. Οὐδὲ γὰρ κυνὸς ἀντάξιος, ὐδ' ὄνου μὰ Διὰ, δειλὸς ἀνὴρ κὴ ἄναλκις, ὑπὸ πλούτου κὴ μαλακίας διεφθαρμένος. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ver. 301.——ὡπλίσαθ'.] Vide ſuprà ad *ver.* 55; & ad ά, 140.

Ver. 303.—Πυληγενέες.] *Al.* Πυλοιγενέες.

Ver. 306.—ἐφίλησαν.] Vide ſuprà ad ί, 304; & ad ά, 338.

Ver. 308.——τῷ κέν σε.] Cod. *Harleian.* τῷ καί σε.

Ibid.—ὕστι μάλα χρεώ.] Pronunciabatur ὕστι μάλα χρῶ. *Al.* ὕστι μάλα χρεών.

Ver. 310.——τῷ τ' οἴῳ.] Cod. *Harleian.* τῷ κ' οἴῳ.

Ver. 312.——μητίσασθαι.] *Barneſius* cum duplici

Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλε, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
Παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
Μήτι τοι δρυτόμος μὲν ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·
Μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
Μήτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἠνιόχοιο.
Ἀλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποιθὼς,
Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
Αἰεὶ τέρμ' ὁρόων, σφέας ἐγγύθεν, οὐδέ ἑ λήθει,
Ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν·
Ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν πρὸ ἔχοντα δοκεύει.
Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
Ἕστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὀργυί', ὑπὲρ αἴης,
Ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
Λᾶε δὲ τὼ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ,

" Sed agedum tu, dilecte, consilium reconde animo
" Omnigenum, nè quo te casu fugiant præmia.
" Arte tibi faber-lignarius longè præstantior, quàm viribus:
" Arte verò & gubernator in nigro ponto
" Navem celerem dirigit jactatam ventis;
" Arte & auriga superat aurigam.
" Sed qui equis & curribus suis fretus est,
" Imprudenter latè flectit huc & illuc;
" Equique vagantur per stadium, neque eos continet:
" Qui verò peritus fuerit, agens deteriores equos,
" Semper metam spectans, flectit propè, neque eum latet,
" Quo pacto primùm abducat bubulis loris:
" Sed continet perpetuò, & præsedentem observat.
" Metam autem tibi indicabo admodùm cognitu-facilem, neque te latebit:
" Stat lignum aridum, quantum ulna, supra terram,
" Vel quercûs, vel laricis, quod quidem non putrescit imbre:
" Lapides verò ejus ex-utrâque parte positi sunt duo alibi,

duplici σ scribendum contendit, μητίσασθαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Fit enim non ex μητίζω, cujusmodi Verba *Aoristos* & *Futura* corripiunt; sed ex μητίω, cujus formæ verba *Aoristos* & *Futura* producunt. Vide suprà ad σ', 37; & ad ι, 426 & 508.

Ver. 313.——ἄγε δὴ.] *Age quæso.*

Ver. 315. Μήτι τοι δρυτόμος μὲν ἀμείνων, ἠὲ βίηφι] Γράφοντός τε Μουσαίου, " Ὡς " αἰεὶ τέχνη μὲν ἀμείνων ἰσχύος ἐστιν," Ὁ μὴν λέγει. " Μήτι τοι δρυτόμος περιγί" νεται, ἠὲ βίηφι." *Clemens Alexandrinus, Strom. Lib.* 6. Ubi notandum in transcursu pro μὲν ἀμείνων, legisse hîc *Clementem*, περιγίνεται ex versu (ut videtur) 318. " Non " viribus aut velocitatibus aut celeritate " corporum res magnæ geruntur, sed con" filio——." *Cicero de Senectute.*

Ver. 318.—περιγίνεται.] *Al.* περιγίγνεται. Quod idem. Nam γίνομαι primam producit.

Ver. 319.——πεποιθὼς.] *Al.* πέποιθεν. Vide suprà ad β', 314.

Ver. 324.—τὸ πρῶτον.] *Al.* τὸν πρῶτον.

Ibid.——τανύσῃ.] Vide suprà ad ε', 58.

Ibid.—βοέοισιν ἱμᾶσιν.] Ἡνίαις. *Schol.*

Ver. 327. Ἕστηκε.] Vide suprà ad δ', 434.

Ibid.—ὀργυί'.] Ἡ τῶν δύο χειρῶν εἰς πλάτος ἔκτασις. *Schol. Al.* ὄργυι.

Ver. 329.—ἐρηρέδαται.] Vide suprà ad ν', 736; & ad α, 37.

Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·
Ἦ τευ ζῆμα βροτοῖο πάλαι καταθνειῶτος,
Ἦ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας, ἐλάαν ζχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους·
Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖϊν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεσθαι ἄκρον ἱκέσθαι
Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατά θ' ἅρματα ἄξῃς·
Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ σοι αὐτῷ
Ἔσσεται· ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι·
Εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,

330 "In anguſtiis viæ; planum autem curriculum equorum hinc indè:
"Sed alicujus monumentum hominis jam pridem defuncti,
"Sive hoc meta fuit tempore priſcorum hominum,
"Et nunc pro termino eſſe voluit pedibus-valens nobilis Achilles:
"Huic tu proximè admotos agito juxtà currum & equos:
335 "Sed & ipſe inclinator elegantèr-concinnatâ in ſellâ,
"Paululùm ad ſiniſtram eorum; at dextrum equum
"Stimula minaci clamore-increpitans, concedéque ei habenas manibus.
"Ad metam autem tibi equus ſiniſter admoveatur,
"Ita ut tibi modiolus utique ſummum videatur ſtrinxiſſe
340 "Rotæ affabrè-factæ: in lapidem verò vites impingere,
"Nè fortè equóſque vulneres, currúſque confringas;
"Gaudium nempè aliis, opprobriúmque tibi ipſi
"Erit: Sed, dilecte, ſi ſapis, cautus eſto:
"Si enim ad metam prætervectus fueris urgens,

Ver. 330. Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ.] Ἐν ταῖς ξυμπλοκαῖς, καθ' ὃ μάλιστα ἐξένοιλαι ἡ ὁδός, *Schol.*

Ver. 331.——καταθνειῶτος.] Vide ſuprà ad ν', 46. *Al.* καταθνητοῦ.

Ver. 332. Ἦ τό γε νύσσα τέτυκτο.] Ἐν δὲ τῷ, "Ἦ τό γε νύσσα τέτυκτο" οὐκ ἔξῆς, φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι Ἀρίσταρχος γράφει, "Ἦ "τό γε Ζκῖρος ἦεν· νῦν αὖ θέτο τέρματ' "Ἀχιλλεύς," ἑνὸς τύτου ζίχου τεθέντος ὑπ' ἐκείνου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω γραφέντων δύο. *Eustath.*

Ver. 333.——τέρματ' ἔθηκε.] *Al.* τέρμα τίθηκε aut τίθεικε. Quod & hoc quidem in loco ferri poſſet. Εἰ γάρ τις γράψοι ἐν χρόνῳ παρακειμένῳ αὐτό, ἵνα ᾖ τέθεικε τέρμα, ἔχοι ἂν οὐκ ἄτοπον λόγον, οὐκ ἐκ ἐξωθενοῖτο. *Eustath.*

Ver. 334.——ἐγχρίμψας.] Cod. *Harleian.* ἐγχοίψας.

Ver. 335. Αὐτὸς δέ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ.] *Plato in Ione* legit, "Κλινθῆναι δὲ "οὐκ αὐτὸς ἐϋξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ." Cæterùm *Xenophon* locum hunc citat hoc modo;

Αὐτὸν δὲ κλινθῆναι ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ,
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖϊν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσαντ', εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσί.
Συμπόσιον.

Ibid.——ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ.] Sic apud *Heſiodum*:

——ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες——.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. 306.

Ver. 339. Ὡς ἄν τοι.] *Plato* loco ſuprà citato legit, Ὡς μή τοι.

Ibid.——πλήμνη.] Apud *Scholiaſten*, notante *Barneſio*, πλήμνῃ.

Ibid.—πλήμνη γε δοάσσεσθαι ἄκρον ἱκέσθαι Κύκλου.] Ἐπὶ τῷ καμπτῆρί σοι ὁ ἀρίστερος ἵππος ὕτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν περιφέρειαν τῇ τροχῇ δόξαι ψαύειν τῆς χοινίκιδος. *Schol.*

Ver.

Οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ·
Οὐδ' εἰ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
Ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.
Ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἆψ ἐνὶ χώρῃ
Ἕζετ', ἐπεὶ ὦ παιδὶ ἑκάστῳ πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπε ἐΰτριχας ὥπλίσαθ' ἵππους.
Ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
Πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεσορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τόνδ' ἔλαχε κρείων Εὔμηλος·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἔπι Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδείδης, ὄχ' ἄριστος ἐών, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
Στὰν δὲ μεταξοιχεί· ζήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,
Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
Ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.

345 " Non erit, qui te assequatur pernicitèr insecutus, neque prætereat:
" Nè quidem si à tergo Arionem divinum ageret,
" Adrasti velocem equum, qui ex deo genere erat,
" Aut illos Laomedontis, qui hîc nutriti sunt eximii.
Sic locutus Nestor Neleïus iterùm in loco
350 Resedit, postquàm suo filio unicujusque-rei summam dixerat.
Meriones autem quintus pulchris comantes-jubis instruxit equos.
Ascenderunt verò in sellas, sortésque injecerunt *galeæ*:
Concutiebat Achilles, & sors exiliit Nestoridæ
Antilochi: post hunc sortitus est rex Eumelus:
355 Post illum autem Atrides inclytus hastâ Menelaus:
Post eum verò Meriones sortitus est agere: at postremus
Tydides, longè fortissimus, sortitus est agere equos.
Steterunt autem ordine: monstravit verò metas Achilles,
Procul in plano campo: & juxta speculatorem collocavit
360 Deo-parem Phœnicem, armigerum patris sui,
Ut memori-animo contemplaretur cursum, & veritatem referret.

Ver. 345.——παρέλθῃ.] Cod. *Harleian.* παρέλθοι.

Ver. 346.——Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι.]
——μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην.
Hesiod. Ἀσπ. Ἡρακλ. 120.
Cæterùm alii, notante *Eustathio*, scribunt Ἄρϊονα.

Ver. 348.——τέτραφεν.] *Al.* ἔτραφεν.

Ver. 351.——ὥπλίσαθ'.] Vide suprà ad *ver.* 55; ad ά, 140.

Ver. 355.—δουρικλειτός.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* δουρικλυτός: minùs rectè. Vide suprà ad έ, 55.

Ver. 357.——λαχ' ἐλαυνέμεν.] *Al.* τάχ' ἐλαυνέμεν. Quam lectionem & probat *Barnesius*; sed minùs rectè.

Ver. 358. Στὰν δὲ μεταξοιχεί.]
Hæc ubi dicta; locum capiunt——.
Æn. V. 315.

Ver. 361. Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.] *Barnesius* ex conjecturâ edidit. Ὡς μεμνέῳτο δρομοιο, ἀλήθειάν τ' ἀποείποι· Rationibus, ut opinor, haud satìs idoneis.

Ibid.—μεμνέῳτο.] Cod. *Harleian.* μεμνόῃτο, *Al.* μεμνῷτο, μεμνοῖτο, & μεμνῆτο.

Ver.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιας ἄειραν,
Πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
Ἐσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
Ἴσατ' ἀειρομένη, ὥστε νέφος, ἠὲ θύελλα·
Χαῖται δ' ἐρρώοντο κατὰ πνοιῆς ἀνέμοιο·
Ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πολυβοτείρῃ,
Ἄλλοτε δ' αὖξασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
Ἔσταν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστῳ
Νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἑκάστῳ
Ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
Ἅψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάστου

Illi verò simul omnes super equos scuticas sustulerunt,
Percusserúntque loris, exhortatique sunt verbis,
Magno ardore: ii autem ocyùs percurrebant campum,
Procul à navibus celeriter: Sub pectoribus verò pulvis
Surgebat excitatus, tanquam nubes, vel procella:
Jubæ autem agitabantur flatibus venti:
Currus verò interdùm quidem terræ appropinquabant almæ,
Interdùm autem subsultabant sublimes; at aurigæ
Stabant in sellis: palpitabat autem animus cujusque
Victoriæ cupidorum; & hortabatur suos quisque
Equos: ii verò volabant pulverem excitantes per campum.
Sed quum jam extremum peragerent cursum veloces equi
Retrò mare versùs canum, tum demùm virtus utique cujusque

Ver. 362.——ἅμα.] Cod. *Harleian.* ἅρα.
Ibid.——ἐφ' ἵπποισιν μάστιας ἄειραν, Πεπλαγόν θ'.] Cod. *Harleian.* ἐφ' ἵπποιϊν.
——pronique in verbera pendent.
Æn. V. 147.
Vide & infra ad *ver.* 368.
Ver. 363. Πέπλαγον.] Vide suprà ad γ', 31.
Ver. 364.——διέπρησσον] Vide suprà ad ν', 192.
Ver. 365.—— ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη.]
Hîc subitam nigro glomerasti pulvere nubem
Prospiciunt Teucri—. *Æn.* IX. 33.
Ver. 366.——ὥστε νέφος.] Quâ ratione, ὥστε, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 395; & χειμέριον, *ver.* 420; vide supra ad ά, 51. *Barnesius* legendum conjicit ὡστεὶ νέφος. Sed nihil opus.
Ver. 368. Ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν.]
Nonne vides? cùm præcipiti certamine campum
Corripuere, ruuntque effusi carcere currus;
Cùm spes arrectæ juvenum, exultantiaque haurit
Corda pavor pulsans: illi instant verbere torto;
Et proni dant lora; volat vi fervidus axis:
Jamque humiles, jamque elati sublime videntur
Aëra per vacuum ferri; atque assurgere in auras.
Nec mora nec requies. At fulvæ nimbus arenæ
Tollitur:——————
Tantus amor laudum, tantæ est victoria curæ. *Virgil. Georg.* III. 103.
Quem locum inter eos recensèt *Macrobius*, in quibus "*Virgilius Homerici carminis ma-*"*jestatem non æquet.*" Lib. V. cap. 13.
Ver. 369.—μετήορα.] Vide suprà ad β', 818.
Ver. 370. Ἔσταν] Vide suprà ad μ', 55.
Ibid.——πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστῳ Νίκης ἱεμένων.]
——————exultantiaque haurit
Corda pavor pulsans, laudumque arrecta cupido. *Æn.* V. 137.
Ver. 374. Ἅψ ἐφ' ἁλὸς.] *Al.* Ἅψ ἀφ' ἁλός. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Vera

Φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἤνεικον ἵπποι.
Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
Τρωΐοι· ἀδέ τι πολλὸν ἀνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
Αἰεὶ γὰρ δίφρῳ ἐπιβησομένοισιν ἐΐκτην.
Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον, εὐρέε τ' ὦμω,
Θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καλαθέντε πετέσθην·
Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριζον ἔθηκεν,
Εἰ μὴ Τυδέος υἱῖ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὃς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν κύτο δάκρυα χωομένοιο,
Οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι κὴ πολὺ μᾶλλον ἰούσας·
Οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέσσατ' ἐβεβήκει,

375 Apparuit, ſtatimque equis intendebatur curſus: celeritèr autem deindè
Pheretiadæ pedibus veloces ante cæteros efferebant *currum* equæ.
Poſt eas autem ante-alios efferebant Diomedis maſculi equi
Troïi; neque ita multùm aberant, ſed admodùm propè:
Semper enim currum aſcenſuris ſimiles erant.
380 Flatu verò Eumeli dorſum, latique humeri,
Calefiebant: ſuper ipſum enim capitibus repoſitis volabant.
Et certè vel prævertiſſet, vel dubiam *victoriam* feciſſet,
Niſi Tydei filio iratus fuiſſet Phœbus Apollo,
Qui ei è manibus excuſſit ſcuticam ſplendidam.
385 Ejus verò ex oculis effuſæ ſunt lacrymæ indignantis,
Quòd illas quidem videret jam etiam multò celeriùs euntes,
Sui verò divinitùs affligerentur, ſine ſtimulo currentes.
Nec ſanè Minervam fraude-lædens latuit Apollo
Tydidem, valdè autem celeritèr aſſecuta eſt paſtorem populorum;
390 Et reddidit ei ſcuticam, vimque equis immiſit.
Ipſa verò ad Admeti filium indignata acceſſit,

Ver. 377.——μετιξέφερον.] *Al.* μετ' ἐξέφερον.

Ver. 380. Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον—θέρμετ'.]

——Humeſcunt ſpumis flatuque ſequentum. *Virg. Georg.* III. 111.

Macrobius & hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici carminis majeſtatem non æquet.* "*In curuli certamine* (inquit) "*Homerus alterum currum paululùm antecedentem & alterum pænè conjunctim ſequendo quâ luce ſignavit?*" Lib. V. cap. 13.

Ver. 382. Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριζον.] Vide infrà ad *ver.* 526.

Ibid.—παρέλασσ' ἢ ἀμφήριζον.] *Al.* παρέλασσ' ἠδ' ἀμφήριζον. Ut infrà *ver.* 526.

Ibid.—ἀμφήριζον.] Τὸν ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον, ἢ ἀμφισβητήσιμον. *Scbol.*

Ver. 384. Ὃς ῥά.] *Qui ſcilicet*——.

Ver. 385 Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν κύτο δάκρυα χωομένοιο.]

Tum verò exarſit juveni dolor oſſibus ingens;
Nec lacrymis caruêre genæ——.
Æn. V. 172.

Ibid.——κύτο.] *Al.* ζύτο.

Ver. 387. Οἱ δέ οἱ.] *Al.* Οἱ δὲ οἱ, & Οἱ δ' ἑοί.

Ibid.—θέοντες.] *Al.* θέυσαι. Sed minùs rectè; propter præcedentem ἄρσενες ἵπποι *ver.* 377: Uti notavit *Barneſius.*

Ver. 391.—ἐβεβήκει.] Vide ſuprà ad φ', 352; ad ω', 751; & ad ά, 37.

Ver.

Ἵππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγὸν· αἱ δὲ οἱ ἵπποι
Ἀμφὶς ὁδὸν δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, σόμα τε, ῥῖνάς τε,
Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχελο φωνή.
Τυδείδης δὲ παραλρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
Ἵπποις ἧκε μένος, κὴ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ', Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλελο πατρὸς ἑοῖο·
"Εμβηλον, κὴ ζφῶϊ τιλαίνελον ὀτλιτάχισα.
Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ὔτι κελεύω
Τυδείδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἵσιν Ἀθήνη
Νῦν ὤρεξε τάχος, κὴ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
Ἵππους δ' Ἀτρείδαο κιχάνελε, μηδὲ λίπησθον,
Καρπαλίμως, μὴ ζφῶϊν ἐλεγχείην καλαχεύῃ
Αἴθη, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, κὴ μὴν τελελεσμένον ἔσαι·

Equinúmque ei fregit dea jugum: ei adeò equæ
Utrinque extra viam currebant, temóque in terram devolutus eſt,
Ipſe verò è ſellâ juxta rotam provolutus eſt,
Cubitóſque circumcirca laceratus eſt, oſque, naréſque,
Collisáque eſt frons ad ſupercilia: ei autem oculi
Lacrymis impleti ſunt, liquidáque ei hæſit vox.
Tydides verò prævertens dirigebat ſolidos ungulis equos,
Longè præ aliis emicans: Minerva enim
Equis immiſit vim, & ei gloriam impoſuit.
Poſt illum autem Atrides agebat *equos* flavus Menelaus,
Antilochus verò equos adhortabatur patris ſui;
" Incumbite, & vos intendite quàm celerrimè.
" Cum illis quidem contendere haud jubeo
" Tydidæ equis bellicoſi, quibus Minerva
" Nunc præbuit celeritatem, & ipſi gloriam impoſuit:
" Sed equos Atridæ aſſequimini, neque relinquimini,
" Rapidè, nè vobis dedecus offundat
" Æthe, fœmina cùm ſit: Cur deficitis, præſtantiſſimi?
" Sic enim denuncio, & certè perfectum erit:

Ver. 393.——ῥυμὸς.] Τὸ δικῆκον ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἕως τοῦ ζυγοῦ ξύλον. *Scbol.*

Ver. 397.——θαλερὴ δέ οἱ ἔσχελο φωνή.] Vide ſuprà ad ε'. 696.

Ver. 398. Τυδείδης δὲ παραλρέψας.]

Radit iter lævum interior, ſubituſque priorem
Præterit—— *Æn.* V. 170.

Ver. 404. Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ὔτι κελεύω.]

Non jam prima peto Mneſtheus, neque vincere certo.
Quanquam ô! ſed ſuperent, quibus hoc, Neptune, dediſti.
Extremos pudeat rediiſſe: hoc vincite——
Et prohibete nefas—— *Æn.* V. 194.

Ver. 405. Τυδείδεω.] Pronunciabatur Τυδείδω.

Ver. 408.——καλαχεύῃ.] Cod. *Harleian.* καταθείῃ.

Ver.

Οὐ ζφώϊν κομιδὴ παρὰ Νέϛορι ποιμένι λαῶν
Ἔσσεϛαι, αὐτίκα δ' ὔμμε καϛακτενεῖ ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἴκ' ἀποκηδήσανϵε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
Ἀλλ' ἐφομαρϵεῖτον, καὶ ζπεύδεϵον ὀτριτάχιϛα·
Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· οὐδέ μέ λήσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακϵος ὑποδδείσανϵες ὁμοκλὴν
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειϵα
Στεῖνος ὁδῶ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·
Ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἢ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπανϵα·
Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁμαϵροχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παραϵρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν·
Ἀτρεΐδης δ' ἔδδεισε, καὶ Ἀνϵιλόχῳ ἐγεγώνει·

" Non *amplius* vobis curatio benigna apud Neſtorem paſtorem populorum
" Erit, ſtatim autem vos interficiet acuto ære,
" Si remiſſi referamus vilius præmium:
" Sed inſequimini, & feſtinate quàm citiſſimè:
" Hæc autem ego ipſe machinabor, atque diſpiciam,
" Anguſtâ in viâ aſtu præterire: neque me fallet.
Sic dixit: Illi verò, domini veriti minas,
Acriùs concurrerunt exiguo tempore; ſtatimque deindè
Anguſtiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicoſus:
Sciſſura erat terræ, quâ hyemalis collecta aqua
Ruperat viæ *partem*, profundúmque fecerat locum totum:
Hâc dirigebat Menelaus, rotarum-concurſum vitans.
Antilochus autem deflectens impellebat ſolidos-ungulis equos
Extra viam, parumpérque avertens inſequebatur:
Atrides verò extimuit, & Antilocho inclamavit:

Ver. 411.——κομιδὴ.] *Al.* βιοτή.

Ver. 417.——οἱ δὲ ἄνακϵος ὑποδδείσανϵες ὁμοκλὴν Μᾶλλον ἐπιδραμέτην.]

——Olli certamine ſummo
Procumbunt——. *Æn.* V. 197.

Ver. 222. Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος.]

——Sed cæca Menœtes
Saxa timens, proram pelagi detorquet ad undas:
Quò diverſus abis? iterum, Pete ſaxa, Menœte,
Cum clamore Gyas revocabat; & ecce Cloanthum
Reſpicit inſtantem tergo, & propiora tenentem. *Æn.* V. 164.

Ibid. Τῇ ῥ'.] *Eâ utique*——*Eâ, inquam*——.

Ibid.—ἁμαϵροχιὰς.] Τὰς τῶν τροχῶν ζυγκρύσεις τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἁρμάτων. *Scbol.* Τὸ—Καλλίμαχον ἔλαθεν ἡ διαφορὰ τῆς ἁρματροχίας· ἣν ἔχει πρὸς τὴν χωρὶς τοῦ ρ λεγομένην ἁμαϵροχίαν· ἔϛι δὲ ἁμαϵροχία, τὸ ἅμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι οἷον ὁμοδρομία τις ἔϛα· τροχὲς γὰρ τὲς δρόμους ἔλεζον· ἁρμαϵροχία δὲ, τῶν τροχῶν τὸ ἴχνος· ἄμφω δὲ παρ' Ὁμήρῳ κεῖται, δυνάμεις αὐτῶν τῇ Ποιητῇ ἐξηϛαμένῳ· ὅτι γὰρ τὸ ἅμα τρέχειν δηλοῖ ἁμαϵροχία, παρίϛησιν, ἐπὶ τοῦ Μενελάου λέγων· " Τῇ " ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁμαϵροχίας ἀλεείνων·" ὑπελείπετο γὰρ, διὰ τὸν ῥωχμὸν τῆς γῆς, τὴν ζυνέμπλωϛιν τοῦ δρόμου φυλαϛόμενος·—ἁρμαϵροχία δὲ, ὅτι τὸ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἴχνος δηλοῖ, αὐτὸς πάλιν παρίϛησι λέγων " ὐδ' " ἄρα πολλὴ γίγνετ' ἐπισσώτρων ἁρμαϵροχίη " κατόπισθεν, Ἐν λεπτῇ κονίῃ·" διὰ γὰρ τὸ λεπτὸν καὶ ὀλίγον τῆς κόνεως, μὴ πολὺ γίγνεϛθαι τὸ τῶν ἐπισσώτρων ἴχνος φησίν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 4.

Ver. 423. Ἀντίλοχος δὲ παραϵρέψας.] Vide ſuprà ad *ver.* 398.

Ver. 424.—παρακλίνας.] Vide ſuprà ad á, 309 & 338.

Ver.

Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσεις·
Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρμαθι κύρσας.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι κὴν πολὺ μᾶλλον ἔλασσε,
Κέντρῳ ἐπισπέρχων, οὐδ' ἢν ἀΐοντι ἐοικώς·
Ὅσσα δὲ δίσκευ ἔρα καλλωμαδίοιο πέλονται,
Ὅντ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἤδης,
Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
Μήπως ζυγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
Δίφρους τ' ἀνσρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης,
Τὸν κὴν νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', ὔτις ζεῖο βροτῶν ἀλοώτερος ἄλλος·
Ἔρρ', ἐπεὶ ἤ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἤ μὰν ἠδ' ὧς ἄτερ ὅρκια οἵσῃ ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐπέκλετο, φώνησέν τε·
Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἔσσαν ἀχνυμένω κῆρ·
Φθήσονται τέτοισι πόδες κὴ γοῦνα καμόντα,

" Antiloche, temerè equos agis; ſed contine equos:
" Anguſta enim via; mox verò latiore præterages:
" Nè forte utroſque lædas, currui *curru* impacto.
Sic dixit: Antilochus autem adhuc etiam multò magis agebat,
Stimulo adurgens, tanquam non audienti ſimilis.
Quantus verò diſci jactus ab humero vibrati eſt,
Quem juvenis emittit vir, periculum-faciens juvenilis vigoris;
Tantum curſu emicârunt: illæ verò ceſſerunt retrò
Atridæ; ipſe enim ſponte remiſit agitare,
Nè fortè colliderentur in viâ ſolidi-ungulis equi,
Currúſque everterent elegantèr compactos, ipſi autem
In pulveres deciderent, feſtino-curſu-contendentes de victoriâ.
Hunc & objurgans allocutus eſt flavus Menelaus;
" Antiloche, nemo te mortalium perniciofior alius:
" Vale, neque enim te verè omninò dicebamus ſapere Achivi:
" Sed certè nè ſic quidem fine juramento auferes præmium.
Sic locutus, equos exhortatus eſt, dixitque;
" Nè mihi inhibemini, néve ſtetis dolentes corde:
" Antè iſtis pedes & genua laſſabuntur,

Ver. 427. ——παρελάσσεις.] *Al.* παρελάσσης.

Ver. 430.—ἀΐοντι.] Vide ſuprà ad ὁ, 252.

Ver. 431.—καλλωμαδίοιο.] Οἱ ἀφιᾶσι κατὰ τῶν ὤμων τρέχοντες. *Schol.*

Ver. 432. Ὅντ'.] *Quem ſi ilicèt* ——.

Ibid.—πειρώμενος ἤδης.] Vide ſuprà ad ὁ, 359; & ad ν', 168.

Ver. 434. Ἀτρεΐδεω.] Vide ſuprà ad *ver.* 405.

Ver. 437. Ἐν κονίῃσι πέσοιεν.] Vide ſuprà ad ν', 508.

Ver. 443. ——ἀχνυμένῳ.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 444. Φθήσονται.] Apud *Scholiaſten*, notante *Barneſio*, Φθίσονται. Cujus vocis de proſodiâ, vide ſuprà ad β', 833.

Ver.

Ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβουσαι νεότητι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ ζφίσιν ἆϊχι γένοντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ἵππους, τοὶ δὲ πέτροντο πονίοντες πεδίοιο.
Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους·
Ἧστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν σκοπιῇ·
Τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
Ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα πρόσχορα,
Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοινίξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἠΰτε μήνη·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἷος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι, ἦε καὶ ὑμεῖς;
Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ πω αὐτῶ
Ἔκλαδεν ἐν πεδίῳ, αἵ περ σφέτερ' ἦσαν ἄριστοι.
Ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλόντας,

445 " Quàm vobis: ambo enim privati ſunt juventute.
Sic dixit: illi verò, regis veriti hortatum,
Acriùs cucurrerunt, & ſtatim ipſis proximi facti ſunt.
Argivi verò in circo ſedentes ſpectabant
Equos, illi autem volabant pulverem-excitantes per campum,
450 Primus verò Idomeneus, Cretum dux, viſos-agnovit equos:
Sedebat enim extra circum ſublimis in ſpeculâ:
Illum autem, procul licèt eſſet, *equos*-increpantem ut audiit,
Agnovit; & vidit equum notabilem præeuntem,
Qui quidem cætero toto *corpore* ſpadix erat, at in fronte
455 Alba macula erat rotunda, tanquam luna:
Surrexit autem, & ſermonem inter Argivos dixit;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Solúſne ego equos noſcito, an & vos?
" Alii mihi videntur priores eſſe equi,
460 " Alius & auriga videtur: Illæ verò alicubi fortè
" Læſæ-ſunt in campo, quæ eoúſque utique præſtantiores erant:
" Profectò enim illas primùm vidi metam circumflexiſſe,

Ver. 446.——οἱ δὲ, ἄναχτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν, Μᾶλλον ἐπιδραμέτην.] Vide ſuprà ad *ver.* 417.

Ver. 449.——τοὶ δὲ.] *Al.* οἱ δέ.

Ver. 450—453. ——ἐφράσαθ'—— φράσσατο.] Vide ſuprà ad *ver.* 126.

Ver. 451—455. Ἧστο——ἐτέτυκτο.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ibid.——σκοπιῇ.] Τόπος ὑψηλὸς, ἀφ' οὗ ἐξ περιβλέψαι καὶ ἰδεῖν πάντα. *Schol.*

Ver. 453.——φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα πρόσχορα.]

——quem Thracius albis
Portat equus bicolor maculis, veſtigia primi
Alba pedis, frontemque oſtentans arduus albam. *Æn.* V. 565.

Ver. 454.——φοινίξ.] Vide ſuprà ad β', 267.

Ver. 455.——σῆμ' ἐτέτυκτο.] Cod. *Harleian.* σῆμα τέτυκτο.

Ver. 460.——ἡνίοχος ἰνδάλλεται.] Quâ ratione, ἡνίοχος, hîc ultimam producat; item ἀμείβεσθον, *ver.* 492; & ἄρα, *ver.* 520; & Σθένελος, *ver.* 511; vide ſuprà ad ά, 51; *Al.* ἡνίοχός μ' ἰνδάλλεται.

Ver.

Νῦν δ' ἔπω δύναμαι ἰδέειν, πάντῃ δέ μοι ὄσσε
Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπταίνεσον εἰσορόωντι·
Ἠὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
Εὖ ἴσχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
Ἔνθα μιν ἐκπεσέειν οἴω, ζύγὸν δ' ἄρμαλα ἄξαι·
Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀναιδέος· οὐ γὰρ ἔγωγε
Εὖ διαγινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸς γενεὴν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει
Τύδεος ἱπποδάμοιο υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένισπεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας·
Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
Ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται·
Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοσι τοσσῦτον,
Οὔτε τοι ὀξύταλον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
Λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
Ἵπποι δ' αὖτε ἔασι παροίτεροι, αἳ τὸ πάρος περ,

" Nunc verò nequaquam possum videre; undique autem mihi oculi
" Troïcum per campum lustrant prospectanti:
" Aut aurigam fugerunt habenæ, neque potuit
" Benè continere circa metam, & non felicitèr flexit:
" Illic eum excidisse reor, currúsque confregisse;
" Ipsæque extra-viam cucurrerunt, postquàm furor occupavit animum.
" Sed intuemini & vos surgentes: non enim ego sanè
" Cernens-dignoſco; videtur autem mihi esse vir
" Ætolus genere, intérque Argivos imperat
" Tydei equûm domitoris filius, fortis Diomedes.
Hunc autem probrosis verbis objurgavit Oilei *filius* velox Ajax;
" Idomeneu, cur continuò garris? Illæ verò procul
" Equæ pedes-in altum-attollentes amplum per campum currunt:
" Neque minimus-natu es inter Argivos tantùm,
" Neque tibi acutissimè ex capite prospiciunt oculi:
" Sed semper verbis garris; Nec tamen omninò te decet
" Loquacem esse: adsunt enim & præstantiores alii.
" Equæ verò sunt priores, quæ & anteà

Ver. 463. Νῦν δ' ἔπω.] *Al.* Νῦν δ' ἔπη. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 465.——φύγον.] *Al.* φύγεν.

Ver. 466.——ἐλίξας.] Συγχέψας περὶ τὴν κάμψιν τὰς ἵππους. *Schol.*

Ver. 467 ——ζὺς δ' ἅρμαλα ἄξαι.] Cod. *Harleian.* κατὰ δ' ἅρμαλα ἄξαι. Ut supra *ver.* 341.

Ver. 470.——διαγινώσκω.] Vide suprà ad *ver.* 240.

Ver. 472.——ἱπποδάμου.] Vide suprà ad Β', 23.

Ver. 473.——ἐνίσπεν.] *Barnesius* in uno MS. scriptum repperit ἐνένιπεν. Quæ & proba Lectio. Vide suprà ad ο, 546.

Ver. 474.—τί πάρος λαβρεύεαι.] Λοιδορῶσιν ὡδὲν ἐφαπτόμενοι τῶν ζωμαλικῶν ἀλλὰ τοῖς ἁμαρτήμασι τὲ; φόγως ἐπιφέρουσες—" Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεο; ὐδέ τι σε " χρὴ Λαβραγόρην ἔμεναι." *Plutarch. de audiendis Poëtis.* vide suprà ad Β', 246.

Ibid.——λαβρεύεαι.] Apud *Plutarchum*, loco jam citato, λαβρεύεο.

Ver. 475.——δίενται.] *Al.* δίονται.

Ver. 479.—Λαβραγόρην.] Προπετῆ ἐν τοῖς λόγοις. *Schol.*

Ibid.

Εὐμήλῳ, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε.
Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἶαν, νείκεϊ ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
Δευέαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐσὶν ἀπηνής·
Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος·
Ἴσορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
Ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι ἴνα γνοίης ἀποτίνων.
Ὣς ἔφατ'· ὦρνυτο δ' αὖτις Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
Καί νύ κε δὴ πρότερω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίσταο, κῆδε φάτο μῦθον·
Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
Ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκας

" Eumeli, ipſéque tenens lora vehitur.
Hunc autem iratus Cretum dux contra allocutus eſt;
" Ajax, rixâ optime, maledice, inque cæteris omnibus
" Inferior es Argivis, tibi quippè mens eſt inſolens:
" Agè vel tripode-depoſito certemus, vel lebete;
" Arbitrum autem Atrîdem Agamemnonem faciamus ambo,
" Utræ anteriores equæ: ut ſentias perſolvens.
Sic dixit: Surrexit verò protinùs Oïlei *filius* velox Ajax,
Iratus, aſperis ut exciperit *eum* verbis:
Et omninò jam ulteriùs adhuc contentio progreſſa-eſſet utriſque;
Si non Achilles ipſe ſurrexiſſet, & dixiſſet;
" Nè ampliùs nunc aſperis altercemini verbis,
" Ajax, Idomeneúque, malis; neque enim par eſt:
" Quin & alii ſuccenſeretis, quicunque talia faceret:
" Sed vos in circo ſedentes ſpectate
" Equos; ii autem citò ipſi feſtino-curſu-contendentes de victoriâ
" Huc venient: tum verò cognoſcetis ſinguli

Ibid.—ἀμείνονες.] Cod. *Harleian.* ἀμύμονες.

Ver. 481.——βέβηκε.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 483.—νείκεϊ ἄριστε.] Cod. *Harleian.* νίκη ἄριστε. *Al.* νείκος ἄριστε.

Ver. 485. Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον.] Ita *Odyſſ.* ψ', 73;
—αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς.
Et apud *Ariſtophanem*;
——ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.
Equites, ver. 788.
Ubi *Scholiaſtes* locum hunc hoc modo citat;
Δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδώμεθα.
Quin & Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio*, itémque Cod. *Oxon.* à *Barneſio* collatus, hîc ſequuntur περιδώμεθα. Vide ſuprà ad κ', 105.

Ver. 487.——γνοίης.] *Al.* γνώης.

Ibid.—ἀποτίνων.] Vide ſuprà ad β', 43; & ad γ', 279.

Ver. 488.—ὦρνυτο.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 492.——ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν.] Cod. *Harleian.* ἀμείβεσθε ἐπέεσσι. Quæ quidem Syntaxis ſatìs rectè ſe haberet, quia omne *Duale* eſt neceſſariò *Plurale*; (Vide ſuprà ad ά, 566:) Proſodia autem nullâ, ut opinor, ratione ferri poſſet.

Ver. 493. Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε.] Edidit *Barneſius* Αἶάν τ', Ἰδομενεῦ τε. Sed nihil opus: Quâ enim ratione, vox, Αἶαν, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, producat; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 494.——ῥέζοι.] *Al.* ῥέξοι.

Ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα ζχεδὸν ἦλθε διώκων,
Μάζι δ' αἰὲν ἔλαυνε καλωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
Ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·
Ἅρμαλα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· ὑδέ τε πολλὴ
Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρμαλοχιὴ κατόπισθεν
Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ ζπεύδοντε πετέσθην·
Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
Ἵππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ ζέρνοιο χαμᾶζε.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
Κλῖνε δ' ἄρα μάζισα ποτὶ ζυγόν· ὑδὲ μάτησεν
Ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
Δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.

" Equos Argivorum, qui ſecundi, quique priores.
Sic dixit: Tydides autem valdè propè venit urgens,
Scuticâ verò aſſiduè feriebat ſuper humeros; ei autem equi
In altum tollebantur citò conficientes viam:
Aſſiduè verò aurigam pulveris guttæ percutiebant:
Currus autem auro acurratè elaborati ſtannóque
Ponè equos veloces currebant; neque profunda
Fiebat canthorum orbita retrò
In tenui pulvere: hi nempè feſtinantes volabant.
Stetit autem medio in circo, multúſque exiliebat ſudor
Equorum, éque cervicibus & à pectore in-terram.
Ipſe verò è ſellâ in terram deſiliit collucente,
Acclinavítque ſcuticam ad jugum: neque ſegnis erat
Fortis Sthenelus, ſed properè accepit præmium;
Deditque abducendam ſociis magnanimis mulierem,
Et tripodem anſatum aſportandum: ipſe verò ſolvit equos.

Ver. 500. Μάζι δ' αἰὲν.] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* Μάζιδ' αἰέν. Quod, ut opinor, ferri non poteſt; nam Μάζιδι, ut ipſe notavit *Barneſius*, *mediam* ſemper producit. Τὸ δὲ, Μάζιδι, Μάζι τινὲς γράφουσι, ἐκτείνοντες τὴν λήγουσαν· ὁμοίως τῷ, " Μήτι τοι " δρυτόμος μάγ' ἀμείνων." [ſupra *ver.* 315.] Καί ἐστιν, ὥσπερ μῆτις, μήτιθι, μήτιι, ἢ κατὰ κράσιν, μήτι· οὕτω ἡ μάζις, μάζιος, μάζιϊ, μάζι. *Euſtath.* Firmatur porrò hæc lectio *Odyſſ.* ό, 182;

Ἦ ἢ ἐφ' ἵπποιϊν μάζιν βάλεν——.

Ver. 501.——πρήσσοντε.] Vide ſuprà ad ν, 192.

Ver. 504.——ὑδέ τε πολλὴ.] Cod. *Harleian.* ὑδέ τι πολλή. Quo modo & in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*. *Porphyrius* autem, *Quæſt. Homeric.* 4, legit; ὑδ' ἄρα πολλή.

Ibid.——ὑδέ τε πολλὴ Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρμαλοχιὴ.] Vide ſuprà ad *ver.* 422.

Ver. 507.——πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρώς.]
——ſudor fluit undique rivis.
Æn. V. 200.

Ver. 510. Κλῖνε.] Vide ſuprà ad ά, 309.

Ibid.——ἄρα.] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 512. Δῶκε δ' ἄγειν.]
——quem Thracius olim
Anchiſæ genitori in magno munere Ciſſeus
Ferre ſui *dederat* monimentum & pignus amoris.
Æn. V. 536.

Ver. 513. Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα.] Ὅτι [τρίποδα] εἰκὸς ὑπὸ Διομήδους ἀναιρεθῆναι ὕστερον

Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἤλασεν ἵππους,
Κέρδεσιν, ἔτι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον·
Ἀλλὰ κὴ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἔγγυθεν ὠκέας ἵππους·
Ὅσσον δὲ τροχῷ ἵππος ἀφίσσεται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
Ἕλκῃσιν πεδίοιο τιταινόμενος ζυγὸν ὄχεσφιν,
Τῷ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρῳ τρίχες ἄκραι
Οὐραῖαι, ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ
Χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα κὴ ἐς δίσκυρα λέλειπτο,
Ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἡὺ
Ἵππων τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης·
Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
Τῷ κέν μιν παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐΰς Ἰδομενῆος,
Λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν.
Βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,

Post eum autem Antilochus Neleïus agebat equos,
Dolis, haud quidem celeritate præveniens Menelaum;
Sed & ſic Menelaus agebat propè veloces equos:
Quantum verò à rotâ equus diſtat, qui quidem dominum
Trahit per campum niſu-contento cum curribus;
Hujus quidem attingunt canthum pili extremi
Caudæ, is autem propè admodùm currit, neque prorsùs magnum
Spatium in medio, per amplum campum currente:
Tantum jam Menelaus eximio Antilocho
Poſterior erat: quanquam priùs etiam ad diſci-jactum relictus erat;
Sed & ipſum ſtatim aſſecutus eſt; augebatur enim vis valida
Equæ Agamemnoniæ jubis-pulchræ Æthes:
Quod ſi adhuc ulteriùs fuiſſet curſus ambobus,
Eo certè eum præteriiſſet, neque dubiam *victoriam* reliquiſſet.
Sed Meriones, famulus ſtrenuus Idomenei,
Poſterior erat inclyto Menelao haſtæ jactu.
Tardiſſimi enim ei erant pulchri-jubis equi,

ὕστερον ἐν Δελφοῖς, ὡς δῆλον ἐξ ἐπιγράμματος τοῦδε·

Χάλκεός εἰμι τρίπους, Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα,
Καί μ' ἐπὶ Παλλάδιον Θῆκε πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον. *Euſtath.*

Ibid.—ἔλυεν ὀφ'.] Vide ſuprà ad ν', 103; & ad ὁ, 24. *Al.* ἔλυσεν ὑφ', & ἐλύσαθ' ὑφ'.

Ver. 514.——ἄρ'.] Non hîc vacat iſtud ἄρ'. ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 433.

Ver. 515.—παραφθάμενος.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 517.—ὅς ῥά τ'.] *Qui ſcilicèt*——.

Ver. 520.——οὐδέ τι πολλὴ.] *Al.* οὐδέ τε πολλὴ. Ut ſuprà *ver.* 504.

Ver. 523.——δίσκυρα.] *Al.* δίσκ' ὄχρα. Vide ſuprà ad *ver.* 431.

Ibid.—λέλειπτο.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ver. 526. Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος.]

——ſpatia & ſi plura ſuperſint,
Tranſeat elapſus prior, ambiguumve relinquat. *Æn.* V. 325.

Ver. 527. Τῷ κέν μιν.] *Al.* Τῷ καί μιν.

Ver. 529.—δουρὸς ἐρωήν.] Ita ſuprà ὁ, 358; ——ὅσσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή.

Ver. 530.——γάρ οἱ.] Quâ ratione, γὰρ.

Ἦκις᾽ δ᾽ ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ᾽ ἐν ἀγῶνι.
Υἱὸς δ᾽ Ἀδμήτοιο πανύσταθ᾽ ἥλυθεν ἄλλων,
Ἕλκων ἅρματα, καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
Τὸν δὲ ἰδὼν ὤκειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς δ᾽ ἄρ᾽ ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευε.
Λοῖσθος ἀνὴρ ὥρις ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
Ἀλλ᾽ ἄγε δή οἱ δῶμεν, ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικὲς,
Δεύτερ᾽· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευε·
Καί νύ κέν οἱ πόρεν ἵππον, (ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοὶ)
Εἰ μὴ ἄρ᾽ Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Πηλείδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ᾽ ἀναστὰς·
Ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσῃς
Τῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ᾽ ἵππω,
Αὐτός τ᾽ ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ᾽ ὤφελεν ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι, τό κεν ἔτι πανύσταθ᾽ ἦλθε διώκων·
Εἰ δέ μιν οἰκείρεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

Minimè-peritus erat & ipſe agendi currum in certamine.
Filius verò Admeti omnium ultimus venit,
Trahens currus pulchros, agens antè equos.
Hunc autem ut vidit miſeratus eſt pedibus-valens nobilis Achilles:
Stans autem inter Argivos verba alata dixit;
" Ultimus vir præſtantiſſimus agit ſolidos-ungulis equos:
" Sed agedum ei demus præmia, ut par eſt,
" Secunda: at prima ferat Tydei filius.
Sic dixit: Illi autem omnes comprobârunt, ſicut jubebat:
Et ei ſanè dediſſet equam, (comprobârunt enim Achivi;)
Si non Antilochus, magnanimi Neſtoris filius,
Pelidæ Achilli jure reſpondiſſet ſurgens;
" O Achille, valdè tibi iraſcar, ſi perfeceris
" Hoc verbum; ablaturus enim es *mihi* præmium,
" His motus, quòd ei divinitùs læſi ſunt currus & veloces equæ,
" Ipſéque peritus licèt eſſet: ſed debuit immortalibus
" Vota facere, tum nequaquam ultimus omnium veniſſet *equos* urgens:
" Si verò ejus miſereris, & tibi gratum eſt animo,

hîc producatur; item ultima vocis, ἀμειλό-μενος, *ver.* 557; & τίς, *ver.* 575; & χωό-μενος, *ver.* 603; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 532.——ἦλυθεν.] Vide ſuprà ad ό, 454; & ad ά, 37.

Ver. 533.—καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid.——πρόσσοθεν.] *Al.* πρόσσοθ'.

Ver. 536.——ὥρις.] *Al.* ὠρίος & ὁ ἄρις.

Ver. 537.——ἄγε δή.] Vide ſuprà ad *ver.* 313.

Ver. 540. Καί νύ κέν οἱ.] Codices plurimi habent Καί νύ κέ οἱ.

Ver. 541 ——ἄρ'.] *Ut par erat*——. Vide ſuprà ad *ver.* 514.

Ver. 543.—μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσῃς Τῦτο ἔπος.]

Hic totum caveæ conſeſſum ingentis, & ora
Prima patrum magnis Salius clamoribus implet;
Ereptumque dolo reddi ſibi poſcit honorem. *Æn.* V. 340.

Ver. 546. Αὐτός τ᾽ ἐσθλὸς ἐών.] Cod. *Harleian.* Αὐτὸς ἐσθλὸς ἐών. Quod & ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ἀθανάτοισιν.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 548.—φίλον.] Cod. *Harleian.* φίλος.

Ἔσι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔσι δὲ χαλκὸς,
Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμωαὶ, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
Ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
Ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ ἐπιδῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω·
Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαίου ἀπηύρων,
Χάλκεον, ᾧ περὶ χεῦμα φαεινῇ κασσιτέροιο
Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσαι.
Ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
Οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ᾤχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν·
Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,

" Est tibi in tentorio aurum multum, est & æs,
" Et pecora, sunt & tibi ancillæ, & solidi-ungulis equi:
" Ex his ipsi postea sumptum date vel majus præmium,
" Sive etiam jam nunc, ut te collaudent Achivi.
" Hanc verò ego non dabo: de ipsâ autem periculum-faciat
" Virorum, quicunque velit mecum manibus pugnare.
Sic dixit: subrisit autem pedibus-valens nobilis Achilles,
Gratulans Antilocho, quòd sibi dilectus erat sodalis:
Et eum respondens verbis alatis allocutus est;
" Antiloche, si quidem jam me jubes è domo aliud
" Eumelo dare, ego verò & hoc perficiam:
" Dabo ei thoracem, quam Asteropæo abstuli,
" Æreum, quem circum ora fulgidi stanni
" Funditur: multo autem *pretio* ei æstimandus erit.
Dixit, & Automedonta dilectum jussit sodalem
Ferre è tentorio: Is verò abiit, & ad eum attulit;
Eumelo autem in manibus posuit; at is accepit gaudens.
Inter hos autem & Menelaus surrexit, animo dolens,

Ver. 550.——μώνυχες ἵπποι.] Vide suprà ad τ', 424.

Ver. 554.——ὅς κ' ἐθέλῃσιν,] *Al.* ὅς κε θέλῃσιν.

Ver. 555.——μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

——Risit pater optimus olli;
Et clypeum effari jussit. *Æn.* V. 358.

Ver. 558.——εἰ μὲν δή.] *Siquidem* revera——.

Ver. 559.——ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ.] *Al.* ἐγὼ δὴ καὶ τὸ.

Ver. 560. Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαίου ἀπηύρων.]

Levibus huic hamis consertam, auroque trilicem
Loricam, quam Demoleo detraxerat ipse
Victor apud rapidum Simoënta sub Ilio alto,
Donat habere viro, decus & tutamen in armis. *Æn.* V. 259.

Ibid.——τὸν Ἀστεροπαίου ἀπηύρων.] Suprà φ', 183.

Ibid.——ἀπηύρων.] *Al.* ἀπηῦρον.

Ver. 561.——περὶ χεῦμα.] *Al.* περιχεῦμα.

Ver. 562. Ἀμφιδεδίνηται.] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ἀνθιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φώς·
Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
Ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
Τὰς σὺς πρόσθε βαλὼν, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
Ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσασθε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
Μήποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
Ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε, βίῃ τε.
Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, κοὐ μ' ἔτινα φημὶ
Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσαι·
Ἀντίλοχ', αἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ἦ θέμις ἐστὶ,
Στὰς ἵππων προπάροιθε κὴ ἅρμαλος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
Χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
Ἵππων ἁψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιον
Ὄμνυθι, μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.

Antilocho immensùm iratus: præco verò
In manibus ſceptrum poſuit, ſilerique juſſit
Argivos: At is deindè inter *eos* dixit par-deo vir;
" Antiloche, antehàc prudens, quale feciſti?
" Dedecorâſti quidem meam virtutem, læſiſti autem mihi equos,
" Tûis antè actis, qui multò inferiores erant.
" Sed agitè, Argivorum ductores, & principes,
" In medium utriſque dijudicate; neque in gratiam:
" Nè quandò quis dicat Achivorum ære loricatorum,
" Antilocho mendaciis oppreſſo Menelaus
" Abiit equam ducens; nam ei longè deteriores erant
" Equi, ipſe verò melior armíſque, viribúſque.
" Eja verò age ego ipſe dijudicabo, & me nullum puto
" Alium increpaturum Danaorum: rectum enim erit *judicium*;
" Antiloche, age huc ades, Jovis-alumne, ut fas eſt,
" Stans ante equos & currum, & flagellum
" Manibus tenens argutum, quo anteà agitabas,
" Equos tangens, terram-cingentem Neptunum
" Jurato, te non volentem quidem meum dolo currum impediviſſe.

Ver. 567.——ὄφρα.] *Ut ſolitus erat*——.
Ver. 568. Χερσὶ.] *Al.* Χειρί.
Ibid. Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε.] Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ δημηγορῦντες σκῆπτρα ἐκράτουν. *Scbol.*
Ibid.——ἐκέλευσεν.] *Al.* ἐκέλευεν.
Ver. 574—579.——δικάσσασθε—δικάσω.] Vide ſuprà ad α, 140.
Ibid.—μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ.] Μηδ' ἑτέρῳ ἡμῶν βοηθεῖτε. *Scbol.*
Ibid.——δικάσσασθε.] *Al.* δικάζεσθε.
Ver. 579. Εἰ δ' ἄγ'.] Vide ſuprà ad ι, 167.
Ver. 581.—αἰ δ' ἄγε.] *Al.* εἰ δ' ἄγε. Ut *ver.* 579.
Ibid.——ἦ.] *Al.* ἤ.
Ver. 583.——ἔχων.] *Al.* ἔχε.
Ver. 585. Ὄμνυθι.] Vide ſuprà ad γ, 260.

Ver.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἄνσχεο νῦν, πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
Σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
Οἶσθ', οἷαι νέῳ ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
Τῷ τοι ἐπιλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
Δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
Μεῖζον ἀπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δῶναι
Βουλοίμην, ἢ σοί γε, διοτρεφὲς, ἤματα πάντα
Ἐκ θυμῷ πεσέειν, καὶ δαίμοισιν εἶναι ἀλιτρός.
Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
Ἰάνθη, ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἔέρση
Λήϊα ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
Ὣς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς,
Χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήορος, οὐδ' ἀεσίφρων,
Ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.

Eum verò Antilochus prudens contrà allocutus eſt;
" Perfer nunc: multò enim ego junior ſum
" Te, rex Menelaë, tu autem natu-major & præſtantior.
" Nôſti, qualia juvenis errata ſunt:
" Velocior etenim mens, tenue autem conſilium.
" Ideò tibi toleret cor: equam verò tibi ipſe
" Dabo, quam accepi: Sed & ſi è meis aliud
" Majus poſtulaveris, promptè omninò jam-ſtatim dare
" Mallem, quàm tibi utique, Jovis-alumne, in dies omnes *me*
" Animo ejectum eſſe, & in deos fierì ſceleratum.
Dixit ſanè, & equam ducens magnanimi Neſtoris filius
In manus tradidit Menelai: illius autem animus
Lætitiâ-perfuſus eſt, velut circa ſpicas ros *funditur*
Segetis creſcentis, quando horreſcunt arva:
Sic & tibi, Menelaë, in præcordiis animus lætitiâ-perfuſus eſt:
Et ipſum edita-voce verbis alatis allocutus eſt:
" Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipſe,
" Iratus; quoniam non mente-vagus, neque levis,
" Eras anteà: nunc verò mentem vicit juventus.

Ver. 586.——ἄντίον ηὔδα.] Vide ſuprà ad γ, 203.

Ver. 587.—πολλὸν γὰρ ἔγωγε.] *Al.* πολὺ μὲν γὰρ ἔγωγε.

Ver. 590. Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.]—φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς εὖ ἀσφαλεῖς. *Sophocl. OEdip. Tyrann.* 625.

Ver. 593.—ἀπαιτήσειας.] Cod. *Harleian.* ἐπ' αἰτήσειας. *Al.* ἐπαιτήσειας.

Ver. 594.—διοτρεφὲς.] *Al.* διαμπερὲς.

Ver. 599.—ἄρουραι.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 600.——ἄρα.] *Ut dictum eſt*——*ver.* 597.

Ver. 602. Ἀντίλοχε, νῦν.] Edidit *Barneſius* ex conjecturâ Ἀντίλοχ', ἦ νῦν. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 603.—οὔτι παρήορος.] Οὐ κεχαλασμένος τὸν λογισμὸν, παράφρων. *Schol.*

Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν·
Οὐ γὰρ κέν με ταχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ ἔπαθες, καὶ πολλὰ ἐμόγησας,
Σός τε πατὴρ ἀγαθὸς, καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο·
Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
Δώσω, ἐμὴν περ ἐοῦσαν· ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
Ὡς ἐμὸς ἔπλετο θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
Τέτρατος, ὡς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
Ἀμφίθετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·
Τῇ νύν, καὶ σοί τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔσω,
Πατρόκλοιο τάφῳ μνῆμ' ἔμμεναι· ἀ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
Ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον

605 "Satius autem *fuerit* cavere præstantiores decipere:
"Non enim omninò me citò alius quisquam flexisset Achivorum.
"Verùm tu jam multa passus es, & multa fecisti,
"Tuúsque pater bonus, & frater, mei causâ,
"Ideò tibi supplicanti obsequar: sed & equam
610 "Dabo, mea licèt sit; ut sentiant & hi,
"Quòd meus nunquam animus superbus & immitis.
Dixit utique, & Antilochi Noëmoni dedit socio
Equam abducendam: ipse verò deinde lebetem accepit collucentem.
Meriones autem sustulit duo auri talenta
615 Quartus, quo-ordine egerat *currum*: Quintum verò relictum erat præmium,
Duplex phiala quam Nestori dedit Achilles,
Argivorum, per consessum ferens; & dixit astans;
"Accipe nunc; & tibi hoc, senex, munus recondatur,
"Patrocli sepulturæ monimentum ut sit; non enim ampliùs illum
620 "Videbis inter Argivos: Do autem tibi hoc præmium

Ver. 605. Βέλτερον.] Cod. *Harleian.* Δεύτερον. Quo modo & in duobus MSS. scriptum repperit *Barnesius.* Atqui ita etiam legit *Eustathius.*

Ver. 607.——δὴ.] Vide suprà ad ξ', 433 & 504.

Ver. 613.—— ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε.]
Tertia dona facit geminos ex ære lebetas.
Æn. V. 266.

Ver. 614. Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα.]
——& arganti magnum dat ferre talentum. Æn. V. 248.

Ver. 615.—πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον.]
——sed lætum amplexus Acesten
Muneribus cumulat magnis, ac talia fatur;
Sume, pater, nam te voluit rex magnus Olympi
Talibus auspiciis exortem ducere honorem.
Ipsius Anchisæ longævi hoc munus habebis,
Cratera impressum signis—— *Ibid.* 531.

Ver. 616. Ἀμφίθετος φιάλη.] Vide suprà ad *ver.* 270.

Ver. 618. Τῇ νῦν.] Vide suprà ad ξ', 219.

Ver. 620.——δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον αὖτως· ἀ γὰρ, &c.] Πρῶτον γὰρ ἀεὶ πυῤῥὰ παρ' αὐτῷ, δεύτερον πάλη, καὶ τελευταῖον ὁ δρόμος τῶν γυμνικῶν ἀεὶ τέτακται.——Ὅτι μὲν αἱ Πατρόκλου ταφαὶ ταύτην ἔχουσι τῶν ἀγωνισμάτων τὴν τάξιν ἅπασιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐναυλόν ἐστι. Διαληπτέον δὲ τὴν τάξιν, ὁμαλῶς ὁ ποιητὴς τὸν

Αὔτως· ὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, ὐδὲ παλαίσεις,
Οὐδέ τ' ἀκοντισὺν ἐνδύσεαι, ὐδὲ πόδεσσι
Θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, ὐδέ τε χεῖρες
Ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
Εἴθ' ὣς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ,
Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
Ἔνθ' ὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', ὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, ὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
Πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἤνοπος υἱόν·
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέσχη·

" Gratis: Neque enim cæstibus omninò pugnabis, neque luctaberis,
" Neque jaculorum certamen inibis, neque pedibus
" Curres: jam enim gravis senectus urget.
Sic fatus, in manibus posuit: Ille verò accepit gaudens,
Et ipsum editâ voce verbis alatis allocutus est;
" Certè jam hæc quidem omnia, fili, rectè dixisti.
" Non enim ampliùs firma membra, amice, pedes, neque manus
" Ab humeris utrinque celeri impetu moventur agiles.
" Utinam sic pubescerem, robúrque mihi firmum esset,
" Ut quandò regem Amaryncea sepelierunt Epëi
" In Bupraſio, filiíque posuerunt regis præmia:
" Illic nullus mihi similis vir erat, neque Epëorum,
" Neque ipsorum Pyliorum, neque Ætolorum magnanimorum.
" Cæstu quidem vici Clytomedea, Enopis filium:
" Ancæum verò luctâ Pleuronium, qui in me surrexit:

τὸν μὲν Ἀχιλλέα λέγοντα τῷ Νέστορι ποιῆσαι, " —δίδωμι δέ σοι τόδ' ἄεθλον αὔτως· " ὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, ὐδὲ παλαίσεις, " Οὐδέ τ' ἀκοντισὺν ἐνδύσεαι, ὐδὲ πόδεσσι Θεύ- " σεαι." Τὸν δὲ πρεσβύτην ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι παραβολεσχοῦντα γεροντικῶς ὅτι, " Πὺξ " μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Οἴνοπος υἱὸν, Ἀγ- " καῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον—Ἴφικλον δὲ πό- " δεσσι παρέδραμον." *Plutarch. Sympoſiac. Lib.* II. *Probl.* 5. Τρία γὰρ ἀθλήματα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ταῦτα [δρόμος τε καὶ πυγμὴ καὶ πάλη] ἦν Ἕλλησιν, ὡς Ὅμηρος ἐπὶ τῇ Πατρόκλου δηλοῖ ταφῇ. *Dionyſ. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* VII. *ſub fine.*

Ver. 621.——πύξ γε μαχήσεαι.] *Al.* πὺξ μεμαχήσεαι.

Ver. 622.——ἐνδύσεαι.] Codices plurimi ἐσδύσεαι.

Ver. 623.——γῆρας ἐπείγει.] Cod. *Harleian.* γῆρας ἔπεισιν. Ut ſuprà ά, 29. Atque ita in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*. *Al.* γῆρας ἰκάνει.

Ver. 625.——ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.] *Al.* ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.

Ver. 626.——κατὰ μοῖραν.] Vide ſuprà ad ω', 367.

Ibid.—ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Quod idem.

Ver. 627.——ὐδέ τε χεῖρες.] Cod. *Harleian.* ὐδέ τι χεῖρες. *Al.* ὐδ' ἔτι χεῖρες.

Ver. 628.—ἐπαΐσσονται.] *Al.* ἀπαΐσσονται.

Ver. 629. Εἴθ' ὣς ἠβώοιμι.] Vide ſuprà ad ά, 249 & 260.

O mihi præteritos referat ſi Juppiter annos!
Qualis eram, cùm primam aciem Præneſte ſub ipsâ
Stravi, ſcutorumque incendi victor acervos:
Et regem hâc Herilum dextrâ ſub Tartara miſi. *Æn.* VIII. 560.

Ver. 634. Πὺξ μὲν ἐνίκησα.] Vide ſuprà ad *ver.* 620.

Ibid.——Ἤνοπος.] *Al.* Οἴνοπος. Quo modo & legit *Plutarchus*, loco ſuprà citato.

Ver.

Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἐόντα·
Δερὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον.
Οἵοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
Πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
Οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα.
Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
Ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιι κέλευεν·
Ὡς πρὶν ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀνδρομάχοιο
Ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἄέθλοισι κλερεΐζε.
Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
Ὡς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἑταίρου· οὐδέ σε λήθω,
Τιμῆς ἧσέ μ' ἔοικε τελιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
Ὡς φάτο· Πηλείδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν

" Iphiclum autem pedibus prætercurri, præstantem licèt:
" Hastâ verò mittendâ superavi Phyleúmque, & Polydorum.
" Solis me equis præteregerunt Actoridæ duo,
" Numero superantes, invidentes *mihi* victoriam,
" Quòd nempè maxima illi *certamini* relicta erant præmia.
" Hi verò erant sanè gemini: alter quidem constanter equos-regebat,
" Constanter equos-regebat, alter verò scuticâ incitabat:
" Sic olim eram, nunc vicissim juniores obeant
" Opera hujusmodi: me oportet senectæ tristi
" Parere; tum verò excellebam inter heroas.
" Sed abi, & tuo sodali certaminibus justa facito.
" Hoc autem ego lubens accipio, gaudétque mihi cor,
" Quod ita mei semper memor es benevoli: neque te lateo,
" Quo honore me par est honorari inter Achivos.
" Tibi autem dii pro his gratiam largam referant.
Sic dixit: Pelides verò ingentem per cœtum Achivorum

Ver. 637.—Φυλῆά.] Vide suprà ad ά, 265.

Ver. 639. Πλήθει πρόσθε βαλόντες.] Ἤτοι τῶν χειρῶν, ἢ τῶν ἁρμάτων· ἢ τῶν ζυναιρομένων αὐτοῖς θεατῶν, τῷ πλήθει ἐμὲ νικήσαντες. Διφυεῖς γὰρ καὶ ἀνατίσσαρας χεῖρας ἔχοντες ἰσορρῶνται. *Schol.*

Ver. 640.——αὐτόφι.] *Al.* αὐτόθι.

Ver. 641.—ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν, Ἔμπεδον ἡνιόχευ'.] De hujusmodi ἐπαναφορᾷ, vide supra ad χ'. 127.

Ille, velut pelagi rupes immota, resistit;
Ut pelagi rupes—— *Æn.* VII. 586.

Quod autem hîc ex *Ovidii, Epist. Sapph. ver.* 39; affert *Barnesius.*

" Si nisi quæ Facie poterit te digna vi-
" deri,
" Nulla futura tua est, nulla futura tua
" est;

Id verò prorsûs ab hâc re alienum est. Hoc enim ait *Ovidius*; " *Si nulla tua futura est,* " *nisi quæ Facie te digna videri poterit*; *nulla* " omninò *tua est futura.*" Quod planè aliud est ac quod dicit *Homerus.*

Ver. 642.—ὁ δ' ἄρα μάστιι.] Quâ ratione, ἄρα, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 673; & ἔτι, *ver.* 690; & δὲ, *ver.* 715; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 649.—ἧσέ.] Cod. *Harleian.* ἢ τέ.

Ver. 650. Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.]

Dii tibi (si qua pios respectant numina, si quid
Usquam justitiæ est, & mens sibi conscia recti)
Præmia digna ferant—. *Æn.* I. 607.

Ver.

Ὤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλείδαο.
Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἆεθλα·
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
Ἕξέτε', ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
Πυξ μάλ' ἀναστχομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
Δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
Ὣς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
Ἅψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·
Ἄσσον ἴτω, ὅτις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον,

Abiit, poſtquàm omnem laudationem audîerat Nelidæ.
Atque ille pugnæ-cæſtu decernentium duræ poſuit præmia:
Mulam laborum-patientem ducens ligavit in circo
Sexennem, indomitam, quæ difficillima domitu;
At victo poſuit poculum rotundum:
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit;
" Atridæque, & cæteri benè-ocreati Achivi,
" Viros duos de his jubemus, qui præſtantiſſimi,
" Pugnis altè elatis ferire: Cui verò Apollo
" Dederit victoriam, agnoverintque omnes Achivi,
" Mulam laborum-patientem ducens ad tentorium eat:
" At victus poculum auferet rotundum.
Sic dixit: ſurrexit autem ſtatim vir fortíſque magnúſque,
Peritus cæſtus-pugnæ, filius Panopei Epeus:
Manu autem prehendit mulam laborum-patientem, dixitque;
" Propè veniat, quicunque poculum auferet rotundum,

Ver. 653. Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης.] Nunc, ſi cui virtus animuſque in pectore præſens,
Adſit, & evinctis attollat brachia palmis.
Sic ait, & geminum pugnæ proponit honorem:
Victori velatum auro vittiſque juvencum;
Enſem, atque inſignem galeam, ſolatia victo. *Æn.* V. 363.

Ibid.——ἄεθλα.] *Al.* ἄεθλον.

Ver. 655.——ἀδμήτην.] *Al.* ἀδμῆτιν.

Ver. 656, 663, 667, & 669.——ἀμφικύπελλον.] Vide ſuprà ad *α*, 584.

Ver. 658. Ἀτρεΐδαί τε.] *Henricus Stephanus* & *Euſtathius* hîc legunt Ἀτρεΐδη τε. Quibuſcum faciunt Cod. *Cantab.* à *Barneſio*, itemque Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 659. Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε.] Vide ſuprà ad *ver.* 653.

Ibid.——κελεύομεν.] *Al.* κελεύομαι.

Ver. 660.——πεπληγέμεν.] Vide ſuprà ad *β*, 314; & ad *γ*, 31.

Ver. 661. Καμμονίην.] Τὴν ἐκ καλαμονῆς νίκην. *Schol.*

Ver. 664. Ὣς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ'.] Nec mora; continuò vaſtis cum viribus eſſert
Ora Dares, magnoque virûm ſe murmure tollit. *Æn.* V. 368.

Ibid.—ὤρνυτο.] Vide ſuprà ad *γ*, 260.

Ver. 666. Ἅψατο.] Cod. *Harleian.* Ἥψατο.

Ibid. Ἅψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε.] Tum lævâ taurum cornu tenet, atque ita fatur. *Æn.* V. 382.

Ver.

Ἡμίονον δ' ἔ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
Πυγμῇ νικήσαντ'· ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.
Ἦ ἀχ' ἄλις, ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι; ἠδ' ἄρα πως ἦν
Ἐν πάλεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γένεσθαι.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κῆ τελεσμένον ἔσται,
Ἀνίκρὺ χρόα τε ῥήξω, ζύν τ' ὀστέ' ἀράξω.
Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
Οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέως υἱὸς, Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
Ὃς ποτε Θήβας ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
Ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
Τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βέλτο νίκην.

" Mulam autem non puto aliquem abducturum alium Achivorum,
" Me cæstibus victo: profiteor enim *me* esse præstantissimum.
" An non satis, quòd in prælio inferior sum? neque enim ullo modo licet
" In omnibus operibus peritum virum evadere.
" Sic enim denuncio, quod & perfectum erit,
" Penitùs corpúsque disrumpam, ossáque confringam:
" Curatores autem ei hîc frequentes ibidem maneant,
" Qui ipsum efferent, mearum vi manuum domitum.
Sic dixit: Illi verò omnes obmutuerunt silentio.
Euryalus autem eum contra solus surrexit, deo-par vir,
Mecistei filius, Talaïonidæ regis,
Qui quondam Thebas profectus est defuncti tunc OEdipi
Ad ludos-funebres: & ibi omnes vicit Cadmeos.
Hunc quidem Tydides hasta-inclytus curabat,
Confirmans verbis, multùm enim ei cupiebat victoriam.

Ver. 670. Ἦ ἀχ' ἄλις.] Pronunciabatur ἦχ' ἄλις. Vide suprà ad ὁ, 18.

Ibid. Ἦ ἀχ' ἄλις, ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι.] Ἔνιοι τὲ τῶν αὐτῶν ἐπαίνους μὴ παιδελῶς λαμπρὰς μηδὲ ἀκράτους προσφέρουσι, ἀλλά τινας ἐλλείψεις ἢ ἀπολείξεις ἢ ἁμαρτίας ἐλαφρὰς ἐμβάλλουσι· ἀφαιρῶσι τὸ ἐπαχθὲς αὐτῶν καὶ νεμεσητόν· ὥσπερ ὁ Ἐπειὸς, ἃ μέτρια περὶ τῆς πυκτικῆς εἰπὼν, καὶ θρασυνόμενος, ὡς ἀνίκρὺ χρόα τε ῥήξει, "Ἦ ἀχ' ἄλις (φησὶν) ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι;" *Plutarch. de sui Laude.*

Ibid. —— ἠδ' ἄρα πως ἦν Ἐν πάλεσσ' ἔργοισι δαήμονα.] Ἀλλ' ἃ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν Πέφυκεν——. *Euripid. Rhes. ver.* 106.

Ver. 672. —— τὸ δὲ κῆ.] *Al.* τόδε καί. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 676. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.] Dixerat Æneas: olli obstupuere silentes,
Conversique oculos inter se atque ora tenebant. *Æn.* XI. 120.

Ver. 677. Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος.] Solus qui Paridem solitus contendere contra;
Idemque ad tumulum, quo maximus occubat Hector,
Victorem Buten immani corpore, qui se
Bebrycià veniens Amyci de gente ferebat,
Perculit, & fulvâ moribundum extendit arenâ. *Æn.* V. 370.

Ver. 678. Μηκιστέως.] Pronunciabatur Μηκισσῆς.

Ver. 679. —— Θήβας ἦλθε.] Cod. *Harlcian.* Θήβας δ' ἦλθε.

Ibid. —— δεδουπότος.] Ἐν πολέμῳ τεθνηκότος. *Schol* Vide & suprà ad β', 314.

Ver. 680. —— ἐνίκα.] Vide suprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 682. Θαρσύνων.] Vide suprà ad ν', 82;

Ver.

Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
Δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
Τὼ δὲ, ζωσαμένω βὴτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·
Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ σιβαρῇσιν ἄμ' ἄμφω,
Σύν ῥ' ἔπεσον, ζὺν δέ ζφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὦρνυτο δεῖος Ἐπειὸς,
Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἰςήκειν· αὐτῷ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
Θῖν' ἔπι φυκιόεντι, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν·
Ὣς πληγεὶς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς

Cingulum autem ei primùm projecit, & deindè
Dedit lora ſcite-ſecta bovis agreſtis.
Hi autem, cum ſe accinxiſſent, prodierunt in medium circum;
Ex adverſo verò elevatis manibus robuſtis ſimul ambo,
Continuò congreſſi ſunt, ipſiſque graves manus conſertæ ſunt:
Vehemens autem crepitus maxillarum ortus eſt, fluebátque ſudor
Undique ex membris: Irruit verò nobilis Epéus,
Percuſſitque circumſpectantem ad genam, neque jam is diutiùs
Stetit: ejus enim ſuccíderunt pulchra membra.
Ut verò cùm ſub primo-impetu Boreæ exilit piſcis
Littus versùs algoſum, nigérque continuò ipſum fluctus operit:
Sic percuſſus exiliit: At magnanimus Epéus

Ver. 683. Ζῶμα δέ οἱ.] Πρῶτον ἐθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φέρειν περὶ τὰ αἰδοῖα, ᾗ ὕστως ἀγωνίζεσθαι· κατὰ δὲ τὴν λ. ᾗ ἑτέραν Ὀλυμπιάδα Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα, αἴτιον αὐτῷ ἦτλης ἐγένετο· ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνὰς τρέχειν. *Schol.* Vide infrà ad *ver.* 710.

Ibid.——αὐτὰρ ἔπειτα Δῶκεν ἱμάντας.] Tum ſatus Anchiſâ cæſtus pater extulit æquos,
Et paribus palmas amborum innexuit armis. *Æn.* V. 424.

Ver. 684.—ἐϋτμήτους.] *Al.* ἐυδμήτους.

Ver. 685. Τὼ δὲ, ζωσαμένω.] Norandus hîc maximè proprius Vocis *Mediæ* Uſus. *Hi autem, quum ſe ipſi accinxiſſent*, &c. Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 686. Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ σιβαρῇσιν.]
Conſtitit in digitos extemplò arrectus uterque,
Brachiaque ad ſuperas interritus extulit auras. *Æn.* V. 426.

Ver. 688. Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ'.]
—duro crepitant ſub vulnere malæ. *Ibid.* 436.

Ibid.——χρόμαδος.] Χρόμαδος δὲ κατὰ ὀνομαλοποιίαν, ὁ ἐν ταῖς γενύσι ψόφος ᾗ οἷον τρισμὸς, ὃς μάλιστα ἐν ταῖς πληγαῖς γίνεται. *Euſtath.* Similitèr & *Etymolog. Magn.* à *Barneſio* citatum; Τὸν ἐν ταῖς γενύσιν ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον ψόφον, ὀνομαλοποιήσας χρόμαδον εἶπεν ὁ Ποιητής. Vide ſuprà ad δ', 455.

Ibid.—ἔρρεε δ' ἱδρὼς Πάντοθεν ἐκ μελέων.] Vide ſuprà ad *ver.* 507.

Ver. 689—701.—ὦρνυτο—Δεικνύμενος.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ibid.—δεῖος Ἐπειὸς.] *Al.* δῖος Ἐπειός.

Ver. 690. Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον.]
——erratque aures & tempora circum
Crebra manus; duro crepitant ſub vulnere malæ. *Æn.* V. 435.

Ver. 691. Εἰςήκειν.] *Al.* Ἐςήκει.

Ibid.—αὐτῷ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.]
Ipſe gravis graviterque ad terram pondere vaſto
Concidit——. *Ibid.* 447.

Ver. 692.——φρικὸς.] Φρὶξ, ἡ ἐπιπόλαιος τοῦ κύματος κίνησις. *Schol.* Vide ſuprà ad φ', 126.

Ver. 693.——ἐπὶ φυκιόεντι.] *Al.* ἐν φυκιόεντι.

Ibid.—φυκιόεντι.] Φυκία ἔχοντι· φῦκος δέ ἐστιν, ἤτοι ἡ ἄχνη τῆς θαλάσσης, ἢ ὡσὰ παραθαλασσία ὕτω καλυμένη. *Schol.*

Ibid.—μέλαν δέ ἑ.] *Al.* μέλαν τέ ἑ.

Ver. 694.——πληγεὶς.] Vide ſuprà ad γ', 31.

Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι,
Οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι ποδεσσιν,
Αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλοντ' ἐτέρωσε·
Καὶ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ φίσιν εἷσαν ἄγοντες·
Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριφήτην,
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ φίσι τῖον Ἀχαιοί·
Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
Πολλὰ δ' ἐπίσατο ἔργα· τίον δέ ἑ τεσσαράβοιον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
"Ορνυσθ', οἵ κε τέτα ἀέθλα πειρήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίσατο, κέρδεα εἰδώς·

695 Manibus prehenſum erexit; dilecti autem circumſteterunt ſocii,
Qui ipſum duxerunt per circum pedibus labantibus,
Cruorem craſſum expuentem, caput jactantem in-alteram-partem;
Mente autem alienatum inter ſe collocârunt ducentes:
Ipſique euntes acceperunt poculum rotundum.
700 Pelides verò ſtatim alia tertia depoſuit præmia,
Oſtentans Danais, luctæ duræ;
Victori quidem, magnum tripodem igni-aptum,
Eum autem duodecim boûm-pretio inter ſe æſtimabant Achivi:
Viro autem victo mulierem in medio poſuit:
705 Multorum autem perita-erat operum; æſtimabántque ipſam quatuor boûm pretio:
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit;
" Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit: Surrexit verò ingens Telamonius Ajax;
Surrexit & Ulyſſes abundans-conſiliis, dolis inſtructus:

Ibid.—ἀνέπαλτ'.] Vide ſuprà ad Θ', 85.

Ibid.—αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε.]

——primuſque accurrit Aceſtes,
Æquævumque ab homo miſerans attollit amicum. *Æn.* V. 451.

Ver. 695.—φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι, Οἵ μιν.]

Aſt illum fidi æquales, genua ægra trahentem,
Jactantemque utroque caput, craſſumque cruorem
Ore rejectantem, mixtoſque in ſanguine dentes,
Ducunt ad naves; galeamque enſemque vocati
Accipiunt——— *Ibid.* 468.

Quo de loco *Macrobius*; " Sed & tota (inquit) Daretis fativatio habitu depingitur: " *Aſt illum fidi*, &c. Sociorum quoque " ejus trepidationem brevitèr oſtendit: *Galeamque enſemque vocati Accipiunt*; quaſi " non ſponte accepturi munus, quod erat " damnum verecundiæ." *Saturnal. Lib.* IV. *cap.* 1.

Ibid.—ἀμφέσαν ἑταῖροι.] Vide ſuprà ad ά, 535.

Ver. 699.——κόμισαν.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 702.——τρίποδ' ἐμπυριφήτην.] *Al.* τρίποδα πυριφήτην. Quod & ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 703.—τῖον.] De hujus vocis primâ hîc *productâ*, infra autem *ver.* 705, *correptâ*; vide ſuprà ad γ', 103; & ad ό, 24.

Ver. 704.——ἔθηκε.] Cod. *Harleian.* ἔθηκαν.

Ver. 707.——πειρήσεσθε.] Cod. plurimi πειρήσεσθον.

Ver.

Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ ςιβαρῇσιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβονλες, τέκτων τε κλυτὸς ἤραρε τέκλων,
Δώμαλος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Τερίγει δ' ἄρα νῶτα, θρασειάων διὰ χειρῶν
Ἑλκόμενα ςερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς·
Πυκναὶ δὲ ζμώδιγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
Νίκης ἱέσθην, τρίποδος πέρι ποιηλοῖο·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς δύναλο ζφῆλαι, ἔδει τι πελάσσαι,
Οὔτ' Αἴας δύναλο, κραλερὴ δ' ἔχεν ἶς Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἦ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγώ ζε· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.

Accincti autem hi prodierunt in medium circum,
Complexúque se invicem corripuerunt manibus robustis:
Ut cum tigna culminis, *mutuò sibi inseruntur*, quæ inclytus aptat faber,
Domûs altæ, impetus ventorum vitans:
Stridebant autem dorsa, validis à manibus
Attracta fortitèr, humidúsque defluebat sudor;
Densæque vibices per lateráque & humeros
Sanguine rubentes extiterunt: Illi autem admodùm usque
Victoriam cupiebant, tripodem ob affabrè-factum:
Neque Ulysses poterat supplantare, solóque affligere,
Neque Ajax poterat; valida enim prohibebat vis Ulyssis.
Sed cum jam tædio-afficerentur benè-ocreati Achivi,
Tunc ipsum allocutus est ingens Telamonius Ajax;
" Nobilissime Laërtiade, solertiâ-pollens Ulysse,
" Aut me tolle, aut ego te; hæc verò Jovi omnia curæ-erunt.

Ver. 710. Ζωσαμένω.] Vide suprà ad *ver.* 685.

Ibid. Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην.] Ὁ δὲ πρῶτος ἐπιχειρήσας ἀποδυθῆναι τὸ ζῶμα, ὁ γυμνὸς ὀλυμπιάσι δραμὼν ἐπὶ τῆς πενλεκαιδεκάτης ὀλυμπιάδος, Ἀκανθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἦν. Τὰ δὲ πρὸ τούτων δι' αἰσχύνης εἶχον ἅπανλες Ἕλληνες, ὅλα γυμνὰ φαίνειν ἐν ταῖς ἀγωνίαις τὰ ζώμαλα, ὡς Ὅμηρος τεκμηριοῖ μαρτύρων ἀξιοπιςότερός [fortè ἀξιοπιςότατός] τε καὶ ἀρχαιόταλος ὢν, ζωννυμένους τοὺς ἥρωας ποιῶν. Τὸν γοῦν Αἴανλος καὶ Ὀδυσσέως πάλην ἐπὶ τῇ Παλρόκλου ταφῇ γινομένην ἀφηγούμενος, φησιν· " Τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς " μέσσον ἀγῶνα," *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* VII. *sub fine.* Ubi obitèr notandum legisse, hîc *Dionysium*, Τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην; Ex versu (ut videtur) 685.

Ibid.——ἄρα.] *Ut facere solebant*——.

Ver. 711. Ἀγκὰς.] Vide suprà ad ξ', 346.

Ver. 712.——ἀμείβονλες.] Δύο μεγάλαι, ἀλλήλαις περιπίπλουσαι, ὥςε βαςάζειν τὴν ὀρορὴν· αἵτινες καὶ ζυγάται καλοῦνλαι. *Schol.*

Ibid.——κλυτὸς ἤραρε τέκλων.] *Al.* Ζοφὸς ἤραρε τέκλων.

Ibid.——ἤραρε.] Non à præterito medio ἤραρα, tunc enim non constitisset Temporum ratio; sed ab aoristo ἤραρον. Vide suprà ad ό, 454; ad β' 810; & ad ά, 37.

Ver. 714. Τέρεγει.] Vide supra ad β', 314; ad δ', 492; & ad φ', 352.

Ibid.——ἄρα.] *Ut fit*——.

Ver. 716.——Ζμώδιγες.] Vide suprà ad β', 267.

Ver. 717.—φοινικόεσσαι.] Pronunciabatur φοινικῶσσαι· Secundam enim necessariò producit. Vide suprà ad ύ, 272.

Ver. 719.—πελάσσαι.] Vide suprà ad ν', 1; & ad ά, 140.

Ver. 721.——ἀνίαζον.] Vide suprà ad φ', 270.

Ibid.——ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ.] *Al.* ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver.

Ὣς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλῳ δ' ὃ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Καὶδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ σήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Κίνησεν δ' ἄρα τῦθὸν ἀπὸ χθονὸς, ὐδέ τ' ἄειρε·
Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ.
Καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίσαλο, καὶ κατέρυκε·
Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἄεθλια δ' ἴσ' ἀνελόνλες
Ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσανλο χιτῶνας.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
Ἀργύρεον κρητῆρα τελυσμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
Χάνδανεν, αὐταρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν

Sic fatus, ſuſtulit: Doli autem non oblitus eſt Ulyſſes:
Percuſſit ponè poplitis flexum aſſecutus, ſolvitque membra;
Dejecit autem ſupinum: in pectora verò Ulyſſes
Decidit: populi autem admirabundi ſpectabant, ſtupebántque.
Secundus viciſſim tollebat laborioſus nobilis Ulyſſes,
Movit autem paululùm à terrâ, neque levavit:
Genu verò implicuit: Et in terram ceciderunt ambo
Propè invicem, fœdabantúrque pulvere.
Et certè jam tertiò rursùs ſurgentes luctati fuiſſent,
Niſi Achilles ipſe ſurrexiſſet, & cohibuiſſet;
" Nè ampliùs luctâ-obnitimini, neque conterimini malis:
" Victoria enim utríſque, præmiis autem æqualibus ablatis
" Abite, ut & alii certent Achivi.
Sic dixit: illi autem ei maximè quidem auſcultârunt, atque obſecuti ſunt:
Et abſterſo pulvere, induerunt veſtes.
Pelides verò ſtatim alia poſuit velocitatis præmia,
Argenteum cratera elaboratè factum; ſex autem menſuras
Capiebat, & pulchritudine excellebat omnem per terram

Ver. 725, 729, & 756.—ἀνάειρε—ἐνίκα.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 726.——κώληπα.] Κώληπα δὲ λέγει, τὴν ἀγκύλην κατὰ τὺς παλαιὺς, τὴν περὶ τὰς ἰγνύας. *Euſtath.*

Ver. 732, 739.——κονίῃ——κονίην.] Vide ſuprà ad ω', 762; & ad ό, 24.

Ver. 733.——ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον.] Cod. *Harleian.* ἀναίξαντε πάλαιον.

Ver. 734. Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς.]
Tum pater Æneas procedere longiùs iras,
Et ſævire animis Entellum haud paſſus acerbis;
Sed finem impoſuit pugnæ——
Æn. V. 461.

Ver. 735.—ἐρειδεσθον.] *Al.* ἐρίζεσθον.

Ver. 738.——ἄρα.] *Ut par erat*——.

Ver. 739.—ἀπομορξαμένω κονίην, δύσανλο χιτῶνας.] *Quum pulverem ſibi ipſi abſterſiſſent, veſtes ſibi induerunt.* Vide ſuprà ad *ver.* 685; & ad γ', 141.

Ver. 740. Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα.]
Hîc qui fortè velint rapidò contendere curſu,
Invitat pretiis animos & præmia ponit.
Æn. V. 291.

Πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
Τίῳ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι ὦνον ἔδωκε
Παλρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὔνηος.
Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον ἔ ἑτάροιο,
Ὅσις ἐλαφροτάλος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιλο.
Δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ·
Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθῆϊ ἔθηκε.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὄρνυσθ', οἵ καὶ τόδε ἄεθλα πειρήσεσθε·
Ὣς ἔφατ'· ὦρνυλο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμηλις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
Ἀντίλοχος, ὁ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα·
Στὰν δὲ μεταξοιχεί· ζήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς·
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα

Multùm, Sidones enim ingeniosi scitè elaborârant,
Phœnices autem vexerant viri super nigrum pontum,
Collocârántque in portubus, Thoantíque dono dederant:
Pro filio autem Priami Lycaone pretium dedit
Patroclo heroï Iasonides Euneus.
Et hunc Achilles posuit præmium, de quo certaret in *honorem* sui socii,
Quicunque levissimus pedibus velocibus esset.
Secundo autem bovem posuit magnum & pinguem adipe:
Semitalentum verò auri ultimo posuit.
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit;
" Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit: Surrexit autem statim Oïlei *filius* velox Ajax;
Surrexit & Ulysses abundans consiliis; deindè autem Nestoris filius
Antilochus, hic enim juvenes pedibus omnes vincebat:
Steterunt autem ordine; ostendit verò metas Achilles:
Illis autem à carceribus extendebatur cursus: tum verò celeritèr

Ver. 743.——Σιδόνες πολυδαίδαλοι.] Οἱ Φοίνικες· Σιδὼν γὰρ πόλις Φοινίκης. *Schol.* Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδίδονται καὶ καλλίτεχνοι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ, καὶ φιλόσοφοι, περί τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς γεωμετρίας. *Strabo, Geograph. Lib.* XVI.

Ver. 745.—Θόαντι.] Τῷ τῆς Λήμνου βασιλεῖ. *Schol.*

Ver. 746. τίῳ.] Ita ex duobus MSS. & ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barnesius*. *Al.* τιός.

Ver. 748. Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἄεθλιον——, Ὅσις ἐλαφρότατος ποσσὶ.] Vide suprà ad *ver.* 740.

Ver. 750. Δευτέρῳ αὖ.] Nonnulli hîc legunt Δευτέρῳ δ' αὖ. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit Δεύτερῳ δ' αὖ. Vide suprà ad β', 811.

Ver. 745 & 759.—ὦρνυλο.] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 756. Ἀντίλοχος, ὁ.] Quâ ratione, Ἀντίλοχος, hîc ultimam producat; item ἀπὸ, *ver.* 758; & τε, *ver.* 777; & φθάμενος, *ver.* 779; & μέλεος, *ver.* 795; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 757. Στὰν δὲ μεταξοιχεί· ζήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]

Hæc ubi dicta; locum capiunt, signoque repentè
Corripiunt spatia audito, limenque relinquunt
Effusi nimbo similes—— *Æn.* V. 315.

Ver. 758.——τέτατο.] Vide suprà ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὦρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο
Στήθεος ἐξὶ κανὼν, ὃν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ,
Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον· ἀγχόθι δ' ἴσχει
Στήθεος· ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
Καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέε ἄυτμενα δῖος Ὀδυσσεὺς,
Αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
Νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ ζπεύδονζι κέλευον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τύμαλον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
Εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
Κλῦθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίῤῥοθος ἐλθὲ ποδοῖϊν.

Emicuit Oïliades: concito autem curſu ſequebatur nobilis Ulyſſes
Propè admodùm, ut quum aliquis mulieris elegantèr-cinctæ
Prope pectus eſt radius, quem ſcitè admodùm manibus projicit *huc illuc*,
Stamen extrahens ad licium, propéque tenet
Pectus: ſic Ulyſſes currebat propè; atque à tergo
Veſtigia premebat pedibus, antequàm pulvis ſpargeretur circùm.
In ejus autem caput fundebat halitum nobilis Ulyſſes
Uſque citò currens: Acclamabant verò omnes Achivi
Victoriæ cupido, magnóque adnitentem ſtudio hortabantur.
Sed quum jam extremum peragerent curſum, confeſtim Ulyſſes
Precatus eſt Minervam oculis-cæſiam ſuo in animo;
" Exaudi, Dea, propitia mihi auxiliatrix veni pedibus.

Ibid.—ὦκα δ' ἔπειτα Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης.] Primus abit, longeque ante omnia corpora Niſus
Emicat, & ventis & fulminis ocior alis.
Æn. V. 318.

Ver. 759.—ἐπὶ δ' ὦρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς.] Proximus huic——
Inſequitur Salius—— *Ibid.* 320.

Ver. 761.——κανὼν.] Ὁ κάλαμος περὶ ὃν εἱλεῖται ὁ μίτος ὁ ἰσυρλικός. *Schol.*

Ibid.——χερσὶ.] *Al.* χειρί.

Ibid.——τανύσσῃ.] *Al.* τανύσει. Minùs rectè: Media enim ſemper corripitur. Vide ſuprà ad ε', 58.

Ver. 762. Πηνίον.] Εἴλημα κρόκης. *Schol.*

Ver. 763.——ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὄπισθεν Ἴχνια τύπτε.]
——calcemque terit jam calce Diores.
Æn. V. 324.

Quem locum inter eos recenſet *Macrobius* in quibus " *Virgilius Homerici carminis majeſtatem non æquet.* Eſt autem (inquit) hujus verſus [Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι] hic ſenſus: Si per ſolum pulvereum fortè curratur; ubi pes fuerit de terrâ à currente ſublatus, veſtigium ſine dubio ſignatum videtur, & tamen celeriùs cogitatione pulvis, qui ictu pedis fuerat excuſſus, veſtigio ſuperfunditur. Ait ergo divinus Poëta ita proximum fuiſſe qui ſequebatur, ut occuparet antecedentis veſtigium, antequam pulvis ei ſuperfunderetur." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 13. Notandum etiam curſûs celeritatem aptiſſimè depingere hoſce tres verſus [763, 764, 765,] pedibus dactylicis totos incedentes. Vide ſuprà ad γ', 23 & 363.

Ver. 765. Καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέε ἄυτμενα.] Vide ſuprà ad *ver.* 380.

Ibid.——ἄρα.] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 767.——ἱεμένῳ.] *Al.* ἱεμένων, & ἱέμενοι.

Ver. 768. Ἀλλ' ὅτε δὴ τύμαλον τέλεον δρόμον.]
Jamque ferè ſpatio extremo, feſſique ſub ipſum
Finem adventabant;— *Æn.* V. 327.

Ibid.——αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς Εὔχετ'.]
Ni palmas ponto tendens utraſque Cloanthus
Fudiſſetque preces, Divoſque in vota vocâſſet. *Æn.* V. 233.

Ver. 770. Κλῦθι, θεὰ.]
Tu Dea, tu præſens noſtro ſuccurre laborі. *Æn.* IX. 404.

Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθαι ἄεθλον,
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θεῶν· βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἐν δ' ὄνθῳ βοέῳ πλῆτο σόμα τε, ῥῖνάς τε.
Κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας·
Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ὄνθον ἀποπτύων μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὤ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἠ τοπάρος περ,
Μήτηρ ὡς, Ὀδυσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν·
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον,
Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Εἰδόσιν ὔμμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν

Sic dixit precans: illum autem exaudivit Pallas Minerva;
Membráque reddidit levia, pedes, & manus supernè.
Sed quum jamjam involaturi erant in præmium,
Tunc Ajax quidem lapsus est in cursu; læsit enim Minerva,
Ubi boüm fusum erat stercus interfectorum gravitèr-mugientium,
Quos super Patroclum mactârat pedibus velox Achilles:
Stercore autem bubulo impletus est ósque, náresque.
Cratera verò sustulit laboriosus nobilis Ulysses,
Ut venit præcurrens; at bovem accepit illustris Ajax:
Stetit autem cornu manibus tenens bovis agrestis,
Stercus expuens, intérque Argivos dixit;
" Proh malum, certè mihi læsit Dea pedes, quæ & olim,
" Mater tanquam, Ulyssi astat, atque auxilio est.
Sic dixit: Illi autem omnes super ipso suavitèr riserunt.
Antilochus verò extremum quidem abstulit præmium,
Subridens, & verba inter Argivos fecit;
Scientibus vobis dicam omnibus, amici, quod adhuc etiam nunc

Ver. 771. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε.] Vide suprà ad ω', 527.

Ver. 773. Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον.] Jamque ferè spatio extremo, fossique sub ipsum
Finem adventabant: lævi cum sanguine Nisus
Labitur infelix; cæsis ut fortè juvencis
Fusus humum viridesque super madefecerat herbas:
Hic juvenis, jam victor ovans, vestigia presso
Haud tenuit titubata solo: sed pronus in ipso
Concidit immundoque fimo sacroque cruore. *Æn.* V. 327.

Ver. 775. Τῇ ῥα βό.] *Ubi scilicèt*——.

Ver. 777.——ῥῖνάς τε.] Cod. *Harleian.* ῥῖνές τε.

Ver. 779.—φθάμενος.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 780. Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων.] Vide suprà ad *ver.* 666.

Ver. 781. Ὄνθον ἀποπτύων.] Et simul his dictis faciem ostentabat, & udo
Turpia membra fimo—. *Æn.* V. 357.

Ibid.——ὄνθον.] *Al.* ὄνθῳ.

Ver. 785.——ἄρα.] *Ut necesse erat*——. Vide suprà ad *ver.* 778, 779.

Ἀθάναλοι τιμῶσι παλαιοτέρυς ἀνθρώπυς·
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ ὀλίγον προγενέςερός ἐςιν·
Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων,
Ὠμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι ἀργαλέον δὲ
Ποσσὶν ἐριδδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
Ὣς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀντίλοχ', ἦ μέν τοι μέλεος εἰρήσεαι αἶνος,
Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσῦ ἐπιθήσω.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων·
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίςω,
Τεύχεα ἐσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
Ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλε πειρηθήναι·
Ὁπποτέρος κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρόα καλὸν,

" Immortales honorant ætate-provectiores homines:
" Ajax enim me paulò natu-grandior eſt;
" Iſte verò prioris ſeculi, priorúmque hominum,
" Crudæ autem ſenectæ ipſum dicunt eſſe: difficile verò
" Pedibus *cum eo* contendere Achivis, excepto Achille.
Sic dixit: laudéque extulit pedibus-velocem Pelidem.
Eum verò Achilles verbis reſpondens allocutus eſt;
" Antiloche, non quidem tibi inanis dicta erit laus,
" Sed tibi ſemitalentum ega auri addam.
Sic fatus, in manibus poſuit: is autem accepit gaudens.
At Pelides quidem prælongam haſtam
Depoſuit in circo ferens, depoſuit & clypeum & galeam,
Arma Sarpedonis, quæ ei Patroclus abſtulerat:
Surrexit autem & verba inter Argivos fecit;
" Viros duos de his jubemus, qui fortiſſimi,
" Armis indutis, acuto ære ſumpto,
" Alterum-alterius ante conſeſſum facere-periculum:
" Uter autem prior percuſſerit corpus pulchrum,

Ver. 788. Ἀθανάτοι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 791. Ὠμογέροντα.] Οὕτω λέγουσιν, ἤτοι τὸς ἔτι ζυνεχῶτας καὶ μὴ πω πάνυ γέροντας, ἀλλὰ πλησίον τῦ γήρως· ἢ τὸς πρὸ ὥρας καὶ παρ' ἡλικίαν γεηραπότας. *Schol.*

Ver. 794. Τὸν δ'.] Vide ſuprà ad ά, 57; & ad δ', 160. Malè *Barneſius* Τόνδ'.

Ver. 795.—μέλεος εἰρήσεαι.] Vide ſuprà ad ϖ', 336. Porrò *Barneſius* hîc edidit μέλεός κ' εἰρήσεαι· inſertâ particulâ κε, quam omninò addendam contendit. Sed minùs rectè.

Ver. 800. Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.] Suprà ϖ', 663.

Ver. 802.—κελεύομεν.] *Al.* κελεύομαι.

Ver. 803. Τεύχεα ἐσσαμένω.] Vide ſuprà ad *ver.* 685.

Ver. 805. Ὁπποτέρος κε φθῆσιν ὀρέξαμενος χρόα καλὸν.] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὰς Παλαιὰς Ἀριςοφάνης ὁ γραμματικὸς——μεταγράφει τὸν τόπον τῦτον ὕτω "Ὁπποτέρος κεν πρῶτον ἐσσυμένως χρόα καλὸν, φθὴς ἐπευξάμενος τ' ἔνεικε καὶ φόνον ἀνδρός." *Eustath.* Satis inficetè.

Ibid. & *ver.* 808.——καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διά τ' ἔνδεα, κὴ μέλαν αἷμα,
Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
Καλὸν, Θρηΐκιον, τὸ μὲν Ἀξεροπαῖον ἀπηύρων·
Τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
Καί ζφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι ἐν κλισίῃσιν.
Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἓν ἑκάτερθεν ὁμίλῳ θωρήχθησαν,
Ἐς μέσον ἀμφοτέρω ζυνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ζχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ ζχεδὸν ὡρμήθησαν·
Ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
Νύξ', ὐδὲ χρὸς ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ ζάκος μεγάλοιο,
Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινῷ δουρὸς ἀκωκῇ.
Καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοὶ,
Παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.

" Attigeritque intùs membra, pérque arma & nigrum ſanguinem,
" Huic quidem ego dabo hunc enſem argenteis-clavum-diſtinctum,
" Pulchrum, Threïcium, quem quidem Afteropæo abſtuli;
" Arma autem utrique communia hæc ferant:
" Et eis convivium lautum apponam in tentoriis.
Sic dixit: Surrexit autem deindè ingens Telamonius Ajax,
Surrexit & Tydides fortis Diomedes.
Illi verò poſtquàm hinc indè ſeorsùm à turbâ armati erant,
In medium utrique congrediebantur prompti pugnare,
Horrendo obtutu; ſtupor autem tenebat omnes Achivos:
Sed quùm jam propè erant alter in alterum vadentes,
Ter quidem irruerunt, térque cominùs impetum-fecerunt:
Tum verò Ajax quidem per clypeum undique æquale
Percuſſit, neque ad corpus pervenit; tutabatur enim intùs thorax.
At Tydides deindè ſuprà ſcutum magnum,
Uſque cervicem aſſequi conabatur fulgidæ haſtæ cuſpide.
Et tum quidem Ajaci metuentes Achivi,
Fine impoſito juſſerunt præmia paria referre.

Ver. 806.—ἐνδίνων.] Τῶν ἐντὸς ὅπλων μελῶν. *Schol.*

Ver. 807. Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω.] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ver. 808.——ἀπηύρων.] *Al.* ἀπηῦρον.

Ver. 812.——ἄρα.] *Deinceps*——.

Ver. 813.——ἑκάτερθεν.] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 814. Ἐς μέσον ἀμφοτέρω.] Ita edidit *Barneſius* ex uno MS. *Al.* Ἐς μέσον ἀμφοτέρων.

Ibid.—μεμαῶτε.] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 815.——δερκομένω.] Cod. *Harleian.* δερκόμενοι. Quod & ferri poſſet. Vide ſuprà ad ά, 566.

Ver. 816. Ἀλλ' ὅτε δή.] Vide ſuprà ad ξ', 433 & 504.

Ver. 819.—ἐρῦτο.] Vide ſuprà ad ν', 555.

Ver. 820.——ἄρ'.] *Ut æquum erat*——.

Ver. 821.——ἀκωκῇ.] *Al.* ἀκωκή.

Ver. 823. Παυσαμένους.] Vide ſuprà ad γ', 141.

Αὐτὰρ Τυδείδη δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι.
Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν ζόλον αὐτοχόωνον,
Ὃν πρὶν μὲν ῥίπλασκε μέγα ζθένος Ἠετίωνος·
Ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης διος Ἀχιλλεὺς,
Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι ζὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοσιν ἔειπεν·
Ὄρνυσθ', οἵ κε τύτε ἀέθλε πειρήσεσθε·
Εἴ οἱ κε μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροὶ,
Ἕξει μιν κε πένε περιπλομένους ἐνιαυτούς
Χρεώμενος· ε μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε ζιδήρε
Ποιμὴν, ὁδ' ἀρότηρ, εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
Ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ διος Ἐπειός·
Ἐξείης δ' ἵσανλο· ζόλον δ' ἕλε διος Ἐπειός,
Ἧκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.

At Tydidæ dedit magnum enſem heros,
Cum vaginâque proferens, & ſcitè-ſecto balteo.
Cæterùm Pelides poſuit orbem à fornace-rudem,
Quem priùs quidem mittebat ingens robur Eëtionis:
Verùm enimverò illum interfecerat pedibus-valens nobilis Achilles,
Húncque advexerat in navibus cum aliis poſſeſſionibus:
Surrexit autem & verba inter Argivos fecit:
" Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis:
" Si ei etiam perquam longinqui pingues agri,
" Habebit ipſum etiam quinque volventes in annos
" Utens: non enim illi omninò indigent ferro
" Paſtor, vel arator, ibit in urbem, ſed præbebit.
Sic dixit: Surrexit autem deindè bellator ſtabilis Polypœtes,
Surrexit & Leontei validum robur deo-paris,
Surrexit & Ajax Telamonius, & nobilis Epeus:
Ordine autem ſteterunt: Orbem verò prehendit nobilis Epeus,
Miſitque rotatum: riſerunt autem omnes Achivi.

Ver. 825.—εὐτμήτῳ τελαμῶνι.] *Al.* εὐδμήτῳ τελαμῶνι. Vide ſuprà ad ή, 304.

Ver. 826.—ζόλον.] Δίσκον· διαφέρει δὲ ζόλος καὶ δίσκος, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατύς ἐςι καὶ κοιλότερος, ὁ δὲ ζόλος τροχύλος καὶ ζφαιροειδής. *Schol.*

Ibid.—αὐτοχόωνον.] Ἐκ χεομένης ὕλης εἰκὸ κεχωνευμένον· αὐτοχώνευτον, οἷον μὴ ἔχουλα καλασκευὴν τερπνὴν, ὡτ' ἂν τεχνικὴν, ἀλλ' ἐκ μόνης χωνείας ἀναληφθέντα. *Schol.*

Ver. 827.—ῥίπλασκε.] *Projicere ſolitus erat.* Vide ſuprà ad β', 221; & ad γ', 84.

Ver. 828.—ποδάρκης διος Ἀχιλλεὺς.] Vide ſuprà ad ά 58.

Ver. 829. Τὸν δ' ἄγετ' ἐν.] Cod. *Harleian.* Τὸν δ' ἀγαγ' ἐν.

Ver. 834. Χρεώμενος.] Pronuntiabatur χρώμενος· uti notavit *Barneſius.* Vide ſuprà ad *ver.* 308.

Ver. 836, 837, 838. Ὣς ἔφατ'· &c.] Cod. *Harleian.* verſus hoſce hoc modo legit;

Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ διος Ἐπειός,
Ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο.

Ver. 836 & 859.—ὦρτο.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad β, 810.

Ver. 839. Ἐξείης δ' ἵσανλο.] Vide ſuprà ad *ver.* 358.

Ver. 840.—γέλασαν.] Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver.

Δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος·
Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ,
Ἥδε θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
Τόσσον πάντος ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν·
Ἀνσταντες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
Καὶδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα.
Ἰσὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθου· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ ἀνώγει
Τοξεύειν· ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίηνδε φερέσθω·
Ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἁμαρτών,

Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis:
Tertiò verò projecit ingens Telamonius Ajax
Manu è robustâ, & jecit ultra signa omnia:
Sed quum jam orbem prehendit bellator-stabilis Polypœtes,
Quantum quis projicit pedum bubulcus,
Id autem rotatum volat per boves armentales;
Tantum per totum spatium jactu-superavit: illi verò exclamârunt.
Surgentes autem socii Polypœtæ fortis
Naves ad cavas retulerunt regis præmium.
At ille sagittariis posuit spiculis-conficiendis-aptum ferrum,
Deposuit quidem decem bipennes; decémque securiculas:
Malum autem erexit navis prorâ-cæruleæ
Procul in arenâ; indéque pavidam columbam,
Tenui funiculo ligavit pede, in quam juffit
Sagittari: Qui quidem percusserit pavidam columbam,
Omnes sublatas bipennes ad tentorium ferat:
Qui verò funiculum attigerit, ab ave aberrans,

Ver. 843.——Σήματα πάντα.] *Al.* Σήματα πάντων. Ut *Odyss.* Δ', 192.

Ver. 845.——καλαύροπα.] Τὴν βουκολικὴν ῥάβδον· ἔστι δὲ ξύλον κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ῥοπὴν ἔχον, ὅ ἐστι βάρος. *Schol.* Cod. *Harleian.* καλάβροπα.

Ver. 850. Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι.] Protinus Æneas celeri certare sagittâ
Invitat, qui fortè velint, & præmia ponit. *Æn.* V. 485.

Ibid.——ἰόεντα σίδηρον.] Ἤτοι ἰὸν γενῶνται, ἢ μέλανα· ἄμεινον δὲ τὴν πρὸς ἰῶν καλασκευὴν ἐπιτήδειον, ὅ ἐστι βελῶν. *Schol.*

Ver. 852. Ἰσὸν δ' ἔστησεν.] Ingentique manu malum de nave Sereſti
Erigit; & volucrem trajecto in funè columbam,
Quò tendant ferrum, malo suspendit ab alto. *Ibid.* 487.

Ver. 853.——ἐκ δὲ.] *Barnesius* edidit ἐκ δή. Sed malè.

Ibid.——ψαμάθου.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ψαμάθοιο. Cod. *Harleian.* ψαμάθοις. Quæ fortè & vera lectio.

Ver. 854.——ἧς.] Cod. *Harleian.* ἣν.

Ver. 856, 858.——ἀειράμενος——οἴσεται.] Vide suprà ad ν', 168.

Ver. 856.——πελέκεας.] Ἀξίνας δις μας. *Schol.*

Ibid.——κλισίηνδε.] *Al.* οἰκόνδε.

(Ἥσσων γὰρ δὴ κεῖνος,) ὃδ' οἴσεσθαι ἡμιπέλεκκα.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος·
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
Ἧκεν ἐπικρατέως, ὑδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε, μέγηρε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,
Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
Ἀψικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀϊστός.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς ὐρανὸν, ἡ δὲ παρείθη
Μήρινθος προτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί·
Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς

(Inferior etenim is) ille fera ſecuriculas.
Sic dixit: Surrexit autem deindè vis Teucri regis;
Surrexit & Meriones, famulus ſtrenuus Idomenei:
Sortes autem in galeâ æreâ concuſsêre ſumptas.
Teucer verò primus ſorte ſortitus eſt: ſtatim autem ſagittam
Miſit vi-validâ, neque vovit rogi
Agnorum primigeniorum ſacrificaturum ſe inclytam hecatomben,
Ab ave quidem aberravit, invidit enim ei hoc Apollo;
Sed is funiculum percuſſit ad pedem, quo ligata erat avis:
Prorsùs autem funiculum abſcidit amara ſagitta.
Illa quidem deindè evolans fugit ad cœlum, at demiſſus eſt
Funiculus terram verſus; & magnum-plauſum dederunt Achivi.
Feſtinans autem Meriones extraxit manu Teucri

Ver. 858.—ἡμιπέλεκκα.] Ἡμιπέλεκκον, τὸ ἥμισυ τοῦ πελέκεως· τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς μόνου μέρους ἔχον ἀκμὴν, ὁ καὶ δικράλιον καλοῦσιν. *Schol.*

Ver. 859.—βίη Τεύκροιο.] Sic ſuprà *ver.* 837, Αἰαντῆος κραιπνὸν μίνος. Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 861. Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ
——Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν.]
Convenere viri, dejectamque ærea ſortem
Accepit galea: & primus clamore ſecundo
Hyrtacidæ ante omnes exit locus Hippocoontis. *Æn.* V. 490.

Ver. 864 & 873.—ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.] Vide ſuprà ad ά, 444.

Ver. 865. Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε.]
Aſt ipſam miſerandus avem contingere ferro
Non valuit; nodos & vincula lintea rupit,
Queis innexa pedem malo pendebat ab alto.
Illa Notos atque atra volans in nubila fugit. *Æn.* V. 509.

Ibid.—τόγ' Ἀπόλλων.] *Al.* τότ' Ἀπόλλων.

Ver. 867. Ἀψικρὺ δ' ἀπὸ.] Sic infrà *ver.* 876; Ἀψικρὺ δὲ διῆλθε. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 870. Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης.]
Tum rapidus jamdudum arcu contenta parato
Tela tenens, fratrem Eurytion in vota vocavit. *Æn.* V. 513.

Ibid. Σπερχόμενος δ' ἄρα——ὡς ἴθυνεν.] Ἡ Μασσαλιωτικὴ ἔκδοσις, κατὰ τὰς παλαιὰς, δυσὶ τόξοις χρωμένους ἐνίαυθα τοὺς ἡγωνισμένους ποιεῖ, μιᾶς γράφουσα ὕστως, "Σπερχόμενος "δ' ἄρα Μηριόνης, ἐπίθη κατ' ὄϊστον τόξῳ· ἐν "γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν." Ἀντίμαχος δὲ ὕτω γράφει, "Σπερχόμενος δ' "ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε Τεύκρου τόξον· χερσὶ "δ' ὀϊστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν." Συντρέχων μὲν αὐτὸς τῷ Ὁμήρῳ, Ταφίοις δὲ μιᾶ γράψας· ἑνὶ γὰρ τόξῳ ἠγωνίσαντο οἱ τοξόται, ὡς καὶ οἱ διακεῦται Ζώλῳ ἑνί· διὸ τοξεύσαντος Τεύκρου, ἁρπάζει τόξον ὁ Μηριόνης, κατὰ Σπουδὴν, ὡς ἂν μὴ φύγῃ τὸ πλῆθος. *Euſtath.*

Ibid.——ἄρα.] *Ut oportebat*——.

Ibid.——ἐξείρυσε χειρὸς.] Δηλονότι, τῆς Τεύκρου· τῷ γὰρ αὐτῷ τόξῳ ἐχρῶντο. *Schol.*

Τόξον· ἀτὰρ δὴ οἶϛον ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν,
Τὴν ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην·
Αὖϛικρυ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἂψ ἐπὶ γαίῃ
Πρόσθεν Μηριόναο πάγη πόδος· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
Ἱϛῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, ζὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
Τεύκρῳ δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἄνεσαν·
Ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,

Arcum; & jam ſagittam tenebat dudum, ut direxerat.
Statim autem vovit longè-jaculanti Apollini
Agnorum primigeniorum ſacrificaturum ſe inclytam hecatomben:
Altè verò ſub nubibus ſpeculatus eſt pavidam columbam,
Hanc is in-gyrum-ſe-flectentem ſub alâ percuſſit mediam;
Penitùs autem tranſiit telum: id quidem rursùs in terram
Antè Merionis fixum eſt pedem: At avis
Malo inſidens navis prorâ-cæruleæ,
Collum ſuſpendit, ſimul & alæ denſæ diſtenſæ ſunt.
Velox autem ex membris anima avolavit, longéque ab illo *Malo*
Decidit: populi verò admirabundi-ſpectabant, ſtupebántque.
Meriones autem bipennes decem omnes ſuſtulit;
Teucer verò ſecuriculas portavit cavas ad naves.
At Pelides depoſuit quidem prælongam haſtam,
Depoſuit & lebetem igni-nunquam-admotum bovis-pretio-æſtimandum floribus-varium
In circo ferens; Et continuò jaculatores viri ſurrexerunt:
Surrexit quidem Atrides latè-dominans Agamemnon,

Ver. 871.——ἴθυνεν.] *Al.* ἰθύνῃ.
Ver. 872.——ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.] Vide ſuprà ad ά, 75.
Ver. 874. Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων.]
Jam vacuo lætam cœlo ſpeculatus, & alis Plaudentem, nigra figit ſub nube columbam.
Decidit exanimis, vitamque reliquit in aſtris
Aëriis, fixamque refert delapſa ſagittam.
Æn. V. 515.
Ibid.——ὑπαὶ.] *Al.* ὑπό.
Ibid.——εἶδε.] *Al.* ἰδεῖν.
Ver. 875.——μέσσην.] *Al.* μέσσης.
Ver. 877.——πάγη.] Vide ſuprà ad δ', 185.
Ver. 879.——ἀπεκρέμασεν.] Vide ſuprà ad ά, 67.
Ibid.——πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.] Συνεκρότησε τὰ πτερά. *Schol.*
Ver. 882.——ἄρα.] *Ut æquum erat*——.
Ibid.——πελέκεας.] Vide ſuprà ad *ver.* 114 & 856.
Ibid.——δέκα πάντας.] Vide ſuprà ad τ', 247.
Ver. 885.——ἀνθεμόεντα.] Ἤτοι, ὃν εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἀλλ' ἀναθηματικόν· ἢ ἀνθῳδῆ. *Schol.*
Ver. 886.——ἥμονες.] Ἀκονῆσαι. *Schol.*
Ver. 887.——εὐρυκρείων.] Vide ſuprà ad ά, 102.

Ver.

Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδην, ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἁπάντων,
Ἠδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
Ἔρχευ, ἀταρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
Εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

Surrexit & Meriones, famulus ſtrenuus Idomenei.
Inter eos autem ipſe dixit pedibus valens nobilis Achilles;
" Atride, ſcimus enim, quantùm antecellis omnibus,
" Et quantùm viribúſque & jaculationibus es præſtantiſſimus:
" Quare tu quidem hoc præmium habens cavas ad naves
" Vade, at haſtam Merioni heroï demus,
" Si tu utique tuo animo velis; hortor enim ego ſanè.
Sic dixit: Neque non obſecutus eſt rex virorum Agamemnon.
Dedit autem Merioni haſtam æream: ſed ille heros
Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

Ver. 890.—ἴδμεν γὰρ.] Refertur iſtud γὰρ ad id quod elegantèr reticetur; " *Nihil opus* " *ut tu certamen ineas, ſcimus* ENIM, &c." *Ibid.*——προβέβηκας.] *Antecellis*; non *antecelluiſti*. Vide ſuprà ad ν, 736; & ad ι, 37.

Ver. 894.——ἐθέλοις.] Cod. *Harleian.* ἐθέλεις. *Al.* ἐθέλῃς.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ω΄ ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΖΕΥΣ κηδόμενος Ἕκτορος, Θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδῷ τὸ ἥρως τὸ σῶμα· Ἶριν δὲ πρὸς Πρίαμον ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τῷ παιδὸς ἀπολάβοι. Ὁ δὲ, πρυτεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, κομίσαντος τὰς Ἑλληνικὰς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν· καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος λύτρα.

Ἄλλως.

Ὦ, Πρίαμος νέκυν υἷα λαοῖν, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Ἄλλη.

Ὦ, νέκυν Ἕκτορα παῖρὶ λύτρων πόρεν εἵνεκ' Ἀχιλλεύς.

Λῦτο δ' ἀγὼν, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Ἐσκίδναντ' ἴέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
Ὕπνῳ τε γλυκερῷ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαίε, φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐσσύφετ' ἔνθα κἀ ἔνθα
Πατρόκλου πόθεών ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ·

SOLUTUS autem est spectatorum consessus, populique celeres ad naves quisque
Dispergebantur ituri; Illi quidem cœnæ curam gerebant,
Seque somno dulci ut satiarent: At Achilles
Flebat, chari sodalis memor, neque illum somnus
Capiebat cuncta domans, sed volvebatur huc & illuc,
Patrocli desiderans vigoremque & animos magnos:

Ver. 1. Λῦτο δ' ἀγὼν.] Rectè hîc *Barnesius*; "Λῦτο, inquit, pro ἐλέλυτο, *Attice*; ——nam λῦτο, pro ἐλέλυτο, *priscè* corripit." Vide supra ad φ', 114.

Ibid.—ἀγὼν.] Νῦν τὸ ἄθροισμα τῶν θεατῶν. *Scbol.*

Ver. 4. Κλαῖε.] Vide supra ad ν', 84.

Ver. 6.—ἀδροτῆτά.] *Al.* ἀνδρότητα. Vide supra ad ω', 857.

Ver.

Ἠδ' ὁπόσα τολύπευσε ζὺν αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεα,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναΐξας
Δινεύεσκ' ἀλύων, παρὰ θῖν' ἁλός· οὐδέ μιν ἠὼς
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπείρ ἄλα τ' ἠιόνας τε·
Ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι δησάσκετο δίφρῳ ὄπισθεν·
Τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος,
Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο· τὸνδε δ' ἔασκεν
Ἐν κόνι ἐκλανύσας προπρηνέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροΐ, φῶτ' ἐλεαίρων
Καὶ τεθνειότα περ· περὶ δ' Αἰγίδι πάντα καλύπτε
Χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἕλκυσάζων·

Et quot peregerat cum ipso, & passus fuerat labores,
Virorúmque prœlia, periculosósque fluctus emensus:
Hæc recordans, uberes lachrymas defundebat,
Interdùm in latera jacens, interdùm verò
Supinus, interdùm autem pronus; & mox rectus exurgens
Oberrabat mœsto animo, præter littus maris: neque ipsum aurora
Apparens latebat super maríque littoribúsque:
Sed is, postquam junxerat sub curribus veloces equos,
Hectorem trahendum ligabat post currum;
Ter autem cum raptârat circa sepulchrum Menœtiadæ mortui,
Rursùs in tentorio quiescebat, illúmque relinquebat
In pulvere extensum pronum: At ejus Apollo
Omnem turpitudinem arcebat à corpore, virum miserans
Etiam mortuum: Ægide autem totum contegebat
Aureâ, ut nè ipsum laceraret raptans.

Ver. 7.—ὁπόσα τολύπευσε.] Edidit *Barnesius*, ὁπόσ' ἐπολύπευσε. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 51.

Ibid.——καὶ πάθεν ἄλγεα.] Pronunciabatur ἄλγη.

Ver. 8. Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.] Τὸ δὲ, πείρων, τοῖς κύμασι προσνεμητέον· τοῖς δέ γε πολέμοις ἐπιλοιπὸν εἰκεῖαν τινὰ ἑτέραν μεταχήν· συνήθη δὲ τῇ ποιήσει καὶ τὰ τοιαῦτα· ὁποῖον, ζὺν πολλοῖς ἄλλοις, καὶ τὸ, Σῖτον καὶ οἶνον ἐδόντας. *Eustath.* Porrò & πείρων hîc legi notat idem *Eustathius*; Πάμφιλος δέ, φασι, περισπᾷ τὸ πείρων, παράγων εἰς ὁμοιότητα τὸ, πειρόωσι, καὶ τὸ, Πειρᾶο μέγα λαῖτμα· ἀφ' ὧν φησὶν εἶναι καὶ τὸ πεῖρων. Atqui iterùm occurrit idem hîc versus, *Odyss.* θ', 183; ν', 91 & 264; quibus omnibus in locis scriptum est πειρῶν, nec variant Codices.

Ibid.——πολέμους, ἀλεγεινά τε.] Cod. *Harleian.* πολέμους, ἀλεγεινά τε.

Ver. 10. Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς καταμει-μενος.] Vituperat hunc locum *Plato*; πάλιν δὲ Ὁμήρου τε δεησόμεθα καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν, μὴ ποιεῖν Ἀχιλλέα, θεᾶς παῖδα, "Ἄλλοτ', "ἐπὶ πλευρὰς καταμείμενον, ἄλλοτε δ' αὖτε "Ὕπτιον, ἄλλοτε δὲ πρηνῆ· τότε δ' ὀρθὸν ἀ-"ναΐσσειν, παίζοντ', ἀλύοντ' ἐπὶ θῖν' ἁλὸς "ἀτρυγέτοιο." *De Republ. Lib.* III. Ubi in transcursu notandæ variæ lectiones.

Ver. 12, 13. Δινεύεσκ'——λήθεσκεν.] Vide suprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 15. Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι.] *Barnesius* edidit Ἕκτορά δ' ἕλκεσθαι, & τὸ "δὲ" μεταθεῖναι contendit; Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad ά, 439; & ad μ', 12.

Ver. 16. Τρὶς δ' ἐρύσας.]

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros. *Æn.* I. 483.

Vide suprà ad χ', 398.

Ver. 18.——ἐκλανύσας.] Vide suprà ad ζ', 58.

Ver. 20.——τεθνειότα.] Vide suprà ad ν', 46; & ad ά, 265.

Ver.

Ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀεικίζεν μενεαίνων·
Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην.
Ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, ὐδὲ ποθ' Ἥρῃ,
Οὐδὲ Ποσειδάωνι, ὐδὲ Γλαυκώπιδι κούρῃ·
Ἀλλ' ἔχον, ὥς ζφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἰλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης·
Ὃς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
Τὴν δ' ἤνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠὼς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μεμηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Σχέτλιοι ἐστὲ, θεοὶ, δηλήμονες· ἠ νύ ποθ' ὑμῖν
Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
Τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι,
Ἢ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ᾧ,

Sic ille quidem Hectorem nobilem indignè tractabat iratus:
Eum autem miserabantur beati dii inspicientes,
Furtóque surripere hortabantur speculatorem Argicidam.
Cæteris quidem omnibus placuit, nequaquam tamen Junonī,
Neque Neptuno, neque oculis cæsiæ virgini:
Sed perstabant, sicut ipsis primùm invisa reddita est Ilios sacra,
Et Priamus & populus, Alexandri propter injuriam;
Qui contumeliosè damnavit deas, quandò ejus ad tugurium venerunt;
Eámque sententiâ comprobavit, quæ ei præbuit libidinem damnosam.
Sed quandò jam exindè duodecima orta erat aurora,
Tum quidem inter immortales dixit Phœbus Apollo;
" Crudeles estis, dii, noxii: nónne quondam vobis
" Hector femora adolevit boum caprarúmque lectarum?
" Eum nunc non sustinuistis, vel mortuum, eripere,
" Suæque uxori videndum, & matri, & filio suo,

Ver. 26.——Ποσειδάων', ὐδέ.] Cod. *Harleian.* Ποσειδάωνι, ὐδέ. Quod eodem modo pronunciandum.

Ibid.——Γλαυκώπιδι.] Vide suprà ad ά, 206.

Ver. 27. Ἀλλ' ἔχον, ὥς ζφιν πρῶτον ἀπήχθετο.]

——Manet altâ mente repostum
Judicium Paridis, spretæque injuria formæ. *Æn.* I. 30.

Ver. 28.——Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης· Ὃς νείκεσσε θεὰς.] Καὶ ὅρα ὅπως τὸν τῦ Τρωϊκῦ πολέμου αἰτιωτάτην πρᾶξιν τῷ τέλει τῆς Ἰλιάδος ἐταμιεύσαλο· ἐπὶ τοσύτον ἀναρτήσας τὸν ἀκροατήν. Τινὲς δὲ ἀθετῦσι κὴ τῦτον τὸν τύπον· εἰ γὰρ ἤδει, φασὶ, τὴν περὶ τῦ κάλλους κρίσιν ὁ ποιητὴς, πολλαχῦ ἂν ἐμνήσθη αὐτῆς. Καὶ μὴν ἐςὶ πρὸς τῦτο εἰπεῖν, ὅτι πολλῶν κὴ ἄλλων ἅπαξ ὁ ποιητὴς ἐμνήσθη, ἅπερ οὐκ ἠθέτηνται. *Eustath. Macrobius* ex eorum numero, qui locum hunc repudiârunt, videtur fuisse; " Nullam," inquit, " commemorationem de Judicio Paridis *Homerus* " admittit." *Lib.* V. *cap.* 16. Quâ de re acriùs à *Scaligero* reprehenditur, *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. *sub fine.*

Ver. 30. Τὴν δ' ἤνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.] Τινὲς γράφυσιν ὅτως· Τὴν δὲ ἤνεσεν, ἣ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνάμενε. *Eustath.*

Ver. 32. Καὶ τότ' ἄρ'.] *Et tunc utique*——.

Ibid.——ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.——Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide suprà ad ά, 43.

Ver. 33.——δηλήμονες.] *Al.* ζηλήμονες· uti *Odyss.* ά, 118.

Ibid.——ὑμῖν.] Cod. *Harleian.* ὔμμιν. Quo modo & in MS. *Cantab.* scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 36.——τέκεϊ ᾧ.] Quâ ratione, τέκεϊ,

Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κέ μιν ὦκα
Ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ στέρεα χερίσειαν.
Ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ, θεοὶ, βέλεσθ' ἐπαρήγειν,
Ὧ ἔτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, ἔτε νόημα
Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὡς, ἄγρια οἶδεν,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἂρ μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
Εἴξας, εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
Μέλλει γάρ πε τὶς καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἱόν·
Ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·
Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
Αὐτὰρ ὅγ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Ἵππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἑταίροιο φίλοιο
Ἕλκει· ἀ μήν οἱ τό γε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον,

" Et patri Priamo, populisque; qui eum celeritèr
" Igne comburerent, & justa persolverent:
" Sed pernicioso Achilli, Dii, vultis favere,
" Cui neque mens est æqua, neque animus
" Flexibilis in pectoribus: sed leo tanquam, agrestia sapit,
" Qui magnisque viribus & superbo animo
" Obsecutus, vadit ad pecudes hominum, ut dapes accipiat:
" Sic Achilles misericordiam quidem perdidit, neque ei pudor
" Est, qui viros valdè lædit, atque juvat.
" Aliquis enim utique etiam chariorem alium perdidit,
" Sive fratrem uterinum, seu & filium;
" Et tamen postquàm defevit, statim luctum remittit:
" Patientem enim Fata animam indiderunt hominibus.
" Sed hic Hectora nobilem, postquàm *eum* charâ vitâ privavit,
" A curru religans, circum sepulchrum sodalis dilecti
" Trahit: haud tamen ei hoc honestum, neque utile.

τεῖ, hîc ultimam producat; item πασίγνητον, *ver.* 47; & τεὸν, *ver.* 56; & συκτὸν, *ver.* 75; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 38.——κλυτότεχναι.] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 39.—ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ.] Vid. sup. ad ά, 2.

Ver. 40.——ἄρ.] *Ut nôstis*——. *Ut videtis*——.

Ver. 42. Ὅς.] *Qui scilicèt*——.

Ibid.——βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ Εἴξας.]

——irarumque omnes effundit habenas.
Æn. XII. 499.

Vide suprà ad ί, 594.

Ver. 44.—οὐδέ οἱ αἰδὼς Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.] Sic *Hesiodus*,

Αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 316.

Et *Euripides*;

Αἰδώς τε δισσαὶ δ' εἰσὶν· ἡ μὲν οὐ κακὴ,
Ἡ δ' ἄχθος οἴκων.——
Hippolyt. Cor. 385.

Ὁμήρου τε εἰκότως, " Αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρα μέγα " Σίνεται ἠδ' ὀνίνησι." Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ γράφει·

" Αἰδοῦς καὶ αὐτὸς δυσκρίτως ἔχω περὶ·
" Καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς, κἄστιν οὐ κακὸν μέγα."
Clem. Alexand. Strom. Lib. vi.

Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ πτωχημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.
Odyss. ρ', 347.

Ver. 46. Μέλλει γάρ πευ.] *Al.* Μέλλει μέν πευ.

Ver. 51. Ἵππων ἐξάπτων.] *Al.* Ἁρμοῖσι ἐξάπτων.

Ver.

Μὴ, ἀγαθῷ περ ἐόντι, νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
Εἴη κεν κἠ τοῦτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
Εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ κἠ Ἕκτορι δήσεσθε τιμήν.
Ἕκτωρ μὲν θνητός τε, γυναικά τε θῆσατο μαζόν·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ἔστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
Θρέψα τε, κἠ ἀτίτηλα, κἠ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
Πάντες δ' ἀνήιάσθε, θεοὶ, γάμε· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν.
Οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μιῆ ἔσσεται· ἀλλὰ κἠ Ἕκτωρ
Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
Ὣς γὰρ ἐμοίγ'· ἐπεὶ ὄτι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,

" Nè, forti licèt, succenseamus ei nos:
" Insensilem enim jam terram contumeliâ afficit furens.
Hunc autem irata allocuta est ulnas-candida Juno;
" Sic sanè & hoc tuum verbum, Argenteo-arcu-insigni,
" Si quidem parem Achilli & Hectori constituetis honorem,
" Hector quidem mortalisque, mulierisque suxit mammam:
" At Achilles est deæ proles, quam egò ipsa
" Nutrivique, & educavi, & viro dedi uxorem
" Peleo, qui ex animo charus fuit immortalibus:
" Omnes autem interfuistis, dii, nuptiis, intérque tu hos
" Epulabaris, tenens citharam, ô malorum sodalis, semper perfide.
Illam verò respondens alloquutus est nubes-cogens Jupiter;
" Juno, nè jam omninò irascaris diis.
" Haud etenim honor idem erit: sed & Hector
" Charissimus erat diis hominum, qui in Ilio sunt;
" Sic enim mihi quidem: quià nunquam jucunda prætermittebat munera.
" Non enim mihi unquam ara caruit convivio æquali,

Ver. 54. Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει.] Ἀντὶ τῦ, ἀναίσθητον ζῶμα ὑβρίζει. *Schol.* Οὔτε τοῖς ἄλλοις, ὅσοι μὴ αἰσθάνονται, ὀργίζονται· οὔτε τοῖς τεθνεῶσιν ἔτι, ἃς πεποιθόσι τε τὸ ἰσχαλέον, ἢ οὐκ ἀλγήσουσιν δὲ αἰσθησομένοις ἢ οἱ ὀργιζόμενοι ἐφίενται. Διὸ τῦ περὶ τῦ Ἕκτορος ὁ ποιητὴς, παῦσαι βαλόμενος τὸν Ἀχιλλέα τῆς ὀργῆς τεθνεῶτος, " Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων." *Aristot. Rhetoric. Lib.* II. *cap.* 3.

Ver. 55.—λευκώλενος Ἥρη.] Vide suprà ad ά, 572; & ad ό, 92.

Ver. 60.—ἀτίτηλα.] Cod. *Harleian.* ἀτιτάλα.

Ver. 61. Πηλεῖ.] *Al.* Πηλέϊ, & Πηλῇ.

Ver. 61, 91, & 107.—ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 63. Δαίνυ'.] *Barnesius* in uno MS. scriptum repperit, Δαίνυσ'.

Ver. 64.——νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 67, 68, 69. Φίλτατος ἔσκε——ἡμάρτανε δώρων——ἐδεύετο δαιτὸς.] *Charissimus esse solebat——dona prætermittere solebat——convivio carere solebat——.* Vide suprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 69.—δαιτὸς ἐΐσης.] Καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι ἐνέμοντο· ὅθεν ἴσας φησὶ πάντας δαῖτας, ἀπὸ τῆς ἰσότητος.——Ἐπείσθη δὲ Ζηνόδοτος, δαῖτα ἴσην, τὴν ἀγαθὴν λέγεσθαι. *Athenæus, Lib.* I. *cap.* 10. Vide suprà ad ά, 468.

Ver.

Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, (οὐδέ πη ἐστὶ
Λάθρη Ἀχιλλῆος) θρασὺν Ἕκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Ἀλλ' εἴτις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
Ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε, καὶ Ἴμβρου παιπαλόεσσης,
Ἔνθορε μείλανι πόντῳ, ἔπεσε δὲ λίμνη.
Ἡ δέ, μολυβδαίνη ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
Ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἔμβεβαυῖα,

70 "Libaminéque, nidoréque: hunc enim ſortiti ſumus honorem nos.
"Sed tamen furto quidem ſurripere omittamus (neque ullo modo licet
"Clam Achille) audacem Hectora: certè enim ei aſſiduè
"Mater adeſt ſimul noctéſque & dies:
"Sed ſiquis vocet Deorum Thetin ad me,
75 "Ut quoddam ei dicam prudens verbum, ut Achilles
"Dona à Priamo accipiat, atque Hectora redemptum reddat.
Sic dixit: Surrexit autem Iris curſu procellas-æquans nunciatura.
Inter itaque Samúmque, & Imbrum aſperam,
Inſiliit nigro ponto, ingemuitque palus.
80 Ipſa autem glandulæ-plumbeæ ſimilis, in imum delapſa eſt,
Quæ agreſtis bovis cornu impoſita,

Ver. 71.——ἰάσομεν.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 73.——παρμέμβλωκεν.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 74. Ἀλλ' εἴτις καλέσειε.] Τὸ "Ἀλλ' "εἴτις καλέσειε Θέτιν,"——ταυτόν ἐςι τῷ, Ἀλλ' ἄγε τις καλεσάτω. Κατ' ἔλλειψιν δὲ δοκει ἡ αὐτὸ ἐσχηματίσθαι, ὡς τῦ ὅλῃ τοιῦτο ὄνῳ· Ἀλλ' εἴτις καλέσειε τὴν Θέτιν, θέλοιμι ἂν τῦτο, ἢ βυλαίμην, ἢ τοιόνδε τι. *Eustath.* De hujuſmodi Apoſiopeſi, vide ſuprà ad κ', 111; item ad ά, 135 & 340. *Barneſius*, hoc in loco, pro εἴτις legi poſſe conjicit, Ἶρις. Sed hoc longè minùs eſſet venuſtum.

Ver. 76.——ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.] Vide ſuprà ad ά, 20.

Ver. 77.——ἀελλόπος ἀγγελέουσα.]

——at illa leves cœli demiſſa per auras. *Æn.* XI. 595.

Ver. 78. Μεσσηγὺς.] Vide ſuprà ad έ, 769.

Ver. 79. Ἔνθορε μείλανι πόντῳ.] Τῷ ἢ ἔτι νῦν καλυμένῳ Μίλανι Πόντῳ. *Schol.* Μίλας δὲ πόντος ὁ ὕςερον Καρδιανὸς κόλπος ἀπὸ Καρδίας πόλεως. *Eustath.* Equidem crediderim potiùs Epitheton hoc [μείλανι] apud Poëtam omni Mari commune, ut ἠεροειδέϊ, οἴνοπι, &c.

Ibid.——ἔπεσε δὲ λίμνη.] *Al.* ἐπεςενάχησε, Quo modo & legit Codex *Harleianus*. Cæterùm in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*, ἐπεσενάχισε. Quod ferri non poteſt. Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 80, 81, 82. Ἡ δὲ, μολυβδαίνη ἰκέλη, &c.] *Plato* in *Ione* verſus hoſce legit, aut memoritèr citat, hoc modo;

Ἡ δὲ, μολυβδαίνη ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ἴκανεν,
Ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἔμμεμαυῖα,
Ἐρχέμεναι ὠμησῆσι μετ' ἰχθύσι πῆμα φέρουσα.

Τὸ δὲ ὑπὸ τῦ ποιητῦ λεγόμενον, "Ἡ δὲ, μολυβδαίνη ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, Ἥ τι, &c." παραπύονλες ἔνιοι, βοείαις θηξὶν οἰονλαι πρὸς τὰς ὁρμιὰς χρῆσθαι τὰς παλαιὰς· κέρας γὰρ τὴν τρίχα λέγεσθαι, ἡ τὸ κείρασθαι διὰ τῦτο, ἡ κυρὰν ἡ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κηροπλάςην, φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην, ἡ καλλωπιςήν. Ἔςι δὲ ὐκ ἀληθὲς· ἱππείαις γὰρ θηξὶ χρῆνται. *Plutarch. de Solertiâ Animalium.*

Ibid.——μολυβδαίνη.] Μολυβδίνη, ὁρμὴ μόλυβδος δὲ ἐφίκεσθαι τῷ ἀγκίςρῳ εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω. *Schol.*

Ver. 81.——βοὸς κέρας.] Οἱ μὲν κυρίως· οἱ δὲ τὴν τρίχα· ἄμεινον δὲ νοεῖν κεράτιόν τι ἐμ-

Ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα·
Εὗρε δ' ἐνὶ ζπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
Εἵαθ' ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἣ δ' ἐνὶ μέσσης
Κλαῖε μόρον ἧ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Ἆσσον δ' ἱσαμένη ποσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ὄρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
Εἶμι μέν· ὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅ, τι κεν εἴπῃ.
Ὡς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
Κυάνεον, τοῦ δ' ὔτι μελάνδερον ἔπλετο ἔσθος.
Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης·
Ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς οὐρανὸν αἰϊχθήτην·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες

Descendit cruda-vorantibus piscibus mortem ferens:
Invenit autem in specu cavâ Thetin, circùm autem & aliæ
Sedebant frequentes marinæ deæ: ipsa verò in mediis
Flebat fatum sui filii eximii, qui ei erat
Periturus in Trojâ glebosâ, longè à patriâ.
Propè autem stans allocuta est pedibus velox Iris;
" Surge, Theti, vocat Jupiter æternis consiliis pollens.
Huic autem respondit deindè dea Thetis pedes-argentea;
" Curnam me ille jubet *venire* magnus Deus? Vereor autem
" Miscerī immortalibus; habeo enim dolores innumeros animo.
" Ibo tamen; neque irritum verbum erit, quodcunque dixerit.
Sic fata, velum accepit augustissima dearum
Atrum, eóque nullum nigrius erat vestimentum.
Perrexit autem ire, pedibúsque ventosa velox Iris
Præibat; & circum ipsas diducebatur unda maris.
Littus verò ut conscenderant, in cœlum se-proripuerunt:
Invenerunt autem latè-sonantem Saturnium, circúmque cæteri omnes

προκεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποδιδρώσκωσι τὴν ὁρμιάν. *Schol.* Vide ad *ver.* 80.

Ver. 84.—ὁμηγερέες ἅλιαι.] Quâ ratione, ὁμηγερέες, hîc ultimam producat; item μόρον & ὅς, *ver.* 85; & ἅλιον, *ver.* 92; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.——μίσσης.] *Al.* μίσσαις.

Ver. 85. Κλαῖε.] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 86—88. Φθίσεσθ'——ἄφθιτα.] Vide suprà ad ν', 339.

Ver. 88. Ὄρσο, Θέτι.] Edidit *Barnesius*, Ὄρσο, Θέτις. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 91.——ἄκριτα.] Vide suprà ad ά, 309 & 314.

Ver. 92.——εἴπῃ.] *Al.* εἶπῃ.

Ver. 94. Κυάνεον.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 96.—ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.]

——Simul alta jubet discedere latè
Flumina, quà juvenis gressus înferret; at illum
Curvata in montis faciem circumstetit unda,
Accepitque sinu vasto.——
Georg. IV. 350.

Ver. 98.——εὐρύοπα Κρονίδην.] Malè hîc *Barnesius*; " Pro εὐρυόπην Κρονίδην, (inquit,) " *Vocativus* pro *Accusativo*." Quod plànè est absurdum; & nè de *nominativo* quidem ullâ ratione ferri potest. Vide suprà ad ά,

Εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
Ἡ δ' ἄρα παρὰ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε,
Καί ῥ' εὐφρήνη ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα κἀγὼ αὐτός·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·
Ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι, καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην·
Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προθέλυμαι,
Αἰδῶ καὶ φιλότητα τὴν μετόπισθε φυλάσσων.
Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, καὶ υἱέϊ σῷ ἐπίτειλον·
Σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν·
Αἴνεν ὥς ἐμέ τε δείσῃ, ἀπὸ δ' Ἕκτορα λύσῃ.

Sedebant frequentes beati dii immortales:
Ipsa autem Jovi patri assedit, cessitque Minerva.
Juno verò aureum pulchrum poculum in manu posuit;
Et consolabatur verbis: Thetis autem reddidit, postquàm-bibisset.
Inter hos verò sermonem orsus est pater hominúmque deûmque;
" Venisti ad Olympum, dea Theti, mœsta licèt,
" Luctum non-obliviscendum habens in præcordiis; novi & ipse:
" Sed & sic dicam, cujus te gratiâ huc vocavi:
" Novem-dies jam contentio inter immortales orta-est
" Hectoris de cadavere, & Achille urbium-vastatore:
" Furto autem surripere hortabantur speculatorem Argicîdam;
" At ego hanc gloriam Achilli tribuo,
" Reverentiam in te & amicitiam in posterum servans.
" Ocyùs ad castra descende, & filio tuo præcipe:
" Irasci ei dic Deos, méque supra omnes
" Immortales indignatum esse, quòd animo furenti
" Hectorem detinet apud naves recurvas, neque redemptum-reddidit:
" Si quo pacto méque vereatur, Hectorémque redemptum-reddat.

175 & 498; item ad ω', 185. Εὐρύοπα, hoc in loco, est ab Εὐρύοψ.

Ver. 101.—— χρύσεον.] Pronunciabatur χρύσων. Prima enim necessariò producitur. Vide suprà ad ύ, 272; & ad γ', 523.

Ver. 103.—— πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide suprà ad ό, 12.

Ver. 107.—— ὄρωρεν.] Vide suprà ad β', 810; & ad ά, 37.

Ver. 108.—— ἀμφὶ νέκυι.] Vide suprà ad ω', 321 & 526.

Ibid.—Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ.] Vide suprà ad β', 278.

Ver. 110.—— προθέλυμαι.] *Al.* προϊάπτω.

Ver. 114 & 135. Ἀθανάτων.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 115, 116, 118.—— ἀπέλυσεν—— λύσῃ—— Λύσασθαι.] Vide suprà ad ά, 20.

Ver. 116.—— τε δείσῃ.] Quâ ratione, τι, hîc producatur; item Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 119 & 147; & τίς, *ver.* 149; & γάρ, *ver.* 153; vide suprà ad ά, 51.

Αὐταρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰἐξασα.
Ἷξεν δ' ἐς κλισίην ἔ υἱέος, ἐν δ' ἄρα τὸν γε
Εὗρ' ἀδινὰ ϛενάχονϛα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Ἐσσυμένως ἐπένονϛο, καὶ ἐντύνοντ' ἄριϛον·
Τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευϛο.
Ἡ δὲ μάλ' ἆγχ' αὐτοῖο καθέζεϛο πότνια μήτηρ,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὐδέ τι ϛίτυος

" Cæterùm ego ad Priamum magnanimum Irin mittam,
" Ut-redimat dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
" Donáque Achilli ferat, quæ animum placent.
Sic dixit: Neque non-obsecuta est dea Thetis pedes-argentea:
Descendit verò ab Olympi verticibus impetu-facto.
Pervenit autem ad tentorium sui filii, intúsque illum
Invenit crebros effundentem gemitus; dilecti autem circum ipsum socii
Properè curabant, & apparabant prandium:
Illis verò ovis villosa magna in tentorio mactata erat.
Admodùm autem propè ipsum consedit veneranda mater,
Manúque ipsum demulsit, verbáque fecit, dixítque;
" Fili mi, quoúsque lugens & mœrens,
" Tuum edes cor, memor neque cibi omninò,

Ver. 121. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰἐξασα.] Vide suprà ad χ', 187.

Ver. 122.—ἄρα.] Non hîc supervacaneum est istud " ἄρα." Sententiam enim connectit cum eo quod præcessit, *ver.* 3, &c.

Ver. 124.——ἐντύνοντ' ἄριϛον.] Ita necessariò legendum: *Al.* ἐντύνοϛο ἄριϛον. Quod nullo modo ferri potest; nam ἄριϛον, *prandium*, primam producit:

Ὥρα ἔμως κ' εἰς οἶκον· ἀνάριϛος Διοκλειδᾶς. *Theocrit. Idyll.* XV. 146.

Καὶ πρὸς τούτοις ἀριϛώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσίμαξεν. *Aristoph. Equit.* 812.

Εἰς ζ' βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριϛον παραβήσει. *Id. Vesp.* 611.

Ἐπὶ τοῖσδε τὰς πρίσεις ἐπ' ἄριϛον καλῶ. *Id. Avib.* 1601.

Ἄριϛον προτίθεϛο καὶ ἄτθ' ἥδιϛα μάσασθαι. *Id. Pace*, 1280.

Δεῦ ταῦθ' ἵν' ἀριϛᾶτε——. *Id.* Ἐκκλησιαζ. 468.

Cæterùm de duorum priorum *Aristophanis* istuum rhythmo, vide suprà ad ζ', 146.

Porrò idem error irrepsit, *Odyss.* π', 2; Ἐντύνοϛο ἄριϛον ἅμ' ἠοῖ——

qui tamen versus rectè scriptus occurrit apud *Athenæum, lib.* I. *cap.* 9;

Ἐντύνοντ' ἄριϛον ἅμ' ἠοῖ——.

Malè igitur *Phil. Labbè*; " Ἄριϛον, *pran-* " *dium*," (inquit) melius primam breviat, " quamvis ἀνάριϛος, *impransus*, secundam " extendat apud plerosque." *Prosodia, p.* 124. Vide suprà ad κ', 299.

Ibid.——ἄριϛον.] Ἄριϛον δὲ λέγει νῦν τὸ πρωϊνὸν, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀκράτισμα· ὥσπερ αὖ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄριϛον ὁ Ποιητὴς φησὶ δεῖπνον——· τὸ δὲ δεῖπνον, δόρπον. *Schol.* Vide *Athenæum, lib.* I. *cap.* 9, 10: Item *Plutarchum, Sympos. lib.* VIII. *Probl.* 6.

Ver. 127. Χειρί τέ μιν κατέρεξεν.]

——dextrâque prehensum
Continuit, roseoque hæc insuper addidit ore. *Æn.* II. 592.

Ver. 128.—τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων, Σὴν ἔδεαι κραδίην.] Ita suprà ζ', 202;

Ὃν θυμὸν κατέδων——.
Nec te tantus edat tacitam dolor——. *Æn.* XII. 801.

Ver. 129.—οὐδέ τι ϛίτυος.] *Al.* ὔτε τι ϛίτυος. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
Μίσγεσθ'· ἤ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλά τοι ἤδη
Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη.
Ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεὰς, εἰ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκλον' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τῇδ' εἴη, ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
Ὣς οἵγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἶριν δ' ὤτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο,
Ἄγγελον Πριάμῳ μεγαλήτορι, Ἴλιον εἴσω,
Λύσασθαῖ φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,

" Neque cubilis? Bonum verò mulieri in amore
" Miſceri: Non enim mihi diù vives, ſed tibi jam
" Propè adeſt mors & fatum violentum.
" Sed mihi auſculta ocyùs; Jovis enim tibi nuncia ſum:
" Iraſci tibi ait deos, ſéque ſupra omnes
" Immortales indignatum eſſe, quòd animo furenti
" Hectorem detines apud naves recurvas, neque redimi paſſus es.
" Sed agedum redemptum redde, mortuíque accipe pretia.
Hanc verò reſpondens allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Huc adſit, qui pretium ferat, & cadaver aſportet,
" Si quidem ſerio animo Olympius ipſe jubet.
Sic hi quidem in navium cœtu matérque & filius
Multa inter ſe verba alata dicebant.
Irin autem impulit Saturnius ad Ilium ſacram;
" Vade age, Iri velox, relictâ ſede Olympi,
" Nuncia Priamo magnanimo, ad Ilium,
" Ut redimat charum filium, profectus ad naves Achivorum;
" Donáque Achilli ferat, quæ animum placent,

Ver. 130.—ἀγαθὸν δὲ.] Πάλιν αἴσχιστα δοκεῖ τὸν υἱὸν ἡ Θέτις ἐφ' ἡδονὰς παρακαλεῖν, καὶ ἀναμιμνήσκειν ἀφροδισίων· ἀλλὰ κ' ἄϊλαῦβα δεῖ παραθεωρεῖν τὴν τῦ Ἀχιλλέως ἐγκράτειαν, ὅτι τῆς Βρισηΐδος ἐρῶν, ἡκύσης πρὸς αὐτὸν, εἰδὼς τὴν τῦ βίυ τελευτὴν ἐγγὺς ὖσαν, ὑ Ζπεύδει τῶν ἡδονῶν πρὸς ἀπόλαυσιν, οὐδ' (ὥσπερ οἱ πολλοὶ) πενθεῖ τὸν φίλον ἀπραξία καὶ παραλείφει τῶν καθηκόντων, ἀλλὰ τῶν μὲν ἡδονῶν διὰ τὴν λύπην ἀπέχεται, ταῖς δὲ πράξεσι καὶ ταῖς στρατηγίαις ἐνεργός ἐςι. *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Cæterùm locum hunc à Veterum nonnullis repudiatum teſtatur *Euſtathius.*

Ver. 132.—παρέστηκεν.] Vide ſuprà ad ϑ', 434.

Ver. 138. Τὴν δ'.] Vide ſuprà ad ά, 571 & ad Ϛ', 160.

Ver. 139. Τῇδ' εἴη, ὃς ἄποινα φέροι.] Ἐνταυθα ἔςω, ἐνθάδε ἡκέτω ὁ κομίζων τὰ λύτρα. *Schol.*

Ibid.——ἄγοιτο.] *Al.* ἄροιτο.

Ver. 140. Εἰ δὴ.] *Si reverà, ut dixiſti—.*

Ver. 144. Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα.]

Labere Nympha polo, finetque inviſe Latinos. *Æn.* XI. 588.

Vide & ſuprà ad ό, 158.

Οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κήρυξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτις
Νεκρὸν ἄγοι πρότι ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
Μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος.
Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην,
Ὅς ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
Αὐταὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
Οὔτε γὰρ ἔκφρων, οὔτ' ἀσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων.
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ὣς ἔφατ'. ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Ἶξεν δ' ἐς Πριάμοιο. κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον. ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
Ἐγκυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ

" Solus, neque quis alius unà Trojanorum eat vir.
" Præco aliquis eum comitetur ſenior, qui dirigat
" Mulas & rhedam volubilem, atque retrò
" Mortuum aſportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.
" Neque omninò ei mors obverſetur animo, neque omninò terror:
" Talem enim ei ducem-viæ dabimus Argicîdam,
" Qui ducet, uſquedum ducendo prope Achillem conſtituerit.
" At poſtquàm duxerit intra tentorium Achillis,
" Neque ipſe interficiet, aliôſque omnes prohibebit:
" Neque enim eſt imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;
" Sed perquàm humanè ſupplici parcet viro.
Sic dixit: Surrexit autem Iris curſu-procellas-æquans nunciatura:
Pervenit autem in Priami *domum*; invenit verò clamorémque luctúmque.
Filii quidem patrem circumſedentes in aulâ,
Lacrymis veſtimenta perfundebant: ipſe verò in mediis ſenex
Obvolutâ chlænâ tectus; circúmque multus

Ver. 149. Κήρυξ.] Edidit *Barneſius* Κῆρυξ. Verum, ut opinor, minùs rectè. Vide ſuprà ad β', 267.

Ibid.—ἰθύνοι.] Cod. *Harleian.* ἰθύνει. *Al.* ἰθύνῃ.

Ver. 150, 179, & 189.—ἄμαξαν.] Vide infrà ad *ver.* 711 & 782.

Ver. 153.—ὀπάσσομεν.] Rectè cum duplici σ. Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 154. Ὅς ἄξει.] Edidit *Barneſius* ex conjecturâ Ὅς ῥ' ἄξει. Minùs rectè: præſertim cùm hoc ad Priamum ſolum referri videatur. Cæterùm quâ ratione ferri poſſit Vulgata Lectio, vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 157. Οὔτε γάρ ἔκφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων.] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὰς παλαιὰς διέλαβεν ὁ Ποιητὴς διαλαχέων, ὅθεν ἔχονται εἰς τὸ ἀδικεῖν ἄνθρωποι· ἢ γὰρ δι' ἀσυνεσίαν, ὃ δηλοῦσαι διὰ τὸ "ἄφρων"· ἢ ἀκόντως, ὁ δηλοῖ Ὅμηρος διὰ τοῦ "ἄσκοπος," ὁ σημαίνει τὸν μὴ τοῦ συμφέροντος φροντίζοντα—· ἢ ἑκουσίως, ὃ διὰ τοῦ "ἀλιτήμων" ἐδήλωσεν· ἁλιτήμων γὰρ, ὁ ἑκουσίως ἁμαρτάνων. *Euſtath.*

Ver. 158 & 187.——ἱκέτεω πεφιδήσεται.] Pronunciabatur ἱκέτω.

Ver. 161. Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ.]

Hîc matres, miſeræque nurus, hîc cara ſororum
Pectora mœrentum, puerique parentibus orbi. *Æn.* XI. 215.

Ibid.—αὐλῆς.] Τῷ περιέλειχισμένῳ καὶ ὑπαίθρῳ τόπῳ. *Etymolog. Magn.* à *Barneſio* citatum.

Ver. 163. Ἐγκυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος.] Οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλανίδι ἐγκυπωμένοις ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν μέλων τύπον φαίνεσθαι. *Schol.*

Κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
Τὴν ῥα κυλινδόμενος καλαμήσατο χερσὶν ἑῇσι.
Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ', ἰδὲ νυοί, ὠδύροντο,
Τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κέαθ' ψυχὰς ὀλέσαντες.
Στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα,
Τυθὸν φθεγξαμένη, (τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·)
Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,
Ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς Ζευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει·
Λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἕκτορα δῖον,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά τε θυμὸν ἰήνῃ,
Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἵτω ἀνήρ.
Κήρυξ τις τοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτις
Νεκρὸν ἄγοι πρωτὶ ἄξυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.

Fimus *affuſus* erat capitíque & cervici ſenis,
Quem quidem volutatus affatim-injecerat manibus ſuis.
Filiæ verò per ædes, & nurus, lamentabantur,
Illorum recordantes, qui jam multíque & ſtrenui
Manibus ſub Argivorum jacebant, vitâ privati.
Stetit autem juxta Priamum Jovis nuncia, atque allocuta eſt,
Summiſsâ voce, (illum autem tremor occupabat artus;)
" Confide, Dardanide Priame, animo, neque omninò formida:
" Non enim tibi ego malum vaticinatura huc venio,
" Sed benevolo animo; Jovis autem tibi nuncia ſum,
" Qui tuî, procul licèt ſit, magnam curam habet, & miſeretur:
" Redimere te jubet Olympius Hectora nobilem,
" Donáque Achilli ferre, quæ animum placent,
" Solum, neque quis alius unà Trojanorum eat vir.
" Præco aliquis te comitetur ſenior, qui regat
" Mulas & rhedam volubilem, atque retrò
" Mortuum aſportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.

Ver. 164. Κόπρος.] Κοινῶς μὲν, τὰ κόπρια· νῦν δὲ, ἡ κόνις. *Schol.*

Ver. 165. Τὴν ῥα.] *Quam utique*———. *Quam ſcilicèt*———.

Ibid.———καλαμήσατο.] *Al.* καλεμήσατο. Male: Fit enim ex ἀμάω. Utì notavit *Barneſius*.

Ver. 166. Θυγατέρες.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ibid.——ἰδὲ νυοὶ.] Quâ ratione, ἰδὲ, hîc ultimam producat; item Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 176; & τίς, *ver.* 178; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.—— ὠδύροντο.] *Al.* ὠδύραντο. Sed minùs rectè. Vide ſuprà ad γ', 84.

Ver. 171.——μηδέ τι τάρβει.]
——timor omnis abeſto. *Æn.* XI. 14.

Ver. 172. Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω.] Τυτίσιν ὁ κακὸν κληδονιζομένη. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 16. Vide ſuprà ad ά, 105.

Ver. 173.—Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, Ὅς Ζευ, ἄνευθεν ἐὼν,———ἐλεαίρει.]
Imperio Jovis huc venio, qui———
——cœlo tandem miſeratus ab alto eſt.
Æn. V. 726.

Ver. 175 & 195. Λύσασθαι.] Vide ſuprà ad ά, 20.

Ver. 178. Κήρυξ.] Vide ſuprà ad *ver.* 149.

Ibid.—ἰθύνοι.] *Al.* ἰθύνῃ. Ut ſuprà *ver.* 149.

Ver.

Μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕψεται Ἀργειφόντης,
Ὅς σ' ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλυς πάντας ἐρύξει·
Οὔτε γὰρ ἐς ἄφρων, ὅτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός·
Ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Αὐτὰρ ὅγ' υἷας ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονείην
Ὁπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον καταβήσετο κηώεντα,
Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
Ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·
Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μενος καὶ θυμὸς ἀνώγει,

" Neque omninò tibi mors obverſetur animo, neque omninò terror;
" Talis enim te dux viæ comitabitur Argicîda,
" Qui te ducet, uſquedùm ducendo prope Achillem conſtituerit,
" At poſtquàm duxerit intra tentorium Achillis,
" Neque ipſe interficiet, aliôſque omnes prohibebit:
" Neque enim eſt imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;
" Sed perquàm humanè ſupplici parcet viro.
Illa quidem ſic locuta abiit pedibus velox Iris.
Sed is filios rhedam volubilem mulinam
Apparare juſſit, arcámque ligare ſuper ipſâ:
Ipſe autem in thalamum deſcendit odoratum,
Cedrinum, tecto-excelſo, qui pretioſa multa continebat,
Intróque uxorem Hecubam vocavit, dixítque;
" Infelix, à Jove mihi Olympia nuncia venit,
" Ut-redimerem dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
" Donâque Achilli ferrem, quæ animum placent,
" Sed agè mihi hoc dic, quid tibi in præcordiis videtur eſſe?
" Valdè enim me ipſum quidem animus & mens jubet,

Ver. 183.——πελάσσῃ.] Sic ſuprà *ver.* 154; vidé ſuprà ad ν', 1.

Ver. 190. Ὁπλίσαι ἠνώγει.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.—πείρινθα.] Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁμάξῃ πλινθίον, ἐφ' ᾧ φέρουσι τὰ φορτία. *Schol.* Πείρινθα δὲ τὸ πλινθίον τὸ ἄνω τῆς ἁμάξης, ὅπου τὰ φορτία ἐπιτίθενται· ὃ καὶ ὑπερβερίν λέγεται, διὰ τὸ ὑπερκεῖσθαι τῷ ἄξονος. *Euſtath.*

Ibid.——ἐπ' αὐτῆς.] *Al.* ἀπ' αὐτῆς.

Ver. 191.——καταβήσετο.] *Al.* καταβήσαλο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 192.——ὑψόροφον, ὃς.] Quâ ratione, ὑψόροφον, hîc ultimam producat; item ἄλοχον, *ver.* 193; & Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 196; & ἰὸν, *ver.* 219; & ἄλιον, *ver.* 224; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——γλήνεα.] Τὰ μὴ ῥεμπωμένα ἱμάτια, ἀλλὰ ςιλπνὰ, διὰ καθαρότητα. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 9.

Ibid.—κεχάνδει.] Cod. *Harleian.* κεχάνδη.

Ver. 194 Δαιμονίη.] Habet hæc vox apud *Homerum* ſemper aliquam *Increpationis* ſignificationem, ſed non ſemper acerbam. *Camerarius.*

Ver. 197.—τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;] Nate Dea, quæ nunc animo ſententia ſurgit? *Æn.* I. 586.

Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Ὤ μοι, πῆ δή τοι φρένες οἴχονθ', ἥς τὸ πάρος περ
Ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ·
Εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
Ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, ὅ σ' ἐλεήσει,
Οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
Ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταιὴ
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
Ἀργίποδας κύνας ἆσαι, ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
Ἀνδρὶ παρὰ κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
Ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄγλαα ἔργα γένοιτο
Παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
Ἑσταότ', ὄφρα φόβου μεμνημένον, οὐδ' ἀλεωρῆς·
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·

" Illuc ire, ad naves in caſtra lata Achivorum.
Sic dixit: Ejulavit autem uxor, & reſpondit verbis;
" Hei mihi, quò jam tibi prudentia abiit, quâ antehàc quidem
" Celebris-eras per homines exteros, atque quibus imperas?
" Quo pacto vis ad naves Achivorum ire ſolus,
" Viri in conſpectum, qui tibi multóſque & fortes
" Filios interfecit? ferreum certè tibi cor:
" Si enim te capiet & inſpiciet oculis
" Crudelis & infidus vir iſte, non tuî miſerebitur,
" Neque omninò te reverebitur: nunc verò defleamus ſeorsùm
" Sedentes in ædibus: huic autem ſic olim fatum violentum
" Naſcenti nevit lino, quandò eum peperi ipſa,
" Pedibus-celeres canes ut ſatiaret, ſeorsùm à parentibus,
" Virum apud violentum; cujus ego medium hepar utinam tenerem
" Comedendum adhærens: tunc repenſa quæ fecit eſſent
" Filio meo: haud enim ipſum ignavè ſe-gerentem occîdit,
" Sed pro Trojanis & Troadibus profundos ſinus-habentibus
" Stantem, neque fugæ memorem, neque declinationis.
Eam verò rursùs allocutus eſt ſenex Priamus diis-ſimilis;

Ver. 200.—κώκυσεν.] Vide ſupra ad σ', 37. *Al.* κώλυσεν.

Ver. 201. Ὤ μοι, πῆ δή τοι φρένες οἴχονθ'.] Infelix! quæ tanta animum dementia cepit? *Æn.* V. 465.

Ver. 202. Ἔκλε'.] *Al.* Ἔκλευ.

Ver. 207.——ὅδε.] *Al.* ὅγε.

Ver. 211.—ἀπάνευθε.] Vide ſupra ad ά, 349.

Ver. 213.—τότ' ἄγλαα ἔργα γένοιτο.] Vide ſuprà ad ξ', 484; & ad χ', 19.

Ver. 214.—ἕπει οὔ ἑ κακιζόμενον.] Αἱ κοιναὶ, ἤγουν αἱ πλείους ἐκδόσεις γράφουσιν, " μετὰ τοῦ τι κακιζόμενον." *Euſtath.* Vide & ſuprà ad ν', 344; & ό, 11.

Ver. 217.——θεοειδής.] Ἀποβλέποιεν πρός τε τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ ζῶφρον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνο αὖ ὃ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐμποιοῖεν, ξυμμιξινύντες τε καὶ κεραννύντες ἐκ τῶν ἐπιληδευμάτων, τὸ " Ἀνδρείκελον " λογ"

Μή μ' ἐθέλοντ' ἴέναι καὶ ἐρύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
Ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς τέλευ· ὧδέ με πείσεις.
Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
Ἢ οἳ μάντεές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
Ψεῦδός κέν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον αἶψα,
Εἶμι, καὶ οὐκ ἄλιον ἔπος ἔσσεσθαι· εἰ δέ μοι αἶσα
Τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Βέλομαι· αὐτίκα γάρ με καλακτείνειεν Ἀχιλλεύς,
Ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
Ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.

" Nè me volentem ire retine, neque mihi ipſa
" Avis in ædibus mala ſis: neque enim mihi perſuadebis.
" Nam ſi alius quidem me aliquis terreſtrium juſſiſſet,
" Seu qui vates ſunt, aruſpices, vel ſacerdotes,
" Mendacium certè crederemus, & averſaremur magis:
" Nunc verò, (ipſe enim audivi deum, & aſpexi coràm,)
" Ibo, & non irritus ſermo erit: ſi verè mihi fatum
" Mori apud naves Achivorum ære-loricatorum,
" Volo: Statim enim me interfecerit Achilles,
" Ulnis complexum meum filium, poſtquàm luctûs deſiderium exemero.
Dixit; & arcarum opercula pulchra aperuit:
Indè duodecim quidem perpulchros exemit peplos,
Duodecímque ſimplices chlænas, totidémque tapetas,
Totidémque pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas.

" λον" ἀπ' ἐκείνου τεκμαιρόμενοι, ὃ δὴ καὶ Ὁμηρος ἐκάλεσεν, ἐν τοῖς ἀνθρωπόοις ἐγγιζόμενον, " Θεοειδές" τε, καὶ " Θεοείκελον." *Plato de Republ. Lib.* VI.

Ver. 218. Μή μ' ἐθέλοντ' ἴέναι καὶ ἐρύκανε.] Ne quæſo, ne me lacrymis, neve omine tanto
Proſequere, in duri certamina Martis euntem. *Æn.* XII. 72.
——————abſiſte morari;
Quò Deus, & quò dura vocat fortuna, ſequamur. *Ibid.* 676.

Ver. 219.—κακὸς.] Cod. *Harleian.* κακή.

Ver. 220. Εἰ μὲν γὰρ.] Refertur iſtud γάρ, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad id quod elegantiùs reticetur: *Neque me temeritatis incuſes*; Vel, *Neque me iſtiuſmodi iter rationibus inidoneis ſuſcepiſſe credideris*; *Si* ENIM, *&c.* Vide ſuprà ad ε, 22.

Ver. 221. Ἢ οἳ.] *Al.* Οἵοι.

Ibid.—μάντεές.] Cod. *Harleian.* μάντιες.

Ibid.——θυοσκόοι.] Οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες, καὶ δι' αὐτῶν μαντευόμενοι· ἢ οἱ λιβανομάντεις. *Scbol. Al.* θυοσκόποι.

Ver. 223. Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσίδρακον ἄντην.]
Nunc etiam interpres Divûm, Jove miſſus ab ipſo
(Teſtor utrumque caput) celeres mandata per auras
Detulit; ipſe Deum manifeſto in lumine vidi
Intrantem muros, vocemque his auribus hauſi. *Æn.* IV. 356.

Ibid.——ἐσίδρακον.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 224.—ἄλιον ἔπος ἔσσεσθαι.] *Al.* ἀλίη ὁδὸς ἔσσεται. Uti *Odyſſ.* β', 318. Quam lectionem & præfert *Barneſius*. Verùm, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 227. Ἀϊσὰς.] Vide ſuprà ad ξ', 346.

Ver. 228, 231, 267.—— κάλ'.——καλὰ ——Καλὴν.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 230. Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας.] *Heraclides Ponticus* legit Δώδεκα διπλοΐδας χλαίνας.

Ver.

Χρυσῦ δὲ ςήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
Ἐκ δὲ δύ' αἰθῶνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
Ἐκ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὅ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες
Ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τῷ περ
Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Λύσασθαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
Αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
Ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες· ἤ νυ καὶ ὑμῖν
Οἶκοι ἔνεςι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
Ἦ ἄνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριςον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες·
Ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
Κείνου τεθνειῶτος, ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραϊζομένην τε,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ἦ, καὶ ζκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
Σπερχομένοιο γέροντος· ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα

Auri etiam appenſa extulit decem omnia talenta:
Extulit & duos ſplendidos tripodas, quatuórque lebetas,
Extulit & poculum perpulchrum, quod ei Thraces dederant viri
In legationem profecto, magnum donum: Nec tamen ei
Pepercit in ædibus ſenex; ſummè enim cupiebat animo
Redimere dilectum filium: Hic autem Trojanos quidem omnes
A porticu arcebat, verbis contumelioſis increpans;
" Abite, perditi, probris-digni: non utique & vobis
" Domi ineſt luctus, quòd me veniſtis triſtitiâ affecturi?
" An parvi-penditis, quòd mihi Saturnius Jupiter dolores dedit,
" Filium ut perderem fortiſſimum? Sed ſentietis & ipſi:
" Faciliores enim multò Achivis jam eritis,
" Illo mortuo, occiſu: at ego certè,
" Antequàm direptámque urbem, vaſtatámque,
" Oculis videro, deſcendero in domum orci.
Dixit, & ſcipione perſequens-abigebat viros; illi autem exibant,
Urgente ſene: Is verò filios ſuos increpabat

Ver. 232. Χρυσῦ δὲ ςήσας.] Τὸ δὲ ςήσας, ἀντὶ τῦ ςαθμήσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ κὴ ψεύσηται τὸν ςαθμὸν τυχὸν ἐρωτηθείς. *Euſtath.* Vide ſuprà ad ν', 745.

Ibid.—δέκα πάντα τάλαντα.] *Talenta non pauciora quàm decem.* Vide ſuprà ad σ', 373 & 470; & ad τ', 247.

Ver. 235. Ἐξεσίην ἐλθόντι.] Κατὰ δημοσίας ἐξοδον πρεσβείας. *Schol. Al.* Ἐξεσίην δ' ἐλθόντι.

Ver. 236. Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις.] Quâ ratione, ἐνὶ hîc ultimam producat; item Πρὶν, *ver.* 245; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 237. Λύσασθαι.] Vide ſuprà ad ά, 20.

Ver. 238.——ἀπέεργεν.] Vide ſuprà ad ν', 84; & ad ά, 37. *Al.* ἀνέεργεν.

Ibid.——ἐνίσσων.] *Al.* ἐνίπτων. Quæ & proba lectio. Vide ſuprà ad ό, 546. *Al.* ἐνίσπων.

Ver. 239. Ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες.] Δεῖ δὲ μήτε——αὐτῇ (ὀργῇ) διδόναι τόπον——δυςυχοῦντας· ἀφαιρεῖ γὰρ τὸν ἔλεον, ὅταν δυσκολαίνωσι, κὴ μάχωνται τοῖς Cυναχθομένοις· ὡς ὁ Πρίαμος, "Ἔρρετε λωβητῆρες, ἐλεγχέες· "ἤ νυ κὴ ὑμῖν Ἔςι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδή- "σοντες." *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 241. Ἦ ἄνεσθ'.] Ἦ ἐφήδεσθέ μοι, κὴ ἐπὶ ταῖς Cυμφοραῖς εὐφραίνεσθε; ἀπὸ τῦ ὄνασθαι· ἢ, ἐκφαυλίζετε κὴ μικρὸν ἡγεῖσθε; *Schol. Al.* Ἦ τ' ἄνεσθ'.

Ver. 244.—τεθνειῶτος.] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver.

Νεικείων, Ἕλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,
Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε, καὶ Ἵππόθοον, καὶ Δῖον ἀγαυόν.
Ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, καληφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
Ἕκτορος ὠφέλετ' αὖτι θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
Ὤ μοι ἐγὼ πανάπολμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' ἔτινα φημὶ λελεῖφθαι·
Μήστορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμην,
Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐῴκει
Ἀνδρός γε θνητῆ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
Τὼς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
Ψεῦσαί τ', ὀρχησαί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,

Objurgans, Helenúmque, Parínque, Agathonáque nobilem,
Pammonáque, Antiphonúmque, pugnâque ſtrenuum Politen,
Deïphobúmque, & Hippothoum, & nobilem Dium.
Novem his ſenex increpans mandabat;
" Feſtinate mihi, ignavi filii, probroſi; utinam ſimul omnes
" Pro Hectore veloces ad naves interfecti fuiſſetis.
" Hei mihi infeliciſſimo; genui enim filios fortiſſimos
" Trojâ in latâ, quorum nullum dico reliquum eſſe:
" Meſtoráque divinum, & Troïlum ex-curru pugnacem,
" Hectoráque, qui deus erat inter viros, neque videbatur
" Viri utique mortalis filius eſſe, ſed Dei:
" Hos quidem perdidit Mars, hæc verò probra mera ſuperſunt,
" Mendaces, ſaltatoréſque, choreis præſtantiſſimi,

Ver. 250.—βοὴν ἀγαθόν.] Vide ſuprà ad β, 408.

Ver. 251. Δηΐφοβόν τε.] Ἀλεξάνδρῳ τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἐπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν μάχην· Δηΐφοβος δὲ γενναῖος [*Al.* γενναίως] ἀγωνισάμενος ἔτυχεν αὐτῆς· ἡ ἱστορία παρὰ Δυκόφρονι. *Schol.* Vide ad *Odyſſ.* δ, 276; & ϑ, 517.

Ibid.——Δῖον ἀγαυόν.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* δῖον Ἀγαυόν.

Ver. 254.—ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.] Vide ſuprà ad ξ, 471.

Ver. 255. Ὤ μοι, ἐγὼ πανάπολμος, ἐπεὶ τέκον υἷας.] Ita *Hecuba* apud *Euripidem*;

Κἀνίλαϑ' ἀρίστευον' ἐγεινάμην τέκνα—
Κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῷ.

Euripid. Troad. ver. 475, 479.

Ver. 258.——ἔσκε.] *Eſſe ſolebat.* Vide ſuprà ad *ver.* 67.

Ibid.——οὐδὲ ἐῴκει Ἀνδρός γε θνητῆ πάϊς ἔμμεναι.] Τῶν περὶ τὰ ἤϑη φευκτῶν τρία ἐστὶν εἴδη, κακία, ἀκρασία, θηριότης. Τὰ δ' ἐναντία, τοῖς μὲν δυσὶ, δῆλα· τὸ μὲν γὰρ ἀρετὴν, τὴ δ' ἐγκράτειαν καλοῦμεν· πρὸς δὲ τὴν θηριότητα, μάλις' ἂν ἁρμόττοι λέγειν τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς ἀρετὴν ἡρωϊκήν τινα καὶ θείαν, ὥσπερ Ὅμηρος περὶ Ἕκτορος ποιήσας λέγοντα τὸν Πρίαμον ὅτι σφόδρα ἦν ἀγαθὸς, " ——οὐδὲ ἐῴκει Ἀν-" δρός γε θνητῆ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο." *Ariſtot. Ethic. Lib.* VII. *cap.* 1.

Ver. 260.——τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται.]

At non in Venerem ſegnes nocturnaque bella,
Aut ubi curva choros indixit tibia Bacchi,
Expectare dapes, & plenæ pocula menſæ.
Hic amor, hoc ſtudium——.

Æn. XI. 736.

Ibid.——λέλειπται.] Si λέλειπτο dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad α, 37.

Ver. 261. Ψεῦσαι.] *Dion. Chryſoſtomus, Orat.* 32. legit Μῖμοι.

Ibid.—ὀρχησαί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι.]

Vobis picta croco & fulgenti murice veſtis;
Deſidiæ cordi: juvat indulgere choreis;
Et tunicæ manicas, & habent redimicula mitræ. *Æn.* IX. 614.

——choreis

Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
Οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν
Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονείην,
Καλὴν, πρωτοπαγῆ· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
Κὰδ' δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ἧρεον ἡμιόνειον,
Πύξινον, ὀμφαλόεν τ', εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός,
Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
Πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔσορι βάλλον·
Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα

" Agnorum atque hœdorum publici raptores.
" Non tandem mihi rhedam apparaveritis celerrimè,
" Hæcque omnia impoſueritis, ut perficiamus iter?
Sic dixit: hi verò patris verſti increpationem,
Rhedam quidem extulerunt volubilem mulinam,
Pulchram, recens compactam; arcámque ligârunt ſuper ipsâ,
Atque à paxillo jugum detraxerunt mulinum,
Buxeum, & umbilico-ornatum, ſcitè annulis aptatum.
Extulerunt & lorum jugale unà cum jugo novem cubitorum;
Et hoc quidem benè accommodârunt elegantèr polito temoni,
Parte in extremâ, annulúmque clavo-temonis ſuperpoſuerunt:
Ter verò utrinque ligârunt ad umbilicum; & deindè

———choreis aptior & jocis,
Ludoque dictus; non ſat idoneus
Pugnæ———

Horat. Carm. lib. II. *Od.* xix. *ver.* 25.

Ibid.———χοροῖσιν ἐπίηνσιν.] Cod. *Harleian.* χοροῖσιν ἐπίοισιν.

Ver. 262.——ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.] Τὰ τῶν πολιτῶν ἁρπάζοντες. *Schol.* Πρίαμος δὲ παρὰ τῷ Ποιητῇ οὐδενὶ δίζεται τοῖς υἱοῖς ἀναλίσκειν τὰ μὴ νενομισμένα, "Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες." *Athenæus, lib.* I. *cap.* 8.

Ver. 263 & 266.——ἄμαξαν] Vide infrà ad *ver.* 711 & 782. *Al.* ἅμαξαν.

Ibid.—ἐφοπλίσσαιτε.] Ita edidit *Barneſius*. *Al.* ἐφοπλίσαιτε, & ἐφοπλίσητε. Quæ ferri non poſſunt. Vide ſuprà ad *ver.* 190; & ad ψ', 55.

Ver. 264.——ἐπιθεῖτε.] *Al.* ἐπιθῆτε.

Ibid.—πρήσσωμεν.] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 265.———ὣς ἄρα.] *Ut par, ut æquum erat*———. *Ut debuerunt*———.

Ver. 267.——πρωτοπαγῆ.] Cod. *Oxon.* à *Barneſio*, itémque Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus habet πρωτοπαγέα. Quod eodem modo pronunciandum.

Ibid.———πείρινθα.] Vide ſuprà ad *ver.* 190.

Ver. 268.—πασσαλόφιν.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 269.——ὀμφαλόεν τ' εὖ] Ita edidit *Barneſius* propter ſequentem ἀρηρός. Quocum facit *Henricus Stephanus*. *Vulgg.* ὀμφαλόεντ' εὖ. *Euſtathius* itémque Codex *Harleianus* legit ὀμφαλόεν εὖ. Quæ fortè & verior lectio. Vide ſuprà ad ά, 51. Portò vocem ὀμφαλόεν *Scholiaſtes* exponit κεκοσμημένον. *Euſtathius* autem, Ὀμφαλόεν δὲ, inquit, τὸ ἢ κύκλῳ τινὰς κοίλας ἔχον ὀμφαλοειδεῖς, ἢ γλύμμα τι κοῖλον περὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ, ὅπου οἱ ἱμάντες περιτίθενται——. Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ὀμφαλόεν φασὶ τὸ ὑπεροχάς τινας ἔχον ἐν μέσῳ, αἷς οἱ ἱμάντες περιελίττονται· ἢ τὸ ἔχον μέσον ὀμφαλὸν, ᾧ προσδέεται ἱμὰς ὁ ῥυμός.

Ibid.—εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.] Οἰηκας δὲ νῦν, ἢ κρίκοι τινὲς συνέχοντες τὸν ζυγὸν, ἢ δι' ὧν ἀνείρονται αἱ τὰς ἡμιόνους οἰακίζουσαι ἡνίαι. *Euſtath.*

Ver. 270.—ἐννεάπηχυ.] *Al.* ἐννεάπηχον.

Ver. 272.——ἐπὶ δὲ κρίκον ἔσορι βάλλον.] Ἀντὶ τοῦ, τῷ δὲ ὀκκάζῳ τὸν ἔσορα ἔβαλον. *Schol.*

Ibid.—ἔσορι.] Τῷ ἀνιεμένῳ πασσάλῳ κατὰ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ. Τινὲς δὲ γράφουσιν ἔλλοπι, οἷον ἐχέτλοπι. *Schol.*

Ver. 273.—ἐπ' ὀμφαλόν.] Ἐπὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ. *Schol.*

Ver.

Ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔγναμψαν·
Ἐκ θαλάμου δὲ φέρουσες ἐϋξέσῳ ἐπ' ἀπήνης,
Νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κραιπνοὺς ὀνυχας, ἐυσιέργους,
Τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγὸν, ὃς ὁ γεραιὸς
Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέσῳ ἐπὶ φάτνῃ·
Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
Κήρυξ τε Πρίαμός τε, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
Ἀγχίμολον δὲ ῥ' ἦλθ' Ἑκάβη τελιηπότι θυμῷ,
Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιερῇφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψανε νοιήτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, τε εὔχεο οἶκαδ' ἱκέσθαι

Simplici-ſerie alligârunt, ſúbque angulo flexum-innexuerunt:
Ex thalamo autem ferentes elegantèr-polîtam in rhedam,
Accumulârunt Hectorei capitis infinita pretia.
Junxerunt verò mulos ungulis validos, jugales,
Quos olim Priamo Myſi dederant ſplendida dona.
Equos autem Priamo duxerunt ſub jugum, quos ſenex
Ipſe curans alebat politum ad præſepe:
Hos quidem jungebant in ædibus altis
Præco & Priamus, prudentia mentibus conſilia tenentes.
Propè autem ipſos acceſſit Hecuba mœſto animo,
Vinum tenens in manu ſuave dextrâ,
Aureo in poculo, ut libatione-factâ abirent:
Stetit verò ante equos, verbáque fecit, dixítque;
" Accipe, liba Jovi patri, & ſupplica, domum ut pervenias

Ver. 274.—γλωχῖνα.] Τὴν γωνίαν· λέγει δὲ τὸ τέλος τῦ ἱμάντος. *Schol.*

Ibid.——ἔγναμψαν.] *Al.* ἔκαμψαν. Quo modo & legit Codex *Harleianus.*

Ver. 275, 280.——ἐϋξέσῳ——ἐϋξέσῳ.] *Al.* ἐϋξέσης——ἐϋξέσῃ.

Ver. 277.——ἐνλεσιεργὺς.] Τὺς ὑποζυγίους, μὴ ψιλῶς νοτύφους, ἀλλὰ τὴν τε ἀμάξαν, καὶ τὴν πείρινθον ἕλκοντες, ἅπερ καὶ ἔνλεα φησί. *Schol.* Καὶ ἄλλως ἐνλεσιεργὺς λέγει τὺς ἑτοίμους εἰς ἔργον. *Euſtath.* *Al.* ἐνλεσιεργύς.

Ver. 278.—Τούς ῥα.] *Quos ſcilicèt*——.

Ver. 281, 282. Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι Κήρυξ τε Πρίαμός τε.] Verſionem vulgarem hoc in loco retinui, ut *Priamus* & Præco equos jungere dicantur. Verùm cùm hoc à *Priami* filiis (ſuprà *ver.* 279.) jam factum dicitur, neque *Priamum* officio hoc fungi verisimile eſt, neque binos tantùm equos fuiſſe ſatìs conſtat; cúmque iſtâ ratione ζευγνύτην, aut ζευξάτην, ut ſuprà *ver.* 277, potiùs quàm ζευγνύσθην, dicendum erat; Ego iſtud, Τὼ, non ad equos, ſed ad ſequentem Κήρυξ τε Πρίαμός referti crediderim. Quo pacto cum iſto, Τὼ μὲν ζευγνύσθην——Κήρυξ τε Πριάμος, longè aptiùs congruet quod ſequitur, Ἀγχίμολον δὲ ῥ' ἦλθ' Ἑκάβη, *&c.* Porrò fortaſſe hîc legendum ſit Τὼ μὲν ζωννύσθην, *&c.*

Ver. 282. Κήρυξ.] Vide ſuprà ad *ver.* 149.

Ver. 283 —τελιηπότι.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 284.—δεξιερῇφι.] Vidè ſuprà ad ν', 588.

Ver. 285.—δέπαϊ, ὄφρα.] Nullâ ex analogiâ produci poteſt iſtud ι. Pronunciabatur fortè *depaïvvophra.* Vide ſuprà ad τ', 353; & ad ά, 342.

Ibid.—ὄφρα λείψανε.] Quâ ratione, ὄφρα hîc ultimam producat; item πίσυνος, *ver.* 295 & 313; & δὲ, *ver.* 343; & ζε, *ver.* 370; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 286.——ἔκ τ' ὀνόμαζε.]
——nomine clamat. *Æn.* IV. 674.

Ver. 287. Τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ.] Vide ſuprà ad ξ', 319.

Ver.

Ἀψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ ζέ γε θυμὸς
Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθέλοῦσης.
Ἀλλ' εὔχευ ζύγ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·
Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε οἱ αὐτῷ
Φίλτατός οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων.
Εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
Νῆας ἔπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδὴς·
Ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω·
Ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸς
Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρασον· ἡ δὲ παρέστη,
Χέρνιβον ἀμφίπολος, πρόχοόν θ' ἅμα, χερσὶν ἔχουσα.

" Redux eſt hoſtibus: ſiquidem te animus
" Impellit ad naves, me quidem non volente.
" Sed ſupplica tu jam atras-nubes-cogenti Saturnio
" Idæo, qui Trojam omnem deſpicit:
" Pete autem alitem velocem nuncium, qui ipſi
" Gratiſſimus alitum, & cujus robur eſt maximum,
" Dextrum: ut eum ipſe oculis conſpicatus,
" Eo fretus ad naves eas Danaorum pernicium-equitum.
" Quòd ſi tibi non dabit ſuum nuncium latè-ſonans Jupiter,
" Non ego omninò te tum impellens hortarer
" Naves ad Argivorum ire, admodùm licèt cupidum.
Illam verò reſpondens allocutus eſt Priamus deo-ſimilis;
" O uxor, haud ſanè tibi hoc præcipienti negabo:
" Bonum enim Jovi manus elevare, ſi fortè miſereatur.
Dixit quidem, & ancillam diſpenſatricem juſſit ſenex
Manibus aquam infundere puram: aſtitit verò,
Pelvim ancilla, gutturniúmque ſimul, manibus tenens.

Ver. 288.—ἐπεὶ ἄρ ζέ γε.] *Al.* ἐπειή ζέ γε. Verùm non hîc ſupervacaneum eſt iſtud ἄρ, ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 198, 224.

Ver. 289——297——302. Ὀτρύνει——ἐποτρύνουσα——ὤτρυν'.] Vide ſuprà ad ν', 44.

Ver. 290.——εὔχευ.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* εὔχω.

Ver. 293.——καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον.] Cod. *Harleian.* καὶ οἱ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Quo modo & in uno MS. repperit *Barneſius*. *Al.* καί οἱ κράτος ἐστὶ μάλιστα.

——rerum cui ſumma poteſtas.
Æn. X. 100.

Ver. 296. Εἰ δέ τοι οὐ δώσει.] *Al.* Εἰ δέ τι οὐ δώσει.

Ibid.—εὐρύοπα Ζεὺς.] Sic infrà *ver.* 314, μητίετα Ζεύς. Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 298.—μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 299.—θεοειδὴς.] Vide ſuprà ad *ver.* 217.

Ver. 301.—Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν.] Vide ſuprà ad τ', 254.

Ver. 304. Χέρνιβον.] Νῦν τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ταῖς χερσὶν ἐπιβαλλόμενον ὕδωρ· ὃ καὶ λέβητά φησι. *Schol.*

Ibid.——πρόχοον.] Τὸν παρ' ἡμῖν καλούμενον ξέστην. *Schol.*

Ver.

Νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο τῆς ἀλόχοιο·
Εὔχετ' ἔπειτα σὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν·
Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε σοι αὐτῷ
Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
Μόρφνον, θηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.

305 At poſtquàm ſe laverat, poculum accepit ſuæ uxoris:
Precabatur deindè ſtans medio in ſepto; libavitque vinum,
Cœlum ſuſpiciens: & editâ voce dixit;
" Jupiter pater, qui indè ab Idâ imperas, glorioſiſſime, maximè,
" Da me ad Achillis *tentorium* gratum venire, atque miſerandum:
310 " Mitte autem alitem velocem nuncium, qui tibi ipſi
" Gratiſſimus alitum, & cujus robur eſt maximum,
" Dextrum: ut eum ipſe oculis conſpicatus,
" Eo fretus ad naves eam Danaorum pernicium-equitum.
Sic dixit precans: Eum verò exaudiit providus Jupiter;
315 Statimque aquilam miſit certiſſimum-augurium-facientem ex volucribus,
Morphnon, venatricem, quam & Percnon vocant.

Ver. 305. Νιψάμενος.] *Quum ſe ipſe laviſſet.* Vide ſuprà ad ψ', 685; & ad γ', 141.

Ibid.—κύπελλον ἐδέξατο— Εὔχετ' ἔπειτα.] Tum pater Anchiſes magnum cratera coronâ
Induit, implevitque mero: Divoſque vocavit,
Stans celsâ in puppi———.
Æn. III. 525.

Ver. 306.—ἕρκεϊ.] Νῦν περιβολαίῳ, περιφράγματι. *Schol.*

Ver. 307. Οὐρανὸν εἰσανιδών.]
Tum breviter ſupera aſpectans convexa precatur. *Æn.* X. 251.
Ubi notandum vocem, *convexus*, apud Romanos non, ut in linguis recentioribus fit, *concavo* oppoſitam eſſe; ſed (ut opinor) idem ferè ſonâſſe quod *concavus*: niſi fortè in Sphærâ, Hemiſphærii *Superioris* potiùs, quàm *Inferioris*, facies *Interior*, *convexa* dicta ſit. Sic iterùm apud *Virgilium*;
———tædet cœli *convexa* tueri.
Æn. IV. 451.
———ſeſe halitus atris
Faucibus effundens ſupera ad *convexa* ferebat. *Æn.* VI. 240.
—ſupera ut *convexa* reviſant. *Ibid.* 750.
Quod autem Recentiores *convexum*, id Romani *gibbum* dicebant.

Ver. 308. Ζεῦ πάτερ.] Vide ſuprà ad ο, 372.

Ver. 310. Πέμψον δ' οἰωνὸν.]
Da deinde auxilium, pater, atque hæc omina firma. *Æn.* II. 691.
Da, pater, augurium, atque animis illabere noſtris. *Æn.* III. 89.

Ver. 311.—καὶ εὖ κράτος.] Vide ſuprà ad *ver.* 293.

Ver. 314. Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε.] Vide ſuprà ad ω', 527.

Ver. 315.——φιλεινῶν.] Cod. *Harleian.* φιλεεινῶν.

Ver. 316. Μόρφνον.] Occurrit hæc vox apud *Heſiodum* accentu diverſo;
——————αὐτὰρ ὄπισθε
Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 137.
De Ave ita *Ariſtoteles*: Ἕτερον δὲ γένος ἀετῶ ἐστιν, ὁ πλάγγος καλεῖται——οἰκεῖ δὲ βήσσας καὶ ἄγκη καὶ λίμνας· ἐπικαλεῖται δὲ νηττοφόνος καὶ μορφνός· ὃ καὶ Ὅμηρος μέμνηται ἐν τῇ Πριάμου ἐξόδῳ. *Ariſtot. de Hiſtor. Animal. lib.* IX. *cap.* 32.

Ver.

Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
Ἀνέρος ἀφνειοῖο εὐκληΐς ἀραρυῖα·
Τόσσ' ἄρα τῇ ἑκάτερθεν ἔσαν πρεπέες· εἴσατο δὲ ζφιν
Δεξιὸς αἴξας ὑπὲρ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, κὴ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστὴν ἐπεβήσετο δίφρου·
Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο κὴ αἰθούσης ἐριδούπου·
Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἵπποι, τὰς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο,
Πολλ' ὀλοφυρόμενοι, ὥστει θανατόνδε κιόντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἦν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι πότι Ἴλιον ἀπονέοντο,
Παῖδες κὴ γαμβροί· τὼ δ' ὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·

Quanta autem excelsi janua thalami est
Viri opulenti obserata affabrè-aptata;
Tantæ hujus utrinque erant alæ: Visa autem est ipsis
Dextera ruens supra urbem: Illi verò conspicati
Gavisi sunt, & omnibus in præcordiis animus lætitiâ-perfusus-est.
Festinans autem senex politum conscendit currum:
Egitque è vestibulo & porticu resonanti.
Antè quidem muli trahebant quatuor-rotarum rhedam,
Quas Idæus agebat prudens; sed ponè
Equi, quos senex urgens flagello hortabatur
Celeriter per urbem: Amici autem simul omnes sequebantur,
Multùm lugentes, tanquam ad mortem proficiscentem.
Postquàm verò ex urbe descenderant, ad campumque pervenerant,
Hi quidem retrò ad Ilium redierunt,
Filii & generi: illi autem non latuerunt latè sonantem Jovem,
In campum progressi: Conspicatus verò misertus est senis,
Et confestim Mercurium, filium dilectum, coram allocutus est;

Ver. 317 & 354.—τέτυκται.] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 318.—εὐκληΐς ἀραρυῖα.] Εὖ παῖς κλεισὸν ἠρμοσμένη, ἀσφαλής. Δύναται κὴ ὑφ' ἓν, ἵν' ᾖ εὔκλεις. *Schol.*

Ver. 319. Τόσσ' ἄρα.] *Tantæ utique——Tantæ, inquam——.* Non enim supervacuum est istud ἄρα.

Ver. 322.——ἐπεβήσετο.] *Al.* ἐπιβήσαλο. Vide suprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 325, 326.——ἔλαυνε——κέλευε.] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 327. Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ.] *Irenæus, Lib.* I. *cap.* 1. *sub fine,* legit Καρπαλίμως ἀνὰ ἄστυ.

Ibid.——φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο, Πολλ' ὀλοφυρόμενοι.]

——Perculsâ mente dederunt
Dardanidæ lacrymas——. *Æn.* IX. 292.

Ver. 328. Πολλ' ὀλοφυρόμενοι.] *Irenæus* loco suprà citato legit Οἰκῖ' ὀλοφυρόμενοι.

Ibid.—ὥστει θανατόνδε κιόντα.] *Al.* ὡς εἰς θάνατόν γε κιόντα.

Ver. 330.——ἄρ'.] *Ut fieri solet——.*

Ibid.——ποτὶ] *Al.* πρὸτί.

Ibid.—ἀπονέοντο.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 331.—εὐρύοπα Ζῆν'.] Vide suprà ad *ver.* 98.

Ver. 333. Αἶψα δ' ἄρ'.] *Statimque deinceps——. Statimque proindè——.*

Ibid.—Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν—βάσκ' ἴθι.] Tunc sic Mercurium alloquitur, ac talia mandat;

Vade, age nate——. *Æn.* IV. 222.

Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλισά γε φίλατόν ἐστιν
Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐθέλῃσθα,
Βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ὧς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνάδ' ἱκέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ σφυρὰ δήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἄνδρων ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης,
Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε·
Βῆ δ' ἰέναι, κούρῳ αἰσυμνητῆρι ἐοικώς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη.

" Mercuri, tibi enim præ aliis gratiſſimum eſt
" Homini te-comitem-adjungere, & exaudis, quemcunque volueris;
" Vade agè, & Priamum cavas ad naves Achivorum
" Sic ducito, ut neque aliquis videat, neque animadvertat
" Aliorum Danaorum, antequàm ad Pelidem pervenerit.
Sic dixit: Neque non-obſecutus eſt internuncius Argicîda.
Statim deindè ſub pedibus ligavit pulchra talaria,
Ambroſia, aurea, quæ ipſum ferebant & ſupra mare,
Et ſupra immenſam terram, paritèr cum flatibus venti:
Cepit & virgam, quâ virorum oculos demulcet,
Quorum vult, alios verò & dormientes excitat:
Hanc manibus tenens volabat potens Argicîda,
Confeſtim autem Trojamque & Helieſpontum pervenit;
Perrexit verò ire juveni-regio ſimilis,
Primùm pubeſcenti, cujus venuſtiſſima juventa.

Ver. 335. Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι.] *Al.* Ἀνδράσ' ἑταιρίσσαι.

Ver. 336. Βάσκ' ἴθι.] Vide ſuprà ad ο, 158.

Ver. 339. Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε.]
Dixerat: Ille patris magni parere parabat
Imperio; & primùm pedibus talaria nectit
Aurea; quæ ſublimem alis, ſive æquora ſupra,
Seu terram, rapido pariter cum flamine portant.
Tum virgam capit; hâc animas ille evocat Orco
Pallentes, alias ſub triſtia Tartara mittit:
Dat ſomnos adimitque. & lumina morte reſignat. *Æn.* IV. 238.

Ver. 340.—ἐδήσατο.] Vide ſuprà ad *ver.* 305; & ad ψ, 685 & 739.

Ver. 344 ——ἐθέλει.] *Al.* ἐθέλῃ.

Ibid. ——τοὺς δ' αὖτε.] Cod. *Harleian.* τοὺς δ' αὖ

Ibid. ——ὑπνώοντας.] Cod. *Harleian.* ὑπνόωντας.

Ver. 346. Αἶψα δ' ἄρα Τροίην.] Cod. *Harleian.* Αἶψα δ' ἄρ' ἐς Τροίην.

Ver. 347.—αἰσυμνητῆρι.] Βασιλικῷ νέῳ· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐντίμῳ, τηρητῇ τὰ αἴσια, ὅ ἐστι τὰ δίκαια. *Schol. Barneſius* in tribus MSS. ſcriptum reperit αἰσυμνητῆρι. Καὶ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν ἐγίγνοντό τινες μόναρχοι ——ὃς ἐκάλουν Αἰσυμνήτας. *Ariſtot. de Republ. lib.* IV. *cap.* 10.

Ver. 348. Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη.] Ἀρχομένῳ γενειάζειν· ὑπήνας δὲ καλοῦσιν αἱ τρίχες αἱ περὶ τὰ χείλη· ὃ μύσαξ ἄρτι φυόμενον· οἱ δὲ κοινῶς εἶπον τὸ γένειον. *Schol.* Οὐ ζῶ μέν τοι Ὁμήρου ἐπαινέτης

Οἱ δ' ἐπεὶ ὖν μέγα ζῆμα πάρεξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν
Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλυθε γαῖαν·
Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·
Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόος ἔργα τέτυκται·
Ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι ὀΐω·
Ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἤ μιν ἔπειτα
Γούνων ἁψάμενοι λιλαneύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· ζὼν δὲ γέροντι νόος κύτο, δείδιε δ' αἰνῶς·
Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
Στῆ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' Ἑριούνιος ἐγγύθεν ἐλθών,

Illi verò poſtquàm præter magnum ſepulchrum Ili egerant,
Inhibuerunt mulàſque & equos, ut biberent
In fluvio; jam enim & crepuſculum venerat ſuper terram:
At ex propinquo conſpicatus animadvertit præco
Mercurium, & Priamum allocutus eſt, dixítque;
" Conſidera, Dardanide, prudentis animi res eſt:
" Virum video, citò autem nos peraturum exiſtimo:
" Sed agedum fugiamus in equis; vel ipſum jam
" Genibus prehenſis oremus, ſi fortè miſereatur.
Sic dixit: Seni autem animus confuſus eſt, timuítque gravitèr:
Rectæ autem comæ ſteterunt in flexilibus membris;
Steitque attonitus: Ipſe autem Mercurius propè veniens,

της εἶ, ὃς ἔφη χαριεστάτην ἥβην εἶναι τῇ ὑπηνήτῃ; *Plato in Protagorâ ſub initio.*

Ora puer primâ ſignans intonſa juventâ.
Æn. IX. 181.

Quo de loco *Macrobius*; " Prætermiſſa gra-
" tia (inquit) incipientis pubertatis, τῇ περ
" χαριεστάτῃ ἥβῃ minùs gratam fecit Lati-
" nam deſcriptionem." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 13.

Ibid. Πρῶτον ὑπηνήτην.] *Al.* Πρώτῃ ὑπηνήτῃ.

Ver. 351.—ἦλυθε.] Vide ſuprà ad ὁ, 454; & ad α, 37.

Ver. 353.—ποτὶ] *Al.* προτί. Ut ſuprà *ver.* 330.

Ver. 354.—φραδέος νόος ἔργα τέτυκται.] Συνετῇ νῷ, καὶ ἄριστα βουλεύσθαι δυναμένῳ, ὁ παρὼν καιρὸς δεῖται. *Schol.*

Ver. 356.—ἄγε δὴ.] Vide ſuprà ad ψ', 313.

Ver. 358.—ζὼν δὲ γέροντι νόος κύτο.] Τὸ, " ζὼν δὲ γέροντι κύτο νόος," ἤγουν ζυνεχύθη ὁ νοῦς τοῦ Πριάμου, τὴν ταραχὴν φασι [οἱ παλαιοὶ] τῆς διανοίας μιμεῖσθαι τῇ τῆς ζυντάξεως διακοπῇ. *Euſtath.* in comment. ad ὁ. 1.

Ver. 359. Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν——Στῆ δὲ ταφών.]

Obſtupui, ſteteruntque comæ——.
Æn. III. 48.

De cujus verſûs proſodiâ inuſitatâ, vide ſuprà ad γ', 363.

At verò Æneas aſpectu obmutuit amens;
Arrectæque horrore comæ——.
Æn. IV. 279.

Arrectæque horrore comæ——.
Æn. XII. 868.

Ibid.—ἔσαν ἐνὶ.] Vide ſuprà ad α, 535.

Ibid.—γναμπτοῖσι μέλεσσι.] *Al.* γναμπτοῖς μελέεσσι.

Ver. 360.——αὐτὸς δ' Ἑριούνιος ἐγγύθεν ἐλθών.] Καὶ ζφόδρα τὸν Ἑρμῆν ἐναργῶς ἀκολωθοῦντα Πριάμῳ δεδήλωκεν ἀλληγορήσας. Οὐδὲν γὰρ ἔοικεν οὕτω πειθήνιον ἀνδράσιν ὀργιζομένοις οὐκ ἄργυρος ὐ χρυσὸς, οὐδὲ ἡ διὰ δώρων πολυτέλεια· μειλίχιον δὲ καὶ προσηνὲς ἱκεσία; ὅπλον ἐστὶν, ἡ διὰ τοῦ λόγου πειθώ. Πάνυ γὰρ ἀληθῶς Εὐριπίδης, " Οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλ-
" λο πλὴν λόγος." Τούτῳ τε Πρίαμος ὥσπερ ὀχυρᾷ παιλευχίᾳ καθώπλισαι· ᾧ καὶ μάλιστα τὴν Ἀχιλλέως ἐπήλασεν ὀργὴν. οὐκ ἐν ἀρχῇ δείξας δώδεκα πέπλους, δώδεκα διπλοΐδας χλαίνας τότε λοιπὰ τῶν κομισθέντων δώρων, ἀλλ' αἱ πρῶται τῆς ἱκεσίας φωναὶ τοῦς ἄρσενας αὐτοῦ θυμοὺς ἐξεθήλυναν· " Μνῆσαι πατρὸς
" σοῖο,

Χεῖρα γέροντος ἑλὼν, ἐξείρεο καὶ προσέειπε·
Πῆ, πάτερ, ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
Οὐδέ σύ γ' ἔδδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,
Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
Οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσὶ, γέρων δέ τοι ἕπεται ὀπηδεῖ,
Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος καλεπήνῃ·
Ἀλλ' ἐγὼ ὔδέν σε ῥέξω κακὸν, ἀλλά κεν ἄλλον
Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε παρὶ εἴσκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Οὕτω πῆ τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,

Manu ſenis prehensâ, interrogavit & allocutus eſt;
" Quò, pater, ſic equos & mulas dirigis
" Noctem per dulcem, quandò dormiunt mortales cæteri?
" Neque tu timuiſti robur ſpirantes Achivos,
" Qui tibi hoſtes & infenſi propè ſunt?
" Quorum ſi quis te videret, celerem per noctem nigram,
" Tot opes vehentem, quæ tunc tibi mens eſſet?
" Neque ipſe juvenis es, ſenéxque te hic comitatur,
" Virum ut arceas, quandò quis prior infeſtârit:
" Sed ego nullo te afficiam malo, imò & alium
" A te propulſaverim: charo enim te patri comparo.
Huic autem reſpondit deindè ſenex Priamus deo-ſimilis;
" Sic ſanè hæc utique ſunt, dilecte fili, ut dicis:
" Sed adhuc aliquis & me Deorum protegit manu,

" ζοῖσι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, Τηλίκῳ οἷος
" ἐγὼν, ὀλοῷ ἐπὶ γήρᾳ ἀδάω." Δι' ὀλίγου προοιμίου τῶν λόγων ζυνήρπασεν Ἀχιλλέα, καὶ ζχεδὸν ἀντὶ Πριάμου γέγονε Πελεύς. Διὰ τοῦτο ἐκεῖναι μὲν ἄχρι τραπέζης, λιτροῖς δὲ κοσμηθὲν ἀποδίδοται τὸ Ἕκτορος σῶμα. Τοσοῦτον ἴσχυσεν ὁ τῶν παθῶν Ἑρμηνεὺς λόγος, ὃν ἀπέφηνεν Ὅμηρος αὐτῷ τῆς ἱκεσίας παράκλητον. *Heraclid. Pontic.*

Ver. 361.——ἐξείρεο.] *Al.* ἐξήρεο. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 363.—ὅτε θ'.] *Quum ſcilicèt*——.

Ver. 367. Τοσσάδ'.] Sic infrà *ver.* 375, τοιόνδ'. Vide ſuprà ad υ, 357.

Ibid.——ἄγοντα.] *Al.* ἔχοντα.

Ver. 369. Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι.] *Euſtathius* hæc ad præcedentem "γέρων" refert. Τὸ δὲ γέρων ἕπεται ὀπηδεῖ ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι——καλεπήνειεν, ὅμοιόν ἐστι τῷ ἀσθενής. Ἀπάλανοι γὰρ φύσει πρὸς ἄμυναν ἰσχυρὰν οἱ γέροντες. Eodem modo & accipit *Domina Dacier.* *Henricus Stephanus* autem hæc ad vocem "νεος" referri, vocéſque "γέρων δέ τοι ἕπεται ὀπηδεῖ" parentheſi includi mavult, Cui ſententiæ nonnihil favere videtur locus iſte *Odyſſ.* ω', 71;

Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ ὄπασε χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι——.

Et iterùm *Odyſſ.* φ', 132;

Ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ ὄπασε χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρ' ἀπαμύνεσθαι——.

Ibid.—ἀπαμύνασθαι.] Cod. *Harleian.* ἐπαμύνασθαι. *Al.* ἀπαμύνεσθαι. Porrò verſum hunc pro ſigno militibus uſurpâſſe *Claudium* Imperatorem refert *Suetonius* in *Claudio*, *cap.* 42.

Ver. 370.—ἀλλά κεν ἄλλον.] *Al.* ἠδέ κεν ἄλλον.

Ver. 372, 386, & 405.—θεοειδής.] Vide ſuprà ad *ver.* 217.

Ver. 374. Ἀλλ' ἔτι τις.] Cod. *Harleiani* Ἀλλ' εἴ τις.

Ibid.—τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα.] Ita ſuprà ι, 419;

——μάλα γὰρ θέεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἐὴν ὑπερέσχε——.

Ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
Αἴσιον, οἷος δὴ ζὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς,
Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἐξ ἐσσι τοκήων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας·
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ἠέ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Ἀνδρας ἐς ἀλλοδαπὺς, ἵνα περ τάδε τοι ζόα μίμνῃ;
Ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
Δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριζε ὄλωλε
Σὸς παῖς· ἐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδὴς·
Τίς δὲ ζύ ἐσσι, φέριζε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,
Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον·
Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας

375 "Qui mihi talem misit viæ comitem obvium fieri,
"Faustum, qualis jam tu corpore & specie admirabilis,
"Prudénsque es animo, beatísque prognatus es parentibus.
Eum verò viciſſim allocutus est internuncius Argicîda;
"Næ jam hæc omnia, ſenex, rectè dixisti:
380 "Sed age mihi hoc dic & verè narra,
"An aliquò mittis thesauros multos & pretiosos
"Viros ad alienigenas, ut saltem hi tibi salvi maneant?
"An jam omnes deseritis Ilium sacram
"Metu perculsi? Talis enim vir fortissimus ille periit
385 "Tuus filius: Nec enim quidquam pugnâ inferior-erat Achivis.
Huic autem respondit deindè senex Priamus deo-similis;
"Quis verò tu es, optime, quibúsque prognatus es parentibus,
"Qui mihi commodè interitum infelicis filii memorâsti?
Illum verò viciſſim allocutus est internuncius Argicîda;
390 "Tentas me, senex, & interrogas super Hectore nobili:
"Hunc quidem ego perquàm sæpè pugnâ in gloriosâ
"Oculis vidi, & quandò ad naves actos

Ver. 377.——νόον.] *Al.* νόῳ. Quo modo & legit Codex *Harleianus*.

Ibid. & *ver.* 387.—ἔξ ἐσσι.] *Al.* ἔξεσσι.

Ver. 379.—κατὰ μοῖραν.] Vide suprà ad ω, 367.

Ibid.—ἔειπας.] *Al.* ἔειπες. Quod idem.

Ver. 380. Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.]

——mihique hæc edisſere vera roganti. *Æn.* II. 140.

Ver. 382.——ἵνα περ τάδε τοι ζόα.] *Al.* ἵνα τοι τάδε περ ζόα.

Ver. 384.——ὄλωλε.] Vide suprà ad ω, 521; & infrà ad *ver.* 392.

Ver. 388. Ὅς μοι.] *Al.* Ὡς μοι.

Ver. 398, 405, & 410. Τὸν δ'.] Vide suprà ad α, 57; & ad Υ, 160.

Ver. 391.—κυδιανείρῃ.] Ἐν ᾗ δοξάζονται οἱ ἄνδρες. *Schol.*

Ver. 392.——ὄπωπα.] Differunt inter se μάλα πολλὰ εἶδον, & μάλα πολλὰ ὄπωπα, eodem modo atque apud Anglos, *I often saw*, &, *I have often seen*. Vide suprà ad α, 37, & ad ζ, 124.

Ἀργείους κλείνεσκε, δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
Ἡμεῖς δ' ἑσάοτες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Εἴα μάρνασθαι, κεχολωμένῳ Ἀτρείωνι.
Τῷ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι· πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ·
Ἀφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ, ὡς σύ περ ὧδε·
Ἕξ δέ οἱ υἱες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἕβδομός εἰμι·
Τῶν μεταπαλλόμενος, κλήρῳ λάχον ἐνθαδ' ἕπεσθαι·
Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
Ἀσχαλόωσι γὰρ οἵγε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
Ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Εἶς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
Ἦ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἤδη
Ἦσι κυσὶν μελεΐστι ταμὼν περὶ θῆκεν Ἀχιλλεύς;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Ὦ γέρον, ἔπω τόνδε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
Ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηΐ

" Argivos interficiebat, cædens acuto ære:
" Nos verò ſtantes mirabamur; non enim Achilles
" Sinebat pugnare, iratus Atridæ.
" Hujus enim ego famulus, eadémque advexit navis affabrè-facta:
" Ex Myrmidonibus autem ſum, pater verò mihi eſt Polyctor;
" Dives quidem is eſt, ſenéxque jam, ſicut tu;
" Sex autem ei filii ſunt, egóque tibi ſeptimus ſum;
" Inter hos, factâ ſortitione, mihi ſors obtigit hùc *Achillem* comitari:
" Nunc verò veni in campum à navibus; manè enim
" Edent circa urbem pugnam nigri-oculos Achivi.
" Ægrè-ferunt enim illi deſidentes, neque poſſunt
" Continere cupidos prœlii reges Achivorum.
Huic autem reſpondit deindè ſenex Priamus deo ſimilis;
" Si quidem famulus Pelidæ Achillis
" Es, agedùm mihi omnem veritatem dic,
" An adhuc apud naves meus filius, an ipſum jam
" Suis canibus membratim diſciſſum objecit Achilles?
Illum verò viciſſim allocutus eſt internuncius Argicîda;
" O ſenex, nondum hunc canes ederunt, neque alites;
" Sed adhuc ille jacet Achillis apud navem

Ver. 393.——κλείνεσκε.] *Interficere ſolebat.* Vide ſuprà ad ν', 84; & ad β', 221.

Ver. 396.—μία δ' ἤγαγε νηῦς.] Ἐταῖζον ἢ φίλον ἑαυτὸν βούλεται ζυζῆσαι Ἀχιλλεῖ ὁ Ἑρμῆς πρὸς πλείονα πίστιν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι μᾶλλον πιστεύονται. *Schol.*

Ver. 397.——ἔξ εἰμι.] *Al.* ἕξειμι.

Ver. 398.——ὅδ'.] Cod. *Harleian.* ὅγ'.

Ver. 400.——μεταπαλλόμενος.] Μετ' αὐτῶν κληρούμενος· πάλοι γὰρ κλῆροι. *Schol. Al.* μέτα παλλόμενος. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 403.—οἵγε.] Cod. *Harleian.* οἵδε.

Ver. 406. Εἰ μὲν δὴ.] *Siquidem revera*—. Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 411.—τόνδε.] Cod. *Harleian.* τόνδε.

Αὕτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς
Κειμένῳ, ὐδέ τί οἱ χρὼς ζήπεται, ὐδέ μιν εὐλαὶ
Ἔσθουσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
Ἦ μέν μιν περὶ ζῆμα ἑῦ ἑτάροιο φίλοιο
Ἕλκει ἀκηδέως, ἠὼς ὅτε δῖα φανείη·
Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θειοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
Οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἵματα νένιπται,
Οὐδέ ποθι μιαρός· ζὼν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν·
Ὣς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱϊ σῷ,
Καὶ νέκυός περ ἐόντι· ἐπεί ζφι φίλος περὶ κῆρι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρων, κὴ ἀμείβετο μύθῳ·
Ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν κὴ ἐναίσιμα δῶρα διδῦναι
Ἀθανάτοις· ἐπεὶ ὄπποτ' ἐμὸς πάις, εἴποτ' ἔην γε,
Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι·
Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο κὴ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.

" Neglectum in tentoriis: duodecimus autem ei dies
" Jacenti, neque tamen omninò ei corpus putrescit, neque eum vermes
" Edunt, qui sanè viros prœlio occisos comedunt.
" Certè quidem ipsum circa sepulchrum sui sodalis dilecti
" Raptat immanitèr, aurora quandò pulchra apparet;
" Nec tamen ipsum deturpat: Admirareris certè contemplans ipse cum accesseris,
" Ut roscidus jacet, circúmque sanguis ablutus est,
" Neque ullâ parte fœdatus: vulnera autem omnia clausa sunt,
" Quotquot inflicta fuerant; multi enim ipsi æs impegerunt:
" Adeò tibi curam gerunt beati dii filii tui,
" Mortui licèt: ipsis enim charus ex animo.
Sic dixit: Gavisus est autem senex, & respondit verbis;
" O fili, certè bonum etiam debita dona dare
" Immortalibus: neque enim unquam meus filius, siquidem fuit,
" Oblitus est in ædibus deorum, qui Olympum tenent:
" Ideò illius recordati sunt etiam in ipso mortis fato.

Ver. 413. Αὕτως ἐν κλισίῃσι.] Malaiῶς, ἀνεπιμελήτως ἐν τῇ Σκηνῇ. *Schol. Al.* Οὕτως ἐν κλισίῃσι.

Ibid.——δυωδεκάτη δέ οἱ ἠώς.] *Al.* δυωδεκάτη δὲ οἱ ἥδε.

Ver. 414.——ὐδέ τί οἱ.] *Al.* ὐδ' ἔτι οἱ.

Ver. 415.—αἵ ῥά τε.] *Qui silicèt*——.

Ibid.—ἀρηϊφάτους.] Τοὺς ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένους. *Schol.*

Ver. 417.——φανείη.] *Al.* φανήῃ

Ver. 418.—Θειοῖο.] *Al.* Θοῖο, & Θηΐο.

Ver. 419.——ἐερσήεις.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ἐερσήεις.

Ver. 419, 420.——νένιπται——μέμυκεν.] Si νένιπτο—μιμύκει dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad *ver.* 392; & ad ά, 37.

Ver. 420.——ποθι μιαρός.] Quâ ratione ποθι, hîc ultimam producat; item ἐνὶ, *ver.* 428; & τε, *ver.* 430; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.—μέμυκεν.] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 421.——ἐπ' αὐτῷ.] Cod. *Harleian.* ἐν αὐτῷ.

Ver. 425.——δῶρα διδῦναι.] Quâ ratione dicitur δώσειν & διδώσειν, eâdem fortasse dicitur δῦναι & διδῦναι. Cæterùm nonnulli hîc legunt δίδοσθαι.

Ver. 426, 464. Ἀθανάτοις——ἀθάνατον.] Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.—εἴποτ' ἔην γε.] *Scholiastes* exponit, ἕως περ ἔην. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad γ', 180.

Ver. 427. Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι.] *Al.* Λήθεσ' ἐν μεγάροις.

Ver. 428.—— ἀπεμνήσαντο.] *Al.* ἐπεμνήσαντο. Sic apud *Hesiodum*;

Οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων.
Theogon. ver. 507.

Vin

Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, ζύν γε θεοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, νεωτέρω, οὐδέ με πείσεις·
Ὅς με κέλῃ ζέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι·
Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
Ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
Οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας Ἐριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,
Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης
Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
Ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.

" Sed agedum, hoc accipe à me pulchrum poculum;
" Ipſúmque tutare, & deduc me, faventibus utique diis,
" Uſque dum in tentorium Pelidæ pervenero.
Illum verò viciſſim allocutus eſt internuncius Argicîda;
" Tentas me, ſenex, juniorem, nec tamen mihi perſuadebis;
" Qui me jubes tua dona clam Achille accipere:
" Eum quidem ego timeo, & vereor ex animo
" Spoliare, nè mihi aliquod malum in poſterum fiat.
" Tibi verò ego viæ dux vel ad inclytum Argos proficiſcerer,
" Sedulò in navi veloci, aut viâ terreſtri comitans:
" Non ſanè aliquis tecum duce contempto pugnaverit.
Dixit, & ſaltu dato Mercurius in currum & equos,
Statim ſcuticam & habenas prehendit manibus;
Inſpiravit autem equis & mulabus animos validos.
Sed cum jam ad turréſque navium & foſſam perveniſſent,
Cuſtodes tum verò primùm circa cœnas occupati-erant;
Iis autem ſomnum infudit internuncius Argicîda
Omnibus: ſtatimque aperuit portas, & retruſit vectes,
Intróque duxit Priamúmque & ſplendida dona in rhedâ.

Ver. 431.—Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι] Sic ſuprà *ver.* 406, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος & infrà *ver.* 448, Πηληιάδεω ἀφίκοιτο· Pronunciabatur Πηληϊάδω. Vide ſuprà ad ά, 1.

Ver. 434.—παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.] *Al.* παρὲξ Ἀχιλῆος ἔχεσθαι.

Ver. 435.——δείδοικα καὶ αἰδέομαι.] Vide ſuprà ad ν', 481 & 736.

Ver. 436.——γένηται.] *Al.* γένοιτο.

Ver. 438.—ὁμαρτέων.] Pronunciabatur ὁμαρτεῶν. Quomodo & ſcribi poſteà cœptum eſt.

Ver. 439.—πομπὸν ὀνοσσάμενος.] Καταφρονήσας ἐμοῦ τοῦ πέμποντος. *Schol.*

Ver. 440.——ἐπαΐξας.] Cod. *Harleian.* ἀναΐξας. Quo modo & in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*. *Al.* ἐπ' ἀΐξας.

Ver. 445. Τοῖσι δ'.] Vide ſuprà ad Υ', 160; & ad μ', 12. *Barneſius* minùs rectè Τοῖσιδ'.

Ibid.——ἔχευε] *Al.* ὄρυσε.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
Ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
Λαχνήεντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
Σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοὶ,
Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
Τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος.
Δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὦξε γέροντι,
Ἕς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, φώνησέν τε·
Ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλυθα
Ἑρμείας· ζοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆϊ
Ὀφθαλμὸς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
Τύνη δ' εἰσελθὼν λάζε γούναλα Πηλείωνος,
Καί μιν ὑπὲρ παλρὸς καὶ μητέρος ἠυκόμοιο

Sed quandò jam ad tentorium Pelidæ pervenerant
Excelsum, quod Myrmidones fecerant regi,
Ligna abietis cæsis; & desuper texerant
Lanuginoso culmine, ex prato ubi demessuerant;
Circum autem ei magnum septum fecerant regi
Palis densis: januam autem tenebat unus obex
Abiegnus, quem tres quidem obdebant Achivi,
Tres item reserabant ingens clausirum portium,
Ex aliis; Achilles verò obtebat etiam solus.
Et tum quidem Mercurius utilitatum-auctor aperuit seni,
Intróque duxit inclyta dona pedibus veloci Pelidæ;
E curruque descendit in terram, dixítque;
" O senex, ego quidem deus immortalis veni
" Mercurius; tibi enim me Jupiter ut-comitarer ducem-viæ præbuit
" Sed ego quidem redibo, neque Achillis
" In conspectum veniam: indignum enim esset,
" Immortalem deum sic mortales fovere palàm.
" Tu verò ingressus prehende genua Pelidæ,
" Et eum per patrem & matrem comas-pulchram

Ver. 448. Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην.] Sic suprà *ver.* 441; Ἀλλ' ὅτε δὴ πύρσευς. Vide suprà ad ξ', 433 & 504.

Ver. 451. Δαχνήεντ' ὄροφον.] Τὸν δασὺν λέγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλάμης ὕλην. ἡ τῆς τύπων κόμης· ὄροφον γὰρ εἶδος καλάμου πρὸς ὀροφὴν ἐπιηδείου. *Scbol.*

Ver. 453. Σταυροῖσιν.] Ὀξέσι ξύλοις, Σκόλοψι. *Scbol.*

Ibid. —— ἐπιβλὴς.] Ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός. *Scbol.*

Ver. 454. 455. 456. —— ἐπιρρήσσεσκον —ἀναοίγεσκον—ἐπιρρήσσεσκε.] Vide suprà ad *ver.* 303; & ad β', 221. Cæterùm Codex *Harleianus* utrobique legit ἐπιῤῥήσεσκον.

Ver. 461. —εἰλήλυθα.] Vide suprà ad φ', 81; & ad α, 37.

Ver. 466. Καί μιν ὑπὲρ παλρὸς καὶ μητέρος.] Σημειῶσαι δὲ, ὅτι εἰ καὶ προεκθεῖκῶς τῷ γέροντι ἔδωκε καὶ ἀπὸ μητρὸς, ὡς εἰρήσεται, καὶ τέκνου,

Λίσσεο, κὴ τέκε῾ῳ· ἵνα οἱ ζὺν θυμὸν ὀρίνῃς.
῞Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
῾Ερμείας· Πρίαμο῾ῳ δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λῖπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
῞Ιππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
Τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε, Διὶ φίλῳ· ἐν δὲ μιν αὐτὸν
Εὗρ'· ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δύ' οἴω
῞Ηρως Αὐτομέδων τε, κὴ Ἄλκιμο῾ ὄζο῾ Ἄρη῾ος,
Ποίπνυον πᾶρεόντε· (νέον δ' ἀπέληξεν ἐδωδῆς
Ἔσθων κὴ πίνων, ἔτι κὴ πᾶρέκειτο τράπεζα.)
Τὼς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἆγχι δ' ἄρα σὰς,
Χερσὶν Ἀχιλλῆο῾ λάβε γένεια, κὴ κύσε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον υἷας.
῾Ως δ' ὅταν ἀνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ

" Supplex-ora, & filium: ut ei animum commoveas.
Sic quidem fatus abiit ad excelsum Olympum
Mercurius: Priamus verò de curru desiliit in terram,
Idæúmque ibidem reliquit: is verò manebat continens
Equos muláſque: Senex autem rectà ivit per domum,
Ubi Achilles sedebat, Jovi charus; intúsque eum ipsum
Invenit; socii verò seorsùm sedebant: ei autem duo soli
Heros Automedónque, & Alcimus ramus Martis,
Ministrabant astantes: (modò autem destiterat à cibo,
Postquàm ederat & biberat; adhuc etiam aderat mensa.)
Hos autem latuit ingressus Priamus magnus, propè verò stans,
Manibus Achillis prehendit genua, & osculatus est manus
Terribiles, homicidas, quæ ei multos interfecerant filios.
Ut verò cùm virum malum magnum cepit, qui in patriâ,

τέκνα, ἱκετεύσειν τὸν Ἀχιλλέα. ὅμως ὐ γίνεται τοῦτο· τάχα μὲν κὴ διότι ἐξέκρυσεν ἡ λύπη τῆς τῦ γέροντο῾ ψυχῆς τὴν τῦ διδασκάλυ Ἑρμῦ μέθοδον. *Eustath.* Vide infrà ad *ver.* 486.

Ver. 467.——τέκε῾ῳ· ἵνα.] Quâ ratione, τέκε῾ῳ, hîc ultimam producat; item λῖπεν, *ver.* 470; & Διὶ, *ver.* 472; & ἄλλον, *ver.* 481; & ἐνὶ, *ver.* 497; vide suprà ad *á*, 51.

Ver. 469.——ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε.]
——è curru saltum dedit ocyùs arvis.
Æn. XII. 681.
Vide suprà ad *γ'*, 29.

Ver. 470.——κατ' αὖθι.] *Al.* καταῦθι.

Ver. 472. Τῇ ῥ'.] *Ubi utique*——. *Ubi scilicèt*——.

Ibid.—ἵζεσκε.] *Sedere solebat*——. Vide suprà ad *β'*, 221.

Ver. 473.—ἀπάνευθε.] Vide suprà ad *á*, 349.

Ibid.——καθείατο.] *Al.* καθήατο.

Ibid.——τῷ δὲ δύ'.] *Al.* τὼ δὲ δύ'. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 475. Ποίπνυον.] De hujus vocis mediâ hoc in loco *productâ*, suprâ autem *σ'*, 421, *correptâ*; vide suprà ad *ν'*, 103; & ad *ó*, 24.

Ver. 476. Ἔσθων κὴ πίνων, ἔτι κὴ πᾶρέκειτο τράπεζα.] Φασὶ γὰρ τοῖς Παλαιοῖς μὴ ὅλως αἴρεσθαι τὴν τράπεζαν· χαρὶς εἰ μὴ διὰ τὴν τῦ Πατρόκλυ λύπην. *Schol.* Τῷ δὲ μὴ αἴρεσθαι τὰς τραπέζας, ἐναντιῦσθαι δοκεῖ τὸ ἐν Ἰλιάδι· " Ἔσθων κὴ πίνων, ἔτι κὴ πᾶρέκειτο τράπεζα." Ἀναγνωσέον ὧν ὕτω, " Ἔσθων κὴ πίνων ἔτι, " κὴ πᾶρέκειτο τράπεζα." Ἢ τὸν καιρὸν αἰτιᾶσθαι τὸν παρόντα δεῖ. Πῶς γὰρ ἦν πρέπον τῷ Ἀχιλλεῖ πενθοῦντι παρακεῖσθαι τράπεζαν, καθάπερ τοῖς εὐωχυμένοις, παρ' ὅλην τὴν ζυνουσίαν; *Athenæus Lib.* I. *cap.* 10. Verùm, ut opinor, præstat Vulgata Lectio. Neque omninò, utì ad hunc *Athenæi* locum annotat *Casaubonus*, inde sequitur, mensas post cœnam auferri non solitas; hoc enim ait Poëta *Achillem* tam exiguo tempore à comedendo & bibendo desiisse, ut ei adhuc mensa adesset.

Ver. 478. Χερσὶν Ἀχιλλῆο῾ λάβε γένεια.]
Tendentemque manus Priamum conspexit inermes. *Æn.* I. 491.

Ver. 480. ῾Ως δ' ὅταν ἀνδρ', &c.] Ἐθ῾ῳ

ὧν

Φῶτα καλακλείνας, ἄλλον ἐξίκελο δῆμον,
Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειῦ, θάμβω δ' ἔχει εἰσορόωνλας·
Ὣς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλυς δὲ ἴδονλο.
Τὸν καὶ λισσόμενον Πρίαμον πρὸς μῦθον ἔειπε·
Μνῆσαι πατρὸς ζείο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τηλίκυ, ὥσπερ ἐγών, ὀλοῷ ἐπὶ γήρα βέβηκα.
Καὶ μέν πυ κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόνλες
Τείρυσ', ὐδέ τις ἐσὶν, ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνός γε, ζέθεν ζώονλος ἀκούων,
Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάνλα
Ὄψεσθαι φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηθεν ἰόνλα·

Homine interfecto, ad aliam pervenit civitatem,
Viri ad divitis *domum*, ſtupor autem tenet aſpicientes;
Sic Achilles obſtupuit, conſpicatus Priamum deo-ſimilem:
Obſtupuerunt & cæteri, altérque in alterum intubeatur.
Hunc etiam ſupplicans Priamus verbis allocutus eſt;
" Recordare patris tui, dis ſimilis Achille,
" Ejuſdem ætatis, quâ & ego, gravi in ſenectutis limine.
" Et illum quidem fortè vicini circumſiſtentes
" Premunt, neque quis eſt, qui malum & perniciem arceat:
" Et tamen ille quidem, te vivere audiens,
" Gaudétque in animo, ſperátque dies omnes
" Viſurum dilectum filium, à Trojâ reverſum:

ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸν ἀκύσιον φόνον ἐρασάμενον φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος· καὶ παραγίγνεσθαι εἴς τινα οἰκίαν ἀνδρὸς πλησίον, καὶ καθίζειν· ἐπὶ τῆς οἰκίας ζυγκεκαλυμμένον καθαρσίων δεόμενον. *Schol.*

Ver. 481. —— ἄλλον ἐξίκελο δῆμον.] *Barnesius* ex uno MS. edidit ἄλλων ἐξίκελο δῆμον· itáque omninò ſcribendum cenſet propter id quod legitur, *Odyſſ.* ό, 238;

—— —— ὁ δ' ἄλλων ἴκελο δῆμον.

Et *Odyſſ.* ύ, 219;

Ἄλλων δῆμον ἵκεσθαι ——.

Sed mutato nihil opus. Nam & alibi occurrit ἄλλον δῆμον, ubi codices inter ſe conveniunt:

Δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκελο, πατρίδα φεύγων. *Odyſſ.* ό, 228.

—— ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον. ω', 382.

Ver. 482. —— ἔχει.] *Al.* ἔχεν.

Ver. 483. — Θεοειδέα.] Sic infrà *ver.* 486, Θεοῖς ἐπιείκελ'. Vide ſuprà ad *ver.* 217. Pronunciabatur autem Θεοειδῆ.

Ver 486. Μνῆσαι πατρὸς ζείο —— Τηλίκυ, ὥσπερ ἐγών.]

—— miſeri te ſiqua parentis
Tangere cura poteſt, oro, (fuit & tibi talis
Anchiſes genitor,) Dauni miſerere ſenectæ. *Æn.* XII. 932

Καὶ τὸ μέτρον τῶν ἐσχηματισμένων λόγων παιδεύει ἡμᾶς ὁ Ὅμηρος, ὅτι ὲ (fortè ὲ μόνον) τῆς εὐπρεπείας δεῖται, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χρείᾳ ζυνθομίας. Τῶν γὰρ πάνλων χρεία ἐσίν· ὅταν μὲν ἡ χρεία παραδίδωσι, ταῦτα ὁ καιρὸς παραιτεῖται. Διδάσκει δὲ τοῦτο ἐν τοῖς Ἑρμῆ λόγοις πρὸς Πρίαμον Ὅμηρος. Τοῦτον γὰρ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκαλος ὢν, παιδεύει πῶς χρὴ ἐνλυχεῖν Ἀχιλλεῖ, καὶ παραδίδωσι τὰς μεθόδους τῆς ἱκεσίας· " Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γύνα- " τα, &c." (ſuprà *ver.* 465.) Καὶ πάνλας τὰς ἀριθμὰς τῆς ἱκεσίας παραλαμβάνει, τὸ γένος τῆς Ἀχιλλέως, πατρὸς, μητρὸς, υἱοῦ. Ταῦτα μαθὼν ὁ γέρων, οἷδε τέχνην κατὰ τέχνας. Προσελθὼν γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ, τοῦ γενεᾶ ἐπιλαμβάνεσθαι, καὶ λέγει· " Μνῆσαι πατρὸς " ζείο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ." Καὶ ἔτε τοῦ παιδὸς μέμνηλαι, ὅτε τῆς μητρὸς, ἀλλὰ τῶν προγόνων· τὴν πολλὴν γὰρ χορηγίαν παρέλιπε τῇ χρείᾳ τοῦ παιδός. *Dionyſ. Halicarn. Lib. qui inſcribitur* Τέχνη, §. 9. " Epilogus " quidem quis unquam poterat illis Pria- " mi rogantis Achillem precibus æquari?" *Quintilian. Lib.* X. *cap.* 1. Vide & ſuprà ad *ver.* 360.

Ibid. —— ζείο.] *Al.* ζοῖο.

Ver. 487. —— ὥσπερ ἐγών.] *Heraclides Ponticus* loco ſuprà (*ver.* 360.) citato legit οἷος ἐγών.

Ver. 489. — ἀρὴν.] Vide ſuprà ad σ', 100; & ad ξ', 485.

Ver. 492. —— Τροίηθεν ἰόνλα.] *Al.* Τροίηθε μολόνλα.

Ver.

Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' ὔτινα φημὶ λελεῖφθαι.
Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἦλυθον υἷες Ἀχαιῶν·
Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
Τὰς δ' ἄλλας μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
Τῶν μὲν πολλῶν θῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὅς δέ μοι οἶος ἦεν, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
Τὸν ζὺ πρώην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἕκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
Ἔτλην δ', οἷ' ἄπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
Ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.

Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Ἁψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
Τὼ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,

" Sed ego infelicissimus, genui enim filios fortissimos
" Trojâ in latâ, eorúmque neminem autumo relictum esse.
" Quinquaginta mihi erant, quando venerunt filii Achivorum:
" Undeviginti quidem uno ex ventre erant,
" Cæteros autem mihi pepererunt in ædibus mulieres.
" *Ex bis* plerorumque quidem impetuosus Mars genua solvit:
" Qui verò mihi unicus erat, tutabatúrque urbem & ipsos,
" Hunc tu nuper interfeciſti, pugnantem pro patriâ,
" Hectorem: hujus nunc gratiâ venio ad naves Achivorum,
" Redempturus à te, feróque infinita dona.
" Sed reverere deos, Achille, meíque ipsius miserere,
" Recordatus tui patris: ego autem adhuc miserabilior,
" Sustinui enim, qualia nequaquam aliquis super terram mortalis alius,
" Viri filiorum-interfectoris ad os manus admovere.
Sic dixit: Ei autem de patre desiderium excitavit luctûs,
Prehensâque manu, removit à se lenitèr senem.
Hi verò recordati, hic quidem Hectoris homicîdæ,

Ver. 493.—ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους.] Vide suprà ad *ver.* 255.

Ver. 496. Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος.] *Theocritus Hecubæ* viginti filios tribuit:

Οὔθ' Ἕκτωρ, Ἐκάβας γεραίτερος εἴκαλι παίδων. *Idyll.* XV. *ver.* 139.

Quem ad locum *Scholiastes*, citante hîc *Barnesio*; Τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀποκέχρηται, ὡς ὁ Σιμωνίδης· Ὅμηρος δὲ, Ἐννεακαίδεκα λέγει.

Ver. 499.—εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς.] Vide suprà ad χ', 507; & ad ζ', 402.

Ver. 502. Λυσόμενος παρὰ σεῖο.] Exanimumque auro corpus vendebat Achilles. *Æn.* I. 488.

Ver. 503. Ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ.] *Al.* Ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς. *Al.* αἰδοῖο.

Ver. 504. Μνησάμενος σοῦ πατρός.] Vide suprà ad *ver.* 486.

Ver. 506.——χεῖρ' ὀρέγεσθαι.] *Al.* χεῖρας ὀρέξαι.

Ver. 507.——ἄρα.] *Ut par erat*——.

Ibid.—ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.] Ἐπιθυμίαν θρήνου ἐνέβαλεν. *Schol.* Vide suprà ad ψ', 108.

Ver. 509.——ἀνδροφόνοιο.] Vide suprà ad Φ', 77.

Ver.

Κλαῖ' ἀδινὰ, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἑλυσθείς·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αἶτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δῶματ' ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος, ἠδ' ἀπὸ γυίων,
Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίσχε,
Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἆ δειλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο ϛὸν κατὰ θυμόν.
Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμὸς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξα; ϛιδήρειον νύ τοι ἦτορ.
Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
Ἐν θυμῷ καλακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,

510 Flebat crebris lachrymis, ante pedes Achillis provolutus;
At Achilles flebat ſuum patrem, interdúmque viciſſim
Patroclum: Eorum autem gemitus per ædes excitabatur.
At poſtquàm luctu ſatiatus eſt nobilis Achilles,
Et ei è præcordiis abiit deſiderium, atque ex artubus,
515 Protinùs è ſede ſurrexit, ſenémque manu *prehenſum* erexit,
Miſeratus canúmque caput, canúmque mentum:
Et ipſum editâ-voce verbis alatis allocutus eſt;
" Ah miſer, certè jam multa mala tolerâſti tuo in animo.
" Quomodo ſuſtinuiſti ad naves Achivorum venire ſolus,
520 " Viri in conſpectum, qui tibi multóſque & ſtrenuos
" Filios interfeci? Ferreum certè tibi cor.
" Sed agè jam conſide in ſede; dolores autem prorsùs
" In animo reſidere ſinamus, dolentes licèt:
" Nullus enim profectus eſt triſtis luctûs.
525 " Sic enim fato-tribuunt dii miſeris mortalibus,

Ver. 510, 511. Κλαῖ'—κλαῖεν.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 512.——ὀρώρει.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad β'. 810.

Ver. 513. Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο.] *Galenus de Hippocratis & Platonis Dogmatibus, Lib.* IV. *cap.* 7, locum hunc hoc modo citat;

Ἀλλ' ὅτε δὴ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἀκορήσθη,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος, ἡ δ' [ἵμερος, ἠδ'] ἀπὸ γυίων.

Uti *Odyſſ.* δ', 541.

Ibid.—τετάρπετο.] Vide ſuprà ad ψ', 10.

Ver. 522. Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ.] Ὑπερφυῶς δὲ φαίνεται περὶ τὴν παραμυθίαν ὁ ποιητὴς εὐδοκιμεῖν, ποιήσας τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα πρὸς τὸν Πρίαμον ἥκοντα ἐπὶ λύτρα τοῦ Ἕκτορος, ταυτί, " Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ, &c." *Plutarch. de Conſolat. ad Apoll.*

Ver. 523.—ἰάσομεν.] Vide ſuprà ad δ'. 42.

Ibid.——ἀχνύμενοι.] Sic infrà *ver.* 526, ἀχνυμένως· Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 524.——πρῆξις.] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 525. Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι.] Οὐ——ἁπλῶς εἶπε τὸ πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἐπικεκλῶσθαι λυπηρὸν βίον, ἀλλὰ τοῖς ἄφροσι καὶ ἀνοήτοις, ὡς δειλαίοις καὶ οἰκτροῖς διὰ μοχθηρίαν ὄντας, εἰωθὲ δειλὸς καὶ ὀϊζυρὸς προσαγορεύειν. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ibid.—αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.] Ita ferè apud *Heſiodum*;

Ὥσπερ θεοὶ δ' ἔχουσιν, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀϊζύος——
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 112.

Et

Ζώειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δὲ, ἐάων·
Ὧ μὲν καμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
Ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
Ὧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε·
Καί ἑ κακὴ βέβρωσις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
Φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
Ὣς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκασο
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
Καί οἱ ἀθανάτῃ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ ἧκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ οὔτι

" Ut vivant triſtes; ipſi verò ſine-curis-ſunt.
" Duo quippe dolia jacent in Jovis limine
" Donorum, quæ dat, *alterum* malorum; alterum verò, bonorum:
" Cui quidem miſcens dederit Jupiter fulmine-gaudens,
" Interdum quidem in malum ille incidit, interdum & in bonum:
" Cui verò ex malis dederit, injuriis obnoxium facit;
" Et illum exitialis dira-calamitas ſuper terram almam exercet:
" Vagatúrque nec diis honoratus, neque mortalibus.
" Sic quidem & Peleo dii dederunt illuſtria dona
" A natalibus: omnes enim inter homines *eminentèr*-ornatus-erat
" Opibúſque, divitiiſque, imperabat verò Myrmidonibus,
" Et ei mortali licèt deam fecerunt uxorem:
" Sed & huic impoſuit deus malum, quod ei nequaquàm

Et apud *Lucretium*;

——Deos ſecurum agere ævum.

Lib. V. 83; VI. 57.

Et *Lib.* I. *ver.* 57, 60;

Omnis enim per ſe Divûm natura neceſſe eſt
Immortali ævo ſummâ cum pace fruatur;
——privata dolore omni, privata periclis.

Ver. 526.—ἀχνυμένους.] *Plutarchus* locis ſuprà citatis legit ἀχνυμένοις.

Ver. 527. Δοιοὶ γάρ τε πίθοι.] Εἰς παραμυθίαν Πριάμου ἃ ποιητὴς εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα ταῦτα. *Schol.* Porrò *Plutarchus* verſus hoſce cum loco iſto *Heſiodi* de *Pandoræ* Dolio. Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 94. &c. conferens; Ὁ δὲ (inquit) μετὰ τοῦτον [Ὅμηρον] καὶ τῇ δόξῃ καὶ τῷ χρόνῳ, καίτοι τῶν Μουσῶν ἀναγορεύων ἑαυτὸν μαθητὴν Ἡσιόδου, καὶ ὕστερον ἐν πίθῳ καθείρξας τὰ κακὰ, τὴν Πανδώραν ἀνοίξασαν ἀποφαίνει κεδάσαι τὸ πλῆθος ἐπὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν. *De Conſolat. ad Apollon.* Ubi in tranſcurſu notandum, *Plutarcho Heſiodum Homero* recentiorem eſſe viſum. Cæterùm vituperat hîc *Homerum Plato*; Οὐκ ἄρα ἀποδεκτέον ὅτε Ὁμήρῳ ὅτ' ἄλλῳ ποιητῇ ταύτην τὴν ἁμαρτίαν περὶ τοὺς θεοὺς ἀνοήτους ἁμαρτάνοντος, καὶ λέγοντος ὡς δοιοὶ πίθοι—— " κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει, Κηρῶν ἔμπλεοι· ὁ " μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ, δειλῶν." *De Republ. Lib.* II.

Ver. 528. Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δὲ, ἐάων.] *Al.* Κηρῶν ἔμπλεοι· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν. Quomodo legit *Plutarchus de audiendis Poëtis*, itémque *Plato* loco jam citato.

Ἓν γάρ' ἐσθλὸν πήμαια Ζεύσδυο δαίσηται
βροτοῖς
Ἀθάναιοι——.

Pindar. Pythior. Od. III. *ver.* 145.

Ubi *Scholiaſtes*, citante *Duport. Gnomolog. Homeric.* ad hunc locum; Οὕτως ἐδέξατο δύο πίθους εἶναι φαύλων καὶ ἕνα ἀγαθῶν.

Ver. 532.——βέβρωσις.] Κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός· νῦν δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης, ἁπλῆς καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. Ἔνιοι δὲ βεβρῶσιν τὸν οἰκεῖον ἐξεδέξαντο. *Schol.* Ita *Callimachus*;

Νῦν δὲ κακὰ βέβρωσις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται. *Hymn. in Cererem, ver.* 102.

Ver.

Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένεο χρειόων,
Ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· ὐδέ νυ τόν γε
Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
Ἥμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα.
Καί σε, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,
Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἔέργει,
Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων.
Τῶν σε, γέρον, πλέτῳ τε καὶ υἱάσι φάσι κεκάσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί τοι τῆμα τόδ' ἤγαγον ὐρανίωνες,
Αἰεί τοι περὶ ἄχυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
Ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱεῖ ἑῷ,
Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων, Πρίαμος θεοειδής·
Μή μέ πω ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν Ἕκτωρ

" Filiorum in ædibus ſoboles nata-eſt regno ſucceſſurorum,
" Sed unum filium genuit immaturâ-morte periturum: nec tamen hunc
" Jam ſenem foveo; valde enim procul à patriâ
" Sedeo in Trojâ, téque contriſtans, atque tuos liberos.
" Et te, ſenex, olim quidem audimus opibus floruiſſe,
" Quantas Leſbus ſuprà Macaris ſedes intùs continet,
" Et Phrygia deſuper, & Helleſpontus immenſus:
" Inter hos, te, ſenex, divitiiſque & filiis aiunt ornatum excelluiſſe.
" At poſtquàm tibi cladem hanc intulerunt cœlites,
" Aſſiduè tibi circa urbem prœliáque cædéſque virorum:
" Perfer *tamen*, nec perpetuò mœre tuo in animo.
" Nihil enim proficies, triſtatus de filio tuo,
" Neque ipſum reſurgere facies, priùs etiam malum aliud paſſus fueris.
Ei verò reſpondit deindè ſenex, Priamus deo-ſimilis;
" Ne me dum in ſede colloca, Jovis alumne, quamdiù Hector

Ver. 540.——παναώριον.] Ἡ τὸν πάνυ ἄωρον λέγει, παρὰ τὴν ὥραν, τὸν καιρόν·——ἢ παρὰ τὴν ὥραν, τὴν φροντίδα, τὸν πάνυ περφρονιτμένον. *Euſtath.*

Ver. 544. Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος.] Vide ſuprà ad ά, 51. *Julianus, Orat.* 2, legit, Ὅσσον Λέσβος ἔσω μακάρων ἕδος. *Dion. Chryſoſtomus*, §. 33, legit, Ὅσσων Λέσβος ἄνω Μακάρων ἕδος. *Suidas* autem, notante *Barneſio*, citat, Ἧδ' ὅσα Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος. Cæterùm *Strabo. Geograph. lib.* VIII, legiſſe videtur, Μάκαρος πόλιν.

Ibid.—Μάκαρος ἕδος.] Ἀντὶ τῆ οἰκητήριον· ἔκλισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρινάκου, ὃς ἐβασίλευσεν αὐτῆς. *Schol.*

Ver. 546. Τῶν σε.] *Al.* Τῷ σε.

Ver. 547, 549.—ἐπεί τοι τῆμα τόδ' ἤγαγον ὐρανίωνες——Ἄνσχεο.]

——ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
Τύχας δοθείσας ἐς ἀναγκαῖον φέρειν.
Sophocl. Philoctet. ver. 1309.

Ver. 548.——μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.] Sic *Odyſſ.* λ', 611;

" Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀν-
" δροκτασίαι τε."

Quo de loco *Gellius*; " Ante omnes (in-
" quit) apud Homerum, ejuſdem rei atque
" ſententiæ luculenta exaggeratio eſt——
" Ὑσμῖναί τε, &c. Nam quum omnia iſta
" ——multa & continua nomina nihil
" plus demonſtrent quàm prœlium, hujus
" tamen rei varia facies delectabiliter ac de-
" core multis variiſque verbis depicta eſt."
Lib. XIII. *cap.* 22.

Ver. 550.——πρήξεις.] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 551.——ἐδέ μιν ἀνστήσεις.]

Τόλμα δ' ὃ γὰρ ἀνάξεις πότ' ἔνερθεν
Κλαίων τὰς φθιμένας ἄνω.
Euripid. Alceſt. ver. 986.

Ver.

Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶν δ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Τὸν δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
Ἔκλυρά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε,
Μήτηρ, ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
Ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε πόδας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδε μάλ' ἥβων
Ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆας
Ῥεῖα μεθοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.

" Jacet in tentoriis inſepultus; ſed citiſſimè
" Redemptum-redde, ut oculis videam: Tu verò accipe dona
" Multa, quæ tibi afferimus: tu autem his fruaris *utinam*, & pervenias
" Tuam in patriam terram, poſtquàm me primùm ſervâſti
" Ipſum viveréque & aſpicere lumen ſolis.
Hunc autem torvè intuitus allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Nè ampliùs nunc me irrita, ſenex: habeo enim in animo & ipſe
" Hectorem tibi redemptum reddere; à Jove enim mihi nuncia venit,
" Mater, quæ mè peperit, filia marini ſenis:
" Sed & te ſentio, Priàme, animo, neque me latet,
" Quòd Deorum aliquis te duxerit celeres ad naves Achivorum:
" Haud enim auſus eſſet mortalis *ullus* intrare, nè ætate quidem admodùm florens
" In caſtra; neque enim cuſtodes latuiſſet, neque obices
" Facilè reſeràſſet portarum noſtrarum.

Ver. 555—561. Λῦσον——λῦσαι.] Vide ſuprà ad ά, 20.

Ver. 556.——φέρομεν.] *Al.* φέρομαι.

Ver. 557.——πρῶτον.] *Al.* πρῶτος.

Ibid. & *ver.* 695.—ἔασας—ἐάσω.] Vide ſuprà ad δ', 42. Malè *Barneſius* ἔασσας ——ἐάσσω. Porrò *Etymolog. Magn.* notante *Barneſio*, hîc legit ἔασας· exponitque ἐχαροποίησας, ἀπὸ τῶ ἤδω, ἧσω· ἧσας, καὶ ἐν διαιρέσει ἔασας. *Scholiaſtes* itidem exponit εὐφραινας. Sed hoc, ut rectè obſervavit *Barneſius*, cum ſequenti, " Αὐτόν τε ζώειν, &c." parùm aptè congruit. Vide & *ver.* 569.

Ver. 559.——ὑπόδρα ἰδὼν.] Ἐπεὶ δώρων ὑπέμνησε. *Schol.*

Ver. 560. Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε.] Ἐπεὶ δὲ μεγάλα δοκοῦσι εἶναι καὶ ὄνησι τῶ κρατεῖν ὀργῆς, μειζόν ἐστιν ἡ φυλακὴ καὶ ἡ προνοια τῶ μὴ περιπεσεῖν ὀργῆ μηδὲ ἁλῶναι· καὶ ταῦτα δεῖ τοῖς ἀναγινώσκουσιν ὑποδεικνύειν μὴ παρέργως, ὅτε τὸν Πρίαμον ὁ Ἀχιλλεὺς ὐκ ἀνασχέτικὸς ὢν οὐδὲ πρᾶος, ἡσυχίαν ἄγειν κελεύει καὶ μὴ παροξύνειν αὐτὸν, ὅτως, " Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον, &c." Καὶ τὸν Ἕκτορα λύσας καὶ περιστείλας αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἀπήνην τίθησιν, πρὶν ἠκισμένον ὑπὸ τῶ παιδὸς ὀφθῆναι, " Μὴ " ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ, &c. (infrà *ver.* 584.) Τὸ γὰρ ἐπισφαλῶς πρὸς ὀργὴν ἔχουσα, καὶ φύσει ταχὺν ὄντα, καὶ θυμοειδῆ μὴ λανθάνειν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἀξυλαβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι τὰς αἰτίας, καὶ προκαλαμβάνειν τῶ λογισμῶ πόρρωθεν, ὅπως ὑδὲ ἄκων τῶ πάθει περιπεσεῖται, θαυμαςῆς ἐστι προνοίας. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ibid.——νοέω δὲ καὶ αὐτὸς.]

——Nec fallunt juſſa ſuperba
Magnanimi Jovis——.

Æn. XII. 877.

Ver. 563.——γιγνώσκω.] Ita edidit *Barneſius*. *Al.* γινώσκω. Quod perinde eſt: Nam primam producit.

Ver. 564. Ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε.] Voculam *Ce*, inſeruit *Barneſius*, ex duorum MSS. auctoritate; quorum alter, Ὅτι θεῶν σ' ἦγε legit; alter, Ὅτι θεός Ce τις ἦγε. *Vulgg.* Ὅτι θεῶν τις ἦγε.

Ver. 566.——λάθοι.] *Al.* λάθη.

Ver. 567.—μεθοχλίσσειε.] Ita edidit *Barneſius*.

Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
Μή ζε, γέρον, ἐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
Καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς·
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὡς, ἄλτο θύραζε,
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, οὕς ῥα μάλιστα
Τίε Ἀχιλεὺς ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἠμιόνους τε,
Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γερουσ.
Καὶδ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
Ἥρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Καὶδ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐύννητόν τε χιτῶνα,
Ὄφρα νέκυν πυκάσας δῴη οἴκονδε φέρεσθαι.
Δμωὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·
Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον ὄκ ἐρύσαιτο,

" Ideò nunc nè mihi magis doloribus animum commoveas,
" Nè te, ſenex, nè ipſum quidem in tentoriis ſinam,
" Quantumvis ſupplicem, Jovis autem violem mandata.
Sic dixit: Timuit autem ſenex, & paruit ſermoni.
Pelides verò è domo, leo tanquam, proſiliit foras,
Non ſolus; eum nempè duo famuli comitabantur,
Heros Automedónque & Alcimus, quos quidem maximè
Honorabat Achilles ex ſociis, poſt Patroclum utique mortuum.
Hi tunc à jugo ſolverunt equos mulásque,
Intróque duxerunt præconem vocalem ſenis:
Et in ſedili collocârunt: elegantèr-politâ autem de rhedâ
Detraxerunt Hectorei capitis infinita pretia.
At reliquerunt duo pallia, textámque benè tunicam,
Ut cadaver contectum redderet domum aſportandum.
Ancillas autem evocatas lavare *is* juſſit circúmque ungere,
Seorsùm ſublatum, ut nè Priamus videret filium:
Nè is quidem dolenti corde iram non contineret,

neſſus. Al. μιλοχλίστιε. Quod, ut opinor, ferri non poteſt. Vide ſuprà ad μ', 448; & ad ά, 140.

Ver. 568.—μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς.] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ver. 569. Μή ζε, γέρον, ἐδ'.] Edidit *Barneſius*, Μή ζε, γέρων, ἐδ'. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51. Quanquam *Plutarchus, de audiendis Poëtis*, Μέ ζε, γέρων ἐδ' legit.

Ver. 574.——Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος.] *Al.* Αὐτομίδων δ' Ἄλκιμος.

Ibid.——οὕς ῥα.] *Quos ſcilicèt*——.

Ver. 575. Τίε Ἀχιλεὺς.] Vide ſuprà ad ψ', 703; & ad ν', 103.

Ver. 576, 600.——ζυγόφιν——φαιδιμοπῆφιν.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 577.——κήρυκα καλήτορα.] Ἀπὸ τοῦ βοᾶν καὶ ζυγκαλεῖν τὸν ὄχλον. *Schol.*

Ver. 578.—εἶσαν.] Cod. *Harleian.* ἷσαν.

Ver. 580.——ἐύννητον.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. Quocum facit & Codex *Harleianus*. *Al.* εὔννητον.

Ver. 581.——πυκάσας.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 582. Νόσφιν.] Vide ſuprà ad ά, 340.

Ibid.—Πρίαμος ἴδοι υἱόν.] *Al.* Πρίαμος ἴδῃ υἱὸν. *Al.* Πρίαμός γ' ἴδοι υἱὸν. *Al.* Πρίαμός μιν ἴδοιτο. Cæterùm quâ ratione, Πρίαμος, hîc ultimam producat; item ἐνὶ, *ver.* 603; & ἄρα, *ver.* 607; vide ſuprà ad ά. 51.

Ver. 584. Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ.] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ibid.

Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
Καί ἑ καλακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἦν δμωαὶ λεῖσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
Σὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐϋξέσην ἐπ' ἀπήνην.
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Μή μοι, Πάτροκλε, ζκυδμαινέμεν, αἴκε πύθηαι,
Εἰν ἀϊδός περ ἐών, ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ ἔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν·
Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤϊε δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέσῃ,
Τοίχῳ τῷ ἑτέρῳ, πρὸτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες·
Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσι, ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφιν
Ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
Τῇπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες·

585 Filium conſpicatus, Achilli autem commoveretur charum cor,
Et ipſum interficeret, Joviſque violaret mandata.
Illud verò poſtquàm ancillæ laverant & unxerant oleo,
Circúmque ipſum pallium pulchrum jecerant, atque tunicam,
Ipſe illud Achilles lectis impoſuit ſublatum,
590 Simúlque ſocii elevârunt eleganter-politam in rhedam.
Ingemuit autem deindè, dilectúmque nomine ciebat ſodalem:
" Nè mihi, Patrocle, iraſcaris, ſi fortè audiveris,
" In orco licèt, me Hectora nobilem redemptum-reddidiſſe
" Patri ejus; haud enim mihi indecora dedit dona:
595 " Tibi verò ego ex his etiam impertiam, quantum par-eſt.
Dixit, & in tentorium rediit nobilis Achilles:
Reſedit autem in ſellâ affabre-factâ, unde ſurrexerat,
Pariete ex adverſo, Priamúmque allocutus eſt ſermone;
" Filius quidem jam tibi redemptus eſt, ſenex, ut juſſiſti:
600 " Jacet autem in lectis, & cum aurorâ apparente
" Videbis ipſe abducens: nunc verò memores ſimus cœnæ,
" Nam & comas-pulchra Niobe memor-fuit cibi,
" Cui tamen duodecim liberi in ædibus perierant,
" Sex quidem filiæ, ſex autem filii pubeſcentes:

Ibid.—ἀχνυμένη.] Vide ſuprà ad γ', 260.
Ver. 587.—ἄν.] *Ut juſſerat Achilles*——. *ver.* 582.
Ver. 588.—καλὸν.] Vide ſuprà ad β', 43.
Ver. 591.—φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.] Vide ſuprà ad ψ', 178 & 220.
Ver. 598.——πρὸτὶ.] *Al.* ποτί. Quod perindè eſt.
Ver. 599.—λέλυται.] Vide ſuprà ad ά, 370.
Ibid.——ἐκέλευες.] *Al.* ἐκέλευσας.
Ver. 604.—θυγατέρες.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Τὸν μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῄῳ.
Φῆ δοιὼ τεκέειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
Τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιὼ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
Καθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Ἡ δ' ἄρα ἐπτὰ μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ, κήδεα πέσσει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιὲ,
Σίτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀναΐξας οἶν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

605 "Hos quidem Apollo interfecit ab argenteo arcu,
"Iratus Niobæ, illas autem Diana sagittis gaudens,
"Quoniam Latonæ se æquiparabat genas pulchræ.
"Dixit *illam* duos peperisse, se verò peperisse multos:
"Illi verò, duo *tantùm* licèt essent, omnes perdiderunt.
610 "Et ii quidem novem dies jacebant in cæde, neque quis erat,
"Qui sepeliret; populos enim lapides fecerat Saturnius:
"Eos autem decimâ die sepelierunt dii cœlites.
"Et hæc quidem cibi memor fuit, postquàm fatigata erat lacrymas fundens.
"Nunc verò alicubi in petris, in montibus desertis,
615 "In Sipylo, ubi aiunt Dearum esse cubilia
"Nympharum, quæ circa Acheloüm choreas ducunt,
"Illic, lapis licèt sit, immissos à diis dolores concoquit.
"Sed agè jam & nos curam geramus, nobilis senex,
"Cibi; deindè verò dilectum filium defleas,
620 "In Ilium vectum: multis autem lacrymis prosequendus tibi erit.
Dixit, & properè surgens ovem candidam velox Achilles

Ver. 605, 606. Τὸν μὲν Ἀπόλλων πέφνεν,——τὰς δ' Ἄρτεμις.] Δοκεῖ δὲ ὁ τῶν παίδων τῆς Νιόβης θάνατος, ἐξ αἰτίας λοιμώδης γενέσθαι, ἢ καὶ ἄλλας ἀπὸ αἰφνιδίου πάθους τινός. Ὅθεν Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ἀνάπτειαι, οἳ τῷ τοιούτῳ θανάτῳ εἰσὶν αἴτιοι, τόξοις λεγόμενοι βάλλειν τὰς ὕπω γνήσιους. *Eustath.* Vide suprà ad τ', 59.

Ver. 607. Οὕνεκ' ἄρα.] *Quòd scilicèt*——.

Ver. 608.—ἡ δ' αὐτὴ.] *Eustathius* in commentario legit ἢδ' αὐτή.

Ver. 611.—— Κρονίων.] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad ά, 26; & 397.

Ver. 613. Ἡ δ' ἄρα.] Non hîc supervacuum est istud ἄρα· sed vim habet in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit, *ver.* 602; Καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη——.

Ver. 615. Ἐν Σιπύλῳ.] Ἐν ὄρει τῆς Λυδίας καὶ Μαγνησίας. *Schol.*

Ver. 616.—αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο.] Αἵτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν· ἤτοι ἀπὸ τῆ Ἀχελῴᾳ πόλαμῳ τῷ ἐν Αἰτωλίᾳ——ἢ διὰ τῆ ἡ Ἀχελήϊον. Ἀχέλης γὰρ πόλαμος ἀπὸ Σιπύλου ῥέει εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν. *Schol.*

Ver. 617. Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα.] Θρηνοῦσαν τὴν Νιόβην ἀφάτως τὸ τοιοῦτον δυσχέραμα Ζεὺς ἐλεήσας, εἰς λίθον μετέβαλεν ὅς ἔτι καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων, πηγὰς δακρύων προϊέμενος. *Schol.* ad *ver.* 602 suprà.

Ver.

Σφάξ'· ἕταροι δ' ἕδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπισαμένως, πειράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα ζῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
Ὅσσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
Εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν ἤδη
Ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,

Mactavit: Socii verò excorâriúntque & curârunt scitè & decorè,
Minutatim dein secuerunt peritè, & verubus transfixerunt,
Assâriúntque accuratè, detraxerúntque omnia.
Automedon autem panem sumptum distribuit in mensâ
Pulchris in canistris: at carnes distribuit Achilles.
Ii verò ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
At postquàm potûs & cibi amorem exemerant,
Dardanides quidem Priamus admirabatur Achillem,
Quantus erat, qualisque: diis enim visu similis erat.
At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles,
Aspiciens vultúsque egregios, & sermonem audiens.
At postquàm satiati sunt alter alterius aspectu,
Illum prior allocutus est senex Priamus deo-similis;
" Mitte nunc cubitum me quàm primùm, Jovis alumne, ut jam
" Somno dulci oblectemur cubantes:
" Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis,

Ver. 622.——ἕδερόν τε καὶ ἄμφεπον.] Illi se prædæ accingunt dapibusque futuris:
Tergora diripiunt costis, & viscera nudant:
Pars in frusta secant, verubusque trementia figunt.
Littore ahena locant alii, flammasque ministrant.
Tum victu revocant vires——. *Æn.* I. 214.

Ver. 624. Ὤπησάν τε.] Καὶ παρ' Ὁμήρῳ τά γε τοιαῦτα μάθοι ἄν τις. Οἶσθα γὰρ ὅτι ἐπὶ στρατιᾶς ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἐστιάσεσιν, ὅτε ἰχθύσιν αὐτὰς ἑστιᾶ. καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, ὅτε ἐφθοῖς κρέασιν, ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς. *Plato de Republ. lib.* III.

Ver. 625.——ἄρα.] *Ut solitus erat*——.

Ver. 626—644. Καλοῖς ——— καλὰ.] Vide suprà ad β'. 43.

Ver. 628. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο.]
Postquàm exempta fames epulis, mensæque remotæ. *Æn.* I. 220.
Vide & suprà ad ψ', 57.

Ver. 631.—Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς, Εἰσορόων ὄψιν.]
Obstupuit primo aspectu Sidonia Dido. *Æn.* I. 617.

Ver. 634 & 659.——θεοειδής.] Vide suprà ad *ver.* 217.

Ver. 635. Λέξον.] Vide suprà ad β', 515; & ad ι', 613.

Ver. 636.——ταρπώμεθα.] *Nos ipsi oblectemus.* Vide suprà ad ψ', 10 & 685.

Ἐξ ἔ ζῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν·
Ἀλλ' αἰεὶ γενάχω κ) κήδεα μυρία πέσσω,
Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
Νῦν δὴ κ) ζίτε πασάμην, κ) αἴθοπα οἶνον
Λαυκανίης καθέηκα· πάρ γε μὲν ἔτι πεπάσμην.
Ἦ ῥ'· Ἀχιλεὺς δ' ἑτάροισιν, ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, κ) ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, γορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ἕλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχυσαι·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐσόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν

" Ex quo tuis ſub manibus meus filius amiſit animam:
" Sed aſſiduè ingemiſco & dolores innumerabiles concoquo,
" Aulæ in ſeptis volutatus in ſimo.
" Nunc tandem etiam cibum guſtavi, & nigrum vinum
" Per guttur demiſi: anteà ſanè nequaquam guſtaveram.
Dixit: Achilles verò ſocios & ancillas juſſit,
Lectos ſub porticu ponere, & ſtragula pulchra
Purpurea injicere, ſterneréque deſuper tapetas,
Chlænáſque imponere villoſas ſupernè obducendas.
Illæ verò exierunt domo, facem in manibus tenentes:
Statim autem ſtraverunt duos lectos feſtinantes:
Hunc autem falſo-metu-ludens allocutus eſt pedibus velox Achilles:
" Extrà quidem jam cuba, ſenex optime; ne quis Achivorum

Ver. 640. Αὐλῆς ἐν χόρτοισι.] Ἐν τοῖς περιφράγμασι τῆς αὐλῆς· ὁ ἐστιν, ὑπαιθρίοις. *Schol.* Ὅμηρος δὲ τὴν αὐλὴν ἀεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων. ——— Ὁ μέν τοί γε Πηλεὺς καλαλαμβάνεται (*Iliad.* λ', 773.) " Αὐ-" λῆς ἐν χόρτῳ, &c." Ὁ δὲ Πρίαμος, Αὐ-" λῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον." *Athenæus, lib.* V. *cap.* 3.

Ibid.— ἐν χόρτοισι.] Latini, vocem Græcam retinentes, villæ *cohortem* appellabant; indéque *aves cohortales*, &c. apud *Columellam.*

Ver. 641. —— αἴθοπα οἶνον.] Vide ſuprà ad ψ', 237.

Ver. 642. Λαυκανίης.] Cod. *Harleian.* Λευκανίης. Quo modo & in duobus MSS. ſcriptum repperit *Barneſius.* Vide ſuprà ad χ', 325.

Ver. 644. —— ῥήγεα καλὰ Πορφύρε'.] Τὰ βαπτὰ ῥώματα. *Schol.* Ὅμηρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν ῥωμάτων τὰ μέν κατώτερα, λῖτα εἶναι φάσκει, ἤτοι λευκὰ ἢ μὴ βεβαμμένα, ἢ πεποικιλμένα. Τὰ δὲ περισσώματα, ῥήγεα καλὰ, πορφύρεα. *Athenæus, lib.* II. *cap.* 9. " Stragulam veſtem, quæ injicitur, " non ſubſternitur, Homerus vocat ῥήγεα." *Caſaubon. ibid.*

Ver. 645. Πορφύρε'.] Vide ſuprà ad ά, 338 & 482.

Ver. 647. —— δάος.] *Al.* φάος.

Ver. 648. Αἶψα δ' ἄρ'.] *Statimque prorſùs ut præceperat Achilles* ——— ——— *ver* 643.

Ver. 649. —— ἐπικερτομέων.] Ἔνθα ἢ *Cumeiſas*, τὸ κερτομεῖν, ἢ τραχύτητα ἔχον ὑβριστικὴν, ἢ ὀνειδιστικὴν, ἀλλ' εἰσήγησιν φέρει ψευδῆ, ἵνα μὴ ὁ γέρων βασιλεὺς λυπηθῇ, ἃ; ἔξοι παραῤῥιπτούμενος. *Euſtath.*

Ibid.— πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Sic infrà *ver.* 668, ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς. Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver. 650. —— λέξο, γέρον φίλε.] Τὸ δὲ ῥηθὲν " λέξο" ἐκ τοῦ ἐλελέγμην, ἐλέλεξο, κλιθὲν, κατὰ τὸ ἐτέτυψο, ἀφαιρέσει ποιητικῇ τῶν αἰξήσεων. *Euſtath.* Immò verò, uti notavit *Barneſius*, ex *Imperativo* λέλεξο fit λέξο, eodem modo ac δέξο & δέδεξο, *Iliad.* τ', 10. Alii autem, notante itidem *Barneſio*, malè lîc legunt, λέξον γέρον φίλε· & λέξαν γρὼν φίλε. Vide & ſuprà ad β', 515.

Ver.

Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
Βουλὰς βουλεύσι παρήμενοι, ἢ θέμις ἐστί·
Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Αὐτίκ' ἀνεξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Καί κεν ἀνάβλησις λύσις νεκροῖο γένηται.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ποσσῆμαρ μέμονας κλερεΐζεμεν Ἕκτορα δῖον,
Ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
Ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
Οἶσθα γὰρ, ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
Ἐννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,

" Huc adveniat conſiliarius, qui mecum aſſiduè
" Conſilia conſultant aſſidentes, ut mos eſt:
" Horum ſi quis te viderit celerem per noctem nigram,
" Continuò diceret Agamemnoni paſtori populorum,
" Et fortè dilatio redemptionis cadaveris fieret.
" Verùm agè mihi hoc dic, & accuratè narra,
" Quot-diebus cupis juſta facere Hectori nobili,
" Ut tamdiù ipſéque quieſcam, & copias contineam.
Illi autem reſpondit ſenex Priamus deo-ſimilis;
" Siquidem jam me vis celebrare funus Hectori nobili,
" Sic certè mihi faciens, Achille, grata feceris.
" Scis enim, ut intra urbem concludimur, longéque lignum
" Devehendum ex monte: Admodùm verò Trojani metuunt.
" Novem dies quidem ipſum in ædibus lugeremus,

Ver. 651.—οἵ τέ μοι αἰεὶ Βουλὰς βουλεύσι· ——ἢ θέμις ἐστί.] Τὸ δὲ καθὰ θέμις ἐστὶ, καὶ τὸ αἰεὶ, τῆς τῶ Ἀχιλλέως ἐστὶ ζεμνότητος, ὡς ἀεί τε τῶν βουληφόρων περὶ αὐτὸν ἀθροιζομένων, καὶ ὡς θεμιτὸν ὂν ὕπω γίνεσθαι, διὰ τὸ περιφανὲς τῦ ἤρωος. *Euſtath.*

Ver. 655.—λύσις.] *Marcus Meibomius*, notante *Barneſio*, hîc legit ῥύσις.

Ver. 656.—κατάλεξον.] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit ἀγόρευσον.

Ver. 657. Ποσσῆμαρ μέμονας κλερεΐζεμεν Ἕκτορα δῖον.] Occurrit apud *Julianum Imperatorem*, *Orat.* 2;

Ἐννῆμαρ μὲν ὅλας κλερεΐζομεν Ἕκτορα δῖον.

Quem verſum ex hoc loco corruptè citâſſe *Julianum* exiſtimat *Barneſius*; " Cum Auc-
" tor," inquit, " ipſe oſtendat, hæc eſſe
" *Achillis* interrogatiunculæ partem." Atqui ex Auctoris contextu liquet, verſum hunc non ex *Achillis* interrogatione, ſed ex *Priami* reſponſo eſſe deſumptum; adeóque non hinc, ſed ex verſu 664 infrà à *Juliano* negligentèr ac fortaſsè memoritèr citatum.

Ibid.—μέμονας.] Vide ſuprà ad *ver.* 542; & ad ν', 481 & 736.

Ver. 660. Εἰ μὲν δή.] Vide ſuprà ad *ver.* 406; & ad ξ', 433.

Ver. 661 ——ῥέζων.] *Al.* ῥέξας.

Ver. 662.——τηλόθι δ' ὕλη Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος·]

Bis ſenos pepigere dies: & pace ſequeſtrâ
Per ſylvas Teucri, mixtique impunè Latini,
Erravêre jugis. Ferro ſonat alta bipenni
Fraxinus——. *Æn.* XI. 133.

Ibid.——ὕλη.] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 663.—μάλα δὲ.] *Al.* μάλα γάρ.

Ibid.——δεδίασιν.] Sic infrà *ver.* 670, ἄνωγας. Vide ſuprà ad ν', 481 & 736.

Ver. 664.——ἐνὶ μεγάροις.] Quâ ratione, vox ἐνὶ, hîc ultimam producat; item πυκινὸν, *ver.* 744; vide ſuprà ad ά, 51.

Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινῦτό τε λαός·
Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴπερ ἀνάγκη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἔσται τοι κἀ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις.
Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
Ἔλλαβε δεξιτερήν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Κήρυξ τε Πρίαμός τε, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·

665 "Decimâ autem ſepelitemus, epularetúrque populus.
"Undecimâ autem tumulum ſuper ipſo faceremus;
"Duodecimâ verò pugnabimus, ſiquidem neceſſe *erit*.
Eum autem rursùs allocutus eſt pedibus-valens nobilis Achilles;
"Erunt tibi & hæc, ſenex Priame, ut tu jubes:
670 "Inhibeo enim tanto pugnam tempore, quanto jubes.
Sic utique locutus, ad carpum manum ſenis
Prehendit dexteram, nè fortè timeret in animo.
Illi quidem in veſtibulo domûs illic dormierunt
Præco & Priamus, prudentia mentibus conſilia tenentes:
675 At Achilles dormiit in receſſu tentorii benè compacti:
Ei autem Briſeïs accubuit genas-pulchra.
Alii quidem dîque & mortales belltaores-equeſtres
Dormiebant totam per noctem molli domiti ſomno:

Ver. 665.——δαινῦτό.] Ita ex *Etymolog. Magn.* edidit *Larnesius*, ut ſit contractum ex δαινύσιλο. Rectè, ut opinor; nam vox δαίνυλο, quod habent Vulgati, mediam neceſſariò corripit:

——νῦν δαίνυλαι εὔχραν.
Iliad. ὁ. 99.
——μεδαδαίνυλαι ἡμῖν,
χ', 498.

Porrò, uti hîc annotat *Euſtathius*, optimè congruit δαινῦτο ſive δαινῦσιλο cum præcedente θάπτοιμεν. Εἰη δὲ ἂν ἐνλαῦθα τὸ, δαίνυλο, [δαινῦτο,] ζυσκοπὲν ἴσως ἐκ τῦ δαινύσιλο· ἵνα ὁμοεσκλίτως εἴη, θάπτοιμεν, δαινύοιτό τε λαός.

Ver. 667.——πολεμίξομεν.] Cod. *Harleian.* πολεμίζομεν.

Ver. 670.—τόσσον πόλεμον χρόνον.] *Al.* πόλεμον τόσσον χρόνον.

Ibid.——ὅσσον ἄνωγας.] *Al.* ὡς ζὺ ἄνωγας. Ex verſu (ut videtur) præcedenti.

Ver. 673. Οἱ μὲν.] Cod. *Harleian.* Τὼ μέν. Utrumque ferri poſſit. Vide ſuprà ad ά, 566.

Ibid.——ἄρ'.] *Ut juſſerat Achilles*——*ver.* 650.

Ver. 674. Κήρυξ.] Vide ſuprà ad *ver.* 149.

Ver. 676. Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς.] Cod. *Harleian.* Τῷ δὲ Βρισηΐς. *Al.* Τῷ δ' ἄρα Βρισηΐς.

Ibid.——ἄρ'.] *Ut ſolita erat*——.

Ibid.——παρελέξατο.] Vide ſuprà ad β', 515.

Ver. 677.—ἱπποκορυσταὶ.] Vide ſuprà ad φ', 205.

Ver. 678. Εὗδον παννύχιοι——· Ἀλλ' ἀχ' Ἀριδείην.]

Nox erat, & placidum carpebant feſſa ſoporem
Corpora:——
——Somno poſitæ ſub nocte ſilenti
Lenibant curas, & corda oblita laborum:
At non infelix animi Phœniſſa; neque unquam
Solvitur in ſomnos, oculiſve aut pectore noctem
Accipit——. *Æn.* IV. 522.

Ver.

Ἀλλ' οὐχ Ἑρμείην ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
Ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
Νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱερὰς πυλαωρούς.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὦ γέρον, οὔ νύ τι ζοί γε μέλει κακόν· οἷον ἔθ' εὕδεις
Ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς·
Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
Σεῖο δέ κεν ζωῷ γ' τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴκ' Ἀγαμέμνων
Γνοίη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίγη·
Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἠμιόνους τε·
Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
Ἵπποι, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος

Sed non Mercurium utilitatum auctorem ſomnus cepit,
Verſantem animo, quomodò Priamum regem
E navium cœtu educeret, clàm ſacris portarum cuſtodibus.
Stetit autem ſupra caput, & eum ſermone allocutus eſt;
" O ſenex, non utique tibi curæ eſt malum; cùm ita adhuc dormis
" Viros inter hoſtes, poſtquàm te intactum ſivit Achilles:
" Et nunc quidem dilectum filium redemiſti, multáque dediſti:
" Pro te autem vivo vel ter tot dederint dona
" Filii qui ſunt relicti, ſi Agamemnon
" Reſcierit de te Atrides, reſcierintque omnes Achivi.
Sic dixit: Timuit autem ſenex, præconémque excitavit:
Iis autem Mercurius junxit equos muláſque;
Citò verò ipſe egit per caſtra, neque ullus ſenſit.
Sed cùm jam ad meatum perveniſſent pulchrè-fluentis fluvii
Xanthi vorticoſi, quem immortalis genuit Jupiter,
Mercurius quidem tum abiit ad excelſum Olympum,
Aurora autem croceo induta peplo ſpargebatur totam ſuper terram:
Ii verò ad urbem agebant lamentíſque gemitúque
Equos, mulæ verò cadaver ferebant: neque quis alius

Ver. 679. Ἑρμείην——.] Cod. *Harleian.* Ἑρμείαν.

Ver. 680. Ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν.] Vide ſuprà ad ω', 647.

Ibid.—βασιλῆα.] Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 684.—εἵασεν.] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 690. Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας.] Cod. *Harleian.* Τοῖσιν δ' Ἑρμείας.

Ver. 692. Ἀλλ' ὅτε δὴ.] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 693.—ἀθάνατος.] Vide ſuprà ad ά, 398. Cæterùm totum hunc verſum omittit Codex *Harleianus.*

Ver. 695. Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν.]

Et jam prima novo ſpargebat lumine terras
Tithoni croceum linqueas Aurora cubile. *Æn.* IV. 584.

Vide ſuprà ad ά, 477.

Ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀγυιοώτην·
Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
Ὄψεσθε, Τρῶες, καὶ Τρωάδες, Ἕκτορ' ἰόντες,
Εἴποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοστήσαντι
Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν, παντί τε δήμῳ.
Ὡς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ,
Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
Ἀλγὼ δὲ ξύμβλητο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
Πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἰζασαι,
Ἅπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὅμιλος.
Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα

Senſit priùs virorum aut elegantèr-cinctarum mulierum;
Sed Caſſandra, ſimilis aureæ Veneri,
Pergamo conſcenſo, dilectum patrem conſpexit
Stantem in ſellâ, præconémque vocalem:
Illum verò ſuper mulabus vidit jacentem in lectis:
Tum verò ejulavit, clamavitque totam per urbem;
" Viſite, Troës, & Troades, Hectora progreſſi,
" Si quandò & vivo è pugnâ reverſo
" Gaviſi eſtis: magnum enim gaudium urbíque erat, totíque populo.
Sic dixit; neque aliquis illic in urbe relictus eſt vir,
Neque mulier; omnes enim intolerandus invaſit luctus:
Prope autem portas occurrerunt cadaver advehenti.
Primæ ſuper hoc uxorque dilecta & veneranda mater
Vellebant-crines ad rhedam volubilem ruentes,
Tangentes caput: flens autem circumſtabat turba,
Et certè totum diem uſque ad ſolis occaſum

Ver. 699.——Κασσάνδρη.] Cod. *Harleian.* Κάσσανδρα.

Ibid.——χρυσῇ.] Edidit *Barneſius* χρυσέῃ. Quod eodem modo pronunciandum. Vide ſuprà ad υ, 272; & ad ν, 523.

Ver. 701. Ἑσταότ'.] Cod. *Harleian.* Ἑσαῶτ'. Quæ ſi vera ſit lectio, pronunciandum erit Ἑσᾶτ'.

Ibid.——ἀγυιοώτην.] Ἀπὸ τῦ ἐν τῷ ἄγει βοᾶν. *Schol.*

Ver. 702.——ἄρ'.] Non hîc ſupervacaneum eſt iſtud ἄρα· ſententiam enim connectit cum eo quod præceſſit, *ver.* 697,——ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον——.

Ibid.——ἐφ' ἡμιόνων.] *Al.* ὑφ' ἡμιόνων

Ver. 703. Κώκυσεν.] Vide ſuprà ad σ, 37.

Ibid.—γέγωνέ.] Vide ſuprà ad ξ, 469.

Ver. 704.—Τρωάδες.] *Al.* Τρωϊάδες. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 705.—μάχης ἐκνοστήσαντι.] *Al.* μάχης ἐκ νοστήσαντι.

Ver. 707.——οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ.]

Contrà turba Phrygum veniens plangentia jungit
Agmina—— *Æn.* XI. 145.

Ibid.—αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ.] Ita ex duobus MSS. edidit *Barneſius.* Quæ lectio quâ ratione ferri poſſit, vide ſuprà ad ά, 51. *Euſtathius* in Commentario legit, αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λείπετο ἀνήρ. *Vulgg.* αὐτόθι εἰνὶ πόλει λίπετ' ἀνήρ.

Ver. 710.——τόν γ' ἄλοχός.] Cod. *Harleian.* τῷ δ' ἄλοχός.

Ver. 711. Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν.] Τὸ δὲ, ἐπ' ἄμαξαν. Ἰωνικὴν ψίλωσιν τῆς ἀμάξης δηλοῖ. *Euſtath.* Vide intrà ad *ver.* 782. *Al.* Τιλλέσθην ἐφ' ἅμαξαν.

Ver.

Ἕκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μεθήυδα·
Εἴξατέ μοι, ἡρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγοιμι δόμονδε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέρησαν, καὶ εἶξαν ἀπήνῃ.
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μέν ἔπειτα
Τρηχοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἵσαν ἀοιδούς,
Θρήνων ἐξάρχους, οἵτε γοόεσσαν ἀοιδὴν
Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ γενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, καὶδ δέ με χήρην
Λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
Ὃν τέκομεν ζύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
Ἧβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
Πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅσε μιν αὐτὴν

Hectora lachrymas-fundentes delamentati-fuiſſent ante portas,
Si non è ſellâ ſenex populum alloçutus fuiſſet;
" Cedite mihi *viâ*, ut mulabus tranſeam: at deindè
" Satiabitis vos fletu, poſtquàm vexero domum.
Sic dixit; Hi autem diducti-ſunt, & ceſſerunt *viâ* rhedæ.
Illi verò poſtquàm vexerant in inclytas ædes, eum quidem deindè
Tornatis in lectis poſuerunt, juxtáque collocârunt cantores,
Qui nænias auſpicarentur; qui quidem gemitibus miſtum cantum
Lugubre canebant, adgemebántque mulieres.
Illis autem Andromache ulnas-candida exorſa-eſt luctum,
Hectoris homicîdæ caput inter manus tenens;
" *Mi* vir, vitâ juvenis excidiſti, méque viduam
" Deſeris in ædibus; filius autem infans adeò,
" Quem genuimus túque egóque calamitoſi, neque ipſum puto
" Ad pubertatem perventurum; priùs enim urbs hæc à culmine
" Evertetur: Certè enim periiſti cuſtos, qui illam ipſam

Ver. 713. Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα.] Vide ſuprà ad ψ', 154.

Ver. 716. αὐτὰρ ἔπειτα.] Vide ſuprà ad ά, 464; & ad ξ', 101.

Ver. 717. Ἄσεσθε.] Vide ſuprà ad ψ', 10; & ad γ', 141. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Ἄσσεσθε.

Ver. 719. Οἱ δ' ἐπεὶ.] *Al.* Ἀλλ' ἐπεί.

Ver. 721. Θρήναν.] Cod. *Harleian.* Θρήνυς.

Ibid.——οἵτε γοόεσσαν ἀοιδὴν.]

Τίνα δὲ προσῳδὸν,
Ἢ τίνα μυσοπόλον γοναχὰν ἐπὶ δάκρυσι,
——————ἀναπαλέσομαι;

Euripid. Phœniſſ. ver. 1505.

Ibid.——οἵτε.] *Al.* οἱ δέ.

Ver. 722.—ἄρ'.] *Ut iis præceptum erat*—.

Ibid.—ἐθρήνεον.] Enunciabatur ac ſi ſcriptum eſſet ἐθρήνευν, vel ἐθρήνευν. Utì & notavit *Barneſius.* Vide ſuprà ad ξ', 116; & σ', 493. Porrò *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit ἐθρήνευν.

Ver. 723.——λευκώλενος.] Vide ſuprà ad ά, 572; & ad ό, 92.

Ver. 724. Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα.]

——————ambas
Ad cœlum tendit palmas, & corpore inhæret. *Æn.* X. 884.

Ibid.—ἀνδροφόνοιο.] Vide ſuprà ad ω', 77.

Ver. 728.——πόλις ἥδε κατ' ἄκρης Πέρσεται.]

——ruit alto à culmine Troja. *Æn.* II. 290.

Ver. 729.——ὄλωλας.] Vide ſuprà ad ν', 481 & 736; & ad ά, 37.

Ver.

Ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς, καὶ νήπια τέκνα·
Αἶ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
Καὶ δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ
Ἕψεαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
Ἀεθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἤ τις Ἀχαιῶν
Ῥίψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον,
Χωόμενος· ᾧ τινὶ δήπου ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ,
Ἢ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαὶ λυγρῇ·
Τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.
Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
Ἕκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ὅττέ κεν αἰεὶ

730 "Servabas, tuebarisque uxores venerandas, & infantes liberos:
"Quæ jam citò navibus avehentur cavis,
"Et sanè ego inter has: Tu verò, fili, vel me ipsam
"Comitaberis *illuc*, ubi certè indignis operibus exerceberis,
"Laborans pro domino immiti: vel aliquis Achivorum
735 "Projiciet, manu correptum, à turri, tristem ad interitum,
"Iratus; cui fortè fratrem interfecit Hector,
"Aut patrem, vel & filium: Perquàm enim multi Achivorum
"Hectoris manibus mordicùs prehenderunt immensum solum.
"Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristi:
740 "Ideò & illum cives quidem lugent per urbem.
"Infandum autem parentibus luctum & mœrorem attulisti,
"Hector, mihi verò præcipuè relicti sunt dolores graves.
"Non enim mihi moriens è lectis manus porrexisti:
"Neque aliquod mihi dixisti prudens dictum, cujus utique perpetuò

Ver. 731.—νηυσὶν ὀχήσονται.] Cod. *Harleian.* νηυσ' οἰχήσονται.

Ver. 732. Καὶ δὴ ἐγὼ.] *Al.* Καὶ μὲν ἐγώ.

Ver. 734. Ἀεθλεύων.] Pronunciabatur Ἀθλεύων. Quomodo & in nonnullis scriptum est.

Ver. 735. Ῥίψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου.] Ἐνθεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ, ῥιπτόμενον κατὰ τῦ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγουσι τὸν Ἀστυάνακτα. *Schol.*

Ver. 736. Χωόμενος· ᾧ τινὶ.] Pronunciabatur Χώμενος, vel Χωὔμενος. *Al.* Χωόμενος· ᾧ δή που. Quod quâ ratione ferri possit, vide suprà ad α, 51.

Ver. 737.——ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν.]

——cæsis Volscorum millibus ante
Ducentem in Latium Teucros, cecidisse juvabit. *Æn.* XI. 167.

Ver. 738.—ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.] Vide supra ad β, 418.

Ver. 739.—μείλιχος ἔσκε.] Vide suprà ad *ver.* 67.

Ver. 741. Ἀρητὸν.] *Al.* Ἀρήιλον.

Ver. 743. Οὐ γάρ μοι θνήσκων.]

——nec te sub tanta pericula missum
Affari extremum miseræ data copia matri? *Æn* IX. 485.

Ver. 744. Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος.] Pulchra super hâc re *Plutarchi* observatio; Οἱ δὲ πολλοὶ πάνυ καλαμέμφοιλαι, καὶ πάντα τὰ παρὰ τὰς ἐλπίδας αὐτοῖς ξυμβεβηκότα, ἐξ ἐπηρείας τύχης καὶ δαιμόνων γίνεσθαι νομίζουσι. Διὸ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὀδύρονται, ζένοιλες, καὶ τὴν ἑαυτῶν ἀτυχίαν αἰτιώμενοι.—Ἐὰν ἄφωνός [τις ἀποθάνῃ,] μηδὲν προσειπὼν περὶ μηδενὸς· κλαίουσιν λέγουσιν· "Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκι-"νὸν ἔπος, ὅττέ κεν αἰεὶ Μεμνήμην." Ἐαν προσομιλήσας τι, τῦτ' αἰεὶ πρόχειρον ἔχουσι ὥσπερ ὑπέκκαυμα τῆς λύπης. Ἐαν ταχέως &c. *Plutarch. de Consolat. ad Apoll.*

Ibid.

Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ γενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινὴ ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
Ἦ μέν μοι ζωός περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ·
Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Πέρνασχ', ὁππότε λοιὸν ἕλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Ἐς Σάμον, ἐς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν τανάηκεϊ χαλκῷ,
Πολλὰ ῥυσάζεσκεν ἑοῦ περὶ ζῆμ' ἑτάροιο,
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέζησεν δέ μιν ὣδ' ὡς.
Νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
Κεῖσαι, τῷ ἴκελος, ὃν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
Τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τρίτατη ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,

745 "Recordarer noctesque & dies lacrymas-fundens,
Sic dixit flens: adgemebant autem mulieres,
Illis verò & Hecuba vehementem exorsa est luctum;
"Hector, meo animo omnium longè chariſſime filiorum,
"Certè mihi etiam dum viveres, charus eras diis,
750 "Illi enim tuî curam gesserunt etiam in ipso mortis fato:
"Alios etenim filios meos pedibus velox Achilles
"Vendebat, quemcunque caperet, trans mare infructuosum,
"In Samum, inque Imbrum, & Lemnum importuosam:
"Tibi verò postquàm eripuit animam longâ-acie-munito ære,
755 "Sæpè raptavit sui circa sepulchrum socii,
"Patrocli, quem interfeceras; excitavit tamen illum nè sic quidem.
"Nunc autem mihi roscidus & recens in ædibus
"Jaces illi similis, quem argenteo arcu-insignis Apollo
"Suis mitibus telis superveniens interfecit.
760 Sic dixit flens, luctúmque vehementem excitavit.
Illis verò deindè Helena tertia exorsa est luctum;
"Hector, meo animo levirûm longè chariſſime omnium,

Ibid.——εἶπες.] *Al.* εἶπας.
Ver. 750.——ἄρα.] *Ut par erat*——.
Ver. 752. Πέρνασχ'.] *Vendere ſolebat*——. Vide ſuprà ad *ver.* 67.
Ibid.——ὅλιν'.] *Al.* ἤν τιν'.
Ibid.—ἀτρυγέτοιο.] Vide ſuprà ad ὁ, 27.
Ver. 755. Πολλὰ ῥυσάζεσκεν.] Quâ ratione, Πολλὰ, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, producat; item ἴκελος, *ver.* 758; & πρὶν, *ver.* 764; & εἶκοσιν, *ver.* 765; & κακὸν, *ver.* 767; & ἐνὶ, *ver.* 768; vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm edidit *Barneſius*, Πολλά *Ζε ῥυσάζεσκεν.* Sed nihil opus.
Ver. 759. Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.] Ἀντὶ τοῦ ὃν ζυνέζη αἰφνιδίῳ καὶ ὀξεῖ θανάτῳ τελευτῆσαι——ἀνώδυνοι γὰρ οἱ ὀξεῖς θάνατοι. *Schol.* Vide ſuprà ad *ver.* 605, 606; & ad τ', 50.
Ibid.——κατέπεφνεν.] *Al.* καταπέφνῃ.
Ver. 760.——ὄρινε.] *Al.* ἔγειρε.
Ver. 761. Τῇσι δ' ἔπειθ'.] Cod. *Harleian.* Τῇσι δ' αὖθ'.
Ver. 763.——Ἀλέξανδρος θεοειδής.] Vide ſuprà ad ζ', 290.

Ver.

Ἦ μέν μοι πόσις ἐςὶν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
Ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοςὸν ἔτος ἐςὶν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἐβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
Ἀλλ' ἔπω ζεῦ ἄκρον κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·
Ἀλλ' εἴτις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
Ἦ ἑκυρὴ, (ἑκυρὸς δὲ, πατὴρ ὡς, ἤπιος αἰεί,)
Ἀλλὰ ζὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ, καὶ ζοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
Τῷ ζέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·
Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἤπιος, ἠδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δ' ἔσενε δῆμος ἀπείρων.
Λαοῖσιν δὲ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄσυδε, μηδέ τι θυμῷ
Δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,

" Namque mihi maritus eſt Alexander divinâ-formâ-præditus,
" Qui me duxit ad Trojam: utinam anteà periiſſem.
" Jam enim nunc mihi hic vigeſimus annus eſt,
" Ex quo huc veni, & à meâ deceſſi patriâ;
" Nunquam tamen à te audivi malum dictum, neque ignominioſum:
" Verùm ſi quis me etiam alius in ædibus increparet
" Levirûm, vel glorum, vel fratriarum elegantibus peplis-indutarum,
" Vel ſocius, (ſocer enim, pater tanquam, mitis ſemper;)
" Tu contrà illum verbis admonens cohibebas,
" Tuâque humanitate & tuis lenibus verbis.
" Quocircà te ſimul fleo & me infelicem, dolens corde;
" Non enim quiſquam mihi jam alius in Trojâ latâ
" Benignus, neque amicus; ſed omnes me abominantur.
Sic dixit flens: adgemuit autem plebs immenſa.
Apud populum verò ſenex Priamus verba dixit;
" Convehite nunc, Trojani, ligna ad urbem, neque quicquam animo
" Timeatis Argivorum denſas inſidias; nam Achilles
" Dimittens me ſic pollicitus-eſt nigris à navibus,

Ver. 764. Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'.] Cod. *Harleian.* Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίηνδ'. Unde legendum fortaſsè Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίην.

Ibid.—ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.] *Al.* ὡς πρὶν ὄφελλ' ἀπολέσθαι.

Ver. 765.—τόδε εἰκοςὸν.] *Al.* τόθ' εἰκοςόν.

Ibid.—εἰκοςὸν ἔτος ἐςὶν, Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην.] Δεκαετίᾳ γὰρ ἠθροίσθη ὁ κρατὸς τῶν Ἑλλήνων· δεκαετίᾳ δὲ ἄλλῃ ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος.

Ver. 766.—ἀπελήλυθα.] Vide ſuprà ad φ', 81; & ad ά, 37.

Ver. 768.—ἐνίπτοι.] *Al.* ἐνίσσοι, & ἐνίσποι.

Ver. 769. Δαέρων.] Pronunciabatur, Δάερων. Quod enim hîc ait *Barneſius*, " *Anapæſtus* in *Primâ* ſede;" id verò ferri nullo modo poteſt. Vide ſuprà ad *ver.* 734.

Ver. 770.—αἰεί.] *Al.* αἰέν. *Al.* ἦεν.

Ver. 773.—ἀχνυμένη.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 775.—πεφρίκασιν.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 777. Λαοῖσιν δὲ γέρων.] Cod. *Harleian.* Λαοῖσιν δ' ὁ γέρων.

Ver. 778. Ἄξετε.] *Al.* Ἄξαι. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver.

Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
Ζεύγνυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δακρυχέοντες·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτὸν Ἕκτορος ἔγρετο λαός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ζέσαν αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι, ἕταροί τε,
Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ καθείβετο δάκρυ παρειῶν.
Καί τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,

" Non priùs ſe infeſtaturum, quàm duodecima veniſſet aurora.
Sic dixit: Illi verò ſub rhedis boves mulósque
Junxerunt: ſtatimque deindè ante urbem congregati ſunt.
Novem dies quidem hi adducebant immenſam materiam:
785 At cùm jam decima apparuit lucem-mortalibus-afferens aurora,
Tum verò extulerunt audacem Hectora lachrymas-fundentes:
In pyrâ autem ſummâ cadaver poſuerunt, injecerúntque ignem.
Quandò autem manè-genita apparuit roſea-digitos aurora,
Tum quidem circa pyram inclyti Hectoris congregatus eſt populus.
790 Sed poſtquàm congregati ſunt, frequentéſque fuerunt,
Primùm quidem pyram extinxerunt nigro vino
Totam, quantum occupârat ignis vis; at deindè
Oſſa alba legerunt fratres, ſodaléſque,
Lugentes, uberéſque defundebantur lachrymæ per genas.
795 Et hæc aureum in loculum poſuerunt ſuſcepta.

Ver. 782.——οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν.] Nec plauſtris ceſſant vectare gementibus ornos. *Æn.* XI. 138.

Ibid.——ὑπ' ἀμάξῃσιν.] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. Quocum facit & Codex *Harleianus*. *Vulgg.* ὑφ' ἁμάξῃσιν. Τὸ δὲ, ἅμαξα, οἱ μὲν παλαιοὶ ψιλῶσι. Καὶ φέρονται ὑ Συναλοιφαὶ τοῦτο δηλοῦσαι· οἷον, "Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν" &c. *Euſtath.* ad σ', 487. Vide ſuprà ad *ver.* 711; item ad μ', 448; & ad χ', 146.

Ver. 783. Ζεύγνυσαν.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 784.——τοί γε ἀγίνεον.] *Al.* τοίγ' ἐπαγίνεον.

Ibid.——ὕλην.] Vide ſupra ad γ', 151.

Ver. 786.—ἄρ'.] *Ut dixerat Priamus*——*ver.* 665.

Ver. 787. Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.]

Conſtituere pyras: huc corpora quiſque ſuorum
More tulere patrum; ſubjectiſque ignibus atris
Conditur in tenebras altum caligine cœlum. *Æn.* XI. 185.

Vide & ſuprà ad ψ', 165.

Ver. 788.——ῥοδοδάκτυλος ἠώς.] Vide ſuprà ad ά, 477.

Ver. 790.—ἐπεὶ ῥ'.] *Poſtquam, ut dictum eſt*———. *ver.* 789.

Ver. 791. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ζέσαν.] Vide ſuprà ad ψ', 250.

Ibid.——αἴθοπι οἴνῳ.] Vide ſuprà ad ψ', 237.

Ver. 792.——αὐτὰρ ἔπειτα Ὀστέα λευκὰ λέγοντο.]

Oſſaque lecta cado texit Chorinæus aheno. *Æn.* VI. 228.

Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπεδον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
Πυκνοῖσιν λάεσσι καλεσσόρεσαν μεγάλοισι.
Ῥίμφα δὲ ζῆμα ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντη,
Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Χεύαντες δὲ τὸ ζῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
Εὖ συναγειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διογενέος βασιλῆος.
Ὣς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

Purpureis peplis obtecta mollibus:
Mox autem in cavam foſſam poſuerunt; & ſupernè
Denſis lapidibus ſtraverunt magnis.
Citò verò tumulum aggeſſerunt, circúmque ſpeculatores ſedebant quaquaversùs,
Nè priùs ingruerent benè-ocreati Achivi.
Aggeſto autem tumulo, redierunt, & deindè
Frequentes congregati, epulati ſunt ſplendidum-epulum,
Ædibus in Priami Jovis-alumni regis.
Sic illi utique curaverunt funus Hectoris equûm-domitoris.

Ver. 796. Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες.] Purpureaſque ſuper veſtes, velamina nota,
Conjiciunt——— *Æn.* VI. 221.

Ver. 797. Αἶψα δ' ἄρ'.] *Statimque deinceps*———.

Ver. 799.——εἵατο.] Vide ſuprà ad φ', 352; ad σ', 596; & ad ϒ', 492.

Ver. 802. Εὖ συναγειράμενοι.] Cod. *Harleian.* Εὖ τ' ἀναγειράμενοι. *Al.* Εὖ διαγειράμενοι.

Ibid.—συναγειράμενοι.] Vide ſuprà ad ψ', 685; & ad γ', 141.

Ver. 803.—βασιλῆος.] Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 804.——ἱπποδάμοιο.] Vide ſuprà ad β', 23.

INDEX

INDEX

RERUM ET VERBORUM,

DE QUIBUS

In præcedentibus annotationibus præcipuè agitur; AUCTORUMQUE ibidem citatorum.

A.

Ἀ Ασάμην, ί, 116
Ἀξίων, ν', 5
Ἄγε δὴ, έ, 249
Ἀγελείη, δ', 128
Ἀγεληδὸν, ϖ', 160
Ἀγκὰς, έ, 371. ξ', 346
Ἀγκυλοτόξης, β', 348
Ἀγνιὸν, μ', 148
Ἀγοράασθε, β', 337
Ἀδροτῆτα, χ', 363
Ælianus citatus; δ', 101. ή, 433
Ἀθανάτοισι, De prosodiâ vocum, ἀθανάτ῾ω, ἀπάματ῾ω, Πριαμίδης, &c. ά, 398
Αἰγιόχοιο Διὸς, ὰ, 202
Αἰδηλον, λ', 155
Αἰδήλως, φ', 220
Αἶθοπα οἶνον, ά, 462
Αἴκως, χ', 336
Αἰολοθώρηξ, δ', 489
Αἰόλον, ή, 222. μ', 167
Αἶον, ό, 252
Ἀκάκητα, ϖ', 185
Ἀκαλαρρείταο, ή, 422
Ἀκερσεκόμης, ύ, 379
Ἀνακοιρανέουσα, ή, 824
Ἀκέφαλ῾ω, De istiusmodi versibus, ψ', 2
Achillem, non qualis esse debuerit, sed qualem eum famâ accepisset, depingit Homerus; ά, 2. β', 673, 768. ί, 413. ϖ', 97. ύ, 467
Achilles nusquam ab Homero non inseritur; β', 673, 768. δ', 512. έ, 788. ζ', 99, 414. ή, 113, 228. ν', 324
Ἀχλεὲς αὔτως, ή, 100
Ἀχοντίσσαι῾ω, δ', 498. ν', 559
Ἀχοχήσας, ζ', 504
Ἄκριλον, ή, 337
Acta Leipſ. citata; δ', 202. ζ', 488. σ', 478
Ἄλα δῖαν, ά, 141
Ἀλαλκομενηὶς, δ', 8
Ἀλείψαλο, ξ', 171
Alexis apud Athenæum citatus, ά, 470
Ἀλκὶ, έ, 299
Ἀλόνλε, έ, 487
Ἄλοφ῾ω, κ', 258
Ἄμαξαν, ώ, 711, 782
Ἀμαρίοεπὲς, ν', 824
Ἀμβαί῾ω, De prosodiâ vocum ἐρᾶσὰ, ὑρᾶτὸς, βαίνω, ἄμβατ῾ω, &c. ζ', 434.
Ἀμβωμοῖσι, ϑ', 441
Ἀμήχαν῾ω, κ', 167
Ἀμίλροχίτωνας, ϖ', 419
Ἄμμε, ά, 59. ή, 378
Ἀμοιβοὶ, ν', 793
Ἀμύμονας, ά, 423. β', 673. δ', 88. ζ', 155
Ἀμφὶ Πρίαμον, γ', 146
Ἀμφιβέβηκας, De Temporum ratione; ά, 37. ζ', 355
Ἀμφιλύκη νὺξ, ή, 433
Ἀνὰ, ά, 15
Ἀνάεδνον, ν', 366
Ἀναίτιον αἰτιάασθαι, ν', 755
Ἀνακόλωθον, De hujusmodi Syntaxi; β', 353, 681. γ', 211. δ', 433. ζ', 510. κ', 224, 437. λ', 832. ξ', 141. ό, 630
Ἀνδρειφόντη, β', 651
Ἀνδροτῆτα, ϖ', 857
Ἀνδροφόνιο, ά, 242
Ἀνεκυμβαλίαζον, ϖ', 379
Ἀνέμιμνε, ϖ', 363
Ἀνεμοίρεφὶς ἔγχ῾ω, λ', 256
Ἀνέπαλτο, ϑ', 87
Ἀνίψυχον,

Ἀνέψυχον, De vi Temporis imperfecti, ν', 84
Ἀνίωλε, ϖ', 221
Ἀνήνεθεν, λ', 226
Ἀνθεμίδην, δ', 448
Anthologia citata, ξ', 410
Ἀνίει, ό, 24
Ἀνιηθίλα νέεσθαι, β', 291
Ἀνόρυσε, ά, 348
Ἀνλιάσας, De Prosodiâ Verborum in άω & άζω, ά, 67. ή, 231
Ἀντίθεσν, δ', 88
Ἀνλιπεφάσθαι, ξ', 471
Antiptosis, De ejus absurditate; γ', 211. ζ', 396. ϑ', 377. κ', 43
Antoninus citatus, β', 111. ξ', 107
Ἀνώγει, ό, 180
Ἄνωλεν, ά, 313. ϑ', 322
Ἀνωλεν, ξ', 168
Ἀξύλω, λ', 155
Ἀολλίσσασα, ζ', 270, 287
Ἀπεδήσαλο, β', 35
Ἀπεμνήσανλο, ώ, 428
Ἀπενίζοιλο, κ', 572
Ἀπέταμνε, De vi Temporis imperfecti, ϑ', 87
Ἀπετίσαν, δ', 161
Ἀπίλράπετ', μ', 329
Ἀποειπὼν, De hujus vocis Prosodiâ inusitatâ, τ', 35
Ἀποίρσει, φ', 283
Ἀπομωλσας, β', 772
Ἀποπαπλανίυσιν pro ἀποπλανίυσιν restitutum, ξ', 101
Aposiopesis, De istiusmodi constructione; ά, 135, 340, 580. κ', 111. ό, 502, 571. ώ, 74
Ἀποχήσωνλαι pro ἀποτίσωνλαι, restitutum, ν', 745
Ἀποτίση, ί, 508
Ἀποφθίμενον, γ', 322
Ἀρὰ, De vi hujus particulæ; ά, 308. έ, 748. ζ', 323, 418. ή, 211. ϑ', 53, 177, 558. λ', 536. μ', 25, 131, 298. σ', 423
Ἄρα δὴ, ϑ', 177
Ἀργέςαο Νότοιο, λ', 306
Ἄρες, Ἄρες, ί, 31
Ἀρίων, ί, 562
Ἄρεως, ξ', 485
Ἀρητῆρα, ά, 11
Ἄρθεν, ϖ', 211
Ἀρίμοις. β', 783
Aristarchus reprehensus, ϑ', 231. ξ', 148
Aristides Quintilianus citatus, δ', 282. ή, 422. τ', 221. ύ, 59
Ἄριςον *Prandium*, De hujus vocis Prosodiâ, ώ, 124
Aristoteles citatus, ά, 1, 11, 15, 50, 82, 356, 477. β', 391, 558, 671. δ', 126. έ, 800. ζ', 201. ή, 237. ϑ', 21, 83, 148. ί, 63, 385, 443, 495, 589. κ', 224, 316. λ', 573. μ', 243. ν', 798. ξ', 291. ό, 317. π', 264. σ', 109. ψ', 108. ώ, 54, 258
Aristophanes citatus, ά, 135, 338. β', 269, 314. γ', 135, 217. δ', 42. έ, 778. ζ', 146, 376. ί, 70, 378. κ', 480. λ', 11. χ', 263. ψ', 485. ώ, 124
Ἄρκιον, ό, 502
Ἄρυρα, ζ', 142
Ἄρλια ἦδε, έ, 326
Ἀρχὴ, γ', 100
Ἀσίῳ, β', 461
Ἄσσαλο, τ', 95
Ἄσσον ἰονθ', De numeri Dualis usu; ά, 566. έ, 778. ί, 182
Ἀςέρα, δ', 75
Asyndeton, De istiusmodi constructione, ά, 105. γ', 23. δ', 89, 327. έ, 276, 840. ζ', 392, 517. ή, 23. λ', 196. μ', 365. ό, 239
Ἀτάλαιλο, β', 627
Athenæus citatus, ά, 5, 342, 468, 470, 471. δ', 4, 262. έ, 291. ή, 86. ϑ', 231. ί, 119, 122. λ', 632, 633, 634, 635. ϖ', 642. ρ', 577. σ', 569, 604. φ', 353. ψ', 2, 270. ώ, 69, 476, 644
Ἀτίλο, ν', 414. ξ', 484
Ἀτρυγέτοιο, ά, 316
Ἀτρυτώνη, β', 157
Ἄτλα, ί, 603
Αὐτὰρ, ά, 464
Αὖτι, ή, 448
Αὐτόμαλο, β', 418
Αὐτὰς, ά, 4
Ἄφθίλον, ί, 113
Ἀφίει μένο, ν', 444
Ἀφρήτωρ, ί, 63
Ἄφρονι, δ', 104
Ἀφύξειν, ά, 140
Ἀχεῖον ἰδὼν, De usu elegantiori verborum quorundam, β', 269
Ἄχρις, ϖ', 324
Ἀώτῳ, ν', 716

B.

Barnesius reprehensus, ά, 66. 121. β', 233, 348, 818. γ', 22, 248, 357. δ', 42, 202, 257. έ, 439. 487, 572. ζ', 488, 514. ή, 148, 165. ϑ', 21, 131, 268. ί, 184, 443, 547, 603, 649. κ', 23, 48, 173, 212, 235, 498, 560. λ', 35, 51, 713, 720. μ', 12, 66, 145. ν', 83, 84, 103, 495, 560, 588, 792. ξ', 101, 141, 402. ό, 24, 66, 164, 343, 478, 540. ϖ', 185, 199, 526, 706. ρ', 564. σ', 238, 470. τ', 72, 397. ύ, 357. χ', 447. ψ', 641. ώ, 74, 98, 657.
Βάσκ' ἴθι, β', 8
Baylius reprehensus, β', 269
Βεβήκει, De Temporum ratione, ά, 221
Βεβλήκει, δ', 492

Βεβλημένος, ν', 212
Βίλος ἰχετευτὴς, Quâ ratione ſyllabæ breves in fine vocabulorum nonnunquam producantur; ά, 51
Bentleius (*Richardus*) *Homerum* emendat, ξ', 101. σ', 524. φ', 11
——— *Horatium* emendat, ζ', 146. ή, 347
——— *Virgilium* emendat, ί, 769. ζ', 299
——— Notæ ejus ad *Horatium* citatæ, γ', 151. ί, 769
Βίη Ἡρακληείη, β', 658
Βοὴν ἀγαθὸς, β', 408
Βοώπιδες, β', 97
Βουκλῆγι, ζ', 135
Βοῶπις, ά, 551
Βριάρεων——Αἰγαίων', ά, 403. ζ', 402

Γ.

Γαμβρῷ, ν', 464
Γαμέσσιλαι, ί, 394
Γὰρ refertur, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad quod elegantiùs reticetur; ά, 123, 152. β', 803. ί, 22. ζ', 447. ή, 132, 242, 328. ϑ', 366, 454. κ', 61. μ', 67, 322. ν', 485, 778. ό, 201. χ', 13. ψ', 890. ώ, 224
Γάρ τε, ά, 63. ί, 410
*Gataker*us citatus, ί, 769. ξ', 83. ύ, 65
Γὲ, De hujus particulæ vi; δ', 21. ί, 287, 303, 603. ϑ', 458. ί, 315
Γεγήθει, λ', 682. ν', 494
Γεγωνεῖν, ξ', 469
Gellius citatus, ά, 462. β', 8, 212, 269, 537, 547. χ', 8, 213. ή, 279. λ', 163, 727. μ', 237. ό, 158. ϖ', 583. ύ, 336. χ', 151. ώ, 548
Γένεῖο ἰαχὴ, De vocalium non eliſarum hiatu, δ', 456
Γένεο, ϑ', 43
Γεφύρας, δ', 371. ϑ', 378
Γηθήσει, ϑ', 377
Εἰλώτων, ί, 433
Γλαυκῶπις Ἀθήνη, ά, 206
Γλήνεα, ώ, 192
Γλὺξ ἱριπῦσα, ί, 357
Γόνυ πάμψειν, ή, 118. τ', 72
Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐςεφάνωτο, λ', 36
Grammatici reprehenſi, ά, 37, 140. ί, 371, 487, 778. ξ', 178, 346
Grotius reprehenſus, ϑ', 434

Δ.

Δαιμόνι', β', 190
Δαίνυ, ί, 70
Δειπῦτο, ώ, 665
Δαιτὸς ἴσης, ά, 468
Δαίφρονος, λ', 138
Dacier (Domina) citata, β', 848. γ', 180. φ', 6
——— laudata, ί, 451
Dacier (Domina) reprehenſa, β', 291, 461. ν', 775
Δαμασίδη, ή, 72
Δὲ, De hujus particulæ vi; ά, 57, 340. γ', 200. ζ', 160. ή, 148. κ', 490. λ', 713. μ', 145
Δέδηε, ν', 736
Δεδήει, β', 93
Δεδμήαλο, γ', 183
Δεδίχατ', ϑ', 4
Δείδια, ν', 481
Δείδοικα, ε', 261
Δείλης, φ', 111
Δέμας πυρὸς, ν', 673
Demetrius Phalereus citatus, β', 158, 210, 671. γ', 211. ϑ', 126, 455. ί, 287. μ', 208. ν', 339. ξ', 433. ϖ', 358. φ', 388. ψ', 116, 154
Δενδίλλων, ί, 180
Δὴ, De hujus particulæ vi; ά, 6, 514. β', 158. ζ', 306, 476. ή, 155. ί, 202, 328, 708. κ', 27, 204, 447, 509. λ', 55. μ', 310. ξ', 433. ό, 201
Δῆμος, β', 547
Demoſthenes citatus, β', 558
Διάκονος antepenultimam producit, ά, 265
Διαπρυσίωσιν, β', 475
Dialectus, Homerus dialecto *Ionico-Poëticâ* tantùm uſus eſt, β', 43
Διαπέρσαι, ϑ', 53
Δίδη, λ', 105
Διδῦναι, ώ, 425
Δίεσθαι, σ', 162
Διέφθορας, ό, 128
Digamma Æolicum, ά, 51. γ', 151. ϖ', 172
Διϊπετέος, ϖ', 174
Δικασπόλοι, ά, 238
Diodorus Siculus citatus, ά, 202, 423
Diogenes Laërtius citatus, ζ', 201. ί, 363
Dion. Chryſoſtomus citatus, ά, 403. β', 205, 872. ϑ', 455. ί, 189
Dionyſius Halicarnaſſenſis citatus, ά, 43, 57, 59, 194, 220, 238, 396, 449, 503. β', 73, 87, 110, 203, 239, 344, 377, 496, 742. γ', 3, 152, 213. ϑ', 303, 401, 452, 455. ζ', 466. ή, 216. ί, 1, 64, 621. λ', 36, 269, 557. μ', 207, 433. ν', [illegible] ξ', 347. ό, 201, 348. ϖ', 333, 36[illegible] ς', 264. σ', 225, 541, 597. τ', 217, 287. ύ, 307, 476. φ', 195, 240. χ', 211. ψ', 710. ώ, 486
——— reprehenſus, κ', 560. τ', 247
Δῖος, γ', 352. ζ', 160
Διὸς ἄγγελοι, ά, 334
Δῦπον, De verborum ſono rem ipſam depingente; ϑ', 455. κ', 375
Δυρικλειτὸς, ί, 55, 578. κ', 230. λ', 333. ψ', 355
Duportus in *Theophraſtum* citatus, χ', 159
Δυσαριςοτόκεια, σ', 54

E.

Ἔ, ἑ, 256
Ἔα, ὁ, 472
Ἐανῦ, γ', 385. ξ', 178
Ἐᾶσαι, De hujus vocis prosodiâ, ἑ', 42
Ἐᾶσαν, γ', 113
Ἐβεβήκει, λ', 296
Ἔβερισαν, μ', 359
Ἐβλαστεν ὀρεξάσθω, δ', 307
Ἐβλαστεν χαλκείῳ, γ', 380
Ἐβύσαλο, β', 578
Ἐβδνωλοὶ, γ', 382
Ἐβισαμένη, γ', 389
Ἐβ, ά, 393
Εἰ δ' ἄγε, ά, 302, 524. ξ', 376. ϑ', 18. ί, 167
Εἰ μὲν—εἰ δὲ, ά, 135, 137
Εἰ μὲν δὴ, ί, 434
Εἴασ', κ', 299
Εἴαλαι, β', 137
Εἰκελ, ν', 53
Εἰνοσίφυλλον, β', 632
Εἶξας ὦ ϑυμῷ, ί, 594
Εἴποτ' ἔην γε, γ', 180
Εἰποὶς δ' αὖτε, ά, 340
Εἰρύσαλαι, χ', 303
Εἰρυμέναι, ν', 682
Εἷς οἰωνὸς ἄρις, μ', 243
Εἴσκομεν, ν', 446
Εἰσήκει, δ', 329. ί, 587
Ἐκαρτύναλο, λ', 215
Ἐκαῖηβελέταο, ά, 75
Ἔκαλον πολέων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν, ί, 744
Ἐκόμισσε, β', 183
Ἐκορέσσαλο, λ', 561
Ἐκπέρσαντ', De numeri dualis usu, β', 288
Ἔκρινεν, De prosodiâ vocum, κρῖνω, κρῖσις, φαίνω, φαῖσις, &c. ά, 309
Ἐκλορ, ά, 242
Ἐκώκυε, τ', 284
Ἐκὼν, γ', 66
Ἐκὼν ἀέκοντί ϑυμῷ, δ', 43
Ἐλεῖν, ί, 118
Helena dedecus suum semper profitetur; γ', 173, 242, 404. ζ', 344
Ἐλλίσσεο, ζ', 45
Ἐλώρια, ά, 4
Ἐμβεβαῶτα, ί, 199
Ἐμήνιε, ά, 247
Ἔμπης, ξ', 174
Ἐν ποσὶ μεσῶν, ν', 508
Enallage, ά, 37, 566. ί, 487
Ἔνδιοι, λ', 725
Ἐνίπτεθον, ί, 585
Ennius citatus, ί, 381. λ', 425
Ἐντέταλαι, ί, 728
Ἔνλυεν, ί, 720
Ἔνλυον, ί, 203
Ἐξ ὃ δὴ, ά, 6
Ἐξάλλεαι, ί, 142
Ἐξαπόλωλε, σ', 290
Ἐξείνισσα, γ', 207
Ἐξείρυσσαν, ν', 194
Ἔξυσ', ξ', 179
Ἔοικας, ό, 90
Ἔολπα, ύ, 186
Ἐπενήνοθε, β', 219
Ἐπίρασσε, φ', 40
Ἐπήλυθε, ϑ', 488
Ἐπηράτυ, ί, 228
Ἐπὶ γήρασιν, ζ', 92
Ἐπιβρίσῃ ή, 343
Epigrammata quædam Homero vulgò adscripta ipsius non esse; β', 43
Ἐπικερτομίαν, ώ, 649
Ἐπιμάρτυρ, ή, 76
Ἐπιφρασσαίαλο, β', 282
Ἔπονλο, δ', 202
Ἐπόχαλο, μ', 340
Ἔρσαθεν, λ', 437
Ἐρέτας ἐπίληδες, ά, 142
Ἐρῆμα φορεῖται, ί, 140
Ἔρινεὸν, ζ', 433
Ἐρίσσειε, γ', 223
Hermogenes citatus, ί, 589. λ', 269. ν', 339, 761. ό, ί, ιι. ϖ', 570
Ἐρυσσάμεν, μ', 190
Ἐρύσσαλο, ί, 344
Ἐρύσσῃς, ί, 110
Ἔρυλο, ν', 555
Ἔρχαλαι, ϖ', 481
Ἔρωὴ, ϖ', 302
Ἐσεμάσσαλο, ε', 564
Ἔσπελο, ν', 300
Ἐσσεύονλο, ό, 272
Ἔσαν, ά, 535
Ἔσασαν, μ', 55
Ἐσεφάνωλο, ό, 153
Ἐσήκασιν, δ', 434
Ἐσήκει, δ', 367
Ἐσύλα, δ', 105
Ἐτειχίσσανλο, ή, 449
Ἔτευξε, ζ', 314
Ἐτράπετ', ά, 199. κ', 45. λ', 233
Etymolog. Magnum citatum, ν', 745. φ', 80. ψ', 688
——— reprehensum, ϖ', 363
Εὖ κατὰ κόσμον, κ', 472
Εὖ ναιεταώσας, β', 648
Euripides citatus, ά, 2, 58, 67, 82, 140, 265, 338, 576. β', 43, 811. γ', 31. δ', 42, 166. ί, 50, 778. ζ', 146, 482. ϑ', 225. ί, 70, 312, 378, 406, 499, 533. κ', 105, 224, 278, 481. λ', 243. ν', 130, 729. ό, 653. ε', 248, 514. σ', 185, 484. ύ, 100. ψ', 256. ώ, 44, 721
——— emendatus, ά, 82. δ', 242
Εὐρύοπα, ά, 498. ϑ', 206
Eustathius reprehensus, γ', 182. ί, 142. ϑ', 377, 379. ί, 67, 115, 328. κ', 43, 98. ν', 114, 775. ξ', 178. ό, 201, 680
Εὐσεβείαι, ό, 463
Εὐτμήτῳ, ή, 304
Ἐφίαλο, ί, 61

Ἐφοίτα, γ', 449
Ἐφράσσαντο, ί, 426
Ἔᾶμεν, τ', 402
Ἕως ὁ, ά, 193. ό, 539

Z.

Ζεῦ πάτερ, έ, 872
Ζευξύμεναι, De hujuſmodi vocum proſodiâ, γ', 260
Ζευξῦμεν, ϖ', 145
Ζυγὸν, έ, 730
Ζωρότερον, ί, 203
Ζωσαμένω, ψ', 685

H.

Ἡ ὠχ, έ, 340. ό, 18
Ἡγερέθονται, γ', 231
Ἤγίνεον, σ', 493
Ἠερέθονται, β', 448
Ἠετίων ὃς, ζ, 396
Ἤια, ν', 103
Ἤϊε, ό, 365
Ἠλάσεον, ό, 21
Ἦλυθε, γ', 205
Ἠμύσειε, δ', 290
Ἦνασσε, ϖ', 172
Ἠνοξέην ἐξαίσιὸν, ζ', 156
Heraclides Ponticus citatus, ά, 194. β', 169. δ', 442. έ, 386, 857. ϖ', 459. ώ, 360
Ἧεαρ, δ', 110
Ἡεασάμην, ξ', 317
Ἤεμοσε, ε', 210
Heſiodus citatus, γ', 409. δ', 16. ί, 97. ξ', 325. ϖ', 388. ϱ', 111, 461. σ', 209. ύ, 65, 249. χ', 126, 401. ώ, 44, 316, 428
——— *Homero* recentior, β', 43. ώ, 527
Heſychius citatus, ν', 745. ξ', 101

Θ.

Θᾶ ἔσυτο, ϖ', 70
Θεῖον——ἀγῶνα, ή, 298
Θεοειδὴς, β', 623. γ', 16. ζ', 290
Θεοείκελ', ά, 131
Theocritus citatus, γ', 31. δ', 42. ή, 141. ί, 378. ξ', 194. ϖ', 33. τ', 16. ώ, 124
Therſites ab Homero ſemel tantùm memoratur, β', 216
Θήλεας, έ, 269
Θηλύτεραι, ϑ', 520
Θησέα, De proſodiâ vocum Πηλῆος, Πηλῆϊ, Πηλέος, Πηλέᾳ, &c; ά, 265
Θρήκη, λ', 222
Θυές' *Vocativus* pro *Nominativo* nunquam ponitur, β', 107
Thucydides citatus, β', 528, 612, 867
Θυμοραϊστὴς, ν', 544
Θυσσανόεσσαν, ε', 593

I.

Ἵεν, μ', 33
Ἰερῆϊον, χ', 159
Ἱερὸν ἰχθὺν, ϖ', 407
Ἰῆ, ί, 319
Ἰθύει, ε', 661
Ἰλῖη, ό, 66
Ἰλῦος, φ', 318
Ἵνα, κ', 127
Ἵνα μὴ, ή, 353
Inutile, non id quod *non utile* modò, ſed quicquid *utili* maximè eſt *contrarium*, ſignificat; β', 269
Ἰόμαχοι, δ', 242
Ἱπποκέρυζαὶ, β', 1
Ἵππων ἀποζήσομαι, έ, 227
Ἰρηξ, ν', 62. σ', 615
Ἰσίαιαν, De ſyllabarum vocalibus brevibus conſtantium, ſequentibus duabus conſonantibus, correptione; β', 537
Julianus citatus, β', 101, 448. τ', 56
Ἰφίτῳ, De hujus vocis proſodiâ, β', 518
Ἰχὼς, έ, 416

K.

CÆSAR citatus, ί, 48
Cæteri, à Græco Κἄτεροι, β', 783
Κάθησο, ά, 565. β', 191
Καθίσσας, ί, 484
Κακοσσόμενος, ά, 105
Καλέσκεῖο, ό, 338
Καλὸν, De hujus vocis proſodiâ, β', 43
Καλυψαμένη, De vocis *Mediæ* Uſu proprio, γ', 141
Κάλχαν, ά, 86
Καμάτῳ ἀδδηκότες ἠδὲ χ ὕπνῳ, κ', 98
Camerarius citatus, ά, 17, 403. β', 190, 337
——— reprehenſus, β', 13, 288
Καμόντας, γ', 278
Κάπνισσαν, β', 399
Κάππεσον ἐν Λέμνῳ, ά, 593
Καπφάλας', ϖ', 106
Καρηκομόωντας, β', 11
Κάρκαιρε, ύ, 157
Καρὸς, ί, 378
Caſaubonus (*Iſaacus*) citatus, χ', 159. ώ, 644
——— reprehenſus, έ, 708. ζ', 528
Καταξήσεο, έ, 109
Καταῖτυξ, κ', 258
Καταχρῆθεν, ϖ', 548
Καταθνητῶτος, ή, 89
Καταδύσαλο, κ', 517
Κατεπλήξη, γ', 31
Κατέχευε, β', 670
Κε, έ, 273. ζ', 225, 285. ή, 104, 456. κ', 211, 212. ξ', 299
Κεκληγὼς, β', 222
Κεκμηῶτι, ζ', 261
Κὲν δὴ, ξ', 504
Κέρα, λ', 384
Κέρδιος, ζ', 153
Κήρυξ, ώ, 149
Κιτώεσσαν, β', 581
Cicero citatus, ά, 1, 249. β', 43, 278, 299, 353,

353, 372. γ', 201, 213. ζ', 201. ή, 89. ί, 63, 236, 363, 443, 642. κ', 8, 15, 93. μ', 243, 322. ξ', 314. ϖ', 436. σ', 489. τ', 226. ύ, 234
Cicero reprehenſus, ή, 216
Clemens Alexandrinus citatus, ξ', 488. μ', 322. ί, 53. ώ, 44
Κλῖτυς, ϖ', 390
Κορυθαίολος, β', 816
Κορύνη, ή, 141
Κράγυον, ά, 106
Κρήτην ἑκατόμπολιν, β', 649
Κρητῆρα ϛήσασθαι, ζ', 528
Κρινθένλες, ν', 129
Κρινώμεθ', β', 385
Κρονίωνι, De hujus vocis proſodiâ, ά, 397
Κροτάλιζον, λ', 160
Κτάσθαι, ό, 558
Κυανέη νεφέλη, έ, 345
Κυκλήσομεν ή, 332
Κύμαλι κωφῷ, ξ', 16
Κυνόμυιᾳ, φ', 394
Κυρτὸν, δ', 426
Κώκυσιν, σ', 37
Κώληπα, ψ', 726

A.

L'Abbé (*Phil.*) reprehenſus, ά, 265, 314, 338. β', 43, 537. γ', 385. ί, 5. ζ', 434. τ', 350. ώ, 124
Laërtius citatus, β', 558. ϖ', 83
Lambinus reprehenſus, ζ', 142
Λαρὸν, τ', 316
Λαυκανίης, χ', 325
Λεγόμεθα, β', 435
Λεξάσθων, ί, 67
Λεύκ' ἐλέφανλι, έ, 583
Λῆγε μένος, ν', 424
Λίγξε, δ', 125
Λιγυφώνῳ, De proſodiâ vocum λιγὺς, λιγύφωνος, &c. τ', 350
Licentia, De Licentiâ Poëticâ; ά, 20, 51. β', 43. τ', 350
Longinus citatus, β', 537, 614. δ', 442. ί, 770. ν', 18. ό, 348, 624. ϱ', 645. ύ, 61
Λυκηγενέϊ, δ', 101
Lucianus citatus, ά, 565. β', 216. δ', 141. ή, 125. μ', 243, 322. ν', 931. ϖ', 617
Lucretius citatus, έ, 87. ζ', 142. φ', 107
Λύματ', De proſodiâ vocum λῦω, λῦμα, λῦσις, &c. ά, 314
Λύσαιλε pro λύσαλε reſtitutum, ά, 20
Λύτο, φ', 114
Λῦτο, ώ, 1

M.

Macrobius citatus, ά, 75, 462, 528. β', 87, 381, 484, 494, 578, 597, 766. δ', 101, 123, 141, 422, 482. ί, 4. ζ', 23. ή, 433. ϑ', 69. κ', 457. λ', 241, 414. μ', 127, 200. ν', 130, 389. ϖ', 33, 705, 852. ύ, 39, 56, 164, 403, 498. φ', 362, 448. χ', 127, 209, 307, 365, 410. ψ', 175, 368, 380, 695, 763. ή, 28, 384
Macrobius reprehenſus, β', 12
Μακρὰ βιζᾶνλα, γ', 22
Martialis citatus, ά, 465, 528. γ', 432
Μάρλυρει, De proſodiâ vocum μαρτῦρμαι, μαρτῦρέομαι, φιλομαι, φίλέομαι, &c. ά, 338. β', 43
Μάζι, ψ', 500
Μεγαλήτορι, έ, 785
Μεθίει, ϖ', 762
Μελαινδέλα, ό, 713
Μελδόμενος, φ', 363
Μέλεον, ϖ', 336
Μεμαότες, De proſodiâ vocum μεμαότες, μεμᾶῶτές, βασιλῆος, βασιλέως, &c. β', 818. ν', 46
Μεμήλει, De Temporum ratione, β', 614
Menagius in Laërtium citatus, ύ, 249
Μενεαίνων, δ', 124
Μένεσκον, τ', 42
Μεσσηγὺς, De repetitione vocis *inter*; ί, 769
Μετ' αὐτὺς, ξ'. 136
Μεταφρασόμεσθα, De proſodiâ verborum in άζω & ίζω, ά, 140
Μεῖσάμενος, ν', 90
Μελοχλίσσεις, ώ, 567
Μῆνιν, De Poëmatis exordio, ά, 1
Μηνίσας, έ, 178
Μητίσασθαι, κ', 48
Μηλίτα *Vocativus* pro *Nominativo* nunquam ponitur, ά, 175
Μίτρης, δ', 137
Μορμύρουλα, ί, 599
Moſchopuli Scholia citata, ά, 397, 459, 468, 586. φ', 123, 278, 337
Moſchus citatus, έ, 720. ί, 406
Muſæus citatus, ζ', 146

N.

Ναιετάασκον, β', 539
Νειμείσσκε, β', 221
Νέκυος, ϖ', 321
Νεκύων καλαλεθνειώτων, Non eſt ταυλολόγον, ή, 409
Νεμίσα, ϖ', 22
Neſtor, De ejus jactantiâ, & orationibus longis; ά, 260. ή, 132, 157
Νευτάτυ, ν', 539
Νῆας ἴσας, ά, 306
Νιρεὺς, Ab *Homero* ſemel tantùm memoratur, β', 671
Νιφέμεν, μ', 280
Νιφόεσσα, ξ', 227
Νίψαλο, ϖ', 229
Νομὸς, ύ, 249
Νὺ, De hujus particulæ vi; ά, 382. ί, 116
Νωνύμνυς, μ', 70
Νώροπα χαλκὸν, β', 578

INDEX RERUM ET VERBORUM, &c.

Ξ.

Ξείνισσεν, γ', 232
Xenophon citatus, β', 200. γ', 179. δ', 35. λ', 298. ύ, 232
Ξυνὸς Ἐνυάλιος, σ', 309

Ο.

Ὀ Σ' ἴτρεφε, Θ', 283
Ὄγε, De vocis hujus repetitione elegânti, γ', 409
Ὀγμὸν, λ', 68
Ὁδὸν ἐλθέμεναι, ά, 151
Οἱ δ', De vi particulæ, δὲ, ά, 57. Θ', 160
Οἷμαι', φ', 252
Οἰσόμενος, ν', 168
Ὀλίγον τε φίλον τε, ά, 167
Ὄλλυς, κ', 201
Ὀλοῇσι, De hujus vocis profodiâ inufitatâ, ά, 342
Ὀλώλειν, ὀλώλει, κ', 186, 187
Ὁμαρτῇ, φ', 162
Ὁμοῖον, δ', 315
Ὁμῶς τιμῆς ἔσεται, ί, 681
Ὀξυόεντι, έ, 50
Ὅπα λειριόεσσαν, γ', 152
Ὅπιν, τ', 388
Ὁπωπα, ζ', 124
Ὁπωρινῷ, έ, 5
Horatius citatus, ά, 1, 2, 102, 449. β', 480. γ', 409. δ', 310. έ, 769. ζ', 146. ή, 347. Θ', 75. ί, 63, 97, 158, 213. κ', 98. ό, 348. σ', 119. ύ, 467. χ', 263
Ὀρεσσῆσι μελίῃσι, β', 543
Ὅρμον, ά, 435
Ὀρνυθι, ζ', 363. μ', 440
Ὀρώρει & ὄρωρε, quomodo inter ſe ſignificatione differant, β', 810
Ὅσσα δεδήει, β', 93
Ὅσσε φαεινὰ, ν', 435
Ὅτλι τάχιςα, ψ', 71
Ὀτρυνέω, κ', 55
Οὐ μὰ, ά, 86
Οὐδὲ μὲν ὐδὲ, κ', 299
Ovidius citatus, ά, 528. β', 278, 298. ό, 618. ϖ', 126. ύ, 61. ψ', 48, 641
—— emendatus, γ', 39
Οὐλομένην, ά, 2
Οὐλόχυλας, ά, 449
Οὖν, ν', 1. ϖ', 394
Οὐρῆς, β', 153
Οὖτα, δ', 525. ν', 192
Οὐτάμεναι, φ', 68
Οὐταμένην ἐτάλαν, Non eſt ταυτολόγον, ξ', 86
Οὔτησε, δ', 469
Ὄφιν, De hujus vocis profodiâ inufitatâ, μ', 208
Ὀχλίσσειαν, μ', 448

Π.

Πάγῃ, Θ', 185
Παλίλλοσα, ά, 126
Πάναλος, δ', 186
Πανομφαίῳ, Θ', 250
Πάνες, ή, 161. κ', 560. σ', 373. τ', 247
Παραζαλήδην, δ', 6
Παρειπὼν, ζ', 62
Παρελθέαλο, β', 515
Παρηορίῃσιν, ϖ', 152
Παρθενοπίπα, λ', 385
Παριαύων, ί, 336
Πασίων, σ', 431
Pauſanias citatus, β', 479, 614. γ', 380. δ', 141, 194. ί, 778. Θ', 369. ν', 301. ό, 37. ϖ', 185. σ', 570
Πείρατ', ή, 102
Πείρινθα, ώ, 190
Πειρώμενος, ό, 359
Πείρων, ώ, 8
Πίλασσε, ν', 1
Πέλλας, ϖ', 642
Πεμπώβολα, ά, 463
Πεπλήγεῖο, ό, 113
Πέποιθα, ν', 96
Πεπλεόν', φ', 503
Πὲρ, De vi hujus voculæ; ά, 508, 587
Περιδέξιος, φ', 163
Περιΐδμεναι, ν', 728
Περιςρέφεται, έ, 903
Πετάσσας, Θ', 441. φ', 115
Πέφανται, ϖ', 207
Πέφατ', ρ', 164
Πέφραδε, ξ', 500
Πεφυγμένον, ζ', 488
Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος, ά, 1
Πιθέσθων, ί, 167
Πίλναντο, χ', 401
Pindarus citatus, β' 670. ζ', 146. ξ', 325. ρ', 243
Πλαθεῖ Ἑλλησπόντῳ, ή, 86
Plato citatus, ά, 131, 242, 466. β', 623. έ, 484. ζ', 402. Θ', 14, 18, 547. ί, 308, 363, 495. κ', 214. ξ', 201, 291. σ', 108. ύ, 218. χ', 506. ώ, 217, 624
—— *Homerum* vituperat, ά, 225, 599. β', 6. δ', 68. ξ', 314. ϖ', 433, 847. σ', 54. ύ, 64. χ', 15, 168. ψ', 100. ώ, 10, 527
Plautus citatus, έ, 778
Πλυνοὶ, De hujus vocis profodiâ, χ', 153
Plutarchus citatus, ά, 1, 25, 128, 220, 260, 472, 491. β', 111, 216, 220, 228, 246, 363, 558, 578, 776. γ', 144, 172, 179, 182, 375. δ', 92, 104, 405, 431. έ, 2, 172, 215, 788, 800. ζ', 161, 326, 486. ή, 216, 228, 355, 358. Θ', 14, 234, 272. ί, 55, 70, 109, 120, 189, 328, 457, 478. κ', 325, 482, 544, 549. λ', 269, 573. ν', 117, 284, 355. ξ', 84, 86, 170, 217, 459. ό, 32, 317. ϖ', 33, 70, 847. ρ', 133, 171, 446. σ', 22, 106, 536. τ', 138. ύ, 64, 110, 147. φ', 107, 168, 330, 331. χ', 56, 207, 210, 22, 379. ψ', 24, 222, 281, 297, 620, 670. ώ, 80,

ὦ, 80, 130, 239, 522, 525, 527, 560
Plutarchus reprehensus, ά, 185
——— *Homerum* vituperat, β', 478. ϖ', 857
Πόδας ὠκὺς, De hujusmodi Epithetis, ά, 58
Ποιητύονλα, ά, 600
Πόλεως, De vocalium contractione & elisione, β', 811
Πολλὰ λισσομένη, έ, 358
Πολυδίψιον, δ', 171
Πορσυνίουσα, γ', 411
Πορφύρεον, De prosodiâ vocum, πορφῦρεω, πορφῦρεον, ά, 482
Πορφύρεος Δάναος, έ, 83
Porphyrius citatus, ά, 105, 106. β', 1, 627, 816. δ', 6. έ, 50. ζ', 201, 252. ή, 118, 298. ϑ', 233. κ', 418. λ', 155. μ', 167. ν', 745. ό, 680. ρ', 51. σ', 100, 509. τ', 72, 79, 182, 404. φ', 126, 205, 220, 363. χ', 351, 509. ψ', 422. ώ, 172, 192
——— reprehensus, ϑ', 520. ί, 4
Ποσιδήϊον, β', 506
Πυ, ν', 225
Πρὸ, ά, 442
Προβέβηκας, ψ', 889
Προσθελύμνω, ν', 130
Προλελεσμένοι, ν', 689
Προμιγῆναι, ί, 452
Propertius citatus, ή, 99
Προπρομυλινδόμενος, χ', 221
Prosodiæ Scriptores reprehensi, β', 43. ξ', 178
Πρόσετύχθαι, σ', 112
Πρυμνήσια, ά, 471
Πτολίπορθος, β', 278
Πτυόφιν, ν', 588

Q.

Quintilianus citatus, ά, 1, 56. β', 102, 284, 537, 558, 673. γ', 156, 213, 217. δ', 125, 297, 303. έ, 801. ί, 1, 210, 443, 525, 589. κ', 298. ν', 824. ξ', 195. ό, 348. ϖ', 194. ρ', 676. σ', 18. φ', 195. χ', 447. ώ, 486.

P.

Ῥᾶ', De hujus particulæ vi; ά, 56. β', 1, 310, 742. δ', 459, 501. έ, 537, 615, 858. ξ', 351. ή, 19, 225. ϑ', 128, 304, 487. ί, 562. κ', 266 λ', 231, 475, 637. μ', 120. ό, 461.
Rapin citatus, ά, 84
——— reprehensus, ά, 6
Ῥία, ρ', 461. ύ, 101
Ῥιῖάδ' ἐλεύσεσθαι, ν', 144
Ῥίξαι, De vi hujus vocis, ά, 444
Ῥηγεα, ώ, 644
Ῥοδοδάκτυλος, ά, 475
Ruæus reprehensus, κ', 359, 365. φ', 388
Ῥύσι', λ', 673

Σ.

Sanctius reprehensus, ά, 528
Σάω, ϖ', 363
Σβέσσαι, ί, 674
Scaliger citatus, ά, 260. β', 484, 488. ν', 130. ξ', 16, 195. φ', 403. χ', 93, 198
——— reprehensus, β', 464. δ', 442. έ, 213. κ', 457. λ', 176. μ', 23. ρ', 520. χ', 365
Σέβεσθε, δ', 242
Σείρην χρυσείην, ϑ', 19
Σέλινον, β', 776
Σελλοὶ, ϖ', 234
Seneca citatus, γ', 213
Seneca Tragæd. citatus, γ', 409
Servius reprehensus, ν', 130
Silius Italicus citatus, κ', 335
Simonides citatus, ζ', 146
Σκάνδιαν, κ', 268
Σμῶδιξ, De Orthographiâ & Accentu verborum quorundam rariùs observato, β', 267
Sophocles citatus, ά, 18, 338, 449. β', 182, 626, 648, 768. δ', 42. έ, 249, 778. ζ', 146. ϑ', 225, 520. κ', 105, 278. λ', 62. ό, 511. ϖ', 234, 526
——— emendatus, ά, 395. β', 426. ή, 409
Spanhemius (*Exech.*) citatus, ρ', 263
Σπάρλα, β', 135
Σπάσσαλο, λ', 240
Spondanus reprehensus, β', 87, 363. ί, 711, 730. λ', 337. ν', 15, 68, 118. ό, 201. ϖ', 367
Σταθμὺς, έ, 140
Statius citatus, έ, 801
Stephanus (*Henricus*) citatus, ά, 57, 63. β', 506, 681. γ', 28. έ, 870. λ', 433. ν', 446. ϖ', 445, 689. φ', 111. χ', 475
——— reprehensus, β', 633, 769. γ', 345. έ, 308. ϑ', 283. κ', 105. ν', 435
Στίωμεν, λ', 348
Στήθεσι παμφαίνοντας, λ', 100
Στήσας, ώ, 232
Strabo citatus, ά, 423, 528. β', 494, 543, 558, 562, 581, 854, 856, 867. έ, 708. ζ', 433. ή, 133, 422. λ', 756. ν', 5, 792. ό, 18. σ', 489. τ', 296. φ', 87. ψ', 743
Στυγὸς ὕδατος, ϑ', 369
Συμφράσσομαι, ί, 374
Σὺν τεύχεσι δαιηχθέντες, ϑ', 530
Συναλιζεῖται, ό, 680
Συνεχὲς, μ', 26
Sylva, à Græco Ὕλη, γ', 151
Σφίας, Pronunciabatur μονοσύλλαβος, β', 704
Σφίσιν ἐμβασιλεύῃ, β', 206
Σχίτλιος, κ', 164
Scholia inedita in Codice Harleiano citata, ν', 122, 130, 673, 676, 707. ξ', 107, 123, ό, 128,

ι, 128, 211, 226, 230, 594, 613, 719, 738, 743. ω', 94, 211, 315, 351. ξ', 210, 368, 663. ο', 54, 105, 111, 112, 162. τ', 65
Scholia Victoriana citata, l, 3, 4, 11, 30, 67, 99, 102, 109, 120, 122, 124, 129, 134, 140, 153, 170, 194, 209, 210, 214, 226, 259, 261, 304, 327, 359, 375, 383, 392, 418, 434, 447, 449, 452, 472, 482, 491, 492, 523, 555, 604, 610, 621, 635, 636, 638, 646, 652, 670. ξ', 195. ο, 497
Scholiastes reprehensus, β', 129, 528, 827. γ', 200, 313, 369. δ', 43, 75, 503. ε, 225. ζ', 236. η, 86, 93, 161. θ', 160, 306, 520, 558. ι, 182. κ', 43, 98, 110, 560, 563. λ', 832. μ', 201, 412. ν', 78, 219, 707, 796. ξ', 129, 136, 174, 287. ο, 1, 22, 502. ω', 287. σ', 373. τ', 94
Scholiastes in Aristophanem citatus, λ', 11
Scholiastes in Euripidem citatus, δ', 525. ε', 86, 248

T.

Ταμνομένη, ν', 180
Tanaquil Faber reprehensus, ο, 605
Τε, De vi hujus voculæ; α, 63. β', 233, 497. κ', 362. λ', 475. μ', 423
Τέθναθι, χ', 365
Τεθνειῶτα, ζ', 464
Τέμνει, ν', 707
Tempus, De Temporum ratione; α, 37. γ', 141. δ', 492. ε, 587. ζ', 124. θ', 322. κ', 186. ν', 84, 736
Tempus imperfectum aptè appellatur παρατατικὸς, ν', 84
Tempus Perfectum aptè appellatur παρακείμενος, ν', 736
Terentius citatus, α, 340. ζ'. 397. τ', 242
Terrassonus citatus, ω', 500. τ', 302
——— reprehensus, α, 167. δ', 75, 82. θ', 558. ν', 344. σ', 488, 489. φ', 388
Τελεύχαλαι, ξ', 53
Τελεύχαλον, ν', 346
Τέτλαθι, α, 586
Τέτληκας, α, 228, 542
Τεῦρειγῶτας, De verborum quorundam præteritorum mediorum analogiâ; β', 314
Τέτλα, δ', 412
Τῆ, semper ἀσυνδέτως ab *Homero* usurpatur, ζ', 219
Τι, ε, 662
Τίννυσθον, γ', 279
Τίνω, De prosodiâ vocum τῖνω, φθῖνω, φθᾶνω, φθῖτὸς, &c; β', 43
Τίσασθαι, ο, 116
Τίσιν, χ', 20
Τίλαφίσιος (ἴλεφτὸς) β', 751
Τίω, δ', 257
Τοι, ν', 115
Τοῖς ἐκ ἐρχομένοις, ε, 150
Τοῖσι δ', α, 57. γ', 303. ι, 165. θ', 261
Tollius in Longinum citatus, δ', 303. ο, 348, 624
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, α, 84
Τόξων εὖ εἰδὼς, β', 718
Τοσσόσδ', ο, 357
Τὰς δὲ, ε, 261
Τόφρα δὲ, l, 547. κ', 498, 507. μ', 12
Τρηχεῖαν, ά brevis nunquam in ή Ionicum mutatur, β', 633. ε, 308. ν', 192. ω', 374
Τρίκκης, δ', 202
Τρίχθά τε ἢ τίλεχθα, De versuum numeris verborumque sono rem ipsam depingentibus; γ', 23, 357, 363. δ', 135, 146, 423, 452, 455. ζ', 117, 510. η, 212, 224, 238. κ', 374. λ', 454, 553. μ', 26. ν', 571, 798. ο, 624. ε', 264, 663. φ', 181, 256. χ', 448. ψ', 763
Τυκτὸν καλὸν, ε, 831
Turnebus Adrian. citatus, β', 788

Υ.

VArro apud Gellium citatus, β', 135
Ὑγρὸν ἔλαιον, ψ', 281
Victorius citatus, τ', 162
Virgilius citatus passim
Ὕλη, De hujus vocis prosodiâ, & de vocis *sylvæ* derivatione, γ', 151
Ὕλη, *Nom. propr.* ε, 708
Hymnus in Venerem, non *Homeri*, β', 43. γ', 383
Vox, De *vocis mediæ* usu proprio; γ', 141. ν', 168
Ὑπαλύξει, φ', 126
Ὑπείροχον, β', 426
Ὑπέζωσαν, μ', 469
Ὑπέρμορα, β', 155
Ὑπὸ, δ', 421, 465
Ὑπολίζονες, σ', 519
Urfinus (*Fulvius*) citatus, β', 788
——— reprehensus, ξ', 136
Ὑψίζυγος, δ', 166

W.

WEtsteniani (Editio) reprehensa, θ', 162, 268, 282. ι, 184, 327, 443, 484, 649. κ', 396, 537. μ', 172. ν', 276. ο, 164
Winterton (*Radulph.*) reprehensus, α, 37

Φ.

Φάσθαι, ο, 167
Φθινύθειν, De hujus vocis prosodiâ, β', 346
Φθῖοι, ν', 686
Φθισήνορα, β', 833
Φθισίμβροτος, ν', 333
Φίλαι, ε, 117. κ', 280
Φίλαῖδ, ύ, 304
Philemon citatus, ε, 349
Φοῖβος Ἀπόλλων, De hujusmodi Epithetis, α, 34

Φάως, ζ', 6
Φεράσυλο, ψ', 126
Φρίνις ἀμφιμέλαινα, ά, 103. ε', 83
Φυκτὰ, ϖ', 128
Phurnutus citatus, β', 157. μ', 27. ό, 18
Φωτ', δ', 194

Χ.

Χαλκίδα—Κύμινδιν, ξ', 291
Χαλκοβατὲς δῶ, φ', 426
Chæremon citatus, ά, 67
Chiſhull citatus, ζ', 523. ψ', 82
Χόρλω, λ', 773
Χρεὼ, κ', 43
Χρόμαδος, ψ', 688
Χρυσίοισι, ν', 523

Ψ.

Ψαμάθοιο, ί, 587

Ω.

Ὧ Μίλτον, σ', 539
Ὠμεθίτησαι, ά, 461
Ὡπλίσσαλο, λ', 86

INDEX RERUM
IN
ILIADE
MAXIME MEMORABILIUM.

A.

ABantes β′, 542. ϑ′, 464
Abydus β′, 836
Acamas β′, 823. Bœotium occidit ξ′, 475
Achelous rex aquarum φ′, 194 ω′, 616
Achilles β′ 685 à matre vindictam petit Achivorum ά, 352 fortiſſimus β′, 769 legatos Agamemnonis convivio excipit ί, 199 reſpondet Ulyſſi 307 Phœnici 602 & Ajaci 640 Machaonem vulneratum videns, Patroclum mittit ad ſciſcitandum λ′, 605 plorantem Patroclum interrogat ϖ′, 7 Patroclum in prœlium mittit eique præcepta dat 46 Myrmidonas armat 155 & animat 200 Jovi vinum libat cum precibus 233 ſeſe ob mortem Patrocli afflictat σ′, 22 Thetidi luctum ſuum exponit 79 Patroclum luget 316 ψ′, 18 metuit ne Patrocli corpus putreſcat τ′, 24 concionem convocat 40 quam alloquitur 56 cibum ſe capturum negat ante prœlium 198 Patroclum pertinaciter luget 315 armatur 363 Æneam ſibi cedere jubet ύ, 178 Æneam evaſiſſe indignatur 344 interficit Iphitionem 382 Demoleontem 395 Hippodamantem 401 Polydorum 407 & alios multos 455 in Xantho fluvio multos interficit φ′, 15 duodecim juvenes Trojanos mactat ad ſepulchrum Patrocli 27 Lycaonis preces repudiat eumque occidit 97 occiſum Aſteropæum alloquitur 184 fugientem Hectorem perſequitur χ′, 138 & perſequi pergit 186 ac interficit 361 Myrmidonibus luctum indicit ψ′, 6 Sperchio fluvio comam radit 141 ventis ſupplicat 195 ludos funebres Patroclo inſtituit 258 Neſtori phialam donat 616 pugnatorum certamen conſtituit 652 Patroclum mœrens inquietam noctem ducit ώ, 3 Priamum alloquitur 517 Hectoris corpus imponit currui Priami 589 Priami cœnam parat 621
Achilli dona ab Agamemnone petuntur τ′, 240
Achillis ad Achivos concio ά, 59 cum Agamemnone rixa 121, 225, 282 & amicitiæ redintegratio τ′, 240 geminum fatum ί, 410 haſta ϖ′, 140 equi lugent Patroclum ξ′, 426 clypeus σ′, 479 ad Agamemnonem reſponſio τ′, 145
Adreſtus β′, 830 captus à Menelao ζ′, 37
Ægeon ά, 104
Ægialus β′, 855
Æneas β′, 820 Pandarum quærit ί, 164 & cum eo Diomedem aggreditur 240 Crethonem & Orſilochum interficit 541 cum Achille congreditur ύ, 160 Achilli reſpondet 200 ejus genus 215 & prœlium cum Achille 260
Æſculapius medicus λ′, 517
Æſepus flumen β′, 825. ϑ′, 91
Ætoli β′, 638
Agamemnon β′, 576 γ′, 166 Chryſeidem patri remittit ά, 308 Briſeidem ab Achille accerſit 320 in concilio ſomnium narrat β′, 56 Machaonem jubet accerſi ad Menelaum δ′, 193 milites hortatur 234 ignavos objurgat 240 Idomeneum alloquitur 256 Ajaces adit 272 & Neſtorem 291 objurgat Meneſtheum 338 & Diomedem 364 ſuos cohortatus Deiçoontem interficit ί, 533 duces cœna excipit ύ, 313 ejus concio ad duces ί, 17 culpam fatetur & Achilli dona daturum ſe pollicetur 115 legatos ad Achillem mittit 165 qui redeunt re infectâ 665 & Menelaus æſtuant κ′, 3 inter ſe deliberant 35 Neſtorem adit 72 armatur λ′, 15 fortiter pugnat 91 multos interficit 218 vulneratur 252 prœlio decedit 276 fugam ſuadet ξ′, 75 hinc objurgatus ab Ulyſſe 82 jurat ſe cum Briſeide rem non habuiſſe τ′, 258
Agamemnonis Oratio qua jubet milites in patriam reverti δ′, 108 oratio de Noxâ deâ τ′, 78 ad Jovem preces β′, 412 verba ad Menelaum vulneratum δ′, 155
Agapenor β′, 609
Agenor deliberat utrum cum Achille congrediatur φ′, 548 congreditur 579

Ajacum

Ajacum conjunctio ν', 705
Ajax Oilei β' 527 ejus contentio cum Idomeneo ψ', 473
Ajax Telamonius β', 557, 768 γ', 226 forte designatur ad certandum cum Hectore ή, 181 pugnat cum Hectore 225 ejus oratio apud Achillem ι, 620 fugit λ', 542 Hectorem provocat ν', 818 & vulnerat ξ', 408 Archilochum interficit 464 suos cohortatur ό, 498, 558, 733 naves defendit 672 laborat ϖ', 102 Menelaum alloquitur ε', 238 Hippothoum interficit 293 terretur 627 Menelaum hortatur ut Antilochum mittat ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 648 luctatur cum Ulysse ψ', 708 hasta certat cum Diomede 811
Pugna circa cadaver Alcathoi ν', 500
Aleius campus ζ', 201
Alphêus flumen β', 592
Alybe β', 857
Amazones γ', 189 ζ', 186
Amphimachus β', 820, 870
Amphius β', 830
Amyclæ β', 584
Amydon β', 849
Andromache ignara mortis Hectoris accurrit ad tumultum χ', 437 ejus luctus 460 ώ, 725
Anemorêa β', 521
Antenor censet Helenam reddendam ή, 348
Anthedon β', 508
Antilochus Echepolum interficit δ', 457 Mydonem ί, 579 Menalippum ό, 575 Achilli mortem Patrocli nunciat σ', 18 equos hortatur in cursu ψ' 403 Menelaum cedendo vincit 596
Antiphus β', 678, 864
Antron β', 697
Apœsos β', 828
Apollo pestem immittit in Græcorum exercitum ά, 34 Trojanos animat δ', 409 Diomedem reprimit ί, 440 facto Æneæ simulachro hostes eludit 449 Martem incitat 455 Patroclum à Trojæ manibus repellit ϖ', 706 Hectori mortem Euphorbi nunciat ε', 75 hortatur Æneam 323 Hectorem animat 582 Æneam concitat in Achillem ύ, 79 Hectorem cum Achille congredi vetat 375 Hectorem Achille surripit 443 cum Neptuno pugnare tenuit φ', 461 Agenorem Achilli eripit huncque ludit 600 Achilli fraudem detegit χ', 8 deos objurgat quod Hectoris corpus crudeliter tractari patiuntur ώ, 33
Arcadii β', 603
Archilochus β', 823
Arene β', 591
Argissa β', 738
Argivi β', 559
Argos χ', 75
Arima β', 783
Arisbe β', 836
Arne β', 507
Ascalaphus & Ialmenus filii Martis β', 512
Ascanius β', 862
Asine urbs β', 560
Asium pratum β', 461
Asius β', 838 Jovi irascitur μ', 162
Aspledonenses & Orchomenii β', 511
Asterium β', 735
Asteropæus cum Achille congreditur & occiditur φ', 140
Astyanax Hectoris filius χ', 483
Athenienses β', 546
Augêa β', 32
Aulis β', 303, 496
Automedon & Alcimedon Achillis equos tegunt ε', 467 Aretum occidit 517
Axius flumen β', 841 ϖ', 288 φ', 141

B.

Bellerophon ζ', 155
Boagrius β', 533
Bœbeïs β', 711
Bœotia β', 494
Bœoti *ibid.*
Briareus ά, 403
Briseis β', 689 Achilli redditur τ', 246 Patroclum luget 387
Brysêæ β', 583
Buprasiani β', 615
Buprasium λ', 755

C.

Cadmêi δ', 385
Cædes variæ ό, 514
Calchas vates ά, 69 ab Agamemnone culpatur 105
Calydon ι, 526
Cares β', 867
Carystos β', 539
Castor & Pollux γ', 237
Caystri cygni β', 461
Cebriones frater & auriga Hectoris ϖ', 737
Chromis β', 858
Chryses filiam repetit ά, 12 ejus preces ad Apollinem 37, 451
Cretenses β', 645
Curetes ί, 525

D.

Danai ά, 42
Dardanus ύ, 215
Daulis β', 520
Deïphobus incassum feritur à Merione ν', 155 Hypsenorem interficit 416 Æneam sibi adsciscit ut Idomeneum aggrediatur 474 Ascalaphum interficit 522
Deorum concio δ', 1 preces & noxa ί, 497 pugna φ', 386
Dii singuli diis oppositi ύ, 67
Diomedes β', 563 Sthenelum objurgat δ', 411 à Pandaro vulneratur ί, 95 Minervam invocat 114 Pandarum interficit 290

Venerem vulnerat 335 Hectori cedit 595 Martem vulnerat 855 Ulyſſem hortatur ad ſuccurrendum Neſtori δ', 91 Neſtori ſubvenit 102 ejus verba ad Agamemnonem ι, 33 iturus ad hoſtium caſtra exploranda Ulyſſem ſocium eligit κ', 241 Minervam precatur 284 & Ulyſſes incidunt in Dolonem 359 quem capiunt & interrogant 370 Dolonem interficit 446 dormientium Thracum ſtragem edit 482 cum Ulyſſe ad naves redit 532 Hectorem ferit λ', 349 ſuadet ut ſaucii cæteros cohortatum eant ξ', 109
Dione Venerem conſolatur ε, 381
Dius ω, 251
Dodona π', 233
Dolon explorator captus κ', 370 interficitur 466
Dulichii β', 625

E.

ELephenor β', 541
Enienes β', 749
Eniſpe β', 606
Ennomus β', 658
Ephyre β', 659
Ephyri ν', 301
Epiſtrophus β', 856
Erebus δ', 368
Eumeli equæ β', 763
Euphemus β', 846
Euphorbus Patroclum vulnerat π', 809 Menelaum cedere jubet ρ', 12 occiditur à Menelao 43
Euryalus β', 565
Eurypylus β, 736 vulneratus occurrit Patroclo λ', 808 qui vulnus curat 842

G.

GAnymedes υ, 232
Gargarum δ', 48 ξ', 292 ο, 152
Glaucus β', 876 ejuſdem & Diomedis colloquium in acie ζ', 119 arma permutat cum Diomede 235 ejus preces ad Apollinem π', 513 Trojanos hortatur ut Sarpedonis corpus tueantur 537 Hectorem fugæ accuſat ρ', 141
Græci ſacra faciunt ά, 458 β', 419 diſceſſum parant à Trojâ β', 142 ad bellum ſe parant 397 ad bellum coëunt 444 novem parati ſunt cum Hectore congredi η, 161 murum ædificant circa naves 435 vinum emunt 468 occiſum Hectorem vulnerant χ', 369
Græcorum agminis inceſſus δ', 427 fuga δ', 78 excubiæ ι, 79 murus μ', 3 optimates coëunt ο, 301 naves incenduntur π', 112
Guneus β', 748
Gygæa β', 865
Gyrtone β', 738

H.

HAliartus β', 503
Harpyiæ π', 150 τ', 350
Hector Trojanos ad prælium educit β, 807 Græcis verba Paridis de ſingulari certamine exponit γ', 86 in urbem venit ex acie ζ', 236 Trojanos hortatur ut Minervæ ſupplicent 263 it in domum Paridis 313 uxorem quærit 375 uxori colloquitur 395 Græcos provocat ad ſingulare certamen η, 65 ſuos hortatur δ', 172 ν', 150 ο, 486 ρ', 220 ejus verba ad equos δ', 184 Teucrum vulnerat 324 ejus oratio ad Trojanus 497 Dolonem mittit exploratum caſtra hoſtium κ', 229 Hectoris ſplendor λ', 64 ſuos hortatus in hoſtes irruit 285 Polydamantis conſilium ſtultè repudiat μ', 230 muri portam perrumpit 444 Amphimachum interficit ν', 185 ſocios deſiderat 768 ſuis coactis hoſtes aggreditur 798 Ajaci reſpondet 834 ſaucius ex acie effertur ξ', 428 ab Apolline ſuſceptus ο, 236 prælium repetit 262 Lycophronem interficit 429 Menalippum adhortatur 552 Periphetem interficit 637 puppim prehendit 702 fugit π', 367, 656 cum Patroclo congreditur 731 & eum interficit 819 cedit Ajaci ρ', 128 Glauco reſpondet 168 Achillis arma induit 192 cum Æneа Achillis equos perſequitur 491 Patrocli corpus iterum perſequitur σ', 156 ſe cum Achille congreſſurum jactat υ, 364 Achillem aggreditur 419 de Achille ſuſtinendo ſecum deliberat χ', 98 ejus prælium cum Achille 250 mors 361 & funus ω, 782
Hecuba Hectorem orat ne cum Achille congrediatur χ', 78 eundem luget 431 ω, 748
Helena egreditur ad ſpectaculum certaminis Paridis cum Menelao γ', 142 ejus pulchritudinem mirantur Trojani 154 Paridem objurgat 427 Hectorem alloquitur ζ', 343 ejus luctus ſuper Hectore ω, 762
Helenus Æneam & Hectorem monet ζ, 76 η, 47
Helleſpontus ι, 360
Helli ſive Selli π', 234
Helos β', 81
Heſperus χ', 318
Hippemolgi ν', 5
Hippothous β', 840
Hiſtiæa β', 507
Hyades σ', 486
Hyampolis β', 521
Hyda, Sardes υ, 385
Hyle β', 500
Hyperia ζ', 457
Hypothebæ β', 505
Hypſipyle ο, 469

INDEX RERUM, &c.

I.

IArdanus ἡ, 135
Ida ξ', 283
Idæus Paridis ſententiam Græcis refert, ἡ, 385
Idomeneus β', 645 γ', 230 illi occurrit Meriones ν', 244 interficit Othryoneum 362 Aſium 383 Alcathoum 433
Ilithyæ λ', 270
Ilii opes ι, 402
Iris Trojanos armari jubet β', 790 Helenæ nunciat certamen Paridis & Menelai γ', 121 Achillem jubet ſuccurrere corpori Patrocle σ', 167 ventos accerſit ad inſpirandum rogo Patrocli ψ', 198
Ithacenſes β', 632
Juno Minervam mittit ad diſceſſum Græcorum prohibendum δ', 156 & Minerva ad prælium ſe parant ί, 719 δ', 350 à Jove pugnandi veniam petunt ί, 757 ut Jovem decipiat ſeipſam comit ξ', 163 à Venere cingulum poſcit ad Jovem decipiendum 188 Somnum adit ut Jovem ſopiat 233 & promiſſis perſuadet 270 Jovem adit 292 negat ſuo impulſu Neptunum adeſſe Græcis ό, 34 reliquos deos adit 80 Apollini & Iri Jovis mandata refert 145 cæteros deos alloquitur ſuper Æneæ congreſſuro cum Achille ύ, 113 Vulcanum mittit in Xanthum φ', 328 Dianam vincit 480
Junonis cum Jove jurgium ά, 540 δ', 25 verba ad Neptunum δ', 198
Jupiter Thetidi promittit ſe ulturum Achivos ά, 518 ſomnium mittit Agamemnoni β', 7 diis interdicit neutri auxiliari exercituum δ', 5 Jovis aurea catena 19 in Idam deſcendit 41 Irim mittit ad cohibendum Junonem & Minervam à prælio 398 Eridem mittit ad naves Græcorum λ', 3 Irim mittit ad Hectorem ut eum jubeat ad tempus à prælio abſtinere 185 Sarpedonem in murum Græcorum concitat μ', 292 & Neptunus diverſis favent ν', 347 fraude Junonis dormit in perniciem Trojanorum ξ', 352 experrectus Junonem objurgat ό, 5 Junonem jubet ut ſibi Irim acceſſat & Apollinem 49 Irim ad Neptunum mittit ut à pugna deſiſtat 157 mittit ad Apollinem ad ſuſcitandum Hectorem 220 Hectorem incitat 595 morituram Sarpedonem miſeratur ω', 433 Apollinem jubet ut Sarpedoni parentandum curet 667 Hectorem miſeratur ρ', 198 χ', 168 Achillis equos miſeratus 443 Junonem alloquitur de excitato Achille σ', 357 Minervam mittit ad Achillem refocillandum τ', 340 jubet omnes deos opitulari utris quiſque velit ύ, 20 Thetin mittit ad Achillem ut corpus Hectoris Priamo tradat ώ, 104 Irim ad Priamum ut Achillem adeat 144 Mercurium ducem mittit Priamo 335

L.

LAa β', 585
Lacedæmonii β', 581
Lapithæ μ', 128
Lariſſa ρ', 301
Leleges χ', 429
Litæ ί, 498
Locri β', 527
Lycaon Priamides ab Achille vinctus φ', 35 Achilli fruſtrà ſupplicat 97
Lycia χ', 430
Lycii μ', 330

M.

MAchaon β', 732 Menelaum curat ν', 210
Magnetes β', 756
Mars vulneratur à Diomede ί, 855 faucius apud Jovem expoſtulat 872 à quo objurgatur 887 auditâ morte filii iraſcitur ί, 113
Medeon β', 501
Meges β', 627
Meleagro (de) narratio ί, 525
Menelaus β', 586 certamen cum Paride ſuſcipit γ', 97 à Pandaro perfidè vulneratur δ', 104 Pylæmenem interficit ί, 576 Adreſtum capit ζ', 37 certamen accipere vult cum Hectore ἡ, 94 ſed prohibetur ab Agamemnone 109 & Ajax Ulyſſi opem ferunt λ', 468 Helenum vulnerat ν', 598 Piſandrum interficit 605 Antilochum hortatur ό, 567 Euphorbo indignatur ρ', 18 eumque interficit 43 Hectori cedit 107 duces cohortatur 246 animatur à Minervâ 554 Antilochum mittit ad Achillem nunciatum mortem Patrocli 684 in ludo iraſcitur Antilocho ψ', 569
Meneſtheus β', 552 miſſo Thoota ab Ajacibus petit auxilium μ', 342
Mercurius Priamum convenit ώ, 362 & ducit ad Achillem 440 dormientum Priamum monet 683
Meriones β', 651 Deïphobum vulnerat ν', 535 Harpalionem interficit 648
Meſſeïs ζ', 457
Meſthles β', 864
Methone β', 716
Miles ignavus & ſtrenuus ν', 279
Minerva Pandarum adit ad fœdus ejus operâ violandum δ', 751 Diomedi dat robur ί, 1 Martem educit ex acie 29 Venerem deridet 420 ad prælium ſe parat 719 à Jove pugnandi veniam petit 757 Diomedem alloquitur 799 & jubet cum Marte congredi 825 deliberat cum Apolline de prælio in præſentia reprimendo ά, 24 ejus verba ad Jovem δ', 29 Martem cohibet ό, 124 Martem proſternit φ', 402 & Venerem 423 ſumptâ Deiphobi formâ Hectori perſuadet ut cum Achille congrediatur χ', 226
Minyeïus flumen λ', 721

Mortui

Mortui ſepeliuntur η, 419
Muſarum invocatio α, 1. β, 484
Mycale β, 869
Mycenenſes β, 569
Myrmidones β, 684 in pugnam vadunt ϖ, 257
Myſi ω, 278

N.

NAſtes β, 870
Navium enumeratio, vel Bœotia β, 494
Neptuni & Jovis verba de muro Græcorum η, 446 cum Idomeneo colloquium ν, 218
Neptunus ad ferendam Græcis opem proficiſcitur ν, 10 Ajaces animat 47 Achivos excitat 95 ſaucios conſolatur & Achivos animat ξ, 139, 363 Jovi iraſcitur ο, 184 de Æneæ conſervando conſultat υ, 293 Æneam Achilli ſubducit 321 Achillem conſolatur φ, 288 Apollinem ad pugnam provocat 435
Neritus β, 632
Neſtor β, 601 Achillis & Agamemnonis contentionem componere conatur α, 247 laudatur ab Agamemnone β, 370 hortatur milites ζ, 66 Græcos objurgat qui cum Hectore congredi non audeant 123 in periculo verſatur δ 80 fugit cum Diomede 157 ejus conſilium de excubiis & cœna ι, 54 & de pacando Achille 96 ſurgens noctu Ulyſſem adit κ, 132 Diomedem excitat 160 ſuadet exploratores in hoſtium caſtra mittendos 204 antiqua ſua facinora commemorat λ, 667 prodit audito clamore ad ſpectaculum ξ, 1 illi occurrunt ſayeii 27 Jovem precatur ο, 372 Græcos orat ut hoſti reſiſtant 658 de curſu filio præcepta dat ψ, 306
Neſtoris oratio ad milites β, 337 verba ad Agamemnonem δ, 315 oratio de ſepeliendis mortuis & conſtruendo muro η, 325
Niobæ fabula ω, 602
Nireus Græcorum formoſiſſimus β, 671
Niſa β, 508
Nyſſeïum ζ, 133

O.

OEchalia β, 730
Olenia β, 617. λ, 756
Olenus β, 639
Onchestus β, 506
Orchomenus β, 605
Orci galea ι, 845
Oreſtiades Nymphæ ζ, 420

P.

PAndarus β, 827 Menelaum perfidè vulnerat δ, 104 à Diomede interficitur ι, 290
Paris in prima acie ſe oſtentat γ, 16 trepidè refugit 32 ab Hectore objurgatus 38 cum Menelao ſe congreſſurum ſuſcipit 58 armatur 327 certat cum Menelao 345 à Venere ex prœlio ſurripitur 380 ab Helenâ objurgatur 428 ex prœlio elapſus cum Helenâ conjungitur 437 negat reddere Helenam η, 355 Diomedem vulnerat λ, 368 & Machaonem 507 ut & Eurypylum 582 Euchenorem interficit ν, 668
Parthenius β, 854
Patroclus ad Achillem revertitur ε, 405 Achillem orat ut ſe ſaltem in prœlium mittit ϖ, 20 armatur 130 Myrmidonas cohortatur 269 cum ſuis multos Trojanorum interficit 284, 398, 693 Ajaces hortatur 556 Cebrionem interficit 737 circa Patrocli corpus fit acre prœlium ζ, 274, 415, 543 Achilli in ſomnis apparet ψ, 62 rogus illi conſtruitur 161 Patrocli ſepulchrum 256 curſus equitum in funere Patrocli 362 victoribus præmia dantur 536
Pelias haſta τ, 390
Pelium β, 757
Peneleus Ilionem perimit ξ, 486
Percote β, 835. ο, 548
Pherenſes β, 711
Phidippus β, 678
Phocenſes β, 517
Phœnix Achillem ad pacem hortatur cum Agamemnone ι, 432
Phorcis β, 862
Phthia ι, 480
Pieria ξ, 226
Pleïades σ, 486
Poculum Achillis ϖ, 225
Podalirius β, 732
Podarches β, 704
Polydamas conſilium dat de foſſâ Græcorum tranſeundâ μ, 60 prodigium interpretatur & conſilium dat 212 Hectorem objurgat ν, 735 Prothenorem interficit ξ, 448 urbem petendam ſuadet σ, 255 cui Hector contradicit 285
Polypœtes β, 740 & Leontius μ, 129
Portentum draconis qui paſſeres devoravit β, 309
Practium β, 835
Priamus Helenam interrogat de certis quos videbat Græcis γ, 161 à præcone vocatur ad fœdus feriendum 250 in urbem redit 305 Trojanos alloquitur η, 268 militibus portam aperire jubet φ, 527 Achillem conſpicatus Hectorem orat ne cum illo congrediatur χ, 38 Hectorem luget 412 uxori mandata Jovis de repetendo Hectore refert ω, 194 dona ſumit quæ ferat Achilli 229 filios objurgat 247 Jovem orat 308 Achillem convenit 477 eique ſupplicat 486 in urbem vehit corpus Hectoris 707
Prodigium λ, 53. μ, 200
Proteſilaus β, 698
Prothous β, 758
Pygmæi γ, 6

Pylæmenes β', 851 occisus ι, 576
Pylii β', 591
Pyrechmes β', 848
Python β', 519

R.

Rhesus κ', 435 à Diomede trucidatur 495
Rhodii β', 654

S.

Salaminenses β', 557
Samothracia ν', 12
Sangarus γ', 187
Sarpedon β', 876 à Tlepolemo vulneratus Hectoris opem implorat ι, 684 Glaucum ad prælium hortatur μ', 310 muri pinnam abrumpit 392 cum Patroclo congreditur π', 426 & ab eo interficitur 480 circa Sarpedonis corpus acriter pugnatur 565
Satnioïs flumen φ', 87
Scamander β', 465
Scandêa κ', 286
Schœnus β', 497
Scolus β', *ibid.*
Scyros insula ι, 664 τ', 326
Simoïs ι, 774
Sipylus ω, 615
Somnus ab Junone exoratus Jovem soporat ξ', 242 Neptunum incitat 353
Sperchius fluvius π', 174
Sthenelus β', 564 Agamemnoni asperiùs respondet δ', 404

T.

Talthybius ά, 320
Tarne ι, 44
Tenedus insula ν', 33
Terêa mons β', 829
Teucer post Ajacis clypeum latens Trojanos multos interficit δ', 266 ab Hectore vulneratur 324 Imbrum interficit ν', 170 & Clitum ό, 444 ejus arcus divinitus frangitur 462
Thalpius β', 620
Thamyris fabula β', 595
Thaumacia β', 716
Thebæ κ', 286
Themis Junoni propinat ό, 87
Thersitæ garrulitas β', 212
Thetidis verba ad Achillem ά, 414
Thetis Jovem interpellat pro filio ά, 503 lugens Nereïdes alloquitur σ', 52 Achillem interrogat 73 Achilli arma promittit à Vulcano 127 Vulcanum adit 369 & orat ut Achilli fabricetur arma 430 Vulcani arma affert Achilli τ', 8
Thisbe β', 502
Thoas β', 638 Pirum interficit δ', 527
Thracia ι, 72
Thraces δ', 533
Thryoessa civitas λ', 710
Thymbra κ', 430
Titanes ξ', 279
Titaresius fluvius Peneo non miscetur β', 751
Tlepolemus β', 657 pugnat cum Sarpedone ι, 627
Tmolus mons β', 866
Trojanæ Minervæ supplicant ζ', 286
Trojani & Græci fœdus paciscuntur γ', 264
Trojani Græcorum murum adoriuntur μ', 80 fugiunt ξ', 506 magnam cædem faciunt ό, 327 fugant Achivos ε', 595
Trojanorum & Græcorum incessus in prælium γ', 1 conflictus δ', 448 λ', 70
Trojanorum cædes ζ', 6 excubiæ δ', 550 concio σ', 247 pugna ad naves accerrima ό, 686

V.

Venus Paridem ex prælio surripit γ', 380 Helenam alloquitur 389 & illi irascitur 413 Helenam ducit ad Paridem 428 Æneam subducit ex acie ι, 311 vulneratur à Diomede 335 de eo apud Dionen conqueritur 375 à Minervâ deridetur 420 & Apollo Hectoris corpus à putredine prohibent ψ', 185
Ulysses β', 631 γ', 191 Chryseidem patri tradit ά, 430 Achivos à discedendo coërcet β', 182 Thersitæ garrulitatem coërcet 246 milites ad prælium hortatur 278 Agamemnoni respondet δ', 354 ejus oratio ad Achillem de redintegrandâ pace cum Agamemnone ι, 225 Diomedem hortatur ad prælium λ', 312 ab hostibus circumvenitur 403 à Soco vulneratur 434 at illum interficit 456 suadet ut ante prælium cibum capiant militus τ', 155 quod & Achilli suadet 215 cum Ajace cursu certat ψ', 754
Vulcanus Junonem admonet ά, 569 Thetidis in se beneficia commemorat σ', 394 Thetidem de causâ adventus interrogat 425 Achilli arma fabricatur 469 Xanthum urit φ', 342

X.

Xanthus Achillis equus, futurum ei interitum vaticinatur τ', 403
Xanthus fluvius Achillem alloquitur φ', 214 tumet in Achillem 234 Simoënta invocat adversus Achillem 307 Vulcano & Junoni supplicat 357

Z.

Zacynthus β', 634
Zelêa civitas δ', 103
Zephyrus ventus β', 147

FINIS.

MVSEVM BRITANNICVM